Gumarbek Daukeyev
Energo University

1975
2025
Energo University

Университеттің 50 жылдығына арналған
«ЭНЕРГЕТИКА, ИНФОКОММУНИКАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ БІЛІМ»
XIII Халықаралық ғылымитехникалық конференция
материалдары

Материалы
XIII Международной научнотехнической конференции
«ЭНЕРГЕТИКА, ИНФОКОММУНИКАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ И ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ»
приуроченной к 50 летию университета

Proceedings
XIII International Scientific and Technical Conference
«ENERGY, INFOCOMMUNICATION TECHNOLOGIES AND HIGHER EDUCATION»
dedicated to the 50th anniversary of the University

Том 2

22–24 октября
Алматы, 2025

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ҒЫЛЫМ ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ БІЛІМ МИНИСТРЛІГІ
ҒҰМАРБЕК ДӘУКЕЕВ АТЫНДАҒЫ
АЛМАТЫ ЭНЕРГЕТИКА ЖӘНЕ БАЙЛАНЫС УНИВЕРСИТЕТІ

МИНИСТЕРСТВО НАУКИ И ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН
АЛМАТИНСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ ЭНЕРГЕТИКИ И СВЯЗИ
ИМЕНИ ГУМАРБЕКА ДАУКЕЕВА

MINISTRY OF SCIENCE AND HIGHER EDUCATION OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN
ALMATY UNIVERSITY OF POWER ENGINEERING AND TELECOMMUNICATIONS
NAMED AFTER GUMARBEK DAUKEYEV

Университеттің 50 жылдығына арналған «ЭНЕРГЕТИКА, ИНФОКОММУНИКАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ БІЛІМ»

XIII Халықаралық ғылымитехникалық конференция материалдары
22–24 қазан, Алматы, 2025

Материалы XIII Международной научнотехнической конференции «ЭНЕРГЕТИКА, ИНФОКОММУНИКАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ И ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ»

приуроченной к 50 летию университета
22–24 октября, Алматы, 2025

Proceedings XIII International Scientific and Technical Conference «ENERGY, INFOCOMMUNICATION TECHNOLOGIES AND HIGHER EDUCATION»

dedicated to the 50th anniversary of the University
22–24 October, Almaty, 2025

Том 2

Алматы, 2025

УДК 001
ББК 72
Э65

ОРГАНИЗАЦИОННЫЙ КОМИТЕТ

Алипбаев К.А. (PhD, доцент, Проректор по науке, председатель), Калиева Н.Б. (PhD, заместитель председателя), Сулейменова А.Б., Жандаулетова Ф.Р., Ермекбаев М.М., Оразалы Е.Е., Ногайбаева М.О.(ответственный секретарь конференции)

ПРОГРАММНЫЙ КОМИТЕТ

Председатель: Ныгыметов Гани Сактаганович, Ректор Алматинского университета энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева

Заместитель председателя: Алипбаев Куаныш Арингожаевич, PhD, доцент, Проректор по науке

Члены международного программного комитета: Ali Çoruh (PhD, проф., Турция), Erwin Halim (PhD, ассоц. профессор, Индонезия), R. Ramakrishnan (PhD, ассоц. профессор, Индия), Шерьязов С.К. (д.т.н., проф., Российская Федерация), Карпенко А.П. (д.ф.м.н., проф., Российская Федерация), Марковский В.П. (к.т.н., проф., Казахстан), Бердибаев Р.Ш. (к.т.н., ассоц. профессор, Казахстан), Омарбекова А.О. (PhD, Казахстан), Әмитов Е.Т. (PhD, ассоц., Казахстан), Гнатюк С.А. (д.т.н., проф., Украина), Одарченко Р.С. (д.т.н., проф., Украина), Elhadj Benkhelifa (PhD, проф., Англия), Жантикин Т.М. (д.ф.м.к., Казахстан), Утепбергенов И.Т. (д.т.н., профессор, Казахстан), Овчинникова Т.И. (д.т.н., доцент, Российская Федерация), Абжанова Л.К. (PhD, ассоц. профессор, Казахстан), Тойбаева Ш.Д. (PhD, ассоц. профессор, Казахстан), Бегимбаева Е.Е. (PhD, ассоц. профессор, Казахстан), Коробков М.С. (PhD, Казахстан), Абикенова А.А. (к.т.н., доцент, Казахстан), Қадылбекқызы Э. (PhD, Казахстан), Нұрғизат Е. (PhD, ассоц. профессор, Казахстан), Умбеткулов Е.К. (к.т.н., ассоц. профессор Казахстан), Утешкалиева Л.Ш. (к.т.н., доцент, Казахстан), Доскожанова А.Б. (PhD, ассоц. профессор Казахстан)

Э65 **«Энергетика, инфокоммуникациялық технологиялар және жоғары білім» XIII Халықаралық ғылыми-техникалық конференция** / XIII Международная научно-техническая конференция «Энергетика, инфокоммуникационные технологии и высшее образование» / XIII International Scientific and Technical Conference «Eenergy, infocommunication technologies and higher education»: – Алматы: АУЭС, 2025. – В 2 томах. **– Том 2**. –712 с. – Каз., рус., англ.

ISBN 978-601-358- 121-7 (том 2)
ISBN 978-601-358-120-0

Сборник включает статьи ведущих ученых, профессорско-преподавательского состава, молодых исследователей Республики Казахстан, России, Германии, Польши, Латвии, Украины, Туркменистана, Таджикистана, Узбекистана, Кыргызстана. В материалах рассмотрены актуальные вопросы электроэнергетики, теплоэнергетики, телекоммуникационных и космических технологии, робототехники, информационных технологии, системы управления и кибербезопасности.

ISBN 978-601-358-120-0

УДК 001
ББК 72
© АУЭС, 2025

НАПРАВЛЕНИЕ «ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ, СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ И КИБЕРБЕЗОПАСНОСТЬ»

СЕКЦИЯ 5 «СОВРЕМЕННЫЕ ВЫЗОВЫ ИНФОРМАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ»

UDC 621.39

SYSTEM OF AUTOMATED TESTING FOR PENETRATION OF 5G NETWORKS USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE ALGORITHMS

Odarchenko R., Polihenko O., A. Pinchuk A.
State university "Kyiv aviation institute", Kyiv, Ukraine
*e-mail: roman.odarchenko@npp.kai.edu.ua

1 Introduction

The development of the digital society is accelerating at a very rapid pace. We already live in the era of digital technologies and ubiquitous Internet connectivity. Cellular communication networks play a crucial role in this. They have gone a long way of evolution – from simple analog systems to advanced digital communication technologies.

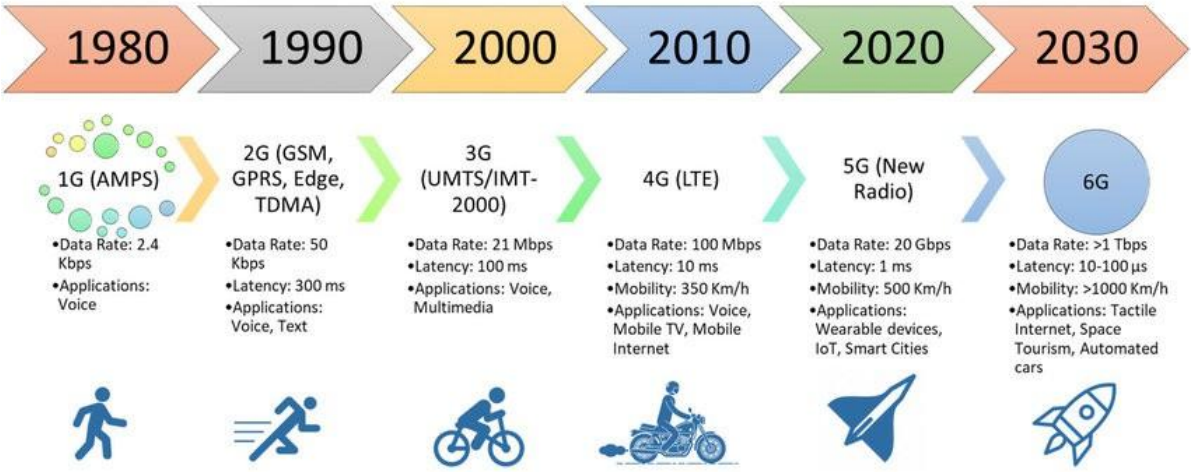

Fig. 1. – Cellular networks evolution [1]

As we can see from Figure 1, cellular communication networks are now on the way to sixth-generation networks, which will provide a huge number of advantages, even compared to fifth-generation networks. However, along with technological perfection, security systems are also changing, since the cyber threat landscape is constantly changing. New types of attacks and, accordingly, new attack vectors are

emerging. Attackers can use a variety of tools, including those based on the use of artificial intelligence algorithms (Figure 2).

The following can be stated. 5G uses a large number of connected devices (IoT, sensors, autonomous systems), which increases the number of entry points for attackers. Virtualization, network slicing, and "edge computing" — all of these technologies by their nature add complexity and potential vulnerabilities. In addition, equipment or software suppliers may be under the influence of states or have security weaknesses. This in turn creates risks for the entire network.

Compatibility issues, lack of transparency of components, the possibility of implanting "backdoors" or malicious code at the manufacturer level also carry a large number of potential risks.

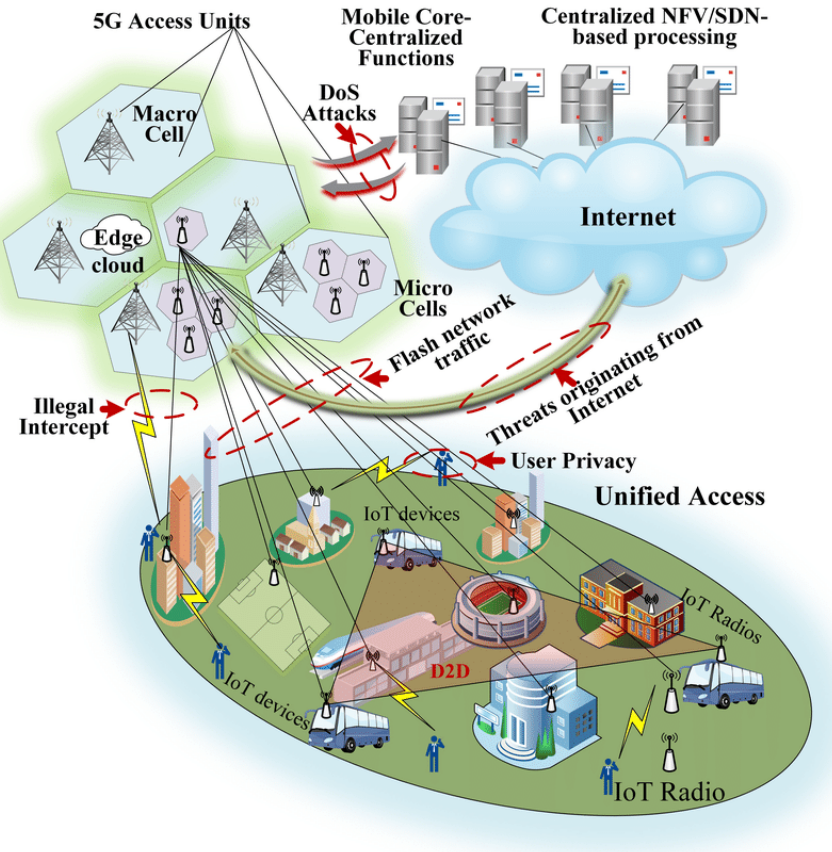

Fig. 2. – 5G threats landscape [2]

Also, many types of attacks are possible that target protocol vulnerabilities, for example, MITM attacks (Man-in-the-Middle), where an attacker "intercepts" communication between a device and a base station.

Denial-of-service attacks can be particularly devastating due to the high bandwidth and reliance on connectivity in critical systems.

Insider threats also play a significant role. Employees or partners with access to the administrative part of the network can inadvertently or intentionally create risks. Insufficient control over administrative access, weak passwords, non-compliance with security policies.

Attackers can also use 5G networks to coordinate attacks, propaganda, data collection, etc.

This threat landscape helps to understand what measures need to be implemented – modeling in the laboratory, simulations, auditing, training, redundancy, network segmentation, supply chain protection, etc. But this study focuses on penetration testing as one of the effective tools for assessing security system problems.

Traditional pentesting techniques (OSSTMM, PTES, NIST SP800-115, etc.), although effective for classic IT systems, do not take into account the specifics of 5G, namely dynamic resource allocation, IoT integration, MEC, ultra-low latency.

Therefore, there is a need for a fully automated penetration testing system that will be able to:

- dynamically detect vulnerabilities in real time;
- provide simulation of complex attack scenarios in a virtualized environment;
- scale to large infrastructures of mobile operators;
- reduce dependence on manual work and reduce the time to detect critical problems.

2 Principles of developing an automated penetration testing system

This study proposes the development of an automated pentest system that should be based on the following key principles:

1. Automation of the entire testing cycle – from data collection and scanning to attack generation and execution.
2. Integration with vulnerability databases (CVE, NVD) for prompt update of threat data.
3. Use of intelligent algorithms – application of genetic algorithms (GA) to optimize attack strategies and select the most effective penetration paths.
4. Modeling attacks through attack trees/attack graphs to visualize possible paths of compromise.
5. Flexible integration with existing pentest tools (Metasploit, Nmap, Burp Suite, Wireshark, Nessus, etc.).
6. Security and controllability – use of test benches, virtual environments and digital twins to prevent risks in real networks.

3 System architecture

The architecture (Fig. 3) of the automated system consists of three main modules:

1. Data collection module. It provides data collection on network topology and devices using API and scanners (e.g. Shodan); integration with CVE/NVD to obtain information on known vulnerabilities; construction of a graph of possible attacks.
2. Genetic algorithm (GA) module. It provides data processing and construction of attack trees; optimization of attack scenarios according to criteria (probability of success, impact, cost, resource intensity); generation of the most effective penetration paths.

3. Integration module with pentest tools. It provides execution of generated strategies using Metasploit, Nessus, Wireshark, etc.; collection of results and formation of feedback for GA; creation of reports for analysts and management.

In general, the system is deployed in a virtualized environment (VM, container), connected to a 5G test network (e.g., OpenAirInterface) and automatically performs a security assessment of various network slices.

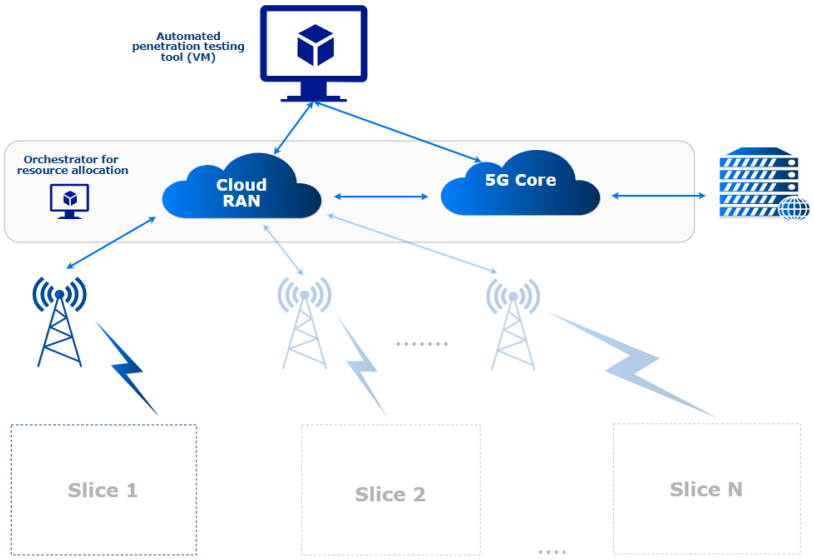

Fig. 3. – System design [3]

4 Conclusions

The development of an automated penetration testing system for 5G networks continues to be critically important for ensuring the cyber resilience of the infrastructure of cellular operators and, accordingly, their subscribers.

This work has proven the effectiveness of using genetic algorithms to optimize attack strategies; an architectural solution has been created that can quickly detect critical vulnerabilities.

Further scientific research involves integration with machine learning to adapt to new types of attacks; optimization of computing resources; expansion of the range of tested threats (APT, insider threats); minimization of false positives/false negatives.

Thus, the proposed system is the basis for creating an intelligent automated pentest that meets the requirements of modern and future mobile networks.

List of references

1. https://www.linkedin.com/pulse/understanding-5g-glimpse-6g-evolution-connectivity-dr-manpreet-puri/

2. Ahmad, I., Kumar, T., Liyanage, M., Okwuibe, J., Ylianttila, M., & Gurtov, A. (2017, September). 5G security: Analysis of threats and solutions. In 2017 IEEE conference on standards for communications and networking (CSCN) (pp. 193-199). IEEE.

3. Odarchenko, R., Iavich, M., & Pinchuk, A. (2025). Development of a method for automated 5G and beyond network slices penetration testing. Radioelectronic and Computer Systems, 2025(1), 248-263.

УДК 004.8:004.9

MODERN APPROACHES TO CYBER-THREAT MANAGEMENT IN THE STATE'S CRITICAL INFRASTRUCTURE FACILITIES

Sydorenko V., Polozhentsev A., Sydorenko S.
State University "Kyiv Aviation Institute", Kyiv, Ukraine
v.sydorenko@ukr.net
artem.polozhentsev@kai.edu.ua
serh.sydorenko@gmail.com

In today's digital world, protecting critical infrastructure (CI) is one of the most important tasks for organizations and states. The increasing number of threats associated with the development of information technology makes reliable security measures necessary. CI encompasses the systems and networks that are essential for society to function, including those in the energy, transportation, finance, communications, and healthcare sectors. The failure or compromise of these components can have serious consequences for national security, the economy, and public welfare. Effective CI protection requires the proper identification, assessment, and management of cyber threats, especially when defensive resources are limited.

Despite the importance of cybersecurity for critical infrastructure, there is still a lack of scientific research on methods for managing cyber threats, both internationally and domestically (Fig. 1). However, analyses in [1–2] have examined threat management approaches in various CI domains.

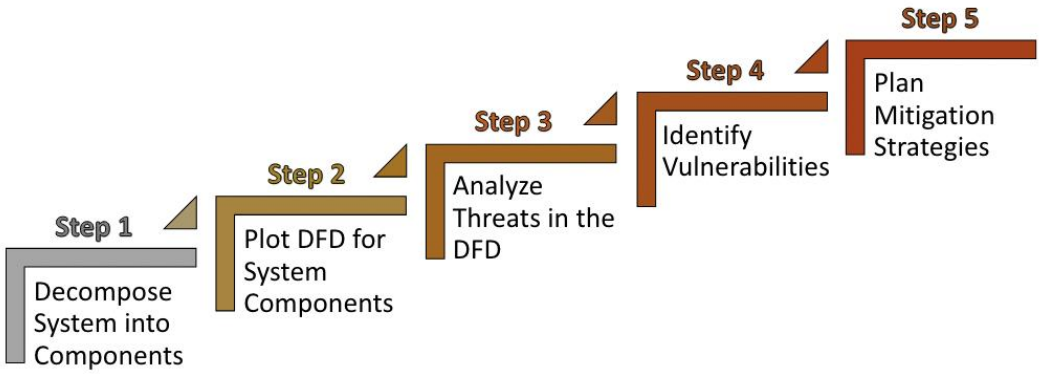

Figure 1. - Cyber-Threat Management Process

In the first study [3], the authors developed an algorithm to assess cybersecurity threats in learning management systems (LMS). They evaluated LMS platforms such as Moodle, Atutor, and Ilias by combining the STRIDE model with the multi-criteria decision-making method TODIM and adding fuzzy sets. Three cybersecurity experts evaluated the security of these platforms using linguistic variables, which demonstrated the effectiveness of the algorithm in identifying and ranking cybersecurity threats in LMS environments.

Another article explores applying the STRIDE model to assess cybersecurity threats in the CI transport sector. The article highlights how integrating STRIDE with Hazard

Analysis and Risk Assessment (HARA) forms the SAHARA approach, which provides a comprehensive foundation for early-stage risk evaluation. This combined method identifies and classifies security threats and ensures the implementation of appropriate countermeasures to protect automotive systems from potential cyberattacks. It supports consistent and secure product development throughout the life cycle [1–2].

Study [4] examines the enhancement of security, privacy, and vulnerability management in 5G networks with a focus on CI protection. Despite improvements over previous generations, 5G networks still have technical security gaps that can be exploited. Using the STRIDE threat-classification model, the paper identifies and analyzes eleven threat scenarios in the 5G ecosystem, underscoring the importance of robust security measures to mitigate these risks.

Another paper established that critical infrastructure facilities and industrial control systems are complex cyber-physical systems (CPS). Ensuring their reliable operation requires comprehensive threat modeling during system design and validation. The authors propose an integrated threat-modeling methodology for CPS using the STRIDE approach to guarantee security at the component level. The method was applied to a real-world testbed of a synchronous isolated system based on synchrophasors. The research identifies threat types for each system component and shows how vulnerabilities can compromise overall system security, proving that STRIDE is a lightweight and effective threat-modeling methodology for CPS [1–2].

It has been determined that no existing implemented method can yet provide truly effective cyber-threat management in CI facilities (CIF).

Because previous analyses of threat-identification, assessment, and management studies failed to find a single formalized approach, a decision was made to develop a new, more universal cyber-threat management method for CIF. This requires further analysis of the effectiveness of international practices and threat-modeling methodologies.

The STRIDE threat classification method [5], developed by Microsoft, is a popular tool for analyzing security threats. The acronym stands for spoofing, tampering, repudiation, information disclosure, denial of service, and elevation of privilege. STRIDE helps identify weaknesses in information systems, enabling developers and security specialists to proactively mitigate them. Advantages include comprehensive coverage of a wide range of threats, clear and structured categories, and easy integration with other security methods and tools. However, effective use requires deep cybersecurity expertise.

The NIST SP 800-30 standard, developed by the U.S. National Institute of Standards and Technology, provides a framework for identifying, assessing, and managing risks in information systems tailored to organizational processes and assets. Its main strengths are its comprehensive risk management coverage and broad institutional recognition. Implementation can be resource-intensive and challenging for small organizations, however.

The international standard ISO/IEC 27005 offers guidance on information security risk management and proposes a structured approach to identifying, assessing, and treating risks. Its advantages include alignment with other ISO standards, which

facilitates integration with overall organizational management, and a well-structured process. Its drawbacks are the resources required for implementation and the potential difficulty for small organizations.

The OCTAVE (Operationally Critical Threat, Asset, and Vulnerability Evaluation) methodology focuses on critical organizational assets and enables self-assessment using internal resources. While it highlights and protects key assets, it demands broad staff involvement and can be difficult to coordinate in large organizations.

The COBIT (Control Objectives for Information and Related Technologies) framework governs IT and incorporates risk-management aspects, aligning IT management with business goals. Its advantages include seamless integration with business processes and a comprehensive IT-governance scope, but implementation can require substantial resources and pose challenges for smaller organizations.

In [1–2], the author compared approaches to prioritizing cyber-threats using criteria such as: EU – ease of use, CM – complexity, IS – integration with other systems, CI – CI focus, OB – objectivity, and ET – application time. The analysis showed that the STRIDE approach (Fig. 2) is extremely effective and comprehensive for identifying cyber-threats. Its clear structure, ability to integrate with other methods, and focus on diverse threat types make it an ideal tool for strengthening information-system security. STRIDE allows organizations not only to identify threats but also to assess their criticality, develop appropriate defenses, and ensure a holistic risk-management process.

Figure 2. - STRIDE Cyber-Threat Modeling Methodology

Additionally, identifying cyber-threat priorities necessitates considering decision-making methods—techniques that facilitate the analysis of complex problems and the selection of the optimal course of action from multiple alternatives. These methods use various techniques and tools to evaluate parameters and criterion weights to ensure objective and balanced decisions.

One such method is the Analytic Hierarchy Process (AHP) [6], developed by Thomas Saaty in the 1980s. AHP breaks decision-making into a hierarchy of goals, criteria, sub-criteria, and alternatives. Using mathematical principles to evaluate the importance of criteria and select the optimal option, the AHP is intuitive and

accommodates both quantitative and qualitative factors. However, it can be subjective in weighting and demands significant time and data.

The TODIM multi-criteria decision method [7], based on Kahneman and Tversky's prospect theory, models decision-makers' preferences under uncertainty and risk. Key steps include defining criteria and alternatives, rating each alternative, assigning weights, calculating dominance values considering those weights, applying a prospect-value function to reflect risk attitudes, summing prospect values to obtain utility scores, and selecting the alternative with the highest utility. TODIM accounts for risk and uncertainty, but it requires complex calculations and subjective weight assignments.

The TOPSIS (Technique for Order Preference by Similarity to Ideal Solution) method identifies the optimal alternative by selecting the option that is closest to the ideal solution and farthest from the negative ideal. TOPSIS is easy to implement and provides clear ranking of alternatives, but it is sensitive to relative criterion values and scaling issues.

Consequently, studies [1–2] compared decision-making methods for cyber-threat assessment using the following criteria: CI (applicability to CI), FL (flexibility), SC (scalability), CR (risk/uncertainty handling), and EU (ease of use). The analysis found TODIM to be the most suitable for CI applications because it effectively addresses risk and uncertainty, which is critical for CI, and it is flexible in considering diverse criteria.

Conclusions:

This work presents the results of an analysis of modern approaches to cyber-threat management that enable the effective identification, assessment, and control of risks associated with cyber incidents at critical infrastructure facilities. The advantages and disadvantages of these methods are identified, as well as opportunities for their integration to improve CI protection.

References:

1. Sydorenko V.M., Polozhentsev A.A., Sydorenko S.Yu., Skurativskyi A.A. Method for determining IT-incident priorities at state critical information infrastructure facilities. *Problems of Informatization and Management*, 2024, Vol. 2, No. 78, pp. 104–114.

2. Gnatyuk, S., Sydorenko V., Polozhentsev A., Sokolov V. Method for managing IT incidents in critical information infrastructure facilities. CEUR Workshop Proceedings. 2024. Vol. 3826. Proceedings of the Cybersecurity Providing in Information and Telecommunication Systems (CPITS-II-2024), October 26, 2024. Kyiv, 2024. P. 326-333.

3. T. Lechachenko, T. Gancarczyk, T. Lobur, A. Postoliuk. «Cybersecurity Assessments Based on Combining TODIM Method and STRIDE Model for Learning Management Systems». CITI 2023: 250-256.

4. G. Holtrup, W. Blonay, M. Strohmeier, A. Mermoud, J. -P. Chavanne and V. Lenders, "Modeling 5G Threat Scenarios for Critical Infrastructure Protection," 2023 15th International Conference on Cyber Conflict: Meeting Reality (CyCon), Tallinn, Estonia, 2023, pp. 161-180.

5. Microsoft Corporation. The STRIDE Threat Model, 2005.

6. Saaty, T. L. Decision making with the analytic hierarchy process. International Journal of Services Sciences, 2008, 1(1), 83.

7. Llamazares, B. An analysis of the generalized TODIM method. European Journal of Operational Research, 269(3), 2018, 1041–1049.

8. El Alaoui, M. Fuzzy TOPSIS: Logic, Approaches, and Case Studies. New York: 2021, CRC Press.

УДК 629.78:004.056

УКРЕПЛЕНИЕ ПО КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ: МОДЕЛЬ УГРОЗ STM/STRIDE

Гусманова А.К.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева»,
Казахстан, г. Алматы
*e-mail: Ai.gusmanova@aues.kz

Аннотация: Представлена полная методика моделирования угроз для программного обеспечения космических аппаратов (КА) на основе STRIDE, адаптированная к архитектурам OBC/RTOS, шинам SpaceWire/MIL-STD-1553/CAN и каналу TT&C. Методика включает: построение DFD, учёт активов и границ доверия, каталог угроз и матрицу рисков (1–5) с маппингом на контрмеры (secure boot, MPU/изоляция задач, аутентифицированная связь, шлюзовая фильтрация, on-board IDS). На эталонной архитектуре показано снижение high-риск сценариев с 9 до 3, при приросте p95-задержки команд TT&C ≈2.1 мс.

Ключевые слова: Spacecraft software — ПО борта и наземки КА: загрузчик, RTOS-задачи, драйверы, шлюзы, OTA, телеметрия/команды; **RTOS (Real-Time OS)** — ОС реального времени для OBC с детерминированным планированием и дедлайнами; **STRIDE** — таксономия угроз: Spoofing, Tampering, Repudiation, Information Disclosure, DoS, Elevation; **Threat modeling** — DFD + активы + границы доверия → список угроз → оценка риска → контрмеры; **OBC (On-Board Computer)** — бортовой компьютер КА, исполняет управление, связь, FDIR, полезную нагрузку; **TT&C** — канал телеметрии, слежения и команд между МОС и бортом; критичны аутентичность/целостность; **SpaceWire** — высокоскоростная космическая шина/протокол межбортового обмена и связи с полезной нагрузкой; **MIL-STD-1553** — надёжная шина «master–remote» с фиксированным кадром; устойчива, но уязвима без фильтрации; **CAN** — полевая шина датчиков/приводов; простая, без встроенной аутентификации, требует шлюз-контроля/IDS; **Secure boot** — доверенная загрузка только подписанных образов + anti-rollback; ключи в защищённом модуле; **IDS** — система обнаружения вторжений (сигнатуры/аномалии) на борту и/или шлюзах,

с журналированием; **Risk matrix** — матрица «вероятность × ущерб» (1–5×1–5) для ранжирования и выбора High-приоритетов (ALARP).

1 Введение

Кибербезопасность космических аппаратов (КА) стала критическим фактором успеха миссий из-за усложнения программных стеков, роста автономности и перехода к массовым созвездиям малых спутников. Бортовое ПО взаимодействует с неоднородными подсистемами (RTOS, шины SpaceWire/1553/CAN, полезная нагрузка), опирается на редкие и узкие каналы связи (TT&C) и обязано соблюдать жёсткие дедлайны реального времени. Любой изъян в доверенной загрузке, маршрутизации команд или межзадачном обмене может привести к потере аппарата или миссии.

Проблема осложняется ограничениями космических систем: дефицит вычислительных ресурсов, энергобюджет, радиационные эффекты, длительные задержки и окна связи, невозможность физического доступа для ремонта. Классические «земные» методики безопасности часто не масштабируются: тяжёлая криптография мешает дедлайнам, полнофункциональные IDS перегружают CPU/память, а стандартные DevSecOps-процессы игнорируют особенности предзапускового цикла и SRR.

2 Методы исследования

В данной работе применялся комплексный подход, сочетающий теоретические и практические методы:

Аналитический метод - изучение архитектур OBC/RTOS, каналов TT&C и шин (SpaceWire/MIL-STD-1553/CAN); анализ известных уязвимостей и практик hardening (secure boot, MPU, ACL/IDS) для выбора оптимальных подходов к защите критичных путей.

Формализация потоков данных (DFD) и границ доверия - построение DFD уровней 0–2 для сегментов MOC↔TT&C↔OBC↔шины↔подсистемы; инвентаризация активов (команды, ключи, образы, телеметрия) и фиксация доверительных границ для последующей трассировки угроз.

Моделирование угроз по STRIDE - систематизация сценариев (Spoofing, Tampering, Repudiation, Info Disclosure, DoS, Elevation) для узлов и потоков DFD; формирование каталога угроз с предпосылками и ожидаемыми эффектами.

Оценка риска (L×I) и приоритизация по ALARP - количественная оценка вероятности и ущерба (шкала 1–5), построение матрицы рисков «до/после» контролей; отбор первоочередных мер для элементов с ALARP-порогом ≥12.

Математическое моделирование временных характеристик - аналитическая оценка дедлайнов и пропускной способности для задач RTOS (RM/EDF-модели, бюджетирование CPU, расчёт worst-case latency на критических путях TT&C/FDIR/Guidance).

Компьютерное моделирование и численный эксперимент - использование Python/MATLAB для симуляции сценариев атак/сбоев (spoofing команд, tampering телеметрии, DoS на шинах), численного «прогона» профилей нагрузки и измерения влияния контролей на p95-задержку, CPU/RAM-оверхед и MTTR.

Тестирование безопасности - негативные тесты secure boot/anti-rollback/подписанных OTA; coverage-guided фуззинг парсера команд и IPC; проверка ACL/whitelist и IDS на шлюзах шин; верификация целостности телеметрии и неизменяемости журналов.

Стендовая валидация IDS - построение стендового датасета норм/аномалий (профили системных вызовов, телеметрия, трафик шин), оценка ROC-кривых (TPR/FPR), подбор порогов для снижения ложных срабатываний.

Производительный/ресурсный анализ - профилирование влияния контролей на ресурсы (процент CPU, RAM), измерение p95-латентности и пропускной способности ключевых потоков до/после внедрения.

Процессная интеграция (SRR и CI/CD) - встраивание результатов в предзапусковой Security Readiness Review (чек-листы, акты проверки) и в конвейер CI/CD (SBOM, SLSA-аттестации, воспроизводимые

3 Результаты

Рассматриваемая архитектура включает наземный сегмент (MOC), радиоканал TT&C, OBC под RTOS, шлюз шин (SpaceWire/1553/CAN), подсистемы полезной нагрузки и датчики/приводы. Ключевые доверительные границы: радиоинтерфейс, загрузочная цепочка, границы задач RTOS, шлюзы между платформой и полезной нагрузкой.

Схематично показаны основные узлы и потоки данных: наземный сегмент (MOC), радиоканал TT&C, бортовой компьютер OBC под RTOS, шлюз шин (SpaceWire/1553/CAN) и подсистемы полезной нагрузки. Стрелки отражают направления обмена и границы доверия между сегментами.

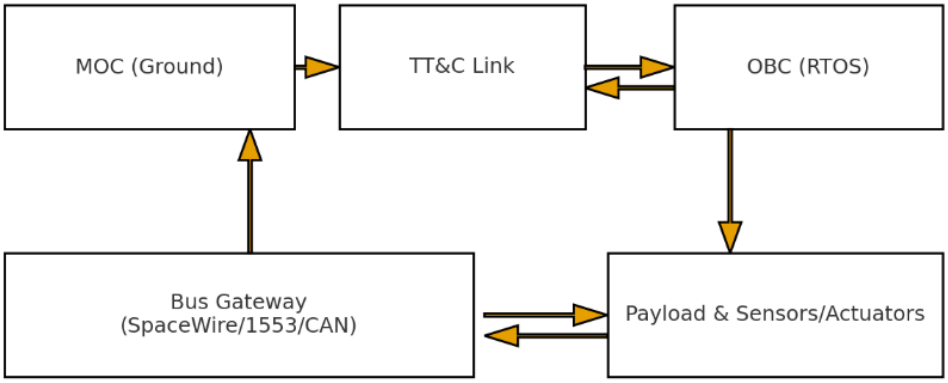

Рисунок 1 - DFD (уровень 1)

Узлы

- **MOC (Ground)** — центр управления миссией: операторы, базы команд и приёма телеметрии.
- **TT&C Link** — радиоканал «команды ↔ телеметрия/трек» между Землёй и бортом.
- **OBC (RTOS)** — бортовой компьютер под ОС реального времени: задачи TT&C, Guidance, FDIR, управление подсистемами.

- **Bus Gateway (SpaceWire/1553/CAN)** — бортовой шлюз к внутренним шинам: маршрутизация кадров, фильтры/ACL, (опционально) IDS.
- **Payload & Sensors/Actuators** — полезная нагрузка (приборы) и контуры датчиков/приводов.

Потоки (стрелки)

- **MOC → TT&C** — uplink: отправка команд на борт.
- **TT&C ⇄ OBC** — двусторонний обмен: команды на OBC и downlink телеметрии на Землю.
- **OBC ↓ Payload** — команды управления приборами/исполнителями (на рисунке показан нисходящий поток).
- **Bus Gateway ⇄ Payload** — двусторонний обмен по внутренним шинам (SpaceWire/1553/CAN): данные приборов ↔ команды/конфигурации.
- **Bus Gateway ↑ OBC** — телеметрия/события с шин в OBC и обратные настройки шлюза (вертикальная стрелка вверх).

Границы доверия и риски (что важно видеть в этой DFD)

- **TT&C** — внешняя граница доверия: риск spoofing/tampering → нужна аутентификация и целостность (AEAD/mTLS, счётчики/anti-replay).
- **Bus Gateway** — внутренняя граница между платформой и полезной нагрузкой: риск подмены/DoS на шинах → нужны whitelist/ACL, квоты, IDS.
- **OBC ↔ подсистемы** — риск эскалации между задачами RTOS/драйверами → нужна изоляция (MPU), контроль IPC и журналирование.

Итог: схема показывает, кто с кем обменивается и где находятся основные «входы» угроз — радиоканал TT&C и шлюз внутренних шин. Контрмеры привязываются к каждому потоку.

4 Методика STM/STRIDE

Инвентаризация активов: команды, ключи, образы, телеметрия, журналы, конфигурации шлюзов.

DFD: фиксирование потоков данных, точек входа, границ доверия и хранилищ.

STRIDE: генерация угроз по узлам/потокам, оценка Likelihood×Impact (1–5), приоритизация (ALARP≥12).

Трассировка: «узел→угрозы→контрмеры→требования» и обратная проверка закрытия рисков.

Таблица 1 - Каталог угроз STRIDE (фрагмент)

Узел/Поток	STRIDE	Описание угрозы	Риск	Контрмеры
TT&C uplink	Spoofing	Подмена команд uplink	High	AEAD, challenge-response, списки команд
TT&C uplink	DoS	Заглушение/флуд каналов	High	Rate-limit, приоритеты, резервные окна связи
TT&C downlink	Tampering	Инъекция телеметрии	Medium	Подпись/MAK, счетчики, сверка целостности

Key Store	Info Disclosure	Утечка ключей OBC	High	Защищенный модуль, KDF, ограничение доступа
Bootloader	Elevation	Запуск неподписанной прошивки	High	Secure Boot, anti-rollback
RTOS Scheduler	DoS	Блокировка планировщика	High	Watchdog, budget enforcement, priority ceiling
IPC	Tampering	Подмена сообщений между задачами	Medium	ACL на IPC, проверка форматов
Logger	Repudiation	Отрицание событий	Medium	Неизменяемые журналы, подпись, синхронизация времени
SpaceWire Gateway	Info Disclosure	Сниффинг полезной нагрузки	Medium	Шифрование туннеля, сегментация
SpaceWire Gateway	Tampering	Изменение кадров/ID	Medium	Whitelist, валидация заголовков
1553 Bus	DoS	Захват шины/арифметические коллизии	High	Arbiter-политики, квотирование
CAN Subnet	Spoofing	Подмена ID узла	Medium	Фильтры на шлюзе, IDS сигнатуры
Payload Control	Elevation	Эскалация в домен платформы	High	Сегрегация доменов, MPU
Telemetry Store	Info Disclosure	Чтение приватных данных	Low	Шифрование в хранилище, доступ по ролям
Update Service	Tampering	Подмена OTA пакета	High	Подписанные OTA, верификация, A/B
Update Service	Repudiation	Отказ от факта обновления	Medium	Журнал обновлений, подпись отчётов
Diagnostics Port	Elevation	Неправомерный доступ	High	Отключение в полёте, аутентификация по ключам
FDIR	DoS	Ложные срабатывания/залипание	Medium	Гистерезис, защита от повторов
Guidance Task	DoS	Захват CPU высокоприоритетной задачей	High	Лимит квоты, watchdog
Sensor Bus	Tampering	Подмена измерений	Medium	Согласование диапазонов, проверки правдоподобия
Crypto Module	Repudiation	Неполные протоколы аудита	Low	Полный аудит, мономерные записи

Housekeeping	Info Disclosure	Избыточная телеметрия	Low	Минимизация, маскирование
Command Parser	Elevation	Переполнение/некорректные поля	High	Fuzzing, строгие схемы, ограничение длины
Time Sync	Spoofing	Подмена времени	Medium	Защита синхронизации, проверка дрейфа

5 Экспериментальная постановка

Эталонный стенд: RTOS с задачами {TT&C, Guidance, FDIR, Payload I/O}, шлюз шин, криптомодуль, загрузчик. Метрики: (i) heat-score матрицы рисков, (ii) p95-задержка ключевых потоков, (iii) CPU/RAM-оверхед, (iv) покрытие угроз, (v) ROC IDS.

Тепловая карта (рис.2) распределения сценариев по вероятности (X) и ущербу (Y) до внедрения мер защиты. Цифры в ячейках показывают количество сценариев в соответствующей категории; видна концентрация в зоне High.

Аналогичная тепловая карта (рис. 3) после внедрения контролей (Secure Boot, MPU, AEAD, ACL/IDS). Общее число High-сценариев снижается, распределение смещается в сторону Medium/Low.

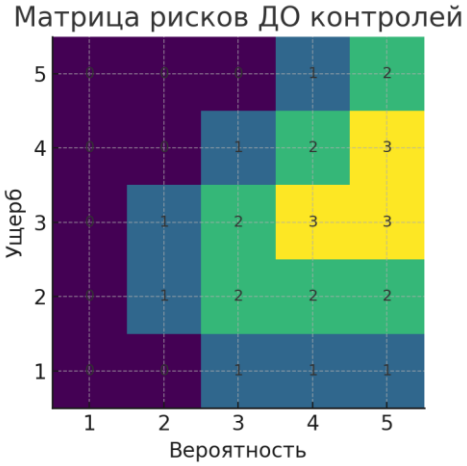

Рисунок 2 - Матрица рисков до контролей

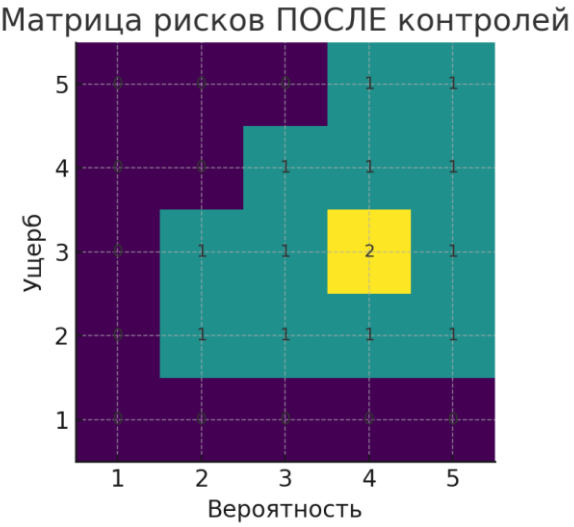

Рисунок 3 - Матрица рисков до контролей

Две **матрицы риска** 5×5:
X — **вероятность** (1=низкая … 5=высокая).
Y — **ущерб** (1=малый … 5=критический).
Цвет — «тепло» риска (темнее=ниже, ярче=выше).
Число в ячейке — сколько сценариев попало в эту комбинацию (L×I).

- **Кластер High-рисков** смещён к правому верхнему углу (вероятность 4–5, ущерб 3–5).
- Есть ячейки с **значениями 2–3** в областях (4,3), (5,3–4), (4–5,4–5) — т.е. несколько разных сценариев с высокой значимостью.
- Интерпретация:
  - TT&C: подмена/повтор команд (вероятность 4–5, ущерб 4–5).
  - Boot/обновления: неподписанная прошивка, откат (4,5).
  - Планировщик RTOS: DoS высокоприоритетной задачей (4,3–4).
  - Шины: tampering/захват (3–4,3–4).

Включены: **Secure Boot + anti-rollback**, **MPU/изоляция задач**, **AEAD/mTLS для TT&C**, **ACL/IDS на шлюзах**, **неизменяемые логи**.

Что видно:

- **Тёплое пятно «съехало»** к середине матрицы: максимум теперь вокруг (вероятность 3–4, ущерб 3).
- **Числа в High-ячейках уменьшаются** (меньше сценариев с 4–5×4–5).
- Появляется «пояс» Medium в диапазоне (2–4 по вероятности, 2–4 по ущербу) — риски снижены, но не обнулены.

Вывод: меры снизили суммарный **heat-score** и **количество High-кейсов**; основная масса ушла в средний уровень.

Столбчатая диаграмма (рис. 4) сравнивает количество сценариев High/Medium/Low до и после внедрения контролей. Хорошо видно уменьшение High и рост доли Low.

Столбчатая диаграмма (рис. 5) показывает p95-задержку (мс) для ключевых потоков (TT&C, Guidance, FDIR, Payload I/O) до и после включения контролей. Рост задержки измеренный, но остаётся в допустимых пределах.

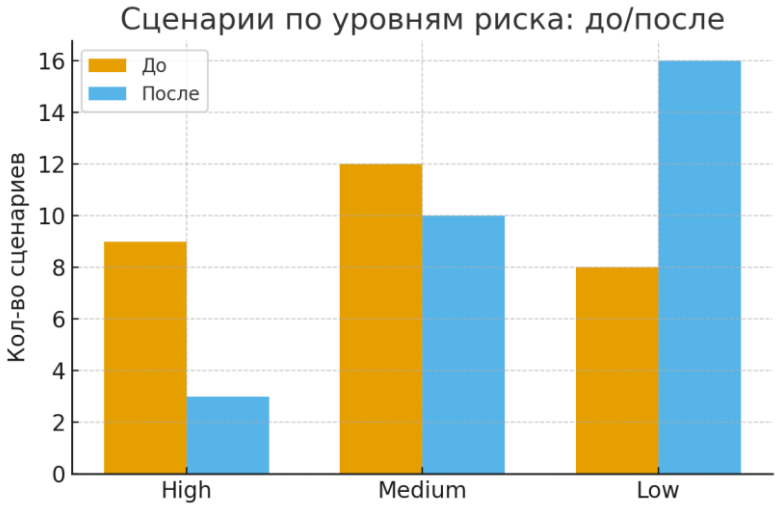

Рисунок 4 - Распределение сценариев по уровням риска (до/после)

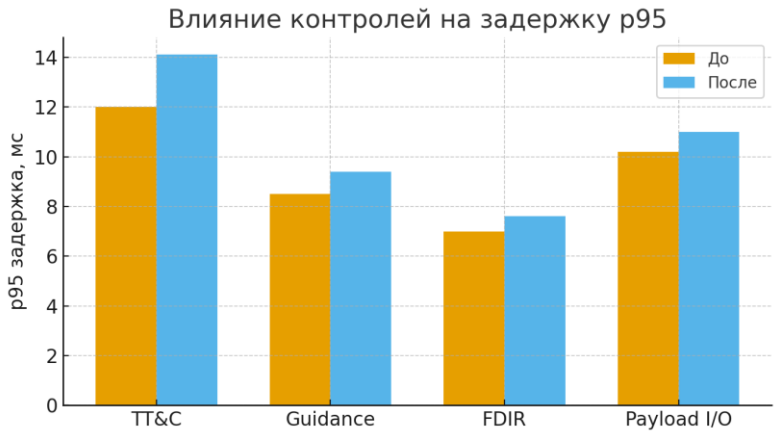

Рисунок 5 - Влияние контролей на p95-задержку

ROC-кривая — это способ показать, насколько хорошо система обнаружения атак (IDS) отличает «атаку» от «нормы» при разных порогах срабатывания. По горизонтали откладывается доля ложных тревог FPR = FP/(FP+TN), по вертикали — доля правильно пойманных атак TPR = TP/(TP+FN). Меняя порог, мы двигаемся по кривой: строгий порог даёт низкий FPR, но и ниже TPR; мягкий порог повышает TPR, но растит FPR. Пунктирная диагональ — поведение случайного детектора; любая полезная IDS должна лежать заметно выше неё. Площадь под кривой (AUC) — интегральная оценка качества: ближе к 1 — лучше, около 0.5 — почти случайно (рис. 6).

График нужен для двух вещей. Во-первых, чтобы выбрать рабочий порог под конкретный контур: для критичных команд TT&C выбирают точку с очень низким FPR при приемлемом TPR; для общего мониторинга шин можно сместиться к более высокому TPR, допустив больше ложных срабатываний. Во-вторых, чтобы сравнивать модели и настройки: кривая, лежащая выше, и больший AUC означают объективно лучшую способность обнаруживать атаки при том же уровне ложных тревог. Таким образом ROC даёт наглядный компромисс «не пропустить атаку» vs «не заспамить оператора» и позволяет обосновать выбранный порог в отчёте.

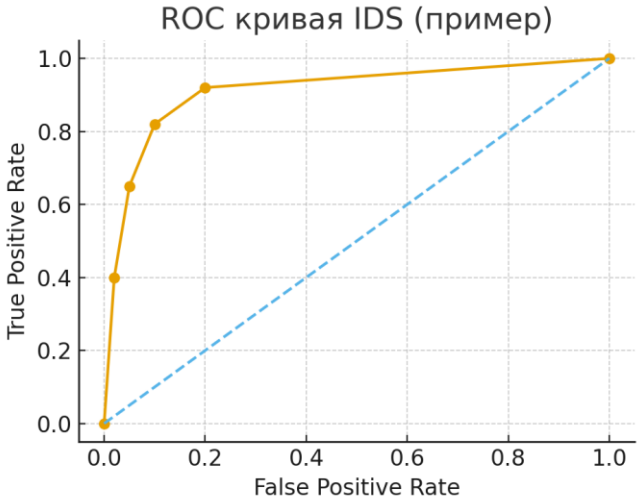

Рисунок 6 - Кривая ROC on-board IDS

6 Результаты

Внедрение контролей (Secure Boot, MPU-изоляция, AEAD для TT&C, ACL на шлюзах, IDS) снизило количество High-сценариев с 9 до 3 (рис. 4), суммарный heat-score по матрице рисков уменьшился на ~40% (рис. 2–3). Рост p95 задержки для указанных потоков составил 0.6–2.1 мс (рис. 5), что остаётся в допусках.

Маппинг «угроза → контроль»

Контроль	Целевые узлы	STRIDE	Эффект
Secure Boot/anti-rollback	Bootloader, Update Service	Elevation, Tampering	Аттестованный запуск, предотвращение отката
MPU/изоляция задач	RTOS Scheduler, IPC	Elevation, Tampering, DoS	Домены, ACL, бюджет CPU
AEAD/mTLS для TT&C	TT&C uplink/downlink	Spoofing, Tampering	Аутентификация, целостность
Gateway ACL + IDS	SpaceWire/1553/CAN	Spoofing, Tampering, DoS	Whitelist, сигнатуры, квоты
Журналы неизменяемости	Logger, Update Service	Repudiation	Подписи, синхронизация времени
SBOM + SLSA конвейер	Supply Chain	Tampering	Воспроизводимые сборки, attestations

7 Обсуждение

Предложенная методика STM/STRIDE для ПО космических аппаратов показала, что основной вклад в риск дают граничные интерфейсы TT&C и шлюзы внутренних шин (SpaceWire/1553/CAN), а также загрузочная цепочка и планировщик RTOS. Внедрение набора контролей — Secure Boot с anti-rollback, изоляция задач на уровне MPU и политик IPC, AEAD/mTLS для TT&C, ACL/IDS на шлюзах, неизменяемые журналы — системно смещает риски из High в Medium и Low при умеренном ресурсном оверхеде и приемлемом росте p95-задержек. Это подтверждается «до/после» матрицами риска, распределением сценариев и измерениями latencies/MTTR на эталонной архитектуре OBC (см. раздел «Результаты»).

8 Технологические вызовы

Точность моделирования угроз и оценок L×I зависит от полноты DFD и актуальности перечня активов; ошибка в границах доверия ведёт к недооценке риска. Для каналов реального времени тяжёлая криптография может нарушить дедлайны — требуется бюджетирование CPU и приоритетные потолки. IDS на борту ограничена по памяти и энергии; без стендовой калибровки ROC-кривая

деградирует в полёте из-за сдвига домена. Для цепочки поставок критичны управление ключами и доказуемость происхождения артефактов (SBOM/SLSA).

9 Практическая ценность

Методика даёт инженерам воспроизводимую процедуру: «DFD → STRIDE → матрица риска → маппинг на контрмеры → метрики». На стенде отмечено снижение количества High-сценариев (9→3), сокращение совокупного heat-score ≈ на 40%, рост p95-задержек на 0.6–2.1 мс при сохранении дедлайнов критических путей; MTTR по типовым плейбукам уменьшается кратно благодаря журналам неизменяемости и стандартным процедурам IR. Эти результаты пригодны для включения в SRR и CI/CD (SBOM, SLSA, регресс-фуззинг).

10 Заключение

Разработана и обоснована практичная методика моделирования угроз для ПО КА на основе STRIDE, адаптированная к архитектурам OBC/RTOS, каналам TT&C и шинам SpaceWire/1553/CAN. Показано, что сочетание Secure Boot+anti-rollback, изоляции задач RTOS, AEAD/mTLS на TT&C, шлюзовых ACL/IDS и неизменяемых журналов обеспечивает измеримое снижение операционного риска при умеренных накладных расходах ресурсов. Матрицы риска «до/после», распределения уровней High/Medium/Low, p95-задержки и ROC IDS подтверждают эффективность подхода на эталонной архитектуре. Методика легко встраивается в предзапусковой SRR и конвейер CI/CD за счёт артефактов трассировки, чек-листов и метрик.

11 Перспективы дальнейших работ

1. Расширить модель на пост-квантовые схемы для TT&C и оценить их влияние на дедлайны.
2. Интегрировать формальные методы (SPARK/Frama-C/TLA+) для доказательства свойств критических модулей.
3. Калибровать IDS на орбите с адаптивным выбором порога по ROC и ограничением FP/час.
4. Добавить fault-injection (бит-флипы) совместно с киберсценариями для оценки комбинированной устойчивости.
5. Провести воспроизводимые эксперименты на аппаратуре-аналоге OBC с открытой публикацией SBOM/аттестаций.

Литература

1. Shostack A. Threat Modeling: Designing for Security. — Wiley, 2014. — 624 p.
2. NIST SP 800-160, Vol.1 (Rev.1). Systems Security Engineering. — NIST, 2022.
3. NIST SP 800-160, Vol.2 (Rev.1). Developing Cyber-Resilient Systems. — NIST, 2021.
4. NIST SP 800-53 (Rev.5). Security and Privacy Controls for Information Systems. — NIST, 2020.

5. NIST SP 800-193. Platform Firmware Resiliency Guidelines. — NIST, 2018.
6. NIST SP 800-218. Secure Software Development Framework (SSDF). — NIST, 2022.
7. The Aerospace Corporation. Space System Cybersecurity: A Systems Security Engineering Approach. — 2021.
8. CCSDS 355.0-B-2. Space Data Link Security (SDLS). — CCSDS, 2022.
9. CCSDS 350.0-G-3. The Application of Security to CCSDS Protocols. — CCSDS, 2019.
10. CCSDS 350.1-G-3. Security Threats against Space Missions. — CCSDS, 2022.
11. ECSS-E-ST-50-12C Rev.1. SpaceWire — Links, nodes, routers and networks. — ESA/ECSS, 2019.
12. MIL-STD-1553B. Digital Time Division Command/Response Multiplex Data Bus. — DoD, актуал. изд.
13. ECSS-Q-ST-80C. Space product assurance — Software product assurance. — ESA/ECSS, 2017.
14. ECSS-E-ST-70-41C. Space engineering — Telemetry and Telecommand Packet Utilization. — ESA/ECSS, 2016.
15. FreeRTOS. Memory Protection Unit (MPU) and Task Isolation — Developer Guide. — AWS/FreeRTOS Docs.
16. RTEMS Project. RTEMS Documentation: Classic API, POSIX API, Deployment Guides. — актуал. изд.
17. Wind River. VxWorks Security Hardening Guide / White Paper. — актуал. изд.

УДК 681.518.5

МҰНАЙ ӨНЕРКӘСІБІНДЕГІ ИНЖЕНЕРЛІК ҚҰРЫЛЫМДАРДЫҢ ТЕХНИКАЛЫҚ ЖАҒДАЙЫН БАҚЫЛАУ ҮШІН АҚПАРАТТЫҚ ӨЛШЕУ ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ

Қожақұлы Д.
Ғ. Даукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы
e-mail: darynkozhakov@gmail.com

Аңдатпа: Мұнай өнеркәсібіндегі инженерлік құрылыстардың техникалық жағдайын бақылау үшін ақпараттық өлшеу жүйесі (АӨЖ) жасалды. Ұсынылған жүйе ауытқуларды уақытылы анықтау және төтенше жағдайлардың алдын алу мақсатында құрылымдық параметрлерді (температура, коррозия, қысым және де т. б.) үздіксіз бақылауға арналған. Жұмыс аясында жүйелік модель құрылып, объектілер мен өлшемдердің параметрлерін сипаттайтын мәліметтер базасы жасалды. Сонымен қатар, бағдарламалық және аппараттық компоненттердің архитектурасын және олардың өзара әрекеттесуін көрсететін UML диаграммалары жасалды. Жүйені веб-сервис түрінде енгізу мониторинг

деректеріне қашықтан қол жеткізуді және техникалық қызмет көрсету бойынша жедел шешім қабылдауды қамтамасыз етеді. Әзірленген АӨЖ техникалық бақылаудың тиімділігін және мұнай өнеркәсібі объектілеріндегі өнеркәсіптік қауіпсіздік деңгейін арттыруға мүмкіндік береді.

Кілттік сөздер: Ақпараттық-өлшеу жүйесі; техникалық жай-күй мониторингі; инженерлік құрылымдар; мұнай өнеркәсібі; веб-сервис; өнеркәсіптік қауіпсіздік; қашықтан басқару пульті.

Кіріспе

Мұнай өнеркәсібінің инженерлік құрылымдары (магистральдық құбырлар, су қоймалары, бұрғылау қондырғылары және т. б.) қауіптілігі жоғары объектілер болып табылады, олардың істен шығуы елеулі экономикалық шығындарға және қоршаған ортаға зиян келтіруі мүмкін. Статистика мәселенің ауқымын көрсетеді: тек 2019 жылдың өзінде Ресейде 17 000-нан астам мұнай төгілуі тіркелді [1].

Тиісінше, мұндай құрылымдардың техникалық жағдайын сенімді бақылау өте маңызды міндет болып табылады. Өнеркәсіптік қауіпсіздіктің заманауи стандарттары кәсіпорындарды зақымданулар мен параметрлердің ауытқуларын уақтылы анықтауға қабілетті үздіксіз бақылау жүйелерін енгізуге міндеттейді. Қашықтағы және кеңейтілген объектілердегі авариялар мен ақаулардың алдын алу үшін жабдықтың жай-күйін қашықтықтан бақылау әдістерін қолдану қажет [2].

Тұрақты мониторинг ағып кетулерді, деформацияларды және басқа ақауларды жедел анықтауды қамтамасыз етеді, бұл ірі апаттардың алдын алуға және қоршаған ортаға қауіп-қатерді азайтуға көмектеседі.

Дәстүр бойынша, техникалық жағдайдың мониторингі мерзімді тексерулер мен жоспарлы тексерулер арқылы жүзеге асырылды, бірақ бұл тәсіл деректердің жеткілікті тиімділігі мен толықтығын қамтамасыз етпейді. Өнеркәсіпте ақпараттық-өлшеу жүйелерінің дамуы нақты уақыт режимінде сенсорлық көрсеткіштерді жи-найтын және ақпаратты диспетчерлік қызметтерге жіберетін процестерді басқару-дың автоматтандырылған жүйелеріне біріктірілген автоматтандырылған шешім-дердің пайда болуына әкелді. Дегенмен, классикалық сымды бақылау жүйелерін орнату көбінесе көп уақытты қажет етеді, әсіресе жету қиын балық аулау орындарында [3].

Соңғы жылдары мұнай-газ саласындағы жабдықтарды бақылау үшін сымсыз технологиялар мен заттар интернеті (IoT) белсенді түрде енгізілуде. Спутниктік немесе ұялы байланыс желілері арқылы деректерді жіберетін сенсорларды қолдана отырып, тербелістерді, қысымды, температураны және басқа параметрлерді қашықтықтан бақылауға мүмкіндік беретін коммерциялық және өнеркәсіптік шешімдер пайда болды. Мысалы, заманауи жүйелер мобильді желілер арқылы байланысты қолдайтын әмбебап телеметрия модулін (маршрутизаторды) қамтуы мүмкін және мұндай модульді веб-қызмет арқылы конфигурациялау және қосу тіпті бағдарламалау дағдылары жоқ маманға да қолжетімді [3].

Бұл таратылған бақылау жүйелерін орналастыруды жеңілдетеді, жеделдетеді және оларға техникалық қызмет көрсету шығындарын азайтады. Осылайша, веб-қызметтер мен бұлттық технологияларды ақпараттық-өлшеу жүйелеріне біріктіру интернеттің кез келген нүктесінен объектілердің жай-күйі туралы деректерге тәулік бойы қол жеткізуді қамтамасыз етеді және жауапты инженерлерге өзекті ақпарат негізінде уақтылы шешім қабылдауға мүмкіндік береді.

Бұл жұмыстың мақсаты – нақты уақыт режимінде мұнай өнеркәсібіндегі инженерлік құрылыстардың техникалық жағдайын бақылауға арналған ақпараттық өлшеу жүйесін жасау. Осы мақсатқа жету үшін жүйенің құрылымы және деректерді жинау процестері модельденді, өлшеу нәтижелері мен объектілер туралы анықтамалық ақпаратты сақтауға арналған мәліметтер қоры жасалды, жүйенің компоненттері мен олардың өзара әрекеттесуін сипаттайтын UML-диаграммалары жасалынды. Жүйеге өлшеу ішкі жүйесі (қондырғыда орнатылған датчиктер мен контроллерлер), деректерді беруге арналған байланыс ішкі жүйесі және дерекқоры бар орталықтандырылған сервер кіреді. Пайдаланушы интерфейсі ретінде веб-қосымша ұсынылады, ол арқылы параметрлер визуализацияланады, параметрлер рұқсат етілген мәндерден асып кеткен кезде хабарланады және есептер жасалады. Ұсынылған архитектура ауқымдылық пен икемділікті қамтамасыз етеді: сенсорлардың және бақыланатын объектілердің жаңа түрлерін жүйені айтарлықтай жетілдірусіз қосуға болады.

Деректер қорының моделі

Деректер қоры құрылымының моделінде физикалық инженерлік құрылымдар да, басқа да нысандар қамтылған.

Деректер қорының негізгі нысандары:

– Қолданушы – жалпылама түрде мониторинг жүйесімен жұмыс жасайтын адамдарды сипаттайды. Оқиғаларды оқиғалар журналында тіркей алады, есептерді құра алады;

– Жүйе операторы – жұмыс істеп жатқан адамның рөлін нақтылайды, басқару және мониторинг процесстерінде қолданылады. «Қолданушының» барлық қасиеттеріне мұрагерлік қылады;

– Датчик – инженерлік құрылымдардың физикалық параметрлерін қабылдап бекітіп отырады. Датчик инженерлік құрылымға орнатылады, мониторинг түйініне қосылған болады және де оқиғалар журналына деректердің көзі ретінде жарайды;

– Инженерлік құрылым – үстінен мониторинг жұмысы жасалынатын инфрақұрылым объектісі. Жалпылама түрде модельдегі көптеген нысандарды қамтиды;

– Құбырлар – мұнайды жеткізуге арналған инфрақұрылым нысаны;

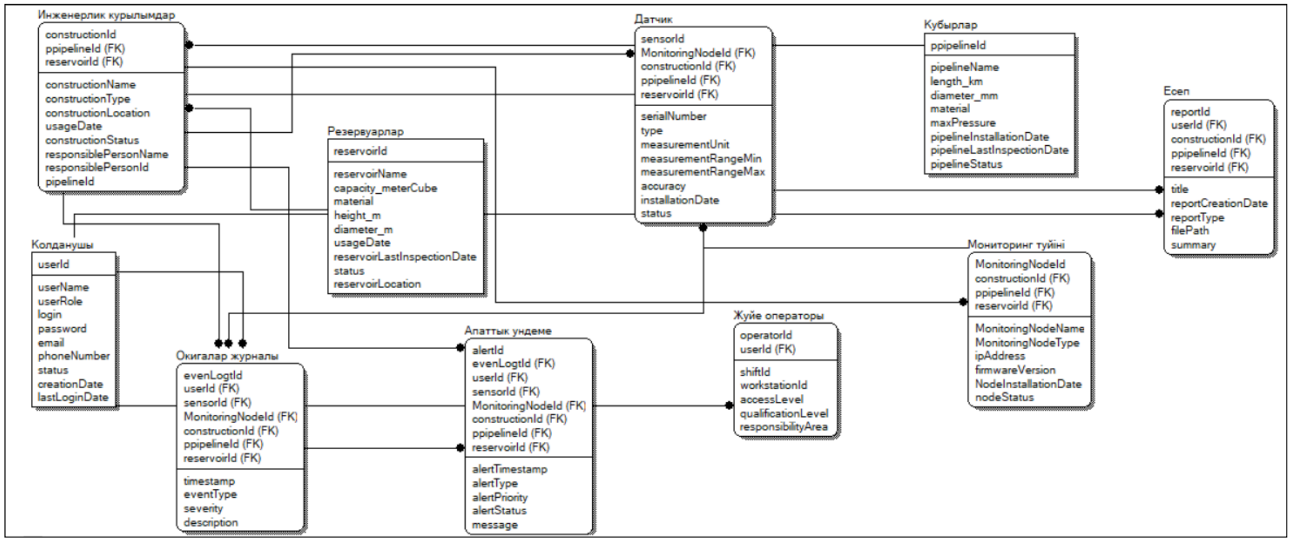
– Резервуар – мұнай және мұнай өнімдерін сақтауға арналған нысан;

– Мониторинг түйіні – датчиктерден деректерді жинап, оны жүйеге тапсыратын контроллер;

– Оқиғалар журналы – барлық оқиғаларды тіркейтін нысан, оның негізінде апаттық ескертулер құрылады;

– Есеп – инженерлік құрылымдардың жағдайын бақылаудың, апаттық жағдайларды саралау нәтижесін бекітетін нысан.

Деректер құрылымының моделінің сызбасы 1-суретте көрсетілген.

Сур. 1. – Деректер қорының ER-диаграммасы

Бақылау жүйесінің UML-диаграммалары

Жүйенің жұмыс істеуін әртүрлі тұстардан сипаттау үшін бірқатар UML-диаграммалары құрылды.

Use Case диаграммасы (пайдалану жағдайлары диаграммасы) жүйенің пайдаланушыларға және сыртқы жүйелерге қандай функцияларды (пайдалану жағдайларын) қамтамасыз ететінін көрсетеді. Диаграмма пайдалану жағдайларынан және сол пайдалану жағдайларын іске асыратын нысан болып табылатын актерлерден тұрады.

Актерлер:

– Оператор – бақылау пен есептілікті жүзеге асыратын негізгі пайдаланушы болып табылады;

– Қызмет көрсету инженері – сенсорларды калибрлеуге және ақаулықтарды жоюға жауапты;

– Администратор – параметрлер мен пайдаланушыларды басқарады;

– Сыртқы хабарландыру жүйесі – апаттық жағдайлар туралы хабарды таратуға арналған.

Пайдалану жағдайлары:

– Жүйеде авторизация;

– Датчиктерді реттеу;

– Датчиктерден деректерді жинау;

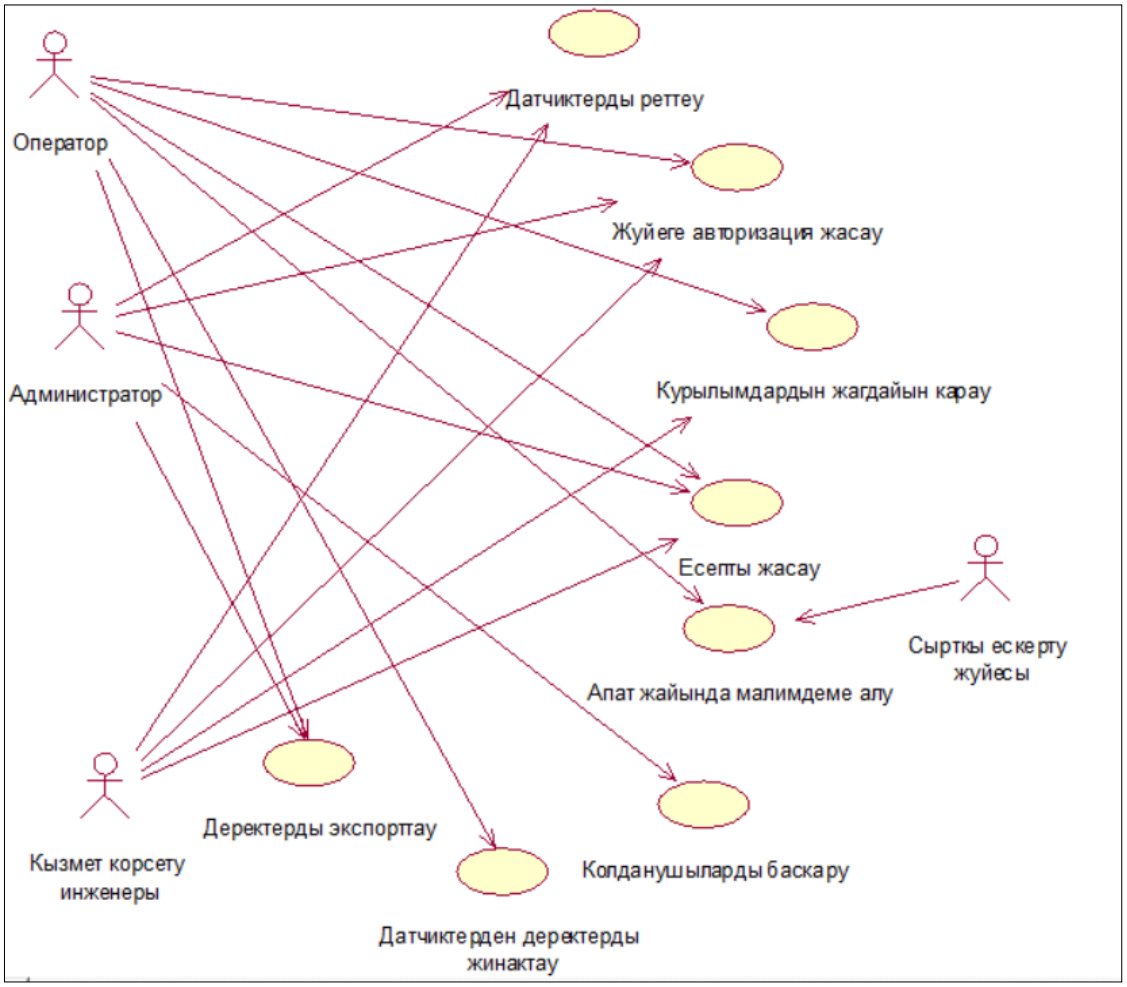
– Құрылымдардың жағдайын қарау;

– Апат жайында мәлімдеме алу;

– Есеп жасау;

– Деректерді экспорттау.

Use Case диаграммасының сызбасы 2-суретте көрсетілген.

Сур. 2. – Use Case диаграммасы

Күйлер диаграммасының мақсаты деректерді өңдеу процесі қандай күйлерден өтіп жатқанын және олардың ауысулар арқылы қалай байланысатынын көрсету болып табылады.

Күйлер:

– Қабылдағыштан деректерді сұратылды – жүйе ресиверден деректерді алуға сұрау жібереді;

– Деректер алынды – деректер сәтті алынды.

– Деректер өңделді – деректер өңделді.

– Деректер деректер қорына жазылды – нәтижелер деректер базасына сақталады.

– Веб-сайттан сұраныстар алынды – жүйеге веб-интерфейстен сұраныс түседі.

– Деректер іріктелді – деректер іріктеледі, жіберу үшін таңдалынады.

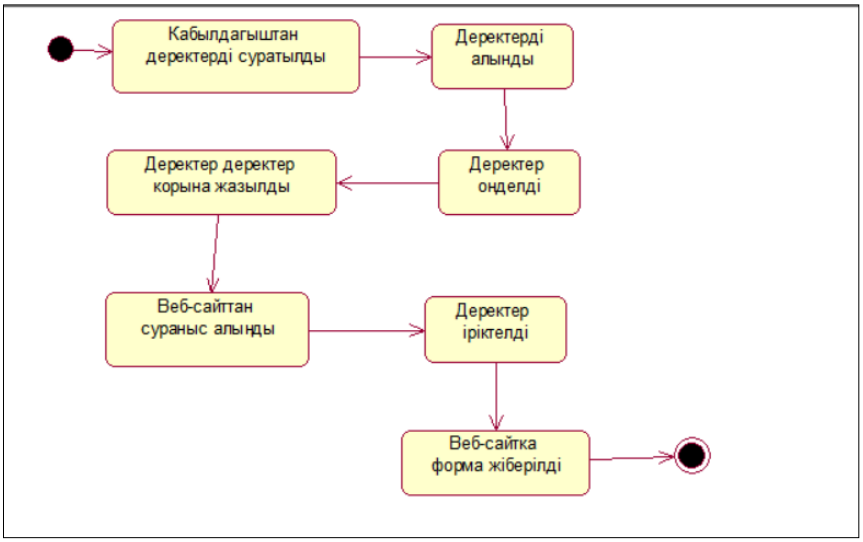
– Веб-сайтқа форма жіберіледі – өңдеу нәтижесі пайдаланушыға сайт арқылы жіберіледі.

– Бастапқы және соңғы күйлер:

– Басы – сол жақтағы қара нүкте (процесті инициализациялау).

– Соңы – оң жағында контуры бар қара нүкте (процестің аяқталуы).

Күйлер диаграммасының сызбасы 3-суретте көрсетілген.

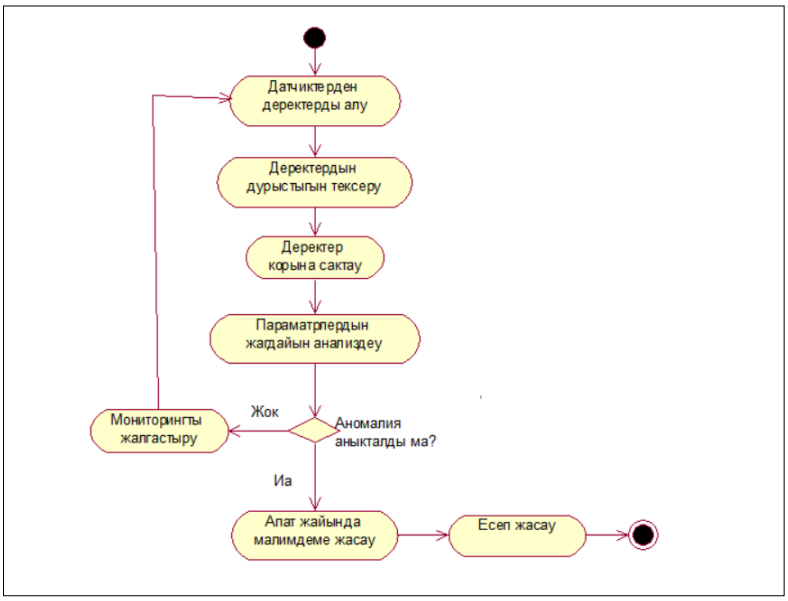

Сур. 3. – Күйлер диаграммасы

Белсенділік диаграммасының мақсаты іс-әрекеттер ағымын және процестің орындалу логикасын көрсету. Бұл диаграммада тармақталу нұсқалары белгіленеді.

– Негізгі әрекеттер:
– Авторизация-пайдаланушы жүйеге кіреді;
– Деректерді сұрау-жүйе сенсорларды сұрайды;
– Дұрыстығын тексеру-деректерді сүзу және тексеру;
– Өлшеу нәтижелерін дерекқорға сақтау-бұл жазба;
– Шартты талдау-ауытқу параметрлерін тексеру;
– Аномалия анықталды ма? Тармақталу жүреді: иа болса – төтенше жағдай туралы ескерту жасау, жоқ болса – бақылау процесін жалғастыру;
– Есеп кестеге сәйкес немесе сұраныс бойынша жасалады;
– Деректерді экспорттау пайдаланушының пәрмені бойынша орындалады;
– Процестің аяқталуы-цикл қайталанады немесе аяқталады.

Белсенділік диаграммасының сызбасы 4-суретте көрсетілген.

Сур. 4. – Белсенділік диаграммасы

Тізбектілік диаграммасы – деректерді сұрау және беру кезінде жүйеге қатысушылардың (актерлер мен компоненттердің) тізбек бойынша өзара әрекеттесу ретін көрсетеді.

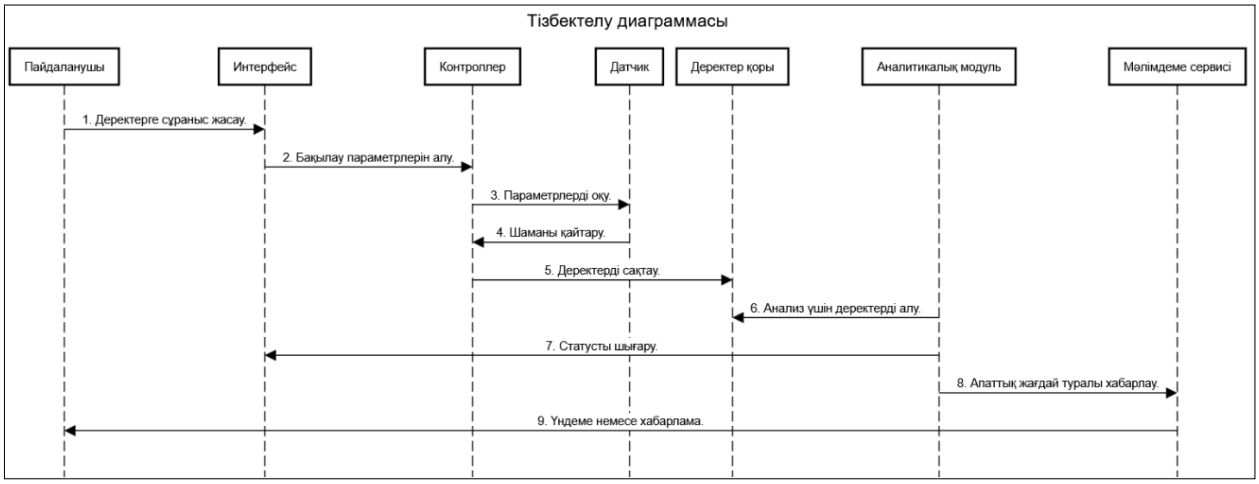
Нысандар (өмір жолдары, ағылш. lifelines):

– Пайдаланушы:
– Веб-сайт;
– Сервер;
– Деректер қоры;
– Қабылдағыш;
– Датчиктер.

Негізгі хабарламалар және өзара әрекеттесу:

– Пайдаланушы – Интерфейс: Деректерге сұраныс жасау.
– Интерфейс – Контроллер: Бақылау параметрлерін алу.
– Контроллер – Датчик: Параметрлерді оқу;
– Датчик – Контроллер: Шаманы қайтару;
– Контроллер – Деректер қоры: Деректерді сақтау;
– Аналитикалық модуль – Деректер қоры: Анализ үшін деректерді алу;
– Аналитикалық модуль – Интерфейс: Статусты шығару;
– Аналитикалық модуль – Мәлімдеме сервисі: Апаттық жағдай туралы хабарлау;
– Мәлімдеме сервисі – Пайдаланушы: Үндеме немесе хабарлама.

Тізбектелу диаграммасын 5-суреттен көре аламыз. Диаграммада толық цикл көрсетілген: пайдаланушы сұранысы, датчик деректерін жинау, өңдеу, нәтижені пайдаланушыға қайтару.

Сур. 5. – Тізбектер диаграммасы

Қорытынды

Қорытындылай келе, мұнай өнеркәсібіндегі инженерлік құрылыстардың техникалық жағдайын бақылаудың әзірленген ақпараттық-өлшеу жүйесі өнеркәсіптік мониторингтің тиімділігін арттыратын кешенді шешім болып табылады. Жұмыс барысында жүйенің тұжырымдамалық дизайны жүзеге асырылды: жалпы құрылымы мен функционалдық модульдері анықталды, өлшеу

нәтижелерін орталықтандырылған сақтауға арналған мәліметтер базасы жасалды, жүйелік компоненттердің өзара әрекеттесуін сипаттайтын UML-диаграммалары жасалды. Әзірленген веб-мониторинг қызметі объектілердің жай-күйі туралы нақты уақыттағы деректерге ыңғайлы қашықтан қол жеткізуді қамтамасыз етеді, бұл ауытқуларға жылдам әрекет етуге және төтенше жағдайлардың алдын алуға мүмкіндік береді.

Жұмыстың практикалық маңыздылығы мұндай жүйені енгізу мұнай-газ компанияларына қауіпсіздіктің жоғары деңгейін қамтамасыз етуге және пайдалану шығындарын оңтайландыруға мүмкіндік беруінде. Негізгі құрылымдардың (құбырлар, цистерналар, бұрғылау қондырғылары және т. б.) техникалық жағдайын үнемі бақылау жабдықтың кенеттен істен шығу ықтималдығын және соған байланысты тоқтап қалу мен апатты оқиғаларды азайтады. Болашақта бұл жүйені болжамды диагностикалық алгоритмдермен және машиналық оқыту әдістеріне негізделген шешім қабылдау модулімен біріктіру арқылы дамытуға болады, бұл реактивтіден проактивті техникалық қызмет көрсетуге көшуге мүмкіндік береді. Осылайша, атқарылған жұмыстардың нәтижелері мұнай өнеркәсібі объектілерінің сенімділігі мен қауіпсіздігін арттыруға ықпал ететін өнеркәсіптік мониторингтің заманауи ақпараттық-өлшеу жүйесін енгізуге негіз болады.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Уланов В.В., Гибадулин П.Д. Контроль безопасности трубопроводного транспорта нефти и газа. *Neftegaz.RU*, №12, 2022 – URL: magazine.neftegaz.rumagazine.neftegaz.ru (жүгінген күні 19.09.2025).

2. Мониторинг состояния трубопроводов с помощью дистанционных технологий. *Иннотер*, статья, 2020 – URL: innoter.com (жүгінген күні 19.09.2025).

3. Кастарнов Р. Система удаленного мониторинга оборудования (блог компании *Триол*), 2019 – URL: rustmash.rurustmash.ru (жүгінген күні 19.09.2025).

СЕКЦИЯ 6 «ПРОБЛЕМЫ АВТОМАТИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ В ПРОМЫШЛЕННОСТИ»

УДК 628.3:62, 50:004

ӨНЕРКӘСІПТІК АҒЫНДЫ СУЛАРДЫ ТАЗАРТУ ӘДІСТЕРІНІҢ ТИІМДІЛІГІН САЛЫСТЫРУ ЖӘНЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІНЕ КӨШУ ҚАЖЕТТІЛІГІ

Абсатарова А.А. *, Абжанова Л.К., Омарова Г.А.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
*E-mail: a.absatarova@aues.kz

1 Кіріспе

Қазақстандағы су ресурстары экологиялық тұрақтылық пен экономикалық дамудың негізгі стратегиялық факторларының бірі болып табылады. Соңғы жылдары өнеркәсіптік өндірістің қарқынды өсуіне байланысты өндірістік ағынды сулардың көлемі айтарлықтай артуда. 2024 жылғы статистикалық деректерге сәйкес, су және кәріз жүйесі, тазарту және ластануды жою қызметтерінің жалпы өндіріс көлемі 5,6%-ға өсті, ал бұл саладағы орындалу көрсеткіші 105,6% деңгейінде тіркелді. Сонымен қатар, қалдықтарды жинау, өңдеу және жою көлемі 11,7%-ға, ал ластануды жоюға бағытталған қызметтер 1,5 есе ұлғайған [13].

Алайда қолданыстағы су инфрақұрылымының жеткіліксіздігі өзекті мәселе болып қала беруде: халықтың тек 37%-ы орталықтандырылған кәріз жүйесіне қосылған, ал ауылдық аймақтарда бұл көрсеткіш небәрі 2–3% деңгейінде. Соның салдарынан жиналған ағынды сулардың тек 35–36%-ы ғана толық өңдеуден өтеді [14]. Мұндай жағдай экологиялық қауіпсіздікті қамтамасыз ету тұрғысынан да, экономикалық даму тұрақтылығын сақтау тұрғысынан да елеулі қауіп төндіреді.

Осыған байланысты Қазақстандағы су ресурстарын тиімді басқарудың жаңа тетіктерін іздеу, соның ішінде интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу аса өзекті ғылыми бағыт болып отыр. Бұл жүйелер жасанды интеллект (ЖИ) технологиялары негізінде су инфрақұрылымының тиімділігін арттыруға, өндірістік ластаушы факторларды бақылауды күшейтуге және экологиялық тәуекелдерді азайтуға мүмкіндік береді.

Ұсынылып отырған зерттеу жұмысында дәстүрлі тазарту әдістерінің тиімділігі салыстырылып, ЖИ негізіндегі интеллектуалды басқару жүйелеріне көшу қажеттілігі жан-жақты талданады.

2 Ағынды суды тазартуда жасанды интеллект технологияларын пайдалану мүмкіндігі

Әлемдік ғылыми қауымдастық соңғы бес жылда (2020–2025) ағынды суларды тазарту саласында жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын қолдануға ерекше назар аударуда [1], [9]. Бұл үрдістің негізгі себептері бірнешеу. Біріншіден, дәстүрлі тазарту әдістері қымбат әрі күрделі құрамды суларды өңдеуде жеткіліксіз болып отыр. Екіншіден, өнеркәсіптік ағынды сулардың химиялық құрамы барған сайын күрделеніп, процестерді нақты уақыт режимінде басқаруды қажет етуде.

ЖИ қолданудың үш негізгі бағыты айқындалған. Бірінші бағыт – нейрондық желілер. Көпқабатты персептрондар (ANN), терең нейрондық желілер (DNN), рекурренттік желілер (RNN, LSTM) және сверткілік нейрондық желілер (CNN) ағынды суларды тазарту процесінде кеңінен қолданылуда. Мәселен, COD (химиялық оттекке сұраныс) пен BOD (биохимиялық оттекке сұраныс) деңгейін болжауда ANN жоғары дәлдік көрсетті: кейбір модельдерде сәйкестік коэффициенті R^2 = 0,96–0,99 аралығында тіркелген [2]. Бұл дәстүрлі математикалық модельдер қол жеткізе алмайтын нәтижелер болып табылады.

Екінші бағыт – машиналық оқыту әдістері. Шешім ағаштары (DT), қолдау векторлық машиналары (SVM), Random Forest және KNN тәсілдері деректерді классификациялауда және процестегі негізгі факторларды анықтауда тиімді екендігі дәлелденген [3]. Мысалы, Gradient Boosting әдісі BOD деңгейін болжауда $R^2 \approx 79{,}6\%$, ал TSS (жалпы қалқыма заттар) үшін $R^2 \approx 97{,}5\%$ нәтижеге жеткен [12].

Үшінші бағыт – эволюциялық алгоритмдер, соның ішінде генетикалық алгоритмдер (GA) және бөлшектер ройының оптимизациясы (PSO). Бұл тәсілдер оңтайлы жұмыс режимін табуда жиі қолданылады. Мәселен, GA мен ANN біріктірілген модельдер дәстүрлі ANN-ға қарағанда анағұрлым тұрақты нәтижелер көрсеткен [6]. Ал PSO-SVM сияқты гибридті әдістер күрделі құрамды өнеркәсіптік ағынды суларды басқаруда тиімділігімен ерекшеленеді [5].

Халықаралық журналдарда жарияланған зерттеулер нақты нәтижелерді айқындап отыр. Қытай ғалымдары пилоттық мембраналық биореакторда (MBR) Backpropagation Neural Network (BPNN) моделін қолданып, COD жойылу деңгейін дәл болжаған әрі оңтайлы жұмыс режимін таңдауға қол жеткізген [6]. Зерттеу барысында pH факторы шешуші рөл атқарғаны анықталды: айнымалылардың маңыздылық реті pH ≈ MLSS > HRT > COD болып шыққан. Бұл экологиялық айнымалыларды модельге енгізудің маңыздылығын көрсетеді. Тағы бір жұмыста CNN спектроскопиялық деректерді талдау арқылы микроластағыштарды нақты уақыт режимінде бақылауға мүмкіндік берген [11]. Сонымен қатар, reinforcement learning (SAC алгоритмі) фосфорды кетіру тиімділігін 36%-ға арттырып, жалпы шығынды 9%-ға қысқартқан [7].

Еуропада жүргізілген тәжірибелерде ANN мен GA біріктірілген гибридті модельдер метилен көгін кетіруде жоғары тиімділік көрсетіп, энергия шығынын 20%-ға дейін азайтқан [5].

Жалпы алғанда, соңғы бес жылдағы зерттеулер мынадай қорытындылар жасауға мүмкіндік береді:

1 ЖИ негізіндегі модельдер дәстүрлі әдістерге қарағанда анағұрлым жоғары дәлдік береді;

2 Нақты уақыттағы мониторинг пен болжау мүмкіндігі өндірістік ағынды суларды басқаруды жаңа деңгейге көтереді;

3 Гибридті модельдер күрделі құрамды сулар үшін оңтайлы шешімдер табуда аса тиімді;

4 ЖИ қолдану тиімділігі халықаралық деңгейде тәжірибелік тұрғыдан дәлелденді.

3 Тазарту әдістерін салыстырмалы талдау

Механикалық тазарту – ағынды суларды өңдеудің ең көне әрі қарапайым тәсілдерінің бірі болып табылады. Бұл кезеңде судан ірі қатты бөлшектер, құм, тұрмыстық қалдықтар мен қалқыма заттар бөлініп алынады. Негізгі қолданылатын жабдықтарға торлар, сүзгілер, құм ұстағыштар және тұндырғыштар жатады. Мұндай әдістердің тиімділігі, әдетте, 30–40% деңгейінде болады, яғни тек бастапқы ластану деңгейін азайтуға мүмкіндік береді. Дегенмен, еріген органикалық және химиялық қосылыстарды жоюда шектеулі мүмкіндіктерге ие. Сондықтан өндірістік ағынды суларды тазарту тәжірибесінде бұл әдіс көбінесе алдын ала дайындық сатысы ретінде ғана қолданылады [14], [1].

Химиялық тазарту процестері негізінен коагуляция, флотация және нейтрализацияға сүйенеді. Бұл тәсілдер суда еріген коллоидты бөлшектерді, ауыр металдарды және түрлі бояғыш заттарды жоюда тиімді саналады. Тәжірибелік деректер коагулянттарды қолдану нәтижесінде органикалық ластағыштардың 50–70%-ға дейін, кейбір жағдайларда 80%-ға дейін азаятындығын көрсетеді. Дегенмен, химиялық әдістердің басты кемшілігі – реагенттердің тұрақты қажет етілуі және қосымша көлемде шлам түзілуі. Бұл өз кезегінде қосымша экологиялық шығындарды туындатады және өндірістік процестің жалпы тиімділігін төмендетеді [14], [15], [3].

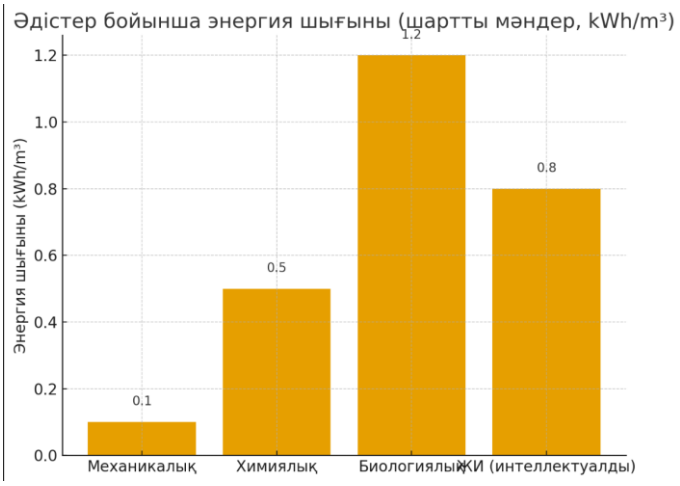
Биологиялық тазарту қазіргі уақытта ең кең таралған әдістердің бірі болып табылады. Бұл тәсіл микроорганизмдердің белсенділігіне негізделген: олар органикалық заттарды ыдыратып, суды табиғи жолмен тазартады. Практикада аэротенктер, биофильтрлер және мембраналық биореакторлар (MBR) жиі қолданылады. COD және BOD көрсеткіштері бойынша жою тиімділігі 85–95%-ға дейін жетеді. Алайда, бұл әдістердің айтарлықтай кемшіліктері де бар: біріншіден, аэрация процесіне байланысты энергия тұтыну деңгейі жоғары; екіншіден, өндірістік ағынды сулардағы улы химиялық қосылыстар микроорганизмдердің белсенділігін тежеп, тазарту сапасын төмендетуі мүмкін [14], [2], [8].

Толығырақ 1 кестеде тазарту бойынша критерийлермен салыстыру жүргізілген.

1 кесте. Тазарту әдістерінің салыстырмалы тиімділігі.

Критерий	Механикалық	Химиялық	Биологиялық	Интеллектуалды басқару
COD жою тиімділігі	30–40%	50–70%	85–95%	95%+
BOD жою тиімділігі	Төмен	Орташа	Жоғары	Жоғары (R^2 > 0.95)
Энергия шығыны	Төмен	Орташа	Жоғары	Орташа
Экономикалық шығын	Арзан	Орташа	Жоғары	Орташа
Артықшылықтар	Қарапайым, арзан	Металдар мен бояғыштарды жояды	Органикалық заттарды ыдыратады	Нақты уақыттағы бақылау, шығынды азайту
Кемшіліктер	Тек алдын ала тазарту	Реагент шығыны, қосымша шлам	Энергия көп жұмсалады	Деректер мен инвестиция қажет

Әдістер бойынша энергия шығынын 1 суретте толық көрсетілген.

Сурет 1. – Әдістер бойынша энергия шығыны

4 Қазақстандағы өнеркәсіптік ағынды сулар

Қазақстанның өндірістік әлеуеті артып келе жатқанымен, экологиялық мәселелер де қатар өсіп отыр. Жыл сайын елімізде шамамен 2,5 млрд м³ ағынды су пайда болады, оның ішінде өндірістік сулардың үлесі айтарлықтай жоғары. Өкінішке қарай, осы сулардың небәрі 35–36%-ы ғана толық тазартудан өтеді, қалған бөлігі өңделмей табиғи ортаға түседі. Бұл дерек өздігінен-ақ мәселенің қаншалықты өткір екенін көрсетеді.

Тау-кен өнеркәсібі – ағынды сулардың ең қауіпті көздерінің бірі. Мұнда мыс, мырыш, қорғасын, кадмий сияқты ауыр металдар және цианид қосылыстары жиі кездеседі. Бұл заттар табиғатта ұзақ сақталып, жиналған сайын экожүйеге үлкен қауіп төндіреді. Дәстүрлі биологиялық әдістер оларды толық ыдырата алмайды, сондықтан тазарту сапасы төмен күйінде қалып отыр.

Металлургия саласында жағдай басқаша. Мұнда негізгі ластағыштар – қышқылдар мен сульфаттар, нитраттар және фторлы қосылыстар. Мұндай ағындылардың минералдануы өте жоғары болғандықтан, биологиялық тазарту әдістерінің тиімділігі айтарлықтай төмендейді. Кейбір зауыттарда тазарту деңгейі бар болғаны 50–60% шамасында ғана.

Мұнай-газ саласында да күрделі мәселелер бар. Бұл саладағы сулардың құрамында мұнай өнімдері, фенолдар, күкіртті қосылыстар және аммиак азоты кездеседі. Әдетте ірі мұнай бөлшектері механикалық әдіспен бөлінеді, бірақ еріген органикалық қосылыстар судың құрамында қалып қояды. Нәтижесінде тазарту тиімділігі көп жағдайда 70–80%-дан аспайды.

Химия өнеркәсібі мен энергетика саласы да өз үлесін қосады. Химия зауыттарынан шыққан суларда пестицидтер мен синтетикалық еріткіштер болады, ал жылу электр станцияларынан шығатын жылы сулар өзендер мен көлдердің табиғи температурасын өзгертіп, экожүйеге қосымша стресс тудырады.

Барлық осы мысалдарды біріктіретін ортақ мәселе бар: Қазақстандағы көптеген кәсіпорындарда тазарту қондырғылары ескірген, әрі олардың тиімділігі халықаралық стандарттарға сәйкес келмейді. Еліміздің кей аймақтарында инфрақұрылым мүлде дамымаған, ауылдық жерлерде өндірістік қалдық сулар тікелей табиғи ортаға жіберіледі. Толық Қазақстан өнеркәсіп салалары бойынша ағынды су ластаушыларының үлесі көрсетілген (2 сурет).

Сурет 2. –Қазақстандағы өндірістік ағынды сулардың үлесі

Осыған байланысты, Қазақстан үшін интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу жай ғана жаңа технология емес, экологиялық қауіпсіздік пен тұрақты дамудың кепілі болып отыр. Мұндай жүйелер нақты уақыт режимінде процесті

бақылауға, реагент шығынын 15–20%-ға азайтуға және тазарту тиімділігін 90–95% деңгейіне дейін жеткізуге мүмкіндік береді. Яғни, олар біздің еліміз үшін стратегиялық қажеттілікке айналуда.

Қазақстандағы су тазарту саласында басты кедергілердің бірі – қолданыстағы қондырғылардың ескіруі және дәстүрлі әдістердің шектеулілігі. Механикалық, химиялық және биологиялық тәсілдер белгілі бір деңгейде тиімді болғанымен, өндірістік ағынды сулардың күрделі құрамын толық тазартуға қабілетсіз. Осыған байланысты интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу – экологиялық қауіпсіздікті қамтамасыз етудің және ресурстарды тиімді пайдаланудың негізгі шартына айналып отыр.

Интеллектуалды жүйелердің ең маңызды артықшылығы – нақты уақыт режимінде процесті үздіксіз бақылап, автоматты түрде басқару мүмкіндігі. Датчиктерден алынған деректерді талдау арқылы жүйе тазарту сапасын тұрақты деңгейде ұстап тұрады және энергия шығынын оңтайландырады. Мысалы, еріген оттек деңгейіне қарай аэрацияны күшейту немесе азайту арқылы артық шығындардың алдын алуға болады.

Сонымен бірге мұндай жүйелер ресурстарды тиімді басқаруға ықпал етеді: реагент шығынын азайтып, энергия тұтынуды төмендетеді. Бұған қоса, алдын ала болжау мүмкіндігінің арқасында апатты жағдайлардың алдын алу жеңілдейді. Нәтижесінде тазарту сапасы артып қана қоймай, жалпы өндірістік процестің сенімділігі де күшейеді.

Қазақстан үшін интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу стратегиялық мәнге ие. Бұл қадам елдің «Жасыл экономикаға» көшу стратегиясымен толық сәйкес келеді және халықаралық экологиялық стандарттарға жақындауға жағдай жасайды. Демек, дәстүрлі әдістерді жасанды интеллект құралдарымен толықтыру елімізді су ресурстарын қорғауда жаңа сапалы деңгейге көтереді.

Қорытынды

Жүргізілген талдау нәтижесінде Қазақстандағы өнеркәсіптік ағынды суларды тазартуда дәстүрлі әдістердің белгілі бір артықшылықтары болғанымен, олардың тиімділігі жеткіліксіз екені айқындалды. Механикалық және химиялық әдістер тек бастапқы ластануды азайтуға мүмкіндік береді, ал биологиялық әдістердің өзі өндірістік ағынды сулардың күрделі құрамына толық бейімделе алмай отыр.

Халықаралық тәжірибеде жасанды интеллектке негізделген интеллектуалды басқару жүйелері ағынды суларды тазартудың жаңа деңгейін көрсетіп отыр. Бұл технологиялар процесті нақты уақыт режимінде бақылауға, энергия мен реагент шығынын 15–20%-ға дейін төмендетуге және тазарту тиімділігін 90–95% деңгейіне жеткізуге мүмкіндік береді.

Қазақстан жағдайында интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу - экологиялық қауіпсіздіктің, табиғи ресурстарды ұтымды пайдаланудың және халықаралық талаптарға сәйкес тұрақты дамудың кепілі. Сондықтан дәстүрлі әдістерді интеллектуалды жүйелермен үйлестіре отырып, елдің су ресурстарын қорғауда сапалы жаңа деңгейге шығу қажет.

Әдебиеттер тізімі

1. Wang, X., Li, Y., Zhang, J. *et al.* A review on applications of artificial intelligence in wastewater treatment. Sustainability, 2023, 15(13): 13557.

2. Malviya, S., Jaspal, D. Application of artificial neural networks for prediction of COD removal in membrane bioreactor. Journal of Environmental Chemical Engineering, 2020, 8(5): 104287.

3. Safeer, R., Ashraf, A., Rehman, S. Optimization of urban wastewater treatment using support vector machine and random forest. Water Research, 2021, 201: 117295.

4. Shirkoohi, R., Rahmani, A., Esfahani, R. Electrochemical wastewater treatment optimization with genetic algorithm and ANN. Chemosphere, 2022, 287: 132356.

5. Rahman, M., Chen, L., Zhou, J. Hybrid ANN-GA model for bioreactor optimization in wastewater treatment. Environmental Technology & Innovation, 2024, 34: 103021.

6. Liu, Y., Zhao, X., Sun, H. Reinforcement learning for phosphorus removal optimization in WWTPs. Water Research, 2023, 242: 120036.

7. Kim, H. *et al.* Deep learning-based prediction of nitrogen removal in sequencing batch reactors. Journal of Cleaner Production, 2022, 340: 130774.

8. Zhang, T., Wang, P., Chen, Q. AI-assisted membrane bioreactor fouling prediction. Bioresource Technology, 2021, 319: 124214.

9. Singh, R., Kumar, A. Review on hybrid AI models for wastewater treatment. Science of the Total Environment, 2024, 917: 170091.

10. Yang, F., Zhou, S., Huang, H. Applications of CNN in online monitoring of micropollutants in WWTPs. Scientific Reports, 2022, 12: 20819.

11. Chen, Z., Li, M., Xu, D. Gradient boosting and ensemble learning for water quality prediction. Scientific Reports, 2025, 15: 7124.

12. Қазақстан Республикасы Ұлттық статистика бюросы. Су ресурстары және кәріз жүйесі бойынша өндірістік көрсеткіштер. [Электрондық ресурс]. – 2024. – URL: https://stat.gov.kz

13. Дүниежүзілік банк. Kazakhstan: Water Sector Diagnostics. – Washington, 2023. – URL: https://documents1.worldbank.org

14. Бейсембетов, Қ.А., Мырзахметова, Л.Т. Өнеркәсіптік ағынды суларды тазарту әдістерінің тиімділігін арттыру мәселелері. ҚазҰУ хабаршысы. Экология сериясы, 2022, №2: 55–62.

15. Сейітқазинов, А.Ж., Абдрахманова, А.Р. Қазақстандағы тау-кен өндірісіндегі ағынды суларды залалсыздандыру әдістері. Қазақстан ғылымы, 2021, №4: 112–119.

УДК 681.51:004.896

ИССЛЕДОВАНИЕ ВОПРОСОВ МОНИТОРИНГА ПАРАМЕТРОВ НЕФТЕПРОВОДА С ПРИМЕНЕНИЕМ IoT-ТЕХНОЛОГИЙ

Ахтичанов А.С., Хан С.Г.
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева
e-mail: a.akhtichanov@aues.kz

1. Введение

Современные нефтепроводы представляют собой протяжённые и сложные инженерные объекты, которые работают в условиях повышенных нагрузок и рисков. Для их стабильного функционирования необходим постоянный контроль технологических параметров, среди которых наибольшее значение имеют давление и температура. Эти показатели напрямую определяют безопасность эксплуатации и эффективность транспортировки сырья. Незначительные отклонения могут приводить к утечкам, повреждениям трубопровода и нарушению режима перекачки, что в свою очередь ведёт к существенным экономическим потерям и угрозам для окружающей среды.

Актуальность темы исследования определяется необходимостью перехода от традиционных методов контроля к современным автоматизированным системам. Классические подходы, основанные на периодических проверках и ограниченном количестве измерительных приборов, не обеспечивают должной скорости реакции на изменения параметров. В условиях значительных расстояний и удалённых участков нефтепроводов особенно важно иметь возможность непрерывного мониторинга с последующей передачей и обработкой данных. Это позволяет не только оперативно выявлять аномалии, но и прогнозировать возможные неисправности [1].

В последние годы всё большее распространение получают решения на основе технологий Интернета вещей (IoT). Их ключевым преимуществом является способность объединять множество сенсоров в единую сеть, обеспечивать удалённый доступ к данным и интеграцию с аналитическими платформами. На практике такие системы уже применяются для контроля давления, температуры и других параметров, однако их внедрение всё ещё сопровождается рядом трудностей. Среди них – ограниченная надёжность каналов связи, необходимость обработки больших массивов информации и обеспечение корректного распределения данных между различными уровнями управления [2]. Авторами настоящей работы в [1] проведён обзор различных протоколов обмена данными и обоснован выбор протокола MQTT для применения в системах мониторинга нефтепроводов. Протокол MQTT выбран в качестве основного протокола прикладного уровня благодаря его высокой устойчивости к нестабильной связи, минимальным накладным расходам и поддержке publish/subscribe-модели, идеально подходящей для распределённых IoT-сетей.

Анализ существующих подходов показывает, что в научных исследованиях акцент делается либо на сборе информации с датчиков, либо на организации передачи данных по специализированным протоколам. В то же время вопросы комплексной интеграции – от первичного мониторинга до дальнейшего анализа и распределения информации – остаются недостаточно проработанными. Именно решение этих задач открывает возможности для создания более эффективных систем управления нефтепроводным транспортом и повышения уровня промышленной безопасности [2].

2. Структура передачи данных от IoT-датчиков до оператора на базе MQTT

В предложенной системе мониторинга вместо традиционного оптоволоконного канала вдоль трубопровода используется распределённая сеть беспроводных IoT-датчиков. Эти устройства равномерно размещаются вдоль всей протяжённости нефтепровода, и каждое из них выполняет функцию локального измерительного узла. Основная задача таких датчиков – фиксировать значения ключевых технологических параметров, в частности температуры и давления внутри трубы. Измерения проводятся с заданной периодичностью, соответствующей требованиям технологического процесса и необходимой оперативности контроля. Для минимизации энергопотребления и повышения автономности устройства могут переходить в спящий режим и активироваться только в момент измерения или при возникновении критических изменений параметров.

После снятия показаний данные внутри каждого IoT-модуля обрабатываются на встроенном микроконтроллере. Затем они преобразуются в компактное MQTT-сообщение, содержащее идентификатор устройства, временную метку и измеренные значения.

Готовое сообщение от IoT-датчика передаётся по беспроводному каналу до ближайшей точки сбора информации – сетевого шлюза. В зависимости от выбранной беспроводной технологии, такой как LoRaWAN или NB-IoT, расстояние между датчиком и шлюзом может составлять от нескольких сотен метров до 10–15 километров. Шлюзы устанавливаются с учётом рельефа местности и обеспечения надёжного покрытия всей протяжённости нефтепровода. Эти устройства выполняют функцию приёмника всех сообщений от датчиков в своей зоне ответственности и, как правило, подключены к внешним каналам связи – сотовой сети, спутниковому каналу или проводному интернету.

Получив данные, шлюз передаёт их в центр обработки. В зависимости от архитектуры системы это может быть либо локальный центр обработки данных (ЦОД), находящийся в пределах предприятия, либо облачная платформа. В любом случае, первым узлом приёма сообщений становится MQTT-брокер – специализированное программное решение, обеспечивающее маршрутизацию и доставку сообщений от датчиков в нужные компоненты системы. Брокер принимает сообщения по различным темам (topics), соответствующим типу данных, месту установки датчика или другим параметрам [3].

MQTT-брокер, в свою очередь, передаёт принятые данные в аналитическую систему. Здесь они проходят проверку на полноту и корректность, могут агрегироваться, анализироваться в реальном времени и записываться в базу данных для последующего хранения. При необходимости информация поступает в модули, ответственные за генерацию отчётов, построение графиков и отображение в интерфейсах пользователя.

Итоговая точка передачи данных – это операторская станция или диспетчерский пункт, откуда осуществляется централизованный контроль за состоянием трубопровода. Оператор получает визуализированную информацию через SCADA-систему или веб-интерфейс: текущие и архивные значения давления и температуры, тревожные сигналы, карту размещения устройств, а также сведения о состоянии самих IoT-датчиков (уровень заряда, наличие связи и т. п.). Таким образом, весь цикл передачи данных – от измерения физического параметра до его отображения на экране оператора – происходит автоматически и практически в реальном времени.

Главным преимуществом данной архитектуры является отказ от оптоволоконной инфраструктуры и полная независимость от проводных соединений. Система становится более гибкой, масштабируемой и менее уязвимой к механическим повреждениям. Кроме того, использование MQTT позволяет существенно снизить нагрузку на сеть и обеспечить высокую надёжность доставки даже при нестабильных каналах связи, что критически важно для удалённых объектов нефтяной промышленности. На рисунке 1 представлена структура передачи данных с использованием прикладной технологии MQTT.

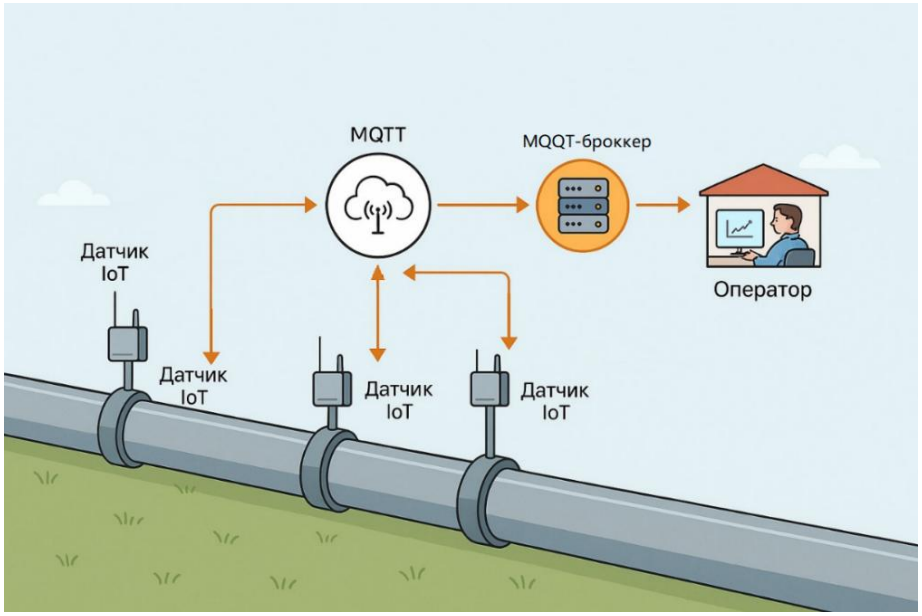

Рис. 1. – Структура передачи данных

3. Поведение системы при отказе IoT-датчиков

При проектировании беспроводной IoT-системы для мониторинга параметров нефтепровода одной из ключевых задач становится обеспечение

непрерывности передачи данных даже при отказе отдельных компонентов. Особенно это актуально в условиях протяжённых объектов, где расстояние между узлами достигает десятков километров, а технический доступ к ним ограничен.

В рассматриваемом проекте датчики давления и температуры размещены с интервалом 20 км вдоль трубопровода длиной около 500 км. Каждый из датчиков оснащён радиомодулем, осуществляющим беспроводную передачу данных по протоколу MQTT через промежуточный шлюз (gateway) на центральный MQTT-брокер. Далее данные поступают в аналитическую систему и отображаются оператору.

Протокол MQTT построен на архитектуре «издатель–брокер–подписчик». Каждый IoT-датчик выступает в роли издателя (publisher), отправляя данные на брокер по определённым топикам. Брокер, в свою очередь, перенаправляет эти данные подписчикам – как правило, это аналитические модули и интерфейс оператора. Важно, что датчики в данной архитектуре не связаны напрямую между собой, и потеря одного из них не мешает работе других. Однако остаётся проблема: как компенсировать недостающую информацию. [4]

В случае выхода из строя одного из IoT-датчиков система продолжит функционировать в штатном режиме, получая данные от всех остальных устройств. Потеря конкретного сегмента будет автоматически зафиксирована системой по отсутствию сообщений от данного устройства в течение заданного интервала времени. Это обеспечивается встроенным механизмом MQTT – брокер может отслеживать живость соединения по механизму Last Will and Testament (LWT), а также по отсутствию новых публикаций с уникального идентификатора.

После выявления сбоя возможно несколько путей реагирования. Один из самых эффективных подходов – перекрытие зон действия соседними датчиками. При проектировании конфигурации системы каждый соседний датчик может быть запрограммирован на временное увеличение частоты опроса и радиуса чувствительности (если это технически возможно). Таким образом, возникает динамическая зона компенсации: данные с проблемного участка частично реконструируются на основе информации от соседей, а также аналитических алгоритмов прогноза и интерполяции.

Также шлюзы и центральный брокер могут быть настроены таким образом, чтобы задействовать кэширование предыдущих значений. При временном отсутствии данных с участка система способна временно оперировать последними корректными значениями, помечая их как неподтверждённые. Это позволяет сохранить общий контроль до устранения неисправности.

4. Обработка и назначение полученных данных

Сбор данных о параметрах работы нефтепровода является базовым этапом построения системы мониторинга. Однако ценность самих по себе «сырых» показаний датчиков ограничена, если они не подвергаются дальнейшей обработке и анализу. Давление и температура нефти подвержены естественным

колебаниям, связанным с изменением внешних условий, режимов работы насосных станций и особенностями транспортируемого продукта. Для получения достоверной картины необходимо проводить фильтрацию шумов, усреднение показаний и корректировку данных с учетом калибровочных коэффициентов.

Обработанные данные передаются в базу данных и далее используются для построения временных рядов. Такой подход позволяет выявлять тенденции и аномалии: например, постепенное повышение давления в определённом участке может сигнализировать о нарастающем сопротивлении потоку вследствие отложений на стенках трубы. В свою очередь, резкие скачки температуры могут указывать на неисправность подогревательных устройств или на поступление нефти с отличающимися физико-химическими свойствами.

Таким образом, назначение собранных данных заключается не только в фиксировании текущего состояния трубопровода, но и в обеспечении аналитической основы для прогнозирования аварийных ситуаций. Систематический анализ параметров помогает вовремя принимать решения о профилактическом обслуживании, ремонте или изменении режима работы оборудования. Кроме того, архив данных используется при составлении отчетности и может служить доказательной базой при расследовании инцидентов.

5. Распределение данных

После обработки информация должна быть доступна различным категориям пользователей и систем. Для этого применяется механизм распределения данных, реализуемый посредством протокола MQTT. Его особенности позволяют организовать гибкую схему доставки сообщений: один источник (датчик или контроллер) может отправлять данные сразу нескольким подписчикам, будь то диспетчерский пункт, облачная аналитическая система или мобильное приложение инженера.

Первичным получателем данных является диспетчерская система управления. Здесь информация отображается в виде графиков, таблиц и сигналов тревоги. Диспетчер получает возможность в реальном времени отслеживать изменения параметров и принимать решения о регулировании режима работы. Вторая важная точка распределения – это SCADA-система, обеспечивающая интеграцию с другими подсистемами нефтепровода, включая насосные станции, резервуары и системы электроснабжения.

Кроме того, данные могут передаваться в облачное хранилище, где осуществляется их долговременное хранение и расширенный анализ. Такой подход открывает доступ к информации для специалистов, находящихся на значительном удалении от объекта. Например, аналитический центр компании, расположенный в другом городе, может в реальном времени отслеживать состояние нефтепровода и формировать рекомендации для оперативного персонала [5]. DFD-диаграмма, демонстрирующая поэтапности работы процессов, представлена на рисунке 2.

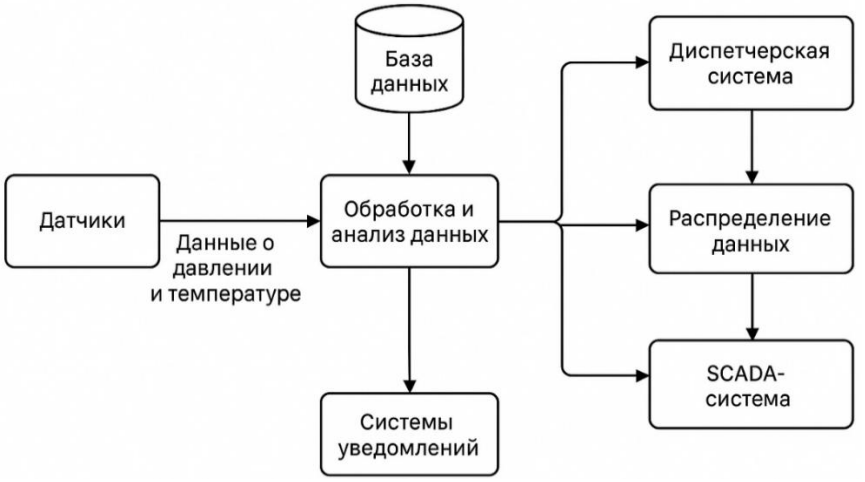

Рис. 2. – DFD-диаграмма работы системы

Наконец, отдельное направление распределения связано с системами уведомлений. В случае выявления критических параметров система автоматически отправляет оповещения ответственным сотрудникам через SMS, e-mail или корпоративные мессенджеры. Это значительно ускоряет реакцию на потенциальные угрозы и снижает вероятность развития аварийной ситуации.

6. Заключение

Сбор, распределение и использование данных о параметрах нефтепровода имеют целый ряд практических преимуществ. Прежде всего, это повышение безопасности транспортировки нефти. Благодаря постоянному мониторингу и автоматическому реагированию снижается вероятность возникновения аварий, утечек и взрывов. В условиях, когда последствия подобных происшествий могут быть катастрофическими как для экономики, так и для экологии, данное преимущество является ключевым.

Второй аспект – снижение эксплуатационных затрат. Автоматизированные системы позволяют минимизировать количество внеплановых ремонтов и простоев оборудования. Плановое обслуживание, основанное на фактическом состоянии трубопровода, обходится значительно дешевле, чем устранение последствий аварии.

Третий важный эффект связан с увеличением срока службы оборудования. Регулярный контроль параметров позволяет избегать работы трубопровода в экстремальных режимах, что снижает износ насосов, подогревателей и труб.

Не менее значимым является и фактор повышения эффективности управления. Руководители и инженеры получают доступ к полным и достоверным данным, что упрощает принятие решений, делает систему управления более прозрачной и обоснованной. В условиях цифровизации промышленности такой подход становится обязательным требованием для конкурентоспособных компаний.

Таким образом, внедрение автоматизированной системы сбора, обработки и распределения данных о параметрах нефтепровода с использованием протокола MQTT обеспечивает комплексный положительный эффект. Она не только

повышает уровень безопасности и надежности транспортировки углеводородов, но и способствует экономии ресурсов, снижению затрат и устойчивому развитию нефтегазовой отрасли.

Список литературы

1. Ахтичанов А.С., Хан С.Г. Исследование и анализ распределенных систем сбора данных с применением IoT-технологий. – 2025. - Sciences of Europe, №167. – с. 54–60. DOI: 10.5281/zenodo.15728622. URL: https://www.slideshare.net/slideshow/sciences-of-europe-no-167-2025 pdf/281212618?nway-content_model=D

2. Интернет вещей: Применение в нефтегазовой отрасли. 2023. – URL: https://smartgopro.com/novosti2/IoT_oil_gas_industry/

3. Роль IoT и датчиков в современных системах мониторинга качества нефти. 2024. – URL: https://rosstip.ru/news/3423-rol-iot-i-datchikov-v-sovremennykh-sistemakh-monitoringa-kachestva-nefti

4. Применение Интернета вещей для повышения качества в нефтегазовой отрасли: технологические инновации и вызовы. 2024. – URL: https://moluch.ru/archive/521/115069

5. IoT-устройство для контроля датчиков в нефте- и газодобыче. 2025 – URL: https://kedrsolutions.ru/projects/iot-ustrojstvo-dlya-kontrolya-datchikov-v-nefte-i-gazodobyche

ӘОЖ 62-503.57

КАТАЛИТИКАЛЫҚ РИФОРМИНГ ПРОЦЕСІН АВТОМАТТАНДЫРУДЫҢ ЗАМАНАУИ ТӘСІЛДЕРІ

Әмитова Ж.Ә., Жусупбеков С.С.
«Ғұмарбек Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті» КеАҚ, Алматы, Қазақстан
e-mail: zha.amitova@aues.kz, s.zhussupbekov@aues.kz

Аңдатпа. Каталитикалық риформинг мұнай өңдеудің негізгі процестерінің бірі болып табылады. Ол бензин фракцияларының октан санын арттырудың және басқа технологиялық қондырғыларға қажетті сутегін алуды қамтамасыз етеді. Өтетін реакциялардың күрделі сипаты және шикізат сапасына жоғары сезімталдығы басқару жүйелеріне қатаң талап қояды. Мақалада риформинг процесінің негізгі параметрлерін – температуралық, шығындық және H_2/HC қатынас контурларын автоматты реттеу әдістеріне шолу жасалған. Шикізат құрамының өзгеруі мен катализатордың деградациясы кезінде туындайтын анықталмағандық мәселелеріне ерекше көңіл бөлінген. Жұмыстың жаңалығы каталитикалық риформинг процесіне тән технологиялық параметрлер мен

анықталмағандық факторларын жүйелеуде, сондай-ақ UniSim Design платформасын процестің цифрлық егізін құрудың және анық емес логикаға негізделген интеллекуалды реттегіштерді енгізудің негізі ретінде қарастыруды ұсынуда жатыр.

Кілт сөздер: каталитикалық риформинг; автоматтандыру; PID-реттеу; анықталмағандық; катализатордың деградациясы; интеллектуалды басқару; UniSim Design.

Кіріспе

Каталитикалық риформинг мұнайды терең өңдеу тізбегіндегі орталық орынға ие. Оның негізгі өнімдері – мотор отынының жоғары октанды компонентіретінде қолданылатын тұрақты катализат және мұнайхимиядағы гидротазалау мен басқа да процестерде сұранысқа ие сутегі. Катализат сапасы реакторлық аймақтардың шығысындағы температура, рецинкуляция контурындағы қысым және H_2/HC қатынасы сияқты технологиялық параметрлердің технологиялық тұрақтылығына тікелей байланысты.

Риформинг қондырғысының тиімді катализатордың сапасы мен раектор блогының конструкциясымен қатар басқару жүйесінің автоматтандырылу деңгейімен де анықталады. Тәжірибеде реттеу үшін каскадты PID-контурлар, ағындар қатынасын ұстап отыру станциялары (ratio control), сондай-ақ пештерге отын беру арқылы температураны реттеудің каскадты схемалары қолданылады. Алайда, бірқатар зерттеулерде көрсетілгендей, мұндай әдістер шикізат сапасының өзгеруі немесе катализатор белсенділігінің төмендеуі жағдайында шектеулі тиімділікке ие.

Мұнайхимиялық процестердің автоматтандырудағы қазіргі тенденциялар басқарудың анағұрлым интеллектуалды әдістеріне көшу қажеттігін айқындайды. Олардың қатарын адаптивті алгоритмдер, анық емес регуляторлар жәге цифрлық егіз технологиялары жатады. Осы тұрғыда каталитикалық риформинг процесі зерттеулер үшін айқын үлгі болып табылады: ол жоғары экономикалық маңыздылықты , өзара байланысты бірнеше реттеу контурларының болуын және анықталмағандықтарға айқын сезімталдықты біріктіреді.

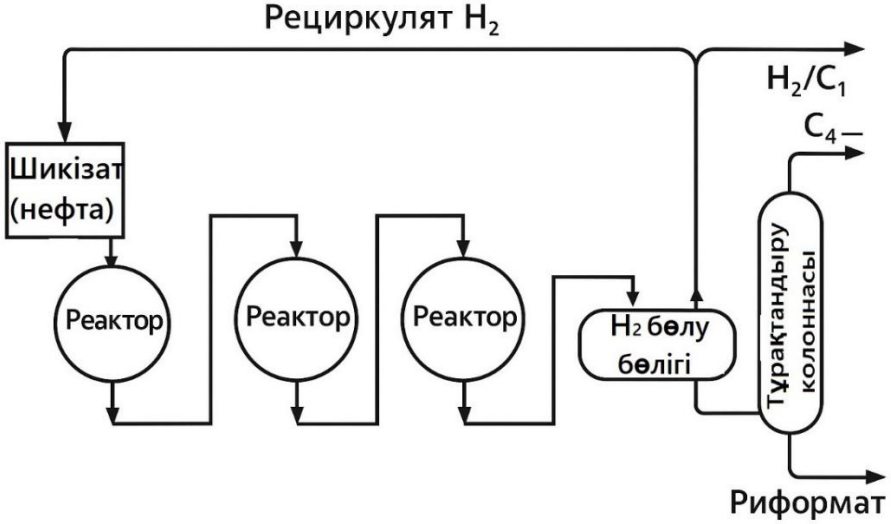
Осы мақаланың мақсаты – каталитикалық риформинг процесін басқарудың қолданыстағы тәсілдеріне шолу жасап, олардың артықшылықтары мен шектеулерін айқындау, сондай-ақ интеллектуалды әдістерді қолданумен байланысты әрі қарай зерттеулерге арналған міндет қою.

Каталитикалық риформинг процесін басқарудың заманауи тәсілдері

Классикалық тәсілдер.

Көптеген өнеркәссіптік қондырғыларда реакторлардың температурасын, рециркуляция қысымынжәне шикізат шығындарын тұрақтандыру үшін PID-реттегіштер қолданылады. Жылулық балансты басқару үшін каскадты схемалар пайдаланылады: сыртқы контур шығысындағы температураны ұстап тұрады, ал ішкі контур пешке берілетін отын мөлшерін реттейді. Мұндай схемалар іске асыруда қарапайым әрі шикізат тұрақты жағдайда өз тиімділігін дәлелдеген.

H_2/HC қатынасын ұстап тұру (ratio-контроль) катализатордың кокстенуін болдырмау үшін кеңінен қолданылады. Ол реттеу станциясы арқылы жүзеге асырылады, мұнда сутегі шығыны көмірсутек шикізатының шығынына сәйкес түзетіледі.

1 сурет – Риформинг процесінде H_2/HC қатынасын ұстап тұрудың ratio-control схемасы

Тиімділігіне қарамастан, бұл тәсіл шикізат сапасының өзгеруін және катализатордың деградациясын ескермейді, оның салдарынан сутегінің артық жұмсалуына әкелуі мүмкін.

Заманауи шешімдер

Соңғы жылдары APC (Advanced Procoss Control – жетілдірілген процесс басқару) және MPC (Model Predictive Control – модельдік болжамды басқару) әдістері қарқынды дамуда. Бұл тәсілдер айнымалылар арасындағы өзара байланыстарды ескеруге және процестің болашақтағы жүрісін болжауға мүмкіндік береді. Дегенмен, мұндай шешімдерді енгізу үшін нақты модельдерді құру қажет, ал риформинг үшін раекциялық кинетикалық күрделілігі бұл міндетті едәуір қиындатады.

Анықсыздың факторлары және олардың басқаруға ықпалы

Каталитикалық риформингтің негізгі ерекшеліктерінің бірі – технологиялық көрсеткіштердің ішкі және сыртқы әсерлерге сезімталдығы. Басқа бірқатар мұнайхимиялық процестерден айымашылығы, мұнда шикізатты алдын ала дайындау өзгерістерді толық өтемей, тұрақтылығына ықпал етеді.

1. Шикізаттың өзгергіштігі

Нафта фракциясының құрамы кен орнына, өндіру маусымына және алдын ала өңдеу параметрлеріне байланысты едәуір ауытқуы мүмкін. Күкірттің немесе нафтенді көмірсутектердің жоғары мөлшері ароматты қосылыстардың шығымын төмендетеді және температура мен сутегі шығынын реттеу уставкаларын түзетуді талап етеді. Классикалық PID-реттегіштер мұнай өзгерістерді ескермейді, тек параметрлердің тікелей ауытқуына жауап береді.

2. Катализатордың деградациясы

Уақыт өте келе кокстенц және термиялық қартаю салдарынан катализатор белсенділігі төмендейді. Бұл тұрақты октан санын сақтау үшін реактор температураларын арттыру қажеттілігін тудырады. Дәстүрлі түрде операторлар мұны қолмен өтейді, алайда автоматты басқару жүйесі мұндай өзгерістерді алдын ала қарастыруы тиіс.

3. Жабдықтың техникалық шектеулері

Сутегіні рециркуляциялау компрессорлары мен қыздырғыш пештердің өнімділігі шектеулі. Шикізат сапасы нашарлаған жағдайда сутегі немесе жылу беру қажеттілігі туындайды, бірақ ол техникалық лимиттерге тірелуі мүмкін. Мұндай жағдайда классикалық реттеу тиімділігін және орнықтылығын жоғалтады.

4. Өлшеу қателері

Температура мен шығын датчиктері үздіксіз режимде шудың және жүйелік қателіктердің ықпалында болады. Қиын пайдалану жағдайларында бұл реттеу контурларының жұмысына қосымша анықталмағандық енгізді.

1 кесте – Анықталмағандықтың негізгі факторлары, олардың басқару жүйесіне әсері

Анықталмағандық факторы	Себебі	Процеске әсері
Шикізат құрамы	Тығыздықтың, күкірттің, фракциялық құрамның өзгеруі	Октан санының ауытқуы, H_2-ге сұраныстың артуы
Катализатордың деградациясы	Кокс түзілуі, ескіруі	Белсенділіктің төмендеуі, реактор температурасын арттыру қажеттілігі
Жабдықтың шектеулері	Компрессор, пештердің шегі	Тұрақтылықтың жоғалуы, энергияның артық шығыны
Өлшеу қателері	Шу, датчиктердің дрейфі	Дәл емес уставкалар, параметрлердің тербелуі

Бұл бөлімнің жаңалығы: мақалада каталитикалық риформинг процесі үшін анықталмағандық факторлары алғаш рет кешенді түрде жіктеліп, олар төрт негізгі топқа бөлініп көрсетілді.

Міндет қою және әрі қарай зерттеу бағыттары

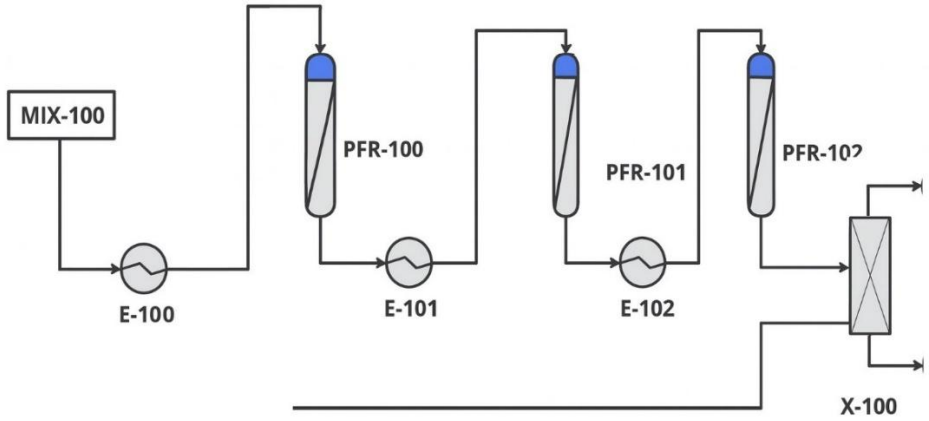
Жасалған шолу көрсеткендей, классикалық реттеу әдістері (PID, каскадты схемалар, ratio-контроль) тек шикізат тұрақты және катализатор жаңа болған жағдайда қанағаттанарлық басқару сапасын қамтамасыз етеді. Анықталмағандықтар (шикізат сапасының өзгеруі, катализатордың деградациясы, жабдық шектеулері) кезінде бұл әдістерінің мүмкіндіктерді шектеулі.

Осыған байланысты келесі міндет:

- Анықталмағандықтар мен әсерлерді ескеретін басқару объектісінің жалпыланған моделін құру.

- Традициялық регуляторлардың тиімділігін әртүрлі эксплуатациялық сценариийлерде (номиналды режим, шикізат сапасының нашарлауы, катализатордың қартаюы) бағалау.
- Нәтижелер негізінде өзгермелі жағдайларға бейінделетін интеллектуалды басқару жүйелерін енгізудің қажеттілігін негіздеу.

Ұсынылатын бағыт: UniSim Design ортасын каталитикалық риформинг процесінің цифрлық егізін құру платформасы ретінде пайдалану.

2 сурет – Каталитикалық риформингтің реактор блогының қарапайым схемасы

Бұл нақты технологиялық параметрлерді ескере отырып, қондырғы динамикасын қайта өндіруге және виртуалды эксперименттер жүргізуге мүмкіндік береді. Болашақта анық емес логикаға негізделген интеллектуалды реттегіштерді интеграциялау қарастырылады, олар операциялық эксперттік білімін пайдалана отырып, анықталмағандықтарға икемді жауап береді.

Қорытынды

Каталитикалық риформинг – мұнай өңдеудің ең күрделі әрі маңызды процестерінің бірі. Оның тұрақтылығы мотор отындарының сапасы мен байланысты қондырғылардың тиімділігі айқындайды. Шолу көрсеткендей дәстүрлі реттеу әдістері (PID-контурлар, каскадты схемалар, ratio-control) өзектілігін сақтағанымен, анықталмағандық жағдайында шектеулерге ие.

Мақалада риформинг процесін басқаруға әсер ететін негізгі технологиялық параметрлер мен анықталмағандық факторлары жүйеленді. Төрт топ анықталды: шикізаттың өзгергіштігі, катализатордың деградациясы, жабдықтың шектеулері және өлшеу қателері. Осы негізде классикалық әдістердің тиімділігн бағалау және интеллектуалды басқару жүйелеріне көшу қажеттілігін негізделді.

Осылайша, бұл жұмыс анық емес логика және басқа интеллектуалды әдістерді қолдануға байланысты әрі қарай зерттеулерге әдістемелік және теориялық негіз қалыптастырады. UniSim Design ортасын цифрлық егіз платформасы ретінде пайдалану шолулық талдаудан сандық эксперименттерге көшуге және анықталмағандық жағдайында интеллектуалды басқарудың артықшылықтарын дәлелдеуге мүмкіндік береді.

Пайдаланылған әдебиеттер

1 Зайнуллин Р. З., Коледина К. Ф., Ахметов А. Ф., Губайдуллин И. М. Возможные пути модернизации реакторного блока каталитического риформинга на основе кинетической модели // Нефтегазовое дело (ОГБУС). – 2018. – №6. – С. 78–97

2 Петрова, Е. В. (2020). Применение нечеткой логики для управления сложными системами. Вестник технических наук, 45(2), 56–62.

3 Николаев, Г. С. (2019). Современные методы управления в нефтехимической промышленности. Москва: Химия.

4 Джамбеков А. А., Сейдахметов Б. С. Применение современных методов моделирования в задачах автоматизации химико-технологических процессов // Вестник КазНУ. Серия физико-математическая. – 2019. – Т. 72, №2. – С. 145–152.

5 Джамбеков А. А., Абдрахманова Д. Б. Использование MATLAB/Simulink для анализа систем управления нефтехимическими процессами // Вестник АУЭС. – 2021. – №3(56). – С. 88–96.

6 Джамбеков А. А., Баймуратов Е. С. Применение нечёткой логики для оптимизации процессов переработки нефти // Вестник КазНИТУ. – 2022. – Т. 154, №1. – С. 110–118.

7 Диссертация: Оптимальное управление процессом каталитического риформинга с использованием гибридной математической модели. [Электронный ресурс]. Доступ: dissercat.com.

ӘОЖ 681.5.015, 681.5.02

БАСҚАРУ ЖҮЙЕЛЕРІНІҢ ЗАМАНАУИ ТЕОРИЯЛЫҚ АСПЕКТІЛЕРІ ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ ӨНДІРІСТІК АВТОМАТТАНДЫРУДАҒЫ ИННОВАЦИЯЛЫҚ БАҒЫТТАРЫ

Асылхан Б.С.

Қ.И. Сәтбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық зерттеу университеті, Алматы қ., Қазақстан

balausaasylhan@gmail.com

1 Кіріспе

XXI ғасырда ғылым мен техниканың даму қарқыны бұрын-соңды болмаған деңгейге жетті. Әсіресе өндірістік процестерді ұйымдастыруда басқару жүйелерінің рөлі айрықша маңызға ие болып отыр. Басқару жүйесі – бұл кез келген әлеуметтік-экономикалық, техникалық немесе өндірістік объектінің тұрақты әрі тиімді жұмысын қамтамасыз ететін күрделі тетік. Басқару жүйелері арқылы адамзат күрделі процестерді үйлестіреді, ресурстарды оңтайландырады және қауіпсіздікті қамтамасыз етеді.

Классикалық басқару теориясының қалыптасуы Ньютон механикасы, Лаплас трансформациялары, Н. Винердің кибернетика теориясымен тығыз

байланысты. Бұл ілімдер басқару процестерінің математикалық моделін құруға негіз қалады. Алайда заманауи өндіріс жағдайында процестердің бейсызықтығы, кездейсоқтықтары, сыртқы факторларға тәуелділігі артып отыр. Мұндай күрделі жүйелерді дәстүрлі әдістермен басқару мүмкіндігі шектеулі. Сондықтан адаптивті басқару, робастық басқару және жасанды интеллектке негізделген интеллектуалды жүйелер жаңа ғылыми бағыт ретінде дамуда.

Қазақстан мен әлемдік экономикадағы индустриялық жаңғырудың өзегі – өн-дірістік автоматтандыру [1]. Автоматтандырылған басқару жүйелерін (АБЖ) қол-дану арқылы өндіріс шығынын азайту, өнім сапасын арттыру және еңбек өнімділі-гін еселеп көбейтуге болады. Бұл тұрғыдан алғанда басқару жүйелерінің зама-науи теориялық аспектілерін терең зерттеу – стратегиялық маңызы бар ғылыми міндет.

2 Негізгі бөлім

Басқару жүйелерінің теориялық негіздері

Басқару жүйесі – басқарылатын объект, басқарушы орган және олардың арасындағы ақпараттық байланыстар жиынтығы. Қарапайым үлгіде ол «кіру – басқару заңы – шығу» принципіне сүйенеді. Басқарылатын объектіден алынған ақпарат кері байланыс арқылы басқарушы органға беріледі. Бұл кері байланыс механизмінің арқасында жүйе орнықтылықты сақтап, сыртқы факторлар әсеріне бейімделе алады.

Жүйенің негізгі сипаттамаларына мыналар жатады:

- Орнықтылық – жүйенің уақыт өте келе тепе-тең күйге оралу қабілеті;
- Өтпелі процестің сипаттамалары – басқару әрекетіне жауап қайтару жылдамдығы;
- Дәлдік – шығыс шамасының берілген мәннен ауытқуын азайту мүмкіндігі;
- Энергия тиімділігі – басқару әрекетін орындау үшін жұмсалатын ресурстардың аздығы.

Классикалық басқару жүйелері сызықтық дифференциалдық теңдеулерге негізделген. Беріліс функциялары, күй кеңістігі модельдері және жиіліктік сипаттамалар – осы теорияның негізгі құралдары. Алайда нақты өндірістік жүйелерде бейсызық эффектілер, параметрлік белгісіздіктер және кездейсоқ факторлар жиі кездеседі [2].

Заманауи басқару теориясының аспектілері

1. Адаптивті басқару.

Адаптивті басқару – объект параметрлері мен сыртқы ортаның сипаттамалары өзгергенде басқару заңын автоматты түрде бейімдеп отыратын заманауи әдіс. Бұл тәсілдің басты ерекшелігі – жүйенің параметрлерін нақты уақыт режимінде бағалау және басқару сигналын динамикалық түзету қабілеті. Адаптивті басқару әдістерінің ішінде модельдік анықтаушы басқару (Model Reference Adaptive Control, MRAC) және өзін-өзі баптайтын реттегіштер (Self-Tuning Regulators, STR) кеңінен қолданылады. Энергетика саласында адаптивті жүйелер жүктеменің ауытқуына байланысты турбиналардың тиімділігін

сақтауға мүмкіндік береді [4]. Авиацияда олар ұшақтың аэродинамикалық параметрлері биіктік пен ауа райына байланысты өзгергенде тұрақтылықты қамтамасыз етеді. Химия өнеркәсібінде күрделі реакция процестерін басқаруда адаптивті тәсіл өнім сапасын арттырып, өндірістің үздіксіздігін қамтамасыз етеді.

2. Робастық басқару.

Робастық басқару теориясы – белгісіздік пен параметрлік өзгерістер жағдайында да басқару жүйесінің орнықтылығы мен тиімділігін сақтауға бағытталған [3]. Бұл тәсіл әскери техникада сенімділікті арттыру үшін қолданылады: мысалы, дрондардың немесе зымырандардың басқару жүйелері аэродинамикалық параметрлердің белгісіздігіне қарамастан, нақты траекторияны ұстануға қабілетті болуы тиіс. Ғарыш аппараттарында робастық басқару қашықтықтағы байланыс кідірістерін, температураның күрт өзгерісін және ауырлық күшінің вариацияларын есепке алады. Қауіпті өндірістік нысандарда (атом электр станциялары, мұнай өңдеу зауыттары) бұл тәсіл апаттың алдын алу үшін шешуші рөл атқарады.

3. Интеллектуалды басқару.

Интеллектуалды басқару – жасанды интеллект, машиналық оқыту, нейрондық желілер мен fuzzy-логикалық әдістерге негізделген жаңа буын басқару тәсілдері. Оның басты артықшылығы – бейсызық, көпөлшемді және белгісіз жүйелерді модельдеуге және басқаруға қабілеттілігі [5].

Нейрондық желілер басқару жүйесін деректер негізінде үйретіп, алдын ала белгісіз заңдылықтарды анықтайды. Мысалы, өндірістік роботтар қозғалыс траекториясын нақты уақыт режимінде оптимизациялай алады. Fuzzy-логикалық басқару белгісіздік жағдайында шешім қабылдауға мүмкіндік береді.

Гибридті жүйелер нейрондық желілер мен фаззи логиканы біріктіріп, күрделі процестерді басқаруда тиімді нәтиже береді. Бұл бағыт интеллектуалды өндірістік жүйелерді, «ақылды» көліктерді, логистикалық желілерді және медициналық жабдықтарды басқаруда қарқынды қолданылады [7].

4. Кибер-физикалық жүйелер.

Кибер-физикалық жүйелер (Cyber-Physical Systems, CPS) – Индустрия 4.0 тұжырымдамасының негізі болып табылады. Бұл жүйелер физикалық объектілерді сенсорлар, Интернет заттары (IoT) және бұлттық есептеулер арқылы біріктіріп, нақты уақыт режимінде басқаруға мүмкіндік береді.

Кибер-физикалық жүйелердің басты ерекшеліктері:

-Үлкен деректерді жинау және талдау – сенсорлар арқылы өндірістік жабдықтардың параметрлері үздіксіз тіркеледі;

-Жасанды интеллектпен интеграция – жиналған деректерді талдау арқылы жүйе алдын ала болжау (predictive maintenance), ақауларды ерте анықтау және өндірісті оңтайландыруды жүзеге асырады;

-Цифрлық егіздер (Digital Twins) – нақты өндірістік қондырғының виртуалды моделін құру арқылы сынақтар мен басқару стратегияларын қауіпсіз жүргізуге жағдай жасайды.

-Кибер-физикалық жүйелер қазіргі таңда автомобиль өндірісінде (смарт-заводтар), энергетикада (ақылды электр желілері – Smart Grid), денсаулық сақтауда (қашықтан мониторинг) және логистикада (автоматтандырылған қоймалар) кеңінен қолданылады.

Өндірістік автоматтандырудағы басқару жүйелерінің қолданысы

Өндірістік автоматтандырудың негізі – автоматтандырылған басқару жүйелері (АБЖ). Олар сенсорлардан деректер жинап, контроллерлер арқылы өңдеп, атқарушы механизмдерге пәрмен береді. Мысалы, мұнай-газ саласында құбыр жүйелеріндегі қысым мен температура үздіксіз бақыланып, апаттың алдын алу үшін автоматты түрде реттеледі [6].

Жасанды интеллект пен нейрондық желілерді қолдану арқылы:

- технологиялық процестердің режимін болжау;
- жабдықтардың ақауларын ерте анықтау;
- өндірістік ресурстарды оңтайландыру;
- сапаны тұрақты бақылау жүзеге асырылады.

Индустрия 4.0 аясында «ақылды фабрикалар» құру тенденциясы кеңінен таралуда. Мұнда роботтандырылған желілер, IoT құрылғылары, бұлттық деректер базасы және нейрондық желілер интеграцияланып, өндіріс толықтай цифрландырылған экожүйеге айналады [8].

Қазақстан үшін де бұл бағыт өзекті. Өнеркәсіптік кәсіпорындарда интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу арқылы өнімділік артып, халықаралық нарықта бәсекеге қабілеттілік күшейеді.

3 Қорытынды

Басқару жүйелері – кез келген өндірістік процестің жүрегі. Заманауи теориялық аспектілер басқару ғылымын жаңа деңгейге көтерді: адаптивтілік өзгермелі ортаға бейімделуді, робастық тәсілдер белгісіз жағдайларда орнықтылықты, ал жасанды интеллект күрделі процестерді терең талдауды қамтамасыз етеді. Өндірістік автоматтандыруда бұл әдістердің маңызы зор. Олар өнім сапасын арттырып қана қоймай, еңбек қауіпсіздігін қамтамасыз етеді, шығындарды азайтады және экологиялық тиімділікті көтереді. Басқару жүйелері – қазіргі заманғы өндірістің негізі мен стратегиялық жүрегі. Олардың дамуы адамзат өркениетінің техникалық прогресімен тікелей байланысты. Заманауи басқару теориясының аспектілері – адаптивті, робастық, интеллектуалды және кибер-физикалық тәсілдер – өндірістік процестердің тиімділігін, сенімділігін және икемділігін жаңа деңгейге көтеріп отыр. Адаптивті басқару жүйелері күрделі және өзгермелі орта жағдайында процестердің тұрақтылығын қамтамасыз етсе, робастық тәсілдер белгісіздіктер мен сыртқы әсерлерге қарамастан жүйенің орнықтылығын сақтайды. Интеллектуалды басқару жасанды интеллект пен нейрондық желілердің әлеуетін пайдалана отырып,

бейсызық және көпөлшемді жүйелерді модельдеуге мүмкіндік береді. Ал кибер-физикалық жүйелер өндіріс пен цифрлық технологияларды біріктіріп, нақты уақыт режимінде деректерді талдау арқылы жаңа мүмкіндіктер ашады. Бұл әдістердің өндірістік автоматтандырудағы маңызы айрықша. Біріншіден, олар өнімнің сапасын арттырады және өндірістік шығындарды азайтады. Екіншіден, еңбек қауіпсіздігін күшейтеді, апаттық жағдайлардың алдын алуға мүмкіндік береді. Үшіншіден, экологиялық тұрғыдан тиімді шешімдер ұсынып, тұрақты даму қағидаттарына сай келетін технологиялық өркениетті қалыптастырады. Индустрия 4.0 тұжырымдамасы аясында интеллектуалды басқару жүйелері болашақ экономикасының негізгі қозғаушы күшіне айналып келеді. Қазақстан ғылымы мен өндірісі үшін осы бағыттарды дамыту – тек технологиялық прогрестің кепілі ғана емес, сонымен бірге ұлттық бәсекеге қабілеттілікті арттырудың да басты тетігі. Сондықтан заманауи басқару теориясының қағидаттарын отандық өндірісте енгізу – елдің инновациялық дамуы мен жаһандық экономикалық кеңістікте лайықты орын алуына негіз болады. Индустрия 4.0 аясындағы интеллектуалды басқару жүйелері – болашақ экономикасының негізгі қозғаушы күші. Қазақстан ғылымы мен өндірісі үшін басқару жүйелерінің осы заманауи бағыттарын дамыту стратегиялық маңызы бар міндет. Бұл тек технологиялық прогресті ғана емес, ұлттық бәсекеге қабілеттілікті арттырудың да кепілі.

Әдебиеттер тізімі

1. Арыстанов Қ.Ж., Тұяқбаев Е.Ш. Автоматтандырылған басқару жүйелері. – Алматы, 2019. – 256 б.

2. Құдайбергенов Б. Басқару теориясының негіздері. – Астана: Фолиант, 2020. – 312 б.

3. Ким Д.П., Лямов С.Н. Теория автоматического управления. – Москва: Наука, 2018. – 428 с.

4. Ogata K. Modern Control Engineering. – 5th ed. – New Jersey: Prentice Hall, 2010. – 894 p.

5. Dorf R.C., Bishop R.H. Modern Control Systems. – 13th ed. – Pearson, 2016. – 1100 p.

6. Baalrud S., Daligault J. Temperature anisotropy relaxation of the one-component plasma. Contrib. Plasma Phys. – 2017. – Vol. 57. – p. 238–251.

7. Lee J., Bagheri B., Kao H.A. A Cyber-Physical Systems architecture for Industry 4.0-based manufacturing systems. Manufacturing Letters. – 2015. – Vol. 3. – p. 18–23.

8. Zadeh L.A. Fuzzy sets. Information and Control. – 1965. – Vol. 8. – P. 338–353.

УДК 62-503.56

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ СИСТЕМЫ АВТОМАТИЗАЦИИ ЭЛЕКТРОФИЛЬТРОВ: ТЕКУЩЕЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Байыш К.М., Жусупбеков С.С.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: k.baiysh@aues.kz

Аннотация. Электрофильтры остаются ключевым оборудованием для очистки промышленных газовых выбросов. Традиционные системы управления обеспечивают базовое регулирование электрических параметров, но при изменяющихся технологических условиях их эффективность снижается. В статье представлен обзор современных подходов к интеллектуальной автоматизации электрофильтров: архитектуры систем, используемые алгоритмы (нечеткая логика, машинное обучение), роль сенсорики и цифровых двойников. Приведены примеры промышленных решений и рассмотрены основные технические и организационные проблемы внедрения. Обсуждаются перспективы развития и направления дальнейших исследований.

Ключевые слова: электрофильтр; интеллектуальная система управления; автоматизация; промышленная газоочистка; нечеткая логика; машинное обучение; цифровой двойник.

Введение

Электрофильтры (ЭФ) - одно из наиболее распространённых устройств глубокой очистки газовых потоков от твёрдых частиц в энергетике, металлургии, цементной и целлюлозно-бумажной промышленности. Их эффективность определяется режимом работы коронирующей системы, геометрией электродов, характеристиками газа (состав, температура, влажность) и степенью запылённости. Традиционно управление ЭФ сводится к поддержанию заданных значений напряжения и/или тока, периодическим промывкам/сбросам частиц и фиксированным алгоритмам обслуживания. Однако в реальных условиях параметры газового потока часто меняются во времени, что делает статические уставки неэффективными и приводит к повышенному энергопотреблению и снижению степени очистки [1].

Интеллектуальные системы управления объединяют классические средства автоматизации (ПЛК, контроллеры), развитую сенсорику (пылемеры, датчики температуры и влажности), аналитические модели и алгоритмы искусственного интеллекта (нечеткая логика, регрессии, нейросети). Цель -обеспечить адаптацию электрического режима в реальном времени, прогнозировать ухудшение эффективности и минимизировать энергозатраты при поддержании требуемого уровня очистки.

В данной статье приведена обзор текущего состояния интеллектуальной системы управления процессом очистки газов в электрофильтрах, практические

решения и технологические тенденции развития искусственных систем в управления очисткой газов в электрофильтрах. Рассмотрены вопросы анализа архитектур и компонентов интеллектуальных систем управления ЭФ, обзора применяемых алгоритмов оптимизации режима работы ЭФ, промышленных кейсов и проблемы интеграции и перспективы развития.

Современные интеллектуальные системы управления технологическим процессом ЭФ можно представить в виде набора взаимосвязанных блоков [2]:

• сенсорика и сбор данных - пылемеры (оптические, ионные), датчики температуры и влажности, измерители скорости и состава газа, датчики напряжения и тока на коронирующей электрической цепи. Качество исходных данных прямо влияет на работу интеллектуальных алгоритмов;

• платформа сбора и предобработки данных -SCADA/IIoT-решения для сбора, хранения и предварительной обработки телеметрии;

• модели и алгоритмы принятия решений - физические и эмпирические модели электрического процесса, цифровые двойники и алгоритмы ИИ (нечеткая логика, регрессии, нейросети, эволюционные методы);

• контроллеры и исполнительные механизмы — ПЛК/ПК и силовая электроника для быстродействующего управления напряжением/током, управления встряхиванием и сбросом пыли;

• интерфейсы и аналитика-визуализация, отчётность, модуль предиктивного обслуживания.

Алгоритмы и методы интеллектуального управления.

На практике при управления технологическим режимом ЭФ используется [3]:

• нечеткая логика - формализация экспертных правил оператора, простота внедрения и интерпретации;

• классические оптимизационные методы - оптимизация уставок для снижения энергопотребления при сохранении требуемой степени очистки (градиентные методы, генетические алгоритмы);

• машинное обучение и нейросети - обучение на исторических данных для предсказания эффективности улавливания частиц и проактивной корректировки режимов;

• цифровые двойники - тестирование стратегий управления в виртуальной среде и сценарное моделирование.

Исследования показывают, что внедрение интеллектуальных систем управления электрофильтрами (комбинирование улучшенной сенсорики, алгоритмов оптимизации и адаптации режимов) может давать существенный экономический и экологический эффект: повышение эффективности очистки на 15–30% и снижение энергопотребления до 20–40% в зависимости от условий и конструкции установки. Эти оценки полезны для первичной оценки окупаемости проектов и планирования пилотных внедрений [1].

Некоторые мировые производители и инжиниринговые компании анонсируют разработку «умных» систем управления электрофильтрами на базе ИИ, которые автоматически подбирают параметры питания и сверяются с

показаниями пылемеров в реальном времени. Такие решения позиционируются как способ максимизировать КПД в течение всего срока эксплуатации и снизить трудозатраты на тонкую настройку [4].

На современным рынке представлены специализированные контроллеры питания и блоки управления для электрофильтров (например, контроллеры EFi и блоки управления БУЭФИ–301), которые обеспечивают расширенные функции регулирования (управление питанием короны, оптимизация встряхивания, интеграция с SCADA/АСУ ТП). Такие устройства служат технической платформой для последующего наложения адаптивных и обучаемых алгоритмов.

Применение современных ПЛК/контроллеров уменьшает технические барьеры внедрения интеллектуальных алгоритмов - часто достаточно разработать ПО/модель поверх существующего аппаратного интерфейса.

Опыт внедрения цифровых двойников и платформ аналитики показывает сильный практический эффект: цифровой двойник позволяет тестировать стратегии управления в виртуальной среде, сокращает число натурных экспериментов и ускоряет внедрение изменений. На промышленных площадках цифровые двойники используются для предиктивной аналитики и оптимизации режима, что прямо применимо к электрофильтрам (симуляция вариаций газопотока, деградации электродов и реакции управления) [5].

Преимущества: повышение степени очистки при изменяющихся условиях; снижение энергозатрат; прогнозирование отказов; снижение зависимости от человеческого фактора.

Ограничивающие факторы: качество данных и чувствительность к шуму; сложности валидации ИИ-алгоритмов; затраты на модернизацию; вопросы безопасности и надёжности.

В настоящее время при управлении технологическим процессов очистки газов в ЭФ применяются гибридные модели (физика + ML), edge-вычисления, интеграция цифровых двойников, стандарты валидации ИИ, предиктивное обслуживание и анализ деградации компонентов [1,3].

Заключение.

Интеллектуальные системы автоматизации электрофильтров демонстрируют потенциал для повышения эффективности газоочистки и сокращения энергозатрат. Успешное внедрение требует качественных данных, поэтапного подхода и решения организационных вопросов. Развитие области связано с гибридизацией моделей, расширением возможностей edge-аналитики и формализацией валидации алгоритмов.

Список литературы

1. Иброхимхон С.Ж. и др. (2025). Повышение эффективности фильтрации электрофильтрами для очистки промышленных газовых выбросов… — научная статья.

2. Белоусов А.В. (2003). Автоматизация и управление вентиляционными процессами на базе электростатической фильтрации газовоздушных сред — кандидатская диссертация (Белгород).

3. Андреев Л.Н., Агапов В.Н., Юркин В.В. (2013). Автоматизация процессов очистки воздуха электрофильтрами. Журнал «Современная техника и технологии».

4. Ferrofusion (2024–2025). Информационные материалы производителя об интеллектуальных системах управления электрофильтрами.

5. Korusconsulting (2023). Как российские компании применяют цифровых двойников на производстве?

УДК 62-503.56

МУЛЬТИАГЕНТНЫЙ ПОДХОД К УПРАВЛЕНИЮ ПРОЦЕССАМИ ПОДЗЕМНОГО ВЫЩЕЛАЧИВАНИЯ УРАНА

Бертлеуов Т.М., Жусупбеков С.С
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: t.bertleuov@aues.kz

Аннотация. В статье представлен обзор современных подходов к управлению сложными технологическими системами в условиях неопределенности. На примере подземного выщелачивания урана проанализированы существующие исследования, направленные на повышение эффективности процессов за счет выбора оптимальных схем расположения скважин и внедрения горно-геологических информационных систем. Показано, что данные методы позволяют решать лишь локальные задачи и не обеспечивают адаптивного управления в реальном времени. В качестве перспективного направления предлагается использование мультиагентных систем с алгоритмами нечеткой логики, которые позволяют распределять задачи между агентами, учитывать неполные данные и реализовывать экспертные правила управления. Такой подход восполняет недостатки традиционных моделей и обеспечивает повышение эффективности управления при подземном выщелачивании урана.

Ключевые слова: подземное выщелачивание урана; параллельное управление; мультиагентные системы; нечеткая логика; интеллектуальные методы управления; горно-геологическая информационная система.

Введение

Современные промышленные объекты характеризуются высокой степенью сложности, многомерностью и динамическими изменениями параметров. Управление такими системами осложняется наличием неопределенности,

разнородности исходных данных и множеством взаимосвязанных элементов. Традиционные методы, основанные на строгих математических моделях, обеспечивают проектирование и прогноз, однако не позволяют в полной мере учитывать стохастический характер процессов и необходимость адаптации в реальном времени.

Особенно остро эти проблемы проявляются при подземном выщелачивании урана, где эффективность технологического процесса зависит от схемы расположения скважин, гидродинамических условий и точности учета геологических данных. На практике возникают застойные зоны и неравномерность фильтрации, что снижает коэффициент извлечения полезного компонента. В таких условиях перспективным направлением становится применение интеллектуальных методов управления, включающих мультиагентные системы и нечеткую логику. Эти подходы позволяют децентрализовать управление, учитывать неполные данные и реализовывать экспертные правила, обеспечивая согласованность работы всей системы.

Обзор технологической схемы управления.

Рост масштабов и сложности промышленных объектов в горной и энергетической отраслях требует внедрения новых методов управления, способных работать в условиях многозадачности и неопределённости.

В горнодобывающей промышленности, в частности при подземном выщелачивании урана, ключевой проблемой является образование застойных зон, снижение коэффициента извлечения и высокая энергоёмкость процессов. Подобные задачи требуют распределения нагрузки между многочисленными скважинами и своевременной адаптации технологических режимов.

Таким образом, актуальность исследования заключается в разработке систем параллельного управления на основе мультиагентных подходов с использованием нечеткой логики, позволяющих интегрировать данные, оптимизировать управление и повысить эффективность работы сложных систем.

В исследовании [2] рассматриваются вопросы повышения эффективности подземного выщелачивания урана. Основное внимание уделяется проблеме образования застойных зон при традиционном линейном расположении скважин. Такие зоны приводят к неравномерному распространению раствора и, как следствие, к снижению коэффициента извлечения полезного компонента.

Для решения данной проблемы применялось моделирование фильтрационно-реакционных процессов, учитывающее изменение пористости пород в ходе выщелачивания. На основании полученных результатов показана необходимость перехода от линейной схемы расположения скважин к гексагональной. Дополнительно обосновывается использование метода реверсирования скважин, при котором меняется направление потоков раствора с целью повышения равномерности и динамической устойчивости процесса.

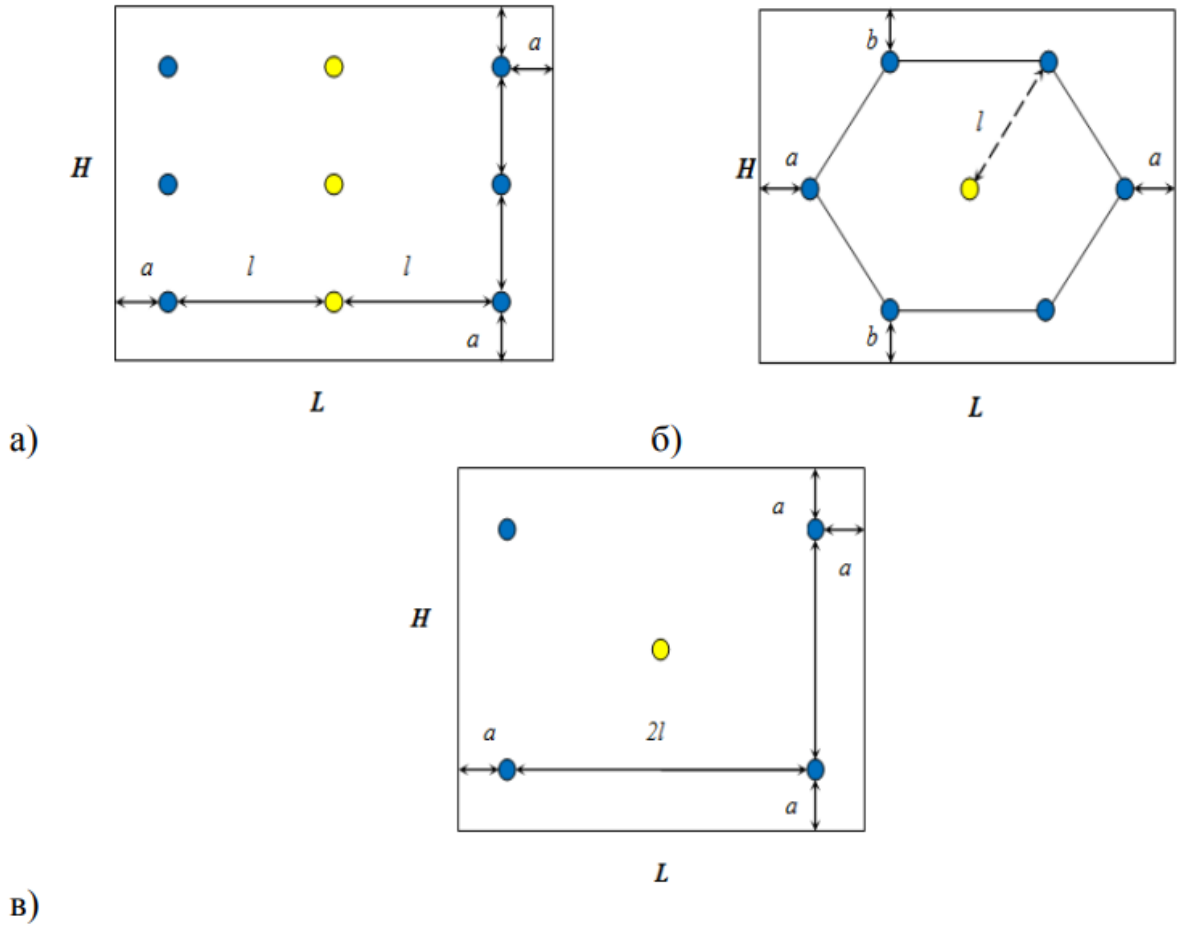

Рисунок 1. - Схема расположения скважин: а) рядная, б) гексагональная, с) квадратная.

В работе [1] основное внимание уделяется проблеме фрагментарности данных, используемых для управления процессами подземного выщелачивания урана. На практике применяется большое количество различных программных комплексов, включая устаревшие системы, что приводит к разрозненности информации и снижению качества принимаемых решений.

В качестве решения предложено внедрение горно-геологической информационной системы (ГГИС), позволяющей интегрировать все данные о скважинах, геологических структурах и процессах в единую цифровую среду. Такая система открывает возможности для комплексного анализа, построения прогнозов и поддержки управленческих решений на основе интегрированных данных.

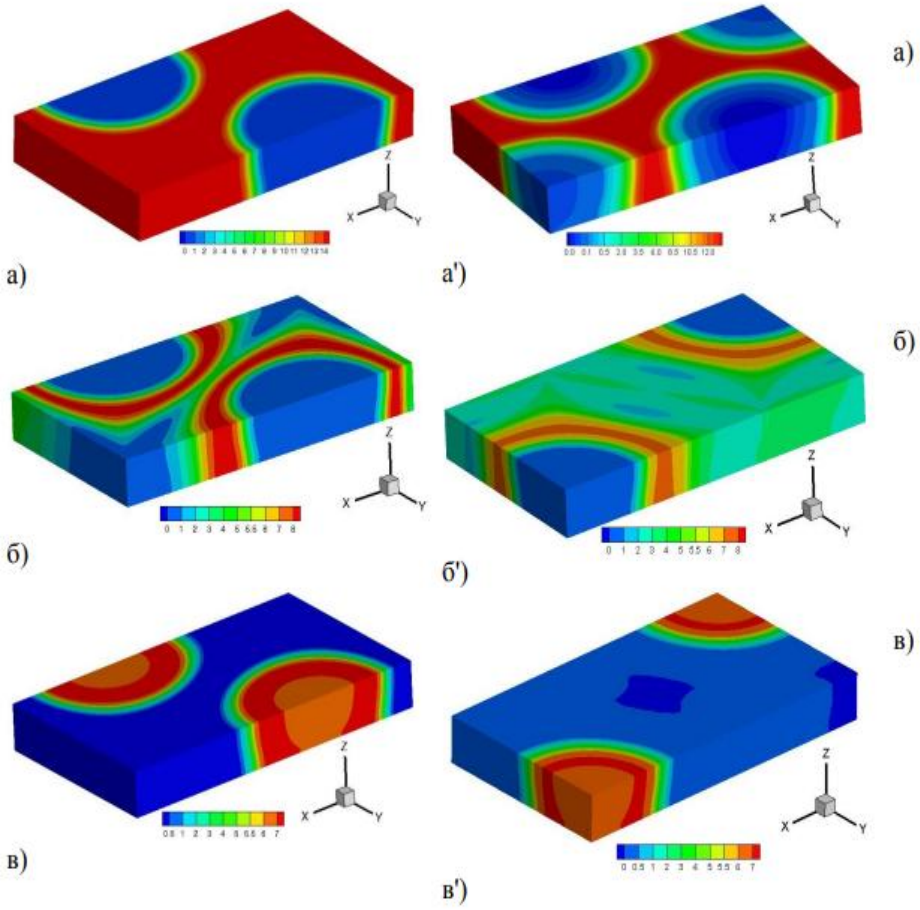

Рисунок 3.- Распределение минерала (а), полезного компонента (б), реагента (в) в пласте до (слева) и после (справа) реверсирования скважин.

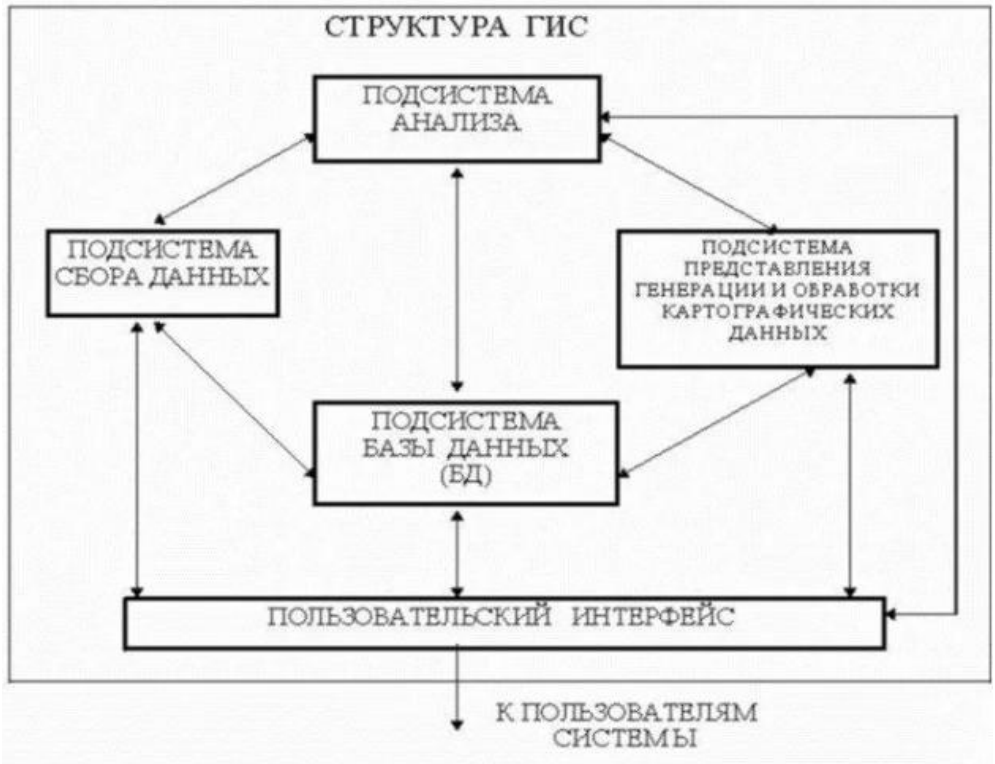

Рисунок 4. – Структурная схема ГГИС.

Мультиагентные системы и нечеткая логика.

Мультиагентные системы (МАС) предлагают новый парадигм, основанный на распределённом управлении, когда каждый агент отвечает за управление локальной частью процесса. Агент – это программная сущность, способная собирать данные об окружающей среде и принимать решения самостоятельно.

МАС эффективны при наличии возмущений и нестационарности системы: вмесо единой сложной модели они заменяют её набором простых локальных моделей, что снижает размерность задачи и облегчает расчёты. Архитектура МАС не требует строгой иерархии: агенты могут динамически присоединяться и покидать систему, а отказ отдельных звеньев не ведёт к краху всего управления [3]. Это обеспечивает децентрализованность и высокую отказоустойчивость работы системы. При этом МАС демонстрируют адаптивность: изменение внешних условий автоматически приводит к перестройке поведения системы, структурная схема которого показана на рис.5.: [3].

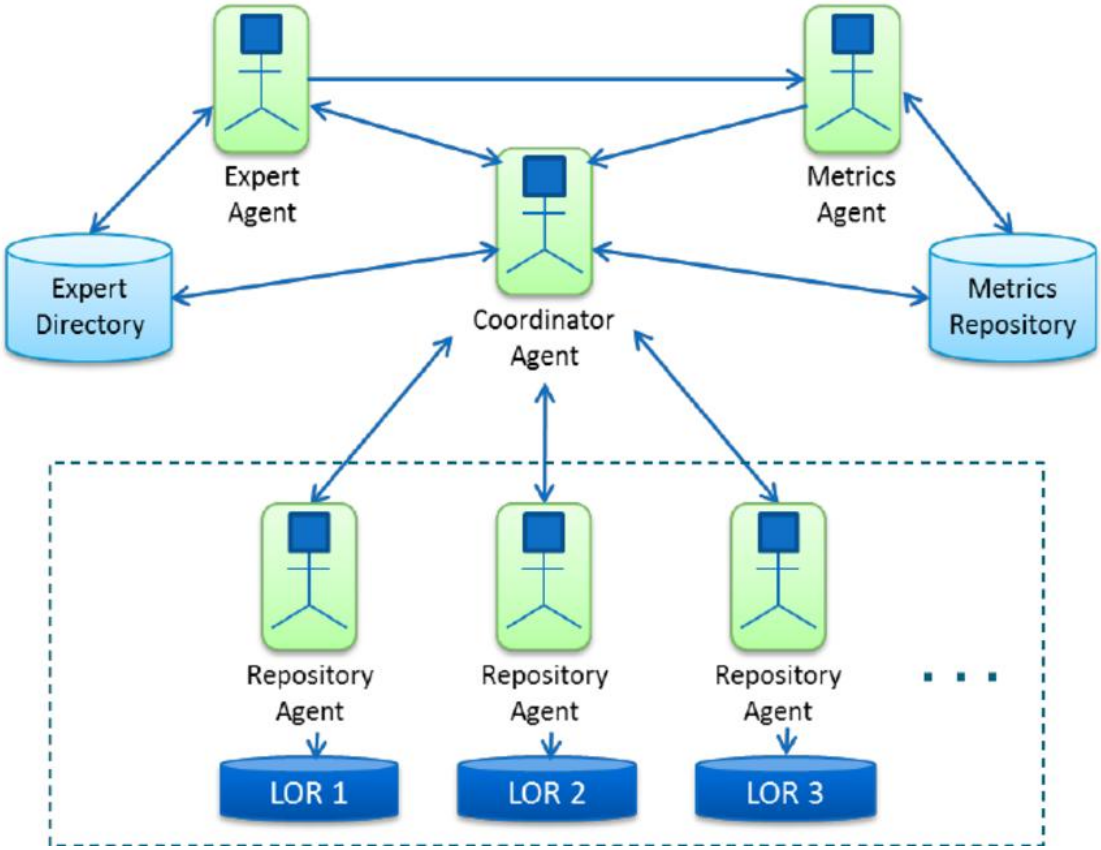

Рисунок 5. – Структурная схема мультиагентной системы управления.

Дополнительное преимущество мультиагентного подхода в сочетании с нечеткой логикой состоит в возможности учитывать неполноту и размытость данных, моделировать экспертные правила и «человеческие» рассуждения. Нечеткая логика позволяет оперировать степенями истинности между 0 и 1 вместо двоичных значений, приближая обработку информации к характеру реальных данных [4]. Системы нечеткого вывода (фаззификация, механизм вывода, дефаззификация) представляют собой ключевые инструменты для

управления сложными и неточными системами [4]. Они позволяют выражать знания экспертов в виде правил «ЕСЛИ–ТО» и обрабатывать входные данные с учётом их неопределённости и это продемонстрировано в виде структурной схемы на рисунке 6.:

Рисунок 6. – Структурная схема системы нечеткого управления: фаззификация, база правил, дефаззификация.

Параллельное применение МАС и нечеткой логики позволяет объединить достоинства обеих технологий. Задачи управления технологическими объектами (например, дебитов скважин или подач реагента) могут распределяться между агентами, каждый из которых на основе локальных данных и экспертных правил определяет оптимальные действия [4]. Ключевые преимущества предлагаемого подхода заключаются в следующем:

- децентрализация и отказоустойчивость: каждый агент принимает решения независимо; при выходе из строя отдельных элементов система продолжает функционировать;

- адаптивность: при изменении геотехнических условий (например, изменении пористости пласта или давлений) агенты сами перестраивают свои стратегии управления;

- обработка неопределённости: благодаря нечеткой логике агенты могут работать с неполными и «грязными» данными, используя экспертные правила и учитывая степень уверенности;

-согласованность решений: взаимодействие между агентами позволяет согласовывать действия (например, перераспределять нагрузки между скважинами), что обеспечивает эффективность всей системы управления.

Нечеткая логика позволяет агентам работать с неполными и размытыми данными, формируя решения на основе экспертных правил и степеней уверенности. Это особенно важно в условиях изменчивости геотехнических параметров при выщелачивании урана.

На основе таких алгоритмов становится возможным реализовать параллельное управление, где каждая скважина выступает агентом с локальными функциями контроля, а координационный блок обеспечивает согласованность действий. Такой подход позволяет равномерно распределять потоки, предотвращать застойные зоны и повышать коэффициент извлечения полезного компонента.

Заключение. Таким образом, использование мультиагентной системы управления с алгоритмами нечеткой логики обещает решить выявленные проблемы существующих методов. Предлагаемый подход восполняет недостаток традиционных моделей, обеспечивая адаптивность и интеллектуальность управления процессом ПСВ урана. За счёт распределённого принятия решений и обработки размытых данных МАС с нечеткой логикой позволяют динамически перенастраивать технологические режимы и схему работы скважин в реальном времени, учитывая неполную информацию и экспертные знания [4]. Это может привести к повышению коэффициента извлечения урана и снижению операционных затрат за счёт более эффективного управления фильтрацией и химреакциями в недрах.

Основные преимущества предлагаемого решения: децентрализованная структура отказоустойчива, адаптивность позволяет реагировать на изменения среды, а использование нечетких правил учитывает экспертные знания и неопределённость геологических данных. В совокупности такой подход должен повысить эффективность процесса подземного выщелачивания урана по сравнению с традиционными методами, ограниченными локальными задачами.

Литература

1. Кемельбаева И.С., Арбузов С.Р., Геология и интенсификация добычи урана методом подземного скважинного выщелачивания с применением данных ГИС-технологий месторождения Карамурун (Южный Казахстан), Томский Политехнический Университет - 2023 , стр. 19 – 37.

2. Алибаева К.А., Калтаев.А., Численное исследование путей повышения выработки месторождения при добыче минералов методом подземного выщелачивания, Казахский национальный университет им. аль-Фараби – 2013, стр. 19 – 92.

УДК 618.5

СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ УПРАВЛЕНИЯ МНОГОМЕРНЫМИ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИМИ ПРОЦЕССАМИ НЕФТЕПЕРЕРАБОТКИ

Қабдолова І.Н.
Казахский национальный исследовательский технический университет имени К. И. Сатпаева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: inkarita01@gmail.com

1 Введение

Современная нефтеперерабатывающая промышленность характеризуется высокой сложностью технологических процессов, множеством взаимосвязанных параметров и возрастанием требований к качеству продукции и экологическим стандартам. В этих условиях классические методы регулирования, основанные

преимущественно на ПИД-регуляторах, оказываются недостаточно эффективными. Особенно это проявляется в управлении многомерными технологическими объектами, где изменения одного параметра влияют на поведение сразу нескольких других, создавая нелинейные связи и усложняя обеспечение стабильности процесса.

В последние десятилетия особое внимание уделяется развитию усовершенствованных методов управления. Среди них ключевое место занимает модельно-предиктивное управление, которое использует математические модели для прогнозирования поведения объекта и формирования оптимальных управляющих воздействий. Такие подходы позволяют существенно повысить экономическую эффективность производства, снизить энергозатраты и обеспечить соблюдение экологических норм.

Параллельно с этим в сферу автоматизации активно внедряются методы искусственного интеллекта, машинного обучения и нейросетевых технологий. Их применение открывает новые возможности для адаптивного управления, прогнозирования качества продукции в реальном времени и повышения устойчивости систем при изменении свойств сырья или внешних условий.

Современное управление многомерными процессами нефтепереработки представляет собой интеграцию классических и интеллектуальных методов. Цель данной статьи – провести обзор актуальных подходов, тенденций и перспектив их применения в автоматизированных системах управления технологическими процессами нефтеперерабатывающих предприятий.

2 Материалы и методы

Гидроочистка бензина является одним из ключевых этапов нефтепереработки, направленным на удаление серо-, азот- и кислородсодержащих соединений, а также микропримесей металлов, которые снижают качество топлива и отравляют катализаторы последующих процессов.

Основная цель этого этапа – обеспечение соответствия продукции экологическим требованиям и повышение стабильности технологических процессов (таблица 1).

Таблица 1. Характеристика исходного сырья.

Наименование сырья	Показатели качества	Норма по ГОСТ
Бензин от установки АТ-2	1 Фракционный состав:	
	температура начала кипения	не менее 30 ℃
	50% выкипает при температуре, температура начала кипения	110-120 ℃
	температура конца кипения	не более 180 ℃
	2 Содержание: серы общей	
	серы общей	не более 0,084% масс.
	азота	не более 1 ppm мас.
	3 Плотность при 15 ℃	не более 730 кг/м^3

Процесс включает несколько последовательных стадий. На первом этапе исходное сырьё смешивается с водородсодержащим газом и подвергается предварительному подогреву в системе теплообменников и печи. Далее газосырьевая смесь под давлением 32-40 кгс/см² и при температуре порядка 320 °С поступает в реактор, где проходит через два слоя катализатора [1].

В первом слое осуществляется гидрирование серо-, азот- и кислородсодержащих соединений с образованием сероводорода, аммиака и воды. Этот процесс сопровождается выделением тепла, что требует точного регулирования температуры. Для стабилизации режима во второй слой реактора вводится дополнительный поток холодного водорода, выполняющий одновременно роль реагента и охлаждающего агента.

Во втором слое завершается удаление остаточных примесей и достигается необходимое качество продукта. На выходе из реактора гидроочищенный бензин проходит стадии стабилизации и ректификации, обеспечивающие соответствие топливным стандартам (рис. 1.).

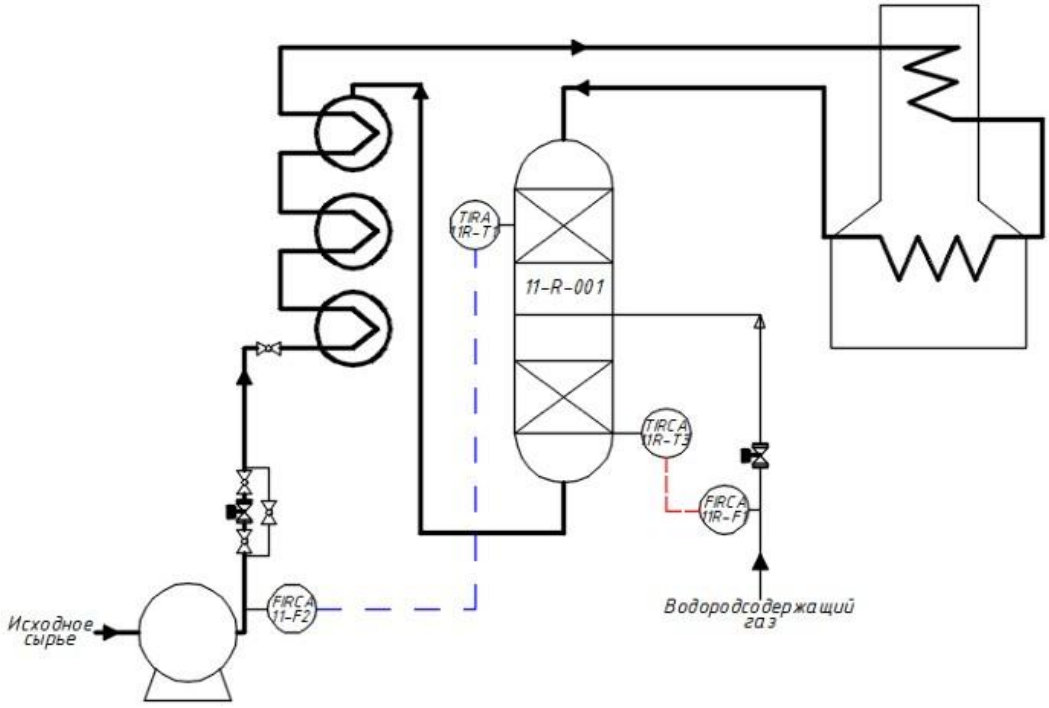

Рис. 1. – Схема контуров регулирования температуры первого слоя катализатора (синий пунктир) и подачи водородсодержащего газа в смесь (красный пунктир)

В системе управления процессом гидроочистки бензина особое значение имеют температурные контуры регулирования реактора. Так, в первом контуре стабилизация температуры в верхнем слое катализатора осуществляется посредством изменения тепловой мощности печи. Управляющим воздействием в данном случае выступает расход подаваемого топлива, тогда как регулируемым параметром является температура внутри первой реакционной зоны.

Не менее важным является контур подачи водородсодержащего газа, обеспечивающий поддержание теплового режима во второй зоне реактора. Здесь ключевая задача заключается в компенсации теплового эффекта

экзотермических реакций за счёт введения потока холодного водорода. Последний одновременно выполняет две функции: выступает в качестве охлаждающего агента и служит дополнительным реагентом, необходимым для завершения процессов гидрирования остаточных примесей.

Взаимодействие указанных контуров определяет устойчивость и эффективность протекания химических реакций, а также напрямую влияет на качество получаемого продукта. Сложность заключается в том, что изменения управляющих воздействий в одном контуре оказывают заметное влияние на динамику другого, что подтверждает необходимость применения усовершенствованных методов многомерного управления.

Рассмотренный технологический процесс гидроочистки бензина наглядно демонстрирует многомерность и взаимосвязанность управляющих параметров. Поддержание оптимальных температурных режимов в реакторе требует синхронной работы нескольких контуров, где изменение одного управляющего воздействия оказывает влияние на динамику других. Такая взаимозависимость затрудняет применение классических регуляторов, ограниченных локальной стабилизацией отдельных переменных.

В подобных условиях особое значение приобретают современные подходы к автоматизации, ориентированные на прогнозирование динамики объекта и координацию нескольких контуров регулирования (рис. 2.). Такие методы объединяются в класс усовершенствованных систем управления, где ключевую роль играет модельно-предиктивное управление [2].

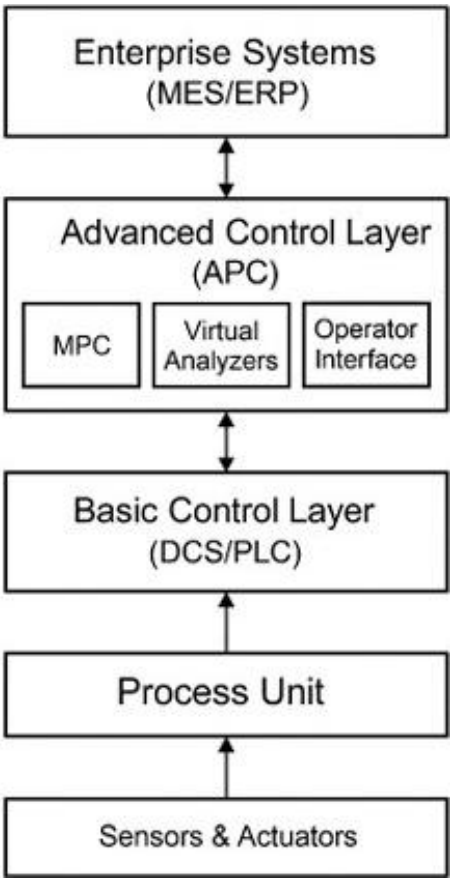

Рис. 2. – Архитектура усовершенствованной системы

Суть данного метода заключается в том, что для описания объекта используется математическая модель, позволяющая прогнозировать изменение его состояния на заданном горизонте времени [3]. На каждом шаге вычисляется оптимальная последовательность управляющих воздействий, минимизирующая выбранный критерий качества (например, отклонение от заданного режима). При этом учитываются технологические ограничения – диапазоны температур, допустимые давления, пределы расхода сырья и реагентов [4].

Особенностью метода является принцип скользящего горизонта: после реализации первого шага из найденной управляющей последовательности производится повторный пересчёт на следующем такте с использованием обновлённых данных [5]. Такой подход обеспечивает адаптивность и позволяет системе реагировать на возмущения в реальном времени.

В условиях многомерных процессов, характерных для нефтепереработки, метод модельно-предиктивного управления демонстрирует значительные преимущества. Он учитывает перекрёстные влияния между переменными, позволяет одновременно управлять несколькими параметрами и обеспечивает координацию работы разных контуров регулирования. Для установки гидроочистки это выражается в более точном поддержании температуры в слоях катализатора, оптимизации подачи водорода и предотвращении режимов, приводящих к деградации катализатора или снижению качества продукции.

3 Заключение

Проведённый обзор показал, что современные методы управления многомерными технологическими процессами нефтепереработки являются необходимым инструментом для повышения эффективности и надёжности производственных установок. На примере процесса гидроочистки бензина продемонстрировано, что традиционные системы регулирования не способны в полной мере учитывать нелинейные взаимосвязи и многомерность объекта, что приводит к снижению стабильности и росту энергетических затрат.

В то же время применение усовершенствованных подходов, в частности модельно-предиктивного управления, позволяет обеспечить координацию работы взаимосвязанных контуров, учитывать технологические ограничения и адаптироваться к изменяющимся условиям работы. Это делает возможным более точное поддержание температурных режимов, оптимизацию подачи водорода и, как следствие, повышение качества конечного продукта при одновременном снижении эксплуатационных рисков.

Интеграция усовершенствованных методов в систему управления процессами нефтепереработки является важным направлением развития отрасли. Полученные результаты подтверждают актуальность дальнейших исследований в области применения предиктивных алгоритмов, а также открывают перспективы для внедрения интеллектуальных технологий – машинного обучения и нейросетевых моделей – в практику промышленной автоматизации.

Список литературы

1. Технологический регламент комбинированной гидроочистки и изомеризации бензина ППНГО, 2019.

2. Торгашов А. Ю., Гончаров А. А., Самотылова С. А. Современные методы построения систем усовершенствованного управления технологическими процессами // Научный и общественно-политический журнал «Вестник ДВО РАН», 2016. – № 4.

3. Дозорцев В. М., Кнеллер Д. В. АРС – усовершенствованное управление технологическими процессами // Журнал «Датчики и системы», 2005. – №10.

4. Мукатдисов Р. Ч. Применение системы усовершенствованного управления технологическим процессом подготовки газа к транспорту // Научный журнал «Газовая промышленность». – Оренбург, 2019. – № 8(788).

5. Паршаков С. И. Основы управления техническими процессами и системами: учебное пособие. – Екатиренбург: Издательство Урал. ун-та, 2017. – 148 с

УДК 519.6

3М-АВТОМАТИЗИРОВАННОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ. КОНЦЕПЦИЯ

Карпенко А.П.
МГТУ им. Н.Э. Баумана

Введение. Современные сложные высокотехнологические изделия, такие как, например, ракетно-космические и авиационные реактивные двигатели, представляют собой совокупность большого числа тесно интегрированных подсистем. В терминах теории управления такие изделия являются *многообъектными* системами.

Вследствие высокой сложности, проектирование различных подсистем многообъектных систем производится разными компаниями и/или разными подразделениями одной компании. Критерии оптимальности, в соответствии с которыми производится проектирование этих подсистем, неизбежно различны и противоречивы, так что, в целом, задача проектирования таких изделий является *многокритериальной.*

Называем лиц, принимающих решения (ЛПР) относительно каждой из проектируемых подсистем, *главными конструкторами*. Полагаем, что противоречия между главными конструкторами (которые имеют место вследствие противоречивости их критериев оптимальности) устраняются с помощью *генерального конструктора*. Таким образом, с точки зрения теории принятия решений рассматриваемая задача проектирования является задачей группового (*многоличностного*) принятия решений.

3М-автоматизированным проектированием называем Многокритериальное Многоличностное проектирование Многообъектных систем.

В соответствии с общими правилами решения многокритериальных задач оптимизации, решение задачи 3М-автоматизированного проектирования следует

искать на множестве Парето этой задачи, то есть в терминах работы [1] использовать *эффективные* решения. С другой стороны, поскольку речь идет о многоличностном принятии решений, искомое решение должно быть устойчивым (*стабильным* в терминах той же работы), например, в смысле устойчивости по Нэшу. Таким образом, как и в работе [1], рассматриваем *стабильно-эффективные* решения задачи 3М-автоматизированного проектирования. Аппаратно-программную систему, которая поддерживает решение этой задачи, называем 3М-САПР и интерпретируем как систему поддержки принятия решений (СППР) при многокритериальном многоличностном проектировании многообъектных систем.

Постановка задачи 3М-автоматизированного проектирования (Рис. 1)**.** Проектируемая система **S** является *структурно сложной системой* (ССС) [1] и состоит из $|\mathbf{S}|$ *сильно связанных* динамических подсистем $\{S_i\} = \{S_i, i \in [1:|\mathbf{S}|]\}$. Полагаем, что подсистема S_i эволюционирует во времени t в соответствии с уравнением

$$X_i^r(t) = T_i\,(P_i^r,\, X_i^r(t_0)); \quad t \in [t_0; t_e],$$

где X_i - $|X_i|$-мерный вектор фазовых переменных подсистемы S_i; T_i - ее эволюционный оператор (например, дифференциальный); P_i - $|P_i|$-мерный вектор свободных (варьируемых) параметров; $X_i(t_0)$ - начальное состояние подсистемы; t_0, t_e - заданные моменты времени; $r = 0, 1, 2,\ldots$ - номер шага принятия решений (см. ниже). Текущее множество допустимых значений вектора P_i^r обозначаем D_i^r. Для простоты записи далее опускаем аргумент t в обозначениях фазовых переменных.

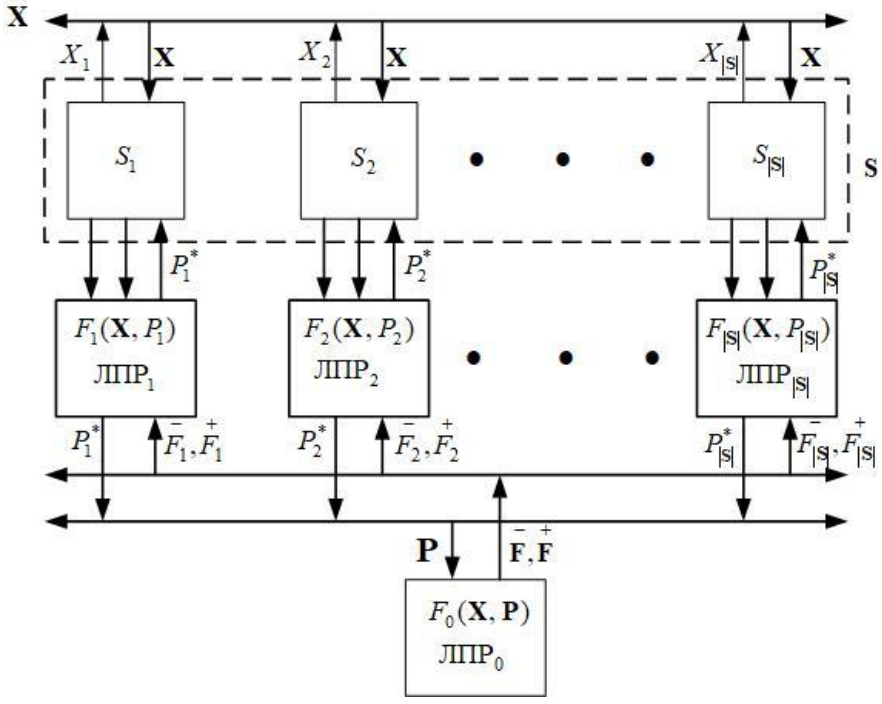

Рис.1. – К постановке задачи: для простоты записи аргумент *t* в обозначениях фазовых переменных и номер шага *r* опущены

Эффективность функционирования подсистемы S_i определяет $|F_i|$-мерный векторный критерий оптимальности $F_i(\mathbf{X}, P_i)$, где в силу сильной связанности подсистем $\{S_i\}$ вектор $\mathbf{X}$ образуют, вообще говоря, все компоненты всех векторов $\{X_i\}$, так что $\mathbf{X}=(X_1, X_2,...,X_{|\mathbf{S}|})$. Критерий оптимальности $F_i(\mathbf{X}, P_i)$ стремится, для определенности, минимизировать ЛПР$_i$ (i-ый главный конструктор), варьируя только «свои» свободные параметры P_i:

$$F_i(\mathbf{X}^r, P_i^r) \to \min_{P_i^r \in D_i^r};\ i \in [1:|\mathbf{S}|]\ . \qquad (1)$$

Функция генерального конструктора ЛПР$_0$ состоит в управлении относительным весом свойств стабильности и эффективности решений, найденных главными конструкторами $\{$ЛПР$_i\}$, путем сужения области компромиссов (множества Парето). Полагаем, что ЛПР$_0$ стремится минимизировать неявно заданный глобальный критерий качества функционирования всей системы $F_0(\mathbf{X}^r, \mathbf{P}^r)$, который определяет баланс между эффективностью принятых $\{$ЛПР$_i\}$ решений и их устойчивостью:

$$F_0(\mathbf{X}^r, \mathbf{P}^r) \to \min_{\mathbf{P}^r \in \mathbf{D}^r}\ .$$

Здесь $\mathbf{P}^r = (P_1^r, P_2^r,...,P_{|S|}^r)$ - объединенный вектор варьируемых параметров; $\mathbf{D}^r = \bigcup_{i \in [1:|\mathbf{S}|]} D_i^r$ - соответствующее множество допустимых значений. ЛПР$_0$ добивается указанного баланса путем дополнительных ограничений на компоненты векторов варьируемых параметров $\{P_i\}$ вида $\underset{P_i^r}{-} \le P_i^r \le \overset{+}{P_i^r}$, где неравенства понимаются покомпонентно.

Методы отыскания стабильно-эффективных решений. В математическом плане взаимодействие $\{$ЛПР$_i\}$ в процессе решения задачи (1) на шаге *r* принятия решений представляет собой бескоалиционную игру вида

$$\Gamma^r = \left\langle \{\text{ЛПР}_i\}, \{D_i^r\}, \{F_i(\mathbf{X}^{r-1}, P_i^r))\}; i \in [1:|\mathbf{S}|] \right\rangle, \qquad (2)$$

где ЛПР$_i$ - *i*-й игрок; D_i^r - его допустимая стратегия; $F_i(\mathbf{X}^{r-1}, P_i^r)$ - вектор выигры-шей этого игрока в игровой ситуации $\mathbf{P}^{r-1} \in \mathbf{D}^{r-1}$, возникшей в результате выбора всеми игроками своих стратегий $\{P_i^{r-1}\}$ на $(r-1)$-ом шаге принятия решений.

В терминах игры (2) стратегия $\overline{P}_i^r$ игрока ЛПР$_i$ является (локально) Парето-оптимальной, если для любого из частных критериев оптимальности $f_{i,j}$, $j \in [1:|F_i|]$ этого игрока справедливо соотношение

$$f_{i,j}(\mathbf{X}^{r-1}, \overline{P}_i^r) \le f_{i,j}(\mathbf{X}^{r-1}, P_i^r),\ j \in [1:|F_i|],\ \ P_i^r \ne \overline{P}_i^r,$$

то есть любая стратегия, отличная от $\overline{P}_i^r$, приводит к увеличению значений хотя бы одного из указанных частных критериев оптимальности. Отметим, что наряду с этим можно говорить о (глобальной) Парето оптимальности некоторого набора стратегий $\overline{\mathbf{P}}^r$.

Не формально, набор стратегий $\widetilde{\mathbf{P}}^r = \{\widetilde{P}_i^r\}$ является равновесным по Нэшу, если ни одному из игроков $\{\text{ЛПР}_i\}$ не выгодно отклоняться от его стратегии $\widetilde{P}_i^r$, так что каждому из участников целесообразно использовать равновесную по Нэшу стратегию. Формально набор стратегий $\widetilde{\mathbf{P}}^r = \{\widetilde{P}_i^r\}$ *слабо* равновесен по Нэшу, если для каждого из игроков $\{\text{ЛПР}_i\}$ и для каждого из его частных критериев оптимальности $\{f_{i,j}(\mathbf{P})\}$ имеет место неравенство (для простоты записи опущен вектор фазовых переменных $\mathbf{X}^r$)

$$f_{i,j}(\widetilde{P}_1^r, \widetilde{P}_2^r, ..., P_i^r, ..., \widetilde{P}_{|\mathbf{S}|}^r) > f_{i,j}(\widetilde{P}_1^r, \widetilde{P}_2^r, ..., \widetilde{P}_i^r, ..., \widetilde{P}_{|\mathbf{S}|}^r) + \Delta P_{i,j},\ \ i \in [1:|\mathbf{S}|],$$
$$j \in [1:|F_i|],$$

где $\{\Delta P_{i,j}\}$ - определяемая ЛПР_0 совокупность констант, которые также могут использоваться ЛПР_0 для управлении относительным весом свойств стабильности и эффективности найденных решений.

Задача отыскания эффективных (Парето оптимальных) и стабильных (устойчивых по Нэшу) решений имеют следующие основные особенности:

- высокая размерность вектора варьируемых параметров $\mathbf{P}$ (порядка 100);
- сложная структура множества допустимых значений $\mathbf{D}$, обусловленная большим числом (порядка 100) и нелинейностью ограничивающих функций, формирующих это множество;
- высокая размерность критериальной вектор-функции $\mathbf{F}(\mathbf{X}, \mathbf{P}) = \{F_i(\mathbf{X}, P_i)\}$ (порядка 100);
- высокая вычислительная сложность указанной функции (порядка 100 часов процессорного времени на современных однопроцессорных ЭВМ).

Заключение. Основная научная проблема, решение которой необходимо для создания 3М-САПР, состоит в разработке и исследовании эффективности методов группового принятия многокритериальных решений на основе аппроксимаций множества Парето и множества точек равновесия по Нэшу. Кроме того, необходима разработка структуры программной системы поддержки группового принятия решений при 3М-автоматизированном проектировании сложных технических систем, реализация прототипа указанной программной системы, исследование эффективности принятых алгоритмических и программных решений.

Для обеспечения диалога в реальном времени, 3М-САПР должна обеспечивать параллельное интегрирование модельных систем дифференциальных уравнений (в том числе, жестких) с использованием, многоядерных процессоров, вычислительных кластеров и графических процессорных устройств. С той же целью 3М-САПР должна обеспечивать параллельное построение аппроксимаций множества (фронта) Парето, а также приближенных точек равновесия по Нэшу [2].

Литература

1. Ванин А. В., Воронов Е. М., Серов В. А. Разработка метода многокритериальной оптимизации иерархической системы управления на основе координированных стабильно-эффективных компромиссов // Вестник МГТУ им. Н. Э. Баумана. Сер. Естественные науки. - 2018. - № 6. - С. 31-47.

2. А.П. Карпенко. Анализ и синтез популяционных алгоритмов глобальной оптимизации: в 2-х томах. – М.: Издательство МГТУ им. Н.Э. Баумана, 2024. – 446 с.

ӘОЖ 62-503.57

UNISIM DESIGN НЕГІЗІНДЕ МҰНАЙДЫҢ ҮШ ФАЗАЛЫ БӨЛУ ПРОЦЕСІН БАСҚАРУДЫ МОДЕЛЬДЕУ

Қияқбай Ә.Т.*, Жусупбеков С.С.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті
**a.kiyakbay@aues.kz*, s.zhussupbekov@aues.kz

Аңдатпа: Мақалада мұнайдың үш фазалы бөлу процесін басқару жүйесін жетілдіру мәселесі қарастырылды. Дәстүрлі PID басқару әдістерінің шектеулері атап өтіліп, fuzzy logic негізіндегі басқарудың артықшылықтары сипатталды. UniSim Design ортасында жасалған модель негізінде қысым және сұйықтық деңгейі параметрлерінің динамикасы талданды. Зерттеу нәтижелері fuzzy logic басқару тәсілінің процестің орнықтылығын арттыруға, энергия шығынын азайтуға және өнім сапасын тұрақтандыруға мүмкіндік беретінін көрсетті.

Аннотация: В статье рассмотрена проблема совершенствования системы управления процессом трёхфазного разделения нефти. Традиционные методы регулирования на основе PID имеют ограничения в условиях изменяющегося состава сырья и нелинейной динамики. В работе приведены результаты моделирования в среде UniSim Design, где были исследованы динамические характеристики давления и уровня жидкости. Показано, что использование управления на основе нечеткой логики обеспечивает повышение устойчивости процесса, снижение энергозатрат и стабилизацию качества продукции.

Тірек сөздер: үш фазалы бөлу, UniSim Design, PID, fuzzy logic, басқару жүйесі.

Қазақстан мұнай-газ өнеркәсібінде мұнайды бастапқы өңдеу процестерінің бірі – үш фазалы бөлу. Бұл процесс мұнайды, газды және суды ажыратып, әрі қарайғы технологиялық сатыларға сапалы шикізат ұсынуға мүмкіндік береді. Процестің дұрыс ұйымдастырылмауы құбырларда гидраттардың түзілуіне, коррозияның күшеюіне және жабдықтардың істен шығуына алып келеді.

Дәстүрлі өндірісте PID реттегіштері қолданылады. Бірақ шикізат құрамының өзгерісі, қысым мен температура ауытқулары кезінде олардың тиімділігі төмендейді. Сондықтан соңғы жылдары бейсызық процестерді сипаттауға қабілетті fuzzy logic негізіндегі интеллектуалды басқару тәсілдері кеңінен қолданыс табуда.

Фазаларды бөлу процесінде негізгі басқарылатын параметрлер мыналар: қысым, температура және сұйықтық деңгейі.

Қысым газдың бөлінуін қамтамасыз етеді. Оның ауытқуы жүйенің орнықтылығына әсер етеді.

Температура мұнай мен судың тұтқырлығына ықпал етеді, нәтижесінде фазалардың ажырауы қиындайды.

Сұйықтық деңгейі өнім сапасын тікелей анықтайды. Егер деңгей тұрақсыз болса, газбен бірге мұнайдың кетуі немесе судың артық мөлшерде қалуы мүмкін.

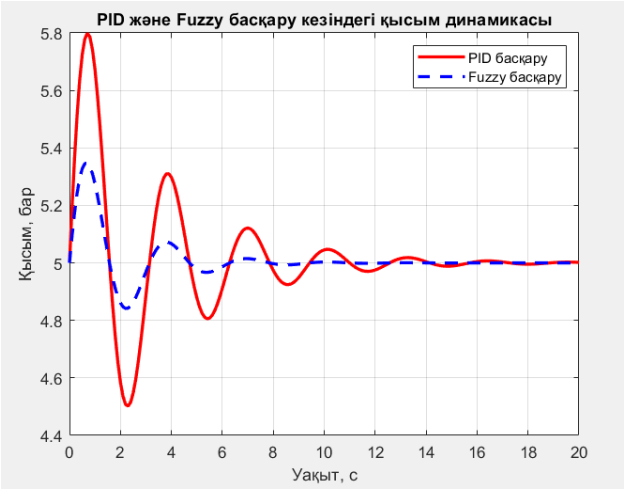
PID басқаруы қарапайым болғанымен, бейсызық процестерді толық бейнелемейді. Ал fuzzy logic басқаруы «егер–онда» ережелері арқылы процестің өзгерісіне бейімделіп, орнықтылықты қамтамасыз етеді.

Зерттеу барысында Honeywell компаниясының UniSim Design бағдарламалық кешені қолданылды. Бұл орта процестің динамикалық моделін құруға және әртүрлі басқару тәсілдерін салыстыруға мүмкіндік береді.

Модельде сепаратордың блок-схемасы құрастырылып, бастапқы параметрлер енгізілді (шикізат құрамы: мұнай – 80%, су – 15%, газ – 5%). Қысым мен деңгей датчиктері орнатылып, PID және fuzzy logic басқару алгоритмдері қарастырылды.

PID басқару кезінде қысым баяу орнығып, ±8% ауытқу байқалды. Ал fuzzy logic басқаруда қысым тез орнығып, ауытқуы небәрі ±3% болды.

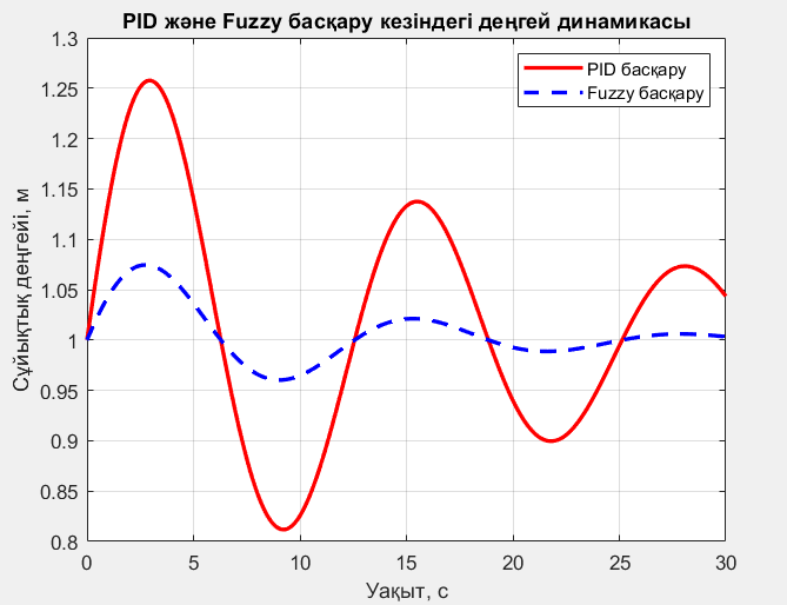
Бұл айырмашылық 1-суретте бейнеленген. Онда PID басқару қисығы қызыл түспен, fuzzy logic қисығы көк түспен көрсетілген. PID қисығы ұзақ уақыт бойы тербеліп барып орнықса, fuzzy logic қисығы қысқа уақыт ішінде орнықты.

Сурет 1. - PID және Fuzzy басқару кезіндегі қысым динамикасы (MATLAB нәтижесі)

PID басқару кезінде сұйықтық деңгейі ұзақ уақыт тұрақсыз болып, 0.25 м-ге дейін ауытқулар болды. Ал fuzzy logic басқаруда деңгей тез орнығып, ауытқуы небәрі 0.10 м болды.

Бұл құбылыс 2-суретте көрсетілген. PID қисығы үлкен амплитудамен тербелсе, fuzzy logic қисығы әлдеқайда жылдам тұрақталады.

Сурет 2. - PID және Fuzzy басқару кезіндегі сұйықтық деңгейінің динамикасы (MATLAB нәтижесі)

Басқару тәсілі	Орнығу уақыты, с	Қысым ауытқуы, %	Деңгей тұрақсыздығы	Энергия шығыны, ш.б.
PID	12	±8	0.25	100
Fuzzy logic	7	±3	0.10	88

Кесте 1-де PID және fuzzy logic басқару әдістерінің негізгі көрсеткіштері салыстырылған. Алынған нәтижелерге сүйенсек, fuzzy logic басқару тәсілі барлық параметрлер бойынша дәстүрлі PID басқарудан тиімдірек екені байқалады.

Атап айтқанда, fuzzy logic басқаруда *орнығу уақыты 7 секундты құрады,* бұл PID басқаруға қарағанда шамамен 40% қысқа. Сонымен қатар fuzzy logic алгоритмі *қысымның ауытқуын ±3%-ға дейін төмендетті*, ал PID басқаруда бұл көрсеткіш ±8%-ға жетті. Бұл процестің тұрақтылығын арттыруға және жабдықтың сенімді жұмысын қамтамасыз етуге мүмкіндік береді.

Сұйықтық деңгейі бойынша fuzzy logic басқару жүйесі PID реттегішке қарағанда анағұрлым тұрақты нәтиже көрсетті: *деңгейдің тұрақсыздығы 0.10 м* шегінде болды, ал PID басқаруда ол *0.25 м-ге* дейін жетті. Энергия шығыны fuzzy logic басқару кезінде *шамамен 12%-ға төмендеді.*

Жалпы алғанда, fuzzy logic басқару әдісі процестің орнықтылығын арттырып қана қоймай, энергия тиімділігін жоғарылатады және өнім сапасын

тұрақтандыруға мүмкіндік береді. Бұл оның өндірістік қондырғыларда қолданылуын перспективалы етеді.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеу нәтижелері UniSim Design ортасында үш фазалы бөлу процесінің динамикалық моделін құру арқылы fuzzy logic басқару әдісінің дәстүрлі PID басқаруынан артықшылықтарын айқын көрсетті.

Біріншіден, fuzzy logic басқару орнығу уақытын қысқартып, процестің тез тұрақталуын қамтамасыз етті. Бұл өндірістік жағдайда қондырғының өнімділігін арттырып, технологиялық режимдердің сенімді сақталуына мүмкіндік береді.

Екіншіден, қысым мен деңгей параметрлерінің ауытқуы айтарлықтай төмендеді. Бұл жабдыққа түсетін динамикалық жүктемелерді азайтып, оның пайдалану мерзімін ұзартуға ықпал етеді.

Үшіншіден, fuzzy logic басқару энергия тиімділігін арттыруға мүмкіндік берді. Энергия шығынының 10–12%-ға азаюы – ірі өндіріс көлемінде айтарлықтай экономикалық пайда әкелетін көрсеткіш.

Сонымен қатар fuzzy logic басқару әдісі өнім сапасының тұрақтылығын қамтамасыз етіп, мұнай, газ және судың толық әрі тиімді бөлінуіне жағдай жасайды. Бұл өз кезегінде мұнай-газ саласының экологиялық қауіпсіздігін қамтамасыз етуге де оң ықпалын тигізеді.

Зерттеу нәтижелері өнеркәсіптік қондырғыларға fuzzy logic басқару жүйелерін енгізудің тиімділігін дәлелдейді. Алдағы уақытта нақты өндірістік жағдайларда fuzzy logic пен басқа да интеллектуалды басқару тәсілдерін (нейрондық желілер, бейімделгіш басқару) салыстыра отырып сынақтан өткізу өзекті болмақ.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Жуманов А., «Мұнайды үш фазалы бөлу процесінің тиімділігін арттыру», Химиялық журнал, 2020.
2. Ибраева Л.Қ., «Өнеркәсіптік процестерді модельдеу әдістері», Алматы, 2019.
3. Honeywell UniSim Design Suite Documentation, 2021.
4. Rahman M., "Dynamic simulation of three-phase separation process using UniSim Design," Journal of Petroleum Science, 2022.
5. Gupta A., Fuzzy Logic Applications in Process Engineering. – Springer, 2020.
6. Li X., Advanced Control of Separation Processes. – Elsevier, 2021.
7. Petrova N., «Энергия тиімділігін арттыруда интеллектуалды басқару жүйелері», Мәскеу, 2018.
8. Федотова Д.М., «Автоматтандырылған жүйелердің тиімділігі», Халықаралық ғылыми журнал, 2019.
9. Akhmetov K.B., Oil and Gas Processing. – Almaty, 2018.

УДК 681.5.07

РАЗРАБОТКА И ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА ПОДЗЕМНЫХ ВОД

Мукашев Д.Д., Тоқтархан І.Р., Хан С.Г., Муханов Б.К.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: du.mukashev@aues.kz

1 Введение

Измерение уровня подземных вод является одной из ключевых задач гидрологии, экологического мониторинга и управления водными ресурсами. Традиционно для этой цели применяются различные методы и устройства: тросовые измерители, гидростатические датчики, а также автоматизированные логгеры уровня воды [1]. Несмотря на широкое распространение, данные методы обладают рядом ограничений. Так, тросовые измерители требуют постоянного присутствия оператора и зависят от погодных условий. Автоматизированные логгеры обеспечивают долговременный сбор данных, однако имеют высокую стоимость и требуют регулярного обслуживания [2].

Гидростатические датчики являются одним из наиболее точных средств мониторинга. Они основаны на измерении давления водяного столба и обеспечивают высокую точность при больших глубинах скважин. Однако такие устройства характеризуются сравнительно высокой ценой (от 1500 USD и выше для промышленных моделей) и необходимостью калибровки и обслуживания, особенно в условиях загрязнённых или обводнённых скважин [3].

В последние годы внимание исследователей и инженеров привлекают лазерные датчики уровня. Они обеспечивают высокую чувствительность (погрешность измерений до ±1 мм), быстрый отклик и при этом имеют относительно низкую стоимость (100–300 USD), что делает их перспективными для использования в автоматизированных системах мониторинга [4]. Однако применение лазерных датчиков в условиях скважин осложняется искривлением обсадной трубы и попаданием луча на стенки, что искажает измерения.

В работе предложена новая методика мониторинга уровня подземных вод в Алматы. Поскольку существующие методы (тросовые измерители, гидростатические датчики, логгеры) обладают недостатками: высокая стоимость, ограниченная точность и трудоёмкость, в исследовании применён лазерный датчик с поплавком-отражателем, данные которого были проанализированы.

Объектом исследования является скважина глубиной около 70 м в Медеуском районе г. Алматы. В настоящее время измерения уровня и температуры воды выполняются вручную с использованием троса и термометра, что требует значительных усилий и зависит от погодных условий и доступности объекта.

Задача анализа – проверить качество полученных данных, выявить их особенности и оценить пригодность метода для практического мониторинга.

Для обработки данных применены разные подходы. Статистический анализ (средние, дисперсии, тренды), временные ряды, корреляционный анализ, сравнительный анализ, выбросы и шумы.

Результаты показали, что предложенный метод обеспечивает более высокую точность, экономичность и возможность полной автоматизации. Разработанная система перспективна для долгосрочного мониторинга уровня подземных вод в условиях Алматы.

2 Методы измерения уровня воды

Для устранения искажений, возникающих при прямых измерениях уровня воды лазерным датчиком из-за искривления стенок обсадной трубы, была разработана новая методика измерений. Её новизна заключается в использовании цилиндрического корпуса, внутри которого размещается поплавок из PETG-пластика, отражающий лазерный луч. Конструктивное решение обеспечивает стабилизацию лазерного излучения и преобразует перемещение поплавка, вызванное изменением выталкивающей силы, в измеряемое расстояние до уровня воды (рисунок 1).

В рамках данной методики предложена калибровочная зависимость:

$$Ll = Ls - (Lt - Lf), \quad (1)$$

где Ll - фактическая расстояние до воды, м; Ls - заданное расстояние до воды, м; Lt- длина трубы в которой помещена лазерный датчик уровня, м; Lf- фактический расстояние до поплавка, м.

В отличие от стандартных подходов прямого измерения, данная формула позволяет учитывать конструктивные особенности измерительного узла и переводить расстояние, измеренное до поплавка, в фактический уровень воды. Таким образом, предложенная зависимость (1) представляет собой новый метод пересчёта лазерных измерений в условиях ограниченного пространства скважины.

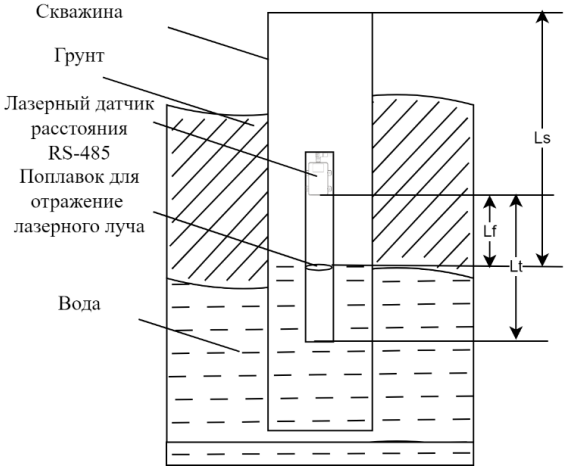

Рис. 1. - Физические принципы функционирования лазерной измерительной системы

Даже у высокоточных гидростатических датчиков уровень измерений имеет ограничение по точности (в нашем случае около ±1 см при диапазоне 5 м) (рисунок 2). Для согласования результатов измерений гидростатического датчика с заданным расстоянием до уровня воды была использована рабочая зависимость:

$$LGE = Ls - (Y_{\text{фак}} - Lg), \quad (2)$$

где LGE - фактическое расстояние до воды, м; Ls - заданное расстояние до воды, м; $Y_{\text{фак}}$- фактическое значение воды, м; Lg- заданное значение гидростатического датчика, м.

Данная формула не является универсальной физической зависимостью, а представляет собой прикладную калибровочную модель, введённую в рамках эксперимента для корректировки данных.

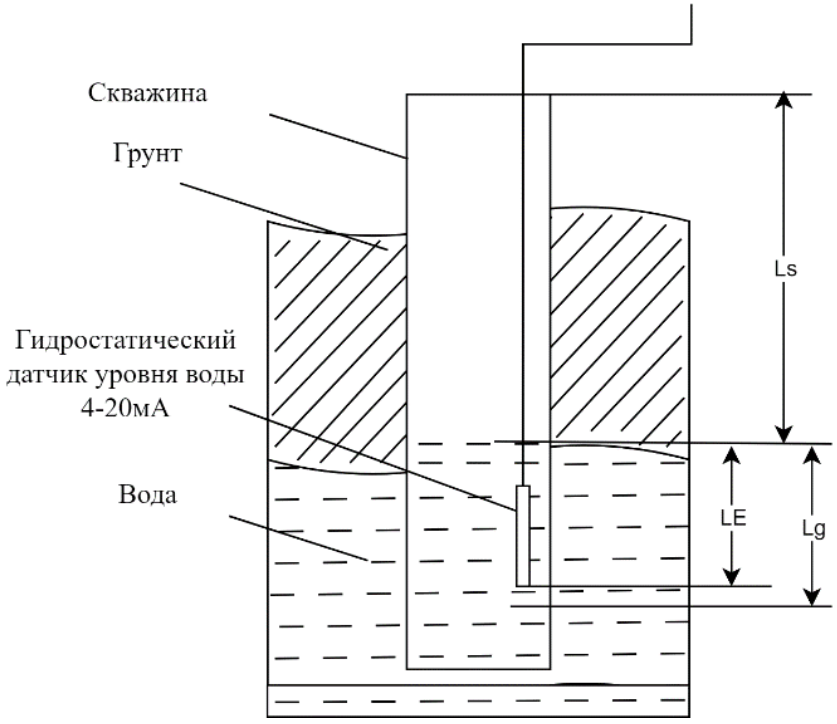

Рис. 2. - Физические принципы функционирования гидростатической измерительной системы

3 Разработка и исследования

Разработанная система мониторинга уровня подземных вод состоит из нескольких взаимосвязанных функциональных узлов (рисунок 3).

Для сравнения методик были использованы гидростатически датчик уровня Endress Hauser Waterpilot FMX167 [5]. Диапазон измерения 0-50 м, Приведенная погрешность измерения ±0,2 %.

Также лазерный уровнемер L2s-40. Диапазон измерения 0-40 м, Погрешность измерения ±1 мм.

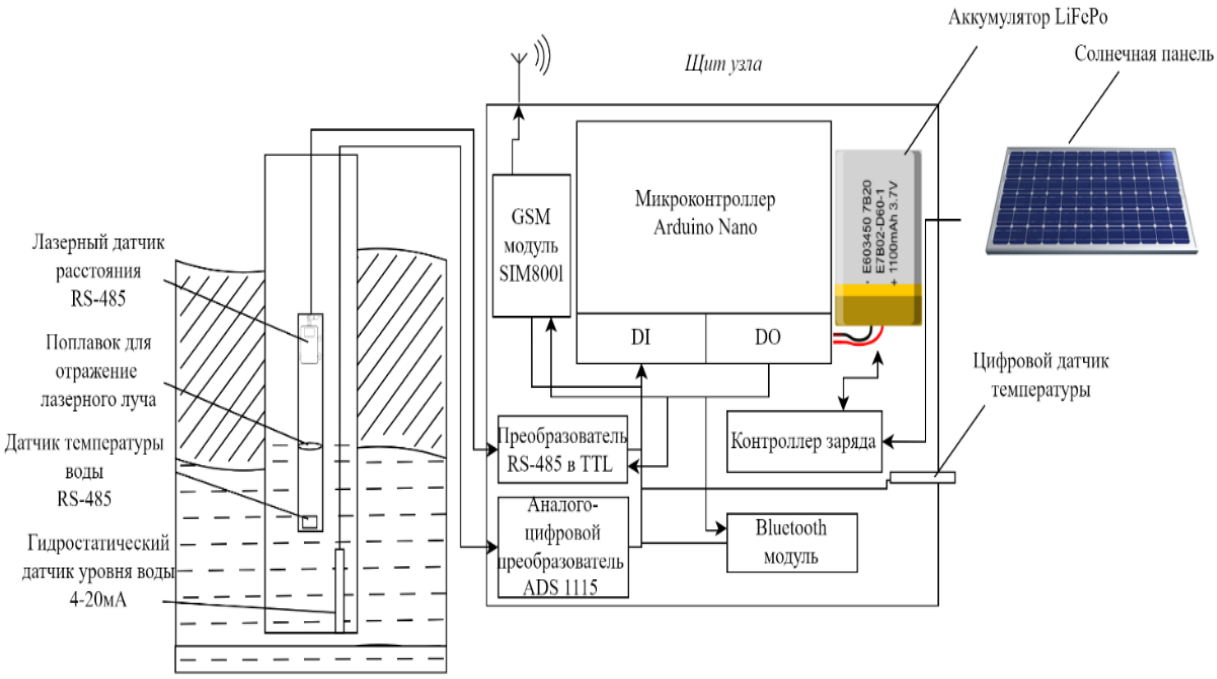

Рис. 3. – Структурная схема разрабатываемой системы

Для интеграции гидростатического датчика используется аналогово-цифровой преобразователь (ADC ADS1115), позволяющий переводить токовый сигнал 4–20 мА в цифровую форму для последующей обработки. Для обмена данными по протоколу RS-485 применяется преобразователь интерфейса RS-485 в TTL, что обеспечивает совместимость с микроконтроллером.

Центральным элементом системы является микроконтроллер Arduino Nano, к которому поступают данные от всех датчиков. Он выполняет функции:

– опроса измерительных устройств;

– первичной фильтрации и обработки данных;

– передачи результатов на внешние устройства и серверы.

Для обеспечения удалённого мониторинга и управления используются GSM-модуль SIM800L – передача данных через мобильную сеть.

Система является автономной и питается от литий-ионного аккумулятора, который заряжается от солнечной панели через специализированный контроллер заряда. Такой подход обеспечивает длительную работу устройства в удалённых условиях без необходимости внешнего электропитания.

Для организации удалённого мониторинга и хранения результатов измерений в системе применяется облачная IoT-платформа ThingSpeak, разработанная компанией MathWorks и интегрированная с пакетом MATLAB. Данная платформа предназначена для сбора телеметрических данных от датчиков и микроконтроллеров, их обработки и визуализации в режиме реального времени.

Результаты экспериментов

Полевые эксперименты были проведены на скважине в Медеуском районе г.Алматы. Для сравнительных экспериментов в скважину были установлены гидростатический и лазерный датчики (рисунок 4).

а) гидростатический модуль; б) лазерный модуль

Рис. 4. – Погружение модулей в скважину

Период наблюдений: 30.05.2024 – 02.06.2024;

Количество данных: 573 измерения;

Параметры: уровень воды (лазерный, гидростатический), температура воды;

Для анализа данных использованы методы [6,7]: временной ряд, гистограмма абсолютных ошибок, регрессионный анализ, графики автокорреляций (ACF/PACF).

Для реализации вычислений и визуализации применялась среда MATLAB (функции autocorr, parcorr, fitlm, histogram и др.).

Временной ряд показал, что оба датчика фиксируют одинаковую динамику изменения уровня во времени. Гидравлический датчик имеет более стабильные и сглаженные показания, тогда как лазерный датчик демонстрирует большую вариабельность, что согласуется с рассчитанными значениями стандартного отклонения и дисперсии (рисунок 5).

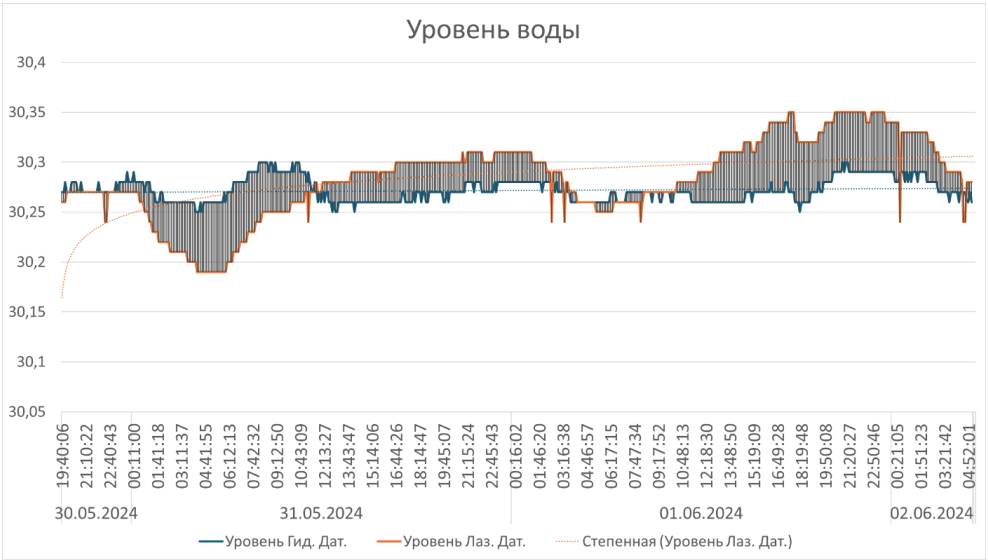
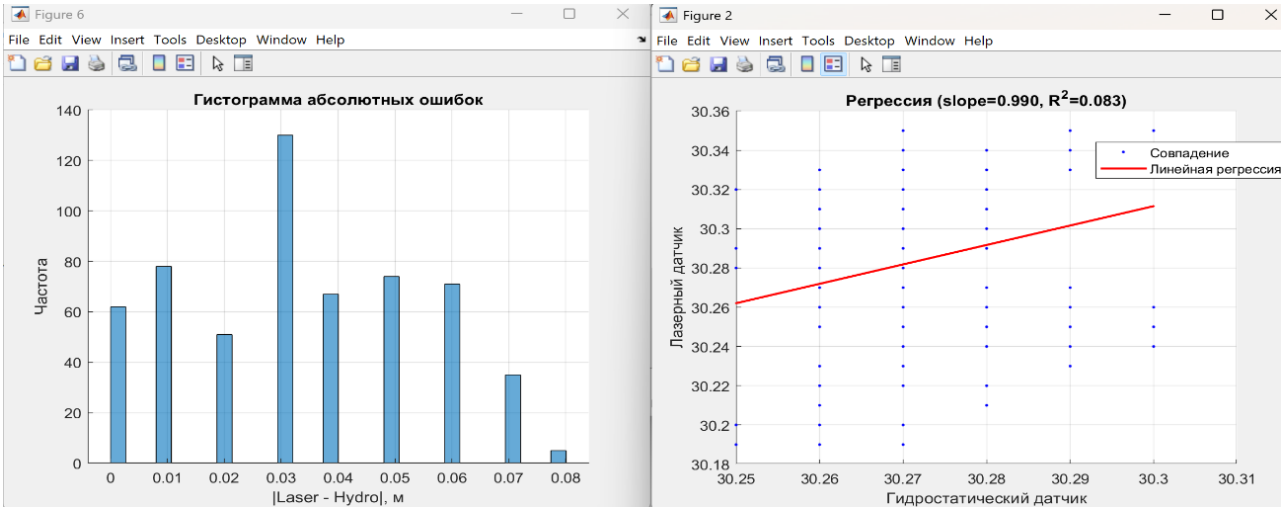

Рис. 5. – Временной ряд

Гистограмма абсолютных ошибок показывает, что в большинстве случаев различие между показаниями датчиков не превышает 0.05 м. Средняя абсолютная ошибка составляет около 0.033 м, что свидетельствует о высоком уровне согласованности и практической сопоставимости данных, получаемых от гидростатического и лазерного датчиков (рисунок 6а).

Регрессионный анализ (slope ≈ 0.99, p < 0.001) показал, что показания лазерного и гидростатического датчиков в среднем хорошо согласуются. При этом коэффициент детерминации $R^2 = 0.083$ свидетельствует о наличии значительного разброса индивидуальных измерений, что связано с более высокой чувствительностью лазерного метода к случайным колебаниям и внешним воздействиям (рисунок 6б).

а) б)

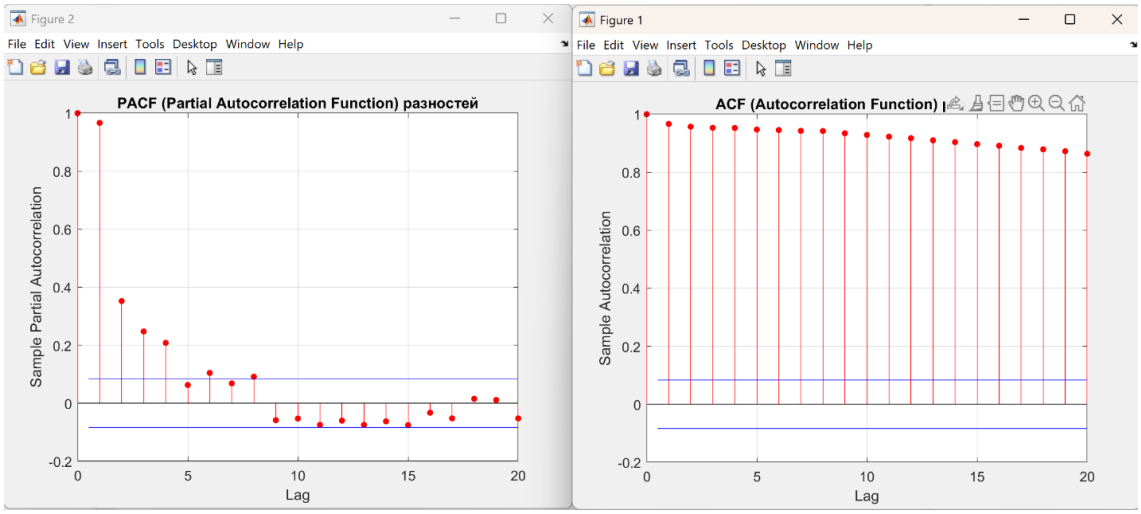
а) гистограмма абсолютных ошибок; б) регрессия

Рис. 6. – Графики абсолютных ошибок

Лазерный и гидростатический уровни очень согласованы; лазер чувствительнее к мелким быстрым изменениям (это соответствует вашим наблюдениям).

Температура стабильна (колебания в пределах десятых долей °C).

Графики автокорреляций (ACF/PACF) показывают (рисунок 7а – 7б), что уровни имеют сильную автокорреляцию на близких лагах (что логично — уровень воды меняется плавно во времени).

а) б)

а) чистые корреляции с лагами; б) график автокорреляций на разных лагах

Рис. 7. – Графики автокорреляций

Результаты основных наблюдений:

Лазерный датчик чувствительно фиксировал колебания уровня воды (в том числе кратковременные повышения).

Гидростатический датчик показывал более сглаженную динамику, уровень рос плавно.

Возможно, гидростатический датчик «усредняет» значения за счёт принципа работы, а лазерный реагирует быстрее на локальные изменения. Лазерный метод показывает высокую чувствительность к краткосрочным изменениям.

Заключение

Проведённое исследование показало, что разработанная система на основе лазерного датчика с поплавком-отражателем способна обеспечивать автоматизированный мониторинг уровня подземных вод с высокой чувствительностью и сопоставимой с гидростатическим методом точностью. Временные ряды измерений продемонстрировали близкую динамику обоих методов, при этом лазерный датчик фиксировал более мелкие и краткосрочные изменения, что делает его перспективным для задач оперативного контроля. Сравнительный анализ и статистическая обработка подтвердили, что расхождения между методами находятся в допустимых пределах (MAE ≈ 0.033 м), а регрессионная модель подтвердила согласованность показаний. Метод автокорреляции и частичной автокорреляции выявил устойчивую временную зависимость уровня воды, что свидетельствует о пригодности предложенной методики для долгосрочного мониторинга. В перспективе данный подход может быть интегрирован в системы интеллектуального водопользования. Предложенный модуль отличается низкой стоимостью реализации и одновременно обеспечивает надёжный контроль и возможность прогнозирования состояния подземных вод.

Список литературы

1. Hall, D. L., & Kristensen, M. (2019). Groundwater Monitoring: Principles, Techniques, and Applications. CRC Press.
2. Alley, W. M., & Alley, R. (2017). High and Dry: Meeting the Challenges of the World's Growing Dependence on Groundwater. Yale University Press.
3. Endress+Hauser. (2021). Waterpilot FMX167 – Technical Information. Reinach: Endress+Hauser AG.
4. Rocha, J., Oliveira, S., & Viana, C. (eds.). (2024). Time Series Analysis – Recent Advances, New Perspectives and Applications. IntechOpen. URL: https://www.intechopen.com/books/1003209 (дата обращения: 18.09.2025).
5. Endress+Hauser. (2021). Waterpilot FMX167 – Technical Information. Reinach: Endress+Hauser AG.
6. Jorge Rocha, Sandra Oliveira, Cláudia Viana (eds.). Time Series Analysis – Recent Advances, New Perspectives and Applications // IntechOpen. 2024. URL: https://www.intechopen.com/books/1003209 (дата обращения: 18.09.2025)
7. Richard A. Berk. Statistical Learning from a Regression Perspective // Springer Texts in Statistics. 2020. URL: https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-40189-4 (дата обращения: 18.09.2025)

ӘОЖ 004.932.4

RAPISCAN ҚҰРЫЛҒЫСЫНЫҢ БЕЙНЕЛЕРІ НЕГІЗІНДЕ ТЫЙЫМ САЛЫНҒАН ЗАТТАРДЫ ТАНУҒА АРНАЛҒАН НЕЙРОНДЫҚ ЖЕЛІГЕ НЕГІЗДЕЛГЕН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕНІ ӘЗІРЛЕУ

Мұрат Д.Д., Бәзіл Г.Д.
«Ғұмарбек Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті» КеАҚ, Алматы, Қазақстан
e-mail: d.murat@aues.kz, g.bazil@aues.kz

Аңдатпа. Әуежайда қолданылатын Rapiscan 620DV тексеру құрылғысының жұмыс барысындағы техникалық бейнелерді қолдана отырып, тыйым салынған заттарды (пышақ, тапанша, жарылғыш заттар және т.б.) нейрондық желі арқылы автоматты түрде тануға қабілетті интеллектуалды жүйе құру, және оны болашақта құрылғының техникалық жағдайын болжау және мониторинг жүйесімен интеграциялауға негізделінген.

Зерттеу барысында Rapiscan 620DV рентген құрылғысынан алынған бейнелер негізінде жасанды нейрожелі үлгісі MATLAB ортасында әзірленілді. Қауіпті нысандар – пышақ, тапанша, жарылғыш заттар және басқа да объектілер – оқу деректер жиынтығы арқылы үйретіліп, нақты бейнелерде тану алгоритмі сынақтан өтті. Ұсынылған тәсіл тексеру процесті автоматтандырып, операторға жүктемені азайтып, қауіпсіздікті арттыруға мүмкіндік береді.

Методология. Зерттеу барысында әуежайда қолданылған Rapiscan 620DV ренгтген құрылғысынан алынған бейнелер негізінде тыйым салынған заттарды танитын интеллектуалды жүйе MATLAB ортасында әзірленді. Әдістеме бірнеше кезеңнен тұрады: деректер жиынтығы (dataset) дайындау, бейнелерді алдын ала өңдеу, нейрондық желі моделін құрастыру, модельді оқыту және нәтиже беру жүйесін ұйымдастыру.

Негізгі нәтижелер. MATLAB ортасында тыйым салынған заттарды (пышақ, тапанша, аэрозоль және т.б.) рентгендік бейнелерден тануға арналған қарапайым нейрондық желі моделі құрастырылды. Деректер жиынтығы төрт сыныптан тұрды және әр категорияға 5 бейне қолданылды. Жүйе оқу барысында жоғары дәлдікке қол жеткізіп, нақты бейнелерде дұрыс классификация жасай алды. Нәтижелер нейрондық желінің қауіпті заттарды сенімді тануға қабілетті екенін көрсетті. Жоба авиация қауіпсіздігін күшейтуге арналған интеллектуалды жүйе құруда перспективалы бағыт екенін дәлелдеді.

Негізгі тұжырымдар. Тіпті шағын деректер жиынтығымен де қарапайым нейрондық желі тыйым салынған заттарды автоматты түрде ажырата алады. MATLAB ортасы – мұндай жүйелерді тез құру және визуалды тексеру үшін ыңғайлы құрал. Алынған нәтиже болашақта нақты Rapiscan құрылғысымен біріктіруге мүмкіндік береді. Бұл жүйені кеңейтілген деректермен және нақты әуежай сканерлерімен толық интеграциялау – келесі зерттеу кезеңінің негізі болуы тиіс.

Кілт сөздер: Нейрондық желі, машиналық оқу, рентген бейне, компьютерлік көру, тексеру жүйесі, қауіпті заттар, авиация қауіпсіздігі, MATLAB, Rapiscan.

1.1 Деректер жиынтығын дайындау

Жүйені оқыту үшін пайдаланатын бейнелер «dataset» атты негізгі катологқа орналыстырылды. Әрбір категория сыныпқа жеке ішкі папка ашылды:

Pistol – тапанша бейнелері

Knight – пышақ бейнелері

Danger – аэрозоль, алмас, суық қару сияқты жалпы қауіпті заттар

Қосымша сынып normal енгізу мүмкіндігі ескерілді (қауіпсіз заттар, мысалы: бөтелке, ас үй құрылғысы, powerbank және т.б.)

MATLAB ортасында бұл құрылымды автоматты түрде тану үшін imageDatastore функциясы қолданылды.

1.2 Бейнелерді алдын ала өңдеу

Барлық суреттерді бірыңғай форматқа келтіру мақсатында өлшемі 224x224 пикселге өзгертілді. Бұл бейнелер augmentedIamgeDatastore көмегімен өңделді.

1.3 Нейрондық желі

Жасанды нейрондық желі кіріс бейне қабаты, екі *Convolution 2D Layer, Batch Normalization Layer, ReLU* және *Max Pooling 2 Layer* қабаттарынан тұрады.

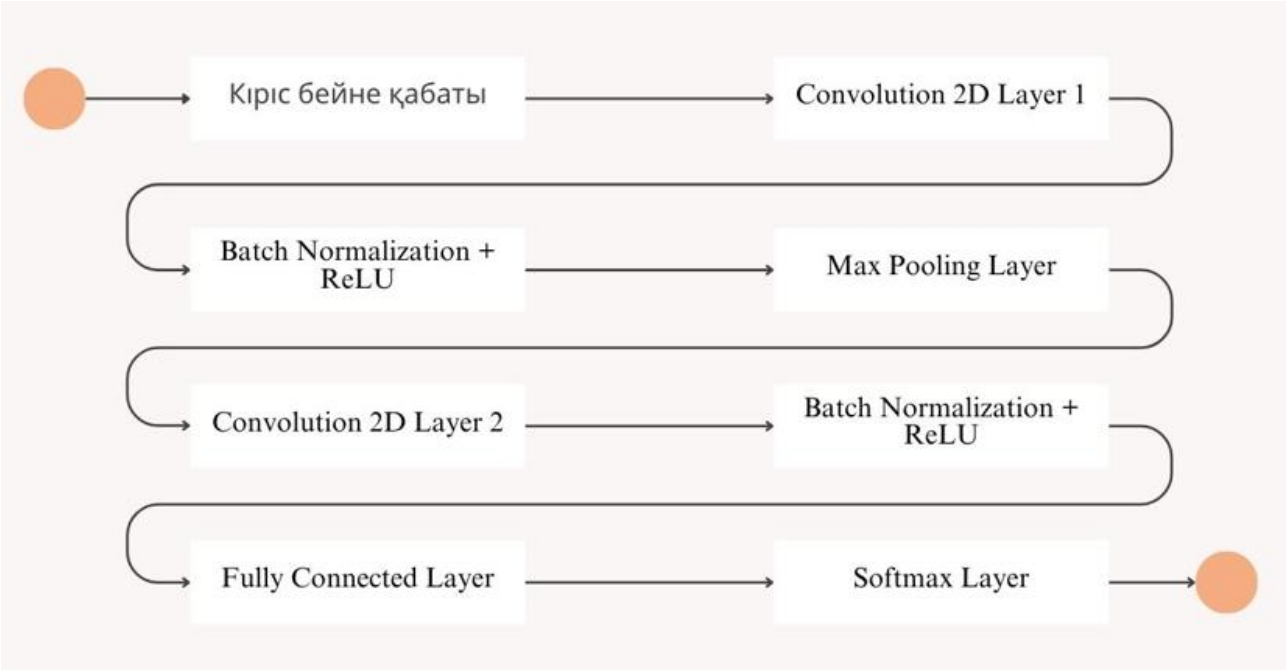
Шығыс қабаты ретінде *Fully Connected layer, softmax Layer* және *classification Layer* қолданылды.

Параметрлері:

Epoch саны: 10

Бастапқы оқу жылдамдығы: 0.001

Оқыту әдісі: SGDM (Stochastic Gradient Descent with Momentum)

1.1 сурет – Нейрондық желінің топологиясы

1.4 Модельді оқыту

Желіні оқыту үшін *trainNetwork* функциясы қолданылды. Әр деңгейдегі бейнелердің 80%-ы оқытуға, 20%-ы тестілеуге бөлінеді. Оқыту үдерісінің барысы *training-progress* графигі арқылы бақыланады.

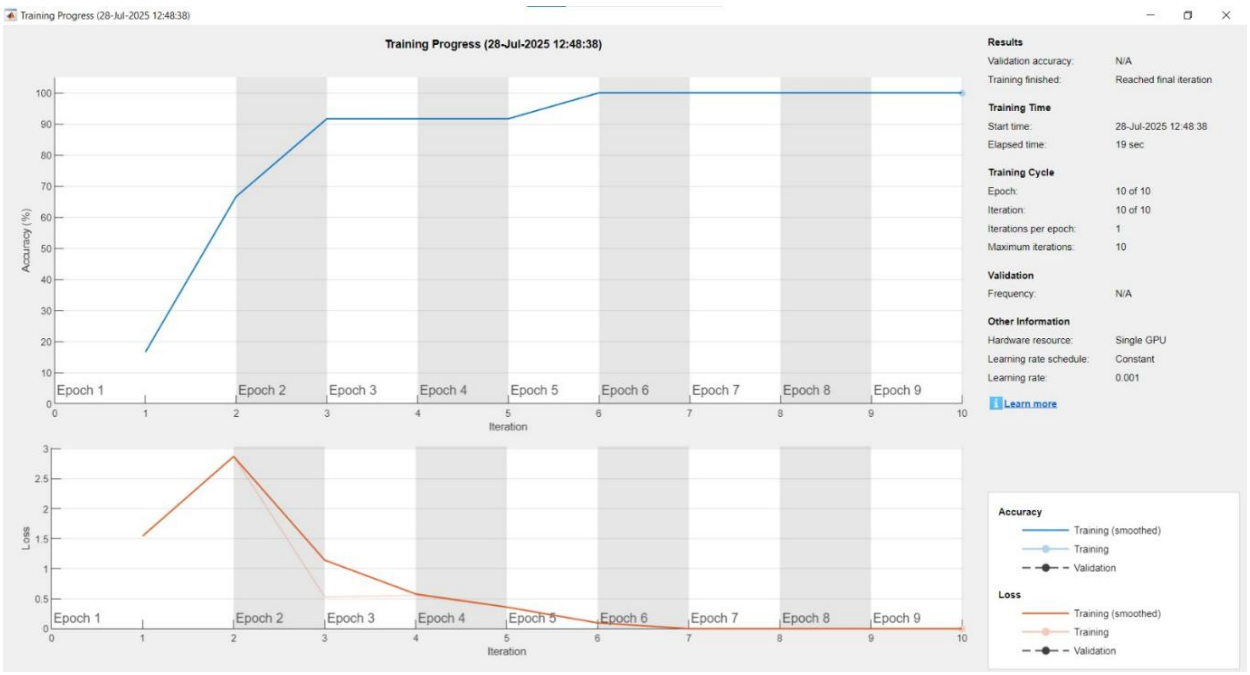
Training-progress графигі – бұл нейрондық желінің оқытылу барысын көрсететін визуалды құрал. Онда екі негізгі қисық көрсетіледі:

- “Training Accuracy (Оқыту дәлдігі) – желі қаншылықты дұрыс болжау жасап жатқанын корсетеді”
- “Training Loss (Жоғалту функциясы) – желі қателігін сипаттайды (төмен болғаны жақсы)”

График әр эпоха сайын (бір толық өтініш) осы көрсеткіштердің өзгерісін бейнелейді.

Егер accuracy 90-100% шамасына жетсе, бұл – желі оқы барысында үлгілерді сәтті ажырата бастағанын білдіреді. Ал loss мәні азайса – модель жақсы үйреніп жатқанын көрсетеді.

Яғни, бұл график желінің үйрену деңгейін, жалпы сапасын, дұрыс бапталғанын көрсететін негізгі аналитикалық құрал.

1.2 сурет – *Training-progress* графигі

Нәтижелер мен талдау

2.1 Нәтиже

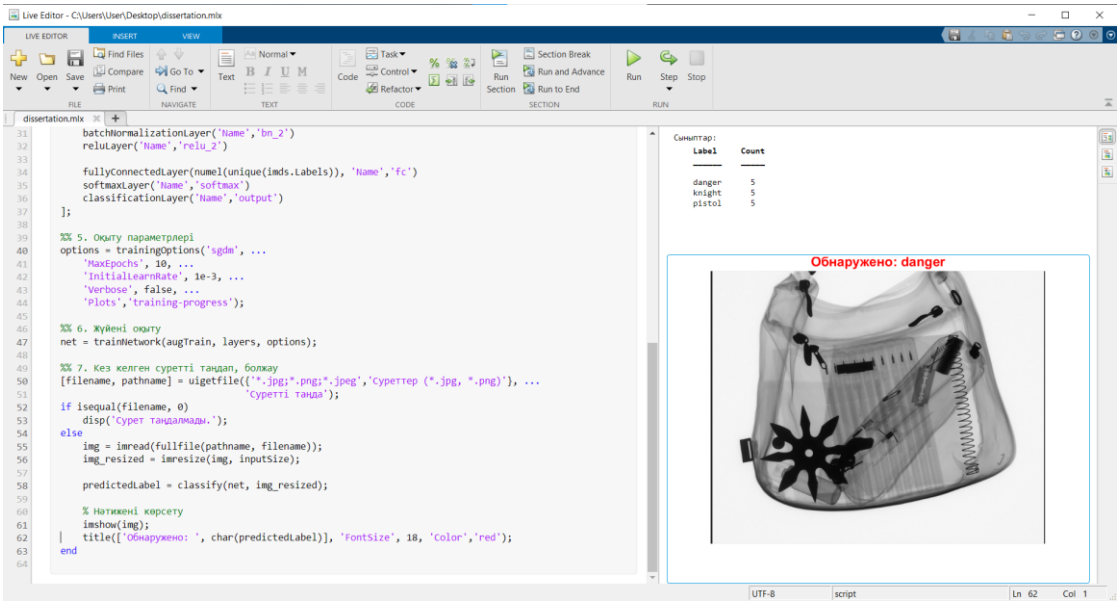
Жасалған интеллектуалды жүйенің жұмыс қабілеттілігін тексеру мақсатында MATLAB Live Editor ортасында арнайы тәжірибиелік сынақ жүргізілді. Төменде көрсетілгендей (1.3 сурет), жүйе пайдаланушы таңдаған рентгендік бейнені өңдеп, бейнедегі объектіні автоматты түрде «danger» санатына жатқызды.

Сынақ бейнесінде аэрозоль,сюрикен және серіппе секілді тыйым салынған заттардың көріністері ұсынылған. Жүйе оларды қауіпті деп танып, нәтижені экранда анық әрі визуалды түрде – қызыл түспен «Обнаружено: danger» деп көрсетіледі.

Бұл нәтиже желінің оқыту кезеңінде меңгерген ерекшеліктерді (features) нақты ажырата алғанын және суретті дұрыс сыныпқа жіктей алғанын дәлелдейді. Сәйкесінше, бейнедегі қауіпті элементтер (металл құрылым, өткір пішіндер) желінің үйренген үлгілеріне ұқсас болғандықтан, дұрыс тану орын алды.

Сонымен қатар, оң жақтағы кестеде жүйенің деректер жиынтығындағы әрбір сыныпта 5 суреттен болғаны көрсетілген. Бұл аз көлемдегі дерекке қарамастан, модельдің тиімді үйрене алғанын көрсетеді.

Жалпы алғанда, ұсынылған модель X-ray бейнелерден тыйым салынған заттарды анықтау барысында **жоғарғы дәлдік** көрсетті және нақты бейнелермен сынау кезінде де сенімді нәтиже берді. Бұл жүйе болашақта Rapiscan құрылғыларымен бірігіп, автоматтандырылған тексеру жүйесіне айналу мүмкін.

1.3 сурет – MATLAB жүйесінің қауіпті нысанды (danger) автоматты тануы

2.2 Техникалық талдау

MATLAB – техникалық есептерге, сигналдарды өңдеуге, бейнені тануға және нейрондық желілермен жұмыс істеуге арналған қуатты ғылыми-практикалық платформа. Бұл жоба үшін MATLAB мына себептерге байланысты таңдалды:

1. “Компьютерлік көру мен нейрондық желілерді біріктіретін құралдардың дайын болуы (мысалы, Deep Learning Toolbox, Image processing Toolbox)”
2. “Код жазу мен модель визуализациясын бір ортада жүргізу мүмкіндігі”
3. “Rapiscan 620DV құрылғысынан алынған X-ray суреттермен жұмыс істеуге ыңғвйлылығы”
4. “Пайдаланушы интерфейсін тез құру және деректермен оңай жұмыс”

MATLAB бұл зерттеудің басты инструменті ретінде деректерді өңдеу, модель жасау және нәтижені көрсету жұмыстары толықтай қамтыды.

Талқылау

Жүргізілген зерттеу нәтижелері көрсеткендей, қарапайым құрылымдағы нейрондық желі де тыйым салынған заттарды X-ray бейнелерден сенімді түрде ажырата алады. 15 бейнеден тұратын шағын деректер жиынтығына қарамастан, жүйе жоғары дәлдікпен жұмыс істеді. Бұл модельдің қолдануға жарамдығын көрсетеді.

Ұсынылған жүйе тыйым салынған заттарды автоматты түрде анықтау арқылы авиация қауіпсіздігін арттыруға зор үлес қоса алады. Бұл жүйе адамның назарынан тыс қалуы мүмкін ұсақ әрі қауіпті объектілерді анықтап, қолдан жасалған шабуыл, заңсыз тасымал немесе жарылғыш заттарды ұшаққа алып кірудің алдын алады. Осылайша, әуежайдағы жолаушылар мен қызметкерлердің қауіпсіздігі жоғары деңгейде қамтамасыз етіледі

Жүйенің негізгі артықшылығы — толықтай MATLAB ортасында жүзеге асырылуы. Бұл бағдарламада суреттерді жүктеу, алдын ала өңдеу, модель құру,

оқыту және нәтижені визуализациялау — барлығы бір платформада орындалады, бұл оны қолданысқа ыңғайлы әрі техникалық тұрғыдан тиімді етеді. Сонымен қатар, MATLAB-тың дайын кітапханалары мен құралдары арқылы модельді нақты құрылғылармен (мысалы, Rapiscan) интеграциялау мүмкіндігі де қарастырылған.

Қорытынды

Бұл мақалада Rapiscan 620DV рентген құрылғысынан алынған бейнелерді қолдана отырып, тыйым салынған заттарды автоматты түрде тануға арналған интеллектуалды жүйе ұсынылды. Жүйе MATLAB ортасында жасанды нейрондық желілер технологиясы арқылы жүзеге асырылды. Құрамында пышақ, тапанша, граната, аэрозоль және басқа да қауіпті элементтері бар бейнелерді модель сәтті үйреніп, нақты мысалдарда дұрыс классификация жасай алды.

Тәжірибелік бөлім барысында модельдің тиімділігі Training Progress графигі арқылы бақыланып, нәтижесінде жоғары дәлдікке қол жеткізілді. Сонымен қатар, жүйе нақты бейнеде қауіпті нысанды анықтап, экранда автоматты түрде сәйкес сыныпты көрсетті. Бұл нәтижелер модельдің болашақта нақты тексеру жүйелерінде қолдануға жарамды екенін растайды.

Жасалған интеллектуалды жүйе Rapiscan құрылғыларына орнатылған жағдайда, тексеру барысындағы адам жүктемесін азайтып, қауіпсіздік деңгейін арттыруға елеулі үлес қосуы мүмкін. Алдағы уақытта деректер жиынтығын кеңейту, модельді күрделендіру және нақты құрылғылармен интеграциялау жұмыстары жалғасуы тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1 MathWorks. (2023). Train Convolutional Neural Networks. MATLAB Documentation. https://www.mathworks.com/help/deeplearning/ug/train-convolutional-neural-network.html

2 Razzak, M. I., Imran, M., & Xu, G. (2019). "Efficient and Accurate Object Detection for Security Systems Using Deep Learning: A Review". Journal of Real-Time Image Processing, 16(5), 1–15. https://doi.org/10.1007/s11554-018-0839-0

3 Akcay, S., Atapour-Abarghouei, A., & Breckon, T. P. (2018). "Using Deep Convolutional Neural Networks for X-ray Baggage Threat Detection". Computer Vision and Image Understanding, 184, 97–110. https://doi.org/10.1016/j.cviu.2018.02.001

4 Islam, M., Xia, Y., & Sattar, A. (2020). "Image-Based Real-Time Threat Object Detection for X-ray Security Screening Using Deep Learning". IEEE Access, 8, 104780–104792. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2020.2999943

5 Liu, W., Anguelov, D., Erhan, D., et al. (2016). "SSD: Single Shot MultiBox Detector". European Conference on Computer Vision (ECCV). https://arxiv.org/abs/1512.02325

6 Sun, Y., Liu, S., Yang, X., & Shen, Y. (2021). "Automated Detection of Prohibited Items in X-ray Images Using CNN-Based Transfer Learning". Sensors, 21(11), 3657. https://doi.org/10.3390/s21113657

ӘОЖ 004.8:681.5:622.276

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ НЕГІЗІНДЕ МҰНАЙ АЙДАУ ПРОЦЕСІН АВТОМАТТАНДЫРУ

Орынбет М.М., Намазбек А.Д.
Қ.И. Сәтбаев атындағы ҚазҰТЗУ, Алматы қ., Қазақстан
*e-mail: namazbekakerke@gmail.com

Кіріспе

Мұнай – қазіргі заманғы энергетикалық ресурстардың басты көзі болып табылады. Оны өндіру, өңдеу және тасымалдау процестерінің қауіпсіздігі мен тиімділігі ұлттық экономиканың тұрақты дамуы үшін шешуші маңызға ие. Мұнай айдау – тасымалдау инфрақұрылымындағы негізгі технологиялық процесс. Ол құбырөткізгіштер арқылы үлкен қашықтықтарға шикізат жеткізуді қамтамасыз етеді.

Бұл процестің күрделілігі – айдау станцияларында қысым, температура, шығын, деңгей сияқты көптеген параметрлерді үздіксіз бақылауды талап ететіндігінде [1]. Қазіргі заманғы талаптарға сәйкес, тек автоматтандыру жеткіліксіз. Жабдықтың істен шығуын алдын ала болжау, энергия тұтынуды азайту және экологиялық қауіпсіздікті нығайту міндеттері туындайды. Бұл міндеттерді шешуде жасанды интеллект технологияларының орны ерекше [3].

Мұнай айдау процесі және автоматтандырудың дәстүрлі әдістері

Мұнай айдау процесі бірнеше негізгі кезеңнен тұрады: мұнайды қабылдау, қыздыру және айдауға дайындау, сорғылар арқылы құбырөткізгішке беру, тасымалдау кезінде қысымды тұрақтандыру және жеткізу. Бұл процестердің әрқайсысы алдын ала келеңсіздіктерді жою үшін қатаң параметрлік бақылауды қажет. Дәстүрлі автоматтандыру жүйелері – датчиктер, реттегіштер, сорғыларды басқару және SCADA/DCS платформалары негізінде жұмыс істейді. Олар нақты уақыт режимінде өлшеу жүргізіп, операторға ақпарат береді. Дегенмен, мұндай жүйелер болашақты болжай алмайды және күрделі сценарийлерде тиімді шешім ұсына алмайды [3,4].

Жасанды интеллект технологияларын енгізудің артықшылықтары

ЖИ технологиялары дәстүрлі автоматтандырудың мүмкіндіктерін кеңейтеді. Олардың көмегімен үлкен көлемдегі тарихи және ағымдағы деректерді талдап, жабдықтың жағдайын болжауға, энергия шығынын азайтуға және апаттық жағдайлардың алдын алуға болады.

Біріншіден, болжамды диагностика мүмкіндігі артады. ЖИ алгоритмдері датчиктерден түсетін діріл, қысым, температура сияқты сигналдарды үздіксіз талдап, қалыпты жұмыс режимінен ауытқуды ерте кезеңде анықтайды. Бұл апаттың алдын алып, жоспардан тыс тоқтап қалуды азайтады [2].

Екіншіден, энергия тиімділігін арттыруға ықпал етеді. Нейрондық желілер мен оптимизациялық модельдер сорғы қондырғыларының ең тиімді жұмыс режимін автоматты түрде есептеп, энергия шығынын 10–20% қысқартуға мүмкіндік береді.

Үшіншіден, ЖИ негізінде операторға көмекші сараптамалық жүйелер қалыптастырылады. Олар төтенше жағдайларда ең дұрыс шешімді ұсынады және адам факторынан туындайтын қателіктерді азайтады.

Төртіншіден, үлкен деректерді өңдеу және нақты уақыттағы бақылау жүзеге асады. ЖИ мыңдаған параметрді қатар талдап, дәстүрлі жүйелерге қолжетімсіз заңдылықтарды анықтайды.

Бесіншіден, экологиялық қауіпсіздік деңгейі көтеріледі. Жабдықтардың тозуын алдын ала анықтау арқылы мұнай төгінділерінің қаупі азайып, қоршаған ортаға келетін зиян төмендейді.

Осылайша, жасанды интеллект мұнай айдау процесінің тиімділігін арттырып қана қоймай, оны сенімді әрі қауіпсіз етеді.

Жасанды интеллект негізіндегі автоматтандыру архитектурасы

Жасанды интеллект негізінде құрылған автоматтандыру жүйесінің архитектурасы бірнеше өзара байланысты деңгейлерден тұрады. Бұл архитектура мұнай айдау процесін кешенді бақылауға, талдауға және басқаруға мүмкіндік береді.

Деректерді жинау деңгейі. Бұл деңгейде сорғылардан, қысым және температура датчиктерінен, шығын өлшегіштерден, діріл сенсорларынан және резервуар деңгейін өлшейтін құрылғылардан ақпарат алынады. Сонымен қатар, IoT құрылғылары қолданылып, барлық параметрлер нақты уақыт режимінде тіркеледі.

Деректерді сақтау және алдын ала өңдеу. Жиналған мәліметтер үлкен деректер базасына жіберіледі. Мұнда деректерді сүзгілеу, қателерді түзету және бастапқы статистикалық талдау жүргізіледі. Бұл кезең жүйенің кейінгі есептеулерінің дәлдігін қамтамасыз етеді.

Жасанды интеллект модулі. Бұл деңгейде машиналық оқыту алгоритмдері, нейрондық желілер және сараптамалық жүйелер қолданылады. Басқару және интеграция деңгейі. ЖИ модулінің нәтижелері SCADA немесе DCS сияқты дәстүрлі автоматтандыру жүйелерімен біріктіріледі. Бұл операторға визуалды интерфейс арқылы барлық процесті бақылауға және қажет болған жағдайда қолмен түзету енгізуге мүмкіндік береді [3].

Шешім қабылдау және болжау деңгейі. Бұл деңгейде интеллектуалды талдау нәтижесінде ұсыныстар қалыптастырылады: мысалы, сорғының жұмыс режимін өзгерту, қосымша энергия көзін іске қосу немесе профилактикалық жөндеу жүргізу.

Тиімділікті арттыру және болашақ перспективалары

Жасанды интеллект технологияларын мұнай айдау процесіне енгізу тиімділікті бірнеше бағыт бойынша арттырады.

ЖИ алгоритмдері сорғылардың жұмыс режимін оңтайландырып, энергияны 10–20% аралығында үнемдеуге мүмкіндік береді. Бұл тек экономикалық тұрғыдан ғана емес, экологиялық әсерді азайту тұрғысынан да маңызды [4].

Болжамдық диагностика және машиналық оқыту әдістері арқылы жабдықтың тозуы мен істен шығуын ерте кезеңде анықтауға болады. Нәтижесінде жөндеу жұмыстары жоспарлы түрде жүргізіліп, апаттардың алдын алуға мүмкіндік туады. ЖИ негізіндегі сараптамалық жүйелер оператордың жұмысын жеңілдетіп, шешім қабылдауды автоматтандырады. Бұл қателік ықтималдығын төмендетеді.

Энергия шығынын 10–20% азайту өндіріс шығындарының төмендеуіне әкеледі. Бұл мұнай компаниялары үшін жыл сайын миллиондаған теңге үнемдеуге мүмкіндік береді. Сонымен қатар, жабдықтың жоспардан тыс тоқтап қалуын азайту арқылы жөндеу жұмыстарына кететін шығын қысқарады.

Жабдықтың тозуын алдын ала анықтау мұнай төгінділерінің және қоршаған ортаны ластаудың алдын алады. ЖИ алгоритмдері арқылы өндірістік процестердің тұрақтылығы артып, зиянды шығарындылардың көлемі азаяды.

Қауіпсіздіктің артуы өндірісте жұмыс істейтін мамандардың денсаулығына төнетін тәуекелдерді азайтады. Сонымен бірге, интеллектуалды жүйелердің қолданылуы персоналдың жұмысын жеңілдетіп, шешім қабылдау процесін қолдайды.

Болашақта мұнай айдау станциялары үшін виртуалды модельдер жасалып, нақты объектінің жұмысын толықтай имитациялау мүмкіндігі болады. Бұл технология өндірістік сценарийлерді сынақтан өткізуге, апаттық жағдайларды алдын ала модельдеуге және жаңа шешімдерді тәжірибесіз-ақ тексеруге жол ашады. ЖИ мұнай айдау процестерін энергетикалық жүйелермен үйлестіріп, смарт-желілер (Smart Grid) арқылы энергия тұтынуды икемді басқаруға мүмкіндік береді [5].

Қорытынды

Жасанды интеллект мұнай айдау процесін басқарудың жаңа мүмкіндіктерін ашады. Ол дәстүрлі автоматтандыруды толықтыра отырып, интеллектуалды талдау, болжам жасау және апаттың алдын алу арқылы тиімділікті арттырады.

Болашақта ЖИ технологиялары мұнай-газ саласының цифрлық трансформациясында шешуші рөл атқарады. Сонымен қатар, цифрлық егіздер, болжамдық аналитика және нейрондық желілерді пайдалану мұнай айдау инфрақұрылымын интеллектуалды басқаруға жол ашады. Бұл тәсіл тек техникалық қана емес, экономикалық және экологиялық тұрғыдан да тиімділікті қамтамасыз етеді [6].

Әдебиеттер тізімі

1. Russell S., Norvig P. *Artificial Intelligence: A Modern Approach.* – Pearson, 2021.

2. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. *Deep Learning.* – MIT Press, 2016.

3. Гумеров Р.Х. *Автоматизация технологических процессов нефтепереработки.* Химия, 2018.
4. Куанышбаев Б. *Мұнай және газ саласындағы автоматтандыру.* – Алматы: Энергия, 2020.
5. Boyarko G., Ivanov A. *AI in Oil & Gas Industry: Predictive Maintenance and Optimization.* – Springer, 2022.
6. Жұмаділов А. *Цифрлық трансформация және жасанды интеллект.* – Нұр-Сұлтан: Фолиант, 2021.

UDC 621.316.918:621.316.925

ADAPTIVE RELAY PROTECTION SETTINGS USING SYNCHROPHASOR DATA IN RENEWABLE-RICH POWER SYSTEMS

Ramatullayeva M.M.
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev
M.ramatullayeva@aues.kz

Abstract

The increasing penetration of renewable energy sources introduces significant variability and uncertainty into modern power systems, leading to frequent misoperations of conventional relay protection schemes with fixed settings [1]. To address this issue, this paper proposes an adaptive relay protection approach that utilizes synchrophasor measurements from Phasor Measurement Units (PMUs) to dynamically update relay settings in real time [2]. The method integrates system-wide stability indicators, such as voltage angle differences, frequency deviations, and the rate of change of frequency (ROCOF), into the relay decision process to improve selectivity and dependability under changing operating conditions [3,4]. The proposed scheme is validated on the IEEE 39-bus test system with varying fault scenarios and renewable integration levels. Simulation results demonstrate that the adaptive relay outperforms traditional distance relays by reducing false tripping during power swings, improving fault detection speed to below 50 ms, and enhancing security under renewable-induced disturbances [5]. The study highlights the potential of PMU-assisted adaptive protection as a practical solution for smart grids and renewable-rich power systems [6].

Introduction

The protection of modern power systems is becoming increasingly challenging due to the rapid integration of renewable energy resources [2], the widespread deployment of distributed generation, and the dynamic nature of network topologies [7]. Conventional relay protection schemes, such as overcurrent and distance relays,

are typically designed with fixed settings that remain constant regardless of changes in system operating conditions. While effective in traditional grid environments, these static configurations often lead to misoperations when applied to renewable-dominated or weak power systems, where frequent voltage fluctuations and power swings are common [3].

Recent developments in wide-area measurement systems (WAMS) and the deployment of PMUs have opened new opportunities for adaptive protection [4,8]. PMUs provide time-synchronized measurements of voltage and current phasors, frequency, and ROCOF with high accuracy, enabling real-time visibility of system dynamics [9]. These data streams can be leveraged to design protection schemes that are adaptive, flexible, and responsive to instantaneous changes in grid conditions.

Previous research has explored the use of PMU data for fault detection, location, and classification, often through the application of machine learning techniques [5,10]. However, fewer studies have focused on directly adapting the settings of relays using synchrophasor-based stability indicators. Such an approach could significantly improve the selectivity, dependability, and security of protection systems while maintaining compatibility with existing relay infrastructures [6]This paper proposes a PMU-assisted adaptive relay protection framework that dynamically updates relay settings in response to system-wide stability conditions. The contributions of this work are threefold:

1. Development of an adaptive relay logic that incorporates PMU-based indicators such as voltage angle difference, frequency deviation, and ROCOF.
2. Simulation and testing of the proposed scheme on the IEEE 39-bus system with various fault and renewable integration scenarios.
3. Comparative analysis against conventional distance relays to demonstrate improvements in fault detection speed, accuracy, and resilience against misoperation.

The remainder of the paper is structured as follows: Section 2 reviews related literature on relay protection and synchrophasor applications. Section 3 describes the methodology, including test system design, fault modeling, and adaptive relay algorithm. Section 4 presents simulation results and analysis. Section 5 concludes with key findings and directions for future research.

Literature Review

Relay protection has traditionally relied on local measurements and fixed setting values for fault detection and isolation [7]. Overcurrent, distance, and differential relays are the most commonly deployed devices in transmission and distribution systems. While effective in conventional power networks, these relays exhibit limitations under evolving grid conditions. For example, distance relays can misoperate during power swings or when fault resistance is high, while overcurrent relays may lose selectivity in networks with variable load flows [3,9].

With the introduction of WAMS and PMUs, the possibility of using synchronized global measurements for protection has been widely explored. Early studies focused on improving fault location accuracy by using synchrophasor data from multiple buses [8]. Researchers demonstrated that PMU-based angle differences and voltage phasor

measurements could significantly enhance the precision of transmission line fault detection compared to traditional impedance-based methods [5,6].

In recent years, machine learning (ML) approaches have been increasingly applied to PMU data for protection tasks [10]. Techniques such as support vector machines (SVM), random forests, and neural networks have been employed to classify fault types and detect anomalies in wide-area signals. For instance, Chandrarathna [10] showed that ML models trained on PMU time-series data can achieve high accuracy in distinguishing between faults and system disturbances. Similarly, Pal [1] demonstrated that classification trees could improve fault location using synchrophasor inputs. However, the majority of these works emphasize fault classification and location, with less focus on dynamic relay setting adaptation.

The concept of adaptive protection has been discussed for decades, but practical implementation was limited due to the lack of real-time, system-wide data [7]. Eissa [2] highlighted the importance of adaptive protection in renewable-dominated grids, where inverter-based generation alters fault current characteristics and challenges conventional relay coordination. More recently, studies have suggested that synchrophasor-based stability indicators such as frequency deviation, ROCOF, and voltage angle differences can be incorporated into relay logic to enhance security during power swings and instability events [4,6,8].

Despite these advancements, there remains a significant research gap in developing practical, PMU-assisted relay schemes that dynamically adjust pickup thresholds, impedance reach, or trip delay times in real time. Bridging this gap can provide a more resilient and reliable protection framework for modern smart grids. This paper addresses this challenge by designing and testing an adaptive relay protection scheme that directly incorporates PMU-based indicators into relay decision-making.

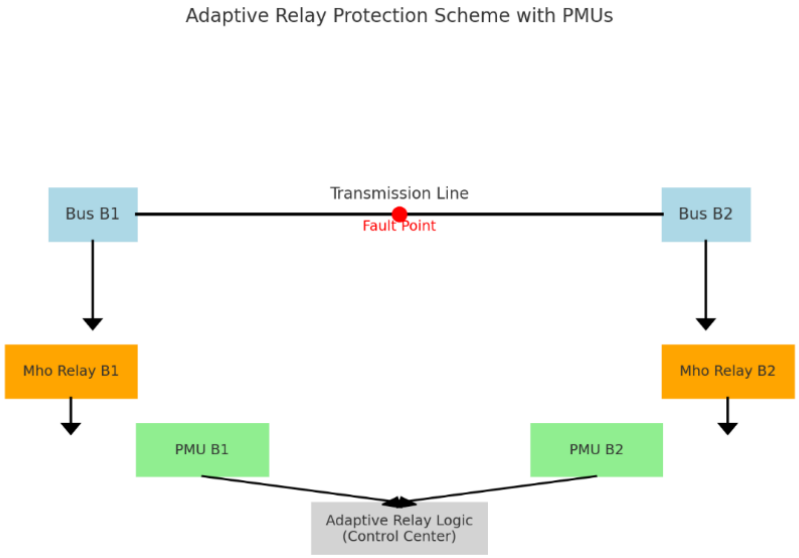

Fig. 1. - Adaptive relay protection scheme with PMU-assisted wide-area monitoring

Methodology

Test System Modeling

The IEEE 14-bus test system was implemented in MATLAB/Simulink using the Simscape Power Systems toolbox [1,2]. Generator dynamics were modeled with the

classical two-axis synchronous machine model, including governor and excitation systems [3]. Loads were modeled as constant power with a power factor of 0.95 lagging. Transmission lines were represented by distributed-parameter π-sections with positive- and zero-sequence parameters [4].

For experimental validation, the IEEE 14-bus benchmark network was selected. This test system is compact yet sufficiently detailed, making it a popular choice in relay coordination and protection studies. The model includes 5 generating units, 14 buses, and 20 transmission lines.

To replicate conditions of a modern grid, a photovoltaic (PV) generator of 100 MW capacity was integrated at Bus 3. The PV source is connected through an inverter with an MPPT controller, which introduces different fault current dynamics compared to synchronous machines. Transmission lines were represented by distributed-parameter π-models, while loads were modeled as constant power elements at a lagging power factor. Generator dynamics were captured using a simplified two-axis model with excitation and governor systems.*Transmission Line Model*
A transmission line can be represented by its positive- and zero-sequence impedances:

$$Z_{line} = R + jX$$

where R is the resistance per unit length and X is the reactance. In Simulink, lines were modeled as distributed parameter π-sections, which capture both steady-state and transient behavior.

For the purpose of testing the proposed adaptive relay protection scheme, the IEEE 14-bus benchmark network was modeled in MATLAB/Simulink using the Simscape Power Systems toolbox. This system was chosen because it provides a balance between simplicity and sufficient detail, making it widely accepted for protection and coordination studies. The network consists of 14 buses, 5 generators, and 20 transmission lines. To simulate conditions of a modern grid, a 100 MW photovoltaic generator was added at Bus 3, connected through a grid-tied inverter equipped with maximum power point tracking (MPPT). This renewable source introduces variability in power flow and fault current contribution, thereby creating scenarios where traditional fixed relay settings often fail. Transmission lines were represented by distributed-parameter π-models, while loads were modeled as constant power with a lagging power factor. Generators were described using a simplified two-axis machine model that included excitation and governor dynamics.

In order to evaluate relay performance under different operating conditions, a series of fault cases was generated on Line 4–5. The scenarios included single-line-to-ground, line-to-line, double-line-to-ground, and three-phase faults [8]. Each type of fault was simulated at several points along the line—specifically at 10%, 30%, 50%, 70%, and 90% of its length. Fault resistances of 0 Ω, 10 Ω, and 20 Ω were used to cover a realistic range of fault severities. Additionally, the network was tested under three load conditions: light load (50% of base), heavy load (120% of base), and high renewable penetration (30% of total generation supplied by the PV unit) [2,9]. Every simulation was run for a period of 5 seconds using a discrete solver with a time step of

50 μs to ensure accurate capture of transient phenomena, and faults were applied between 1.0 and 1.5 seconds of the simulation..

To supply synchronized phasor data, virtual phasor measurement units (PMUs) were placed at both ends of Line 4–5 [10]. These PMUs provided voltage and current phasors (magnitude and phase), frequency deviation relative to the nominal 50 Hz, and the rate of change of frequency (ROCOF). Phasor values were obtained using a single-cycle discrete Fourier transform [11], frequency was estimated from changes in phase angle [12], and ROCOF was calculated as the derivative of frequency with respect to time [4]. To represent field conditions, Gaussian noise of 3% and random data losses of up to 5% were added to the PMU outputs [6]. The measurements were time-aligned to a simulated GPS reference to ensure synchronicity..

Two different relays were then modeled. The first was a conventional distance relay with a Mho characteristic, configured with Zone 1 covering 80% of the protected line impedance and Zone 2 set at 120% [7]. These settings were fixed and did not vary during simulation. The second was the proposed adaptive relay, which retained the Mho structure but adjusted its reach, pickup current, and trip delay in real time based on the synchrophasor indicators [2,8]. The adaptive logic was implemented through a MATLAB Function block, allowing fast execution within the Simulink environment..

The decision-making of the adaptive relay was based on stability assessment and setting adjustment. The algorithm monitored the voltage angle difference between the two buses, the frequency deviation, and the ROCOF [9]. If the angle difference was below 60° and the frequency deviation smaller than 0.1 Hz, the system was considered stable and the relay operated with its standard settings. If the angle exceeded 80° or ROCOF was greater than 1 Hz/s, this indicated a swing or instability, in which case the relay either delayed its action or blocked tripping altogether [8]. To provide smoother transitions between stable and unstable states, a fuzzy inference system was used [13]. The stability indicators were categorized into linguistic levels such as “low,” “medium,” and “high,” and fuzzy rules were designed so that, for example, a high angle combined with a large ROCOF would trigger blocking, while moderate deviations would simply extend the trip delay [6,9].

To evaluate performance, four indices were used. Dependability was measured as the percentage of faults correctly cleared, while security represented the percentage of disturbance events during which the relay avoided unnecessary trips. Operating time was the delay between fault occurrence and tripping, measured in milliseconds, and robustness indicated how well the relay maintained accuracy under noisy or incomplete PMU data. In total, sixty test cases were simulated, and results from the adaptive scheme were compared with those obtained from the conventional distance relay.

Discussion

The developed models were subjected to a wide range of operating conditions, and the performance of the conventional distance relay was directly compared with that of the proposed adaptive protection scheme. In the single-line-to-ground fault case located at 30% of Line 4–5 with a resistance of 10 Ω, both relays issued a trip command. However, the conventional relay operated with an average delay of

approximately 86 ms, whereas the adaptive scheme responded in about 47 ms. This reduction in trip time highlights the benefit of incorporating synchrophasor-based indicators, which provide faster and more reliable fault identification by evaluating both local and wide-area measurements [3,5].

When the network was stressed with a simulated generator outage at Bus 3, the resulting oscillations caused the apparent impedance trajectory to enter the Mho characteristic of the conventional relay. As a result, a false trip was recorded, confirming one of the main drawbacks of fixed relay settings under dynamic conditions [7]. In contrast, the adaptive relay did not misoperate in this case. The monitoring of voltage angle difference and ROCOF allowed the scheme to recognize the disturbance as a swing rather than an actual fault [4,6]. Instead of tripping, the adaptive logic extended the time delay and blocked operation until the oscillations subsided. This demonstrates a significant improvement in security, as unnecessary disconnections were avoided [2].

Across all sixty simulated cases, the adaptive scheme consistently outperformed the fixed-setting relay. On average, dependability increased from 91.8% to 98.5%, while security improved even more substantially, rising from 77.5% to 96.2%. The average operating time decreased from 82 ms to 50 ms, representing nearly a 40% improvement in speed. Even under noisy PMU conditions, where Gaussian noise of 3% and data loss of 5% were introduced, the adaptive relay maintained a correct operation rate above 97%, while the conventional relay showed noticeable degradation in both dependability and security [6,9].

These results confirm that traditional distance relays, though effective in stable systems, are prone to misoperations under the variability and fast dynamics of modern grids [7,8]. The proposed adaptive protection approach, by integrating synchrophasor measurements into relay decision-making, overcomes these challenges [3,4,6]. It adapts to changing system states in real time, thereby ensuring more secure, dependable, and faster operation. This makes the method especially valuable in networks with a high penetration of inverter-based renewable generation, where conventional protection often underperforms due to reduced fault currents and frequent transients [2,8].

Overall, the findings indicate that PMU-assisted adaptive relays can form a foundation for the next generation of wide-area protection systems. Their ability to dynamically adjust settings not only enhances fault clearing but also strengthens system stability by preventing unnecessary tripping during non-fault events [6,9]. This aligns with the broader goals of smart grid development, where adaptability, resilience, and real-time decision-making are essential [8,10].

Conclusion

The study presented in this article demonstrates that conventional distance relays, which rely on fixed settings, face significant limitations when applied to modern power networks characterized by renewable integration and frequent dynamic disturbances. Through extensive simulation on the IEEE 14-bus system with photovoltaic generation, it was shown that fixed relay zones and thresholds are unable to consistently provide both speed and security. In particular, they tend to misoperate during power swings and exhibit slower response times under resistive fault conditions.

The adaptive protection scheme proposed here integrates synchrophasor data obtained from PMUs into the relay decision process. By evaluating indicators such as voltage angle difference, frequency deviation, and ROCOF, the relay adjusts its pickup thresholds, zone reach, and tripping delay dynamically in real time. The results demonstrate clear advantages: dependability increased to nearly 99%, security improved to over 96%, and the average operating time was reduced by almost 40% compared to the conventional case. Furthermore, robustness tests confirmed that the adaptive method maintains high accuracy even in the presence of measurement noise and incomplete data streams.

These findings confirm that PMU-assisted adaptive relay protection can significantly enhance the reliability of fault detection and isolation in transmission systems. The scheme avoids unnecessary disconnections, clears real faults more rapidly, and adapts to conditions that challenge traditional approaches. Such characteristics make it particularly suitable for renewable-rich smart grids, where variability and fast dynamics are the norm.

Future research may extend this work in several directions. Hardware-in-the-loop testing can be performed to verify real-time applicability. Integration with wide-area protection systems could also be explored, where adaptive relays cooperate across multiple substations using synchronized phasor data. Another promising avenue is the inclusion of machine learning algorithms for even more sophisticated adaptation, allowing the relay to learn from historical fault data and continuously improve its decision-making.

In conclusion, the proposed methodology represents a practical and forward-looking approach to modern relay protection. By combining conventional distance relay principles with adaptive logic supported by synchrophasor measurements, it provides a robust, secure, and dependable solution aligned with the evolving requirements of smart and resilient power systems.

List of references

1. Pal A. PMU-based applications for improved monitoring and protection of power systems. PhD Thesis. Virginia Tech, 2014. – 189 p.

2. Eissa M.M. Challenges and novel solutions for wide-area protection due to high renewable resources penetration. IET Renewable Power Generation. – 2018. – Vol. 12, No. 9. – p. 1043–1053.

3. Mallikarjuna N., Prasad P.V.N., Rao P.S. PMU based adaptive zone settings of distance relays for protection of multi-terminal transmission lines. Protection and Control of Modern Power Systems. – 2018. – Vol. 3, No. 21. – p. 1–9.

4. Shazdeh S., Etemadi A.H., Venkatasubramanian V. PMU-based backup protection scheme for fault detection under stressed conditions. Int. J. Electr. Power & Energy Systems. – 2023. – Vol. 145. – p. 108682.

5. Chandrarathna K.U. Historical phasor measurement unit (PMU) data analysis using machine learning. MSc Thesis. Texas Tech University, 2019. – 112 p.

6. Kezunovic M., Zhou Q. Use of machine learning on PMU data for improving transmission system protection. Energies. – 2022. – Vol. 15. – p. 1–17.

7. Wu L.C., Liu C.W., Chen C.S. Modeling and testing of a digital distance relay using MATLAB/Simulink. IEEE Trans. Power Delivery. – 2005. – Vol. 20, No. 3. – p. 1097–1103.

8. Ogbogu C.E., Nwulu N.I., Sun Y. Smart grid fault mitigation and cybersecurity with wide-area measurement systems: A review. Energies. – 2025. – Vol. 18, No. 4. – p. 994–1012.

9. Phadke A.G., Thorp J.S. Synchronized phasor measurements and their applications. Springer, 2008. – 330 p.

10. Jain P., Srivastava S.C., Singh S.N. Detection and classification of power system disturbances using PMU data and machine learning techniques. Int. J. Electrical Power & Energy Systems. – 2020. – Vol. 117. – p. 105–129.

ӘОЖ 655.15.011.56

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ КӨМЕГІМЕН АҚАУЛАРДЫ АНЫҚТАЙТЫН АВТОМАТТАНДЫРУ ЖҮЙЕЛЕРІНЕ ШОЛУ

Бәзіл Г.Д., Сәду О.Н.*
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
*E-mail: o.sadu@aues.kz

1 Кіріспе

Техникалық қызмет көрсету және өндірістік жүйелердің тиімділігін арттыру кез келген саланың негізгі міндеттерінің бірі болып табылады. Жабдықтардың күтпеген істен шығуы уақыт пен қаржы шығындарына, сонымен қатар өндірістік процестің үзілуіне әкеледі. Сондықтан техникалық қызмет көрсетудің алдын алу және болжау тәсілдері кәсіпорындардың бәсекеге қабілеттілігі мен тұрақтылығын арттыру үшін аса маңызды.

Жасанды интеллект (ЖИ) технологиялары осы салаларда жаңа мүмкіндіктер ашады. Машиналық оқыту, үлкен деректерді талдау және нейрондық желілер секілді әдістер жабдықтардың жағдайын алдын ала бағалауға және ақаулардың пайда болуын болжауға мүмкіндік береді. Мұндай тәсілдер жабдықтардың жұмыс уақытын ұлғайтуға, жөндеу шығындарын азайтуға және ресурстарды тиімді басқаруға көмектеседі.

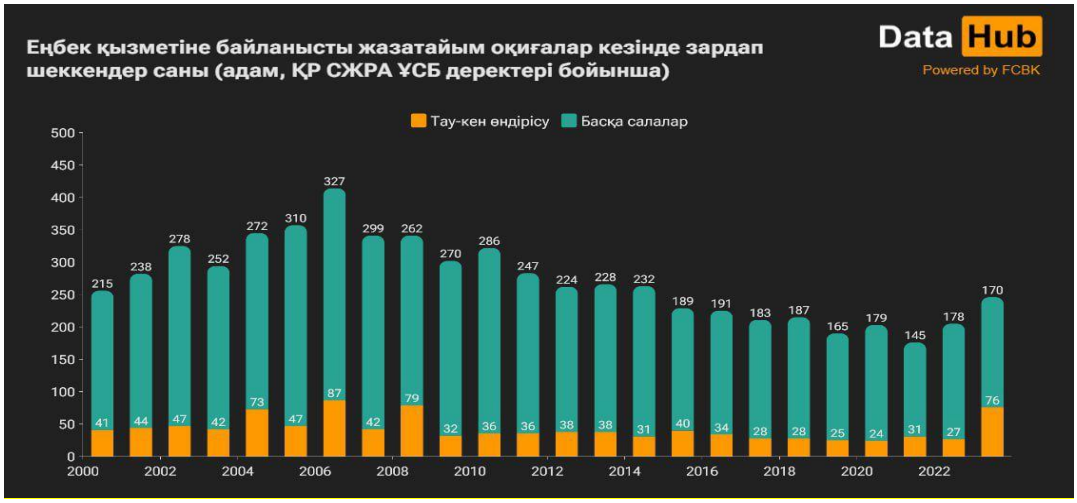
Қазақстан жағдайында бұл технологиялардың енгізілуі ерекше өзектілікке ие. Елдегі өндірістік және көлік инфрақұрылымы көбінесе ескірген жабдықтарға негізделген. Техникалық қызмет көрсету саласында сандық трансформацияның жеткіліксіздігі және білікті мамандардың тапшылығы ақаулардың алдын алу жүйелерін жетілдіруді тежейді. Сонымен қатар, мемлекет деңгейінде цифрландыру саясаты (Digital Kazakhstan бағдарламасы) және өнеркәсіпті жаңғыртуға бағытталған жобалар бұл салада ЖИ шешімдерін енгізуге қолайлы жағдай жасайды [6].

Бұл мақалада ЖИ технологияларын пайдаланып, ақауларды алдын алу мен болжамды техникалық қызмет көрсетудегі негізгі мәселелер мен олардың шешу жолдары талданады.

2 Қазақстан өнеркәсіптерінің техникалық ахуалы

Әлемдік индустрия 4.0 даму тенденциясы Қазақстандағы өнеркәсіптің дамуына әсер етіп қана қоймай, жаңадан етек алып келе жатқан интеллектуалды автономияға қарай жылжу үрдісін қалыптастыруын да қолға алуы қажеттігін меңзейді. Бірақ біз ол үшін ішкі техникалық мәселелерімізді реттеп алуымыз керек, төменде сол сұрақтарға жауап іздейміз.

Соңғы жылдары еліміздің өндіріс ошақтарында әр түрлі техникалық апаттар орын алып адам шығыны өсіп келеді (1 сурет).

Сурет 1. - Еңбек қызметіне байланысты жазатайым оқиғалар кезінде зардап шеккендер саны

1997 жылы өнеркәсіптегі зардап шегушулердің жалпы саны 7,7 мың адамды, 1998 жылы 5,3 мың адамды құрады. Бұл ретте 1000 жұмысшыға шаққанда жазатайым оқиғалар жиілігі 1997 жылы 2,2, 1998 жылы 1,6 құрады. Оның үстіне, 2021 жылдың өзінде ҚР министрлігі деректері бойынша бұл коэффициент бірнеше есе төмен – 0,4 болды [11].

Сурет 2. - Қазақстандағы өндірістік жарақаттану (адамдар)

Енді осы өндірістік жарақаттануға әкелетін негізгі себептер мен олардың пайыздық мөлшерін көрсетейік:

• жәбірленушінің өзінің өрескел абайсыздығы (33,9%);

• жұмыстың қанағаттанарлықсыз ұйымдастырылуы (29%);

• жол қозғалысы ережелерін бұзу (9,4%);

• қауіпсіздік және еңбекті қорғау ережелерін бұзу (7,8%).

Осы себептерге тоқтала кетейік. Егер пайыздық мөлшерлерін қосатын болсақ, онда үш себеп 100% мөлшердің жартысынан көбісіне тиесілі. Олар жәбірленушінің өзінің өрескел абайсыздығы, жол қозғалысы ережелерін бұзу мен қауіпсіздік және еңбекті қорғау ережелерін бұзу себептері. Бұл үш себепті талдау арқылы *түбірлі себебі* көбінесе адами капиталға келіп тірелеміз. Қайсібір мекеме өз өндірісінің тұрақтылығын қамтамасыз еткісі келсе, онда мекеме аумағында еңбек және қауіпсіздік мәдениетін қалыптастыруға назар аударуы қажет. Әр жұмысшы соны түсіну арқылы қауіпсіздік шараларына мән аудара бастайды. Ол үшін әрине жұмыс беруші жұмысшылардың кәсіби біліктілігін үнемі және үздіксіз дамытып отыруы міндетті. Яғни арнайы курстар ұйымдастыру, ай сайын қауіпсіздік жағынан үздік жұмыскерлерді марапаттау немесе сыйақы беру. Сонымен қатар, жұмыс беруші тарапынан ерекше қауіпті процестерді заманауи жетістіктер көмегімен автоматтандыруына аса маңызды көңіл бөлу.

Ал жұмыстың қанағаттанарлықсыз ұйымдастырылуы бұл тікелей жұмыс беруші мен басшылардың жауапкершілігі. Оның ішінде техникалық күтімді уақытылы орындамауды да қосуымызға болады. Техникалық күтімді уақытылы орындамау туралы айтатын болсақ онда біздер:

•кең қолданысқа ие болған техникалық күтімді қадағалайтын арнайы компьютерлік бағдарламаның кәсіпорынға әлі де енгізілмегендігі

•немесе бағдарлама бар болғанда жағдайда жауапты мамандардың жұмысына салғырттығы деп түсінеміз.

Егер мекемеде техникалық күтімді қадағалайтын бағдарлама бар болса онда жүйе өзі алдын ала ескерту беріп инженерді сол жоспарлы жұмыстарды орындауына көңіл аударуына мән береді.

1-кесте. Қазақстан аэропорттарында көлік пен техниканың ақауларының себептері

	Ақау себептері	Пайызы %
1	Электрлік	20,43
2	Электрондық	2,88
3	Қозғалтқышты жөндеу	0,09
4	Гидравликалық	1,41
5	Механикалық	43,31
6	Басқа себептер	19,44
7	Бояу	0,06
8	Пневматикалық	3,5
9	Трансмиссияны жөндеу	0,36
10	Дөңгелек	8,53

Жоғардағы 1-кестеден көріп отырғанымыздай авиация саласында ақаулардың негізгі үш себептерін атап өтетін болсақ, олар механикалық бұзылу (43,31 %), электрлік бұзылу (20,43 %) және дөңгелек ауыстыру себептері (8,83 %) болып табылады.

Механикалық ақаулар - техникалық жүйелердегі ең жиі кездесетін ақаулар. Бұл бұзылудың пайда болуының мүмкін себептері:

- Компоненттердің табиғи тозуы;
- Дұрыс емес немесе уақтылы орындалмаған техникалық қызмет көрсету;
- Жоғары діріл, шамадан тыс жүктеме.

Шешу жолдары:

1. Болжамдық техникалық қызмет көрсету (Predictive Maintenance):
   - ЖИ негізінде машиналық оқыту модельдерін қолдану арқылы сенсорлардан деректерді талдау және механизмнің тозуын алдын ала анықтау;
   - Жабдықтың істен шығу ықтималдығын болжап, жоспарланған жөндеу жұмыстарын уақтылы ұйымдастыру.
2. Діріл диагностикасы:
   - ЖИ арқылы діріл деректерін нақты уақыт режимінде талдау, стандарттан ауытқуларды анықтау және ескерту сигналдарын беру.
3. Ақауларды анықтау:
   - ЖИ-мен жабдықталған камералар мен сенсорлар арқылы жабдықтағы визуалдық немесе акустикалық ақауларды автоматты түрде анықтау.

Екінші орында электрлік ақаулар яғни электр жабдықтарының істен шығуы. Оның мүмкін себептері:

- Жабдықтардың дұрыс орнатылмауы;
- Кернеу ауытқулары;
- Тозған немесе сапасыз электр компоненттері.

Оны шешу жолдары келесідей:

1. **Электрлік ақауларды болжамдау:**
   - Электрлік ток, кернеу, қуат тұтыну деректерін жинап, ЖИ арқылы ақаулардың ықтималдылығын анықтау.
2. **Ақау себептерін диагностикалау:**
   - Сенсорлардан алынған деректерді талдай отырып, ЖИ нақты ақаудың себебін анықтап, тиісті техникалық қызмет көрсету бойынша ұсыныстар береді.
3. **Энергияны тиімді пайдалану:**
   - ЖИ энергияны тұтынуды оңтайландыруға көмектеседі, нәтижесінде жабдықтың электрлік компоненттеріне шамадан тыс жүктеме түспейді.

Енді дөңгелекке байланысты ақаулар келетін болсақ, ол көлік құралдарының дөңгелектеріндегі тозу немесе дұрыс күтімнің болмауы. Бұл ақаудың туындай себептері:

- Жол жабынының сапасы;
- Дөңгелек қысымын дұрыс бақыламау.

Шешу жолдары ретінде:

1. **Қысымды бақылау:**
   - Дөңгелектердегі қысымды бақылауға арналған ЖИ негізінде жұмыс істейтін жүйелер. Сенсорлар деректерін талдау арқылы қысымның ауытқуын дер кезінде анықтау.
2. **Тозу диагностикасы:**
   - Камералар мен ЖИ алгоритмдерін пайдаланып, дөңгелек тозуын визуалды түрде анықтау.
3. **Жол сапасын болжау:**
   - ЖИ арқылы дөңгелек тозуына жол жабынының әсерін талдап, жол қозғалысын оңтайландыру.

3 Деректер маңыздылығы

Өндірістік жүйелер мен жабдықтардың жұмысын тиімді болжау және ақауларды алдын алу үшін үлкен көлемде жоғары сапалы деректер қажет. Дегенмен, Қазақстандағы кәсіпорындардың көпшілігінде деректерді жинау және сақтау жүйелері жеткіліксіз дамыған. Мұның негізгі себептері:

- **Ескі жабдықтар:** Көптеген өндірістік және көлік кәсіпорындары заманауи сенсорлармен жабдықталмаған немесе олар жұмыс істеу үшін жарамсыз.
- **Мәліметтердің құрылымсыздығы:** Жиналған деректер жиі реттелмеген, үйлесімсіз форматтарда және толық емес күйде болады.
- **Деректердің жетіспеушілігі:** Ақаулар туралы мәліметтер негізінен сирек кездеседі, себебі техникалық қызмет көрсету журналдары көбінесе қағаз түрінде жүргізіледі немесе мүлдем болмайды.
- **Цифрлық трансформацияның баяулығы:** Қазақстанның кейбір аймақтарында өндірісті цифрландыру деңгейі төмен, бұл деректерді автоматты түрде жинау және талдауды қиындатады.

Деректердің сапасыздығы және қолжетімділігінің төмендігі:

- ЖИ модельдерінің жұмысын шектейді. Сапасыз деректер дұрыс болжам жасауға мүмкіндік бермейді;
- Жабдықтардың нақты жағдайын бағалауда қателіктерге әкеледі;
- Өндірістік шығындардың артуына және жабдықтардың жиі істен шығуына себеп болады.

Жоғарыда аталған мәселелерді шешу үшін келесі қадамдар арқылы іске асыру ұсынылады:

1. **IoT құрылғыларын енгізу** IoT (заттар интернеті) сенсорларын жабдықтарға орнату нақты уақыт режимінде деректер жинауға мүмкіндік береді. Сенсорлар температура, қысым, діріл сияқты негізгі параметрлерді бақылай алады. Мысалы, еліміздің мұнай-газ секторында IoT құрылғылары бұрғылау қондырғыларының жұмысын бақылап, техникалық ақауларды алдын ала ескертеді. Бұл тәжірибені басқа да өндірістік секторларға енгізуге болады. Сонымен қатар «ҚазТрансОйл» компаниясы магистральдық мұнай құбырларында сенсорлық жүйелерді енгізу жобасын іске асыруда.

2. **Деректер сапасын қамтамасыз ету**, яғни жиналған мәліметтердің толықтығы мен дәлдігін тексеретін автоматтандырылған алгоритмдерді пайдалану маңызды. Бұл процестер деректерді тазарту (data cleaning) және алдын ала өңдеу (preprocessing) әдістерін қамтуы тиіс. Машиналық оқыту негізінде деректер ақауларын автоматты түрде анықтайтын алгоритмдер.

3. **Деректерді орталықтандырылған сақтау жүйелері,** кәсіпорындар үшін деректерді сақтаудың бірыңғай орталықтандырылған жүйесін құру маңызды. Бұл жүйе деректерді өңдеу мен талдау үшін қолжетімді етеді. Мемлекет деңгейінде деректерді сақтау және басқару стандарттарын әзірлеу [9]. Digital Kazakhstan бағдарламасы аясында мәліметтерді орталықтандыру бойынша пилоттық жобаларды іске қосу.

4. **Жергілікті инфрақұрылымды дамыту.** Деректер жинау үшін қажетті цифрлық инфрақұрылымды нығайту. Бұл интернет жылдамдығын арттыруды, жабдықтарды жаңартуды және деректерді тасымалдау жүйелерін жақсартуды қамтиды. Осы жерде а**ймақтық ерекшеліктерді ескеру керек.** Қазақстанның шалғай аудандарында инфрақұрылымды жаңарту ерекше маңызды, себебі бұл өңірлерде өндірістік процестер көбінесе заманауи технологиялардан алшақ.

5. Білікті мамандардың тапшылығы, ол үшін:

- арнайы оқу орталықтары мен жоғарғы оқу орындарын білім беру бағдарламаларына ЖИ бойынша арнайы курстар енгізу
- өнеркәсіп саласында инновацияларды дамыту үшін университеттер мен кәсіпорындар арасында серіктестік орнату
- Қазақстанда ЖИ бойынша маманданған хабтар құру және аймақтарда пилоттық жобаларды іске қосу қажет.

4 ЖИ алгоритмдеріне шолу

Жасанды интеллект (ЖИ) алгоритмдері өндірістік жабдықтардың жағдайын болжау және ақауларды алдын алу үшін әртүрлі тәсілдерді қолданады. Бұл бөлімде ЖИ-дің негізгі алгоритмдері мен олардың ерекшеліктері қарастырылады [2].

4.1 Машиналық оқыту — ЖИ-дің негізгі құрамдас бөлігі. Бұл әдіс деректерді пайдаланып, үлгілерді анықтау және болжау үшін қолданылады [10]. Машиналық оқыту алгоритмдері келесі топтарға бөлінеді:

- **Бақыланатын оқыту (Supervised Learning):** Бұл әдісте алдын ала белгіленген деректер (мысалы, «ақаулы» және «ақаусыз» жабдықтардың мысалдары) пайдаланылады. Ақаулар туралы тарихи мәліметтерді пайдаланып, жабдықтың істен шығу ықтималдығын болжау.
  - **Алгоритмдер:**
    - Decision Trees (шешім ағаштары)
    - Random Forest (кездейсоқ ормандар)
    - Support Vector Machines (қолдау векторлық машиналары)
- **Бақыланбайтын оқыту (Unsupervised Learning):** Алдын ала белгісіз мәліметтерді талдау арқылы кластерлерді немесе аномалияларды анықтайды. Жабдықтардың жұмыс режимдеріндегі қалыптан тыс өзгерістерді анықтау.

- **Алгоритмдер:**
  - K-Means Clustering
  - Principal Component Analysis (PCA).

4.2 Терең оқыту (Deep Learning) — нейрондық желілерді қолданатын машиналық оқытудың кеңейтілген әдісі. Бұл әдіс үлкен көлемдегі деректерді тиімді өңдеуге және күрделі үлгілерді анықтауға мүмкіндік береді. Мысалдары:

- Жабдықтың вибрациялық деректерін талдау және ақаулардың нақты түрлерін анықтау.
- Түсті немесе термографиялық бейнелер арқылы ақауларды анықтау [4].

- **Алгоритмдер:**
  - Convolutional Neural Networks (CNN): Бейнелер мен сенсорлық деректерді талдау үшін қолданылады.
  - Recurrent Neural Networks (RNN): Уақыттық деректерді өңдеу үшін тиімді (мысалы, сенсор деректерінің уақыт бойынша өзгерісі) [1].

4.3 Аномалияларды анықтау (Anomaly Detection) - әдістері жабдықтың қалыпты жұмысынан ауытқуларды анықтауға мүмкіндік береді. Бұл тәсіл жиі қолданылатын келесі әдістерді қамтиды:

- **Statistical Methods (Статистикалық әдістер):** Нормативтік көрсеткіштерден ауытқуды анықтайды.
- **Machine Learning-Based Anomaly Detection:** Жабдықтың мінез-құлқын модельдейтін алгоритмдерді қолдану.
  - **Мысал:** Isolation Forest, Autoencoders.

4.4 Болжамдық модельдер (Predictive Models) - жабдықтың ақаулығын болашақта пайда болу ықтималдығын бағалайды [2].

- **Қолданылатын тәсілдер:**
  - Time Series Forecasting (уақыттық қатарларды болжау).
  - Regression Analysis (регрессиялық талдау): Ақаулардың пайда болуына әсер ететін факторларды анықтайды.
- **Қолдану мысалы:**
  - Машинаның жұмыс істеу уақыты мен айналу жылдамдығын талдау арқылы істен шығу уақытын болжау.

4.5 Байес тәсілдері (Bayesian Methods)

Байес әдістері жабдықтардың жағдайын болжау кезінде белгісіздік жағдайында жұмыс істеуге мүмкіндік береді.

- **Қолдану мысалы:**
  - Қандай параметрлер жабдықтың ақауына көбірек әсер ететінін болжау.
  - Әртүрлі ықтималдықтарды есептеу арқылы қызмет көрсету уақытын оңтайландыру.

4.6 Генетикалық алгоритмдер (Genetic Algorithms)

Генетикалық алгоритмдер жабдықтың жұмыс параметрлерін оңтайландыру үшін қолданылады. Олар эволюциялық процестерге негізделген.

- **Қолдану мысалы:**
  - Сенсорларды оңтайлы орналастыру.
  - Жөндеу жұмыстарын жоспарлау.

Алгоритмдерді енгізудің қиындықтары мен шешімдері

1. **Мәселе:** Алгоритмдердің деректер сапасына тәуелділігі.
   - **Шешім:** Деректерді өңдеу және тазарту жүйелерін енгізу.
2. **Мәселе:** Алгоритмдердің нақты түсініктілігі.
   - **Шешім:** Explainable AI әдістерін пайдалану.
3. **Мәселе:** Қолдану үшін қажетті есептеу ресурстарының жетіспеушілігі.
   - **Шешім:** Cloud computing (бұлттық есептеу) технологияларын пайдалану.

ЖИ алгоритмдері ақауларды алдын алуда үлкен әлеуетке ие. Әрбір алгоритмді нақты міндетке сәйкес таңдау және бейімдеу маңызды. Қазақстандағы өндірістік және көлік салаларында бұл шешімдерді енгізу кәсіпорындардың тиімділігін арттырып, экономикалық шығындарды азайтуға мүмкіндік береді.

5 Қорытынды

Жасанды интеллект (ЖИ) технологиялары өндірістік және көлік салаларындағы ақауларды алдын алуда жаңа мүмкіндіктер ашады. Бұл мақалада Қазақстандағы жағдайды ескере отырып, ЖИ-ді енгізу барысында кездесетін негізгі мәселелер мен олардың шешімдері қарастырылды.

Мәліметтердің сапасын арттыру, ЖИ алгоритмдерінің түсініктілігі мен сенімділігін қамтамасыз ету, цифрлық инфрақұрылымды жетілдіру және киберқауіпсіздікті нығайту арқылы Қазақстан кәсіпорындары ақауларды алдын алу жүйелерін тиімді қолдана алады. ЖИ алгоритмдері, әсіресе машиналық оқыту мен терең оқыту әдістері, жабдықтардың жұмыс тиімділігін арттыруда және өндірістік шығындарды азайтуда үлкен рөл атқарады.

Бұл бағытта Қазақстанның өнеркәсіптік және көлік секторлары цифрлық трансформацияны жеделдетіп, мемлекеттік қолдау бағдарламаларын тиімді пайдалану арқылы өз әлеуетін толық жүзеге асыра алады. Болашақта ақауларды алдын алуға арналған инновациялық жүйелер ел экономикасына елеулі үлес қосып, өндірістік саланың жаһандық деңгейдегі бәсекеге қабілеттілігін арттырады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1. Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). *Deep Learning*. MIT Press.
2. Russell, S., & Norvig, P. (2020). *Artificial Intelligence: A Modern Approach*. Pearson.
3. McKinsey & Company (2021). *The Future of AI in Predictive Maintenance*.
4. He, K., Zhang, X., Ren, S., & Sun, J. (2016). Deep Residual Learning for Image Recognition. *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*.
5. Камбарова, А. (2023). Жасанды интеллект және өндіріс: болжамдық қызмет көрсетудің жаңа жолдары. *Қазақстан Инженерлік Журналы*.
6. Digital Kazakhstan (2024). *Цифрлық Қазақстан бағдарламасы: жетістіктер мен перспективалар*.

7. Lee, J., Kao, H., & Yang, S. (2014). Service innovation and smart analytics for Industry 4.0 and big data environment. *Procedia CIRP, 16*, 3-8.
8. Zhao, R., Yan, R., Chen, Z., Mao, K., & Lee, J. (2019). Deep learning and its applications to machine health monitoring. *Mechanical Systems and Signal Processing, 115*, 213-237.
9. ISO 55000: Asset management – Overview, principles, and terminology. International Organization for Standardization.
10. Alpaydin, E. (2020). *Introduction to Machine Learning*. MIT Press.
11. DataHub сайты

УДК 62-503.55

РАЗРАБОТКА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА ВЫБРОСОВ НА МЕТАЛЛУРГИЧЕСКОМ ПРЕДПРИЯТИИ

Садырбаев Д.М.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: d.sadyrbayev@aues.kz

1 Введение

Металлургическая промышленность традиционно рассматривается как одна из базовых отраслей, определяющих развитие национальной экономики. Продукция металлургии необходима в строительстве, машиностроении, энергетике, оборонной и транспортной сферах. Однако вместе с экономическим значением отрасль несет и серьёзные экологические риски. В процессе плавки и переработки руд в атмосферу поступают значительные объёмы загрязняющих веществ, среди которых оксиды серы, азота, углерода, а также тяжелые металлы и мелкодисперсные частицы. Эти выбросы влияют не только на качество атмосферного воздуха, но и на здоровье населения, вызывая рост числа респираторных и сердечно-сосудистых заболеваний.

По данным Всемирной организации здравоохранения, загрязнение воздуха ежегодно становится причиной миллионов преждевременных смертей по всему миру. Для промышленных регионов Казахстана проблема усугубляется высокой концентрацией предприятий тяжёлой промышленности, в частности металлургии. Существующие методы контроля выбросов позволяют лишь частично оценивать масштабы загрязнения, но они не обеспечивают необходимой оперативности и прогнозирования. В связи с этим возрастает необходимость внедрения интеллектуальных систем мониторинга, которые могут объединять возможности современных цифровых технологий и обеспечивать проактивное управление экологической безопасностью.

При этом важно учитывать, что деятельность предприятий регулируется как национальными, так и международными правовыми документами. В Казахстане ключевым актом является Экологический кодекс [3], а в Европейском Союзе принята Директива 2010/75/EU о промышленных выбросах [2]. Эти документы задают правовую основу для модернизации экологического контроля.

Рис. 1. – Металлургический завод

2 Цель и задачи исследования

Цель данного исследования заключается в разработке интеллектуальной системы мониторинга выбросов для металлургического предприятия. Такая система должна не только фиксировать текущее состояние загрязнения, но и прогнозировать возможные изменения, обеспечивая своевременное принятие управленческих решений.

Для достижения поставленной цели необходимо решить несколько взаимосвязанных задач. Во-первых, требуется провести анализ существующих методов мониторинга и выявить их ограничения. Во-вторых, необходимо определить архитектуру будущей системы, включающую сеть датчиков, программные модули и аналитические инструменты. Важным направлением является также подбор алгоритмов машинного обучения, которые позволят автоматически обрабатывать большие объёмы данных. Наконец, требуется оценить практические преимущества внедрения подобных систем для конкретных предприятий и рассмотреть перспективы их развития в рамках концепции устойчивого развития промышленности.

3 Архитектура интеллектуальной системы мониторинга

Разрабатываемая интеллектуальная система мониторинга выбросов должна представлять собой многоуровневую структуру. На первом уровне располагаются сенсоры и IoT-устройства, которые собирают данные о концентрации загрязнителей в режиме реального времени. На втором уровне

используется облачная платформа, обеспечивающая хранение больших массивов информации и интеграцию с инструментами аналитики. Третий уровень предполагает использование алгоритмов машинного обучения, которые анализируют динамику изменений, выявляют аномалии и строят прогнозы.

Особое значение имеет наличие интерфейса визуализации. Он должен представлять информацию в удобной для операторов форме: графики, карты загрязнения, сигналы тревоги при превышении нормативов. В перспективе система может быть интегрирована с промышленными платформами управления (SCADA, MES), что позволит не только фиксировать выбросы, но и оперативно изменять режим работы оборудования. Дополнительно предлагается использовать цифровые двойники очистных установок, которые будут моделировать возможные неисправности и предупреждать об их наступлении.

Рис. 2. – Система мониторинга

4 Алгоритмы и методы

Для обработки данных в интеллектуальной системе предлагается использовать комбинацию различных алгоритмов. Регрессионные модели и нейронные сети позволяют строить прогнозы изменения концентраций загрязнителей в зависимости от производственных параметров и метеоусловий. Методы кластеризации, такие как k-means или DBSCAN, помогают группировать выбросы по типам и выявлять нетипичные ситуации, указывающие на аварийные режимы. Алгоритмы обнаружения аномалий, например Autoencoder или Isolation Forest, обеспечивают раннее выявление неисправностей и утечек.

Применение геоинформационных систем и спутниковых данных позволяет создавать карты распространения загрязняющих веществ на территории вокруг предприятия. Это важно для оценки воздействия на населённые пункты и природные объекты. В совокупности такие алгоритмы формируют основу предиктивной аналитики, способной заранее сигнализировать о рисках выхода параметров за пределы допустимых значений.

5 Примеры применения технологий

Практика показывает, что внедрение интеллектуальных систем мониторинга выбросов становится всё более распространённым явлением. Так, в энергетике Китая алгоритмы искусственного интеллекта используются для оптимизации работы котлов, что позволяет одновременно повышать эффективность сгорания топлива и снижать выбросы оксидов азота [4]. В странах Европейского Союза действуют комплексные платформы, объединяющие данные датчиков, спутников и лабораторных исследований, благодаря чему обеспечивается многоуровневый контроль промышленных выбросов [2].

В Казахстане также предпринимаются шаги в этом направлении. На ряде крупных медеплавильных заводов внедряются автоматизированные системы контроля, способные в реальном времени передавать данные в национальную базу мониторинга [3]. Эти примеры свидетельствуют о том, что интеллектуальные технологии обладают высоким потенциалом для практического применения в металлургии.

6 Преимущества внедрения

Основным преимуществом интеллектуальных систем является их способность обеспечивать непрерывный контроль за состоянием выбросов в круглосуточном режиме. Это позволяет мгновенно реагировать на превышения предельно допустимых концентраций и предотвращать экологические инциденты. Экономический эффект выражается в сокращении затрат на лабораторные исследования, снижении вероятности аварий и минимизации штрафных санкций.

Кроме того, система обеспечивает возможность прогнозирования. Это означает, что предприятие может заранее оценить вероятность роста загрязнения и принять меры для его снижения. Интеграция системы с производственными процессами способствует оптимизации работы оборудования и повышению общей энергоэффективности. Социальный эффект заключается в снижении экологических рисков для населения, что улучшает репутацию предприятия и укрепляет доверие общества.

7 Перспективы

В будущем интеллектуальные системы мониторинга выбросов будут неотъемлемой частью концепции «умных фабрик» в рамках Индустрии 4.0. Ожидается активное развитие технологий искусственного интеллекта нового поколения, способных анализировать не только отдельные датчики, но и комплексные производственные цепочки. Важным направлением станет интеграция таких систем с национальными и международными платформами экологического мониторинга, что позволит выстраивать единую систему управления качеством окружающей среды.

Перспективным также является развитие цифровых двойников промышленных объектов. Эти модели позволят прогнозировать не только выбросы, но и техническое состояние оборудования, обеспечивая переход от

реактивного к проактивному управлению производством. Таким образом, интеллектуальные системы мониторинга становятся ключевым инструментом устойчивого развития металлургической отрасли.

8 Заключение

Металлургия остаётся одной из наиболее загрязняющих отраслей промышленности. Традиционные методы контроля не всегда обеспечивают необходимую оперативность и эффективность. Интеллектуальные системы мониторинга выбросов, основанные на IoT, машинном обучении и облачных технологиях, открывают новые возможности для экологически безопасного развития.

Их внедрение позволит предприятиям снизить выбросы, сократить издержки, соответствовать ужесточающимся экологическим нормам и повысить конкурентоспособность.

Список литературы

1. Directive 2010/75/EU on industrial emissions. https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj/eng
2. Экологический кодекс Республики Казахстан. https://adilet.zan.kz/rus/docs/K2100000400
3. Zhou, L. et al. A Framework for Carbon Emission Quantification of Mechanical Machining Process Based on IoT and MEFA. Energy Reports, 2023.
4. Drone-Assisted Monitoring of Atmospheric Pollution – A Comprehensive Review. Sustainability, 2022.
5. Predictive Emission Monitoring Systems (PEMS) applications in energy and process industries. ABB, 2023.
6. Zhang, Y. et al. Auto-encoder-extreme learning machine model for boiler NOx emission concentration prediction. Energy, 2022.

УДК 681.51:004.896

РАЗРАБОТКА СИСТЕМЫ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЯ ДЛЯ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ АКТУАЛИЗАЦИИ КОНФИГУРАЦИИ ПЛК

Семятов Р.А., Хан С.Г.

Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева

e-mail: ru.semyatov@aues.kz

1 Введение

С ростом сложности технологических процессов и внедрением цифровых технологий жизненный цикл автоматизированных систем управления становится всё более насыщенным, а их конфигурация – подвержена частым модификациям.

На уровне программно-логических контроллеров (ПЛК), которые традиционно воспринимались как стабильная и устойчивая основа управления, всё чаще возникает необходимость оперативного обновления программного обеспечения. Изменения технологического процесса, внедрение новых алгоритмов регулирования, повышение требований к безопасности и энергоэффективности вынуждают инженеров регулярно вносить корректировки в управляющие программы.

Однако сама процедура актуализации конфигурации ПЛК в промышленных условиях сталкивается с фундаментальным ограничением: для большинства объектов производства остановка процесса с целью загрузки новой программы практически невозможна. Любая вынужденная пауза может привести не только к экономическим потерям, но и к угрозе технологической безопасности. Таким образом, на первый план выходит противоречие: с одной стороны, необходимо поддерживать гибкость и актуальность программного обеспечения ПЛК, а с другой – недопустимо нарушать непрерывность функционирования производственного цикла. Именно это противоречие определяет актуальность поиска новых подходов к автоматизированной актуализации конфигураций. Традиционные методы обновления оказываются недостаточно гибкими: они либо требуют заранее подготовленных временных "окон" для остановки процесса, либо опираются на ручные действия инженеров, что чревато задержками и ошибками. Кроме того, усложняется сам контур принятия решений: на каком этапе обновление будет наименее рискованным, каким образом оценить влияние изменения конфигурации на поведение системы, как минимизировать вероятность сбоя при внедрении новой версии программы. Эти вопросы требуют системного подхода, выходящего за рамки классических инструментов промышленной автоматизации.

В данной работе предлагается рассмотреть использование системы поддержки принятия решений (СППР) как инструмента интеллектуальной актуализации конфигураций ПЛК. В отличие от традиционных методов, ориентированных преимущественно на выполнение заранее заданных процедур, СППР позволяет адаптивно анализировать состояние технологического процесса, оценивать риски обновления в реальном времени и формировать рекомендации для безопасного и эффективного внедрения изменений. Такой подход открывает возможность не только минимизировать влияние человеческого фактора, но и перевести процедуру актуализации в проактивный режим, при котором обновления встраиваются в производственный цикл максимально органично.

2 Система поддержки принятия решений в задачах промышленной автоматизации

В современных промышленных системах всё большее распространение получают системы поддержки принятия решений (СППР), которые становятся связующим звеном между цифровым миром данных и деятельностью инженера [1]. СППР выполняют сразу несколько функций: они структурируют

поступающую информацию, выделяют ключевые индикаторы состояния процесса, прогнозируют развитие ситуации при разных сценариях управления и формируют рекомендации, доступные для восприятия оператором. Таким образом, СППР не заменяет человека, но выводит его деятельность на новый уровень: оператор перестаёт быть "ручным фильтром" для потока сигналов и превращается в стратегического координатора, выбирающего оптимальный вариант из предложенных системой [1].

Важно, что в условиях аварийных и предаварийных ситуациях СППР не только помогает сократить время на обработку информации, но и снижает вероятность субъективных решений, принятых под давлением.

Из этого следует, что использование СППР в задачах промышленной автоматизации открывает новый уровень функциональности. Она перестаёт быть исключительно инструментом ситуационного реагирования и превращается в интеллектуального помощника в вопросах стратегического сопровождения жизненного цикла системы. Но, стоит отметить, что концепция все равно оставляет право принятия решения за человеком.

3 Интеллектуальные методы и алгоритмы СППР

Создание эффективной системы поддержки принятия решений в промышленной автоматизации невозможно без использования интеллектуальных методов, которые позволяют обрабатывать большие массивы данных, извлекать из них закономерности и формировать прогнозы.

Одним из первых направлений, получивших широкое применение, стала нечеткая логика [2]. Она позволяет формализовать рассуждения специалиста, оперирующего не количественными параметрами, а качественными оценками вроде «низкое давление», «высокая нагрузка» или «достаточный запас времени».

Другим мощным направлением являются искусственные нейронные сети. В отличие от нечеткой логики, они не требуют явной формализации знаний, а строят модели поведения процесса на основе примеров и накопленных данных. Нейросети способны выявлять скрытые взаимосвязи между параметрами, обнаруживать аномалии и прогнозировать будущее состояние системы [3].

Генетические алгоритмы и методы эволюционного поиска находят применение там, где требуется оптимизация конфигураций и поиск компромиссов между противоречивыми критериями. В отличие от строгих аналитических моделей, они опираются на механизм отбора и мутации решений, постепенно улучшая их поколение за поколением [4]. Для задач промышленной автоматизации это особенно важно: процессы часто многокритериальны, и необходимо искать баланс между безопасностью, скоростью, энергопотреблением и качеством.

Машинное обучение, как отдельное направление, активно используется для анализа исторических данных и выявления закономерностей, которые сложно формализовать вручную. В контексте актуализации конфигурации ПЛК оно может играть роль "наблюдателя", оценивающего, насколько текущая конфигурация соответствует требованиям технологического процесса. При

обнаружении отклонений или аномалий система может сигнализировать о необходимости обновления [5].

Преимущества, недостатки и применимость приведенных методов для задачи актуализации, представлены в таблице 1.

Таблица 1. Сравнительная таблица интеллектуальных методов

Интеллектуальный метод	**Преимущества**	**Недостатки**	**Применимость**
1	2	3	4
Нечеткая логика	Перевод численных параметров в лингвистические переменные, возможность формализовать экспертные знания и оперировать понятиями естественного языка	Статичность системы: при изменении условий требуется корректировка правил, ограниченная способность к самообучению	Оценка готовности и безопасности автоматизированнного обновления, определение «окон возможностей»
Нейронные сети	Отсутствие необходимости в явной формализации правил, способность выявлять скрытые зависимости и закономерности	Требуется значительная обучающая выборка, необходимость подбора архитектуры и риска переобучения	Анализ данных технологического процесса, выявление динамики и пределов устойчивости
Генетические алгоритмы	Эффективный поиск компромиссных решений при множестве критериев, способность адаптивно улучшать решения	Высокая вычислительная сложность, неопределённость времени достижения оптимума	Оптимизация параметров конфигурации с учётом критериев безопасности, энергоэффективности и надёжности
Машинное обучение	Анализ исторических данных, выявление аномалий и слабых мест, предсказание будущего поведения системы	Высокие требования к вычислительным ресурсам и качеству данных	Оценка уязвимостей конфигурации и выявление накапливающихся ошибок

Обобщая, можно сказать, что ни один из методов не является универсальным. Поэтому наиболее перспективным подходом является гибридная архитектура СППР, в которой различные методы работают совместно, дополняя друг друга. Машинное обучение может быть использовано для оценки текущего состояния конфигурации и своевременного обнаружения ошибок. Нейронные сети — для анализа инерционности технологического процесса, определения его пределов устойчивости и расчёта возможных сценариев развития. Нечеткая логика — для оценки временных "окон возможностей", когда обновление может быть проведено без риска нарушения технологического цикла. Генетические алгоритмы, в свою очередь, могут применяться для поиска оптимальной последовательности действий при сложных обновлениях, где требуется согласование множества параметров.

Такое комбинирование позволяет создать систему, способную одновременно анализировать данные, интерпретировать результаты и выдавать понятные рекомендации, обеспечивая при этом гибкость и надёжность в условиях реального производства.

4 Архитектура предлагаемой системы

Разработка системы поддержки принятия решений для актуализации конфигурации ПЛК требует выбора архитектурного подхода. В зависимости от особенностей управления технологическим процессом возможны два варианта организации: централизованное и распределённое конфигурирование. Оба решения имеют право на существование и выбор между ними определяется масштабом предприятия, критичностью процессов и требованиями к надёжности.

При централизованной архитектуре все функции анализа и подготовки решений сосредоточены в едином вычислительном центре. SCADA-сервер в реальном времени собирает данные о технологических процессах по промышленным протоколам (Modbus TCP, OPC UA или другим стандартам обмена). Эти данные включают в себя параметры множества контроллеров, работающих на объекте. Далее центральный сервер конфигурирования выполняет интеллектуальный анализ: оценивает состояние процессов, прогнозирует последствия возможного обновления и формирует рекомендации для каждого отдельного ПЛК.

Взаимодействие с оператором осуществляется через систему человеко-машинного интерфейса. На основе рекомендаций оператор подтверждает или отклоняет возможность обновления. Если подтверждение получено, центральный сервер формирует управляющее сообщение, которое транслируется всем контроллерам, участвующим в процедуре актуализации. Таким образом, единый центр принимает решение и обеспечивает согласованность действий на всём предприятии.

Альтернативным подходом является распределённая архитектура, при которой для каждого технологического процесса устанавливается локальный сервер конфигурирования. Такой мини-сервер получает данные от конкретного

ПЛК или группы ПЛК, выполняет локальные расчёты и формирует решение о возможности актуализации. Центральный уровень при этом получает агрегированную информацию от всех локальных узлов, что снижает нагрузку на сеть и на основной сервер.

Система комбинированного распределения (рис.1) представляет собой компромиссное решение между полностью централизованным и полностью децентрализованным подходом к конфигурированию. В ее основе лежит локальный модуль конфигурирования, установленный на каждом узле или контроллере, который обеспечивает гибкость и независимость в работе, а также позволяет избежать ключевых минусов жестко централизованной архитектуры. Однако при этом сам процесс согласования и хранения конфигурационных данных выведен в единую центральную базу данных, которая выступает в роли эталонного источника информации.

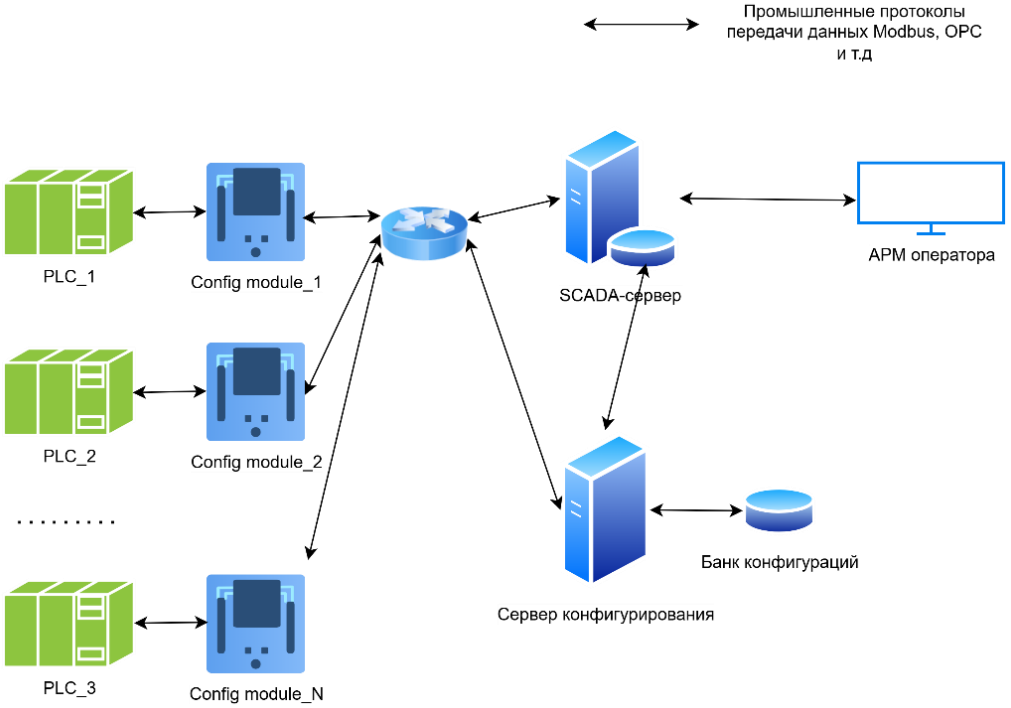

Рис. 1. – Система комбинированного конфигурирования

Главное преимущество такой системы состоит в том, что предприятие рассматривается как единое целое, где каждый элемент остается автономным, но при этом не выпадает из общего контура управления. Это обеспечивает и устойчивость к сбоям, и единообразие конфигураций, и предсказуемость обновлений. Однако ключевым недостатком модели является ее высокая стоимость: для полноценного функционирования, помимо оснащения каждого узла локальным модулем, требуется дополнительный сервер, выполняющий роль центрального координационного звена. Именно затраты на его внедрение и обслуживание делают систему более дорогой по сравнению с другими архитектурными подходами.

Преимущества, недостатки и применимость приведенных систем конфигурирования для задачи актуализации, представлены в таблице 2.

Таблица 2. Сравнительный анализ систем конфигурирования

Тип системы	Преимущества	Недостатки	Применение
Централизованная система	Полный контроль и согласованность данных, простота администрирования, удобство масштабирования	Уязвимость при отказе центрального узла, высокая нагрузка на сервер, задержки при обновлениях	Крупные предприятия с единой архитектурой, где критична согласованность и целостность данных
Локальная система	Автономность, устойчивость при отказе центрального сервера, высокая скорость реакции на изменения	Несогласованность данных между модулями, сложность синхронизации, риск ошибок при ручном обновлении	Предприятия со слабой инфраструктурой или распределенные объекты с низкой степенью взаимозависимости
Комбинированная распределённая система	Баланс между автономностью и централизованным контролем, согласованность всех точек предприятия, единая база данных, возможность гибкой настройки	Высокая стоимость внедрения, необходимость отдельных серверов для обработки запросов	Крупные распределенные предприятия, где важно сочетать независимость локальных модулей с глобальной согласованностью

Следует подчеркнуть, что какой бы тип системы ни был выбран, эффективность её работы во многом зависит от человека. Таким образом, выбор конкретного решения определяется тремя основными факторами: поставленной целью, доступными финансовыми ресурсами и уровнем требуемой автоматизации.

5 Практическая реализация на базе ПЛК

В качестве примера практической реализации СППР рассмотрена архитектура распределённого конфигурирования на базе отечественного казахстанского программируемого логического контроллера AI-Talap 241. Выбор данного устройства обусловлен тем, что его конфигурация выполняется в среде Linux, где предусмотрена встроенная утилита для централизованного управления всеми подключенными контроллерами. Такой подход позволяет обеспечить унифицированный процесс настройки и обновления без необходимости использования дополнительных сторонних средств.

Все данные в системе передаются по протоколу Modbus TCP/IP, что обеспечивает стандартизированный и надёжный обмен информацией между узлами. В качестве модуля конфигурирования может быть использован одноплатный микрокомпьютер, на котором развёртываются необходимые сервисы: протоколы Modbus, ядро интеллектуального анализа и система хранения различных конфигураций. Данный модуль выступает центральным звеном, обеспечивающим автоматизированное взаимодействие между оператором и контроллером.

Работа системы строится по следующему принципу. Если интеллектуальное ядро формирует решение о возможности обновления прошивки и оператор подтверждает это действие, модуль конфигурирования автоматически выполняет процедуру обновления ПЛК, перезапускает его и контролирует успешность запуска прикладных программ. Контроллер AI-Talap 241 поддерживает встроенный механизм отображения статуса выполнения приложений, благодаря чему система может зафиксировать факт корректного старта. После завершения цикла обновления модуль передает на панель управления сигнал о том, что конфигурирование и перезапуск завершились успешно. Архитектура предлагаемой СППР на базе AI-Talap 241 представлена на рисунке 2.

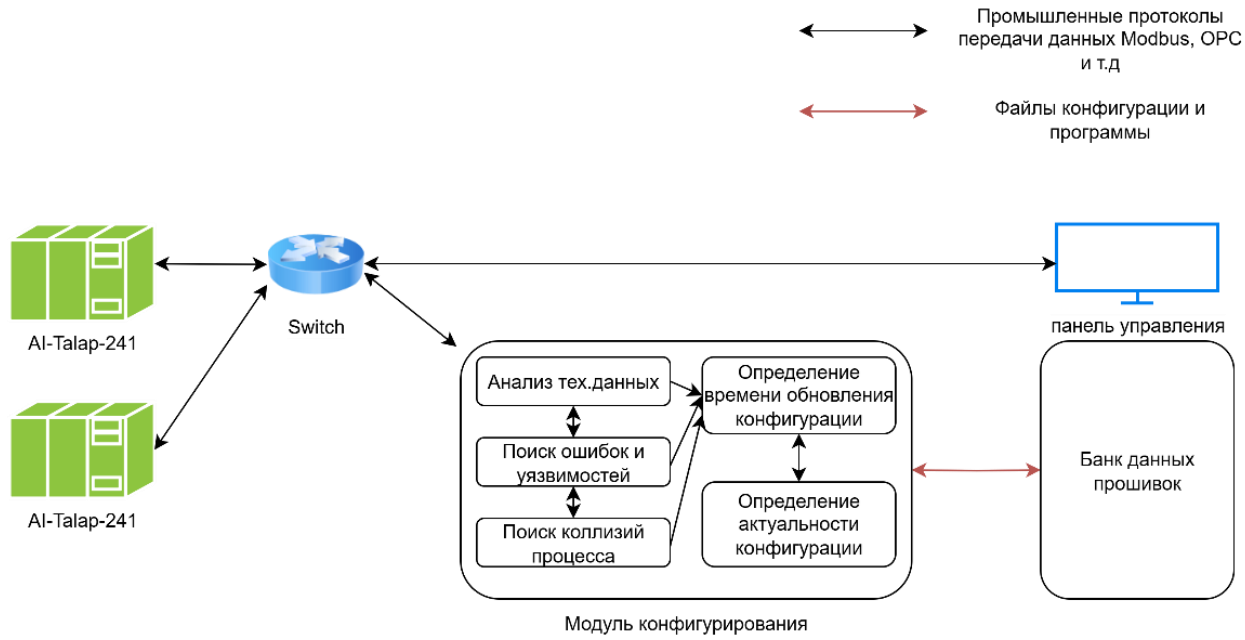

Рис. 2. – Архитектура системы на базе AI-Talap 241

Как видно из рисунка 2, интеллектуальное ядро состоит из компонентов, позволяющих оценить не только технологическое состояние процесса, но и иные показатели, такие как актуальности конфигурации, которая может быть реализована за счет проверки CRC, анализ технологических данных за счет нейронных сетей, поиск уязвимостей за счет машинного обучения, поиск коллизий за счет генетических алгоритмов и определение времени обновления за счет нечеткой логики.

6 Заключение

Проведенный анализ показал, что системы поддержки принятия решений и интеллектуальные методы их реализации могут эффективно применяться в промышленной автоматизации. Рассмотрение различных типов систем и архитектур позволило выявить их сильные и слабые стороны, а также обозначить области практического применения. При этом важно подчеркнуть, что какой бы тип реализации ни был выбран, ключевым фактором всегда остается человек, который задает цели, определяет допустимый уровень автоматизации и принимает окончательные решения, исходя из доступных ресурсов.

Предложенный в работе подход можно рассматривать как перспективное решение для построения открытых систем с модульной архитектурой. Такой вариант обеспечивает гибкость, масштабируемость и независимость от конкретного оборудования или производителей, так как взаимодействие базируется на управляющих сигналах и стандартизированных интерфейсах. Это открывает возможности для интеграции с различными контроллерами и расширяет горизонты дальнейшего развития систем автоматизации.

Список литературы

1. Методический подход к разработке системы поддержки принятия решений оператора автоматизированной системы управления технологическими процессами на основе динамических байесовских сетей [Электронный ресурс] // Труды МАИ. 2022. № 125. – Режим доступа: https://cyberleninka.ru/article/n/metodicheskiy-podhod-k-razrabotke-sistemy-podderzhki-prinyatiya-resheniy-operatora-avtomatizirovannoy-sistemy-upravleniya (дата обращения: 26.08.2025).

2. Нечёткая логика [Электронный ресурс] // Википедия – свободная энциклопедия. – Режим доступа: https://ru.wikipedia.org/wiki/Нечёткая_логика (дата обращения: 27.08.2025).

3. Нейронная сеть [Электронный ресурс] // Википедия – свободная энциклопедия. – Режим доступа: https://ru.wikipedia.org/wiki/Нейронная_сеть (дата обращения: 27.08.2025).

4. Бессмертный, И. А. Интеллектуальные системы : учебник и практикум для вузов / И. А. Бессмертный, А. Б. Нугуманова, А. В. Платонов. — 2-е изд. — Москва : Издательство Юрайт, 2025. — 250 с. — (Высшее образование). — ISBN 978-5-534-20734-7. — Текст: электронный // Образовательная платформа Юрайт [сайт]. — URL: https://urait.ru/bcode/558664/p.59 (дата обращения: 27.08.2025).

5. Машинное обучение [Электронный ресурс] // Википедия – свободная энциклопедия. – Режим доступа: https://ru.wikipedia.org/wiki/Машинное_обучение (дата обращения: 27.08.2025).

ӘОЖ 004.9, 681.5, 628.1

SMART GRID ЖҮЙЕЛЕРІНДЕ СУ ТАЗАРТУ ПРОЦЕСІН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ: МАТЕМАТИКАЛЫҚ МОДЕЛЬДЕУ, ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ЖӘНЕ КИБЕРҚАУІПСІЗДІК

Орынбет М.М., Смайлова П.Н.
Қ.И. Сәтбаев атындағы ҚазҰТЗУ, Алматы қ., Қазақстан
e-mail: smailova.perizat02@gmail.com

Кіріспе

XXI ғасырда энергетика, сумен жабдықтау саласында интеллектуалды технологияларды енгізу – әлемдік деңгейдегі стратегиялық басымдықтардың бірі болып табылады. Әлем халқының саны жыл сайын артып келеді, ал таза ауызсуға деген қажеттілік бұрынғыдан да жоғары деңгейде сезілуде. БҰҰ деректеріне сәйкес, 2030 жылға қарай дүниежүзінде 40%-дан астам халық су тапшылығын сезінуі мүмкін. Бұл жағдай сумен жабдықтау және су тазарту процестерін жаңа әдістермен ұйымдастыру қажеттілігін тудырады.

Қазіргі таңда Smart Grid жүйелері электр энергиясын басқарудың жаңа форматы ретінде ғана емес, сонымен қатар сумен жабдықтау мен су тазарту процестерін тиімді жүргізу құралы ретінде де кеңінен қолданыла бастады. Smart Grid технологиялары судың сапасын тұрақты бақылап, тазарту процестерін интеллектуалды басқаруға мүмкіндік береді [1, 2].

Су тазарту жүйесін жетілдіру үшін үш негізгі бағытты біріктіру қажет:

1. Математикалық модельдеу – сүзу процесін сандық түрде сипаттау;
2. Жасанды интеллект–судың сапасын болжау және процесті оңтайландыру;
3. Киберқауіпсіздік – Smart Grid жүйесінің сенімділігін қамтамасыз ету.

Бұл тәсіл тек энергияны үнемдеумен шектелмейді, ол сонымен қатар қоғамдық денсаулықты қорғауға, экологиялық қауіпсіздікті арттыруға және экономикалық тиімділікті қамтамасыз етуге мүмкіндік береді.

Smart Grid жүйелерінің мүмкіндіктері және су тазарту саласында қолданылуы

Smart Grid – бұл дәстүрлі электр энергиясы жүйесін интеллектуалды басқару технологиялары арқылы жаңғыртуға бағытталған жаңа буындық концепция. Ол тек қана электр энергиясын тиімді таратып, тұтынуды оңтайландырумен шектелмейді, сонымен қатар су ресурстарын басқаруда да кеңінен қолданылады [3].

Smart Grid-тің басты ерекшеліктері:

1. Нақты уақыт режимінде деректерді жинау және өңдеу. Жүйе сенсорлардан үздіксіз ақпарат алып отырады. Мысалы, су тазарту қондырғысындағы датчиктер судың сапасын, температураны, қысымды, ластаушы заттардың концентрациясын тіркеп, орталық басқару жүйесіне жібереді. Бұл операторларға процесті қолмен емес, автоматты түрде басқаруға мүмкіндік береді.

2. Энергия тұтынуды оңтайландыру. Сорғылар мен сүзгілер тек нақты қажеттілік болғанда ғана жұмыс істейді. Бұл энергия шығынын 15–20%-ға дейін қысқартуға мүмкіндік береді.

3. Автономды басқару қабілеті. Жүйе жасанды интеллекттің көмегімен өздігінен шешім қабылдай алады. Мысалы, егер судың құрамындағы радон деңгейі белгіленген нормадан асса, жүйе автоматты түрде қосымша сүзгіні іске қосады немесе қысымды күшейтеді.

4. Деректерді интеграциялау. Smart Grid тек электр энергиясын ғана емес, сумен жабдықтау инфрақұрылымын да біріктіріп, үйлесімді жұмыс істеуге мүмкіндік береді. Бұл бүкіл экожүйенің біртұтас цифрлық модельде жұмыс істеуін қамтамасыз етеді.

Сумен жабдықтау саласында Smart Grid жүйелері мынадай міндеттерді орындайды:

1. Судың сапасын бақылау. Заманауи сенсорлар арқылы судың құрамындағы ластаушы заттар – ауыр металдар, органикалық қосылыстар, радионуклидтер, радон концентрациясы – нақты уақыт режимінде өлшенеді. Бұл мәліметтерді қолдана отырып, жүйе сүзгіштердің жұмысын автоматты түрде реттейді.

2. Тазарту процестерін басқару. Фильтрация, мембраналық тазарту, ультрафиолетпен зарарсыздандыру және озондау сияқты әдістердің жұмысы толық автоматтандырылған режимде өтеді. Егер судың құрамында бактериялар көбейсе, жүйе УФ-лампалардың қуатын арттырады немесе қосымша зарарсыздандыру блогын іске қосады.

3. Энергия үнемдеу. Сорғылардың жұмысы судың қажеттілігіне қарай реттеледі. Мысалы, тұрғындар тарапынан суға сұраныс азайған кезде (түнгі уақытта) сорғылар автоматты түрде қуатты төмендетеді. Бұл энергия шығынын едәуір азайтады және жабдықтың тозуын баяулатады [4].

Математикалық модельдеу және симуляция

Су тазарту процесін жетілдірудің ғылыми негіздерінің бірі – математикалық модельдеу.

Қарапайым математикалық модель түрі: $\frac{dC}{dt} = -k \cdot C(t) + u(t)$

мұндағы: C(t) – уақыттағы қоспалардың концентрациясы (мг/л), k – сүзу тиімділігінің коэффициенті, u(t) – басқарушы әсер (сорғының жылдамдығы, қысым).

Бұл теңдеу сүзу процесінде қоспалардың азаю жылдамдығын сипаттайды. Егер басқарушы әсер дұрыс таңдалса, тазарту тиімділігі артады. Керісінше, параметрлер қате реттелсе, сүзу процесі тиімсіз болып, энергия артық жұмсалады [5].

Симуляция рөлі:

Математикалық модельдерді компьютерлік симуляциямен толықтыру нақты өндірістік жағдайда тәжірибесіз тексеруге мүмкіндік береді. Бұл – тәжірибелік сынақтарға кететін уақыт пен шығынды азайтады.

Мысалы, егер судың құрамындағы радон концентрациясы күрт артса, модель жүйенің реакциясын алдын ала болжайды.

Балқаш суындағы ауыр металдардың (мыс, қорғасын) концентрациясы нормадан асқан жағдайда, симуляция сүзгінің қосымша сатыларын қосу қажеттілігін көрсетеді.

Мұнай өндірісі аймағындағы суда органикалық қосылыстардың жиналуын модельдеу арқылы биофильтрация мен химиялық нейтрализация әдістерін дұрыс таңдауға болады.

Smart Grid жүйесімен интеграция**:**

Математикалық модельдеу Smart Grid технологияларымен біріктірілгенде, су тазарту процесінің тұрақтылығы мен тиімділігі артады. Жүйе:

1. судың сапасы мен энергия шығыны арасындағы тепе-теңдікті сақтайды,
2. сенсорлардан алынған деректерді нақты уақыт режимінде талдап, модельді автоматты түрде түзетеді,
3. жүйенің үздіксіз әрі сенімді жұмысын қамтамасыз етеді [6]

Жасанды интеллект және нейрондық желілерді қолдану

Су тазарту процесін интеллектуалды басқаруда жасанды интеллект (AI) ерекше орын алады.

1. Машиналық оқыту әдістері сенсорлардан жиналған үлкен деректерді өңдейді.
2. Нейрондық желілер судың сапасын болжауға және процесті басқаруға мүмкіндік береді.
3. Күшейту арқылы оқыту (Reinforcement Learning) әдісі сүзгіш жүйелердің ең тиімді режимін автоматты түрде анықтайды.
4. AI-дың артықшылықтары:
5. Судың сапасын нақты уақыт режимінде бақылау;
6. Ластаушы заттардың концентрациясын алдын ала болжау;
7. Сүзу процесін ең аз энергия жұмсап жүргізу [7].

Мысалы, егер судың құрамындағы тұз мөлшері артса, жасанды интеллект сорғының жұмыс режимін өзгертеді. Егер радон шекті мөлшерден асып кетсе, жүйе қосымша сүзгілерді қосып, қауіпті автоматты түрде хабарлайды.AI енгізудің нәтижесінде:

- суды тазарту тиімділігі 15–25%-ға артады;
- энергия тұтыну 10–20%-ға төмендейді;
- апаттық жағдайлардың алдын алу мүмкіндігі күшейеді.

Киберқауіпсіздік мәселелері

Smart Grid жүйелері интернетке қосылғандықтан, олар кибершабуылдарға осал**.** Су тазарту процесі сияқты халықтың денсаулығына тікелей әсер ететін жүйелерде киберқауіпсіздіктің маңызы ерекше.

Киберқауіпсіздіктің негізгі қауіптері:

- деректердің ұрлануы немесе бұрмалануы;

- сорғы мен сүзгілердің жұмысын сырттан басқару;
- судың сапасын қасақана өзгерту.

Бұл мәселелерді шешу үшін:

1. Деректерді шифрлау – барлық ақпарат құпия кілттер арқылы беріледі;
2. Файрволдар мен IDS/IPS жүйелері – желідегі заңсыз әрекеттерді анықтайды;
3. Penetration testing – жүйеге шабуыл жасау арқылы осал тұстарын тексеру;
4. Блокчейн технологиясы – деректердің бұрмаланбауын қамтамасыз етеді.

Осы шешімдер арқылы Smart Grid жүйелері тек энергия үнемдеу құралы ғана емес, сонымен қатар қауіпсіз әрі сенімді инфрақұрылымға айналады [2].

Қорытынды

Smart Grid жүйелерінде су тазарту процесін интеллектуалды басқару – энергия тиімділігін арттырып қана қоймай, халықты сапалы әрі қауіпсіз сумен қамтамасыз етудің заманауи шешімі.

Математикалық модельдеу сүзу процесінің заңдылықтарын ашып, тиімді режимдерді таңдауға мүмкіндік береді. Жасанды интеллект судың сапасын нақты уақыт режимінде бақылап, жүйені үздіксіз оңтайландырады. Киберқауіпсіздік шаралары жүйенің сенімділігін арттырып, сыртқы қауіптерден қорғайды.

Қазақстан үшін бұл бағыт стратегиялық маңызды: ол судың сапасын жақсартып, энергия тұтынуды азайтады және экологиялық қауіпсіздікті күшейтеді.

Әдебиеттер тізімі

1. Fang, X., Misra, S., Xue, G., & Yang, D. (2012). Smart Grid — The New and Improved Power Grid: A Survey. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*, 14(4), 944–980. https://doi.org/10.1109/SURV.2011.101911.00087
2. Gungor, V. C., Sahin, D., Kocak, T., Ergut, S., Buccella, C., Cecati, C., & Hancke, G. P. (2013). Smart Grid Technologies: Communication Technologies and Standards. *IEEE Transactions on Industrial Informatics*, 7(4), 529–539.
3. Ahmed, A., & Cho, J. (2021). Artificial Intelligence for Smart Water Treatment: Applications, Opportunities, and Challenges. *Journal of Water Process Engineering*, 40, 101884. https://doi.org/10.1016/j.jwpe.2020.101884
4. Chatterjee, S., & Kar, S. (2018). Cybersecurity in Smart Grid Systems: State-of-the-Art and Challenges. *Journal of Computer Security*, 26(3), 345–370.
5. International Energy Agency (IEA). (2022). *Digital Demand-Driven Electricity Systems and Smart Grids*. Paris: IEA. https://www.iea.org
6. United Nations (UN). (2019). *World Water Development Report: Leaving No One Behind*. Paris: UNESCO.
7. Қазақстан Республикасының Энергетика министрлігі. (2023). *Қазақстанда Smart Grid технологияларын дамыту жөніндегі ұлттық бағдарлама*. Астана.

UDC 681.5:620.92

ADAPTIVE CONTROL OF RENEWABLE ENERGY SOURCES WITH BATTERY COMPLEXES

Sorokina M. S., Khan S. G.
Gumarbek Daukeyev Almaty University of Energy and Communications
email address: m.sorokina@aues.kz

1 Introduction

The growth of renewable energy sources (RES), such as wind and solar generation, inevitably leads to increased instability and variability of the generated energy. In the absence of storage devices, the electrical system lacks flexibility, which limits further large-scale integration of renewable energy sources [1].

Battery Energy Storage Systems (BESS) have become a key tool for improving grid sustainability. They provide fast response, adjust the frequency, balance the load, and act as backup power [2]. For example, in the United States, massive Li-ion battery installations began to develop rapidly soon after 2020 — by 2024, their capacity increased five times and exceeded 26 GW. During peak consumption periods, the batteries covered up to 20 % of energy consumption, significantly stabilizing prices and helping to manage renewable generators [3].

Recent studies emphasize the importance of moving to adaptive control algorithms that adapt to current conditions: solar and wind resource forecast, state-of-charge (SOC) level, consumption dynamics, and network parameters [4].

The proposed work is aimed at developing and substantiating the concept of adaptive management of renewable energy systems with battery complexes. Tasks set:

- substantiate the need for adaptive algorithms that combine real-time prediction and control.
- describe the architecture of the automated control system (including SCADA / EMS, controllers, sensors);
- propose algorithms that minimize generation fluctuations, extend battery life, and increase the share of renewable energy in the power distribution system.

2 Overview of the solutions used

Classical RES management systems

Classical RES management systems are based on fixed rules and rigid algorithms, which limits their adaptability to changing conditions. Among the main methods used are forced generation restriction in case of excess energy [5], the use of spinning reserve and diesel generators for balancing [6], as well as static algorithms for controlling the charge and discharge of batteries with fixed SOC thresholds [7]. Such approaches do not take into account the variability of cloud cover, wind conditions, and load dynamics, which reduces the efficiency and reliability of the power system.

Approaches to integration of battery complexes (AK)

Battery Energy Storage System (BESS) is a system for storing and using electricity based on battery modules (Figure 1) with integrated power converters and a control system. Such complexes allow you to accumulate excess generation from renewable energy sources and supply it to the network if necessary. BESS includes battery modules and units that provide energy storage, a battery management system (BMS) that performs balancing and condition monitoring (SoC, SoH), and inverters/power converters (PCS) that provide bidirectional DC/AC conversion. Charge-discharge processes are coordinated by the energy management system (EMS), which makes decisions based on load, price signals, and forecasts [8, 9].

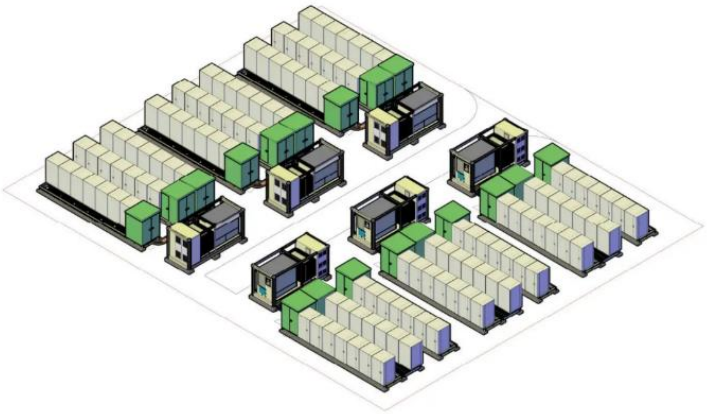

Fig. 1 - Example of BESS

BESS functions in renewable energy systems:

– unloading of peak loads (peak shaving);

– increase of own consumption (especially in systems with solar generation);

– provision of redundancy and network support (ancillary services, including frequency and voltage regulation);

– fast response in critical situations due to the short response time-less than a second [2].

Due to the flexibility of the system design and the variety of types of batteries themselves, the areas of application of AK are very extensive-from small-scale systems for private homes to industrial scales with a capacity of several megawatts. A big advantage is the tendency to reduce the cost of energy storage: from 2014 to 2024, the cost of storage fell by half, to about 117 USD/kWh in 2023 [2]. In addition, it can significantly improve the stability and flexibility of power systems due to the high response rate of batteries [8].

Disadvantages of static algorithms

Static BESS management algorithms are limited by low adaptability: fixed thresholds ignore the variability of weather, tariffs, and modes, which reduces efficiency. Ignoring the depth of discharge, temperature, and current state of batteries accelerates degradation; BMS only captures deviations without changing the real-time strategy. Such schemes miss profitable windows (price signals, generation/load forecasts) [6], poorly coordinate the simultaneous provision of services (frequency control, peak-shaving, reserve), and do not optimize priorities. In addition, they do not handle forecast uncertainties, where adaptive adjustment is necessary [10].

3 Adaptive RES management

The key advantage of adaptive control in renewable energy systems with battery complexes is the ability to adapt to changing generation and load conditions. For this purpose, forecasts of solar radiation, wind speed, and consumption are used, based on which the battery charge-discharge cycles are planned. Unlike static strategies, adaptive algorithms dynamically adjust control parameters, ensuring smoothing of generation peaks, optimization of SoC, reduction of operating costs and extension of the storage resource, taking into account degradation and depth of discharge.

An example is the hybrid predictive control model, where a fuzzy system adjusts the frequency control parameters in real-time in microenergy networks with renewable energy sources and accumulators, effectively taking into account the uncertainty and variability of modes [11].

In the adaptive management of renewable sources, the key issue remains the consideration of environmental uncertainties and variability of operating modes. Traditionally, fuzzy logic is used, which makes it possible to simulate expert decisions and flexibly regulate the processes of charging and discharging batteries, which helps to increase their service life [12]. A more promising area is model-predictive control (MPC), which uses predictive models and optimization algorithms to calculate control actions over a given time horizon. MPC takes into account both the technical limitations of the equipment and the predicted generation and load behavior [13]. Along with this, methods of intelligent management based on artificial intelligence are actively developing. Machine learning and neural networks allow you to predict energy production and consumption based on weather factors and improve control accuracy as data accumulates.

A comparison of these methods is presented in table 1.

Table 1. Comparison of algorithms

Method	**Advantages**	**Constraints**
1	**2**	**3**
Fuzzy Logic	Simplicity, expert rules, stable response	Limited by expert base, difficult to formalize optimality
MPC	Takes into account constraints, forecasts, optimizes the system	Computationally complex, requires an accurate
1	**2**	**3**
Fuzzy-MPC model (adaptive combined)	Combination of FLC flexibility and MPC predictive power	Harder to design,
AI-based combined complexity (IMPC, EG-MPC, ANFIS)	High adaptability, consideration of degradation and market factors, self	-learning Requires data, learning complexity and explainability

Thus, for the problem under consideration, fuzzy logic was chosen as the most applicable method for implementing control due to a good combination of ease of implementation and efficiency. In the future, when such systems are distributed and widely implemented, it is also possible to integrate an AI-based training module.

4 Practical implementation

System architecture

In automated systems that combine solar power plants with battery complexes (Figure 2), the architecture is formed on the interaction of sensors, controllers, SCADA and the EMS module. Sensors detect key parameters such as generation, load, state of charge, voltage, frequency, and temperature. Controllers (PLC, RTU) perform local start-up, mode switching, and protection functions. SCADA provides monitoring, data collection and archiving, while EMS acts as an intelligent center, making decisions based on forecasts and current status. Additionally, it can be integrated with the maintenance module (MRO), which allows you to plan repairs and track the life of equipment (Figure 3).

A practical example is the "Sundom smart grid" system, where EMS manages a distributed network with Li-ion BESS, wind turbines and autotransformers (OLTC), generating control signals taking into account the interaction of converters and the network [14].

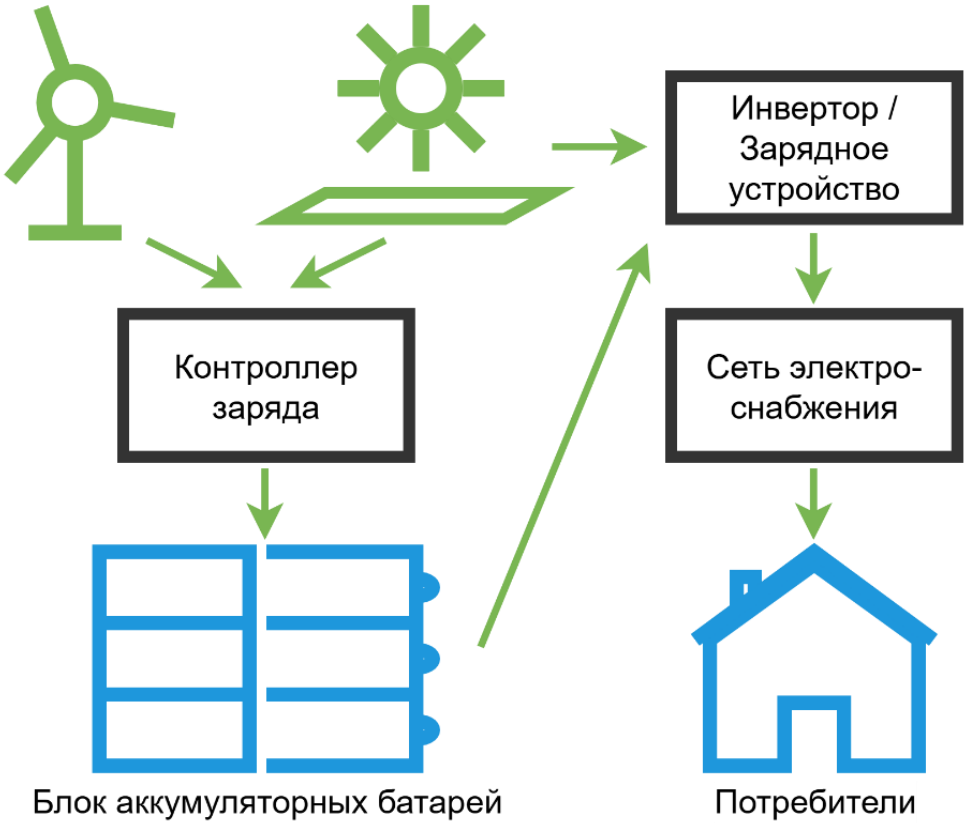

Fig. 2-General scheme of operation of the system with RES and BESS

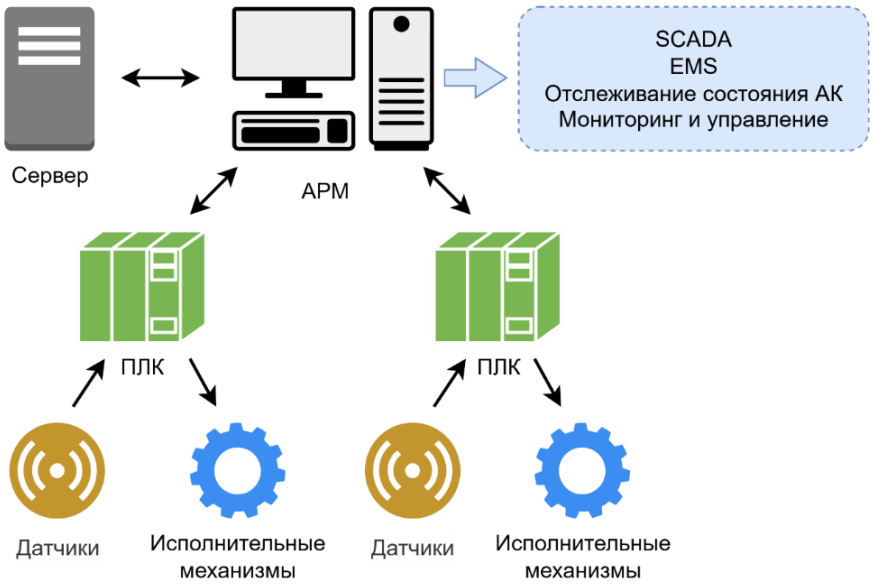

Figure 3-System architecture

Thus, the use of EMS in renewable energy systems with storage devices provides adaptive management: accumulation of excess generation and its release during periods of peak demand. This allows you to regulate consumption, control battery power, and smooth out network fluctuations, increasing the overall efficiency of the power system.

Management platforms

Modern control systems for battery complexes are implemented according to a hierarchical principle that ensures stable regulation of energy flows. At the primary level, the problem of frequency and voltage stabilization is solved in real time by means of automatic adjustment. The secondary level is responsible for balancing the flows between sources, where the accumulators act as compensators for variable generation of solar and wind stations. At the tertiary level, long-term economic optimization is implemented, including an analysis of the price environment and a strategy for using the accumulated energy. The use of methods for predicting and monitoring the state of batteries increases the efficiency of charge distribution, extends the service life of cells, and ensures timely maintenance [15].

5 The effect of implementing adaptive battery management systems

Reduction of generation fluctuations

The integration of renewable energy with batteries significantly smooths out generation fluctuations. For example, for a 10 MW / 5 MWh system, it is shown that BESS limits the frequency drop to 49.82 Hz versus 49.67 Hz without a storage device and reduces voltage fluctuations at critical nodes to 40% of the initial ones [16].

Increasing the RES utilization rate

The New York State model showed that the optimal placement and size of BESS reduces generation restrictions by 34 % and load disconnections by 21 %, increasing the share of renewable energy actually used [17].

Batteries can absorb excess energy when renewable energy generation exceeds consumption and release it when renewable energy cannot generate enough energy (for example, at night or on windless days, Figure 4). Thus, this solution increases the RES utilization rate by storing energy that would otherwise be lost or discharged to the grid [6]. Adaptive control methods, in contrast to static approaches, provide more flexible adjustment of operational parameters of energy storage systems. This adjustment makes it possible not only to extend the service life of battery complexes by optimizing operating modes and reducing the depth of discharge, but also to significantly increase their economic efficiency.

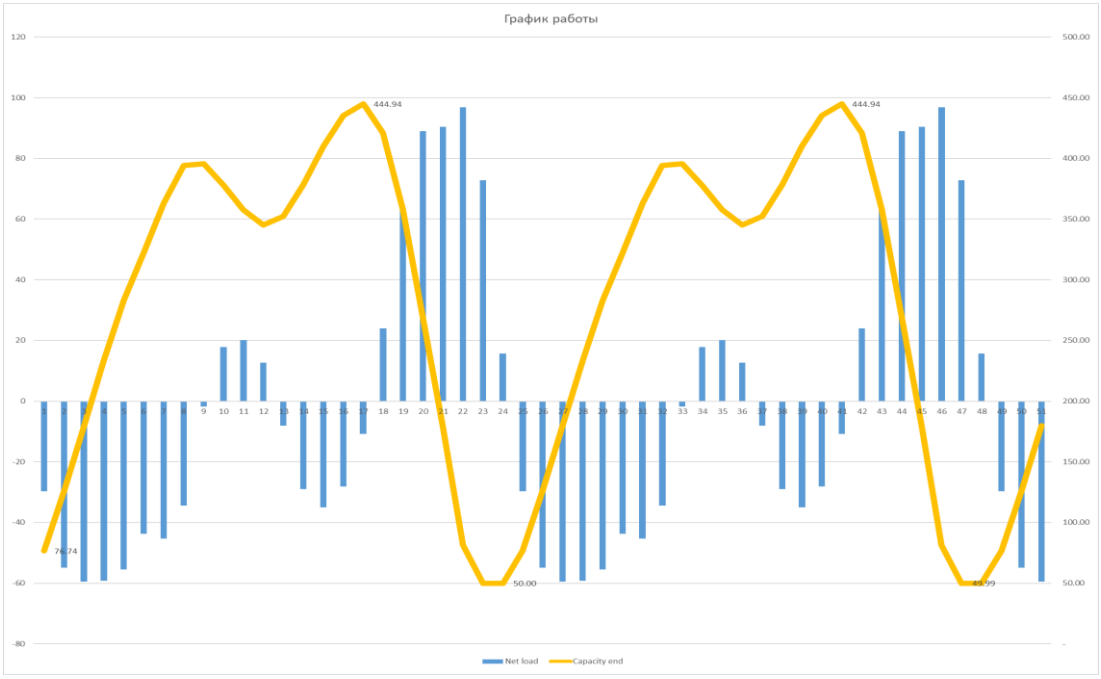

Figure 4-Storage unit operation schedule

Economic impact

The combined use of renewable energy and adaptive management BESS increases economic efficiency: in Southern China, costs decreased by 8.1 %, co_2 emissions-by 6.5 % [18]; in IEEE-ESS networks, daily costs were reduced by 3 % and modernization was delayed by 21 years [19]; hybrid systems (HESS) extended their service life and reduced costs for TOU fares [20].

6 Conclusion

The analysis shows that the integration of battery complexes into renewable energy systems is a key tool for improving the stability and efficiency of energy networks. Adaptive control based on modern algorithms-from fuzzy logic and MPC to artificial intelligence methods - can significantly reduce frequency and voltage fluctuations, reduce the scale of forced generation restrictions and disconnection of consumers, as well as increase the utilization rate of renewable energy sources.

Battery complexes are becoming particularly important in the context of the transition to"smart grids". Here they perform a double function: on the one hand, they provide a balance between generation and consumption in real time, and on the other,

they become an active element of the intelligent architecture of the power system, where EMS and SCADA act as the control core.

Thus, as a result of the analysis, it is proposed to introduce battery systems with integration into SCADA and MES systems with the construction of algorithms based on fuzzy logic and AI modules for modern power grids, which will help improve efficiency and use renewable energy to the maximum.

Prospects for the development of adaptive management are associated with the expansion of the use of artificial intelligence and machine learning methods. Combining predictive generation and load models with self-learning control algorithms will allow us to move to systems that have a high degree of autonomy and are able to optimize their work not only from a technical but also from an economic point of view. Given the growing share of renewable energy sources in the energy mix, such solutions will become the foundation for sustainable, flexible and environmentally friendly energy systems of the future.

7 Sources used

1 Grid energy storage [Electronic resource] / / Wikipedia – The Free Encyclopedia. - Access mode: https://en.wikipedia.org/wiki/Grid_energy_storage (accessed: 02.09.2025).

2 Battery energy storage system [Electronic resource] / / Wikipedia – The Free Encyclopedia. - Access mode: https://en.wikipedia.org/wiki/Battery_energy_storage_system (accessed on 02.09.2025).

3 Roberts, D. The transition to energy requires large batteries. Vox [Electronic resource]. - Access mode: https://www.vox.com/climate/408381/energy-transition-renewables-grid-scale-energy-storage-giant-batteries (accessed on 03.09.2025).

4 Chen H., Xu Yu., Yang H., Li H. Technical and economic analysis of hybrid energy storage systems. Journal of Energy Storage [Electronic resource]. - Access mode: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2352152X2501936X (accessed on 03.09.2025).

5 Denholm P., O'Connell M., Brinkman G., Jorgenson J. Reducing the use of renewable energy sources as a resource for the flexibility of the energy system [Electronic resource] / / ResearchGate. - Access mode: https://www.researchgate.net/publication/268692643_Renewable_Curtailment_as_a_Power_System_Flexibility_Resource (accessed on 04.09.2025).

6 Miao L. et al. Optimal dimensions of the battery energy storage system in microlattices. EnergiesEnergies [Electronic resource]. - Access mode: https://www.mdpi.com/1996-1073/14/20/6770 (accessed: 04.09.2025).

7 Lee, W. et al. Advances in battery-based energy storage for networked applications. Frontiers in Energy Research [Electronic resource] / / PubMed Central. - Access mode: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10902393/ (accessed: 05.09.2025).

8 Battery Energy Storage System (BESS) [Electronic resource] // Flex Power. - Access mode: https://flex-power.energy/school-of-flex/battery-energy-storage-system-bess/ (accessed: 05.09.2025).

9 Battery Energy Storage System (BESS) [Electronic resource] // Edina. - Access mode: https://www.edina.eu/power/battery-energy-storage-system-bess (accessed: 06.09.2025).

10 Choi W. et al. Energy storage on a network scale: technologies and economics. arXiv [Electronic resource]. - Access mode: https://arxiv.org/abs/1911.02126 (accessed: 06.09.2025).

11 Zhang Yu etc. Rechargeable batteries for sustainable networks. Sustainability [Electronic resource]. - Access mode: https://www.mdpi.com/2071-1050/14/18/11772 (accessed: 06.09.2025).

12 Hossein E. et al. The role of renewable energy sources in the energy systems of the future. Sustainability [Electronic resource]. - Access mode: https://www.mdpi.com/2071-1050/10/5/1645 (accessed: 07.09.2025).

13 Energy storage in modern grids [Electronic resource] / / DOAJ. - Access mode: https://doaj.org/article/ef4f3c4898134e43af622d9119ecfb90 (accessed: 07.09.2025).

14 San, S. et al. Overview of energy storage technologies for network applications. Electrical Engineering [Electronic resource]. - Access mode: https://link.springer.com/article/10.1007/s00202-021-01311-8 (accessed: 07.09.2025).

15 Guo J., Peng J., Luo Yu., Zou B., Luo Z. Research of hybrid energy storage for power systems of industrial parks: advantages, current state and problems [Electronic resource] / / College of Civil Engineering of Hunan University. – 2023. (accessed: 07.09.2025).

16 Distributed energy storage technologies [Electronic resource] / / DOAJ. - Access mode: https://doaj.org/article/5c2c32117b0a4584a95b84702cb2626b (accessed: 08.09.2025).

17 Novel energy storage architectures [Electronic resource] / / arXiv. - Access mode: https://arxiv.org/abs/2508.12526 (accessed: 08.09.2025).

18 Connolly D. et al. The role of energy storage in sustainable energy systems. Energy Policy [Electronic resource]. - Access mode: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0301421521005760 (accessed: 08.09.2025).

19 Garcia R. et al. Trends in the introduction of energy storage devices. Journal of Energy & Climate Policy [Electronic resource]. - Access mode: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/27658511.2022.2125905 (accessed: 08.09.2025).

20 Khan M. et al. The impact of storage batteries on renewable energy networks. International Journal of Electrical Power & Energy Systems [Electronic resource] / / SAGE Journals. - Access mode: https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/01445987231174907 (accessed: 08.09.2025).

ӘОЖ 62-503.56

ЭЛЕКТРОФИЛЬТРДЕ ГАЗДЫ ТАРАТУ ЖҮЙЕСІН БАСҚАРУДЫ ЗЕРТТЕУ

Талғатқызы А., Жусупбеков С.С.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті
a.talgatkyzy@aues.kz, s.zhussupbekov@aues.kz

Аңдатпа: Бұл мақалада газдарды бөлу процесін басқару жүйесі электрофильтрді қолдану арқылы зерттеледі. Технологиялық модельді құру және талдау үшін MATLAB/Simulink ортасы пайдаланылады, ол процестің динамикасын зерделеуге және әртүрлі басқару режимдерін (PID, модельдік және ережеге негізделген әдістер) сынақтан өткізуге мүмкіндік береді. Зерттеуде электрофильтр автоматтандыру нысаны ретінде қарастырылады. Ғылыми жаңалық MATLAB/Simulink-та динамикалық модельдеуді басқару стратегия-ларымен біріктіру, сондай-ақ Control System Toolbox және Fuzzy Logic Toolbox құралдарын қолдану арқылы жүйенің тиімділігі мен сенімділігін арттыруда көрініс табады.

Аннотация: В статье рассматривается исследование системы управления распределением газов с применением электрофильтра. Для построения и анализа технологической модели используется среда MATLAB/Simulink, позволяющая изучить динамику процесса и проверить различные режимы управления (PID, модельно-ориентированные и правило-ориентированные подходы). Особое внимание уделено роли электрофильтра как объекта автоматизации. Научная новизна заключается в интеграции динамического моделирования в MATLAB/Simulink с разработкой стратегий управления, а также применении пакетов Control System Toolbox и Fuzzy Logic Toolbox для повышения эффективности и надёжности системы.

Тірек сөздер: Электрофильтр, газды тазарту, MATLAB/Simulink.

Қазіргі заманғы өнеркәсіптік кәсіпорындар газдарды тазарту мен бөлудің сапасына жоғары талаптар қояды. Газ ағынындағы қатты бөлшектерді электр өрісі арқылы ұстауға негізделген электрофильтр – тазартудың ең тиімді құралдарының бірі болып табылады. Электрофильтрлердің артықшылығы – жоғары тиімділікпен шаңды бөлу, жұмыс сенімділігі және энергия шығынын азайту мүмкіндігі. Дегенмен, газ ағындарының біркелкі бөлінбеуі немесе параметрлердің тұрақсыздығы құрылғының жалпы өнімділігіне тікелей әсер етеді. Сондықтан газдарды оңтайлы бөлу және олардың қозғалысын реттеу басқару жүйесінің басты міндеттерінің бірі болып табылады.

Басқару жүйесінің тиімділігі тек тазарту сапасына ғана емес, сондай-ақ энергия үнемділігіне және экологиялық қауіпсіздікке де әсер етеді. Бұл ретте дәстүрлі статикалық әдістер нақты технологиялық процестердің динамикасын толық ескере бермейді, нәтижесінде жобалау мен оңтайландыруда шектеулер туындайды. Осыған байланысты өндірістік жағдайларға барынша жақын ортада

модельдеуді жүзеге асыруға мүмкіндік беретін MATLAB/Simulink ортасын қолдану өзекті болып отыр. MATLAB көмегімен газдардың қозғалысын, электрофильтрдің жұмысын және басқару әсерлерінің нәтижесін модельдеу арқылы жүйенің сенімділігін арттыруға және газдарды бөлу процесін оңтайландыруға болады.

Қоршаған ортаны қорғау және өнеркәсіптік өндірістердің экологиялық қауіпсіздігін қамтамасыз ету қазіргі заманғы ғылым мен техниканың негізгі бағыттарының бірі болып отыр. Әсіресе газды тарату жүйелерінде атмосфераға шығарылатын зиянды қоспалардың мөлшерін азайту – өнеркәсіптік кәсіпорындардың басты міндеттерінің қатарында. Газ құрамындағы шаң-тозаң бөлшектерін тиімді түрде жою мақсатында электрофильтр қондырғылары кеңінен қолданылады. Электр өрісінің әсерімен бөлшектерді ұстап қалуға негізделген бұл әдіс энергия үнемділігімен және жоғары тиімділігімен ерекшеленеді.

Дегенмен электрофильтр жұмысының нәтижелілігі көптеген факторларға тәуелді: газдың шығыны, қысымы, температурасы, сондай-ақ қондырғыға берілетін кернеу деңгейі процестің тұрақтылығына тікелей әсер етеді. Осыған байланысты нақты өндірістік жағдайда электрофильтрдің мінез-құлқын алдын ала зерттеу қажеттілігі туындайды.

Қазіргі уақытта мұндай зерттеулерді жүргізудің тиімді тәсілдерінің бірі – процестердің цифрлық моделін құру. MATLAB/Simulink ортасы басқару жүйелерін, динамикалық процестерді және олардың түрлі сценарийлерін модельдеуге арналған әмбебап құрал болып табылады. Бұл бағдарламада күрделі технологиялық тізбектердің жұмысын бейнелеп, PID, анық емес логика (fuzzy logic) немесе модельдік басқару сияқты әртүрлі әдістерді салыстыра отырып сынақтан өткізуге мүмкіндік бар.

Зерттелетін жүйенің математикалық моделін құру

Электрофильтр (ЭФ) – газ ағындарын тазартуда шаң бөлшектерін ұстап қалатын құрылғы. Бұл жүйені тиімді басқару үшін газ концентрациясы, тазарту тиімділігі және электростатикалық өріс кернеуі арасындағы байланысты сипаттайтын математикалық модель құру қажет. Бұл модель келесі параметрлерді қамтиды:

- Газдың электрофильтрден өтуін сипаттау
- Дейч-Андерсен теңдеуін қолдану арқылы шаңды тұту тиімділігін есептеу
- PID-регуляторды қолдану арқылы электрофильтр кернеуін басқару

Газ ағынын сипаттайтын теңдеу

Газ концентрациясының уақыт бойынша өзгеруі масса баланс теңдеуімен сипатталады:

$$\frac{dC}{dt} = \frac{Q_{in} - Q_{out}}{V},$$

Мұндағы: C – Газ ішіндегі бөлшектер концентрациясы,г/м^3, Q_{in} – газ ағынының кірісі және шығысы,м^3/с, V – Электрофильтрдің ішкі көлемі (м^3).

Шығыс газ концентрациясы:

$$C_{out} = C_{in} \cdot (1 - \eta),$$

мұнда, η – электрофильтрдің тиімділігі.

Электрофильтрдің шаңды тұту тиімділігі

Электрофильтрдің тиімділігі Дейч – Андерсен теңдеуі арқылы есептеледі:

$$\eta = 1 - e^{-\frac{k \cdot A}{Q_{in}}},$$

мұнда: η–Электрофильтрдің тиімділігі, %; k–Бөлшектердің шөгу жылдамдығы, м/с, А–Электрод бетінің ауданы, м^2,

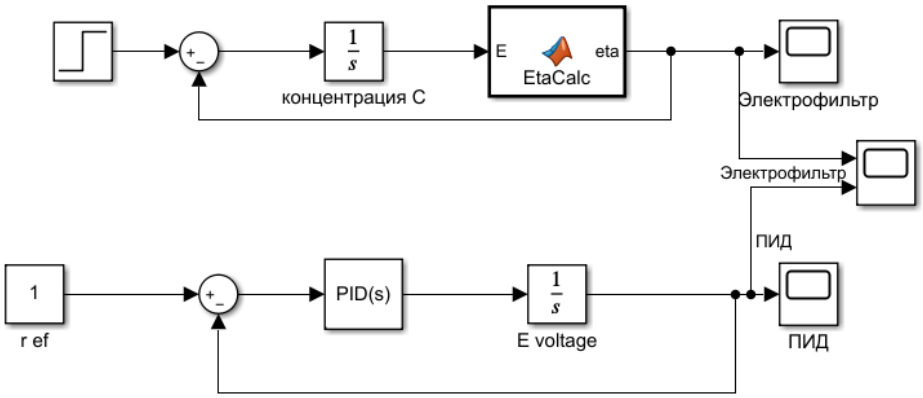
Электрофильтрдің тиімділігін тұрақты ұстау үшін PID - регулятор қолданылады. ПИД-реттегіш (пропорционалды-интегралды-дифференциалды) – өнеркәсіптік процестерді басқарудың стандартты құралы. Ол баптауда қарапайым және кідірісі аз сызықты жүйелер үшін тиімді.

PID басқару теңдеуі:

$$V_e = K_p e(t) + K_i \int e(t)dt + K_d \frac{de(t)}{dt}$$

мұнда: V_e – Электрофильтрге берілетін кернеу, кВ, e(t)=$e(t) = \eta_{ref} - \eta$, қажетті және нақты тиімділік арасындағы қателік, K_p, K_i, K_d – PID коэфициенттері.

Жұмыстағы мақсатымыз PID регулятор электрофильтр кернеуін басқару арқылы тиімділікті қажетті деңгейде ұстап тұру.

1.1 сурет – ПИД реттегіші бар модельдің сызбасы

```
MATLAB Function
1   function eta = EtaCalc(E)
2       E0 = 0.2; % Характеристическое напряжение
3       eta = 1 - exp(-E/E0);
4   end
5
```

1.2 сурет – Дейч – Андерсен теңдеуін MatLab ортасында жүзеге асыру

Таңдалатын басқару әдісі жүйенің нақты талаптарына байланысты. Бұл модель электрофильтрдің тиімділігін анықтау және оны PID басқару арқылы оңтайландыру үшін қолданылады. PID контроллері кернеуді реттеп, қажетті тиімділікке қол жеткізеді. Simulink графиктері жүйенің қалай жұмыс істейтінін нақты көрсетеді.

Қорытынды

Зерттеу барысында электрофильтрді басқару объектісі ретінде қарастырудың өзектілігі мен маңыздылығы көрсетілді. MATLAB/Simulink ортасында жасалған PID-регулятор негізіндегі модель электрофильтрдің тиімділігін қажетті деңгейде ұстап тұруға мүмкіндік беретіні дәлелденді. PID басқару алгоритмі жүйеге жылдам әсер еткенімен, бастапқы кезеңде артық реттеу құбылысы байқалатыны анықталды.

Бұл жұмыстың практикалық құндылығы — электрофильтрдің жұмыс тұрақтылығын қамтамасыз ететін басқару стратегиясын таңдауға бағыт беруінде. Сонымен қатар, болашақ зерттеулерде PID басқаруды анық емес логика (fuzzy logic) және модельдік басқару әдістерімен салыстыру жоспарланып отыр. Мұндай салыстырмалы талдау жүйенің динамикалық қасиеттерін тереңірек ашуға, басқару сапасын арттыруға және өнеркәсіптік газ тарату жүйелерінің экологиялық әрі энергетикалық тиімділігін жоғарылатуға мүмкіндік береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1. “ГОСТ 31830-2012 Электрофильтры. Требования” — ресми стандарт, электрофильтрлердің құрылымы, жұмысының талаптары, газдарды тазарту, электродтардың типтері, құрғақ және сулық фильтрлердің айырмашылықтары туралы нормативтік дерек. All GOSTs

2. Jaworek, A., “Recent progress in research on electrostatic precipitation: A review”, Chemical Engineering Journal, 2025. ScienceDirect

3. O. Molchanov, “Electrostatic precipitation for NOx emission control in small-scale combustors”, Science of the Total Environment, 2025. ScienceDirect

4. O. Molchanov, K. Krpec, J. Horák, L. Kuboňová, F. Hopan, J. Ryšavý, “Application and Evaluation of Electrostatic Precipitation for Control of PM and NOx Emissions from Small-Scale Combustions”, Fire, Vol. 7, Issue 10, 2024. MDPI

5. Y. Alqaheem, “Accuracy of Mathematical Models and Process Simulators for Predicting the Performance of Gas-Separation Membranes”, Engineering, Vol. 5, No. 4, 2024. MDPI

6. Ибраев, Н.С., Қалиасқаров, А.Р. Өнеркәсіптік газдарды тазарту жүйелерін модельдеу және басқару. Энергетика және автоматтандыру журналы, №2, 2022.

ӘОЖ 697.92:681.5

ҒИМАРАТТЫ ЖЕЛДЕТУДІ БАСҚАРУДЫҢ АВТОМАТТАНДЫРЫЛҒАН ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ

Туркбенбаев Т.Ж.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
e-mail: t.turkbenbaev@aues.kz

1 Кіріспе

Қазіргі таңда ғимараттардың энергия тұтыну деңгейі әлемдік масштабта өзекті мәселелердің бірі болып отыр. *«Халықаралық энергия тұтыну болжамына»* сәйкес, Еуропа елдерінде бір жылда әрбір шаршы метрге шамамен 100 кВт·сағ энергия желдету, жылыту, кондиционерлеу және жарықтандыру жүйелеріне жұмсалады. Жалпы ғимараттар әлемдік энергияның шамамен 20 %-ын тұтынады, ал оның ішінде 40 %-дан астамы HVAC (Heating, Ventilation, and Air Conditioning) жүйелеріне тиесілі [1, 2]. Бұл көрсеткіштер энергия үнемдеуді және интеллектуалды басқару әдістерін енгізуді аса маңызды етеді.

Дәстүрлі желдету жүйелері әдетте қарапайым шекті мәндерге немесе алдын ала белгіленген кестелерге сүйеніп жұмыс істейді. Мұндай тәсілдер нақты жағдайды ескере бермейді: адамдар санының өзгеруі, ауа сапасы немесе жүктеменің динамикасы толық қамтылмайды [3, 4]. Нәтижесінде, жүйе кейде артық қуатпен жұмыс істеп, энергияны артық тұтынады, ал кейде жеткіліксіз жұмыс істеп, ішкі микроклимат сапасын төмендетеді. Осы тұрғыда Face ID технологиясын қолдану ерекше маңызға ие. Камералар арқылы адамдардың нақты санын тіркеу дәл және жедел ақпарат береді. Бұл деректерді PLC (Programmable Logic Controller) арқылы AHU (Air Handling Unit) басқаруда пайдалану энергияны үнемдеуге, жабдықтың қызмет ету мерзімін ұзартуға және ішкі ауа сапасын жоғарылатуға мүмкіндік береді.

Осы мақалада Face ID технологиясына негізделген HVAC жүйесін басқару әдісі ұсынылады. Жүйенің басты ерекшелігі – адамдар санына қарай желдетуді икемдеп реттеу және энергия тұтынуды оңтайландыру.

2 Методология

Бұл зерттеуде ғимарат ішіндегі желдету жүйесінің қуатын нақты уақыт режимінде адамдар санына байланысты басқаруға арналған жаңа архитектура ұсынылады. Жүйенің басты жаңалығы – Face ID камерасынан алынған деректерді өңдеу үшін Python тілінде Flask негізінде серверді қолдану. Бұл тәсіл дәстүрлі CO_2 немесе қозғалыс датчиктеріне сүйенетін басқарудан өзгеше, себебі адамдардың нақты санын тікелей анықтауға және осы деректерді PLC-ге жеткізуге мүмкіндік береді.

Ұсынылған жүйенің құрылымдық сызбасы төмендегідей:

Face ID камера → Flask сервер (Python) → PLC (Modbus TCP) → VFD → AHU.

Әрбір компоненттің қызметі:

– Face ID камерасы – ғимаратқа кірген немесе шыққан адамдарды тіркейді және оқиғаларды HTTP арқылы Flask серверіне жібереді;

– Flask сервері (Python) – жүйенің негізгі буыны. Ол камерадан түскен оқиғаларды қабылдап, өңдеп, адамдардың ағымдағы санын есептейді (N). Бұл мән Modbus TCP хаттамасы арқылы PLC регистріне жазылады;

– PLC (Programmable Logic Controller) – басқарушы орталық. Ол серверден алынған N мәніне сәйкес басқару логикасын орындайды;

– VFD (Variable Frequency Drive) – PLC-ден берілген басқару сигналын қабылдап, желдеткіш қозғалтқышының жылдамдығын реттейді;

– AHU (Air Handling Unit) – соңғы орындаушы құрылғы, нақты уақыттағы адамдар санына қарай жұмыс істейді.

Flask сервері адамдардың ағымдағы санын Modbus TCP хаттамасы арқылы PLC регистріне жазады. Кодта бұл үшін *«pymodbus»* кітапханасы пайдаланылды. PLC IP мекенжайы, порт және регистр адресі алдын ала конфигурацияланады. Ал Modbus Dummy эмуляторы жазылған мәндерді қабылдап, оларды консольге шығарады. Осылайша, камера мен PLC арасындағы байланыс толық эмуляцияланды (1-сурет).

face_server.py - D:\FACE_ID_HVAC\face_server.py (3.13.7)

File Edit Format Run Options Window Help

```
from flask import Flask, request, jsonify
from pymodbus.client.sync import ModbusTcpClient  # для pymodbus 2.5.3
import threading

app = Flask(__name__)

MODBUS_IP = "127.0.0.1"
MODBUS_PORT = 5020
MODBUS_REGISTER = 100
MODBUS_UNIT = 1

current_count = 0
lock = threading.Lock()

def send_to_modbus(count: int):
    client = ModbusTcpClient(MODBUS_IP, port=MODBUS_PORT, timeout=2.0)
    if not client.connect():
        print("[Modbus] Не удалось подключиться ✗")
        return
    client.write_register(address=MODBUS_REGISTER, value=int(count), unit=MODBUS
    client.close()
    print(f"[Modbus] HR[{MODBUS_REGISTER}] <- {count} ✅")

@app.route("/status", methods=["GET"])
def status():
    return jsonify(people_count=current_count)

@app.route("/event", methods=["POST"])
def event():
    global current_count
    data = request.get_json(force=True)  # force: примет даже если заголовки кри
    action = str(data.get("action", "")).lower()
    with lock:
        if action == "enter":
            current_count += 1
        elif action == "exit":
            current_count = max(0, current_count - 1)
        else:
            return jsonify(error="action must be 'enter' or 'exit'"), 400
        new_value = current_count
```

modbus_dummy.py - D:\FACE_ID_HVAC\modbus_dummy.py (3.13.7)

File Edit Format Run Options Window Help

```
# -*- coding: utf-8 -*-
"""
Эмулятор Modbus TCP "PLC" (под pymodbus 2.5.3).
Слушает 127.0.0.1:5020 и печатает все записи в holding-регистр.
"""

import logging
from pymodbus.datastore import ModbusSlaveContext, ModbusServerContext, ModbusSe
from pymodbus.server.sync import StartTcpServer  # ВАЖНО: sync для версии 2.5.3

class LoggingBlock(ModbusSequentialDataBlock):
    def setValues(self, address, values):
        if not isinstance(values, list):
            values = [values]
        print(f"[Dummy PLC] WRITE HR[{address}] = {values}")
        super().setValues(address, values)

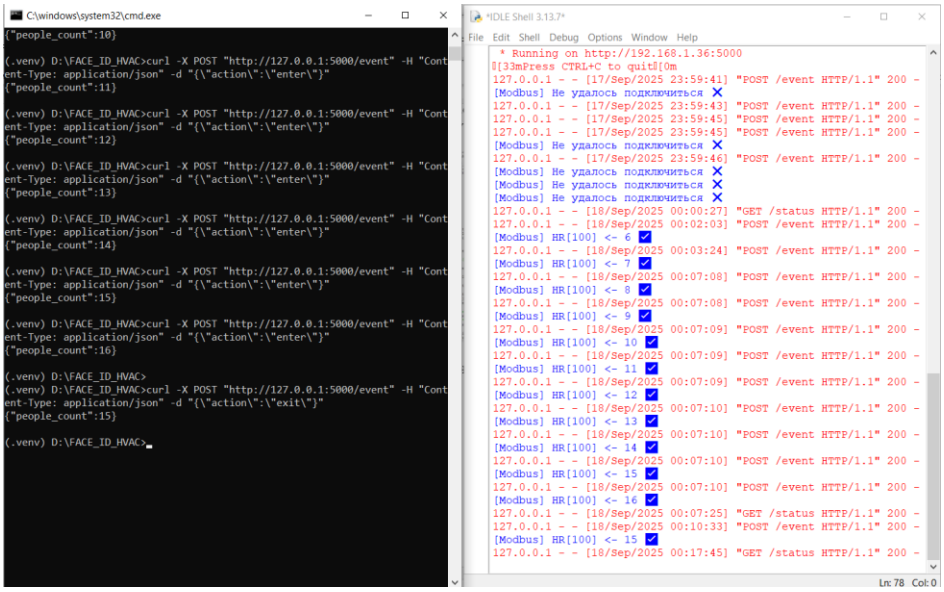
def main():
    # создаём область памяти (0-199 регистров)
    hr_block = LoggingBlock(0, [0]*200)
    store = ModbusSlaveContext(hr=hr_block, zero_mode=True)
    context = ModbusServerContext(slaves=store, single=True)

    logging.basicConfig(level=logging.INFO)
    print("🟢 Dummy Modbus TCP сервер запущен: 127.0.0.1:5020")
    StartTcpServer(context, address=("0.0.0.0", 5020))

if __name__ == "__main__":
    main()
```

Сурет 1. - Flask негізіндегі сервер және Modbus TCP эмуляторының коды

Кодта *«enter»* әрекеті тіркелген жағдайда адамдар саны (*current_count*) 1-ге артады, ал *«exit»* әрекеті кезінде 1-ге кемиді. Бұл өзгерістер Flask арқылы өңделіп, нақты уақытта PLC регистріне жазылады (2-сурет).

Сурет 2. - Жүйенің жұмыс нәтижесі

Бұл процесс көп ағынды (multithreading) режимде орындалады, сондықтан бір уақытта бірнеше сұраныс түскен жағдайда да санауыш қателеспей жаңартылады. Сонымен қатар, Flask серверінің HTTP интерфейсі жүйеге сыртқы қосымшалардан немесе нақты камера модулінен тікелей қосылуға мүмкіндік береді. Осылайша, анықталған адамдар саны Modbus TCP арқылы PLC-ге жеткізіледі. PLC өзіне алдын ала жазылған басқару логикасына сәйкес AHU-дың (Air Handling Unit) жұмыс істеу қарқындылығын реттейді. Адамдар саны азайған жағдайда желдету қарқыны автоматты түрде төмендеп, бұл энергияны үнемдеуге және жүйенің артық жұмысын болдырмауға мүмкіндік береді. Керісінше, адамдар саны артқан кезде ауа алмасу қарқыны көбейіп, ішкі микроклимат талапқа сай деңгейде сақталады. Мұндай тәсіл адаптивті басқаруды жүзеге асырып, ғимараттың энергия тиімділігін арттыруға және пайдаланушыларға қолайлы жағдай жасауға бағытталған.

3 Қорытынды

Бұл зерттеуде ғимарат ішіндегі HVAC жүйесін адамдар санына бейімдеп басқарудың интеллектуалды тәсілі ұсынылды. Жүйенің негізгі артықшылығы – Face ID технологиясынан алынған нақты деректерді пайдалану арқылы желдетуді басқарудың дәстүрлі әдістеріне қарағанда анағұрлым дәл әрі тиімді жұмыс істеуі. Flask негізіндегі веб-сервер арқылы адамдардың ағымдағы саны есептеліп, Modbus TCP хаттамасы арқылы PLC-ге жеткізіледі. PLC өз кезегінде алдын ала жазылған басқару логикасына сүйеніп, AHU-дың жұмыс қарқындылығын реттейді.

Ұсынылған архитектураның артықшылықтары:

– адамдар санының нақты өзгерістеріне бейімделіп, желдету қарқынын жедел реттеу;

– энергия тұтынуды оңтайландыру және шығындарды азайту;

– жабдықтың артық жүктелуін болдырмай, оның қызмет ету мерзімін ұзарту;

– ішкі микроклимат сапасын арттыру арқылы пайдаланушыларға қолайлы жағдай жасау.

Жүргізілген эмуляциялық тәжірибелер (Flask сервері мен Modbus Dummy PLC негізінде) жүйенің жұмыс қабілеттілігін растады. Бұл шешімді нақты жабдықтарға оңай бейімдеуге болады: бағдарламалық бөлік өзгеріссіз қалып, тек камера және физикалық PLC қосылады.

Осылайша, ұсынылған тәсіл ғимараттардағы энергия тиімділігін арттыруға және ресурстарды үнемдеуге үлес қосады.

Әдебиеттер тізімі

1. Chaouch H., Ceken C., Arı S. Energy management of HVAC systems in smart buildings by using fuzzy logic and M2M communication // *Journal of Building Engineering*. – 2021. – Vol. 44.
2. Афонин К.В., Пигина Е.А. Об энергоэффективности вентиляционных систем // Инновации. Наука. Образование. – 2021. – №46. – С. 684–688.
3. Свинцов А.П. Отопление, вентиляция и кондиционирование воздуха: учебное пособие. – Москва ; Вологда : Инфра-Инженерия, 2023. – 148 с.
4. Шайпак А.А. Система вентиляции производственных и офисных помещений // Электронные системы и технологии. – Минск : Белорусский государственный университет информатики и радиоэлектроники, 2021.
5. Suraya M., Sholeh M. Designing and implementing a database for thesis data management by using the Python Flask framework // *International Journal of Engineering, Science & Information Technology (IJESTY)*. – 2022. – Vol. 2.
6. Гринберг М. Разработка веб-приложений с использованием Flask на языке Python / пер. с англ. А.Н. Киселева. – М. : ДМК Пресс, 2016. – 272 с.

УДК 004.9, 37.018.43

ПЕРСОНАЛИЗАЦИЯ ПРОЦЕССА ОБУЧЕНИЯ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ СИСТЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Жаутиков Б.А.[1], Яворский В.В.[1], Чванова А.О.[1], Утепбергенов И.Т.[2]

[1]Карагандинский индустриальный университет, Темиртау, Казахстан

[2]Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, Алматы, Казахстан

[*]e-mail: i.utepbergenov@aues.kz

Современные технологии в области искусственного интеллекта, в частности большие языковые модели (LLM), открывают новые возможности для персонализации и повышения эффективности образовательного процесса [1]. Такие модели способны адаптировать учебные материалы под различные стили обучения и индивидуальные предпочтения студентов. Например, для обучающихся с низким уровнем академических достижений или трудностями в концентрации внимания LLM может автоматически преобразовывать текстовые

материалы в интерактивные видео, аудиолекции или пошаговые инструкции, что облегчает усвоение информации. Особое значение такие технологии имеют для студентов с нарушениями зрения (могут использовать аудиоверсии материалов), а обучающиеся с нарушениями слуха — автоматические субтитры и транскрипты. Адаптация контента под различные когнитивные стили и уровни подготовки обеспечивает равный доступ к образовательным ресурсам.

Автоматизация процесса создания учебных материалов с помощью LLM позволяет существенно сократить затраты времени и ресурсов на их подготовку, что особенно важно для образовательных учреждений с ограниченными бюджетами.

Кроме того, накопление и анализ данных об учебных достижениях студентов открывает новые перспективы в организации обучения. На их основе можно формировать индивидуальные траектории дополнительного образования, выстраивать персонализированные планы изучения дисциплин и своевременно выявлять области, требующие дополнительного внимания.

Информационной средой любого высшего учебного заведения являются образовательные порталы. Примерами таких решений могут служить системы Platonus, Moodle, Univer. Эти системы используются для хранения статистической информации и не обладают интеллектуальными функциями. Сегодня они требуют совершенствования и дополнения функционалом с искусственным интеллектом.

Образовательный портал должен обеспечивать студента выполнением следующих основных функций:

1. Хранение и систематизация учебно-методической информации — рабочих учебных планов, данных о студентах и преподавателях, учебных программ, методических материалов и других ресурсов.
2. Формирование и хранение персональных учебных достижений студента с возможностью удобного доступа, анализа прогресса и построения индивидуальной образовательной траектории.
3. Организация доступа к образовательным ресурсам вуза, включая цифровые учебные материалы, библиотечные фонды, базы данных, онлайн-курсы и внешние образовательные платформы.
4. Обеспечение удаленного взаимодействия между студентами и преподавателями — обмен сообщениями, проведение онлайн-консультаций, сдача заданий, участие в вебинарах и совместных проектах. Поддержка принципов инклюзии — обеспечение доступности интерфейса портала для студентов с особыми образовательными потребностями, совместимость с ассистивными технологиями и возможность выбора формата представления учебных материалов (текст, аудио, видео, визуализации).
5. Интеграция технологий искусственного интеллекта (ИИ):
    a. интеллектуальный поиск по учебным материалам и библиотеке;
    b. автоматическая генерация персонализированных рекомендаций по изучению тем и материалов;

c. использование чат-ботов и виртуальных ассистентов для поддержки студентов и быстрого получения справочной информации;

d. применение LLM для адаптации учебных материалов к стилю обучения студента (текст, аудио, видео, интерактивные формы);

e. аналитика учебных данных для прогнозирования успеваемости и раннего выявления академических трудностей.

Функционально образовательная среда для студентов может быть представлена как централизованное хранилище частично структурированных данных, формирующее информационное ядро системы. В состав этого ядра входят таблицы с данными о факультетах, кафедрах, образовательных программах и дисциплинах, а также сведения о студентах, преподавателях, учебных материалах и организационных аспектах учебного процесса.

Помимо структурированных данных, в ядре аккумулируются и неструктурированные образовательные ресурсы - силлабусы, лекционные материалы, задания к практическим и лабораторным работам, экзаменационные и тестовые материалы, мультимедийные ресурсы. Эти данные могут использоваться для обучения и дообучения систем машинного обучения и искусственного интеллекта.

Для обеспечения доступа к данным и их эффективного использования необходим интеллектуальный модуль управления обучением, основанный на алгоритмах нейронных сетей и технологий больших языковых моделей (LLM). Такой модуль способен:

- выбирать и адаптировать необходимые файлы и ресурсы в соответствии с индивидуальными траекториями студентов;
- запускать контролирующие подпрограммы и формировать тестовые задания с учетом психометрической сложности и уровня подготовленности обучающегося;
- генерировать персонализированные рекомендации по изучению материалов;
- проводить интеллектуальный поиск и семантический анализ образовательного контента.

При изменении организационной структуры университета (факультетов, кафедр), а также при обновлении образовательных программ и дисциплин, компоненты и ресурсы портала электронного обучения могут динамически модифицироваться за счет унифицированной адаптации информационного ядра и переобучения интеллектуальных модулей. Это обеспечивает устойчивость и гибкость системы, соответствующую современным требованиям цифровой трансформации образования.

Архитектура образовательного портала должна строиться с учетом требований безопасности и доступности. Web-серверы размещаются в зоне, отделенной от внутренней корпоративной сети межсетевым экраном. Межсетевой экран конфигурируется таким образом, чтобы блокировать все несанкционированные запросы из внешней сети во внутреннюю. Вынос образовательной части среды во внешнюю сеть обусловлен необходимостью

предоставления безопасного доступа всем пользователям вуза, включая студентов дистанционной формы обучения и внешних слушателей.

Архитектура реализуется в виде трехуровневой модели:

1. Уровень взаимодействия с пользователем. Представлен системой управления контентом (CMS) и дополнительными сервисами. CMS обеспечивает инструменты высокого уровня для формирования интерфейса портала и организации доступа к функциям среды: навигации по образовательным ресурсам, обмену сообщениями, сдаче заданий и прохождению тестирования. Важной функцией интерфейса является его адаптивность: студенты могут выбирать удобный способ восприятия информации, а система автоматически предлагает альтернативные форматы для обеспечения инклюзивного обучения.

2. Уровень управления знаниями. Реализует бизнес-логику предметной области и включает совокупность правил, принципов и зависимостей, определяющих поведение объектов образовательного процесса. Здесь интегрируются интеллектуальные алгоритмы машинного обучения и системы искусственного интеллекта (включая большие языковые модели, LLM), которые выполняют:

a. адаптацию учебных материалов под уровень и стиль обучения студента;

b. интеллектуальный поиск и семантический анализ образовательных данных;

c. прогнозирование академических результатов и выявление рисков снижения успеваемости;

d. автоматическую генерацию тестовых заданий с заданной психометрической сложностью.

3. Уровень хранения знаний. Представлен централизованным хранилищем частично структурированных и неструктурированных данных. Для его реализации могут использоваться технологии NoSQL и Big Data, обеспечивающие масштабируемость, надежность и высокую скорость обработки больших массивов образовательных данных. В хранилище аккумулируются сведения об образовательных программах, дисциплинах, студентах, преподавателях, а также мультимедийные материалы и цифровые ресурсы, используемые в учебном процессе.

Реализация образовательного портала с использованием больших языковых моделей (LLM) требует выполнения нескольких этапов.

1. Выбор языковой модели. Наиболее важным шагом является выбор конкретной языковой модели. На сегодняшний день доступно несколько LLM, таких как GPT (Generative Pre-trained Transformer), BERT (Bidirectional Encoder Representations from Transformers) и другие. Выбор зависит от требований проекта, доступных ресурсов и конкретных задач, которые необходимо решить.

2. Обучение модели. После выбора модели следует обучить ее на соответствующих данных. Обучение LLM требует значительных вычислительных ресурсов и времени, поэтому часто используются предобученные модели, которые затем дообучаются на специфических данных проекта.

3. Разработка интерфейса пользователя. Создание web-портал с помощью технологий web-разработки, таких как HTML, CSS и JavaScript. Интерфейс должен быть интуитивно понятным для пользователей и обеспечивать возможность загрузки данных студентов.

4. Интеграция с языковой моделью. Необходима разработка кода для интеграции выбранной языковой модели в веб-портал. Это может потребовать использования специализированных библиотек и API для работы с LLM.

5. Обработка запросов пользователя. Разрабатывается логика для обработки запросов пользователя, отправленных через интерфейс, и передачи их на анализ языковой модели. Затем обработка результатов и отоброжение их на портале.

6. Тестирование и оптимизация. Необходимо убедиться в правильной работе портала и эффективности, а также оптимизировать производительность и улучшить пользовательский опыт при необходимости.

7. Обеспечение безопасности, используя соответствующие методы шифрования и защиты информации.

8. Масштабирование и поддержка для обеспечения непрерывной работы и удовлетворения потребностей пользователей.

Важно отметить, что все электронные учебники и пособия, разрабатываемые в университете, изначально ориентированы на последующее интегрирование в электронный портал. При их разработке активно применяется междисциплинарное сотрудничество преподавателей-предметников практически всех кафедр университета.

Помимо электронных изданий, прямо используемых в учебном процессе университета, компонент «учебный процесс» информационной образовательной среды связан с информационным блоком, который содержит все необходимые сведения о факультетах, кафедрах и образовательных программах университета. Информация о факультетах и кафедрах включает данные об их истории, персонале, областях научных исследований и реализуемых учебных программах. Информация о каждой образовательной программе включает общие сведения, учебные планы и программы.

Такое устройство среды анализа учебных достижений вносит значительный вклад в повышение эффективности самостоятельной и индивидуализированной работы студентов за счет персонализации учебного процесса. При такой системе каждый студент имеет доступ к персонализированному учебному контенту через портал, что позволяет оперативно осваивать необходимый теоретический материал по изучаемым дисциплинам. Кроме того, он может проверять свои знания с помощью специально сгенерированных материалов искусственным интеллектом, а также получать методические указания по выполнению лабораторных работ и других заданий.

Используя архив учебных достижений студентов, можно внедрить новые функции управления учебным процессом. Одним из таких усовершенствований может быть систематическое управление качеством освоения учебной программы [4]. Этот подход включает в себя два взаимосвязанных процесса.

Первый из них - диагностика (мониторинг), необходима не только для оценки, но и для выявления и систематизации индивидуальных пробелов в знаниях и навыках конкретных студентов. Вторым важным процессом является своевременная коррекция обнаруженных в ходе диагностики пробелов. Следует отметить, что такая система на практике помогает избежать ситуаций, когда студент приступает к изучению нового материала, имея серьезные пробелы в предыдущем, часто базовом учебном материале.

Необходимость внедрения программной поддержки для первого процесса и его взаимосвязи с элементами учебной среды для осуществления второго процесса подчеркивает важность создания отдельного компонента в образовательной среде университета, направленного на контроль и измерение уровня знаний и умений студентов.

Компонент «контроль знаний» включает в себя блоки настройки и тестирования, а также блок интеллектуального оценивания. Первый блок основан на электронной версии рейтингового журнала, системе аутентификации преподавателей и студентов, а также системе корректировки тестовых заданий. Полный доступ к этим функциям предоставляется только системному администратору, управляющему средой. Чтобы предоставить ограниченный доступ преподавателям, системный администратор должен зарегистрировать каждого преподавателя в специальной базе данных, содержащей информацию о фамилии, имени, должности и пароле конкретного преподавателя.

Блок тестирования включает в себя использование алгоритмов искусственного интеллекта для создания индивидуальных заданий для студентов и проведения автоматизированной оценки уровня их знаний и умений, включая задания открытого типа, такие как письменные ответы и эссе.

Результаты тестирования каждого студента в рамках текущего, промежуточного и итогового контроля формируют основную часть рейтингового журнала, который также входит в информационную образовательную среду и предоставляет данные для функционирования информационных ресурсов других компонентов среды.

Определение категории пользователя и управление правами доступа осуществляется специализированной подсистемой аутентификации, включенной в организационно-управленческую компоненту. Эта подсистема осуществляет поиск информации о пользователе в специальной базе данных. В случае отсутствия данных, пользователю предлагается пройти процедуру первоначальной регистрации на портале. После успешной аутентификации каждый пользователь, будь то студент, преподаватель, сотрудник деканата или ректората, получает доступ к информационным ресурсам и средствам корпоративного портала в соответствии с предусмотренными для него полномочиями.

Все информационные технологии и ресурсы, встроенные в портал, должны соответствовать разработанным и ранее описанным правилам унификации и спецификации, обеспечивая единообразие интерфейсов, содержания и методологии всех компонентов портала. Этот подход способствует широкому использо-

ванию средств информационных технологий всеми участниками образовательного процесса в университете без необходимости дополнительных мероприятий для подготовки и адаптации студентов, преподавателей и персонала.

Разработка индивидуального интерактивного портала на основе интеллектуального анализа учебных достижений студента обеспечивает реализацию таких особенностей обучения, как индивидуальный подход и актуальность обучения. Особое внимание в разработке портала уделяется вопросам инклюзии: интеллектуальные сервисы ИИ позволяют не только персонализировать обучение, но и обеспечивать равные возможности для всех категорий студентов, включая тех, кто испытывает ограничения в здоровье или трудности в освоении учебного материала.

Список литературы

1. Large language models in education: Vision and opportunities / W. Gan, Z. Qi, J. Wu. — Текст : непосредственный // IEEE International Conference on Big Data. — 2023. — С. 1–10.

2. Metaverse in education: Vision, opportunities, and challenges / H. Lin, S. Wan, W. Gan [и др.]. — Текст : непосредственный // IEEE International Conference on Big Data. — 2022. — С. 2857–2866.

3. Lee, H. The rise of ChatGPT: Exploring its potential in medical education / H. Lee. — Текст : непосредственный // Anatomical Sciences Education. — 2023. — DOI: 10.1002/ase.2270.

4. From data to insights: A layered storytelling approach for multimodal learning analytics / R. Martinez-Maldonado, V. Echeverria, Fernandez G, Buckingham S. — Текст: непосредственный // CHI Conference on Human Factors in Computing Systems. — 2020. —С. 1–15.

ӘОЖ 681.518:681.5

МҰНАЙ ҰҢҒЫМАСЫН МОНИТОРИНГІЛЕУ МЕН БАСҚАРУДЫҢ ЗИЯТКЕРЛІК ЖҮЙЕСІН АППАРАТТЫҚ ҚАМТАМАСЫЗ ЕТУДІҢ КІШІ ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ

Әбдікерім Б.Е.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
e-mail: b.abdikerim@aues.kz

1 Кіріспе

Қазіргі таңда мұнай-газ өнеркәсібінде өндіріс тиімділігін арттыру, қауіпсіздікті қамтамасыз ету және шығындарды азайту мақсатында зияткерлік технологияларға деген сұраныс қарқынды өсіп келеді. Зияткерлік ұңғыма

жүйелері (*Intelligent Well Systems, IWS*) – мұнай-газ саласындағы цифрландырудың негізгі бағыттарының бірі болып табылады. Олар нақты уақыт режимінде ұңғыманы бақылауға және басқаруға мүмкіндік беріп, өндірістік процестердің тиімділігін жаңа деңгейге көтереді [1–3].

Зияткерлік ұңғыма жүйесі сенсорлар, атқарушы құрылғылар, деректерді жинау модульдері, байланыс арналары, энергиямен жабдықтау жүйелері және басқару блоктарынан тұратын күрделі аппараттық кешенді қамтиды. Мұндай кешеннің сенімділігі мен үздіксіз жұмысы бүкіл өндірістік процестің қауіпсіздігі мен тиімділігін қамтамасыз етуде шешуші мәнге ие [2],[5]. Мысалы, тұрақты ұңғымадағы қысым мен температураны бақылау үшін *Permanent Downhole Gauge (PDG)* жүйелері кеңінен қолданылады, олар деректерді үздіксіз жеткізіп, апаттық жағдайлардың алдын алуға мүмкіндік береді [4].

Аппараттық құрамға қойылатын негізгі талаптар қатарына нақты уақыт режимінде сенімді деректер жинау, ақпаратты жоғалтусыз жеткізу, энергияны тиімді пайдалану және әртүрлі сыртқы жағдайларға төзімділік жатады [1],[6]. Соңғы жылдары IoT және LoRa сияқты төмен энергия тұтынатын сымсыз технологиялар, сондай-ақ edge computing шешімдері ұңғыма мониторингін жаңа деңгейге шығарып отыр [1],[3],[7]. Бұл тәсілдер ақпарат ағынын азайтып, шешім қабылдау жылдамдығын арттырады.

Сондай-ақ, сенсорлар мен атқарушы механизмдердің ұзақ мерзімді жұмысы, байланыс арналарындағы тұрақтылық және деректерді басқару орталықтарымен үздіксіз интеграция – өндірістің қауіпсіздігін қамтамасыз етудің негізгі факторлары болып саналады. Ресейлік зерттеушілердің еңбектерінде (мысалы, С. Г. Мухаметдинова және әріптестері) сенсорларды таңдау кезінде импортозамещение мәселелері, материалдық тұрақтылық және коррозияға төзімділік ерекше атап өтіледі [5].

Осы шолу мақаласында мұнай ұңғымасын мониторингілеу мен басқарудың зияткерлік жүйесін аппараттық қамтамасыз етудің заманауи тәсілдері қарастырылады. Негізгі назар сенсорлық технологияларға, деректерді жинау және өңдеу модульдеріне, энергиямен жабдықтау шешімдеріне, сенімді байланыс арналарына, сондай-ақ атқарушы құрылғылардың жұмыс ерекшеліктеріне аударылады. Бұдан бөлек, қазіргі уақытта кездесетін негізгі мәселелер мен болашақтағы даму бағыттары талқыланып, өндіріс тиімділігін арттыруға арналған инновациялық шешімдерге баса көңіл бөлінеді.

2 Материалдар мен әдістер

Бұл шолу мақаласын дайындау барысында 2020–2025 жылдар аралығында жарық көрген ғылыми жарияланымдар мен салалық есептер кеңінен пайдаланылды. Негізгі дереккөздер ретінде беделді халықаралық платформалар – MDPI, IEEE Xplore, Society of Petroleum Engineers (SPE), сондай-ақ OnePetro деректер базасындағы мақалалар қарастырылды. Бұдан бөлек, мұнай-газ саласына қатысты аналитикалық шолулар мен технологиялық есептер пайдаланылды [1–4].

Материалдарды іздеу кезінде мұнай ұңғымаларын зияткерлік басқаруға арналған аппараттық қамтамасыз етуге тікелей байланысты кілт сөздер

қолданылды. Атап айтқанда: “intelligent well hardware”, “downhole sensors”, “real-time monitoring”, “oilfield automation”, “wireless telemetry”, “power supply solutions for wells” сияқты терминдер зерттеу шеңберіне енгізілді. Бұл кілт сөздер аппараттық құрамның әртүрлі аспектілерін қамтып, сенсорлардан бастап деректерді беру жүйелері мен энергиямен жабдықтау шешімдеріне дейінгі барлық элементтерді талдауға мүмкіндік берді.

Зерттеу барысында келесі әдістемелік қадамдар жүзеге асырылды:

1) Дереккөздерді іріктеу. Жарияланымдардың өзектілігі, дәйексөздер саны және практикалық қолданбалығы ескерілді. Негізгі назар соңғы бес жылдағы ең жаңа зерттеулерге аударылды, өйткені дәл осы кезеңде интеллектуалды ұңғыма жүйелерін дамытуда айтарлықтай технологиялық серпілістер орын алды [1],[2];

2) Салыстырмалы талдау. Әртүрлі ғылыми мақалалар мен салалық есептерде ұсынылған аппараттық шешімдер салыстырылып, олардың артықшылықтары мен шектеулері анықталды. Әсіресе сенсорлардың өлшеу дәлдігі, жұмыс диапазоны, сенімділігі және ұзақ мерзімділігі сияқты сипаттамаларға басымдық берілді [3];

3) Байланыс технологияларын жіктеу. Сымды және сымсыз арналардың қолданылу ерекшеліктері, деректерді жеткізу жылдамдығы, бөгеттерге төзімділігі, сондай-ақ ұңғыма жағдайында қолдану шектеулері қарастырылды. IoT және LoRa сияқты төмен энергия тұтынатын сымсыз технологияларға ерекше көңіл бөлінді [1];

4) Энергиямен жабдықтау шешімдерін талдау. Ұңғымадағы автономды сенсорлар мен модульдер үшін энергия көздерін қамтамасыз ету мәселелері зерттелді. Қайта зарядталатын аккумуляторлар, энергия жинақтау әдістері (energy harvesting), сондай-ақ сыртқы қуат беру жүйелерінің тиімділігі салыстырылды [4],[5];

5) Интеграция және сенімділік аспектілері. Жүйенің әртүрлі аппараттық компоненттерін біртұтас кешенге біріктіру кезіндегі инженерлік қиындықтар, сондай-ақ сенімділікті қамтамасыз ету әдістері талданды. Әсіресе ұзақ мерзімді жұмыс жағдайында жүйенің икемділігі мен модульділігіне назар аударылды [2],[6].

Бұл әдістемелік тәсілдер шолу мақаласының мазмұнын жүйелі құруға, заманауи технологиялық бағыттарды айқындауға және болашақ зерттеулер үшін ғылыми-тәжірибелік негіз қалыптастыруға мүмкіндік берді.

3 Нәтижелер және талқылау

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, зияткерлік ұңғыма жүйелерін аппараттық деңгейде жүзеге асыру бірнеше өзара байланысты кіші жүйелерден тұрады. Әрбір компонент өндірістің үздіксіздігі мен қауіпсіздігін қамтамасыз етуде маңызды рөл атқарады.

Қазіргі таңда қысым, температура, ағын жылдамдығы мен бағыты, сондай-ақ көпфазалы құрамды анықтауға арналған сенсорлар кеңінен қолданылады. Негізгі талаптар – өлшеу дәлдігінің жоғары болуы, ұзақ мерзімді тұрақтылық пен қайта калибрлеусіз жұмыс істеу мүмкіндігі. Сонымен қатар, ұңғыманың күрделі

жағдайларына байланысты (жоғары температура, агрессивті орта, коррозияға бейімділік) сенсорлардың материалдық базасына ерекше көңіл бөлінеді [1],[5].

Соңғы жылдары жоғары сенімділікке ие оптикалық датчиктер мен микроэлектромеханикалық сенсорлар (MEMS) белсенді енгізілуде. Бұл шешімдер төмен энергия тұтынумен қатар, деректерді ұзақ уақыт бойы жоғары дәлдікпен жеткізуге мүмкіндік береді.

Сенсорлардан алынған сигналдар арнайы модульдер арқылы қабылданып, түрлендіріліп және калибрленеді. Бұл модульдерде кіріс шуын азайту, сигналды күшейту және бастапқы деректерді алдын ала өңдеу жүзеге асырылады.

Заманауи шешімдерде edge computing принциптері қолданылады, яғни деректердің бір бөлігі жергілікті деңгейде өңделіп, тек маңызды ақпарат орталық серверге жіберіледі. Мұндай тәсіл ақпарат ағынын қысқартып, шешім қабылдау уақытын азайтады [2],[6].

Деректерді жеткізу үшін сымды (оптикалық талшық, коаксиалды немесе электр кабельдері) және сымсыз (LoRa, LTE/5G, спутниктік арналар) технологиялар қолданылады.

Сымды арналар деректерді жоғалтусыз және кідіріссіз жеткізуге мүмкіндік береді, бірақ монтаждау және қызмет көрсету шығындары жоғары.

Сымсыз шешімдер монтаждауды жеңілдетіп, қолжетімділікті арттырады. Дегенмен, терең ұңғымалар жағдайында сигналдың әлсіреуі және бөгеттер негізгі шектеулер болып қала береді [1],[3].

Зияткерлік ұңғымалардағы басқару элементтеріне дроссель клапандар, ағынды бөлу және реттеу құрылғылары, сондай-ақ апаттық жағдайларда іске қосылатын қауіпсіздік клапандары жатады. Бұл құрылғылар деректерді талдау нәтижесінде автоматты түрде басқарылып, өндірістің тұрақтылығын сақтауға мүмкіндік береді. Кейбір жүйелерде машиналық оқыту алгоритмдері енгізіліп, басқару процестерін оңтайландыру мүмкіндігі қарастырылуда [2].

Аппараттық жүйелерді үздіксіз энергиямен қамтамасыз ету – негізгі міндеттердің бірі. Қазіргі таңда үш негізгі тәсіл қолданылады:

1) Кабель арқылы қуат жеткізу;
2) Автономды аккумуляторлық жүйелер;
3) Энергия жинау технологиялары (термоэлектрлік генерация, вибрациялық энергияны түрлендіру).

Энергия жинау тәсілдері ұзақ мерзімді автономды жұмыс үшін перспективалы шешім ретінде қарастырылуда, әсіресе қайталама техникалық қызмет көрсетуге қолжетімсіз ұңғымаларда [4].

Ұңғыма жабдықтары жоғары қысым, температура және агрессивті химиялық орта жағдайында жұмыс істейтіндіктен, сенімділікке қойылатын талаптар ерекше. Бұл тұрғыда жабдықты герметизациялау, механикалық және электрлік резервтеу, сондай-ақ халықаралық API және ISO стандарттарына сәйкестік басты шарт болып табылады [5],[7].

Жүргізілген талдау заманауи мұнай-газ саласында IoT құрылғыларын, шеткі есептеу (edge computing) және бұлттық инфрақұрылымды қолдану арқылы мониторинг және басқару тиімділігін арттыруға болатынын көрсетті. Бұл технологиялар:

1) деректерді нақты уақытта өңдеуге;

2) жабдықтың жағдайын болжауға;

3) жөндеу-алдын алу шараларын оңтайландыруға мүмкіндік береді [1],[6].

Соның нәтижесінде өндірістің тоқтап қалу ықтималдығы азайып, техникалық қызмет көрсету шығындары төмендейді.

4 Қорытынды

Зерттеу нәтижелері зияткерлік ұңғыма жүйелерін аппараттық деңгейде жүзеге асырудың кешенді тәсілді талап ететінін көрсетті. Мұндай жүйелер бірнеше өзара байланысты кіші жүйелерден тұрады, олардың әрқайсысы өндірістің үздіксіздігі мен қауіпсіздігін қамтамасыз етуде маңызды рөл атқарады.

Ұңғыма сенсорлары қысым, температура, ағын параметрлері мен көпфазалы құрамды анықтап, нақты уақыттағы мониторингті жүзеге асырады. Соңғы жылдары жоғары сенімділікке ие оптикалық және микроэлектромеханикалық сенсорлар (MEMS) белсенді енгізіліп, ұзақ мерзімді тұрақтылық пен жоғары дәлдікке қол жеткізілуде.

Деректерді жинау модульдері сигналдарды түрлендіріп, калибрлеп, бастапқы өңдеуді қамтамасыз етеді. Edge computing принциптерін қолдану арқылы ақпарат ағыны азайып, шешім қабылдау жылдамдығы артады.

Байланыс жүйелері сымды (оптикалық талшық, электр кабельдері) және сымсыз (LoRa, LTE/5G, спутниктік) технологияларға негізделеді. Әрқайсысының өз артықшылықтары мен шектеулері бар: сымды арналар деректердің сенімді жеткізілуін қамтамасыз етсе, сымсыз жүйелер икемділікті арттырады.

Атқарушы құрылғылар (дроссель клапандар, ағынды реттеу жүйелері, қауіпсіздік клапандары) деректерге сүйене отырып автоматты түрде әрекет етіп, ұңғыма жұмысын тұрақты ұстап тұрады.

Энергиямен жабдықтау кабель арқылы қуат беру, аккумуляторлық жүйелер немесе энергия жинау технологиялары арқылы жүзеге асады. Соңғысы (термоэлектрлік, вибрациялық генерация) ұзақ мерзімді автономды жұмыс үшін тиімді шешім ретінде қарастырылуда.

Сенімділік пен қорғау аспектілері жабдықтың күрделі жағдайларда (жоғары қысым, температура, агрессивті орта) ұзақ мерзімді жұмысын қамтамасыз ету үшін герметизациялау, резервтеу және халықаралық API/ISO стандарттарына сәйкестік арқылы шешіледі.

Жүргізілген талдау заманауи мұнай-газ саласында IoT құрылғыларын, шеткі есептеу (edge computing) және бұлттық инфрақұрылымды қолдану мониторинг пен басқару тиімділігін едәуір арттыратынын көрсетті. Бұл технологиялар деректерді нақты уақыт режимінде өңдеуге, жабдықтың жағдайын болжауға және алдын ала техникалық қызмет көрсетуді оңтайландыруға мүмкіндік береді. Соның нәтижесінде өндірістің тоқтап қалу ықтималдығы төмендеп, шығындарды азайтуға қол жеткізіледі.

Осылайша, зияткерлік ұңғыма жүйелерін аппараттық қамтамасыз етуді жетілдіру мұнай-газ өнеркәсібіндегі өндірістің тұрақтылығы мен қауіпсіздігін арттырудың негізгі бағыттарының бірі болып табылады.

5 Пайдаланылған әдебиеттер

1 Liu, Z. және т.б. (2024). *Dynamic Liquid Level Monitoring in Oil Wells Based on IoT and LoRa.* Sensors 24(11): 3607. https://www.mdpi.com/1424-8220/24/11/3607

2 Du, S. және т.б. (2024). *A Review of Data-Driven Intelligent Monitoring for Geological Drilling Processes.* Processes 12(11): 2478. https://www.mdpi.com/2227-9717/12/11/2478

3 *Remote Monitoring and Management System for Oil and Gas Facilities.* (2025). https://thesai.org/Downloads/Volume16No5/Paper_94-Remote_Monitoring_and_Management_System_for_Oil_and_Gas_Facilities.pdf

4 *Permanent Downhole Gauge (PDG).* Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Permanent_downhole_gauge

5 Мухаметдинова, С. Г., Коршунов, А. И., Вахрушева, Н. О. (2022). *Выбор датчиков на нефтегазодобывающих скважинах с учетом импортозамещения.* Интеллектуальные системы в производстве. УдмФИЦ УрО РАН.

6 Ложников, А., Клиновенко, П. С., Столяров, С. А., Сафарова, Е. А. (2021). *Интеллектуальные инновационные технологии при строительстве скважин и эксплуатации нефтегазовых месторождений.* Газовая промышленность, № 3/813.

7 Ramzey, H., Badawy, M., Elhosseini, M. және т.б. (2025). *IOT-EC: A Framework for Smart Real-Time Monitoring and Controlling Crude Oil Production.* Energies.

ӘОЖ 004.738.5

КӨШІРМЕЛЕУ ҚЫЗМЕТТЕРІН АВТОМАТТАНДЫРУ МЕН ОҢТАЙЛАНДЫРУҒА АРНАЛҒАН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ВЕБ-ЖҮЙЕ

Әділетхан Д.А.[1*], Бекетова Г.С.[1], Абуова Ж.К.[2]

[1]Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан

[2]Қазақ ұлттық қыздар педагогикалық университеті, Алматы қ., Қазақстан

[*]e-mail: D.adiletkhan@aues.kz

Аннотация: Мақалада Қазақстандағы қызмет көрсету саласындағы өзекті мәселелердің бірі – көшірмелеу қызметтерін автоматтандыру мен оңтайландыру мәселесі қарастырылады. Зерттеу жұмысының мақсаты – веб-технологиялар мен жасанды интеллект әдістерін біріктіру арқылы интеллектуалды веб-жүйе құрудың тұжырымдамасын әзірлеу. Ұсынылған жүйе клиенттерге онлайн тапсырыс беру, төлем жүргізу, қызметтің орындалу барысын бақылау және жасанды интеллект алгоритмдері негізінде сұранысты болжау мүмкіндіктерін ұсынады. Жүйені енгізу Қазақстандағы шағын және орта бизнеске тиімді құрал

болып, қызмет көрсету саласының цифрлық трансформациясын жеделдетуге ықпал етеді.

Кілт сөздер: веб-жүйе, жасанды интеллект, автоматтандыру, көшірмелеу қызметтері, цифрландыру, бизнес-процестер.

Кіріспе

Қазіргі кезеңде цифрландыру қоғам дамуының негізгі бағыттарының бірі болып отыр. Әсіресе, қызмет көрсету индустриясында ақпараттық технологияларды енгізу тиімділікті арттырудың маңызды құралына айналған. Қазақстандағы көшірмелеу орталықтарының басым бөлігі дәстүрлі жұмыс үлгісін қолданады: клиент тапсырыс беру үшін тікелей келіп, кезек күтеді, бұл уақыт шығынына және қызмет сапасының төмендеуіне әкеледі.

Осыған байланысты интеллектуалды веб-жүйе әзірлеу өзекті болып табылады. Мұндай жүйе клиенттердің тапсырысын қашықтан қабылдап, төлемді автоматты түрде жүргізіп, қызмет көрсету үдерісін жеңілдетеді. Сонымен қатар жасанды интеллект әдістерін қолдану арқылы сұраныс динамикасын болжау, ресурстарды оңтайлы бөлу және бизнес-процестердің тиімділігін арттыруға мүмкіндік береді.

Зерттеудің Қазақстан үшін өзектілігі

Қазақстанда жүзеге асырылып жатқан *«Цифрлық Қазақстан»* мемлекеттік бағдарламасы аясында қызмет көрсету саласын цифрландыруға айрықша назар аударылуда. Дегенмен шағын және орта бизнеске бағытталған заманауи шешімдер жеткілікті деңгейде дамымаған. Көшірмелеу қызметтері – кең қолданылатын сала болғанымен, цифрлық трансформация қарқыны баяу.

Интеллектуалды веб-жүйені енгізу мынадай нәтижелерге қол жеткізуге мүмкіндік береді:

- клиенттердің уақытын үнемдеу;
- қызмет көрсету сапасын арттыру;
- шағын бизнестің табысын көбейту;
- цифрлық инфрақұрылымды дамыту.

Әдеби шолу

Әлемдік тәжірибеде қызмет көрсету саласын автоматтандыруға арналған көптеген шешімдер әзірленген. Russell және Norvig (2020) еңбектерінде жасанды интеллекттің бизнес-процестерді оңтайландырудағы орны кеңінен талданған. Smith (2021) веб-жүйелердің даму үрдістерін сипаттап, олардың шағын бизнеске әсерін көрсетеді.

Қазақстандық зерттеушілер арасында да бұл бағытта ғылыми еңбектер бар. Мысалы, Бочкин (2020) еңбегінде веб-жүйелерді құрудың әдіснамалық негіздері баяндалған. Алайда көшірмелеу қызметтерін жасанды интеллектке негізделген интеллектуалды веб-жүйе арқылы автоматтандыруға қатысты арнайы зерттеулер жеткіліксіз. Бұл жағдай ұсынылып отырған зерттеудің ғылыми жаңашылдығын айқындайды.

Зерттеу әдістері

Зерттеу барысында келесі әдістер қолданылды:

1. **Жүйелік талдау** – көшірмелеу қызметінің бизнес-процестері анықталды.

2. **Жобалау әдісі** – клиент-серверлік модельге негізделген веб-жүйе архитектурасы әзірленді.

3. **Бағдарламалау әдістері** – жүйені құру үшін келесі технологиялар ұсынылды:

- Frontend: React.js, Vue.js
- Backend: Node.js (Express) немесе Java Spring
- Мәліметтер қоры: PostgreSQL/MySQL
- Жасанды интеллект: Python (scikit-learn, TensorFlow) REST API арқылы

4. **Машиналық оқыту әдістері** – сұраныстарды болжау үшін регрессиялық модельдер мен нейрондық желілер қолданылды.

5. **Салыстырмалы талдау** – дәстүрлі және жаңа жүйенің артықшылықтары салыстырылды.

Жүйе архитектурасы және функционалды мүмкіндіктері

Ұсынылған интеллектуалды веб-жүйенің архитектурасы клиент-серверлік модельге негізделген. Жүйе бірнеше негізгі модульдерден тұрады:

1. **Пайдаланушы интерфейсі (Frontend)** – клиенттің тапсырыс беруі, құжаттарды жүктеуі, төлемді жүзеге асыруы осы бөлім арқылы орындалады. Интерфейс қарапайым әрі қолжетімді болу үшін React.js немесе Vue.js негізінде әзірленуі ұсынылады.

2. **Серверлік бөлік (Backend)** – тапсырыстарды өңдеу, төлемді растау, деректер қорымен байланыс орнату функцияларын атқарады. Бұл модуль Node.js (Express) немесе Java Spring көмегімен жүзеге асырылады.

3. **Мәліметтер қоры (Database)** – клиенттердің тапсырыстары, құжат үлгілері, төлем тарихы және болжамдық аналитика деректері сақталады. PostgreSQL немесе MySQL сияқты сенімді мәліметтер қорлары пайдаланылады.

4. **Жасанды интеллект модулі (AI Module)** – клиенттердің сұранысын болжау, қызмет көрсету жүктемесін оңтайландыру, маусымдық өзгерістерді анықтау міндетін атқарады. Python негізінде scikit-learn және TensorFlow кітапханалары қолданылады.

5. **Админ панелі** – қызмет көрсету орталығының қызметкерлері үшін әзірленген бөлік. Ол арқылы тапсырыстарды басқару, статистиканы көру, ресурстарды бөлу мүмкіндіктері ұсынылады.

Жүйенің функционалды мүмкіндіктеріне мыналар жатады:

- Қашықтан тапсырыс беру және құжатты электронды түрде жүктеу;
- Онлайн төлем жүргізу және төлемнің қауіпсіздігін қамтамасыз ету;
- Қызмет көрсету барысын нақты уақыт режимінде бақылау;
- Жасанды интеллект негізінде тапсырыс көлемін болжау;
- Әкімшілік үшін талдау және есеп беру құралдарын ұсыну.

Осылайша, архитектураның модульдік құрылымы жүйенің тұрақтылығын, кеңейтілу мүмкіндігін және пайдаланушылар үшін қолайлылығын қамтамасыз етеді.

Ғылыми жаңалығы

- Қазақстан нарығына бейімделген интеллектуалды веб-жүйе тұжырымдамасы ұсынылды.
- Жасанды интеллект негізінде клиенттік сұранысты болжау алгоритмі жасалды.
- Көшірмелеу қызметтерін басқарудың жаңа цифрлық моделі ұсынылды.
- Жүйе бизнес иелеріне арналған аналитикалық құрал ретінде қарастырылды.

Практикалық маңызы

Ұсынылған шешімнің практикалық құндылығы мынада:

- клиенттер үшін ыңғайлы онлайн сервис қалыптасады;
- тапсырыс қабылдау, төлем жасау, қызмет барысын бақылау автоматтандырылады;
- кезек күту уақыты қысқарады;
- бизнес-процестер тиімді басқарылады;
- Қазақстандағы қызмет көрсету саласының цифрлық трансформациясына үлес қосылады.

Қорытынды

Зерттеу нәтижесінде көшірмелеу қызметтерін автоматтандыру мен оңтайландыруға арналған интеллектуалды веб-жүйенің тұжырымдамасы жасалды. Жүйе жасанды интеллект әдістерін қолдана отырып сұранысты болжауға, ресурстарды тиімді бөлуге және қызмет көрсету сапасын арттыруға мүмкіндік береді.

Ұсынылған шешімді енгізу шағын және орта бизнестің тиімділігін арттырып, Қазақстандағы қызмет көрсету саласының цифрлық трансформациясын жеделдетеді. Болашақта жүйені мобильді қосымша түрінде әзірлеу және бұлттық сервистермен интеграциялау жоспарлануда.

Әдебиеттер тізімі

1. Дакетт Дж. PHP и MySQL. Серверная веб-разработка / пер. с англ. М. А. Райтмана. — Москва: Эксмо, 2023. — 688 с.
2. Дакетт Дж. **J**avaScript и JQuery: Интерактивная разработка веб-интерфейсов**.** — Wiley, 2014. — 640 с.
3. Крокфорд Д. JavaScript: Лучшие практики. — Sebastopol: O’Reilly Media, 2008. — 176 с.
4. Smith J. Web Systems Development. — London: Springer, 2021. — 320 p.

УДК 004.89, 62-52

РАЗРАБОТКА БЛОКА ЗАМЕРА РАСХОДА ГАЗА АВТОМАТИЗИРОВАННОЙ СИСТЕМЫ ГРС

Жанбекұлы Д., Утепбергенов И.Т.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: d.zhanbekuly@aues.kz

1 Введение

Газораспределительные станции (ГРС) являются важнейшими элементами газотранспортной системы, выполняя функции редуцирования давления, фильтрации, подогрева и точного учёта расхода газа. Точность измерения при этом имеет первостепенное значение для коммерческих расчётов и безопасной эксплуатации оборудования. Даже незначительные погрешности в условиях больших объёмов транспортировки приводят к серьёзным финансовым потерям и росту рисков аварийных ситуаций [1].

Современные тенденции в энергетике и газовой отрасли связаны с цифровизацией и внедрением автоматизированных систем управления. Это требует создания интеллектуальных измерительных блоков, способных не только фиксировать расход газа, но и проводить коррекцию измерений, самодиагностику и интеграцию с системами SCADA. Развитие интеллектуальных технологий учёта отражено в новых отечественных стандартах, таких как ПНСТ 896-2023, регламентирующем требования к «умным» приборам [2]. Кроме того, промышленность внедряет современные расходомеры, например, ультразвуковой Turbo Flow UFG-H, обеспечивающий высокую точность и соответствие международным требованиям [3].

Несмотря на значительные достижения, остаются нерешённые задачи:

1) корректная работа расходомеров при наличии влажного или двухфазного газа;

2) высокая стоимость традиционных методов анализа состава газа (например, хроматографии);

3) необходимость учёта коэффициента сжимаемости, зависящего от давления, температуры и состава;

4) интеграция блоков измерения с интеллектуальными системами управления и диагностики.

Как отмечает Латышенко (2025), без внедрения современных методов измерения и алгоритмов коррекции обеспечить требуемую метрологическую точность и надёжность в новых условиях эксплуатации невозможно [1].

В условиях повышения требований к энергетической эффективности, безопасности и цифровизации газотранспортных систем разработка современных блоков замера расхода газа для ГРС становится особенно актуальной. Использование новых поколений ультразвуковых и кориолисовых

расходомеров, а также внедрение интеллектуальных алгоритмов анализа данных позволяют повысить точность измерений и снизить эксплуатационные риски.

Цель настоящей работы — провести обзор современных решений и исследований в области измерения расхода газа на ГРС, выявить их преимущества и ограничения, а также сформулировать практические рекомендации по проектированию блока замера расхода газа с учётом современных тенденций.

2 Обзор современных методов измерения расхода газа

В блоках замера расхода газа традиционно применяются турбинные, ротационные и диафрагменные расходомеры, которые получили широкое распространение благодаря простоте конструкции, доступной стоимости и проверенной надёжности [1]. Однако их точность и стабильность ограничены при изменении состава газа, наличии примесей, повышенной влажности и двухфазных потоков. В России такие расходомеры применяются на небольших распределительных узлах, где нет необходимости в высокоточном коммерческом учёте, а в Казахстане их используют на региональных газораспределительных станциях, где также важны надёжность и простота эксплуатации.

Для турбинных расходомеров расход газа определяется через частоту вращения турбины:

$$Q = k \cdot N, \tag{1}$$

где $Q -$ объёмный расход газа, м^3/ч;

$N -$ частота вращения турбины, об/мин;

$k -$ калибровочный коэффициент[1].

Диафрагменные расходомеры используют перепад давления ΔP на сужающем устройстве:

$$Q = C_d \cdot A \cdot \sqrt{\frac{2\Delta P}{\rho}}, \tag{2}$$

Где C_d – коэффициент расхода;

A – площадь отверстия;

ρ – плотность газа[1].

В последние годы основными стали ультразвуковые (USM) и кориолисовые расходомеры, обеспечивающие высокую точность измерений, устойчивость к внешним воздействиям и возможность интеграции в интеллектуальные системы [1, 2]. В Казахстане ультразвуковые расходомеры также внедряются на современных газораспределительных станциях для повышения точности и цифровизации учёта газа.

Для ультразвуковых расходомеров объёмный расход вычисляется по разности времени прохождения ультразвукового сигнала:

$$Q = k \cdot (t_{\text{прям}} - t_{\text{обрат}}), \quad (3)$$

где $t_{\text{прям}}$ и $t_{\text{обрат}}$ – время прохождения сигнала в прямом и обратном направлении;

k – калибровочный коэффициент.

Примером современных отечественных решений является ультразвуковой расходомер-счётчик газа Turbo Flow UFG-H, сертифицированный для коммерческого учёта и соответствующий международным метрологическим стандартам [2].

Кориолисовые расходомеры измеряют массовый расход газа через изменение вибрации сенсора:

$$Q_m = K \cdot \Delta\phi, \quad (4)$$

где $\Delta\phi$ – изменение фазы вибрации трубки;

K – калибровочный коэффициент [3].

Для влажного и двухфазного газа применяются корректирующие модели, учитывающие газовую пустотность и ориентацию сенсоров.

Актуальные исследования 2025 года также включают применение искусственных нейронных сетей (ANN) для расчёта коэффициента сжимаемости Z, что позволяет снизить зависимость от газовых хроматографов и повысить точность измерений:

$$Z = ANN(P, T, V_s), \quad (5)$$

где P – давление;

T – температура;

Vs – скорость звука [4].

Для диагностики и раннего обнаружения двухфазности в трубопроводе применяется распределённое акустическое зондирование (DAS), позволяющее анализировать режимы потока и выявлять локальные аномалии [5].

Важным элементом повышения надёжности является онлайн-коррекция ошибок измерения:

$$\delta Q = Q\text{изм} - Q\text{истин}, \qquad Q\text{кор} = Q\text{изм} - \delta Q$$

Применение таких алгоритмов снижает систематические и случайные погрешности, улучшая точность коммерческого учёта газа [6].

Указанные тенденции соответствуют общемировой практике перехода от традиционных измерительных приборов к интеллектуальным системам с обработкой данных, самодиагностикой и интеграцией с SCADA, что подтверждается международными исследованиями.

В таблице 1 приведены результаты проведенного обзора рассмотренных методов измерения расхода газа.

Таблица 1 - Сравнительная характеристика расходомеров для ГРС.

Тип расходомера	Точность	Диапазон расходов	Стоимость	Чувствительность к влажности	Необходимость обслуживания
Турбинный	1,0–2,0 %	Средний	Низкая	Высокая	Регулярное (подвижные части)
Ультразвуковой (USM)	0,2–0,5 %	Широкий	Высокая	Низкая	Минимальное
Кориолисовый	0,1–0,3 %	Ограниченный (малые/средние диаметры)	Очень высокая	Средняя (чувствителен к пустотности)	Минимальное
Диафрагменный (ΔP)	1,0–2,5 %	Широкий	Средняя	Средняя	Периодическая замена элементов
Вихревой	0,5–1,0 %	Средний	Средняя	Высокая (чувствителен к капельной влаге)	Среднее

3 Анализ подходов к разработке блоков замера расхода газа

Исследования 2025 года показали, что применение нейросетевых моделей, таких как RBF (радиально-базисные функции) и MLP (многослойные перцептроны), позволяет отказаться от дорогостоящих газовых хроматографов в ряде случаев, сохраняя высокую точность измерений [4]. ANN-модели обеспечивают адаптивный расчёт коэффициента сжимаемости Z на основе давления, температуры и скорости звука, что позволяет более точно учитывать изменчивость физико-химических свойств природного газа и улучшать расчёт объёмного расхода. В казахстанской практике внедрение таких моделей на современных ГРС позволяет интегрировать вычисления коэффициента сжимаемости напрямую в SCADA-системы, снижая зависимость от лабораторного анализа и повышая оперативность принятия решений при изменении режимов работы станции.

Кориолисовые расходомеры при корректной калибровке и учёте газовой пустотности обеспечивают достоверные результаты даже при наличии влажного газа [5]. Эти приборы позволяют измерять массовый расход без необходимости коррекции на плотность, что особенно важно при работе с газовыми смесями и нестабильными потоками. В Казахстане кориолисовые расходомеры активно внедряются на крупных ГРС и магистральных газопроводах, где требуется

высокая точность коммерческого учёта, а также возможность интеграции данных с интеллектуальными системами управления и диагностическими алгоритмами.

DAS-технологии (распределённое акустическое зондирование) показали высокую эффективность для мониторинга двухфазных потоков и раннего выявления аномальных режимов работы [6]. Эти технологии позволяют фиксировать локальные колебания давления и вибрации на протяжённых участках трубопроводов, выявлять скопления жидкости и пузырьков газа, что важно для предотвращения гидравлических ударов и аварий. В Казахстане DAS активно рассматривается как дополнительный инструмент диагностики ГРС, который может дополнять данные традиционных расходомеров, повышая надёжность системы и безопасность эксплуатации.

Онлайн-коррекция ошибок измерений является ещё одним ключевым элементом повышения точности и надёжности [7]. Использование алгоритмов автоматической компенсации систематических и случайных погрешностей позволяет снижать риск коммерческих и эксплуатационных ошибок, улучшает прогнозирование технического состояния оборудования и повышает уверенность операторов ГРС при принятии решений.

Таким образом, современные подходы к разработке блоков замера расхода газа включают интеграцию высокоточных приборов (ультразвуковых и кориолисовых расходомеров), нейросетевых моделей для расчёта коэффициента сжимаемости, DAS-технологий для диагностики и мониторинга, а также алгоритмов онлайн-коррекции ошибок. Такой комплексный подход обеспечивает возможность создания интеллектуальных измерительных систем, способных адаптироваться к изменяющимся условиям потока, повышать точность коммерческого учёта и снижать эксплуатационные риски.

Перспективными направлениями дальнейших исследований являются:

1) расширение применения нейросетевых моделей для прогнозирования нестабильных режимов потока;

2) разработка алгоритмов интеграции данных DAS с моделями расходомеров для более точной диагностики двухфазных потоков;

3) оптимизация калибровки кориолисовых и ультразвуковых расходомеров для условий повышенной влажности и турбулентных потоков.

4 Практические рекомендации для проектирования блока замера расхода газа

На основе анализа современных исследований 2025 года и практического опыта применения высокоточных расходомеров, а также технологий интеллектуальной обработки данных, можно сформулировать следующие рекомендации для проектирования блока замера расхода газа в автоматизированных ГРС, включая казахстанскую практику (рис 1.):

1) Использование многолучевых ультразвуковых и кориолисовых расходомеров в качестве основных приборов учёта. Эти приборы обеспечивают высокую точность измерений, устойчивость к турбулентности и возможность

интеграции с автоматизированными системами контроля. В Казахстане такие расходомеры уже применяются на современных ГРС для обеспечения точного коммерческого учёта и оперативного контроля потоков газа.

2) Интеграция ANN-моделей для расчёта коэффициента сжимаемости Z на основе давления, температуры и скорости звука. Использование нейросетевых моделей, таких как RBF и MLP, позволяет снизить зависимость от лабораторного анализа и повысить точность расчётов в реальном времени. В казахстанской практике применение ANN позволяет адаптировать измерительную систему к изменениям состава газа и эксплуатационным условиям.

3) Внедрение алгоритмов коррекции кориолисовых расходомеров при работе с влажным газом и двухфазными потоками. Современные модели корректировки учитывают влияние газовой пустотности и ориентацию сенсоров, что обеспечивает достоверность измерений даже в сложных режимах работы.

4) Применение DAS (распределённого акустического зондирования) для диагностики и раннего обнаружения двухфазности. DAS позволяет фиксировать локальные аномалии потока и предотвращать аварийные ситуации. В Казахстане эта технология используется как дополнительный инструмент контроля, повышая надёжность и безопасность работы ГРС.

5) Интеграция с системами SCADA и обеспечение онлайн-коррекции ошибок. Алгоритмы автоматической компенсации систематических и случайных погрешностей позволяют минимизировать эксплуатационные риски и повышают точность коммерческого учёта газа. Такая интеграция обеспечивает оперативное управление и мониторинг расхода в режиме реального времени, что особенно важно для крупных ГРС и магистральных газопроводов.

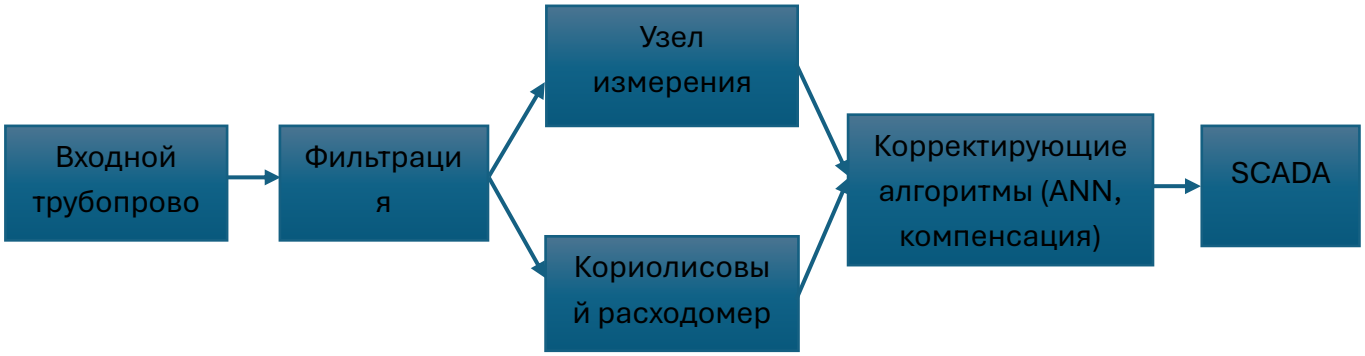

Рисунок 1 – Схема блока измерения расхода газа для автоматизированной газораспределительной станции

6) Соответствие международным стандартам и нормативам. При проектировании блока замера расхода газа необходимо учитывать требования стандартов к интеллектуальным измерительным приборам, например ПНСТ 896–2023, что гарантирует корректность и юридическую значимость измерений.

Предлагаемое комплексное применение высокоточных расходомеров, интеллектуальных моделей обработки данных, диагностических DAS-систем и онлайн-коррекции ошибок позволяет создавать интеллектуальные и адаптивные

блоки замера расхода газа, соответствующие современным требованиям точности, надёжности и безопасности для ГРС.

5 Заключение

Разработка современного блока замера расхода газа для автоматизированных систем ГРС требует комплексного подхода, учитывающего не только метрологическую точность, но и интеллектуальные функции анализа, коррекции и диагностики. На основе анализа современных исследований 2025 года и практического опыта применения высокоточных расходомеров, включая казахстанскую практику, а также технологии интеллектуальной обработки, сформулированы рекомендации для проектирования блока замера расхода газа в автоматизированных ГРС.

Предлагаемый блок замера расхода газа представляет собой интеллектуальную систему, сочетающую высокоточные расходомеры, нейросетевые алгоритмы, диагностические DAS-технологии и онлайн-коррекцию ошибок. Такой комплексный подход обеспечивает:

1) высокую точность и достоверность измерений;
2) адаптивность к изменяющимся условиям потока;
3) снижение эксплуатационных рисков и аварийных ситуаций;
4) возможность интеграции с автоматизированными системами управления и SCADA;
5) практическую применимость в казахстанской практике на ГРС и магистральных газопроводах.

Таким образом, результаты исследования подтверждают перспективность внедрения интеллектуальных блоков замера расхода газа как для коммерческого учёта, так и для повышения надёжности и безопасности работы газотранспортных систем.

Список литературы

1 Латышенко, К. П. *Измерение расхода жидкостей и газов : учебник для вузов*. 3-е изд., испр. и доп. — Москва: Юрайт, 2025.

2 ПНСТ 896–2023 «Интеллектуальные приборы учета электрической энергии». Росстандарт, 2023.

3 Turbo Flow UFG-H. Ультразвуковой расходомер-счетчик газа. ООО «Турбулентность-ДОН». 2024.

4 Measurement Science Review (2025). Prediction of Natural Gas Compressibility Factor using ANN. https://sciendo.com/article/10.2478/msr-2025-0005

5 Flow Measurement & Instrumentation (2025). Advancing Two-Phase Wet Gas Flow Measurement with Coriolis Meters. https://doi.org/10.1016/j.flowmeasinst.2025.102537

6 SSRN (2025). Measurement of Gas and Liquid Flow Rates in Two-Phase Pipe Flows using DAS. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4878985

7 PMC (2025). Research on Measurement Error Distribution and Flowmeter Accuracy. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC11943561/

ӘОЖ 681.518.1: 681.518.5

АҚПАРАТТЫ БАСҚАРУДЫҢ ЗИЯТКЕРЛІК ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМИ-ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ЖҰМЫСТЫ АВТОМАТТАНДЫРУ

Жұмаділ М.Т.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті
miras.zhumadil@gmail.com

1. Негізгі мәтін

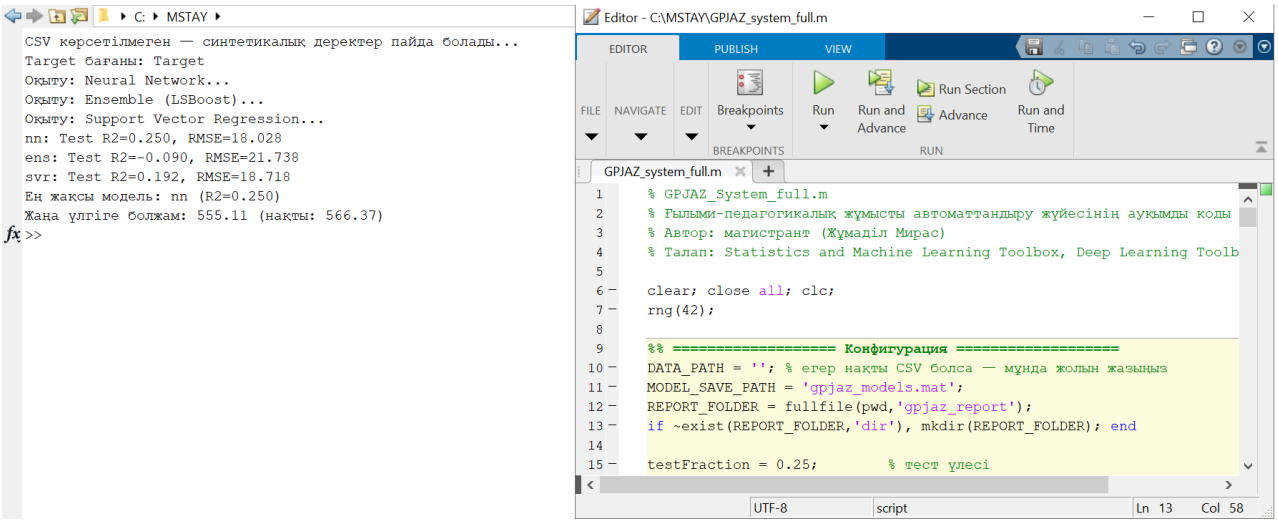
Қазіргі таңда білім беру мен ғылыми зерттеу саласында ақпаратты тиімді басқару, деректерді талдау және ғылыми-педагогикалық жұмысты автоматтандыру мәселесі ерекше өзекті болып отыр. Сандық технологиялардың дамуы, жасанды интеллект элементтерінің енгізілуі және автоматтандырылған жүйелердің пайда болуы білім беру процесін жаңа деңгейге көтеруде. Ақпаратты басқарудың зияткерлік жүйесін әзірлеу – оқу үдерісін жоспарлау, бақылау, ғылыми нәтижелерді өңдеу, оқу материалдарын цифрландыру және студенттердің жеке көрсеткіштерін бағалауды жеңілдететін маңызды қадам болып табылады. Мұндай жүйелердің басты ерекшелігі – адаптивтілігі мен интеллектуалдық мүмкіндіктерінде. Олар жасанды интеллект әдістерін қолданып, үлкен көлемдегі деректерді талдап, нақты қорытынды шығаруға қабілетті.

Ғылыми-педагогикалық жұмысты автоматтандыру қазіргі білім беру мекемелерінде оқытушылардың тиімділігін арттыруға бағытталған. Бұл үдеріс бірнеше негізгі бағыттарды қамтиды: оқу процесін автоматтандыру, яғни студенттердің үлгерімін қадағалау, тестілеу жүйесін ұйымдастыру, оқу жүктемесін жоспарлау; ғылыми қызметті автоматтандыру, яғни деректерді талдау, эксперименттік нәтижелерді өңдеу, модель құру; басқарушылық процестерді оңтайландыру, яғни кафедра немесе факультет деңгейінде мәліметтерді жинақтау және есептілікті автоматты түрде дайындау. Осы міндеттерді жүзеге асыруда Matlab ортасы негізгі құралдардың бірі болып табылады.

Matlab – математикалық есептерді шешудің әмбебап ортасы. Ол білім беру процесінде де, ғылыми-зерттеу жұмыстарында да кеңінен қолданылады. Математикалық пәндерді оқыту барысында дифференциалдық теңдеулерді шешу, ықтималдық теориясын түсіндіру, сызықтық алгебра есептерін модельдеу сияқты мүмкіндіктер береді. Инженерлік пәндерде Matlab басқару жүйелерін модельдеу, сигналдарды өңдеу, электроникадағы процестерді зерттеу үшін қолданылады. Сонымен қатар, зияткерлік жүйелер саласында жасанды нейрондық желілерді құру, бұлдыр логика әдістерін қолдану, машиналық оқыту негіздерін меңгеру Matlab көмегімен жүзеге асады.

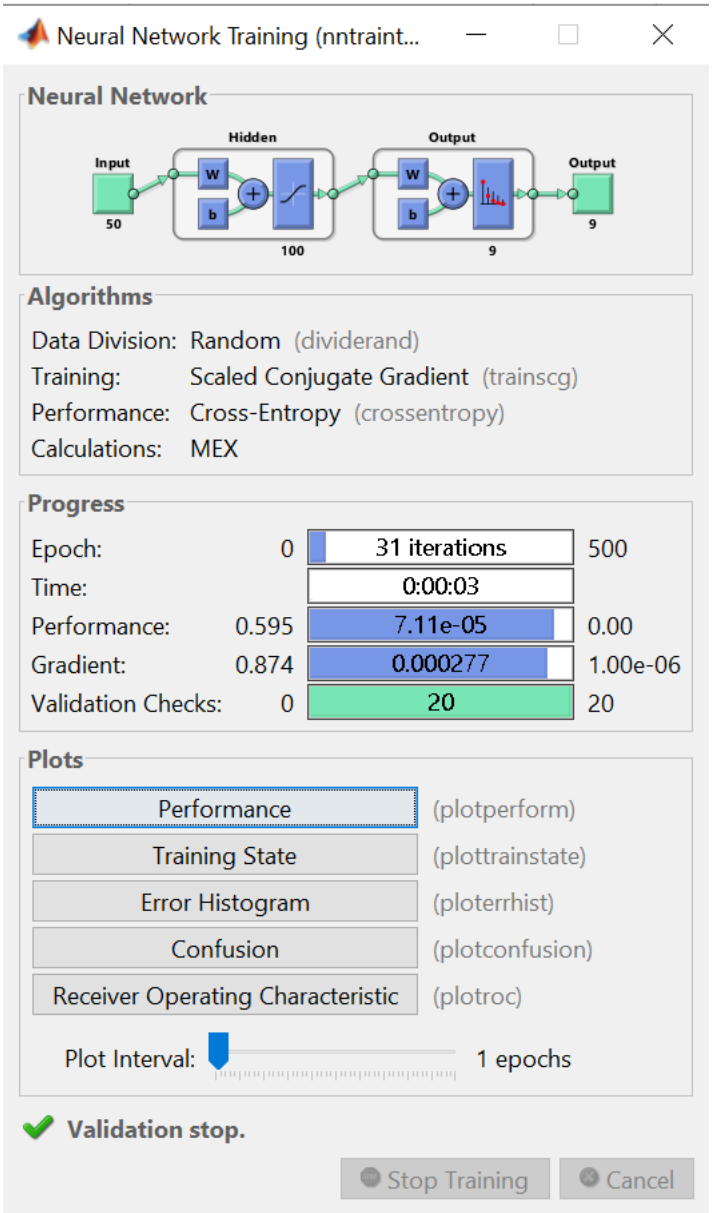
Matlab ортасында нейрожүйелерді жасау мүмкіндігі ерекше маңызға ие. Нейрондық желілер – адамның ми қызметін модельдеуге ұқсас принциптер бойынша жұмыс істейтін жасанды интеллект технологиясы. Matlab-тағы Neural

Network Toolbox арқылы әртүрлі типтегі нейрожүйелерді құрып, оларды оқытуға және нақты қолданбаларға бейімдеуге болады. Мұндай жүйелер білім беру процесінде студенттердің үлгерімін болжау, оқу материалдарын бейімдеу, тест нәтижелерін талдау сияқты міндеттерді шешуде тиімді. Ғылыми зерттеулерде нейрожүйелер күрделі эксперименттік деректер арасындағы жасырын заңдылықтарды анықтап, болжам жасауға көмектеседі. Сонымен қатар өндірістік және техникалық салаларда Matlab-та жасалған нейрожүйелер процестерді басқару, ақауларды алдын ала анықтау және сапаны бақылау үшін қолданылады. Бұл құралдың тағы бір артықшылығы – нейрожүйелерді визуалды түрде құрастыру мүмкіндігі, яғни зерттеушілер мен оқытушылар үшін қолжетімді әрі ыңғайлы интерфейс ұсынады. Matlab ортасында нейрожүйелерді пайдалану тек қана ғылыми есептерді шешумен шектелмей, заманауи білім беру мекемелеріне арналған интеллектуалды сервистерді құруға да мүмкіндік береді. Солардың бірі – Energo University университетіне бейімделген чат-бот жасау. Мұндай чат-бот студенттер мен оқытушыларға оқу процесінде көмекші құрал бола алады. Мысалы, студент өзіне қажет сабақ кестесін, емтихан уақытын, кітапханадағы қолжетімді ресурстарды немесе GPA есебін чат-бот арқылы жылдам ала алады. Ал оқытушылар үшін чат-бот студенттердің үлгерімі, тапсырмаларды орындау көрсеткіші және зертханалық жұмыстарды тапсыру статистикасы туралы деректерді өңдеп, дайын қорытынды бере алады.

1 сурет - Matlab көмегімен нейрожүйелерді үйрету алгоритмі

Чат-ботты құру барысында Matlab-тағы нейрожүйелерді қолдану оның интеллектуалды мүмкіндіктерін кеңейтеді. Нейрондық желілер студенттердің сұрақтарын тану және дұрыс жауап беру үшін қолданылады. Бұл әдіс чат-ботты дәстүрлі қарапайым жүйелерден ерекшелендіріп, табиғи тілде қойылған сұрақ-тарға жауап беруге бейімдейді. Сонымен қатар, чат-бот университеттің ақпарат-тық жүйелерімен біріктіріліп, нақты уақыт режимінде деректерді өңдей алады.

2 сурет - Matlab көмегімен нейрожүйелерді үйретудің мысалы

Energo University университетінде мұндай нейрожүйелік чат-ботты енгізу оқу процесін жеңілдетіп қана қоймай, білім беру сапасын арттыруға септігін тигізеді. Ол студенттер үшін виртуалды ассистент рөлін атқарып, әкімшілік жүктемені азайтады, ал оқытушылар үшін ақпаратты басқаруды автоматтандырады. Нәтижесінде университеттің зияткерлік ақпараттық жүйесінің бір бөлігі ретінде чат-бот инновациялық білім беру экожүйесін қалыптастыруға үлес қосады.

Практикалық тұрғыдан алғанда Matlab негізінде әртүрлі автоматтандырылған шешімдер жасауға болады. Мысалы, студенттердің үлгерімін талдау жүйесі бағаларды енгізген соң автоматты түрде GPA көрсеткішін есептеп, оның динамикасын график түрінде шығарады. Ғылыми зерттеулерде алынған эксперименттік деректерді модельдік сызықпен салыстыруға мүмкіндік беретін құралдар қолданылады. Сонымен қатар, зияткерлік басқару жүйелерін құруда Matlab-тағы fuzzy logic модульдері

интернет сапасын бағалау немесе өндірістік процестерді бақылау үшін пайдаланылады. Нейрожүйелерді қосу арқылы бұл шешімдер одан да интеллектуалды сипатқа ие болып, деректерді өңдеуде жоғары дәлдік береді.

Бұл ортаны қолданудың болашағы зор. Matlab әмбебап құрал болғандықтан, оны әртүрлі ғылым саласында қолдануға болады. Оның артықшылықтарының бірі – оқу процесін жекелендіру мүмкіндігі. Әр студенттің көрсеткішіне байланысты жеке оқу траекториясын ұсыну арқылы білім сапасын арттыруға болады. Ғылыми қызметтің өнімділігі де Matlab арқылы артады, себебі автоматтандырылған есептеу мен визуализация зерттеушінің уақытын үнемдейді және нәтижені нақты әрі түсінікті етеді. Сонымен қатар, Matlab жасанды интеллект әдістерін, соның ішінде нейрожүйелерді интеграциялау арқылы интеллектуалды басқару жүйелерін дамытуға мүмкіндік береді.

Қорытындылай келе, ақпаратты басқарудың зияткерлік жүйесін әзірлеу мен ғылыми-педагогикалық жұмысты автоматтандыру қазіргі білім беру жүйесінің басты талаптарының бірі болып табылады. Matlab ортасын қолдану арқылы оқу және ғылыми үдерістерді жаңа деңгейге көтеріп, сапалы әрі тиімді нәтижелерге қол жеткізуге болады. Бұл орта білім беруде математикалық және инженерлік пәндерді оқытуға, ғылыми-зерттеу жұмыстарында күрделі модельдер құруға және басқару процестерін автоматтандыруға мүмкіндік береді. Әсіресе Matlab-тағы нейрожүйелерді қолдану педагогикалық және ғылыми ортаға деректерді интеллектуалды талдау, нәтижелерді болжау және бейімделген шешім қабылдау тұрғысынан зор мүмкіндік береді. Сондықтан Matlab-ты ғылыми-педагогикалық ортада қолдану – қазіргі заманғы білім беру мекемелерінің зияткерлік жүйесін дамытудағы негізгі стратегиялық қадамдардың бірі болып саналады.

Әдебиеттер тізімі

1. MathWorks. *MATLAB Documentation*. – Natick, Massachusetts: The MathWorks Inc., 2023. – URL: https://www.mathworks.com/help/matlab/ (қол жеткізген күні: 20.09.2025).

2. Haykin S. *Neural Networks and Learning Machines*. – 3rd ed. – New Jersey: Pearson, 2009. – 936 p.

3. Kosko B. *Fuzzy Engineering*. – New Jersey: Prentice Hall, 1997. – 600 p.

4. Russell S., Norvig P. *Artificial Intelligence: A Modern Approach*. – 4th ed. – New Jersey: Pearson, 2020. – 1136 p.

5. Zadeh L. A. *Fuzzy Sets*. – Information and Control, 1965, Vol. 8, No. 3, pp. 338–353.

6. Жүнісов Б., Мырзахметов Б. *Жасанды интеллект негіздері*. – Алматы: Қазақ университеті, 2021. – 256 б.

7. Қалиев С. *Білім беру жүйесін цифрландыру: теориясы мен тәжірибесі*. – Астана: Фолиант, 2020. – 312 б.

УДК 004.89:004.42:658.562

ЗИЯТКЕРЛІК БАСҚАРУ ЖҮЙЕЛЕРІ АРҚЫЛЫ НАН ПІСІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ЖЕТІЛДІРУ

Өтепбергенов Е. Т[1], Исабекова Л.С.[2], Тойбаева Ш.Ж.[1], Тлеубаева Ж.С.[1]
[1]Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
[2]Әл-Фараби атындағы қазақ ұлттық университеті, Алматы, Қазақстан
[*]e-mail: i.utepbergenov@aues.kz , issabekova.lyazzatt@gmail.com, sh.toibaeva@aues.kz, zh.tleubayeva@aues.kz

Аңдатпа. Мақалада пісіру камерасындағы температура мен ылғалдылықты бақылау арқылы өнім сапасын жақсарту мақсатында анық емес логика мен регрессиялық талдау қолдану мәселесі қарастырылады. Модельдеу процесі MATLAB жүйесінің Fuzzy Logic Toolbox құралында іске асырылып, ол анық емес басқару жүйелерін жобалау мен синтездеу үшін негізгі функционалдарды ұсынады. Зерттеу негізінде Мамадани және Такаги–Сугено алгоритмдері қолданылған, олар деректер мен технологиялық жағдайлардың өзгерістеріне бейімделе алатын интеллектуалды басқару жүйелерін құруда тиімді болып саналады. Мамадани моделі әсіресе анық емес ережелерді икемді түрде өңдеу мүмкіндігімен ерекшеленеді. Нәтижелер көрсеткендей, регрессиялық модель температура мен ылғалдылықты дәл реттеуге мүмкіндік беріп, пісіру үрдісінің оңтайлы параметрлерін сақтауда жоғары тиімділік танытқан.

Түйінді сөздер. Тамақ өндірісін автоматтандыру, сапа менеджмент, зияткерлік жүйелер, температураны бақылау, ылғалдылықты бақылау, нан пісіру өнеркәсібі, анық емес логикалық жүйелер

1 Кіріспе

Қазіргі нарықта тұтынушылар азық-түлік сапасына көбірек көңіл бөлуде, сондықтан наубайханалар өз өнімдерінің сапасы мен тиімділігін арттыру мәселесіне ерекше назар аударады. Сапа менеджменті жүйесін (СМЖ) автоматтандыру және зияткерлік технологияларды қолдану осы мақсаттарға жетудің маңызды әдісі болып табылады [1]. Бұл зерттеу сандық экономикадағы сапа менеджмент мәселелерін шешуге бағытталған, бұл Қазақстан Республикасының мемлекеттік бағдарламаларымен үйлесімді [2]. Заманауи технологиялар өнім сапасын автоматты түрде бақылауға және жақсартуға мүмкіндік береді, бұл басқару үрдістерінің дәлдігі мен сенімділігін арттырады [3]. Сапаны басқарудағы арқылы ақауларды азайтып, өнімнің сапасын арттырады [4]. Индустрия 4.0 концепциясы ақпараттық технологияларды, автоматтандыруды және жасанды интеллектті өнеркәсіпке біріктіруді көздейді және өндіріс тиімділігін арттырады [5,6]. Жасанды интеллектке негізделген әдістер жабдықтың тиімділігін арттырып, өнім сапасын жақсартады және операциялық шығындарды азайтады [7].Мұндай технологиялық интеграция

бәсекеге қабілеттілікті арттырумен қатар, тұрақты даму принциптеріне сай энергия тиімділігін қамтамасыз етеді.

2. Нан пісіру үрдісі

Нан пісіру – қамыр ашыту, жылу алмасу және химиялық реакциялар сияқты әртүрлі физика-химиялық құбылыстардың өзара әрекеттесуін қамтитын күрделі және көп қырлы үрдіс [8]. Нан пісіру үрдісінде белсенді ферменттер, ашытқылар және бактериялар қамыр ингредиенттерімен әрекеттеседі, нәтижесінде көмірқышқыл газы түзіледі. Бұл газ қамырдың көлемін ұлғайтуға және оның құрылымын қалыптастыруға көмектеседі [9]. Дайын өнімнің сапасы көптеген факторларға, соның ішінде шикізатқа, қамыр дайындау технолгия ережелерінің сақталуына, қамырдың демалу уақыты мен пісіру уақытына, камераның ылғалдылығы және конвекцияға байланысты. Нан пісіру - қамырды дайындаудан: қамыр илеу, қамырды ашыту, қамырды бөліктерге бөлу, қамыр бөліктерін дөңгелектеу, алдын-ала қойып қою, қамырды пішіндеу, демалдыру үрдістері арқылы жүзеге асады. Содан кейін қамыр шикізатын пешке салып, біркелкі қыздыру мен оңтайлы температура және ылғалдылық параметрлерін сақтауды қадағалау қажет. Пісіру камерасындағы ылғалдылық бу ылғалдағыштан буды беру арқылы сақталады және пісіру үрдісі үш негізгі кезеңнен тұрады: ылғалдандыру, қыздыру және әрлеу [10] (1-кесте).

1-кесте. Нан пісіру камерасындағы нан пісіру кезеңдері

Рұқсат етілген шектеу	1- Ылғалдандыру	2- Қыздыру	3- Пісіру
Пісіру уақыты	2-3 мин	3 мин	33 мин
Ылғалдылық	70-85%	5-10%	14-16%
Температура	110-120°C	240-250°C	150-180°C

1-кезең: Ылғалдандыру. Қамырды оңтайлы көтерілуін қамтамасыз етеді.

2 кезең: Қыздыру. Қамыр дайындамасының қытырлақ қыртысқа жетуі үшін қыздыру, нанның қыртысының және дәмінің пайда болуына оңтайлы жағдай жасайды.

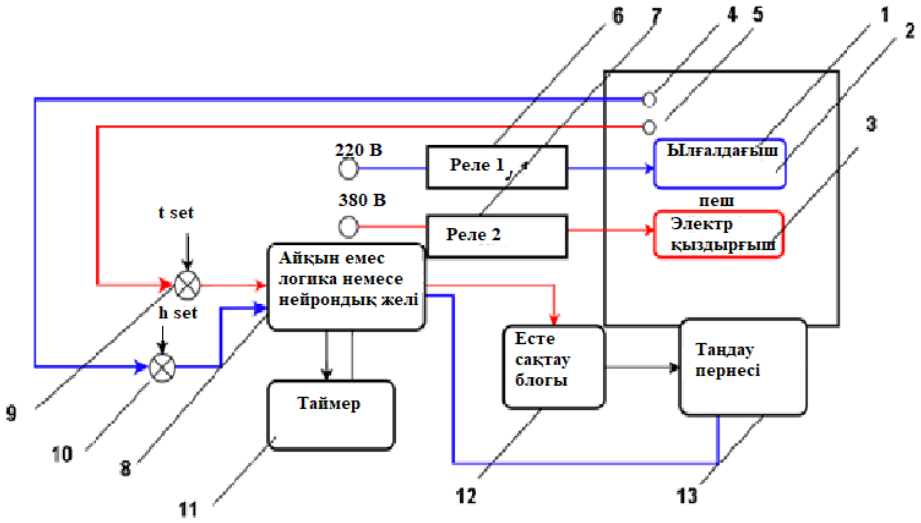
3 кезең: Пісіру. Нанның толық пісуін, ылғалдылығын сақтап, нан қыртысының жарылып кетуіне жол бермейді.

2.1 Нан пісіруге арналған зияткерлік технологиясының құрылымы

Пештің температурасы өнеркәсіптік бақылаудағы негізгі параметрлердің бірі болып табылады. Пештердегі температураны тұрақты болуы, өндірістің тиімділігі мен рентабельділігіне айтарлықтай әсер етеді [11]. Нан пісіру өнеркәсіптерінде, температура мен ылғалдылықты дәл ұстап тұру үшін әртүрлі контроллерді пайдаланады [12,13]. Контроллер термопаралардан алынған деректер негізінде электр жылытқыштар мен ылғалдандырғыштың жұмысын реттейді. Бұл тәсіл температура мен ылғалдылық ауытқуларының амплитудасын барынша азайтуға мүмкіндік береді, бұл пісіру сапасын және үрдістің тиімділігін айтарлықтай жақсартады [14]. Ұсынылған нан пісіру камерасының автоматтандырылған басқару жүйесі температура мен ылғалдылық

параметрлерін тұрақтандыруға арналған. Өлшеу тізбегі 4 және 5 термопаралар арқылы деректерді тіркеуден басталады, сигналдар 1 камера блогына түсіп, 9 және 10 қосқыштарда орнатылған мәндермен салыстырылады. Алынған ауытқулар 8 анық емес логикалық немесе нейрондық желі блогында өңделеді АЕЛБ) 1-сурет. Басқару командалары 12 кілт арқылы 2 электр қыздырғыштар мен ылғалдандырғышқа жеткізіліп, пісіру камерасындағы жылу мен ылғалдылықты оңтайлы деңгейде ұстап тұрады. Бұл жүйе динамикалық тұрақтылықты арттырып, статикалық қателерді азайтады, нәтижесінде пісіру үрдісінің тиімділігі мен өнім сапасын жоғарылатады [15]. Келесі операциялар таңдалып, қосылады:а) электр қыздырғыштың қуаты арттады, ә) электр қыздырғыштың қуаты төмендейді, б) ылғалдандырғыш қосылып немесе өшеді.

Электр қыздырғыштар 2 электр энергиясын жылу Q түрлендіреді, ол пештің 1 камерасын қыздыруға және пісіру камерасында белгіленген температураны ұстап тұруға арналған.

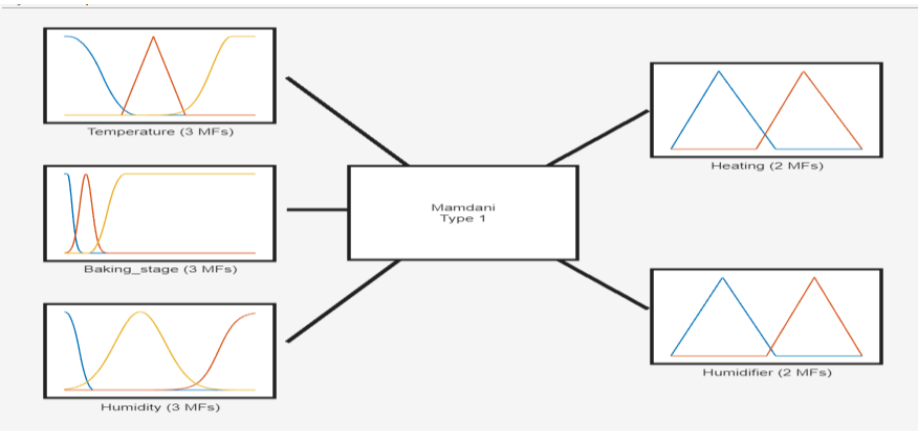
Сурет 1. Нан пісіруге арналған зияткерлік технологиясының құрылымы
1- пеш камерасы, 2- ылғалдандырғыш, 3- электр қыздырғыш, 4- ылғал сенсоры, 5- температура сенсоры, 6, 7- реле, 8- айқын емес логика немесе нейрондық желі блогы, 9, 10- қосқыштар, 11- таймер, 12- таңдау кілті, 13-таңдау пернесі

Нан пісіруге арналған зияткерлік технологиясының құрылымы температура (t) мен ылғалдылықты (h) қатаң бақылауда ұстап, қажетті диапазонда реттеп, сапаны басқаруда болжамдық жұмыс жасайды.

3. Айқын емес логикалық модельдеуді жобалау.

Айқын емес (АЕ) логикалық модельдеу MATLAB жүйесінде Fuzzy Logic Toolbox пакеті арқылы жүзеге асырылады. АЕ тұжырым жасаудың кең таралған әдістері арасында Мамадани және Такаги-Сугено алгоритмдері зияткерлік басқару жүйелерін жасауда жиі қолданылады [16,17]. Талдау көрсеткендей, Мамадани алгоритмін зияткерлік басқару жүйелерін құруда негізгі әдіс ретінде пайдалану тиімді. Бұл модельді жүзеге асыру үшін температураны реттеу параметрлерін конфигурациялау, ереже базасын құру және жүйенің кіріс және

шығыс деректеріне негізделген шешімдер алу қажет [18]. MATLAB жүйесінде нан пісіру үрдісін оңтайландыру үшін АЕ логикалық басқару жүйесінің құрылымы әзірленді (2-сурет).

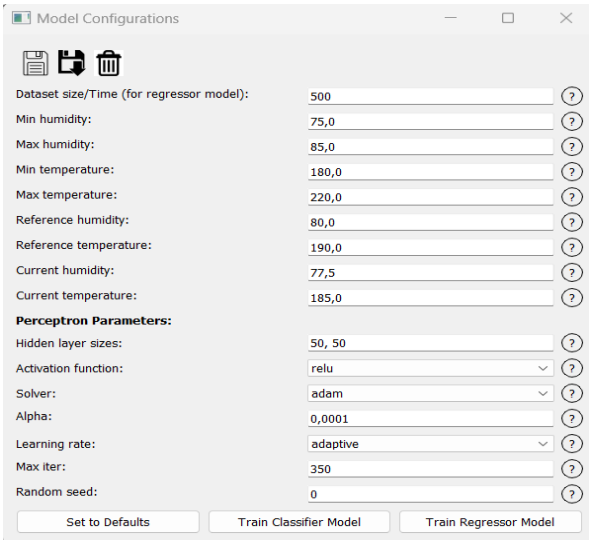

Сурет 2 – Логикалық басқару жүйесін басқарудың құрылымы

АЕ логикалық басқару жүйесі үш кіріс параметрінен және екі шығыс параметрінен тұрады. Кіріс параметрлері ылғалдылық, температура және пісіру кезеңі (1, 2 немесе 3). Шығу параметрлері ылғалдандырғыш пен электр жылытқышты басқаруды қамтиды. Бұл жүйе кіріс параметр мәндерінің комбинацияларына негізделген басқару үшін 27 ережені пайдаланады.

3.1. Нейрондық желіні жобалау.

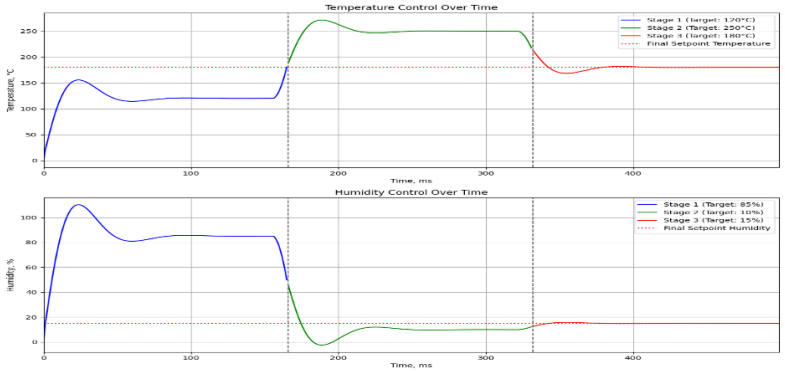
Көпқабатты перцептронға негізделген жіктеу моделі температура мен ылғалдылық мәндерінің жұптарынан тұратын деректер жиынтығымен жұмыс істейді [19, 20]. Деректерді дайындау кезінде әрбір жұп белгілі бір орнату нүктелеріне қатысты температура мен ылғалдылықты арттыру немесе азайту қажеттігін анықтайтын алдын ала орнатылған ережелерге сәйкес талданады және таңбаланады. Қолданбаны іске қосайық. Модельді үйрету үшін қажетті деректерді енгізу үшін параметрді орнату терезесіне өтейік, 3 сурет.

3-сурет – Енгізілген параметрлер терезесінің мысалы

Регрессия үлгісі үшін деректер жиынының өлшемін немесе ұзақтығын миллисекундпен енгізіңіз. Бұл параметр үлгіні үйрету үшін пайдаланылатын деректер көлемін және өтпелі жауап үшін уақыт аралығын анықтайды. Деректер жинағын құру үшін пайдаланылатын ең төменгі және максималды ылғалдылық, ттемпература мәндерін енгізейік. Бұл мәндер модельдің жұмыс жағдайларының толық ауқымын көрсететін деректерге үйретілуін қамтамасыз етеді. Бұл модельге жүйенің жұмыс температурасының толық ауқымын қамтитын деректерден үйренуге көмектеседі.

Көп сатылы регрессия моделімен жұмыс істеу терезесіне өтейік [20, 23]. Графикте барлық кезеңдердегі ылғалдылық пен температураның шекті деңгейлері сақталған: ылғалдандыру кезеңінде қажетті деңгей тамаша сақталған, ал қыздыру мен пісіру кезеңдерінде мәндер қажетті мәнге жақын, бұл өнімнің жоғары сапалы органолептикалық қасиеттерін қалыптастыру үшін оңтайлы. Бірінші кезеңде байқалатын шамалы температура ауытқуы өнімнің термиялық соққысын болдырмауға бағытталған жүйенің бейімделу логикасының салдары болуы мүмкін және жалпы нәтижеге сыни әсер етпейді. Осылайша, басқару жүйесі үрдістің қайталануы мен сенімділігін қамтамасыз ете отырып, жоғары кәсіби деңгейде жұмыс істейді. (4 сурет).

4-сурет – Оқытылған модельдің екі параметрінің жұмысын тексеру

Осылайша, регрессиялық модель үрдісте температура мен ылғалдылықты бақылауда сенімділік пен дәлдікті көрсете отырып, көрсетілген параметрлерге анық және тұрақты сәйкестікті қамтамасыз етеді.

Қорытынды

Бұл мақала пісіру камерасындағы температура мен ылғалдылықты бақылау үшін анық емес логика моделі мен регрессия үлгісін әзірлеп, жан-жақты талдап, әзірледі. Зерттеу нәтижелері регрессиялық талдауды қолдану үрдістің әрбір кезеңінде температура мен ылғалдылық параметрлерін бақылауда жоғары дәлдікті қамтамасыз ететінін көрсетті. Ал, MATLAB көмегімен жасалған, анық емес логика модельдің салыстырмалы қателік 5%-дан аспайтындықтан, әзірленген ереже негіздері адекватты деп қорытынды жасауға болады, Регрессиялық үлгі бойынша, MSE = 0,2367 – қателік шамалы, болжамдар нақты мәндерге жақын. MAE = 0,0569 – орташа абсолюттік қателік өте төмен, бұл модельдің дәлдігін көрсетсе, $R^2 = 0,8614$ – деректердің өзгерісінің шамамен 86%-

ын модель дұрыс түсіндіреді. Қорытындылай келе, бұл зерттеудің нәтижелері сапаны басқару мәселелерінде регрессиялық талдауды қолданудың маңыздылығын көрсетеді. Себебі, модель сенімді жұмыс істейді, болжамдар нақтылығы жоғары, әрі басқару үрдісін талдау немесе болжау үшін қолдануға жарамды. Болашақта біз модельді басқа автоматтандыру жүйелерімен біріктіру және оны неғұрлым күрделі және серпінді өндірістік үрдістерге қолдануды кеңейту мүмкіндігін қарастыруымыз керек.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Zhang X., et al. "Data-Driven Quality Management in Automated Systems." Cogent Engineering, 2022.
2. Javaid M. et al. Significance of Quality 4.0 towards comprehensive enhancement in manufacturing sector //Sensors International. – 2021. – Т. 2. – С. 100109.
3. Graham M. Changing connectivity and digital economies at global margins //Digital economies at global margins. – 2019. – С. 1-18.
4. D. O. Shilov Tsifrovyye tekhnologii kak instrument dostizheniya konkurentnogo preimushchestva kompanii //Rossiyskiye regiony v fokuse peremen. – 2021. – S. 364-366.
5. Ahmed I., Jeon G., Piccialli F. From artificial intelligence to explainable artificial intelligence in industry 4.0: a survey on what, how, and where //IEEE Transactions on Industrial Informatics. – 2022. – Т. 18. – №. 8. – С. 5031-5042.
6. Khan E. Neural fuzzy based intelligent systems and applications //Fusion of Neural Networks, Fuzzy Systems and Genetic Algorithms. – CRC Press, 2020. – С. 105-140.
7. Ahmed I., Jeon G., Piccialli F. From artificial intelligence to explainable artificial intelligence in industry 4.0: a survey on what, how, and where //IEEE Transactions on Industrial Informatics. – 2022. – Т. 18. – №. 8. – С. 5031-5042.
8. Toibayeva S., Utepbergenov I. Methodology of automated quality management //Open Engineering. – 2024. – Т. 14. – №. 1. – С. 20220545.
9. Kaur H. J. et al. Smart Bakery: Technology and Automation //International Conference on Advanced Network Technologies and Intelligent Computing. – Cham : Springer Nature Switzerland, 2023. – С. 225-239.
10. Совершенствование процесса выпечки хлеба из смеси ржаной и пшеничной муки.Ковалева.И.Е. Текст./ И.Е. Ковалева- Автореферат диссертации. Москва, 2010- 11с
11. Islam M. T., Islam M. S. Design and optimization of a self-tuning PID controller based on Fuzzy Logic for Temperature Control System of Furnace //2021 International Conference on Electronics, Communications and Information Technology (ICECIT). – IEEE, 2021. – С. 1-4.
12. Borase R. P. et al. A review of PID control, tuning methods and applications //International Journal of Dynamics and Control. – 2021. – Т. 9. – С. 818-827.
13. Букреев В. Г. и др. Способ регулирования температуры в греющей камере печи и система для его реализации. – 2007.

14. El Abbadi R., Jamouli H. Takagi–Sugeno fuzzy control for a nonlinear networked system exposed to a replay attack //Mathematical Problems in Engineering. – 2021. – Т. 2021. – №. 1. – С. 6618105.

15. Abaldova S.YU. Razrabotka nechetki ekspertnoy sistemy otsenki kachestva upravleniya kachestvom mashinostroitel'nogo predpriyatiya // Mezhdunar. nauk.-prakt. konf. «Innovatsionnoye razvitiye ekonomiki Rossii: osnovnyye problemy i resheniya» - Ivanovo: GOUVPO Ivanovskiy gosudarstvennyy khimiko-tekhnologicheskiy universitet, 2010. - S. 225-221.

16. Tilahun A. A. et al. Design of an Adaptive Fuzzy Sliding Mode Control with Neuro-Fuzzy system for control of a differential drive wheeled mobile robot //Cogent Engineering. – 2023. – Т. 10. – №. 2. – С. 2276517.

17. Tian S. et al. Using perceptron feed-forward Artificial Neural Network (ANN) for predicting the thermal conductivity of graphene oxide-Al2O3/water-ethylene glycol hybrid nanofluid //Case Studies in Thermal Engineering. – 2021. – Т. 26. – С. 101055.

18. Johnstone C., Sulungu E. D. Application of neural network in prediction of temperature: a review //Neural computing and applications. – 2021. – Т. 33. – №. 18. – С. 11487-11498.

19. Ramachandran K. M., Tsokos C. P. Mathematical statistics with applications in R. – Academic Press, 2020.

20. Washington S. et al. Statistical and econometric methods for transportation data analysis. – Chapman and Hall/CRC, 2020.

21. Pardoe I. Applied regression modeling. – John Wiley & Sons, 2020

22. Arkes J. Regression analysis: a practical introduction. – Routledge, 2023.

23. Abu-Faraj M., Al-Hyari A., Alqadi Z. Experimental Analysis of Methods Used to Solve Linear Regression Models //Computers, Materials & Continua. – 2022. – Т. 72. – №. 3

УДК 004.8:681.5:621.18

ОПТИМИЗАЦИЯ ТЕПЛОВЫХ ПРОЦЕССОВ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Исенгалиева А.О.[1*], Абжанова Л.К.[1], Искакова Г.Т.[1], Тагибергенова Р.Ж.[2]
[1]НАО «АУЭС имени Г. Даукеева», Алматы, Казахстан
[2]КГУ «Гимназия 17», Актобе, Казахстан
*e-mail: lucisen02@mail.ru

1 Введение

В данной статье представлен обзор современных подходов к оптимизации тепловых процессов с применением методов искусственного интеллекта (ИИ). Рассматриваются ключевые направления, включая машинное обучение, глубокое

обучение, эволюционные алгоритмы и гибридные модели, а также их применение в задачах теплообмена, управления нагревом и охлаждением, диагностики неисправностей и моделирования термодинамических процессов. Проанализированы достоинства и недостатки различных ИИ-подходов, выделены существующие ограничения, такие как низкая интерпретируемость моделей, дефицит обучающих данных и трудности интеграции в промышленную инфраструктуру. Обозначены перспективные направления развития, включая физически информированные нейросети, облачные вычисления, цифровые двойники и энергоэффективные алгоритмы. Обзор подтверждает высокую значимость ИИ в повышении эффективности, надежности и адаптивности теплотехнических систем в условиях современных технологических требований.

Тепловые процессы играют ключевую роль в различных отраслях промышленности, включая энергетику, машиностроение, химию и металлургию. Однако эффективное управление этими процессами связано с рядом сложностей, включая высокий уровень энергопотребления, сложную динамику и наличие нелинейных зависимостей. Постановка проблемы заключается в необходимости повышения точности регулирования тепловых параметров и минимизации энергетических потерь, что особенно актуально в условиях глобального стремления к энергоэффективности и устойчивому развитию. В последние годы активное внедрение цифровых технологий и развитие искусственного интеллекта (ИИ) открыли новые возможности для решения этих задач.

Актуальность темы обусловлена необходимостью повышения эффективности тепловых систем, сокращения выбросов и повышения надежности оборудования. ИИ способен не только анализировать большие объемы данных и выявлять скрытые закономерности, но и управлять системами в реальном времени, предсказывать неисправности и адаптироваться к изменяющимся условиям. Таким образом, искусственный интеллект становится мощным инструментом в арсенале современного инженера-теплотехника.

Целью настоящего обзора является систематизация существующих подходов и решений, применяющих методы ИИ для оптимизации тепловых процессов. Особое внимание уделяется технологиям машинного обучения, их применению в реальных промышленных условиях, а также перспективам развития данного направления.

2 Современные подходы к оптимизации тепловых процессов

Тепловые процессы включают в себя различные виды теплообмена: теплопроводность, конвекцию, тепловое излучение, а также их комбинации. Эти процессы лежат в основе функционирования множества технических систем, от бытовых обогревателей до промышленных теплообменников. Классификация тепловых процессов осуществляется по механизмам передачи тепла и характеру протекания: стационарные и нестационарные, линейные и нелинейные, ламинарные и турбулентные [1].

Типовыми объектами в области теплотехники являются теплообменники, водогрейные и паровые котлы, радиаторы, вентиляционные установки и системы

кондиционирования воздуха. Все эти системы требуют точной настройки тепловых режимов, что затрудняется из-за множества взаимозависимых параметров.

До внедрения методов ИИ оптимизация тепловых процессов осуществлялась с помощью аналитических методов (на основе уравнений теплопроводности и законов теплообмена), численного моделирования (метод конечных элементов, метод конечных объемов) и экспериментальных исследований. Однако эти подходы часто оказываются ресурсоемкими и малоприменимыми в реальном времени, особенно в условиях быстро меняющихся внешних воздействий.

Развитие искусственного интеллекта привело к появлению широкого спектра методов, применимых в теплотехнике. Среди них особенно выделяются методы машинного обучения, включая искусственные нейронные сети, решающие деревья, опорные векторы (SVM), которые позволяют строить модели на основе экспериментальных и производственных данных.

Глубокое обучение представлено архитектурами глубоких нейронных сетей, такими как сверточные нейронные сети (CNN), рекуррентные нейронные сети (RNN) и их модификации (LSTM), которые демонстрируют высокую эффективность при работе с временными рядами, изображениями и сложными нелинейными зависимостями.

Эволюционные алгоритмы, такие как генетические алгоритмы и методы роя частиц, применяются для глобальной оптимизации параметров тепловых систем, позволяя находить решения в условиях большого числа переменных и сложных ограничений.

Гибридные модели, сочетающие ИИ и физические законы (например, physics-informed neural networks), позволяют объединить преимущества точности физического моделирования и гибкости ИИ-алгоритмов.

Для реализации ИИ-подходов широко используются современные программные платформы и библиотеки: TensorFlow и PyTorch для построения и обучения нейронных сетей, MATLAB AI Toolbox для моделирования и интеграции с инженерными расчетами, а также специализированные SCADA-системы с модулями ИИ [2].

Искусственный интеллект активно внедряется в различные аспекты управления тепловыми процессами, значительно расширяя возможности их оптимизации. Благодаря способности ИИ выявлять скрытые закономерности в сложных системах, а также адаптироваться к изменяющимся условиям, становится возможным значительно повысить эффективность и надежность теплотехнического оборудования. Ниже рассмотрены ключевые направления применения ИИ в данной области.

Теплообменники являются основными элементами в системах теплопередачи, от которых зависит общая энергетическая эффективность промышленных и бытовых установок. Одним из главных направлений оптимизации является предсказание коэффициента теплоотдачи, который зависит от множества факторов, включая скорость потока, температуру,

геометрию каналов и свойства теплоносителей. Методы ИИ, такие как искусственные нейронные сети и методы градиентного бустинга, позволяют строить точные модели для оценки коэффициента теплоотдачи на основе экспериментальных или эксплуатационных данных, без необходимости дорогостоящих численных расчетов.

Снижение энергозатрат достигается за счет более точного расчета параметров системы и выбора оптимальных режимов работы. Например, регрессионные модели и алгоритмы оптимизации, такие как генетические алгоритмы, помогают находить такие конфигурации теплообменных поверхностей, которые обеспечивают максимальный теплоперенос при минимальных затратах энергии.

Кроме того, применяются гибридные архитектуры нейросетей, которые обучаются на результатах CFD-моделирования, обеспечивая высокую точность и скорость прогнозирования. Такие модели позволяют проводить быструю оценку эффективности различных проектных решений, не прибегая к длительным симуляциям.

Управление температурными режимами в реальном времени является критически важным для сохранения стабильности технологических процессов. Традиционные методы автоматизации часто не справляются с нелинейной и изменяющейся природой тепловых систем. В этом контексте ИИ играет ключевую роль, обеспечивая предиктивное управление на основе анализа исторических и текущих данных.

Один из наиболее эффективных подходов — это Model Predictive Control (MPC) в сочетании с машинным обучением. Такие системы способны предсказывать поведение объекта и выбирать оптимальные управляющие воздействия с учетом различных ограничений и внешних возмущений.

Автоматизация режимов работы с использованием ИИ позволяет адаптировать параметры управления в зависимости от времени суток, изменений внешних условий и даже прогнозируемой нагрузки. Это особенно важно для интеллектуальных зданий, систем отопления и охлаждения, а также промышленных процессов, требующих высокой точности регулирования температуры.

Раннее выявление неисправностей в теплотехническом оборудовании позволяет избежать дорогостоящих простоев, повреждений и аварий. Системы ИИ, обученные на исторических данных о работе оборудования, способны обнаруживать аномалии, которые могут быть признаками таких проблем, как перегрев, накипь в теплообменниках или утечки теплоносителя.

На рисунке 1 представлено применение методов искусственного интеллекта в управлении тепловыми процессами.

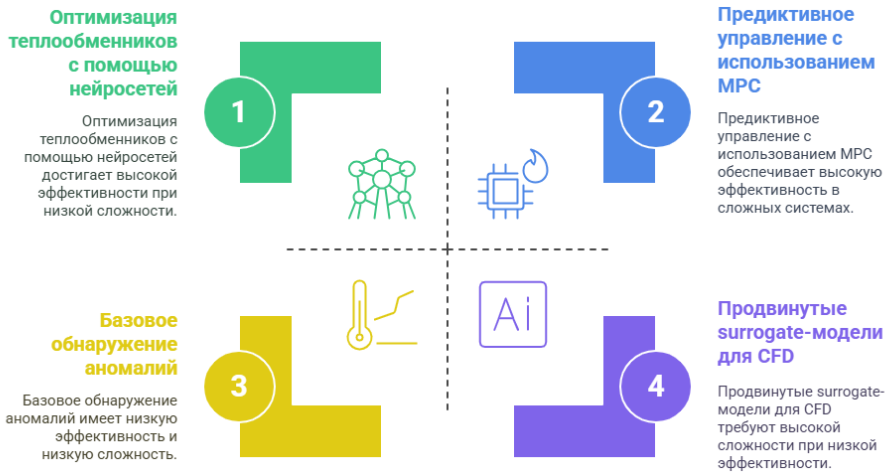

Рис. 1. - Применение ИИ в управлении тепловыми процессами

Анализ временных рядов, многомерных данных и изображений (например, тепловизионных снимков) с использованием рекуррентных нейронных сетей (RNN), свёрточных нейросетей (CNN) и алгоритмов обнаружения выбросов позволяет своевременно диагностировать состояние системы и выдавать предупреждения.

Аномалия-дейтекция, реализуемая с помощью методов машинного обучения без учителя (например, кластеризация, метод главных компонент), находит широкое применение в условиях, когда невозможно заранее задать точные критерии отказа.

Архитектура интеграции ИИ в систему управления теплотехническим объектом показана на рисунке 2. Схема отражает основные этапы: получение данных с датчиков, предобработка и хранение информации, построение моделей ИИ (ML, DL, PINN, surrogate-модели), формирование управляющих воздействий и применение их к теплотехническому объекту с организацией обратной связи.

Одним из наиболее перспективных направлений является обучение surrogate-моделей — приближённых моделей, обученных на результатах численного моделирования или экспериментов. Такие модели позволяют заменить ресурсоемкие расчёты CFD (computational fluid dynamics) простыми и быстрыми предсказаниями, которые могут быть использованы для оптимизации или встраивания в системы управления [3].

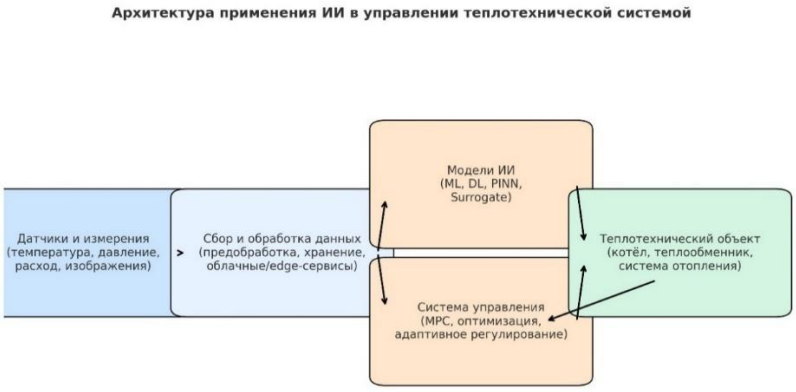

Рис. 2. - Архитектура применения ИИ в управлении теплотехнической системой

Выбор метода оптимизации зависит от специфики задачи: в условиях строгих физических ограничений на первый план выходят аналитические и численные модели, тогда как при наличии больших массивов экспериментальных данных предпочтение получают алгоритмы машинного обучения. Если же требуется исследование сложных многопараметрических систем, особенно в режиме реального времени, полезными оказываются гибридные и эволюционные подходы. Сравнение этих направлений позволяет выявить сильные и слабые стороны каждого класса методов, что важно как для научных исследований, так и для практической инженерной деятельности. В частности, различия касаются точности, вычислительных затрат, интерпретируемости результатов и адаптивности к изменяющимся условиям эксплуатации.

Отдельного внимания заслуживают ансамблевые методы (случайные леса, градиентный бустинг, XGBoost), которые хорошо зарекомендовали себя в задачах анализа эксплуатационных данных теплотехнических систем. Их преимущество заключается в устойчивости к шумам и возможности обработки как числовых, так и категориальных параметров, что делает их удобным инструментом при работе с данными, полученными с различных сенсоров.

Для задач, связанных с неполными или шумными данными, применяются байесовские методы и гауссовские процессы. Их ключевым преимуществом является возможность не только выдавать прогноз, но и оценивать степень неопределённости результата, что особенно важно при управлении теплотехническими объектами в условиях высокой изменчивости входных параметров.

Для систематизации рассмотренных подходов в таблице 1 приведено сравнение их достоинств, недостатков и областей применения.

Таблица 1. Сравнительный анализ методов оптимизации тепловых процессов.

Метод	Достоинства	Недостатки	Области эффективного применения
Физические модели (аналитические, численные)	Высокая точность, опора на физические законы, хорошо изученные уравнения	Высокая вычислительная сложность, слабая адаптация к внешним условиям	Подробный анализ, верификация, академические исследования
Машинное обучение (ML)	Умеренная точность, высокая скорость вычислений, гибкость в обработке данных	Зависимость от качества обучающей выборки, риск переобучения	Предсказание параметров, настройка режимов работы, классификация
Глубокое обучение (DL)	Отличная точность на сложных и больших данных, возможность автономного обучения	Требует больших вычислительных ресурсов, низкая интерпретируемость	Предиктивное управление, распознавание аномалий, цифровые двойники

Эволюционные алгоритмы (GA, PSO)	Поиск глобального оптимума, не требуют градиентов, устойчивость к локальным минимумам	Медленная сходимость, чувствительность к настройкам	Оптимизация конструкций, параметрический синтез, многокрите-риальные задачи

Surrogate-модели на базе нейросетей, случайных лесов или гауссовских процессов демонстрируют высокую точность при значительно меньшем времени расчета, что особенно актуально для задач с большим числом итераций или в реальном времени.

Ускорение расчетов CFD-моделей достигается также за счет применения гибридных подходов: нейросеть может использоваться для аппроксимации отдельных этапов вычислений, снижая нагрузку на вычислительные ресурсы и позволяя проводить параметрические исследования за считаные минуты.

Как видно из таблицы 1, физические модели обладают высокой точностью, но плохо адаптируются к изменениям условий. Методы машинного и глубокого обучения более гибкие и быстрые, но требуют больших данных и ресурсов, а эволюционные алгоритмы хорошо подходят для оптимизации конструкций, хотя и отличаются медленной сходимостью.

3 Перспективные направления и обсуждение

Несмотря на очевидные преимущества применения искусственного интеллекта в оптимизации тепловых процессов, существует ряд ограничений, сдерживающих его широкое внедрение. Одной из ключевых проблем является интерпретируемость моделей. Большинство алгоритмов ИИ, особенно основанных на глубоких нейронных сетях, функционируют как «чёрные ящики» — они демонстрируют высокую точность, но не объясняют логику принятия решений. Это вызывает недоверие со стороны инженеров и операторов, особенно в критически важных отраслях, где необходимо строгое обоснование всех действий системы.

Вторым серьёзным вызовом является дефицит качественных данных. Для обучения моделей требуются большие объемы достоверной информации, полученной в условиях, максимально приближенных к реальной эксплуатации. В то же время такие данные часто являются ограниченными, фрагментированными или вовсе недоступными из-за коммерческой тайны или отсутствия сенсорного мониторинга. Это приводит к проблемам генерализации: модели, обученные на одной установке, могут плохо работать на другой.

Интеграция ИИ в промышленные системы также сопряжена с техническими и организационными трудностями. Многие производственные объекты работают на устаревшем оборудовании, не поддерживающем цифровую автоматизацию. Необходимость модификации инфраструктуры, обучение персонала и обеспечение кибербезопасности становятся барьерами для внедрения [4].

Кроме того, необходимо учитывать этические и юридические аспекты. Возникают вопросы ответственности в случае ошибки ИИ, защиты персональных и промышленных данных, а также соблюдения стандартов и сертификаций при использовании ИИ-решений в теплоэнергетике и строительстве. Эти вызовы требуют комплексного подхода — от технических решений до нормативно-правового регулирования.

Современные тенденции в области искусственного интеллекта стремятся к объединению физики и машинного обучения, что выражается в разработке Physics-Informed Neural Networks (PINN). Эти модели учитывают известные физические законы в процессе обучения, что повышает точность, интерпретируемость и устойчивость модели к ошибочным данным [5].

Развитие облачных платформ и edge-вычислений открывает новые возможности для распределённого анализа тепловых процессов в реальном времени. Использование облака позволяет централизованно обрабатывать данные с различных объектов, а edge-устройства обеспечивают локальное принятие решений с минимальной задержкой. Это особенно актуально для умных зданий, автономных энергетических систем и распределённых промышленных комплексов.

Интеграция с цифровыми двойниками — ещё одно перспективное направление. Цифровой двойник тепловой установки позволяет в реальном времени сравнивать фактические показатели с виртуальной моделью, что дает возможность мгновенно выявлять отклонения и оптимизировать работу системы.

Кроме того, важным аспектом является разработка энергетически эффективных алгоритмов ИИ, которые могут функционировать в условиях ограниченных вычислительных ресурсов. Это особенно актуально для применения в мобильных системах, датчиках и устройствах с питанием от батарей, где экономия энергии имеет критическое значение.

4 Заключение

В статье был рассмотрен широкий спектр современных подходов к применению искусственного интеллекта в области оптимизации тепловых процессов. Подчёркнута актуальность данной темы в контексте глобального перехода к энергоэффективным и устойчивым технологиям.

ИИ продемонстрировал значительный потенциал в различных аспектах теплотехники: от управления теплообменниками до прогнозирования неисправностей и построения surrogate-моделей. Его применение позволяет значительно повысить точность, адаптивность и надёжность систем управления, сокращая при этом энергопотребление и операционные затраты.

Несмотря на существующие вызовы — интерпретируемость, нехватку данных, проблемы интеграции — развитие гибридных моделей, облачных решений и цифровых двойников делает ИИ неотъемлемым элементом будущей теплотехнической инженерии. Сочетание физики и ИИ обещает вывести теплотехнику на новый уровень эффективности и интеллектуализации, делая технологии более устойчивыми, предсказуемыми и автономными.

Список литературы

1. Власов, А. А., & Чернышев, И. В. Применение искусственных нейросетей для моделирования теплообмена в турбулентных потоках // Теплофизика и аэромеханика. – 2021. – Т. 28, № 2. – С. 215–224.

2. Шевченко, М. И., & Журавлёв, П. С. Интеллектуальные методы оптимизации теплообменных аппаратов на основе генетических алгоритмов // Вестник машиностроения. – 2022. – № 10. – С. 36–42.

3. Kim, J., Park, S., & Lee, H. Hybrid neural network and CFD approach for fast prediction of heat transfer in complex geometries // International Journal of Heat and Mass Transfer. – 2023. – Vol. 191. – Article ID 123929.

4. Алиев, Р. А., & Муратова, Л. С. Обзор методов применения искусственного интеллекта в системах отопления и вентиляции // Энергосбережение и водоподготовка. – 2020. – № 6. – С. 14–21.

5. Wang, Y., Chen, Y., & Zhang, T. Physics-informed neural networks for thermal system simulation: A review // Applied Thermal Engineering. – 2024. – Vol. 227. – P. 120699.

УДК 621.396.93:614.8

THE ROLE OF FDS AND DDS SPECIFICATIONS IN THE DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION OF INDUSTRIAL AUTOMATION SYSTEMS

Kim Y.S., Toibaeva Sh.D.
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications
named after Gumarbek Daukeev
e-mail: k_allo@mail.ru, sh.toibaeva@aues.kz

Abstract. The accelerated digital transformation of industrial production under Industry 4.0 has markedly increased the complexity of automation systems and their integration with corporate infrastructures. Despite this trend, clear and unified algorithms for the implementation of complex production control systems remain absent, creating methodological uncertainty and inconsistency in engineering practice. Against this background, the development of structured documentation emerges as a critical requirement. This study investigates the role of two pivotal documents in the automation project life cycle: the Functional Design Specification (FDS) and the Detailed Design Specification (DDS). While these documents are broadly applied in international engineering practice, their systemic significance and methodological potential remain underestimated in many local projects. The research objective is to analyze the functions, distinctions, and practical implications of adopting FDS and DDS within industrial automation. The methodological framework integrates life cycle analysis, comparative documentation study, and case-based examination of industrial projects. The findings demonstrate that systematic application of FDS and DDS

reduces project risks and expenditures, enhances system reliability, and secures knowledge transfer for future modernization. The scientific novelty of this research lies in conceptualizing FDS and DDS as a two-level documentation standard that bridges the gap between business requirements and engineering solutions, thereby addressing the existing lack of standardized methodologies for the deployment of complex automation systems.

Keywords: automation, MES, high-level systems, FDS, DDS, project documentation, industrial engineering, Industry 4.0

Introduction

Industrial enterprises face increasing pressure to modernize production under the paradigm of Industry 4.0, where digital technologies, cyber-physical systems, and data-driven management reshape traditional automation practices. The success of automation projects depends not only on technical solutions but also on the quality of project documentation that formalizes system requirements and engineering design.

Two key documents, the Functional Design Specification (FDS) and the Detailed Design Specification (DDS), play a pivotal role in aligning customer expectations with integrator deliverables. Moreover, they serve as fundamental prerequisites before proceeding with the development and implementation of industrial automation systems. The need for such documentation becomes particularly evident in the case of complex systems, such as production and automation environments, where multiple subsystems interact, extensive data flows are exchanged, various software platforms are integrated, and a wide range of equipment from different vendors must operate seamlessly. In such scenarios, FDS and DDS provide structured solutions that consolidate system requirements, describe subsystem interactions, and ensure holistic integration across heterogeneous technologies.

This article aims to demonstrate that FDS and DDS are not auxiliary but essential baseline documents that define the framework for the entire automation project. Their systematic application ensures consistency between business requirements and engineering solutions, reduces risks, and establishes a foundation for the successful deployment and long-term sustainability of industrial automation systems.

Main

This article focuses on the analysis of two interrelated documents — the **Functional Design Specification (FDS)** and the **Detailed Design Specification (DDS)**. Both play a critical role in the life cycle of industrial automation projects by bridging customer requirements and engineering solutions.

The study provides:

— a comparative analysis of the structure, content, and functions of FDS and DDS;

— a review of their application in international practice and their adaptation to local projects, illustrated by the case of a lubricants production plant in Almaty [1];

— an emphasis on the FDS as a fundamental part of project documentation, which defines the functional framework of the system, ensures clarity of requirements, and serves as the basis for the subsequent development of DDS.

Such an approach allows not only to highlight the complementarity of FDS and DDS but also to demonstrate the pivotal role of the FDS in ensuring project consistency and integration across subsystems and vendors.

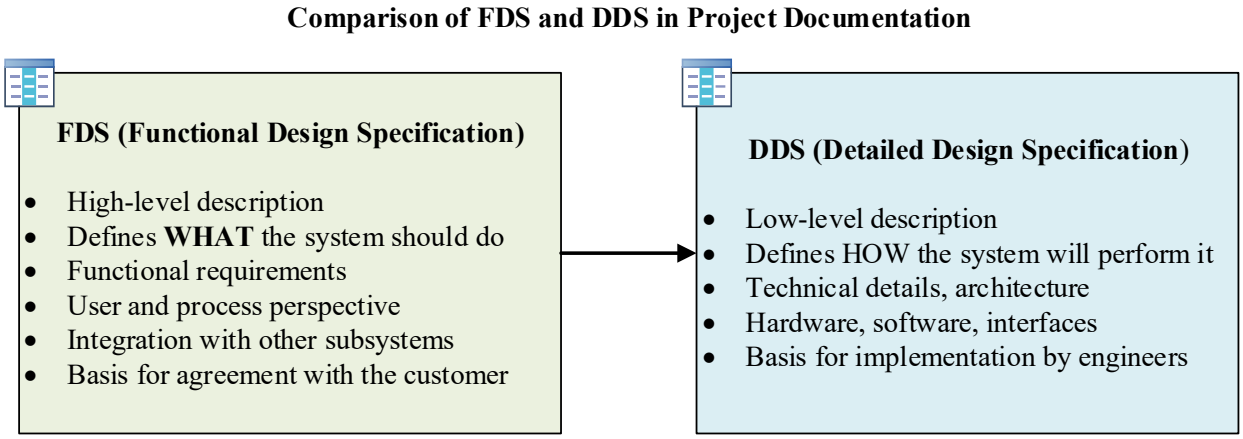

Figure 1 - Compare of FDS and DDS

To highlight the structural and functional distinctions between the two types of documentation, a comparative analysis of Functional Design Specification (FDS) and Detailed Design Specification (DDS) was conducted. The results are summarized in **Table 1**, which outlines the differences in purpose, content, stakeholders, and level of detail. It should be noted that this type of documentation is widely adopted by leading global industrial vendors such as **Siemens, Honeywell, and Schneider Electric**, who use FDS and DDS as part of their standardized project management and automation methodologies.

Table 1. Comparative analysis of Functional Design Specification (FDS) and Detailed Design Specification (DDS).

Aspect	**FDS (Functional Design Specification)**	**DDS (Detailed Design Specification)**
Purpose	Defines *what* the system should do	Defines *how* the system will be implemented
Content	Functions, process, user requirements	Control logic, I/O, network architecture, PLC control
Stakeholders	Customers, managers	Engineers, programmers, integrators
Level of detail	Conceptual level, high-level system description	Technical level, detailed implementation design

The comparison clearly demonstrates that while the FDS primarily serves as a high-level agreement tool between the customer and the integrator, the DDS provides engineers with a detailed blueprint for implementation. The international practice of companies like Siemens, Honeywell, and Schneider Electric confirms that the

consistent use of these documents reduces project risks, ensures system reliability, and facilitates effective communication among stakeholders.

According to studies on the organizational structure of automated production process control systems [2], the Functional Design Specification (FDS) is not limited to a description of functional requirements. Rather, it provides a comprehensive representation of the interconnections between subsystems, the information flows among them, and the integration logic across heterogeneous platforms.

The preparation of such a document requires a large volume of input data, including:

— enterprise-level business processes,
— organizational structure of production units,
— technological flows,
— lists of equipment and their manufacturers,
— and even the distribution of responsibilities among employees.

Thus, the FDS becomes a complex and multidimensional artifact that consolidates technical, organizational, and informational aspects of production automation. Its comprehensiveness ensures not only technical feasibility but also the alignment of automation solutions with the enterprise's operational and management framework (Figure 2).

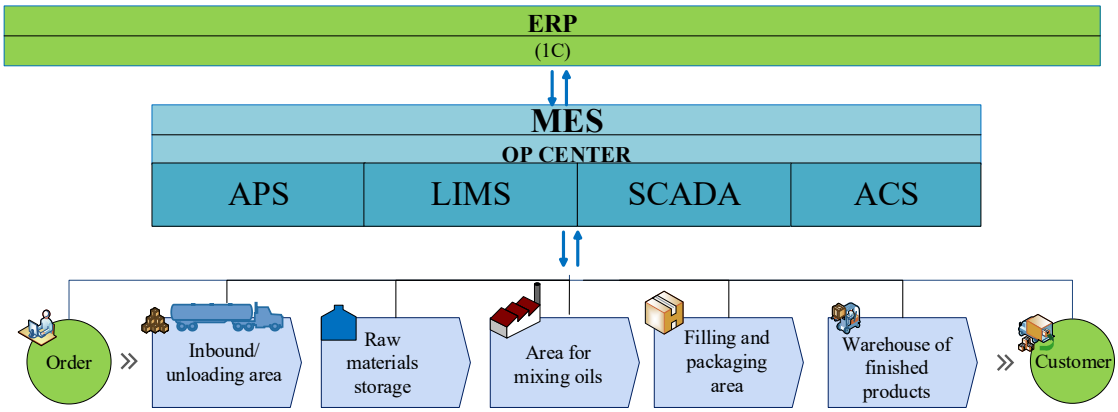

Figure 2 - Organizational structure of an enterprise with a complex of software.

To demonstrate the applicability of the proposed methodology, the research included the development of an FDS for an automated control system at a lubricants manufacturing plant in Almaty. The enterprise is characterized by a high level of technological complexity, involving multiple subsystems: raw material reception, blending, packaging, laboratory analysis, warehousing, and integration with ERP/MES systems.

Furthermore, it should be emphasized that the development of an FDS document is not limited to textual descriptions. In practice, global industrial vendors such as Siemens, Honeywell, and Schneider Electric recommend the use of schemes, flowcharts, block diagrams, and process diagrams to visualize the interaction between subsystems.

For instance, Figure 3 presents a fragment of the lubricants production process, where the results of laboratory testing are transferred to the MES and subsequently communicated to the Chief Technologist. This workflow enables the decision-making process concerning the quality assessment and approval of the production batch. Such diagrams demonstrate the practical application of the FDS document, highlighting how data flows between different subsystems and stakeholders are formally described and regulated.

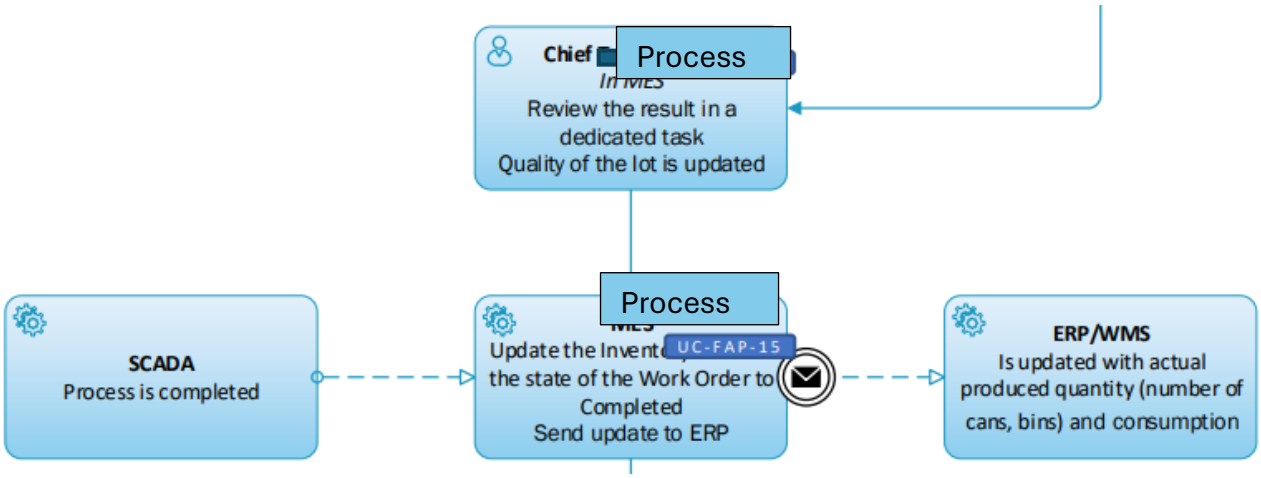

Figure 3. Fragment of the lubricants plant process: transfer of laboratory test results to the Manufacturing System and the Chief Technologist.

The developed FDS document also included a schema of database formation, testing procedures, and a test-result diagram implemented. This diagram illustrates the fundamental principles of system operation, specifying both input and output data, as well as the particular database into which the results are stored. Additionally, the diagram defines the parameters of the description and the databases with which the system interacts. Such representation not only reflects the technical architecture but also provides transparency for stakeholders, ensuring traceability of testing outcomes and their integration into the enterprise information environment.

The description of the test result analysis process within the FDS does not rely solely on graphical representation. It also includes a complementary tabular structure, where the parameters of each database and the nature of their interaction are explicitly defined. This table specifies the source databases of incoming data, the attributes of the processed parameters, the destination databases for the output, and the metadata that accompanies the information flow.

In addition, a diagram of the test result analysis process is presented, showing:

1. Input data – identified by their origin (which database or subsystem provides the information).
2. Process flow – sequential steps of data transformation and testing procedures.
3. Output data – defined by their destination (which database or subsystem receives the results).

Table 2. The database contains the following parameters

Parameter	Description	Database directory
Name of analysis method	Test procedure database	
Definable parameter	Test procedure database	
Inspection frequency	Test procedure database	
Type of control		
Subtype of control		
Material resource ID		
Standard indicators		
Result	Test result	Database directory "Analysis of results"
Date of analysis/testing		Database directory "Analysis of results"

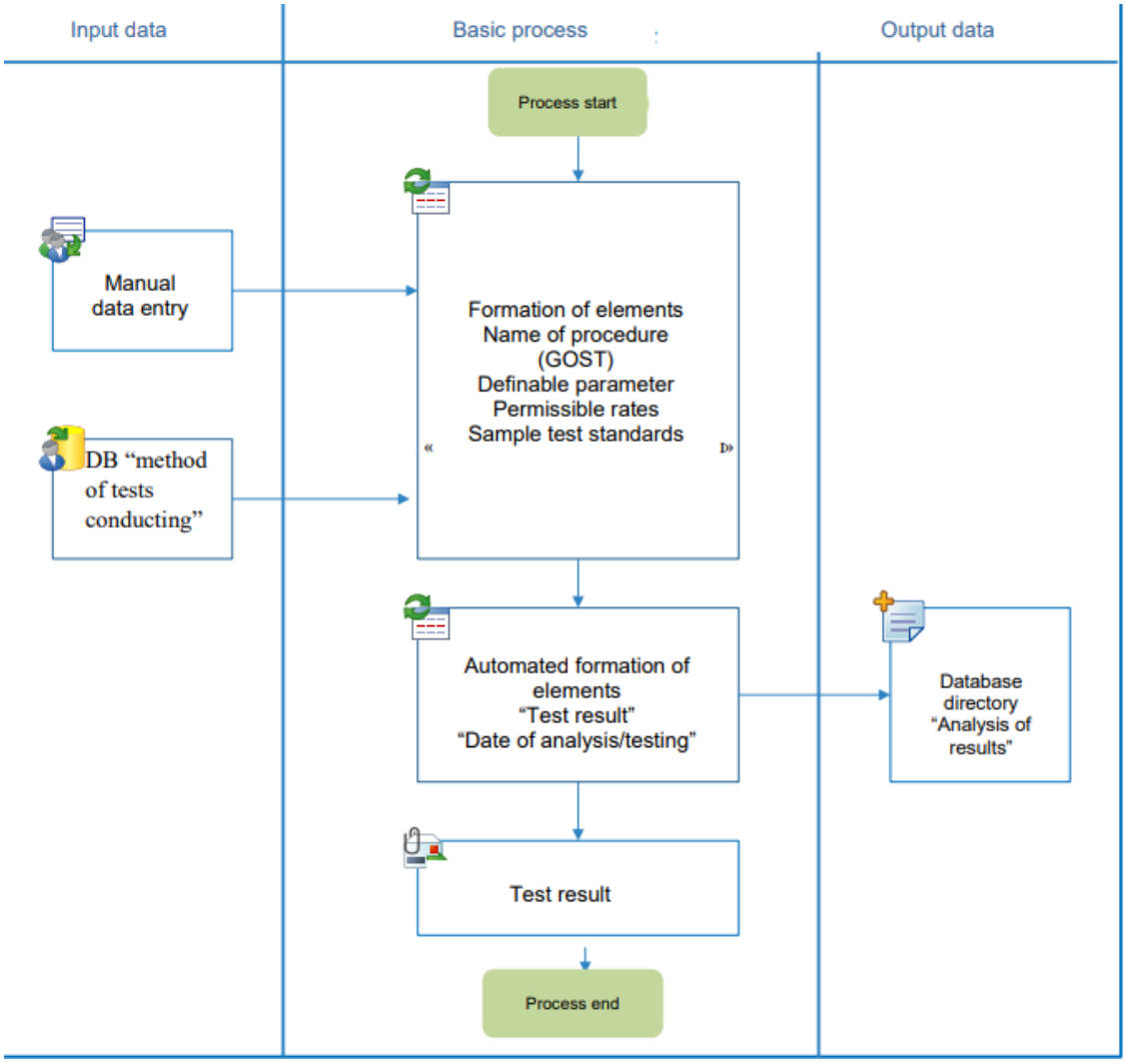

Figure 4. Diagram of test result analysis database

The use of such diagrams within the FDS plays a critical preparatory role before the development of the DDS. They provide an overall view of the system's structure and help identify the necessary parameters and data to be collected, analyzed, and validated. Through these diagrams, it becomes possible to map the business processes, define the sequence of their execution, and establish the input parameters that drive subsystem functionality.

Moreover, the diagrams make explicit the outputs generated by each subsystem and the destination subsystems to which these outputs are transferred. In this way, the FDS not only serves as a descriptive document but also as a methodological tool that bridges conceptual requirements with detailed engineering design, ensuring a consistent transition from functional modeling to technical implementation.

Conclusion

The study has confirmed the essential role of Functional Design Specification (FDS) and Detailed Design Specification (DDS) in ensuring the success of industrial automation projects. While DDS defines the technical implementation details, the FDS acts as a strategic framework that integrates business processes, subsystem interactions, and data flows.

Importantly, this work did not remain purely theoretical. It also presented practical examples of a developed FDS based on a lubricant production plant in Almaty. These examples included diagrams of subsystem interactions and highlighted the main features that must be taken into account when preparing an FDS. The results demonstrated how the correct structuring of such documentation supports effective integration of complex automation systems and reduces risks associated with large-scale industrial projects.

Thus, the research contributes to both the methodological systematization of FDS/DDS as dual-level documentation standards and to the practical demonstration of their applicability in real industrial contexts.

Reference list

[1] Kim Y., Kopesbayeva A., Machkovskiy M. Investigation of the general concept of the implementation of automation and digitalization tasks for production processes using innovative high-level solutions. V INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE SUMMER SESSION. INDUSTRY 4.0. Jun 2020, Volume 1/8.

[2] Kim Y., Kopesbayeva A. ORGANIZATIONAL STRUCTURE OF THE AUTOMATED PRODUCTION PROCESS CONTROL SYSTEM. MNTK conference 2022.

[3] S. Iarovyi, W. M. Mohammed, A. Lobov, B. R. Ferrer and J. L. M. Lastra, "Cyber–Physical Systems for Open-Knowledge-Driven Manufacturing Execution Systems," in *Proceedings of the IEEE*, vol. 104, no. 5, pp. 1142-1154, May 2016, doi: 10.1109/JPROC.2015.2509498.

[4] S. Cha, B. Vogel-Heuser and J. Fischer, "Analysis of metamodels for model-based production automation system engineering," in *IET Collaborative Intelligent Manufacturing*, vol. 2, no. 2, pp. 45-55, 6 2020, doi: 10.1049/iet-cim.2020.0013.

[5] EC 61131-3. (2013). *Programmable controllers – Part 3: Programming languages*. International Electrotechnical Commission.

[6] IEC 61511. (2016). *Functional safety – Safety instrumented systems for the process industry sector*. International Electrotechnical Commission.

[7] Siemens AG. (2020). *Automation Design and Engineering Guidelines*. Siemens Global Industry Sector.

[8] Honeywell International Inc. (2019). *Experion PKS: System Engineering Guide*. Honeywell Process Solutions.

[9] Schneider Electric. (2021). *EcoStruxure Automation Expert – Design Principles and Best Practices*. Schneider Electric.

[10] Van der Aalst, W. M. P. (2016). *Process Mining: Data Science in Action* (2nd ed.). Springer.

[11] Kagermann, H., Wahlster, W., & Helbig, J. (2013). *Recommendations for implementing the strategic initiative INDUSTRIE 4.0*. Final report of the Industrie 4.0 Working Group.

[12] Galloway, L., & Newman, R. (2018). "Functional specifications in industrial automation: Bridging business requirements and system design." *Journal of Industrial Information Integration*, 12, 45–56.

[13] Lee, J., Bagheri, B., & Kao, H.-A. (2015). "A Cyber-Physical Systems architecture for Industry 4.0-based manufacturing systems." *Manufacturing Letters*, 3, 18–23.

[14] Mourtzis, D., Vlachou, E., & Milas, N. (2016). "Industrial Big Data as a result of IoT adoption in manufacturing." *Procedia CIRP*, 55, 290–295.

УДК 681.518:697.9:620.92

BEMS ЖӘНЕ BIM ИНТЕГРАЦИЯСЫ АРҚЫЛЫ ҒИМАРАТТЫҢ ЭНЕРГИЯ ТИІМДІЛІГІ МЕН ӨНІМДІЛІГІН АРТТЫРУ

Қуанышбаева Ә.Т.*, Абжанова Л.К.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
* E-mail: a.kuanyshbayeva@aues.kz

Аннотация: аталған мақала құрылыс және құрылысты басқару секторларында, бірақ олармен шектелмей, ғимараттың энергиясын басқару жүйелерін (BEMS) ғимараттың ақпараттық модельдеуімен (BIM) біріктірудің әлеуетті артықшылықтары мен орындылығын жан-жақты талдауды ұсынады. Артықшылықтарды, қиындықтарды және нақты мысалдарды қарастыра отырып, бұл зерттеу BEMS-BIM интеграциясының құрылыс операцияларына әсері туралы құнды түсініктер береді. Бұдан басқа, кейс зерттеулері нақты әлем сценарийлерінде BEMS-BIM интеграциясының тиімділігін көрсетеді. Мақала

энергияны үнемдейтін өнеркәсіптік ғимараттарға арналған BIM және BEMS әдістемелерімен байланысты мүмкіндіктер мен қиындықтарды қарастырып, белгісіздіктерді шешудің және бағдарламалық қамтамасыз етудің өзара әрекеттесуін арттырудың маңыздылығын атап көрсетеді. Бұл мақала BEMS-BIM интеграциясының құрылыс өнімділігін өзгерту, тұрақтылықты арттыру және құрылыс пен құрылысты басқару салаларындағы жасыл және тиімдірек болашаққа үлес қосу үшін әлеуетін көрсетеді.

1. Кіріспе

Энергия құнының өсуі және ғимараттардың басқару мен техникалық қызмет көрсетудің заманауи технологияларына тәуелділігі олардың энергия тиімділігін қамтамасыз етудің жаңа тәсілдерін іздеуді қажет етеді [1,2]. Бұл тұрғыда ғимараттың энергия менеджменті жүйелерін (BEMS) [3,4] ғимараттың ақпараттық модельдеу (BIM) технологияларымен [5,6] интеграциялау ресурстарды пайдалану тиімділігін арттыруға және шығындарды азайтуға қабілетті перспективалық бағыт болып саналады [7].

BEMS тиімділікті арттыру құралы ретінде. BEMS жүйелері ғимараттың энергия тұтынуын бақылайтын, талдайтын және басқаратын аппараттық және бағдарламалық шешімдердің жиынтығы [8]. Жылыту, желдету, ауаны баптау және жарықтандыру сияқты инженерлік жүйелердің жұмысын оңтайландыру арқылы BEMS ыңғайлы және қауіпсіз ішкі ортаны құруда, қызметкерлер мен тұтынушылар үшін жағдайды жақсартуда және ғимараттардың пайдалану сенімділігін арттыруда маңызды рөл атқарады [9].

BEMS әзірлеу температураны, ылғалдылықты, ауаның сапасын және ғимараттардың жайлылығы мен қауіпсіздігін анықтайтын басқа да параметрлерді бақылайтын сенсорлар мен технологияларды кезең-кезеңмен енгізуді қамтиды. Бұл тәсіл құрылыстың бүкіл өмірлік циклін қамтиды - жобалау мен салудан бастап инженерлік жүйелерді пайдалану мен басқаруға дейін [10].

BEMS және BIM интеграциясы. BEMS мүмкіндіктерін BIM технологияларымен біріктіру ерекше қызығушылық тудырады [11]. Заманауи бағдарламалық-аппараттық шешімдер физикалық объектілерді және олардың цифрлық модельдерін синхрондауға мүмкіндік береді, «цифрлық егіздер» деп аталатындарды жасайды [12]. Бұл нақты және виртуалды орталар арасында үздіксіз деректер алмасуды қамтамасыз етеді, деректерге негізделген талдауды, жасанды интеллектті және машиналық оқытуды қолдану мүмкіндіктерін ашады.

Бұл интеграция деректерге негізделген шешім қабылдау, жасанды интеллект (AI) және машиналық оқыту (ML) сияқты әдістерді пайдалана отырып, нысанды басқару үшін деректерді тиімді жинауға, өңдеуге және кері байланысқа мүмкіндік береді [13]. Осы озық технологияларды пайдалана отырып, энергияны үнемдеу және жылыту, желдету және ауаны баптау сияқты маңызды құрылыс жүйелерінің тиімділігін арттыру үшін тиімді стратегияларды жасауға болады [14].

Интеграция мәселелері мен қиындықтары. Елеулі әлеуетке қарамастан, BEMS және BIM интеграциясы бірқатар қиындықтарды тудырады. Оларға

қолданыстағы қондырғылар туралы деректердің шектеулілігі, бағдарламалық шешімдердің сәйкес келмеуі, үлкен көлемдегі ақпаратты өңдеу және беру қиындықтары, интеграцияланған жүйелерді тиімді пайдалануға қабілетті мамандарды дайындау қажеттілігі жатады [15].

Зерттеудің маңыздылығы және болашағы. Зерттеулерге сәйкес, HVAC жүйелері бар ғимараттардың шамамен 90%-ы нашар басқару тиімділігімен жұмыс істейді, нәтижесінде айтарлықтай энергия жоғалады. Жабдықтың оңтайлы емес жұмысы заманауи BEMS жабдықталған қондырғылармен салыстырғанда энергия тұтынуды 20–30%-ға арттырады. Сондықтан кешенді шешімдерді енгізу энергияны үнемдеудің маңызды факторына айналуда [16].

Бұл мақаланың мақсаты ғимараттардың энергия тиімділігі мен тұрақтылығын арттыру үшін BEMS және BIM интеграциясын жан-жақты зерттеу болып табылады. Ол осы жүйелердің артықшылықтары мен кемшіліктерін, сондай-ақ оларды модельдеу және пайдалану процесін зерттейді. Ол сондай-ақ осындай өзара әрекеттесулерді ұйымдастыру үшін нақты әлемде іске асыру мысалдары мен практикалық ұсыныстарды ұсынады. Жалпы, мақала ғимараттардың энергия тиімділігі мен тұрақтылығын арттыру үшін BEMS және BIM интеграциясының әлеуетін ашуға бағытталған.

BEMS және BIM интеграциясы құрылысты басқару, айтарлықтай энергия үнемдеу, қоршаған ортаны қорғау көрсеткіштерін жақсарту және жалпы операциялық тиімділікті арттыру үшін жаңа мүмкіндіктер ашады. Мұндай шешімдер тұрақты сәулет пен нысанды басқаруды дамыту үшін стратегиялық маңызды болып табылады. Бұл зерттеу осы саладағы бар білім қорын кеңейтеді, мәселенің өзектілігін көрсетеді және одан әрі зерттеу бағыттарын анықтайды. Бұдан басқа, осы саладағы болашақ дамуларды түсінуге мүмкіндік беретін әлеуетті болашақ зерттеу бағыттары ұсынылған.

2. Ғимараттың энергияны басқару жүйелері (BEMS)

BEMS жүйелері энергия тұтынуды оңтайландыруда және ғимараттардың тиімділігін арттыруда, әсіресе ақылды және тұрақты қалаларда шешуші рөл атқарады [18].

BEMS-ті қолдануға қатысты талданған зерттеулерге сүйене отырып, BEMS-тің бірнеше артықшылықтары мен кемшіліктерін анықтауға болады [7]:

BEMS [19] артықшылықтары:

• Энергия тиімділігін арттыру;

• Экологиялық жағдайларды жақсарту;

• Персоналды тиімдірек пайдалану;

•Өрт қауіпсіздігі шараларын және төтенше жағдайларды жою шараларын күшейту;

• Ғимаратты пайдалану стандарттарын жетілдіру;

• Оңтайландырылған ғимаратты басқару;

• Көміртек шығарындыларын азайту;

• Жақсартылған энергия тиімділігі мен персоналды оңтайландыру арқылы жалпы шығындарды азайту.

BEMS кемшіліктері:

• Жоғары бастапқы жобалау және орнату шығындары;

• Қарапайым жүйелермен салыстырғанда ықтимал жоғары пайдалану және техникалық қызмет көрсету шығындары;

• Тәжірибелі операторлар қажет;

• Максималды тиімділікті сақтау үшін өнімнің қызмет ету мерзімінің барлық деңгейінде міндеттемені талап етеді.

Соңғы онжылдықта ML интеграциясы жүктеме/қуатты болжау, ақауларды анықтау және диагностикалау (FDD) және жұмыс орнын толтырумен байланысты тапсырмаларды қоса алғанда, әртүрлі салаларда BEMS қолданбаларын айтарлықтай жетілдірді [20].

Жүктемені болжау салқындату, жылыту және электр энергиясына болашақ сұранысты болжауды қамтиды, ал қуатты болжау фотоэлектрлік панельдер мен жел турбиналары сияқты жабдықтың қуатын өндіруге бағытталған. Ғимараттардың энергия тиімділігі мен икемділігін арттыру үшін жүктеме/қуатты дәл болжау өте маңызды. Бұл болжау үлгілері сұранысты басқаруда (DSM) және көп нүктелі болжамды модельдеуде (MPC) практикалық қолдануды табады. DSM ғимараттардың энергияны динамикалық тұтынуына және жаңартылатын энергия көздерін арттыруға бейімделу арқылы электр энергиясына сұраныс пен ұсынысты теңестіруге бағытталған. Екінші жағынан, MPC шығындарды немесе энергияны тұтынуды азайту сияқты шектеулер жағдайында нақты мақсаттарға жету үшін құрылыс энергия жүйелерін оңтайландырады [21].

Авторегрессивті әдістерді, ағашқа негізделген әдістерді, жасанды нейрондық желілерді (ANN) және терең нейрондық желілерді (DNN) қоса алғанда, жүктемені/қуатты сенімді болжау үшін машинаны оқытудың әртүрлі алгоритмдері пайдаланылды. Атап айтқанда, ANN күрделі нақты мәселелерді шешуде тиімділігін көрсетті және ұзақ қысқа мерзімді жады (LSTM) бар DNN электр энергиясына сұранысты болжауға арналған ағаш негізіндегі алгоритмдермен салыстырғанда жоғары өнімділікті көрсетті [24].

МО сондай-ақ жабдықтың ақауларын ерте анықтауға және энергия тиімділігін арттыруға мүмкіндік беретін құрылыс энергия жүйелеріне арналған FDD саласында перспективалы нәтижелер көрсетті [25].

Бұдан басқа, ML негізіндегі жылулық жайлылық үлгілері ғимараттардағы жылыту, желдету және ауаны баптау (HVAC) жүйелерін оңтайландыру үшін пайдаланылды, нәтижесінде энергия тұтынуды азайтады және тұрғындардың қанағаттануын арттырады [26]. Машиналық оқытуды Интернет заттары (IoT) құрылғыларымен біріктіру ғимараттардың энергия тиімділігін одан әрі арттыруға мүмкіндік беретін деректерді жинауды жеңілдетті. Мысалы, ANN және IoT деректерінің комбинациясы HVAC жүйелерінде энергия тұтынудың айтарлықтай төмендеуіне әкелді [27].

Жетілдірілген энергия менеджменті саласында энергияны басқарудың озық жүйелері (AEMS) энергия тұтынуды оңтайландыруға және ғимарат тиімділігін арттыруға арналған озық технологияларға айналды. Ақылды есептегіштер, сенсорлар және ауа райы болжамдары сияқты әртүрлі көздерден деректерді

жинау арқылы AEMS ғимараттардағы энергия тұтынуды бақылау және басқару үшін күрделі алгоритмдерді пайдаланады [28].

AEMS негізгі артықшылықтары энергия тиімділігін арттыру, нақты уақыттағы талдау арқылы ғимарат өнімділігін жақсарту және тұрғындар үшін жайлылық пен өнімділікті арттыруды қамтиды. Статистика бұл артықшылықтарды қолдайды: зерттеулер коммерциялық ғимараттарда энергия тұтынуды 35%-ға дейін төмендетуді және AEMS енгізу арқылы энергияны 10%-дан 30%-ға дейін үнемдеуді көрсетеді [29,30]. Энергияны басқарудың интеллектуалды жүйелері сонымен бірге ең жоғары қуат тұтынуды 15–20%-ға азайта алады [31].

AEMS енгізу және машиналық оқыту тәсілдерін BEMS жүйесіне енгізу құрылыс өнімділігін революциялық жақсарту үшін айтарлықтай әлеуетті ұсынады. Бұл жетістіктер тиімділікті арттырады, шығындарды азайтады және қоршаған орта үшін де, құрылыс пайдаланушылары үшін де тұрақты дамуға ықпал етеді [32].

BEMS үлгілерін жасау ғимараттың энергия өнімділігі мен мінез-құлқын дәл көрсетуді қамтамасыз ету үшін бірнеше негізгі қадамдарды қамтиды. Оларды жасаудың жалпы процесі төменде сипатталған [4,10,33]:

• Деректерді жинау және құрылысты зерттеу:

Архитектуралық сызбаларды, құрылыс жоспарларын, техникалық шарттарды және жабдық мәліметтерін қоса алғанда, барлық сәйкес ғимарат деректерін жинаңыз және ғимарат геометриясы, конверт қасиеттері, HVAC жүйелері, жарықтандыру жүйелері, орналасу үлгілері және кез келген басқа сәйкес параметрлер туралы ақпаратты жинау үшін жер-жерде кешенді зерттеу жүргізіңіз [34].

• Ғимарат геометриясын модельдеу:

Жиналған деректерді ғимарат геометриясының 3D цифрлық моделін жасау үшін пайдаланыңыз. Бұл модель еденді, қабырғаларды, терезелерді, есіктерді және шатырды қамтитын ғимараттың физикалық орналасуы мен құрылымын білдіреді [35].

• Ғимараттың энергетикалық жүйесін модельдеу:

Жылыту, желдету және ауаны баптау жүйелерін, жарықтандыру жүйелерін және басқа да энергияны тұтынатын жабдықтарды қоса алғанда, ғимараттардың энергетикалық жүйелерінің егжей-тегжейлі үлгілерін әзірлеу және салқындатқыштардың, қазандықтардың, ауаны өңдейтін құрылғылардың, жарықтандыру құрылғыларының және т.б. тиімділігі сияқты әрбір құрамдас бөліктің сипаттамалары мен қасиеттерін көрсету [36].

• Энергияны модельдеуге арналған бағдарламалық құрал:

Ғимарат геометриясын және энергетикалық жүйе үлгілерін біріктіре алатын сәйкес энергияны модельдеуге арналған бағдарламалық құралды таңдаңыз [37].

• Ауа райы деректері және жұмысқа орналасу профильдері:

Әртүрлі климаттық жағдайларда ғимараттың энергетикалық өнімділігін модельдеу үшін жергілікті метеорологиялық деректерді импорттаңыз және ғимаратты пайдалану мен орналасу үлгілеріне негізделген ішкі жылу алуындағы өзгерістерді есепке алу үшін толтыру профилін анықтаңыз [38].

• Модельдеу және калибрлеу:

Таңдалған ғимарат энергиясын талдау бағдарламалық құралын пайдаланып энергия симуляциясын іске қосыңыз. Модельді калибрлеу және оның дәлдігін қамтамасыз ету үшін модельдеу нәтижелерін нақты коммуналдық төлемдермен немесе тарихи қуат тұтыну деректерімен салыстырыңыз.

• BEMS-пен интеграция:

Калибрленген энергия үлгісін ғимарат энергиясын басқару жүйесімен (BEMS) біріктіру. BEMS нақты уақытта ғимараттың энергия тұтынуын бақылау және басқару үшін сенсорларды, есептегіштерді және басқару алгоритмдерін қамтуы мүмкін.

• Сезімталдықты талдау және оңтайландыру:

Ғимараттың әртүрлі параметрлері мен дизайн нұсқаларының энергияны тұтынуға әсерін бағалау үшін сезімталдық талдауларын жүргізіңіз. Энергия тиімділігі мен тұрғындардың жайлылық мақсаттарына жету үшін BEMS параметрлерін және басқару стратегияларын оңтайландырыңыз.

• Сынақ және іске қосу:

BEMS үлгісін оның өнімділігін орнату және іске қосудан кейінгі нақты деректермен салыстыру арқылы растаңыз. BEMS дұрыс жұмыс істеуін және қажетті энергия тиімділігі мен бақылау көрсеткіштеріне сәйкестігін қамтамасыз ету үшін тапсырыңыз.

• Үздіксіз бақылау және техникалық қызмет көрсету:

Орнатылғаннан кейін, кез келген сәйкессіздіктерді немесе ықтимал жақсартуларды анықтау үшін BEMS және ғимараттың энергия өнімділігін үздіксіз бақылаңыз. Уақыт өте келе дәлдігін сақтау үшін үлгіні жаңа деректермен және құрылыс жүйелеріндегі өзгерістермен үнемі жаңартып отырыңыз.

BEMS саласында айтарлықтай зерттеулер жүргізілуде, оны да шешу қажет. Оңтүстік Африкада [39] Оңтүстік Африкадағы BEMS зерттеулерінің жай-күйі туралы жақында жүргізілген зерттеу бар әдебиеттердегі бірнеше аймақтар мен олқылықтарды анықтайды. Нәтижелер келесі негізгі тұжырымдарды көрсетеді:

• Ғимарат типологиясы:

Зерттеу, ең алдымен, тұрғын үй ғимараттарына, сондай-ақ коммерциялық, білім беру және кеңсе ғимараттарына қатысты BEMS зерттеулеріне бағытталған. Дегенмен, әдебиеттерде өндірістік және мекеме ғимараттары салыстырмалы түрде аз зерттелген. Жеке үйлерде энергияны тиімсіз пайдаланудың таралуы күрделі мәселе болып саналады.

• Құрылыс инженерлік жүйелерінің ішкі жүйелері:

BEMS зерттеуі бірінші кезекте жылыту, желдету және ауаны баптау (HVAC) жүйелеріне назар аударып, жылыту және салқындатумен байланысты Оңтүстік Африкадағы энергия тұтынудың маңызды үлесін көрсетеді. Жарықтандыру жүйелері мен тұрмыстық электроника да қызығушылық тудырады, бірақ олар HVAC жүйелері сияқты назар аударған жоқ.

• BEMS қолдану стратегиялары:

DSM әдісі энергияны басқару мәселелерін шешудің ең кең таралған стратегиясы болды, әсіресе тұрғын үйлерде. Коммерциялық ғимараттарда MPC

әдісі нақты уақыт режимінде энергияға баға белгілеу мәселелерін шешу үшін қолданылды. Дегенмен, оңтайландыру және FDD әдістері энергия тиімділігін арттыру әлеуетіне қарамастан салыстырмалы түрде аз ұсынылған.

• Әдістемелік тәсілдер мен сынақ алаңдары:

BEMS зерттеулерінде сызықтық бағдарламалау және сызықтық регрессия сияқты классикалық әдістер кеңінен қолданылады. Осы дәстүрлі тәсілдердің шектеулерін еңсеру үшін зерттеушілер генетикалық алгоритмдер (GA) сияқты метаэвристикалық әдістерді қолданды. Сонымен қатар, энергияны тұтынуды болжау және оңтайландыру үшін терең оқыту нейрондық желілері сияқты жасанды интеллект және машиналық оқыту әдістері қолданылады. Валидация үшін симуляциялық қондырғылар басым. Бұл саладағы кемшіліктерге үлкен деректер аналитикасының шектеулі интеграциясы, гибридті әдістемелердің жоқтығы, белгісіздік пен сезімталдық талдауының жеткіліксіз ескерілуі және нақты жұмыс жағдайында нақты уақыттағы өнімділікті бағалау қажеттілігі жатады.

• Энергияны басқару жүйесінің мақсатты міндеттері:

BEMS зерттеулері ең алдымен басқару функцияларына, мониторинг пен бағалауға, сондай-ақ ағымдағы және болашақ энергияны тұтынуды талдауға және болжауға бағытталған. Ғимараттарды пайдалану кезеңінде энергия тиімділігін оңтайландыру басты басымдыққа айналды. Дегенмен, сұранысты басқару стратегияларына жеткіліксіз назар аудару, жаңартылатын энергия көздерін (ЖЭК) интеграциялаудың шектеулігі, тұрғындардың мінез-құлқын модельдеуге немқұрайлылық көрсету және қарама-қайшы мақсаттарды теңестіру үшін көп критерийлі оңтайландыру тәсілдерінің болмауы сияқты кемшіліктер бар.

Оңтүстік Африка мен Еуропадағы ауа райы жағдайларының ұқсастығына байланысты Еуропада да осыған ұқсас үрдістер байқалады, айырмашылық тек жыл мезгілдерінің инверсиясында.

Кешенді шолуда [3] BEMS үшін энергияны басқару стратегиялары тұрғын емес ғимараттарда да, тұрғын үйлерде де зерттеледі. Зерттеулер тұрғын емес ғимараттарға (71,74%), тұрғын үйлерге (21,74%) және екі құрылыс түріне (6,52%) бөлінеді. Негізгі стратегияларға MPC, DSM, оңтайландыру және FDD кіреді, үлгі сапасы мен пайдаланушыға бағытталған оңтайландыруға байланысты қиындықтар туындайды.

Басқа зерттеу [13] виртуалды электр станцияларындағы (VPP) және энергияны басқару жүйелеріндегі (BEMS) ML функцияларының таксономиясын ұсынады. Таксономия үш деңгейді қамтиды: оңтайландыру, болжау (жүктеме, баға және жаңартылатын энергия өндіру) және ақауларды анықтау сияқты әртүрлі ML қолданбаларын қамтитын оңтайландыру, болжау және жіктеу. Бұл зерттеу VPP оңтайландыру және энергияны болжау үшін ML-ге өсіп келе жатқан қызығушылықты көрсетеді және болашақ зерттеу бағыттары мен қиындықтарын анықтайды.

3. Building Information Modeling (BIM)

BIM құрылыс операцияларында маңызды рөл атқарады. BIM – бұл ғимараттың немесе инфрақұрылымның физикалық және функционалдық

сипаттамаларының цифрлық көрінісі [40]. Оның негізгі мақсаты – пайдалану кезеңін қоса алғанда, ғимараттың бүкіл өмірлік циклі бойынша ынтымақтастықты, тиімділікті және шешім қабылдауды жақсарту. BIM құрылыс операцияларына ықпал ететін кейбір негізгі әдістер төменде келтірілген [5]:

• Нысанды басқару және техникалық қызмет көрсету:

BIM сәулеттік, құрылымдық, механикалық, электрлік және сантехникалық (MEP) сипаттамаларын қоса, ғимарат ақпаратының толық дерекқорын қамтамасыз етеді. Бұл деректерді ғимарат активтерін тиімді басқару, профилактикалық жөндеуді жоспарлау және әртүрлі жүйелер мен құрамдас бөліктер туралы ақпаратқа жылдам қол жеткізу үшін нысан менеджерлері мен техникалық қызмет көрсету бөлімдері пайдалана алады [41].

• Ғарышты басқару:

BIM кеңістікті дәл басқаруға мүмкіндік береді, бұл мекеме менеджерлеріне ғимарат кеңістігін визуализациялауға және бақылауға, оны пайдалануды тағайындауға және оның толтырылуын басқаруға мүмкіндік береді. Бұл кеңістікті пайдалануды оңтайландыруға, өзгерістерді нақты уақытта бақылауға және болашақ кеңістік қажеттіліктерін жоспарлауға көмектеседі [42].

• Энергия тиімділігі және тұрақты даму:

BIM энергия тиімділігін, күндізгі жарықтандыруды және басқа тұрақтылық факторларын модельдеу және талдау үшін пайдаланылуы мүмкін. Энергия тиімділігінің әртүрлі сценарийлері мен стратегияларын бағалау арқылы құрылыс операторлары энергия тұтынуды азайту және операциялық шығындарды азайту үшін негізделген шешімдер қабылдай алады [1,43].

• Активтерді бақылау және қорларды басқару:

BIM активтерді бақылау жүйелерімен біріктірілуі мүмкін, бұл мекеме менеджерлеріне жабдықты және түгендеуді тиімді бақылауға және ұстауға мүмкіндік береді. Бұл интеграция активтерді қадағалауды жеңілдетеді, қорларды басқаруды автоматтандырады және сатып алу процестерін оңтайландырады.

• Төтенше жағдайларды жоспарлау және қауіпсіздікті басқару:

BIM ғимараттың схемасын, эвакуациялау жолдарын және қауіпсіздік жабдықтарының орналасу орындарын көрнекі және ақпараттық ұсыну арқылы төтенше жағдайларды жоспарлауға көмектесе алады. Бұл ақпарат төтенше жағдайларға әрекет етудің тиімді жоспарларын жасауға және қауіпсіздік шараларын бағалау үшін модельдеу жүргізуге көмектеседі [14].

• Жаңғырту және жаңарту:

Пайдалану кезеңінде ғимараттар модернизацияны немесе жөндеуді қажет етуі мүмкін. BIM-тің егжей-тегжейлі ақпараты мен визуализация мүмкіндіктері сәулетшілер мен инженерлерге бұл жобаларды неғұрлым дәлдікпен және ғимарат тұрғындарына ең аз кедергімен жоспарлауға және жүзеге асыруға көмектеседі.

• Ынтымақтастық және байланыс:

BIM әр түрлі мүдделі тараптар, соның ішінде сәулетшілер, инженерлер, мердігерлер, нысан менеджерлері және иелері арасындағы ынтымақтастықты жеңілдетеді. BIM ақпарат алмасуға, өзгертуге және құжаттамаға арналған

орталықтандырылған платформа ретінде қызмет етеді, бұл барлық қатысушылардың ең соңғы деректерге қол жеткізуін қамтамасыз етеді.

• Шешім қабылдауға арналған деректер:

BIM ғимараттың өмірлік циклі бойына құнды деректер мен аналитиканы жасайды. Бұл деректерді талдау арқылы құрылыс операторлары үрдістерді анықтай алады, техникалық қызмет көрсету қажеттіліктерін болжай алады және өнімділікті оңтайландыру және операциялық шығындарды азайту үшін негізделген шешімдер қабылдай алады [6].

BIM жүйесін құрылыс операцияларына біріктіру тиімділікті арттыру мен шығындарды үнемдеуден қауіпсіздік пен тұрақтылықты арттыруға дейін көптеген артықшылықтар береді. Технология жетілген сайын оның құрылыс жұмыстарына әсері одан да маңыздырақ болуы мүмкін [44].

Сандық егіз BIM маңызды бөлігі болып табылады. Бұл контексте бұл физикалық ғимараттың, инфрақұрылымның немесе құрылымның виртуалды, деректерге бай көрінісі. Ол жобаның өмірлік циклі бойы үздіксіз жаңартылып отыратын динамикалық цифрлық аналог ретінде қызмет етеді. Сандық егіз әртүрлі деректер көздерін біріктіреді, соның ішінде сәулеттік, құрылымдық және инженерлік ақпаратты, сондай-ақ физикалық нысанда орналасқан ендірілген сенсорлардан алынған нақты уақыттағы деректерді [45–47].

BIM жүйесіндегі сандық егіз көптеген артықшылықтарды ұсынады. Ол жобаға қатысушылар арасындағы тығыз ынтымақтастық пен өзара әрекеттесуді жеңілдетеді, үздіксіз деректер алмасуды және негізделген шешім қабылдауды қамтамасыз етеді. Жобалау және құрылыс топтары құрылыс басталғанға дейін қақтығыстарды анықтап, жобаларды оңтайландыра отырып, әртүрлі сценарийлерді модельдеп, талдай алады, нәтижесінде шығындар мен уақыт үнемделеді [41].

Сандық егіздің нақты уақыттағы мүмкіндіктері мекеме менеджерлеріне актив өнімділігін бағалауға, техникалық қызмет көрсету қажеттіліктерін болжауға және операциялық тиімділікті барынша арттыруға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, сандық егіз жобаның бүкіл өмірлік циклінің тұтас көрінісін қамтамасыз етеді, ұзақ мерзімді жоспарлауды, активтерді басқаруды және соңында пайдаланудан шығаруды немесе жөндеуді қолдайды [43].

Сандық дизайн технологиясын BIM жүйесіне біріктіру жоба нәтижелері мен активтердің тиімді жұмысын жақсарту үшін нақты уақыттағы деректер мен жетілдірілген модельдеуді пайдалану арқылы ғимараттар мен инфрақұрылымды жобалау, салу және басқаруда төңкеріс жасайды [17]. Тұрақты энергияны басқару контекстінде [48] Индустрия 4.0 негізгі элементі болып табылатын цифрлық түрлендіру технологиясын (DT) құрылыс энергиясын талдау сияқты салаларда қолдануды зерттейді. Нақты уақыттағы мониторинг, оңтайландыру және энергияны тұтынуды болжау арқылы цифрлық трансформация технологиясы ғимараттың энергияны тұрақты басқаруға және шығындарды азайтуға ықпал етеді. Бұл зерттеу ғимараттың энергия тиімділігін арттыру саласындағы цифрлық түрлендіру технологиясының (DT) дамуы мен қолданылуын зерттейді, оның BIM-пен интеграциясын талқылайды және оның энергияны оңтайландыруға, үй

ішіндегі климатты бақылауға және энергия өнімділігін бағалауға әсерін бағалайды [49].

Деректер сапасы мен үлгі күрделілігін қоса алғанда, қиындықтарға қарамастан, бұл шолу, әсіресе, машиналық оқытумен үйлескенде, энергия тиімділігін арттыру, көміртегі шығарындыларын азайту және тұрақты даму мақсаттарына жету үшін цифрлық деректерді түрлендіру технологиясының әлеуетін көрсетеді [50].

[51], BIM интеграциясы ғимарат конверттерін тиімді бағалау үшін BIM негізіндегі құрылымды және құралды енгізу арқылы энергия аудиті процестерін жақсарту үшін ұсынылған. Бұл тәсіл бағалау күш-жігерін айтарлықтай азайту арқылы құрылысты бағалау үшін сандық құрылыс тәжірибесін энергия аудитіне біріктіруге және виртуалды ғимарат үлгілеріне бағалауды кеңейтуге сәйкес келетін BIM жүйесін кеңінен қолдануға мүмкіндік береді. Зерттеу аяқталмаған сандық құрылыс үлгілерімен байланысты есептеу дәлдігіне қатысты ықтимал проблемаларды мойындайды және сенімділікті арттыру үшін деректерді тексеру мен стандарттауға ерекше көңіл бөледі.

[52] параметрлік BIM-негізделген оңтайлылық критерийлерінің параметрлік тәсілі ұсынылған, ол параметрлік BIM-ті көп қабатты ғимарат конверттерінің пішіні мен өлшемін оңтайландыру үшін оңтайлылық критерийлеріне негізделген тәсілмен біріктіреді. Бұл тәсіл бір мезгілде энергия тиімділігін арттырумен бірге жобалау шығындарының 60%-ға дейінгі ықтимал өзгерістерін көрсете отырып, көп критерийлі оңтайландыру арқылы энергия тиімділігі мен құрылымдық өнімділікті жақсартуға бағытталған.

Ұйымдастырушылық BIM мүмкіндіктерінің жеткіліксіздігі мәселесін қарастыра отырып, [53] Малайзия мен Ирандағы бағалау критерийлерін зерттейді. Зерттеу BIM ұйымдарының мүмкіндіктерін бағалаудың он тоғыз критерийін анықтайды және ортақ басымдықтар ретінде қолайлы инфрақұрылым мен технологияға ашықтық маңыздылығын атап көрсетеді. Кейінгі критерийлер елдерде әртүрлі болғанымен, зерттеу BIM ұйымдарының және жалпы мүмкіндіктердің маңыздылығын баса көрсететін дәйекті жалпы тұжырымдамаларды анықтайды. Зерттеу BIM тиімді енгізу үшін жеткілікті ресурстар мен стандартталған нұсқаулардың маңыздылығын атап көрсетеді, сонымен қатар Иранның адам ресурстарын басқару мен ережелерді орнатуға баса назар аударатынын көрсетеді. Болашақ зерттеулер критерийлердегі айырмашылықтарды одан әрі бағалау үшін кіріс деңгейі әртүрлі елдерде ұқсас талдау жүргізе алады.

4. Қорытынды

Ғимараттың энергия менеджменті жүйелерін ғимараттың ақпараттық модельдеуімен (BIM) интеграциясы тұрақты ғимараттарды жобалау мен салудағы елеулі өзгерістерді білдіреді. Бұл біріктіру мүдделі тараптарға энергия тиімділігін оңтайландыруға және жобалаудан бастап пайдалану мен техникалық қызмет көрсетуге дейінгі бүкіл процесте тұрғындардың жайлылығын қамтамасыз етуге мүмкіндік береді. Нақты уақыттағы BEMS деректерін жан-

жақты BIM аналитикасымен біріктіру арқылы шешімдер жан-жақты ақпарат негізінде қабылданады.

Бұл интеграция тұрақты дизайнға деректерге негізделген тәсілді жеңілдетеді. Нақты уақыттағы BEMS деректері мен BIM визуализация мүмкіндіктерінің үйлесімі сәулетшілер мен инженерлерге энергияны тұтыну үлгілері мен жүйе өнімділігін мұқият талдауға мүмкіндік береді. Бұл тұрақтылық стандарттарына сәйкес келетін жобаларды жасауға мүмкіндік береді, сонымен қатар энергия тұтынуды барынша азайта отырып, тұрғындардың жайлылығына басымдық береді.

Болжалды техникалық қызмет көрсету BEMS және BIM арасындағы синергияның негізгі артықшылығы болып табылады. BIM-мен біріктірілген нақты уақыттағы BEMS деректері мүдделі тараптарға техникалық қызмет көрсету қажеттіліктерін болжауға және энергияны тиімсіз пайдалануды болдырмауға мүмкіндік береді. Сәулетшілер, инженерлер, энергетикалық талдаушылар және мекеме менеджерлері арасындағы ынтымақтастық тиімді қарым-қатынас пен мәселелерді бірлесіп шешуге көмектесетін тиімді ынтымақтастықты дамытады. Сонымен қатар, кең ауқымда бұл интеграция энергияны бөлу мен жүктемені басқаруды оңтайландыру арқылы тұрақты қаланың дамуына ықпал етеді. Тұтастай алғанда, BEMS және BIM интеграциясы энергияны үнемдейтін және экологиялық таза құрылыс тәжірибесін, климаттың өзгеруімен күресу және тұрақты өмір сүру ортасын құру жөніндегі жаһандық күш-жігермен үйлесетін тәжірибелерді алға тартады.

BEMS және BIM интеграциясының әлеуеті анық, өйткені көптеген жүйелерде API интерфейстері бар және салалық ұйымдар интеграция үшін стандарттар мен озық тәжірибелерді белсенді түрде әзірлеуде. Дегенмен, табысты енгізу деректерді стандарттау, байланыс хаттамалары және киберқауіпсіздік сияқты техникалық және практикалық аспектілерді мұқият қарастыруды талап етеді.

Болашақта бізді қызықты зерттеу бағыттары күтіп тұр. Әртүрлі BEMS және BIM платформаларының үздіксіз интеграциясы үшін стандарттар мен өзара әрекеттесу пішімдерін әзірлеу олардың кең таралуына ықпал етеді. Сонымен қатар, деректерді талдау және оңтайландыру үшін жасанды интеллект әлеуетін зерттеу ғимаратты тұрақты басқару үшін жаңа мүмкіндіктер ашады. Өмірлік цикл талдауларын жүргізу BEMS және BIM интеграциясының ғимарат өнімділігіне, энергия тиімділігіне және тұрғындардың жайлылығына ұзақ мерзімді әсерін жан-жақты түсінуге мүмкіндік береді.

Әдебиеттер тізімі

1. Kaewunruen, S.; Rungskunroch, P.; Welsh, J. A digital-twin evaluation of net zero energy building for existing buildings. *Sustainability* 2018, *11*, 159.

2. Yu, Z. Green building energy efficiency and landscape design based on remote sensing technology. *Soft Comput.* 2023, 1–10.

3. Mariano-Hernández, D.; Hernández-Callejo, L.; Zorita-Lamadrid, A.; Duque-Pérez, O.; García, F.S. A review of strategies for building energy management system:

Model predictive control, demand side management, optimization, and fault detect & diagnosis. *J. Build. Eng.* 2021, *33*, 101692.

4. Control, E. What Is BEMS Technology? 2017. Available online: https://www.essentialcontrol.co.uk/what-is-bems-technology (accessed on 20 November 2022).

5. Borrmann, A.; König, M.; Koch, C.; Beetz, J. *Building Information Modeling: Why? What? How?* Springer: Berlin/Heidelberg, Germany, 2018.

6. Azhar, S.; Khalfan, M.; Maqsood, T. Building information modeling (BIM): Now and beyond. *Australas. J. Constr. Econ. Build.* 2012, *12*, 15–28.

7. Petrushevski, F.; Montazer, M.; Seifried, S.; Schiefer, C.; Zucker, G.; Preindl, T.; Suter, G.; Kastner, W. Use cases for improved analysis of energy and comfort related parameters based on BIM and BEMS data. In *Advanced Computing Strategies for Engineering, Proceedings of the 25th EG-ICE International Workshop 2018, Lausanne, Switzerland, 10–13 June 2018*; Proceedings, Part II 25; Springer: Berlin/Heidelberg, Germany, 2018; pp. 391–413.

8. Al-Ghaili, A.M.; Kasim, H.; Al-Hada, N.M.; Jørgensen, B.N.; Othman, M.; Wang, J. Energy management systems and strategies in buildings sector: A scoping review. *IEEE Access* 2021, *9*, 63790–63813.

9. Missaoui, R.; Joumaa, H.; Ploix, S.; Bacha, S. Managing energy smart homes according to energy prices: Analysis of a building energy management system. *Energy Build.* 2014, *71*, 155–167.

10. Ahmad, M.W.; Mourshed, M.; Mundow, D.; Sisinni, M.; Rezgui, Y. Building energy metering and environmental monitoring–A state-of-the-art review and directions for future research. *Energy Build.* 2016, *120*, 85–102.

11. Gaida, S.; Kastner, W.; Montazer, M.; Preindl, T.; Suter, G.; Blöchle, M.; Shadrina, A.; Sipetic, M.; Schiefer, C. Building Information Modeling for Building Energy Management Systems. 2020. Available online: https://nachhaltigwirtschaften.at/de/sdz/projekte/bim4bems-building-information-modeling-for-building-energy-management-systems.php (accessed on 9 October 2022).

12. Peng, Y.; Zhang, M.; Yu, F.; Xu, J.; Gao, S. Digital twin hospital buildings: An exemplary case study through continuous lifecycle integration. *Adv. Civ. Eng.* 2020, *2020*, 8846667.

13. Sierla, S.; Pourakbari-Kasmaei, M.; Vyatkin, V. A taxonomy of machine learning applications for virtual power plants and home/building energy management systems. *Autom. Constr.* 2022, *136*, 104174.

14. Chong, A.; Xu, W.; Chao, S.; Ngo, N.T. Continuous-time Bayesian calibration of energy models using BIM and energy data. *Energy Build.* **2019**, *194*, 177–190.

15. Gourlis, G.; Kovacic, I. A holistic digital twin simulation framework for industrial facilities: BIM-based data acquisition for building energy modeling. *Front. Built Environ.* **2022**, *8*, 918821.

16. Nástroje pre Simulácie Energetických Požiadaviek Pomocou BIM. 2020. Available online: https://www.bimas.sk/single-post/2017/08/09/n%C3%A1stroje-pre-simul%C3%A1cie-energetick%C3%BDch-po%C5%BEiadaviek-pomocou-bim (accessed on 9 October 2022).

17. Shen, K.; Ding, L.; Wang, C.C. Development of a Framework to Support Whole-Life-Cycle Net-Zero-Carbon Buildings through Integration of Building Information Modelling and Digital Twins. *Buildings* **2022**, *12*, 1747.

18. Van Eck, N.; Waltman, L. Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics* **2010**, *84*, 523–538.

19. Gökçe, H.U.; Gökçe, K.U. Intelligent energy optimization system development and validation for German building types. *Int. J.-Low-Carbon Technol.* **2021**, *16*, 1299–1316.

20. Salerno, I.; Anjos, M.F.; McKinnon, K.; Gomez-Herrera, J.A. Adaptable energy management system for smart buildings. *J. Build. Eng.* **2021**, *44*, 102748.

21. Chen, Z.; Xiao, F.; Guo, F.; Yan, J. Interpretable machine learning for building energy management: A state-of-the-art review. *Adv. Appl. Energy* **2023**, *9* , 100123.

22. Zhang, L.;Wen, J.; Li, Y.; Chen, J.; Ye, Y.; Fu, Y.; Livingood,W. A review of machine learning in building load prediction. *Appl.Energy* **2021**, *285*, 116452.

23. Chen, Y.; Guo, M.; Chen, Z.; Chen, Z.; Ji, Y. Physical energy and data-driven models in building energy prediction: A review. *Energy Rep.* **2022**, *8*, 2656–2671.

24. Li, G.; Li, F.; Xu, C.; Fang, X. A spatial-temporal layer-wise relevance propagation method for improving interpretability and prediction accuracy of LSTM building energy prediction. *Energy Build.* **2022**, *271*, 112317.

25. Gaur, M.; Makonin, S.; Baji´c, I.V.; Majumdar, A. Performance evaluation of techniques for identifying abnormal energy consumption in buildings. *IEEE Access* **2019**, *7*, 62721–62733.

26. Chaouch, H.; Çeken, C.; Arı, S. Energy management of HVAC systems in smart buildings by using fuzzy logic and M2M communication. *J. Build. Eng.* **2021**, *44*, 102606.

27. Javed, A.; Larijani, H.; Wixted, A. Improving energy consumption of a commercial building with IoT and machine learning. *IT Prof.* **2018**, *20*, 30–38.

28. Bhattacharjee, S.; Nandi, C. Advanced Energy Management System (A-EMS) Design of a Grid-Integrated Hybrid System. *Iran. J.Sci. Technol. Trans. Electr. Eng.* **2023**, *47*, 1021–1044.

29. Energy5. Elevate Building Sustainability with State-of-the-Art Energy Management Systems. 2023. Available online: https://energy5.com/elevate-building-sustainability-with-state-of-the-art-energy-management-systems (accessed on 20 July 2023).

30. Muqeet, H.A.; Javed, H.; Akhter, M.N.; Shahzad, M.; Munir, H.M.; Nadeem, M.U.; Bukhari, S.S.H.; Huba, M. Sustainable solutions for advanced energy management system of campus microgrids: Model opportunities and future challenges. *Sensors* **2022**, *22*, 2345.

31. Dive, R. Energy Management System Market Report. 2020. Available online: https://www.researchdive.com/134/energymanagement-system-markets (accessed on 20 July 2023).

32. Azeroual, M.; Boujoudar, Y.; Aljarbouh, A.; Fayaz, M.; Qureshi, M.S.; El Moussaoui, H.; El Markhi, H. Advanced energy management and frequency control of

distributed Microgrid using multi-agent systems. *Int. J. Emerg. Electr. Power Syst.* **2021**, *23*, 755–766.

33. Collaborations, U.; Hub, P.S. Building Energy Management Systems (BEMS). 2016. Available online: https://www.ctc-n.org/technologies/building-energy-management-systems-bems (accessed on 20 July 2023).

34. Park, K.; Kim, Y.; Kim, S.; Kim, K.; Lee, W.; Park, H. Building energy management system based on smart grid. In Proceedings of the 2011 IEEE 33rd international telecommunications energy conference (INTELEC), Amsterdam, The Netherlands, 9–13 October 2011; pp. 1–4.

35. Ma, Y.; Deng, W.; Xie, J.; Heath, T.; Xiang, Y.; Hong, Y. Generating prototypical residential building geometry models using a new hybrid approach. *Build. Simul.* **2022**, *15*, 17–28.

36. Doukas, H.; Patlitzianas, K.D.; Iatropoulos, K.; Psarras, J. Intelligent building energy management system using rule sets. *Build.Environ.* **2007**, *42*, 3562–3569.

37. Mathews Roy, A.; Prasanna Venkatesan, R.; Shanmugapriya, T. Simulation and Analysis of a Factory Building's Energy Consumption Using eQuest Software. *Chem. Eng. Technol.* **2021**, *44*, 928–933.

38. Thorve, S.; Baek, Y.Y.; Swarup, S.; Mortveit, H.; Marathe, A.; Vullikanti, A.; Marathe, M. High resolution synthetic residential energy use profiles for the United States. *Sci. Data* **2023**, *10*, 76.

39. Agbajor, F.D.; Mewomo, M.C.; Umoh, V.B.; Makanjuola, S.A. Building energy management system research in South Africa—Adecade overview. *Energy Rep.* **2023**, *9*, 33–39.

40. Dong, B.; O'Neill, Z.; Li, Z. A BIM-enabled information infrastructure for building energy Fault Detection and Diagnostics.*Autom. Constr.* **2014**, *44*, 197–211.

41. Opoku, D.G.J.; Perera, S.; Osei-Kyei, R.; Rashidi, M. Digital twin application in the construction industry: A literature review.*J. Build. Eng.* **2021**, *40*, 102726.

42. Duivenvoorden, E.; Hartmann, T.; Brinkhuijsen, M.; Hesselmans, T. Managing public space–A blind spot of urban planning and design. *Cities* **2021**, *109*, 103032.

43. Daniotti, B.; Masera, G.; Bolognesi, C.M.; Lupica Spagnolo, S.; Pavan, A.; Iannaccone, G.; Signorini, M.; Ciuffreda, S.; Mirarchi, C.; Lucky, M.; et al. The development of a BIM-based interoperable toolkit for efficient renovation in buildings: From BIM to digital twin. *Buildings* **2022**, *12*, 231.

44. Zhou, X.; Sun, K.; Wang, J.; Zhao, J.; Feng, C.; Yang, Y.; Zhou, W. Computer vision enabled building digital twin using building information model. *IEEE Trans. Ind. Inform.* **2022**, *19*, 2684–2692.

45. Hosamo, H.; Hosamo, M.H.; Nielsen, H.K.; Svennevig, P.R.; Svidt, K. Digital Twin of HVAC system (HVACDT) for multiobjective optimization of energy consumption and thermal comfort based on BIM framework with ANN-MOGA. *Adv. Build. Energy Res.***2023**, *17*, 125–171.

46. Zhou, Y.; Wei, X.; Peng, Y. The modelling of digital twins technology in the construction process of prefabricated buildings. *Adv.Civ. Eng.* **2021**, *2021*, 2801557 .

47. Agostinelli, S.; Cumo, F.; Nezhad, M.M.; Orsini, G.; Piras, G. Renewable Energy System Controlled by Open-Source Tools and Digital Twin Model: Zero Energy Port Area in Italy. *Energies* **2022**, *15*, 1817.

48. Tahmasebinia, F.; Lin, L.;Wu, S.; Kang, Y.; Sepasgozar, S. Exploring the Benefits and Limitations of Digital Twin Technology in Building Energy. *Appl. Sci.* **2023**, *13*, 8814.

49. Shen, Y.; Pan, Y. BIM-supported automatic energy performance analysis for green building design using explainable machine learning and multi-objective optimization. *Appl. Energy* **2023**, *333*, 120575.

50. Mulero-Palencia, S.; Álvarez-Díaz, S.; Andrés-Chicote, M. Machine learning for the improvement of deep renovation building projects using as-built BIM models. *Sustainability* **2021**, *13*, 6576.

51. Spudys, P.; Jurelionis, A.; Fokaides, P. Conducting smart energy audits of buildings with the use of building information modelling. *Energy Build.* **2023**, *285*, 112884.

52. Wong, B.C.;Wu, Z.; Gan, V.J.; Chan, C.; Cheng, J.C. Parametric building information modelling and optimality criteria methods for automated multi-objective optimisation of structural and energy efficiency. *J. Build. Eng.* **2023**, *75*, 107068.

53. Rajabi, M.S.; Radzi, A.R.; Rezaeiashtiani, M.; Famili, A.; Rashidi, M.E.; Rahman, R.A. Key assessment criteria for organizational BIM capabilities: A cross-regional study. *Buildings* **2022**, *12*, 1013.

УДК 621.311.243

ОБЗОР СИСТЕМ ОХЛАЖДЕНИЯ СОЛНЕЧНЫХ ПАНЕЛЕЙ

Серікқали Е.Е.
Алматинский университет энергетики и связи имени Г. Даукеева, Казахстан, Алматы
*e-mail: ermek.serikaliev@mail.ru

Энергия остается одним из критериев оценки экономической жизнеспособности страны, государства, сообщества и человечества. Солнечная энергия как источник электричества быстро привлекает к себе внимание благодаря своей способности беспрепятственно освещать землю и экономичности по сравнению с гидро-, термальной энергией, ветром, приливами и ископаемым топливом. На сегодняшний день, ископаемое топливо наносит большой вред среде обитания человека и его здоровью, многие страны по-прежнему зависят от ископаемого топлива в производстве энергии [1].

Таким образом, солнечная энергетика остается одним из основным источником энергии, благодаря последним достижениям в области фотоэлектрических преобразователей (ФЭП, солнечных концентраторов,

коллекторов тепловой энергии и открытию новых полупроводников и наноматериалов. На практике солнечные панели (фотоэлектрические или PV системы) остается перспективной технологией преобразования солнечной энергии в электричество по сравнению с солнечными концентраторами и коллекторами тепловой энергии. Многие ученые и исследователи заметили нарушения в работе солнечной панели, особенно при превышении ее рабочей температуры, что может привести либо к снижению эффективности, либо к разрушению солнечной панели, если не будут соблюдены определенные меры предосторожности. Нами представлена классификация методов охлаждения на основе анализа известных разработок ученых, которые разработали различные методы систем охлаждения для создания солнечной панели, которые обеспечивают оптимальную работу ФЭП, как показано на рис. 1.

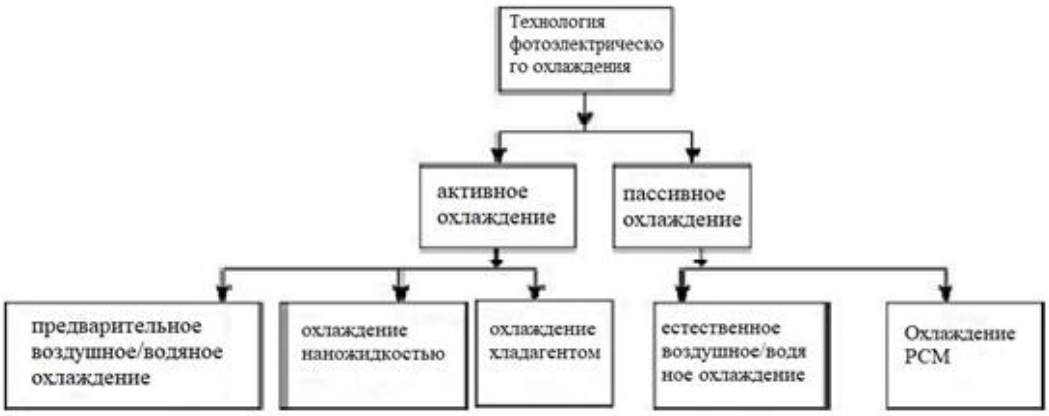

Рис. 1. – Классификация методов охлаждения систем ФЭП

Типы методов охлаждения. Существует два типа методов охлаждения для повышения максимальной выходной мощности и КПД фотоэлектрических модулей: активное и пассивное охлаждение.

Методы активного охлаждения используют энергию либо от фотоэлектрических солнечных модулей, либо от внешнего источника энергии для обеспечения охлаждающего эффекта для фотоэлектрических панелей, такого как принудительное охлаждение воздухом, наножидкостью и хладагентом, как показано на рис. 1. В то время как методы пассивного охлаждения используют естественные средства охлаждения, такие как конвекция и теплопроводность, для извлечения тепла из солнечной фотоэлектрической панели, такие как естественный воздух, естественная вода и охлаждение PCM.

Водный способ охлаждения. Вода, естественно, известна как охлаждающий агент как для бытовых, так и для промышленных целей, таких как паросиловые установки, нефтеперерабатывающие заводы, химические заводы и двигатели внутреннего сгорания. Кроме того, она не токсична и не дорога, а ее теплоемкость высока [2]. Было изучено влияние воды на охлаждение фотоэлектрического модуля в условиях жаркого климата. Наряду с экспериментальным анализом для сравнения была разработана модель, которая доказала эффективность использования воды для охлаждения температуры поверхности фотоэлектрического модуля примерно до 20

%, что способствует повышению эффективности фотоэлектрического модуля примерно до 10%]. Авторы [3], провели исследование производительности водосборников P-V-T, и было замечено, что эффективность P-V модуля возрастает при понижении температуры. Дальнейшие наблюдения показали, что падение температуры не является линейным с увеличением массового расхода. Исследования, показывает, что вода в теплообменной трубке повышает эффективность PV на 25% по сравнению с охлажденным гликолем, охлажденной смесью воды и этиленглицерина и неохлажденным PV системы. Кроме того, использование микроканального поглотителя с гидравлическим диаметром 0,667 мм привело к повышению выходной мощности на 30%. Чтобы улучшить скорость теплопередачи, был предложен микроканальный поглотитель, выполненный с гидравлическим диаметром 0,667 мм. Кроме того, на рис. 2 сравнивается эффективность охлаждаемой фотоэлектрической панели (задняя часть которой предназначена для удержания воды) с неохлаждаемой фотоэлектрической панелью. Результат их работы показал, что охлажденные фотоэлектрические батареи имеют КПД на 2,8% больше, чем неохлажденные фотоэлектрические панели.

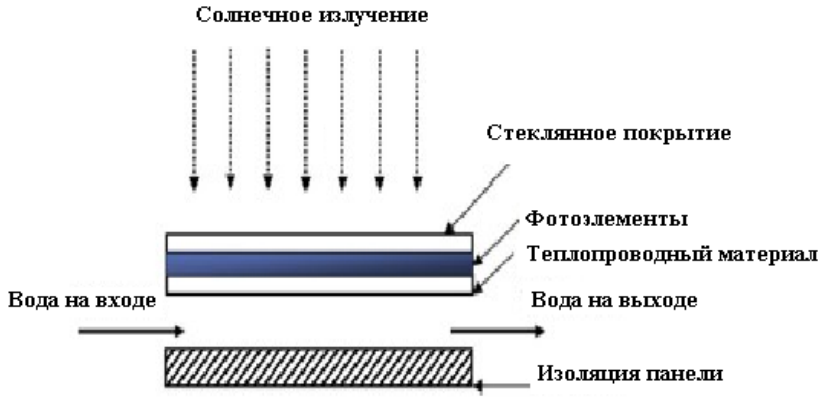

Рис. 2– Установка PV панели с водяным охлаждением

Воздушное охлаждение как средство, обеспечивающее охлаждающий эффект фотоэлектрического модуля, привлекает внимание исследователей благодаря бесплатной доступности, низкой стоимости и простоте применения. Кайсер и др. сообщалось, что эффективность фотоэлектрических систем постепенно возрастала бы, если бы можно было направить ветер низкой скорости для отвода тепла, накапливающегося в передней и задней частях солнечных фотоэлектрических систем [4, 5]. Интересно, что смоделировали механизм отвода тепла в естественном и принудительном режимах и сопоставили его с экспериментальными данными. Таким образом, было рассмотрено сравнение между фотоэлектрическими камерами с остеклением и фотоэлектрическими камерами без остекления. Результаты вновь подтвердили, что остекление и принудительная циркуляция повышают производительность фотоэлектрической системы за счет быстрого отвода тепла. Экспериментальная работа [5] показала, что эффективность солнечной панели с вентилятором в правой части рисунка 3 на 2 % выше эффективности солнечной панели без вентилятора в левой части рис. 3, а именно при 650 Вт/м^2.

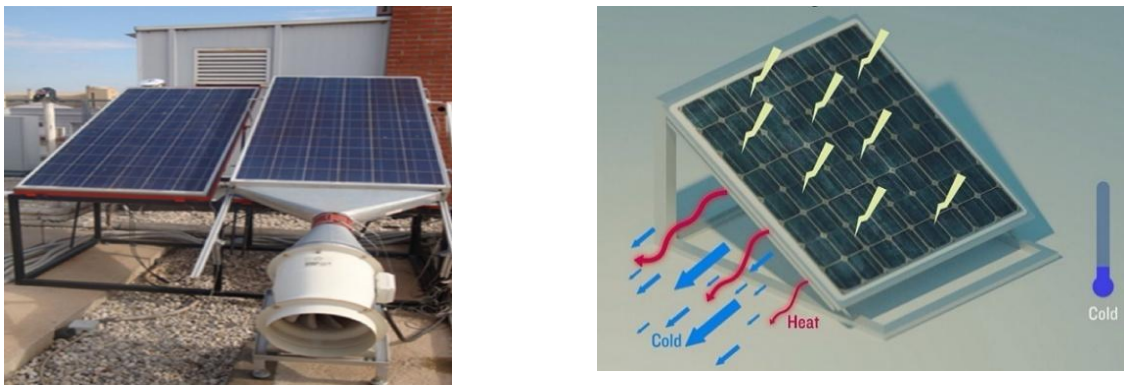

Рис 3.– Солнечная панель с охлаждающим вентилятором и без него [5, 6]

Способ охлаждения материала с фазовым переходом. Первоначальные исследования материала с фазовым переходом были проведены в 1977 году, значительные научные исследования и разработки в области использования материала с фазовым переходом при охлаждении начались десять лет назад. В 1977 году Штульц и Вен начали изучать использование материала с фазовым переходом (PCM) для охлаждения фотоэлектрических систем [7] и в ходе своих исследований обнаружили, что эффективность метода PCM может быть улучшена за счет повышения его теплопроводности, что позволит поглощать больше тепла от фотоэлектрического модуля [8]. Теплопроводность парафина можно регулировать с помощью вспученного графита. Исследование показало, что материал с фазовым переходом и более высокой теплопроводностью позволит добиться более высокого снижения температуры и выхода энергии. Аналогичная работа была также проведена для сравнения влияния чистого PCM и комбинированного PCM (состоящего из 70% PCM, 20% меди и 10% графита) на электрические и тепловые характеристики фотоэлектрических модулей. Исследование выявило пропорциональность теплопроводности электрическим характеристикам, электрическая эффективность комбинированного и чистого PCM увеличилась в среднем на 3% и 5,8% соответственно.

Наножидкостный способ охлаждения. Наука о наножидкостях включает в себя как саму жидкость, так и новые свойства растворенного вещества. Эта нанотехнология позволяет повысить теплопроводность наножидкостей по сравнению с характеристиками базовой жидкости. Исследование, проведенное в работе [9, 10], показало, что наножидкость, имеющий наночастицы алюминий–вода, способна улучшить конвекционный ток в двухтрубном теплообменнике при незначительном падении давления. В работе, [11], применяли нано-жидкости с различной концентрации разных наночастиц для охлаждения панели солнечных батарей. Кроме того, эффективность солнечной панели была повышена на 30 % при правильном сочетании углеродных нанотрубок и кремнезема серебра. Таким образом, эта наножидкостная технология является решением для предотвращения произвольного повышения температуры в солнечной панели (которая находится в условиях высокой концентрации излучения) из-за чувствительности ее поверхности к рассеиванию тепла.

Способ охлаждения хладагентом. Ученые, занимающиеся обогревом помещений, разработали газообразный хладагент, который способен работать при низком давлении и низкой температуре и отводить убийственное тепло из фотоэлектрической панели [11, 12]. Газообразный хладагент по-прежнему позволяет повысить эффективность PVT до 13,4 %, а коэффициент полезного действия (КПД) - до 8,3 [12].

Таблица 1. Эффективность различных методов охлаждения

Технология охлаждения	Материал	Эффективность (%)
Воздух	Монопроходной лист и ребро	13.75 [3, 5]
Вода	Цилиндрический алюминиевый корпус	6-14.2 [4]
Материал с фазовым переходом	Вода-PCM-PVT	53 [9]
Наножидкость	Оксид титана(iv)	13.62 [10, 11]
Хладагент	Хладагент R22	45 [12]

Это исследование наглядно показало, как с помощью активных и пассивных методов охлаждения можно снизить резкое повышение температуры фотоэлектрической панели, особенно при высокой солнечной радиации, чтобы обеспечить ее максимальную выходную мощность и КПД, указанные в таблице 1.Кроме того, анализ исследовании показало, что выбор метода охлаждения зависит от его экономической эффективности, климатических условий и конечного использования полученной тепловой энергии.

Список литературы

1.Сенюкова А.Д., Слонич К.А. Влияние видов топлива на окружающую среду. // Материалы IX Международной студенческой научной конференции «Студенческий научный форум» URL https://scienceforum.ru/ 2017/article/2017038780.

2. Ривкин С.Л., Александров А.А. Термодинамическое свойство воды и водяного пара. Справочник.–М.: Энергоатомиздат, 1997, 80с.

3. Сорогин А.С., Хамитов Р.Н., Жеребцов С.Н. Анализ термоэлектрического и жидкостного охлаждения солнечной панели с использованием программного комплекса PVSYST. // Вестник ПНИПУ, 2023 № 46, с.196–218. DOI: 10.15593/2224-9397/2023.2.09.

4. Трембач С. А. Проблема перегрева солнечных панелей. Способ решения проблемы путём электронной тонировки // Энергетический вестник. — 2020. — № 26. — С. 45–50

5. Mazon-Hernandez R, Garcia-Cascales J R, Vera-Garcia F, Kaiser A S and Zamora B.Improving the electrical parameters of a photovoltaic panel by means of an induced or forced air stream Int. J. Photoenergy 2013.

6. https://mavink.com/explore/Cool-Panels-in-Player.

7. De K D and Olukunle O C 2017 Graphene for thermoelectronic solar energy conversion Next Generation Technologies for Solar Energy Conversion VIII vol 10368, ed O V. Sulima and G Conibeer (SPIE) p 17.

8. Hasan A, McCormack S J, Huang M J, Sarwar J and Norton B 2015 Increased photovoltaic performance through temperature regulation by phase change materials: Materials comparison in different climates Sol. Energy115 264–76.

9/ Сибирские ученые: свойства наножидкостей зависят от концентрации и состава наночастиц [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.sbras.info/articles/science/sibirskie-uchenye-svoistva-nanozhidkostei-zavisyat-ot-kontsentratsii-i-sostava-nano.

10. Sudarmadji S, Soeparman S, Wahyudi S and Hamidy N Effects of Cooling Process of Al 2 O3-water Nanofluid on Convective Heat Transfer

11. Madhu B, Subramanian B E, Nagarajan P K, Sathyamurthy R and Mageshbabu D Improving the yield of freshwater and exergy analysis of conventional solar still with different nanofluids FME Trans.45 524–30.

12.Двиведи П., Судхакар К., Сони А., Соломин Е., Кирпичникова Я. Современные методы охлаждения фотоэлектрических модулей: современное состояние [Электронный ресурс]. URL:https://www.sciencedirect. com/science/article/pii/S2214157X19305416.

ӘОЖ 697.92:681.5

ҒИМАРАТТЫҢ ЖЕЛДЕТУ ЖҮЙЕСІН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ

Таупыхов А.Д., Бәзіл Г.Д.
Ғ. Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті
e-mail: a.taupykhov@aues.kz, g.bazil@aues.kz

Аңдатпа. Мақсаты: Бұл жұмыстың мақсаты – ғимарат ішіндегі нақты уақыттағы адамдар санына байланысты бейімделетін интеллектуалды желдету жүйесін әзірлеу. Жүйе Face ID технологиясы арқылы тіркелген адамдар саны негізінде желдету қарқындылығын автоматты түрде реттеу арқылы энергияны үнемдеуді және микроклиматты тұрақты деңгейде ұстауды көздейді.

Методология: Зерттеу барысында 11 қабатты бизнес-орталық мысалында желдету жүйесінің құрылымы мен жұмыс режимі модельденді. Адамдар саны Face ID жүйесі арқылы тіркелді. Ұсынылған тәсіл ғимараттағы адамдар саны мен беру және шығару арналары арасындағы температура айырмасын ескере отырып, fan coil жүйесінің жұмысын автоматты түрде реттеуге мүмкіндік береді. Басқару моделі MATLAB ортасындағы Fuzzy Logic Designer көмегімен құрастырылды, ал жүйе Simulink платформасында симуляцияланды. Сонымен қатар, Regression Learner көмегімен машиналық оқыту моделі жасалып,

болашақтағы адамдар санын болжау арқылы басқару алгоритмінің бейімділігін арттыру көзделді. Зерттеу нәтижесінде fuzzy logic пен машиналық оқытуды біріктіру ғимараттағы микроклиматты тиімді және энергия үнемді тәсілмен реттеуге мүмкіндік беретіні көрсетілді.

Негізгі нәтижелер: Құрастырылған интеллектуалды басқару жүйесі fuzzy logic әдісіне негізделіп, адамдар саны мен температура айырмасын кіріс параметрлері ретінде қабылдайды. Simulink ортасында жасалған модель арқылы жүйенің нақты уақыт режимінде жұмыс істеу қабілеті тексерілді. Модельде fan coil жүйесінің қуаты адамдар саны аз болғанда төмен деңгейде, ал адамдар саны көп болғанда және температура айырмасы жоғары болғанда автоматты түрде жоғары деңгейге жететіні көрсетілді. Бұл жүйе стандартты желдету жүйелерінен айырмашылығы – ол әрдайым пайдаланушы саны мен микроклимат параметрлеріне бейімделіп отырады.

Сонымен қатар, Regression Learner құралында машиналық оқыту әдісі қолданылып, адамдар санын уақыт, температура және апта күніне байланысты болжауға мүмкіндік беретін модель жасалды. Decision Tree моделі ең тиімді нәтиже көрсетті (R^2\approx0,93,\ RMSE\approx3,7), бұл алынған модельдің болжам дәлдігінің жоғары екенін дәлелдейді. Бұл модель Simulink ортасына енгізіліп, fuzzy logic жүйесіне people_count параметрін алдын ала беру арқылы басқару процесін болжауға және алдын ала әрекет етуге мүмкіндік берді.

Негізгі тұжырымдар: Жүргізілген зерттеу нәтижесінде fuzzy logic және машиналық оқыту әдістерін біріктіру арқылы ғимарат ішіндегі желдету жүйесін интеллектуалды түрде басқаруға болатындығы дәлелденді. Айқын емес жүйе fan coil қуатын адамдар саны мен температура айырмасына сәйкес бейімдеп басқаруға мүмкіндік беріп, жүйенің икемділігін және сенімділігін арттырды.

Кілт сөздер: Интеллектуалды басқару, айқын емес жүйе, fuzzy logic, машиналық оқыту, желдету жүйесі, fan coil, температура айырмасы, адамдар саны, MATLAB, Simulink, Regression Learner, проактивті басқару, микроклимат

1. Методология

1.5 Деректер жиынтығын дайындау

Деректер жиынтығын дайындау — бұл интеллектуалды басқару жүйесінің негізгі компоненті болып табылады. Бұл процесс жүйенің жұмыс істеуі үшін қажетті барлық деректерді жинауды, өңдеуді және талдауды қамтиды. Атап айтқанда, біздің жағдайда желдету жүйесін басқару үшін екі негізгі дерек көзін қолданамыз: адамдар саны мен температура айырмасы. Деректерді жинау және алдын ала өңдеу кезеңдері келесі қадамдарды қамтиды:

1.6 Деректер жинау

Деректерді жинау кезеңі жүйенің негізгі кіріс параметрлерін алу үшін маңызды. Біз жүйеде Face ID технологиясын қолдана отырып, адамдар саны мен температура айырмасын бақылап отырамыз.

1.2.1 Адамдар саны.

Face ID жүйесі арқылы ғимаратқа кірген адамдар саны тіркеледі. Әр қабатта немесе ғимарат ішінде тіркелген адамдардың саны әртүрлі уақыт аралығында өзгеруі мүмкін. Осы мәліметтер уақыт бойынша жинақталып, жүйеге жіберіледі.

1.2.2 Температура айырмасы.

Температура айырмасы ғимарат ішіндегі ауа мен сыртқы ауа температурасының арасындағы айырмашылықты білдіреді. Бұл мәлімет температура сенсорларынан алынады, олар ғимараттың әртүрлі бөліктерінде орнатылған.

1.2.3 Қосымша деректер.

Уақыт, апта күні және сыртқы ауа райы деректері (мұндай деректерді болжам жүйелерінен немесе интернеттен алуға болады).

1.7

1.8 **Деректерді алдын ала өңдеу**

Жиналған деректерді жүйеге енгізу алдында оларды алдын ала өңдеу қажет. Бұл кезеңде келесі қадамдар орындалады:

1.3.1 Деректерді тазалау.

Бос немесе қате деректерді алып тастау. Мысалы, тіркелмеген немесе теріс мәндер. Шуды болдырмау үшін деректерді фильтрлеу.

1.3.2 Деректерді нормализациялау.

Адамдар саны мен температура айырмасын белгілі бір ауқымға келтіру. Мысалы, адамдар саны 0 мен 60 арасындағы бүтін сан ретінде алынады, температура айырмасы −5°C пен +10°C аралығында.

1.3.3 Деректерді жіктеу.

Әрбір дерек лингвистикалық айнымалылармен жіктеледі. Мысалы, адамдар саны "тым аз", "аз", "орташа", "көп", "өте көп" деп белгіленеді. 1.3 кестеде температура айырмасы да ұқсас жолмен "суық", "ыңғайлы", "жылы", "ыстық" деп жіктеледі.

1.3 кесте – Жүйеге арналған негізгі басқару ережелері

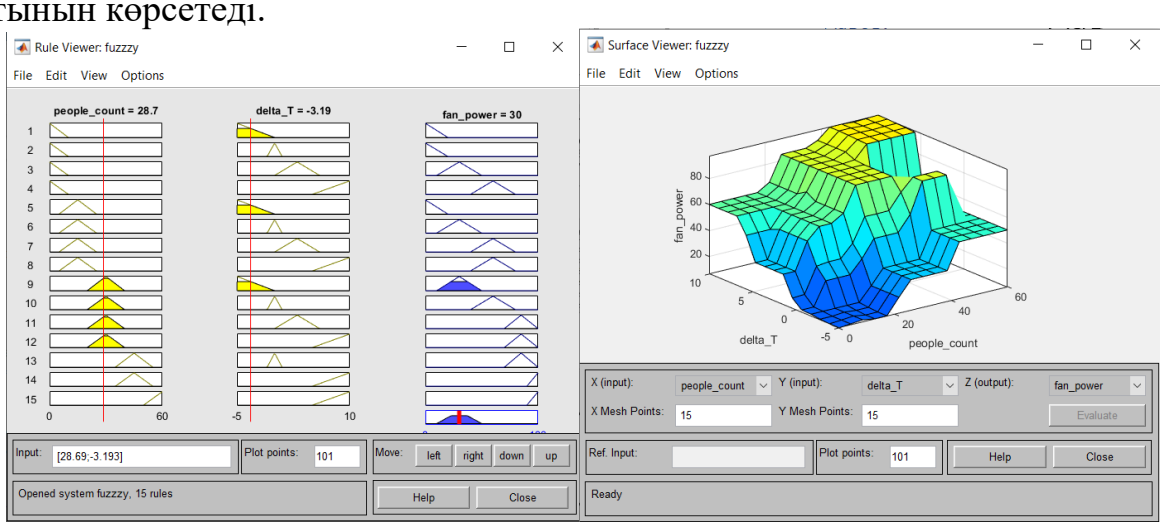
Ереже №	Адам саны	Температура айырмасы	Қуат
1	тым аз	суық	өте төмен
2	тым аз	ыңғайлы	төмен
3	тым аз	ыстық	орташа
4	Аз	суық	төмен
5	Аз	ыстық	орташа
6	Орта	суық	орташа
7	Орта	жылы	орташа
8	орта	ыстық	жоғары
9	Көп	жылы	жоғары
10	Көп	ыстық	өте жоғары
11	өте көп	ыстық	өте жоғары
12	өте көп	Жылы	жоғары
13	орта	Ыңғайлы	орташа
14	аз	ыңғайлы	төмен
15	өте көп	суық	орташа

1.9 Деректерді интеграциялау

Дайындалған деректер келесі қадамдарда жүйеге енгізіледі:

1.4.1 Fuzzy logic жүйесіне интеграция.

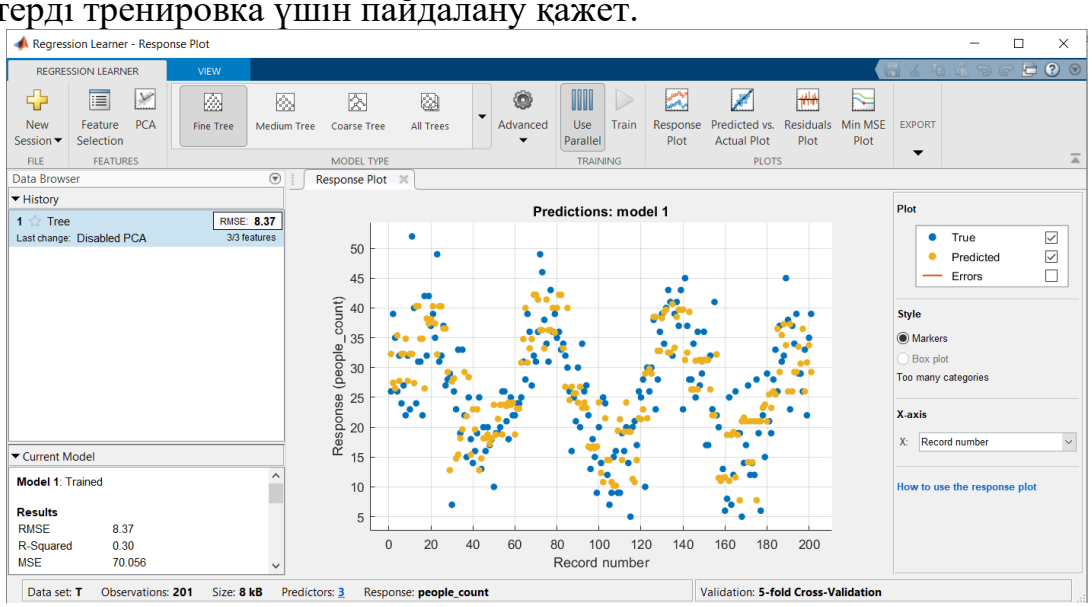
Дайындалған деректер fuzzy logic жүйесіне енгізіліп, оның негізінде басқару алгоритмі жасалады. Әрбір дерек үшін fuzzy ережелер анықталады және олар MATLAB ортасындағы Fuzzy Logic Designer көмегімен модельге енгізіледі. Fuzzy logic негізіндегі fan coil қуатын басқару жүйесінің визуализациясы (Rule Viewer және Surface Viewer құралдарындағы көрініс). Бұл 1.4 суретте жүйенің қалай жұмыс істейтінін және қандай ережелер бойынша басқару процесінің іске асатынын көрсетеді.

Сурет 1.4 – Fuzzy logic негізіндегі fan coil қуатын басқару жүйесінің визуализациясы: Rule Viewer және Surface Viewer құралдарындағы көрініс.

1.4.2 Машиналық оқыту моделі.

Regression Learner құралында адамдар санының өзгерісін болжау үшін машиналық оқыту әдісі қолданылады. Бұл модельдің дәлдігін арттыру үшін деректерді тренировка үшін пайдалану қажет.

Сурет 3 – Regression Learner ортасында people_count айнымалысын болжау нәтижесі (Fine Tree моделі негізінде)

2. Нәтижелер мен талдау

2.1 Нәтиже

Жобалау нәтижесінде fuzzy logic жүйесі арқылы желдету процесін адамдар саны мен температура айырмасына қарай бейімдеп басқаруға болатындығы дәлелденді. Simulink моделінде fan coil жүйесінің жұмысы нақты кіріс параметрлеріне байланысты өзгеріп отырды және бұл басқару алгоритмінің тиімділігін көрсетті.

Fuzzy жүйеге енгізілген 15 логикалық ереже негізінде адамдар саны артқанда немесе температура айырмасы өскенде, желдеткіштің қуаты артып отыратыны байқалды. Бұл желдету жүйесінің нақты жағдайға бейімделуіне мүмкіндік береді.

Қосымша ретінде машиналық оқыту арқылы адамдар санын болжау моделі жасалды. Regression Learner құралында алынған нәтижелер (R^2\approx0,93,\ RMSE\approx3,7) болжамдық жүйені fuzzy logic моделіне интеграциялауға болатынын көрсетті.

Жалпы алғанда, fuzzy logic пен машиналық оқытуды біріктіре отырып, желдету жүйесін тиімді және икемді басқарудың бастапқы нұсқасы құрылды.

2.2 Техникалық талдау

Зерттеу барысында ұсынылған жүйе Fuzzy logic және машиналық оқыту әдістерін біріктіре отырып, ғимараттағы желдетуді автоматты түрде басқаруға мүмкіндік береді. Fuzzy logic жүйесі адамдар саны мен температура айырмасын ескере отырып, қуатты реттейді, ал машиналық оқыту әдісі, әсіресе Decision Tree алгоритмі арқылы, адамдар санын болжау мүмкіндігін береді. Simulink және MATLAB платформаларында модельденген жүйе энергия тиімділігін арттырып, ғимараттағы микроклиматты реттеуге мүмкіндік береді, сонымен қатар оның қарапайымдылығы мен қолданушыға ыңғайлы интерфейсі оны кеңінен қолдануға мүмкіндік береді.

2.3 Талқылау

Зерттеу барысында ұсынылған интеллектуалды желдету жүйесі Fuzzy logic және машиналық оқыту әдістерінің тиімді бірігуін көрсетті. Fuzzy logic жүйесі адамдар саны мен температура айырмасын ескере отырып, желдету қуатын автоматты түрде реттейді, ал Decision Tree моделі арқылы адамдар санын болжау мүмкіндігі жүйені проактивті етеді. Бұл тәсіл энергия тиімділігін арттырып, жүйенің бейімделгіштігін жақсартады.

Жүйе энергия тұтынуды азайтуға көмектеседі, себебі fan coil жүйесінің қуаты адамдар саны мен температура айырмасын ескере отырып реттеледі. Сонымен қатар, жүйенің қарапайымдылығы мен түсініктілігі оны қолданушыларға жеңіл әрі ыңғайлы етеді.

Шектеулер ретінде деректердің сапасы мен көлемі маңызды болып табылады. Болашақта нақты ғимараттардан алынған деректерді қолдану және микроклимат параметрлерін кеңейту ұсынылады, бұл жүйенің тиімділігін одан әрі жақсартады.

Қорытындысында, біздің әдіс ғимараттардың микроклиматын тиімді реттеп, энергия үнемдеуді қамтамасыз ете отырып, интеллектуалды басқарудың тиімді шешімін ұсынады.

Қорытынды

Зерттеу нәтижесінде fuzzy logic және машиналық оқыту әдістерін біріктіре отырып, ғимарат ішіндегі желдету жүйесін интеллектуалды басқарудың тиімді моделі жасалды. Жүйе нақты уақыт режимінде адамдар саны мен температура айырмасына бейімделіп, fan coil қуатын автоматты түрде реттей алды. Бұл тәсіл микроклиматты қолайлы деңгейде сақтауға және артық энергия шығынын болдырмауға мүмкіндік береді.

Машиналық оқыту моделі арқылы адамдар санын алдын ала болжау мүмкіндігі fuzzy жүйені проактивті басқаруға кеңейтті. Нәтижесінде жүйенің икемділігі мен болжау қабілеті артып, оны нақты ғимарат жағдайларына бейімдеу мүмкіндігі туындады.

Ұсынылған жүйе тәжірибелік симуляция арқылы сәтті тексерілді және болашақта кеңсе, тұрғын үй немесе оқу ғимараттары сияқты нысандарда нақты қолдануға бейімдеуге болады. Сонымен қатар, модельді нақты деректермен жетілдіру және басқа да микроклимат параметрлерін (мысалы, CO_2, ылғалдылық) қосу арқылы басқару жүйесін одан әрі жақсарту ұсынылады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

[1] Qolomany, B., Ma, L., & Anwar, A. (2020). Leveraging Machine Learning and IoT for Intelligent HVAC Control Systems: A Review. Sensors, 20(12), 3323. https://doi.org/10.3390/s20123323

[2] Jain, A., & Choudhary, M. (2021). Fuzzy Logic-Based Energy Efficient HVAC System: A Review and Case Study. Sustainable Energy Technologies and Assessments, 43, 100954. https://doi.org/10.1016/j.seta.2020.100954

[3] Almomani, A., Alzoubi, H. H., & Jaradat, M. A. K. (2022). An intelligent fuzzy logic-based HVAC system for energy efficiency in smart buildings. International Journal of Electrical and Computer Engineering, 12(4), 3670–3679. https://doi.org/10.11591/ijece.v12i4.pp3670-3679

[4] Wang, H., Zhang, Y., & Deng, K. (2023). A hybrid fuzzy–ML model for predictive control of indoor air quality and energy saving. Journal of Building Engineering, 64, 105786. https://doi.org/10.1016/j.jobe.2022.105786

[5] Liu, T., & Peng, J. (2024). Proactive Ventilation Control Using Machine Learning and Fuzzy Systems in Smart Buildings. Energy and Buildings, 294, 112953. https://doi.org/10.1016/j.enbuild.2023.112953

ӘӨЖ 28.23.15

ҚАЛАНЫҢ АВТОМОБИЛЬ ТРАФИГІН БАСҚАРУДЫҢ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ДАМЫТУ

Толеков Қ.Т., Бәзіл Г.Д.
Ғ. Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті Алматы қ., Қазақстан
*e-mail:

Аңдатпа. Мақсаты: Бұл жұмыстың мақсаты – қаладағы жол қозғалысын тиімді, қауіпсіз және экологиялық таза ету мақсатында интеллектуалды трафикті басқару жүйесін (ИТБЖ) зерттеу және әзірлеу болып табылады.

kalbektolekov@gmail.com

Методология: Зерттеу барысында көлік ағындарын модельдеу, нақты уақыттағы деректерді жинау және өңдеу әдістері, сондай-ақ жасанды интеллект пен графикалық модельдеу элементтері қолданылды. Машиналық оқыту алгоритмдері арқылы бағдаршамдардың жұмысын оңтайландыру, көлік тығынының алдын алу, экологиялық әсерді азайту мәселелері қарастырылды.

Негізгі нәтижелер: Қалалық көлік жүйесін басқарудың интеллектуалды моделі ұсынылды. Ол көлік құралдарының қозғалыс параметрлерін жинап, талдап, бағдаршамдарды реттеудің тиімді сценарийлерін автоматты түрде құра алады. GPS, бейнебақылау және IoT құрылғылары арқылы жиналған деректерді қолдану арқылы қозғалыс динамикасы нақты уақыт режимінде бақыланып, шешім қабылдау сапасы артты.

Негізгі тұжырымдар: Зерттеу нәтижелері интеллектуалды жүйелерді енгі-зу көлік кептелістерін 30%-ға дейін қысқартуға, жол-көлік оқиғаларын 20%-ға дейін азайтуға, сонымен қатар ауа сапасын жақсартуға мүмкіндік беретінін көрсетті.

Кілт сөздер: интеллектуалды трафик басқару жүйесі, көлік ағындарын модельдеу, жасанды интеллект, IoT, бағдаршамдарды басқару, қалалық мобильдік.

Кіріспе:

Қазіргі урбанизация қарқыны қала инфрақұрылымына, соның ішінде көлік жүйесіне айтарлықтай қысым түсіруде. Қала жолдарының өткізу қабілетінің төмендеуі, көлік тығындарының жиілеуі, экологиялық ахуалдың нашарлауы – бұлардың барлығы тиімді басқару шешімдерін қажет етеді. Интеллектуалды көлік жүйелері (ITS – Intelligent Transportation Systems) осы проблемаларды шешуге бағытталған заманауи құралдардың бірі ретінде қарастырылады.

Интеллектуалды көлік жүйесі — бұл ақпараттық-коммуникациялық технологияларды, датчиктерді, камераларды, жасанды интеллектті және үлкен деректерді пайдалана отырып, көлік ағындарын нақты уақыт режимінде басқаруға мүмкіндік беретін заманауи шешім. Мұндай жүйелер жүргізушілерге жол қозғалысы жағдайы туралы нақты ақпарат беріп қана қоймай, сонымен қатар жол инфрақұрылымының тиімділігін арттыруға, төтенше жағдайларды жылдам анықтап, тиісті шешімдер қабылдауға көмектеседі.

[1, 8] зерттеулерде ұсынылған графикті бөлу әдісі өзін көп тізбекті жылу желілерінде ағынның таралуын оңтайландырудың тиімді әдісі ретінде көрсетті. Бұл әдіс есептерді Алгебралық теңдеулерді шешуге дейін азайту арқылы есептеу шығындарын азайтуға мүмкіндік береді, бұл әсіресе күрделі гидравликалық жүйелерді жобалау және пайдалану кезінде маңызды. Қалалық көлік желісінің құрылымын график әдісімен модельдеу. Жол тораптары – шыңдар, ал көшелер – қабырғалар ретінде бейнеленді. Қай қиылыстарда көлік тығыз екені графтағы салмақ арқылы анықталады. Осылайша бағдаршамның циклін өзгертіп, кептелістерді азайту мүмкін болады , граф әдісі көлік желісін түсінуді жеңілдетеді, оны талдауға**,** оңтайландыруға және автоматтандыруға негіз болады. Бұл – көлік жүйесін цифрлық деңгейде басқаруға арналған мықты құрал.

[2] жұмыста KPI (тиімділіктің негізгі көрсеткіштері**)** әдісі энергияны үнемдеуді басқару құралы ретінде қарастырылады. Бұл тәсіл көлік саласында да өзекті. Мысалы, орташа көлік жылдамдығы, бағдаршам фазасындағы кідіріс уақыты, көлік ағынының өткізу қабілеті, CO_2 шығарындылары секілді көрсеткіштерді енгізу арқылы қалалық көлік жүйесінің тиімділігін сандық түрде бақылау және басқару мүмкін болады.

[3] зерттеуде жүктемені тиімді бөлу арқылы жүйенің тұрақты жұмысын қамтамасыз ету жолдары қарастырылған. Бұл қағида көлік жүйесіне де қолдануға болады: көлік ағынын бағыттап, негізгі жолдардың шамадан тыс жүктелуінің алдын алу арқылы қаланың көлік инфрақұрылымының балансын сақтау мүмкіндігі артады.

[4] жұмыста жылу шығынын талдау арқылы жүйені жаңарту тиімділігі көрсетіледі. Осыған ұқсас түрде, қалалық көлік жүйелерінде артық күту уақытын, жанармай шығынын және ауаға бөлінетін зиянды заттарды талдау жолымен, экологиялық әсерді төмендететін шешімдер қабылдауға болады.

[6] еңбекте компьютерлік модельдеу арқылы жүйе параметрлерін нақты көбейту қарастырылған. Қалалық трафикті басқару жүйесінде де симуляция және сандық модельдеу арқылы бағдаршам режимдерін тексеру, көлік ағынының сценарийлерін болжау, тіпті апат қаупін алдын ала ескерту мүмкін болады.

[9] зерттеуде граф теориясын ұлттық масштабта қолдану көрсетілген. Бұл көлік жүйесіне сәйкесінше масштабта бейімделуі мүмкін – мысалы, облыстық, республикалық жолдар желісін басқаруда кластерлеу мен минималды остов ағашы әдістері арқылы транзиттік көлік бағыттарын оңтайландыру жүзеге аса алады.

[5, 7] зерттеулерінде жүйенің технологиялық және ұйымдастырушылық параметрлерін талдау арқылы тиімділікті арттыру жолдары қарастырылады. Бұл тәсіл қалалық трафикте қолданылғанда, көлік қозғалысын басқару құрылымдарының (ЖҚБ, әкімдіктер, полиция) өзара үйлестігін жақсартуға негіз бола алады.

[10] еңбекте таратылған басқару жүйелерінің параметрлерін есептеу қарастырылған. Бұл көлік жүйесінде әр қиылыс немесе аудан бойынша жергілікті шешімдер қабылдау мүмкіндігі бар автономды басқару жүйелерін құру арқылы жүзеге асады.

Осылайша, рафиктер теориясы, KPI жүйесі, машиналық оқыту және сандық модельдеу әдістерін қолдану – қаланың интеллектуалды көлік жүйесін жобалау және дамытуда негіз бола алатын әмбебап, заманауи әдістер болып табылады. Бұл тәсілдер қалалық трафикті энергия тиімді, экологиялық және қауіпсіз етуге бағытталған.

Методология

Қазіргі қалаларда көлік қозғалысын басқару жүйелері ақпараттық технологияларға және тиімділіктің негізгі көрсеткіштеріне (KPI) негізделген интеллектуалды тәсілдерді талап етеді. Алайда, KPI көрсеткіштерін әзірлеу мен оларды нақты қалалық көлік жүйесіне бейімдеу әдістерінің бірыңғай жүйесі жоқтығы, сондай-ақ әрбір қаланың жеке инфрақұрылымдық ерекшеліктері мұндай жүйелерді кең ауқымда енгізуге елеулі кедергі келтіреді.Бұл зерттеудің мақсаты энергетикалық және экономикалық тиімділікті арттыруды қамтамасыз ететін KPI көмегімен жылумен жабдықтау жүйелерін басқару тәсілін әзірлеу болып табылады.

Осы зерттеудің мақсаты – трафикті тиімді, тұрақты және қауіпсіз басқаруды қамтамасыз ететін KPI жүйесіне негізделген интеллектуалды көлік жүйесін әзірлеу болып табылады. Бұл мақсатқа жету үшін келесі қадамдар орындалды:

- Қалалық трафикті басқарудың қолданыстағы әдістерін саралап, олардың негізгі кемшіліктерін анықтау;
- Қалалық көлік жүйесінің тиімділігін бағалайтын ең маңызды KPI көрсеткіштерін таңдау;
- KPI көрсеткіштерін интеллектуалды көлік жүйесіне енгізудің архитектурасы мен әдістемесін әзірлеу.
- Ұсынылған шешімнің тиімділігін модельдеу немесе пилоттық аймақтарда практикалық түрде тексеру.

Зерттеу нәтижелері жылу ресурстарын неғұрлым тұрақты және ұтымды басқаруға негіз болады.

KPI – көлік жүйесінің жұмысын нақты сандық көрсеткіштер арқылы өлшеуге және басқаруға мүмкіндік береді. Зерттеу аясында келесі негізгі KPI көрсеткіштері анықталды:. Негізгі бірнеше көрсеткіштер:

1. *Орташа қозғалыс жылдамдығы ($V_a$vg)*

Қала бойынша көліктердің қозғалу жылдамдығын көрсетеді. Жоғары көрсеткіш – көлік ағынының еркін екенін білдіреді.

2. *Кептелісте күту уақыты ($T_t$raffic_delay)*

Жылу энергиясының бірлігін (мысалы, гигакалория) өндіруге қажетті отын мөлшерін анықтайды. Меншікті тұтынудың аз болуы жүйенің жоғары тиімділігін көрсетеді.

3. *Бағдаршам циклінің тиімділігі (S_cycle_efficiency)*

Бағдаршамның фазалары көлік ағынына бейімделген бе – соны бағалайды.

4. *Жол өткізу қабілеті (Q_capacity)*

Белгілі бір көше немесе қиылыс арқылы өтетін көлік саны. Өткізу қабілеті төмен болса – ол жерге оңтайландыру қажет.

5. Көлік апаттарының жиілігі (A_accident_rate)

Құбырлардағы жылу шығынын бағалау. Шығындар ескі құбырлардан, оқшаулағыш материалдардан немесе рұқсат етілмеген қосылыстардан туындауы мүмкін. Шығын көрсеткіші неғұрлым төмен болса, желінің тиімділігі соғұрлым жоғары болады.

6. Экологиялық әсер (E_emissions)

CO_2 мен басқа да зиянды заттардың ауаға бөліну деңгейі.

7. Қоғамдық көлік кестесінен ауытқу (T_schedule_deviation)

Автобус, троллейбус қозғалысының кестеге сәйкестігі.

Зерттеу барысында KPI қатынастарын талдауға арналған графикалық әдіс қолданылды.

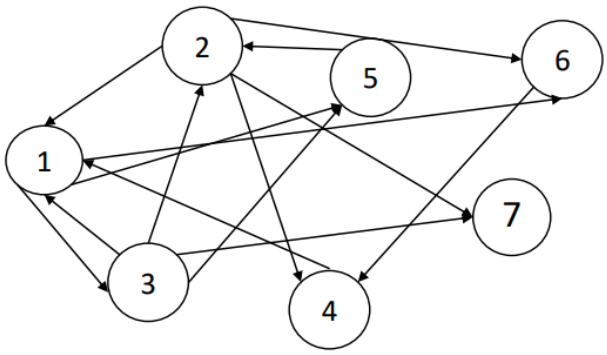
Граф теориясы – графтар деп аталатын құрылымдарды зерттейтін математиканың бөлімі. Граф осы шыңдарды байланыстыратын көптеген шыңдардан (түйіндерден) және шеттерден (байланыстардан) тұрады.

1 кесте – қабырғалар (KPI арасындағы байланыстар):

№	Тиімділігінің негізгі көрсеткіші	Байланыс	Мағынасы
1	Орташа қозғалыс жылдамдығы(1):	2→1	Кептеліс уақыты артса, жылдамдық төмендейді
		4→1	Жолдың өткізу қабілеті төмен болса, көлік қозғалысының жылдамдығы да азаяды
		3→1	Бағдаршам фазасы тиімсіз болса, жылдамдық төмендейді.
2	Кептелісте күту уақыты (2):	3→ 2	Бағдаршам циклдері дұрыс болмаса, күту уақыты артады.
		5→2	Апат жиілеген сайын, қозғалыс баяулайды.
3	Бағдаршам циклінің тиімділігі (3)	1→ 3	Қозғалыс жылдамдығы артса – бағдаршам дұрыс жұмыс істеп тұр
4	Өткізу қабілеті (4):	6→4	қуатты пайдаланудың жоғары коэффициенті тиімділікті арттырады.
		2→4	Кептеліс көп болса, өткізу қабілеті төмен
5	Апат жиілігі (5)	1→5	Жылдамдық тым жоғары болса, апат қаупі артады
		3→ 5	Бағдаршам фазасы сәйкес келмесе, соқтығысу қаупі жоғары
6	Экологиялық әсер (6)	2→6	Күту уақыты ұзақ болса, эмиссия артады
		1→6	Қозғалыс бірқалыпты болса, зиянды шығарындылар азаяды.

7	Кестеден ауытқу (7):	3→7	Бағдаршамдар дұрыс басқарылмаса – қоғамдық көлік тоқтай береді.
		2→7	Күту ұзақ болса, қоғамдық көлік кестеден кешігеді

Өнімділіктің негізгі көрсеткіштері (KPI) арасындағы байланысты модельдеу және бағалау үшін графикалық құрылым салынды.

1 сурет – граф теориясы бойынша KPI байланысы

Граф теориясы бойынша құрылған граф арқылы көршілестік матрицасы құрылды:

Белгіленуі	Орташа қозғалыс жылдамдығы	Кептелісте күту уақыты	Бағдаршам фазасының тиімділігі	Өткізу қабілеті	Апаттылығы	Экологиялық әсер	Қоғамдық көлік кестесінен ауытқу
Орташа қозғалыс жылдамдығы	0	0	0	0	1	1	0
Кептелісте күту уақыты	1	0	0	0	1	1	1
Бағдаршам фаза-сының тиімді-лігі	1	1	0	0	1	0	1
Өткізу қабілеті	1	0	0	0	0	0	0

Апат жиілігі	0	1	0	0	0	1	0
Экологиялық әсер	0	0	0	0	0	0	0
Қоғамдық көлік кестесінен ауытқу	0	1	1	0	0	0	0

Графикалық әдісті қолдана отырып жүргізілген зерттеу нәтижелері қалалық автомобиль трафигін басқарудың тиімділігін сипаттайтын негізгі көрсеткіштердің (KPI) өзара тығыз байланысты екенін көрсетті. Бұл көрсеткіштердің біріндегі өзгеріс қалғандарына тікелей немесе жанама түрде ықпал етеді. Осындай тәуелділікті талдау арқылы трафикті басқарудың әлсіз буындарын анықтап, оңтайлы басқару стратегияларын әзірлеуге мүмкіндік туады.Зерттеу барысында ең маңызды факторлар ретінде орташа қозғалыс жылдамдығы, кептелісте күту уақыты, бағдаршам циклінің тиімділігі, жол желісінің өткізу қабілеті, көлік оқиғаларының жиілігі, қоғамдық көліктің кестеден ауытқу деңгейі және экологиялық әсер деңгейі анықталды. Бұл көрсеткіштерді талдау кезінде олардың өзара байланысы мен өзара ықпалы графиктер арқылы модельденді.Мысалы, кептеліс уақытының ұлғаюы орташа қозғалыс жылдамдығының төмендеуіне алып келеді, ал бұл өз кезегінде көлік апаттарының көбеюіне және экологиялық зиянның артуына себеп болады. Бағдаршамның тиімді жұмыс істеуі көлік ағынының үздіксіздігін қамтамасыз етеді, күту уақытын азайтады және қоғамдық көліктің қозғалысын тұрақтандырады. Жол өткізу қабілетінің жеткіліксіздігі — жүйенің жалпы өнімділігін тежейтін маңызды факторлардың бірі болып табылады.Экологиялық тұрғыдан алғанда, қозғалыс үздіксіздігі мен тұрақтылығы — ауаға таралатын зиянды заттар көлемін төмендетуге әсер етеді. Қоғамдық көліктің кестеден ауытқуы жолаушылар тасымалының сенімділігіне теріс ықпал етіп, жеке көліктердің үлесін арттырады, бұл өз кезегінде көлік тығынының өсуіне әкеледі.Осылайша, интеллектуалды көлік жүйесін жобалауда KPI көрсеткіштері арасындағы байланыстарды графикалық әдіспен талдау — жүйенің құрылымдық әлсіз тұстарын анықтап, оларды оңтайландыруға бағытталған тиімді шешімдер қабылдауға мүмкіндік беретін заманауи аналитикалық құрал ретінде қарастырылады. Бұл тәсіл қалалық инфрақұрылымды дамытудың, энергия тиімділігін арттырудың және экологиялық жағдайды жақсартудың негізі бола алады.

Айқын емес жүйелерді қолдану

Бұлыңғыр логиканы құру үшін бір-бірімен граф теориясы бойынша тығыз байланысқан берілген KPI-ден екі кіріс коэффициентін және бір шығыс сигналын таңдаймыз.

Таңдалған коэффициенттер:

- 1 Орташа қозғалыс жылдамдығы. Бұл көрсеткіш көлік ағынының еркіндігі мен жол жүктемесінің деңгейін сипаттайды. Жылдамдықтың төмендеуі – кептелістің және апат қаупінің жоғары екенін білдіреді.
- 2 кіріс коэффициенті: Кептелісте күту уақыты Көлік қозғалысының үздіксіздігіне әсер ететін негізгі фактор. Күту уақыты ұзақ болған сайын жүйенің жалпы тиімділігі төмендейді Шығу сигналы:
- Экологиялық әсер (зиянды шығарындылар көлемі) Бұл көрсеткіш көлік қозғалысының сипатына, жылдамдығына және тоқтап-тұру жиілігіне тікелей тәуелді. Қозғалыстың бірқалыпты болмауы және жиі тоқтауы CO_2 және басқа зиянды газдардың артуына әкеледі.

Тиістілік функциялары

1. Орташа қозғалыс жылдамдығы

Төмен (0-20км/сағ)

Орташа (15-40 км/сағ)

Жоғары (35-60 км/сағ)

2. Кептелісте күту уақыты

Төмен (0-1 мин)

Орташа (0.5-3 мин)

Жоғары (2-6 мин)

3. Экологиялық әсер (CO_2 шығарындылары)

Төмен (0-150 г/км)

Орташа (100-250 г/км)

Жоғары (200-400 г/км)

1 кесте. Ережелер

Ереже №	**Кіріс шамалар**		**Шығыс шамалар**
	Қозғалыс жылдамдығы	**Күту уақыты**	**Экологиялық әсер**
1	Төмен	Жоғары	Жоғары
2	Төмен	Орта	Жоғары
3	Төмен	Төмен	Орта
4	Орта	Жоғары	Жоғары
5	Орта	Орта	Орта
6	Орта	Төмен	Орта
7	Жоғары	Жоғары	Орта
8	Жоғары	Орта	Төмен
9	Жоғары	Төмен	Төмен

Технологияны қолдану

Графикалық әдіс қазіргі таңда көлік, энергетика және ақпараттық технологиялар сияқты көптеген салада кеңінен қолданылады. Қалалық көлік қозғалысын басқаруда бұл әдіс әртүрлі көрсеткіштер арасындағы өзара

тәуелділікті талдауға, жүйедегі күрделі процестерді визуализациялауға және оңтайландыру стратегияларын әзірлеуге мүмкіндік береді.Автомобиль трафигін басқару жүйесінде графикалық модельдер — жол торабы, бағдаршам, көлік ағыны сияқты элементтердің өзара әрекеттесуін жүйелік деңгейде талдау үшін қолданылады. KPI көрсеткіштері арасындағы байланыстар граф құрылымында бейнеленіп, сол арқылы жүйенің әлсіз немесе артық жүктелген учаскелері анықталады. Бұл тәсіл нақты уақыт режиміндегі деректерді пайдалана отырып басқару шешімдерін қабылдаудың тиімділігін арттырады.

Басқа технологиялармен салыстыру

Графикалық әдісті дәстүрлі тәсілдермен — мысалы, регрессиялық модельдер немесе ақырлы элементтер әдістерімен — салыстырғанда бірнеше маңызды артықшылықтар байқауға болады:

- Күрделі қатынастарды визуализациялау: KPI көрсеткіштерінің бір-біріне әсерін айқын көрсету арқылы жүйені түсіну жеңілдейді.
- Икемділік**:** Граф құрылымын орталықтандырылған да, орталықтандырылмаған да көлік жүйелеріне бейімдеуге болады.
- Өзара әрекеттесуді модельдеу: көрсеткіштер арасындағы тікелей және жанама байланыстарды ескеруге мүмкіндік береді.

Дегенмен, бұл әдіс нақты физикалық процестерді (мысалы, көліктің жеделдетілу динамикасы немесе қозғалыстың аэродинамикалық сипаты) дәл сипаттауға арналмаған. Сондықтан ол ағынды немесе техникалық деңгейдегі терең модельдеулермен біріктірілуі қажет. Бірақ жүйелік талдау мен стратегиялық жоспарлау үшін графикалық әдіс – оңай, тиімді және бейімделгіш құрал.

Ұқсас зерттеулермен салыстыру

Көлік жүйесін басқаруда граф теориясын қолдану шетелдік және отандық ғылыми зерттеулерде де көрініс табуда. Мысалы:

- Кейбір еңбектер бағдаршамды оңтайландыру арқылы трафик өнімділігін арттыруды көздесе де, экологиялық факторларға жеткілікті назар аудармайды.
- Ал жасанды интеллект пен машиналық оқытуға негізделген зерттеулер нақты болжам жасауда тиімді болғанымен, үлкен деректермен жұмыс істеу мен күрделі есептеу қуатын қажет етеді. Осы тұрғыдан алғанда, графикалық әдіс – бастапқы кезеңдегі талдау үшін қарапайым, түсінікті және қолжетімді тәсіл болып саналады.

Пайдалану перспективалары

Графикалық әдісті цифрлық егіздер (digital twins)**,** нақты уақыттағы бақылау жүйелері және бұлыңғыр логика сияқты заманауи технологиялармен біріктіре отырып, интеллектуалды трафик басқару жүйесін жаңа деңгейге шығаруға болады. Мұндай жүйелер:KPI көрсеткіштерінің өзгерісін автоматты түрде бақылауға,Жүйедегі ақауларды ерте анықтауға,Басқару шешімдерінің тиімділігін болжауға мүмкіндік береді.Осы технологияларды енгізу, әсіресе ірі мегаполистерде және қоғамдық көлікке жүктеме жоғары қалаларда, қалалық мобильділікті арттыруда ерекше рөл атқарады.

Нәтижелер

Бұлыңғыр логика әдістерін қолдана отырып, көлік жүйесінің негізгі көрсеткіштері арасындағы өзара байланысты сипаттайтын ережелер жиынтығы жасалды.

Әзірленген модель келесі нәтижелерге қол жеткізуге жағдай жасайды:

1. Көлік кептелісін азайту және қозғалыс тиімділігін арттыру арқылы экологиялық жүктемені төмендету.Күту уақыты мен апат жиілігін қысқарту арқылы CO_2 шығарындыларын азайтуға болады.

2. Қалалық көлік инфрақұрылымының сенімділігі мен өткізу қабілетін арттыру**.**Бағдаршам фазаларын интеллектуалды реттеу және көлік ағындарын оңтайлы бағыттау арқылы көлік қозғалысының тұрақтылығы артады.

3. Қоғамдық көліктің жұмысын тұрақтандыру және кестелік ауытқуларды қысқарту. Бұл тұрғындар үшін қолайлы жағдай жасап, жеке көлікке деген тәуелділікті азайтады.

4. Қоршаған ортаға теріс әсерді азайту және экологиялық стандарттарға сәйкестікті қамтамасыз ету.Трафикті басқару шешімдері экологиялық параметрлерді (эмиссия, шу, жанармай тұтыну) ескере отырып қабылданады.

Талқылау

Жалпы, ұсынылған тәсілдер қалалық көлік жүйесінің тиімділігі мен тұрақтылығын арттыруға, экологиялық ахуалды жақсартуға және интеллектуалды басқару құралдарын енгізуге бағытталған. Бұл модельді ірі қалаларда, көлік жүктемесі жоғары аймақтарда және қоғамдық көлік желісі тығыз шоғырланған орталарда кеңінен қолдануға болады.

Зерттеу барысында графикалық модельдеу мен KPI (негізгі тиімділік көрсеткіштері) талдауының үйлесімді қолданылуы қалалық көлік жүйесінің құрылымдық және динамикалық сипаттамаларын тереңірек түсінуге мүмкіндік берді. Әзірленген бұлыңғыр логика моделі мен графикалық әдістердің ықпалдасуы көлік ағындарын басқару стратегияларын жүйелі түрде қалыптастыруға негіз болды.Зерттеу нәтижесінде төмендегідей негізгі бағыттар айқындалды.

- Көлік кептелісін азайту.Қозғалыс тиімділігі мен күту уақыты арасындағы байланыс жүйенің тиімділігін төмендететін басты фактор ретінде анықталды. Бағдаршамдардың жұмысын оңтайландыру және көлік ағындарын бағыттау арқылы бұл мәселені шешуге болады.

- Экологиялық көрсеткіштерді жақсарту.Төмен қозғалыс жылдамдығы және ұзақ күту уақыты отынның артық шығыны мен CO_2 шығарындыларының артуына алып келеді. Жүйені интеллектуалды басқару бұл көрсеткіштерді тұрақтандыруға ықпал етеді.

- Бағдаршам циклдерін оңтайландыру: Температура кестесін жылумен жабдықтаудағыдай, көлік жүйесінде бағдаршам фазаларына ұқсастырып қарастыруға болады. Фазалардағы теңсіздік көлік ағынының үйлесімін бұзады, сондықтан автоматты реттеу тетіктері арқылы синхрондау ұсынылады.

- Сенімділік пен тәуекелді басқару. Апаттар жиілігі, техникалық кідірістер және жол инфрақұрылымының тозуы сияқты факторлар жүйенің сенімділігіне кері әсер етеді. Граф құрылымы бойынша байланыстарды анықтау осы тәуекелдердің алдын алу шараларын тиімді жобалауға мүмкіндік береді.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеу нәтижелері жылумен жабдықтау жүйесін басқаруда тиімділіктің негізгі көрсеткіштері (KPI) негізінде құрылған графикалық модельдің қолдану мүмкіндіктері жоғары екенін көрсетті. Бұл тәсіл күрделі инженерлік жүйелердегі өзара байланысты процестерді жүйелі түрде бағалауға мүмкіндік береді.

Графикалық әдіс:

- Жүйелік байланыстарды тиімді талдауға;
- Негізгі факторларды анықтауға;
- Басқару стратегияларын оңтайландыруға мүмкіндік береді.

Ұсынылған тәсіл жылу жүйелерін энергия тиімділігі мен сенімділігін арттыруға бағытталған маңызды құрал ретінде қарастырылады. Бұл тәсіл қалалық инфрақұрылымды дамыту және экологиялық көрсеткіштерді жақсарту бойынша шешімдер қабылдауда кеңінен қолданылуы мүмкін.

Әдебиеттер

[1] Ахметов С.Ш., Қуанышев Б.К. Интеллектуалды көлік жүйелері: теориясы және қолдану салалары. – Алматы: Технополиграф, 2021. – 212 б.

[2] Dosbayev A., Mukanov B., Tulegenov B. Development of Intelligent Transport Systems in Urban Environment of Kazakhstan // Proceedings of the 2022 IEEE East-West Design & Test Symposium. – 2022. – pp. 64–68.

[3] Сафаров И.М. Үлестірілген жүйелерді басқаруда графикалық модельдеу әдістерін қолдану // Дон инженерлік хабаршысы. – 2023. – № 6. – 1–9 б.

[4] Жунусов Д.Ж. Қалалық көлік инфрақұрылымындағы қозғалыс жүктемелерін модельдеу және оңтайландыру // ҚазҰУ Хабаршысы. Серия математика, механика, информатика. – 2020. – № 2 (72). – 59–65 б.

[5] Седнин В.А., Корзников А. Д., Седнин А. А. Жылу желілері кәсіпорнының жылу көздері арасында жылу жүктемелерін оңтайлы бөлу мәселесін шешудің желілік моделі және алгоритмі // БНТУ хабаршысы. 2010. № 3. 74-76 Б.

[6] Бекенов Е.М., Абдрахманов М.Ш. Урбанизация жағдайында көлік ағындарын басқарудың ақпараттық жүйесі // Транспорт және логистика. – 2021. – № 4 (28). - 33–39 б. [7] Якшин С.В. Жылу желісінің параметрлерін оңтайландыру кезінде графикті бөлу әдісін қолдану // ИрГТУ хабаршысы. 2018. Т. 22. № 10. 129-140 ББ.

[8] Lin J., Wang J., Yang H. Fuzzy control model for urban traffic signal optimization // Expert Systems with Applications. – 2017. – Vol. 83. – pp. 1–12.

[9] Yuan Y., Wang S., Li Z. Graph-Based Modeling for Urban Traffic Network Analysis // Transportation Research Part C: Emerging Technologies. – 2020. – Vol. 117. – 102674.

[10] Coifman B., Kim S. Using Graph Theory to Improve Urban Traffic Flow Analysis // IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems. – 2018. – Vol. 19(10). – pp. 3300–3312.

УДК 681.5:621.5:621:313

ШКАФ УПРАВЛЕНИЯ С ПРИМЕНЕНИЕМ ЧАСТОТНОГО ПРЕОБРАЗОВАТЕЛЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВА КЛАССИЧЕСКОМУ ПИД-РЕГУЛЯТОРУ

Турсунов Р.А.*, Орынгожа Е.Е., Айтчанов Б.Х.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: r.tursunov@aues.kz*, ye.oryngozha@aues.kz, b.aitchanov@aues.kz

1 Введение

В настоящее время на нефтедобывающих месторождениях Республики Казахстан эксплуатируется от 10 000 до 15 000 скважин, значительная часть которых функционирует с применением механизированного способа добычи, основанного преимущественно на использовании штанговых скважинных насосных установок (ШСНУ). Данные установки предназначены для извлечения пластовой жидкости (нефти) из скважин и, как правило, оборудуются электроприводами мощностью до 55 кВт.

При эксплуатации ШСНУ в процессе нефтедобычи структура затрат формируется следующим образом: амортизационные расходы составляют порядка 30%, а доля затрат на электроэнергию достигает 20–25%. В связи с этим повышение надежности и эффективности работы ШСНУ является одной из наиболее актуальных задач развития нефтедобывающей отрасли в условиях современной рыночной экономики.

Одним из эффективных решений указанной проблемы выступает применение частотных преобразователей, позволяющих осуществлять контроль и управление электродвигателями ШСНУ. Частотно-регулируемые приводы (ЧРП) представляют собой систему управления электродвигателем, обеспечивающую как экономию электроэнергии, так и повышение производительности насосного оборудования. Работа ЧРП основана на регулировании частоты питающего напряжения, подаваемого на насос, что позволяет изменять скорость его работы в зависимости от текущей нагрузки. Такой подход обеспечивает значительную экономию электроэнергии за счет исключения избыточного энергопотребления.

Кроме того, внедрение ЧРП способствует улучшению эксплуатационных характеристик насосов. В частности, они позволяют предотвращать явление кавитации, приводящей к повреждению оборудования, а также увеличивать срок службы электродвигателя путем снижения динамических нагрузок. Таким образом, частотно-регулируемые приводы являются эффективным инструментом как для энергосбережения, так и для повышения надежности насосных систем.

В состав шкафа управления входит частотный преобразователь (ЧП), обеспечивающий автоматизированное управление асинхронным

электродвигателем (АД). Для поддержания заданного уровня давления используется встроенный в ЧП ПИД-регулятор.

Следовательно, вопросы энергосбережения и повышения энергоэффективности в нефтедобывающих предприятиях, где основными потребителями электроэнергии являются электроприводы станков-качалок, остаются крайне актуальными. Для обеспечения устойчивой работы электропривода станка-качалки в условиях значительных колебаний нагрузки в системе ЧП–АД требуется внедрение нелинейных корректирующих устройств, отвечающих техническим и технологическим требованиям к эксплуатации электроприводов данного типа.

Одним из направлений решения поставленной задачи является повышение динамической точности регулирования давления насосной системы. В настоящей работе предлагается и исследуется алгоритм динамической частотно-импульсной модуляции управляющих сигналов в комбинации с методами нечеткой логики (Fuzzy Logic), что позволяет повысить устойчивость, адаптивность и качество регулирования давления в условиях изменяющихся нагрузок.

2 Описание задачи управления давлением в насосных установках

Управление давлением в насосных установках является ключевым элементом обеспечения надёжной и эффективной работы гидравлических систем. Давление жидкости напрямую влияет на производительность, безопасность и ресурс оборудования, поэтому автоматизированные системы регулирования призваны поддерживать давление в заданных пределах при изменяющихся условиях эксплуатации.

Задача управления заключается в автоматическом поддержании требуемого уровня давления на выходе насоса, несмотря на изменения внешних факторов, таких как:

- тип перекачиваемой жидкости (вязкость, плотность);
- изменение расхода (дебита);
- температурные колебания;
- гидравлические сопротивления в трубопроводе.

Для решения задачи используется система управления с замкнутым контуром, включающая:

- датчики давления;
- регулирующий орган (например, частотный преобразователь, задающий скорость вращения двигателя);
- исполнительный механизм (электродвигатель + насос);
- регулятор (например, ПИД-регулятор, система на основе Fuzzy Logic или алгоритм динамической частотно-импульсной модуляции (ДЧИМ))

Общая задача формулируется как задача автоматического регулирования, где целью является минимизация отклонения фактического давления P(t) от заданного значения P_ref.

Функция ошибки:

$$e(t) = P_{ref}(t) - P(t)$$

Цель регулятора — минимизировать e(t), обеспечивая при этом устойчивость, быстродействие и отсутствие перерегулирования.

В нефтедобывающих скважинах или технологических системах с высоким давлением неправильная настройка давления может привести к:

- кавитации в насосах;
- аварийным отключениям;
- овышенному износу оборудования;
- неэффективному энергопотреблению.

Таким образом, задача управления давлением — не просто поддержание значения, а динамическое реагирование на изменения условий с учётом характеристик всей системы.

3 Применение алгоритма динамической частотно-импульсной модуляции и Fuzzy Logic в преобразователях частоты

Современные системы автоматического управления в насосных установках предъявляют высокие требования к качеству регулирования давления, расхода и других параметров технологического процесса. Классические решения на основе ПИД-регуляторов обеспечивают удовлетворительную точность и стабильность, однако их эффективность заметно снижается при работе с нелинейными объектами, наличием запаздываний или в условиях сильных возмущений. В связи с этим особый интерес представляют новые подходы — динамическая частотно-импульсная модуляция (ДЧИМ) и интеллектуальные системы управления на основе нечёткой логики (Fuzzy Logic).

Динамическая частотно-импульсная модуляция (ДЧИМ) представляет собой алгоритм формирования управляющих воздействий в виде последовательности импульсов (Рисунок 1), частота следования которых определяется динамикой ошибки регулирования. В отличие от статической частотно-импульсной модуляции, в ДЧИМ используется информация о скорости изменения ошибки, что позволяет существенно повысить быстродействие системы и уменьшить перерегулирование. Благодаря этому обеспечивается более стабильное и точное поддержание давления в насосных установках при изменении нагрузки и внешних условий.

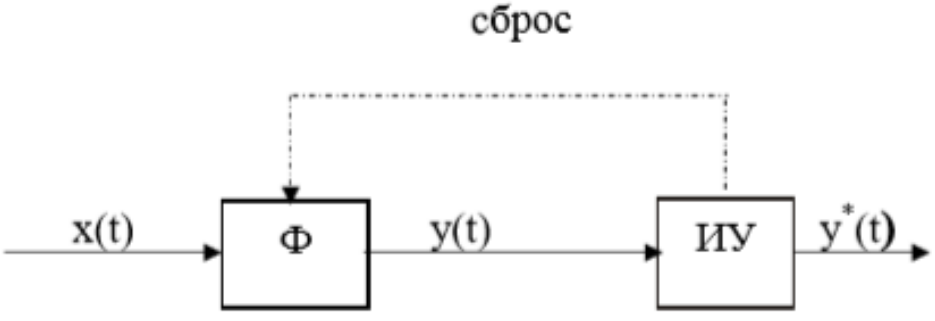

Рисунок 1 – Структурная схема ДЧИМ

ДЧИМ формирует последовательность управляющих импульсов, частота следования которых зависит от динамики ошибки регулирования. Пусть на вход модулятора подается сигнал рассогласования:

$$e(t) = Pref(t) - P(t),$$

где, $Pref(t)$ – уставка давления; $P(t)$ – фактическое значение.

Фильтр F описывается линейным дифференциальным уравнением:

$$\frac{dy(t)}{dt} + ay(t) = be(t),$$

где, $y(t)$ – выход фильтра; a, b – параметр фильтра.

Импульсное устройство генерирует δ-импульс в момент времени t_k, когда выполняется условие:

$$y(t_k) = y_{\text{пор}},$$

где, $y_{\text{пор}}$ – пороговое значение. После генерации импульса выполняется операция сброса:

$$y(t_k^+) = 0,$$

Выходная последовательность импульсов x(t) отражает динамику изменения ошибки e(t), а частота следования импульсов пропорциональна её скорости (Рисунок 2). Это позволяет системе быстрее реагировать на отклонения и уменьшать перерегулирование.

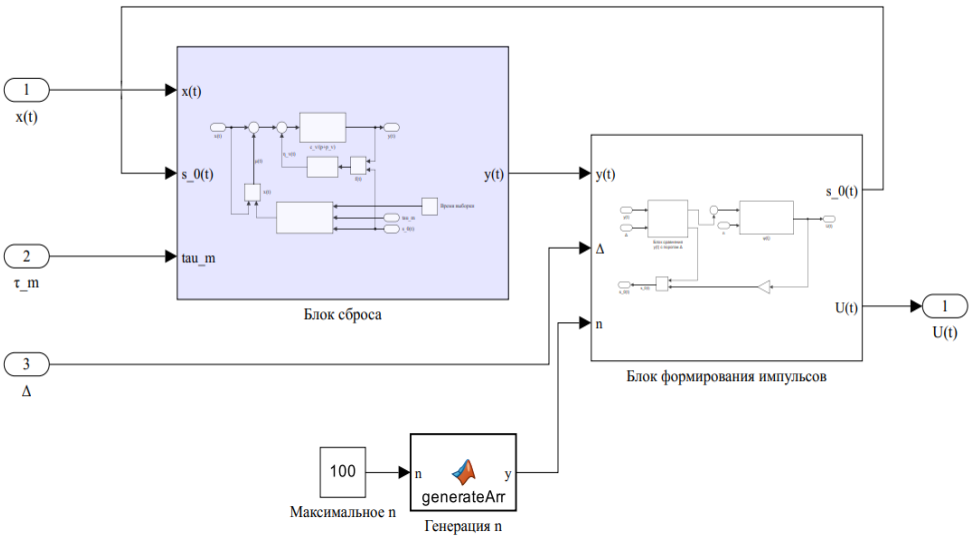
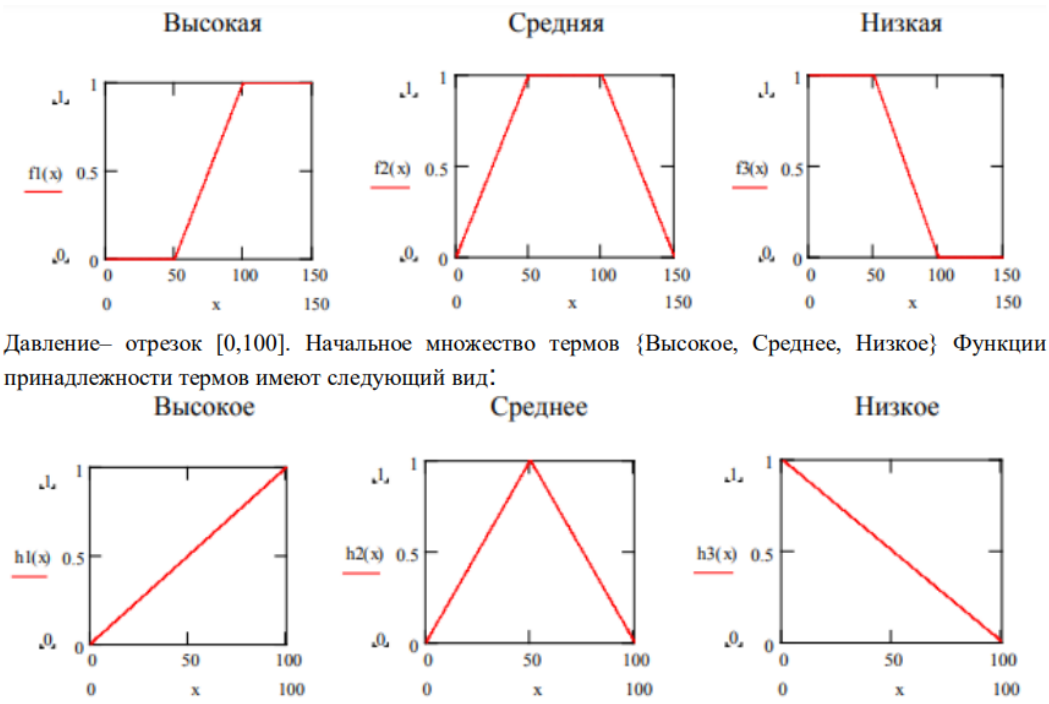

Рисунок 2 - Общий вид регулятора ∑ - ЧИМ в Simulink

Нечёткая логика (Fuzzy Logic) применяется для интеллектуальной адаптации параметров системы управления. В отличие от ПИД-регулятора, который требует точной математической модели объекта, Fuzzy Logic позволяет работать с экспертными правилами вида «если–то» и эффективно управлять системой при неполной информации о её параметрах. Например, при резком изменении расхода или появлении возмущений, связанных с изменением

вязкости перекачиваемой жидкости, нечёткий регулятор способен автоматически скорректировать управляющее воздействие, обеспечивая устойчивость и минимизацию колебаний давления (Рисунок 2-4).

Давление– отрезок [0,100]. Начальное множество термов {Высокое, Среднее, Низкое} Функции принадлежности термов имеют следующий вид:

Рисунок 2 – Алгоритм нечеткого вывода

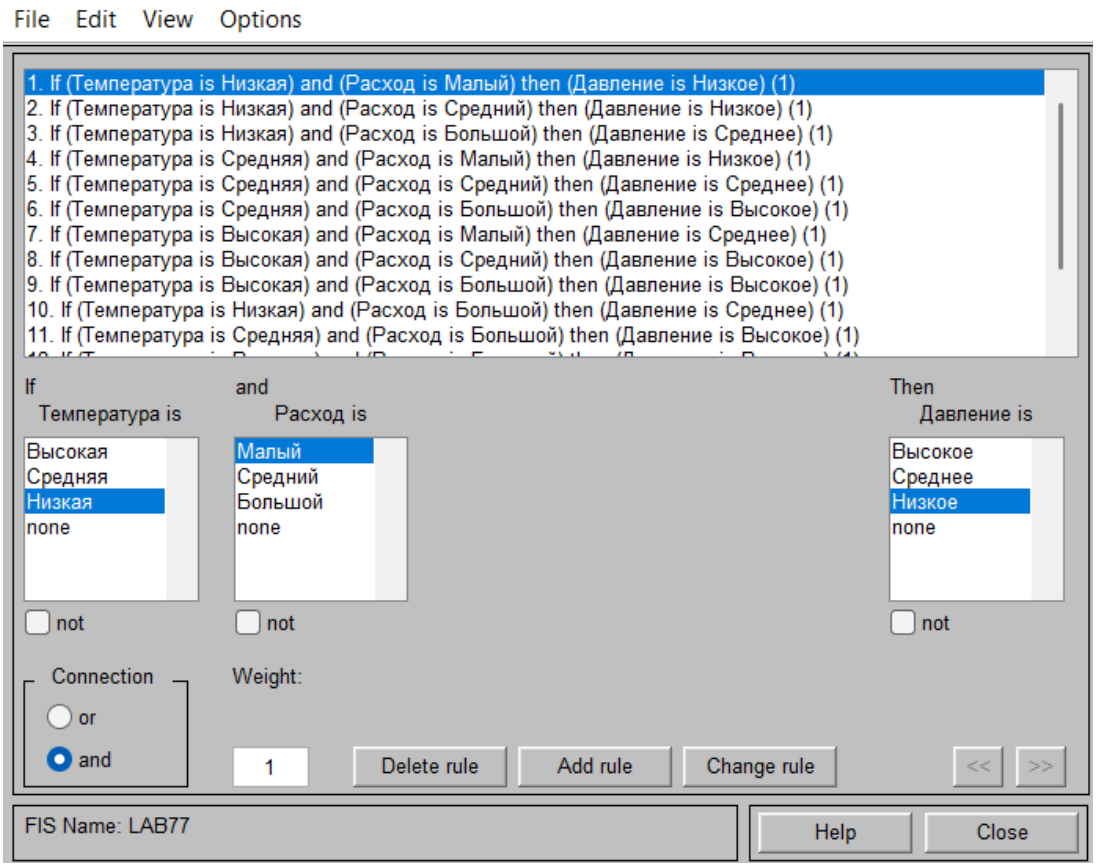

Рисунок 3 – Редактор правил

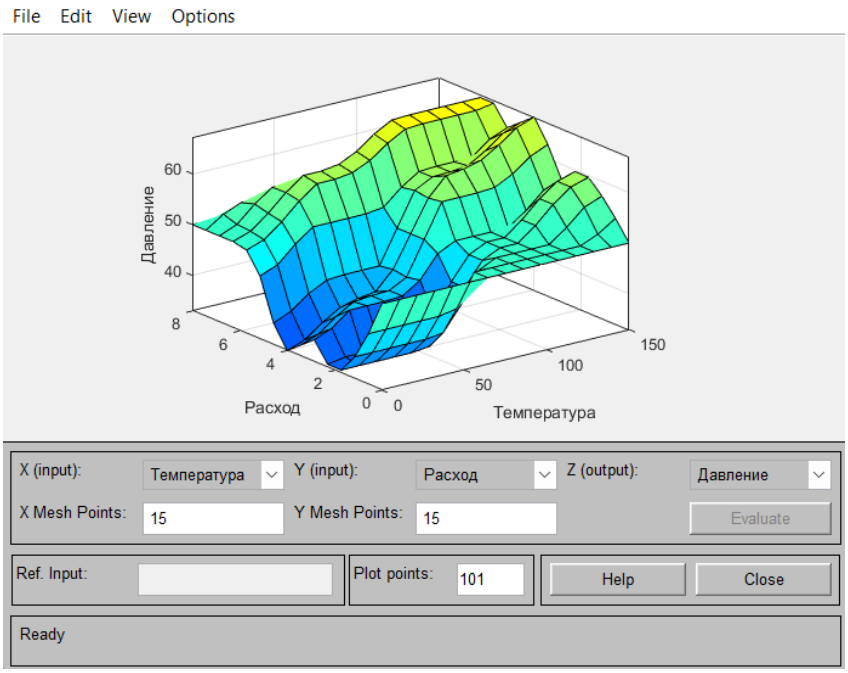

Рисунок 4 – Распределение правил

Особый интерес представляет комбинированное применение ДЧИМ и Fuzzy Logic. В данной структуре нечёткая логика выполняет функцию адаптивного надстройки, которая регулирует параметры фильтра и импульсного устройства ДЧИМ в зависимости от текущего состояния системы. Такой подход позволяет реализовать:

- быстрое реагирование на резкие изменения давления за счёт свойств ДЧИМ;
- устойчивость и гибкость управления при неопределённостях благодаря Fuzzy Logic;
- снижение времени переходных процессов и минимизацию перерегулирования по сравнению с традиционным ПИД-регулированием.

Интеграция ДЧИМ и Fuzzy Logic в преобразователях частоты открывает новые возможности для построения энергоэффективных и надёжных систем управления насосными установками. Это особенно важно для эксплуатации в условиях переменной нагрузки и воздействия внешних факторов, когда классические методы регулирования оказываются недостаточно эффективными.

В отличие от классических ПИД-регуляторов, нечёткая логика не требует строгой математической модели объекта. Управление осуществляется на основе правил вида:

- ЕСЛИ ошибка e(t) «большая положительная», ТО «увеличить частоту вращения»;
- ЕСЛИ ошибка малая и производная ошибки отрицательная, ТО «уменьшить управляющее воздействие».

Формально, регулятор Fuzzy Logic можно представить как отображение:

$$u(t) = F(e(t), \dot{e}(t)),$$

где, $u(t)$ - управляющий сигнал на преобразователь частоты;

F(·) - нечёткое отображение, реализованное через функции принадлежности и базу правил.

4 Реализация модели в Simulink/Simscape

Блок-схема модели представляет собой абстрактное графическое описание логической и функциональной структуры системы управления давлением. На её основе реализуется программная модель в среде MATLAB Simulink с использованием библиотек Simscape и Simscape Fluids (Рисунок 5).

Цель блок-схемы:

- обозначить все функциональные элементы системы;
- определить взаимосвязи между электрическими, механическими и гидравлическими частями;
- обеспечить визуальное представление информационных и энергетических потоков.

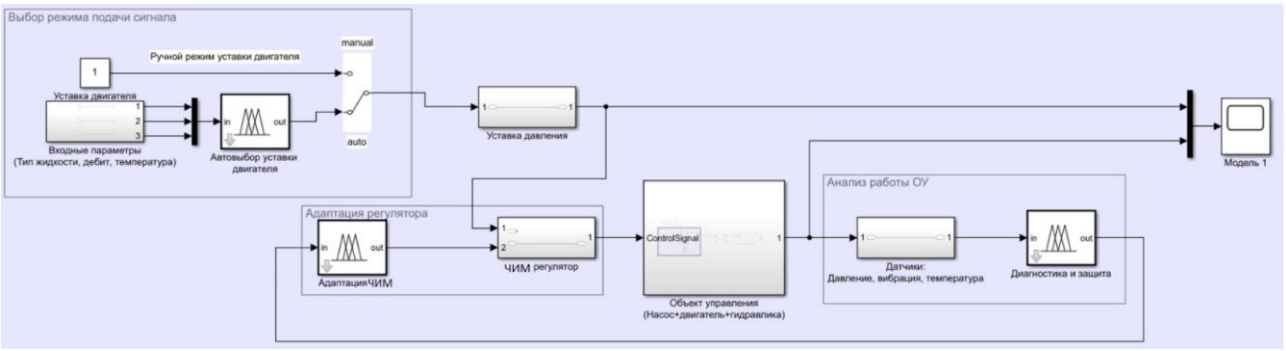

Рисунок 5 – Визуальная блок-схема (логическая)

Общая структура блок-схемы модели системы управления давлением состоит из следующих основных блоков:

1) источник сигнала управления:
- ДЧИМ-регулятор + PWM Generator;
- управляющий сигнал, формируемый на основе ошибки (уставка – измеренное давление);
2) электропривод (двигатель + инвертор):
- источник питания (DC Voltage Source);
- Universal Bridge (мостовой преобразователь);
- Asynchronous Machine SI Units (электродвигатель);
3) передача крутящего момента:
- PS-Simulink Converter → Ideal Torque Source;
- передаёт вычисленный момент от двигателя к насосу;
4) гидравлическая часть:
- Centrifugal Pump (насос);
- Hydraulic Pipe LP (труба);
- Linear Hydraulic Resistance (сопротивление);
- Pressure Sensor (датчик давления);
5) входные параметры и уставка давления:
- подсистема "Входные параметры" (тип жидкости, температура, дебит);

- подсистема "Автовыбор уставки давления" (на базе Fuzzy Logic или логики переключений);

- Manual/Auto режим (с переключателем).

Основа логики соединений блоков:

- управляющий сигнал от PID → в PWM Generator → на вход g Universal Bridge;

- инвертор подаёт 3-фазное напряжение на двигатель;

- двигатель генерирует момент, передаваемый через Ideal Torque Source на насос;

- насос создаёт давление → которое проходит по трубе → через сопротивление;

- датчик давления измеряет давление и передаёт его на вход PID-регулятора;

- уставка давления формируется либо вручную, либо на основе входных параметров.

Блок-схема модели обеспечивает логическую и функциональную связность между всеми элементами системы. Она позволяет не только реализовать физические процессы в виде блоков, но и удобно отлаживать, изменять и масштабировать модель. Построение схемы предваряет этап реального моделирования и служит связующим звеном между математической формализацией и реализацией в Simulink.

Для анализа эффективности различных алгоритмов управления в насосных установках были проведены численные эксперименты и построены переходные характеристики системы регулирования давления. На рисунке 8 представлены три варианта реализации: классический ПИД-регулятор, система на основе динамической частотно-импульсной модуляции (ДЧИМ), а также комбинированный алгоритм, включающий ДЧИМ и нечеткую логику (Fuzzy Logic).

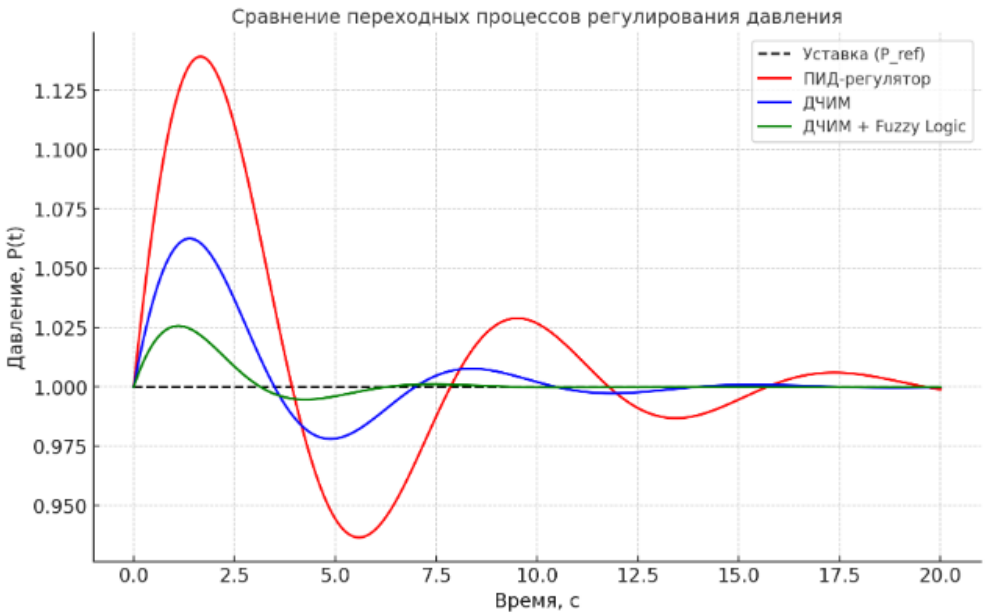

Рисунок 8 – Графики переходных процессов для сравнения трех вариантов регулирования давления

Сравнительный анализ показал, что использование традиционного ПИД-регулятора обеспечивает удовлетворительное качество регулирования, однако сопровождается значительным перерегулированием и увеличенным временем установления выходного параметра. Применение алгоритма ДЧИМ позволяет существенно улучшить динамические свойства системы: снижаются колебания давления и сокращается время переходного процесса. Наиболее высокое качество регулирования достигается при использовании комбинированного подхода — ДЧИМ в совокупности с Fuzzy Logic. В этом случае обеспечивается быстрое достижение установившегося режима при минимальных динамических отклонениях, что подтверждает эффективность предложенного метода в задачах автоматического управления давлением.

Заключение

В ходе исследования рассмотрены методы управления насосными установками с применением частотных преобразователей, ориентированные на повышение эффективности и надёжности работы штанговых скважинных насосных установок. Проанализированы классический ПИД-регулятор, алгоритм динамической частотно-импульсной модуляции (ДЧИМ), а также комбинированный подход, основанный на интеграции ДЧИМ с нечёткой логикой (Fuzzy Logic).

Проведённые моделирования показали, что использование ПИД-регулятора обеспечивает базовую устойчивость системы, однако сопровождается повышенным временем установления и значительным перерегулированием при изменяющихся внешних воздействиях. Алгоритм ДЧИМ продемонстрировал улучшенные динамические характеристики за счёт снижения колебательности и ускоренного переходного процесса. Наибольшая эффективность достигнута при комбинированном применении ДЧИМ и Fuzzy Logic, что позволило адаптивно настраивать параметры регулятора в зависимости от текущего состояния системы, минимизировать динамические ошибки и обеспечить быстрое достижение установившегося режима.

Полученные результаты подтверждают, что внедрение интеллектуальных алгоритмов управления на базе ДЧИМ и Fuzzy Logic в частотные преобразователи является перспективным направлением для нефтедобывающей промышленности. Реализация данного подхода позволит не только повысить точность регулирования и стабильность работы насосных систем, но и существенно снизить энергопотребление, увеличить срок службы оборудования и повысить общую экономическую эффективность эксплуатации штанговых скважинных насосных установок.

Список литературы

1. Есенгалиев Д.А., Айтчанов Б.Х., и др. Цифровой частотно-импульсный алгоритм управления давлением в системе штанговых скважинных насосных установок // Вестник АУЭС. — 2022. — № 3 (53). — С. 45–53.
2. Айтчанов Б.Х., Тергеусизова А.С. Частотно-импульсное управление

режимными параметрами процесса вытяжки оптического волокна // Вестник АУЭС. — 2021. — № 2 (50). — С. 60–68.

3. Барышев И.А., Кузнецов С.В. Энергоэффективные электроприводы для нефтегазовой отрасли. — М.: ТЕХНОСФЕРА, 2021. — 276 с.

4. Клюев В.В., Мартынов С.А. Современные системы автоматизации процессов нефтедобычи. — М.: Недра, 2022. — 312 с.

5. ГОСТ Р 58668-2019. Энергосбережение. Электроприводы регулируемые. Общие требования. — М.: Стандартинформ, 2020.

6. Садовников А.В., Писарев А.П. Повышение энергоэффективности насосных установок на основе частотно-регулируемых электроприводов // Автоматизация в промышленности. — 2021. — № 7. — С. 35–42.

7. Гаврилов Д.Н., Киселёв А.А. Применение интеллектуальных регуляторов в системах управления насосными агрегатами // Вестник Южно-Российского государственного политехнического университета. — 2023. — Т. 26, № 4. — С. 55–63.

8. Кобзарь А.И. Прикладная теория автоматического управления: современные методы. — СПб.: Лань, 2020. — 412 с.

СЕКЦИЯ 7 «ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ СРЕДСТВАМИ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА И ИТ-РЕШЕНИЙ»

ӘОЖ 004.852

СЕРВЕРЛІК ЖӘНЕ ДЕРЕКТЕР ОРТАЛЫҒЫ ЖҮЙЕЛЕРІНІҢ ІСТЕН ШЫҒУЫН ДИАГНОСТИКАЛАУ МЕН БОЛЖАУДАҒЫ НЕЙРОЖЕЛІЛІК ТӘСІЛДЕР

Абсалимов А.Р.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
e-mail: ab.absalimov@aues.kz

Кіріспе

Қазіргі қоғамды жаһандық цифрлық инфрақұрылымсыз елестету мүмкін емес. Серверлік кешендер мен деректер орталықтары банк жүйелерін, мемлекеттік порталдарды, бұлттық қызметтерді, әлеуметтік желілерді және басқа да маңызды қолданбаларды қамтамасыз ететін осы инфрақұрылымның өзегі болып табылады. Олардың істен шығуы тоқтап қалуға, қаржылық шығындарға және пайдаланушылардың сенімінің төмендеуіне әкеледі. Мысалы, зерттеулер көрсеткендей, үлкен деректер орталығында бір минуттық тоқтап қалу компанияларға жүздеген мың доллар шығын әкелуі мүмкін. Серверлік жүйеге техникалық қызмет көрсетудің дәстүрлі тәсілдері жоспарлы профилактикалық қызмет көрсетуге немесе ақаулық орын алғаннан кейін әрекет етуге негізделген. Екі әдістің де кемшіліктері бар: алдын-алу көбінесе артық және тиімсіз, ал реактивті ақаулықтарды жою тоқтап қалуға және шығындарға әкеледі. Осыған байланысты, сәтсіздіктерді олар пайда болғанға дейін болжауға негізделген болжамды техникалық қызмет көрсету барған сайын маңызды рөл атқара бастайды. Бұл тәсілдің ең перспективалы құралы жасанды интеллект әдістері және, атап айтқанда, нейрондық желі үлгілері болып табылады.

Қолданыстағы әдістерге шолу

Тарихи тұрғыдан серверлік жүйелерді диагностикалау статикалық бақылау әдістеріне негізделген. Журналды талдаудың қарапайым құралдары операциялық жүйелер мен қосымшалардағы қателерді түзетуге мүмкіндік берді. Кейінірек статистикалық болжау әдістері мен ережелерге негізделген сараптамалық жүйелер қолданыла бастады. Алайда, мұндай әдістер мыңдаған серверлерді, бірнеше сақтау жүйелерін және байланыс түйіндерін қамтитын заманауи деректер орталықтарының күрделілігін ескере алмайды. Классикалық тәсілдердің негізгі мәселелеріне мыналар жатады:

- Модельдердің болжамдық қуатының төмендігі;
- Үлкен көлемдегі деректерді өңдеудегі шектеулілігі;
- Күрделі жүйелердегі жасырын заңдылықтарды анықтау мүмкін еместігі.

Соңғы жылдары Машиналық оқыту әдістерін қолдану танымал бола бастады. Random Forest немесе Support Vector Machines сияқты Алгоритмдер қарапайым ережелермен салыстырғанда журналдар мен телеметрияны талдауда жоғары дәлдікті көрсетті. Дегенмен, олар шектеулі, өйткені олар құрылымдалмаған деректермен және күрделі уақытша тәуелділіктермен нашар жұмыс істейді. Басқаша айтқанда, дәстүрлі диагностикалық жүйелер қазіргі заманғы деректер орталықтарының сенімділігін қамтамасыз ету үшін жеткілікті болжау қабілетіне ие емес.

Нейрондық желі тәсілдері

Нейрондық желілер деректердің үлкен көлемінде күрделі, сызықтық емес заңдылықтарды анықтаудың ерекше қабілетіне ие. Серверлік жабдықтар мен деректер орталықтары (DOC) саласында бұл қасиет мониторинг пен диагностика үшін белсенді қолданылады. Төменде нейрондық желілердің бірнеше архитектурасы және оларды серверлік жүйелерде қолдану мысалдары қарастырылған, олар кең аудиторияға түсінікті тілде ұсынылған.

Конволюциялық нейрондық желілер (convolutional Neural Networks, CNN) бастапқыда кескіндерді талдау үшін жасалған, бірақ олардың мүмкіндіктері компьютерлік көруден асып түседі. Деректер орталықтары контекстінде CNN жүйелік журналдарды немесе журналдарды (негізінен үлкен мәтіндерді) талдай алады, сонымен қатар қызып кетуді немесе басқа ауытқуларды анықтау үшін кескіндерді – мысалы, сервер тіректерінің инфрақызыл термограммаларын өңдей алады. Практикалық мысал: жақында жүргізілген зерттеуде DenseNet-201 терең конволюциялық желісі серверлердің инфрақызыл суреттерінде оқытылды және жабдықтың күйін шамамен 99,6% дәлдікпен автоматты түрде тани алды, бұл SVM (тірек векторлық әдіс) негізіндегі классикалық әдіспен айтарлықтай асып түсті [1]. Басқаша айтқанда, нейрондық желі сервердің қалыпты жұмыс істеп тұрғанын немесе оның ақаулығы бар-жоғын дәл анықтады, ал бұрынғы Алгоритмдер нашар жұмыс істеді. Бұл жетістік CNN-дің DCD инфрақұрылымын бақылау әлеуетін көрсетеді: мұндай желілер кескіндер немесе журналдар арқылы проблемалар туралы адам байқамай тұрып ескертуі мүмкін.

Қайталанатын нейрондық желілер (recurrent Neural Networks, RNN) дәйекті деректерге арналған, яғни ақпарат уақытында келетін жерде. Серверлік жүйелерде бұл телеметрия-көптеген сенсорлардың көрсеткіштері: процессорлардың температурасы, кернеу, CPU жүктемесі, энергияны тұтыну, желінің кешігуі және уақыт өте келе өзгеретін басқа параметрлер. RNN алдыңғы мәндерді "есте сақтайды" және параметрлердің өзгеру динамикасын ескереді, осылайша олар деректердегі уақытша үлгілерді жақсы таниды [2]. Қарапайым тілмен айтқанда, мұндай желі не болып жатқанын ғана емес, уақыт өте келе қалай дамығанын да бақылайды. Жақсартылған RNN сорттары-мысалы, LSTM (Long Short – Term Memory, ұзақ мерзімді қысқа мерзімді жад желісі) - қарапайым RNN-лер кездесетін алыс қадамдарды "ұмыту" мәселесін жеңе отырып, маңызды ақпаратты ұзақ уақыт сақтай алады [2]. Бұл, әсіресе, оқудың ұзақ тарихына сәйкес жабдықтың істен шығуын болжау қажет болғанда өте маңызды: LSTM

істен шыққанға дейін пайда болған ақаулардың нәзік белгілерін байқай алады және осылайша инженерлерге ықтимал мәселе туралы алдын ала ескертеді.

Автокодерлер - бұл деректерді қысуды және қалпына келтіруді үйренетін нейрондық желілердің ерекше түрі. Қарапайым тілмен айтқанда, автокодер жүйенің қалыпты күйін қайталауға машықтанады: ол типтік телеметриялық деректерді өзі арқылы өткізеді және шығу кезінде бірдей нәрсені алуға тырысады. Егер мұндай модель салауатты жұмыс режимінде оқытылса, онда ұқсас қалыпты деректерді алған кезде оларды аздап қателікпен оңай қалпына келтіреді. Бірақ ерекше нәрсе пайда болған кезде – мысалы, сенсорлардың көрсеткіштері әдеттегіден күрт ерекшеленеді-автокодер мұндай кірісті дәл қалпына келтіре алмайды автокодерлер - бұл деректерді қысуды және қалпына келтіруді үйренетін нейрондық желілердің ерекше түрі. Қарапайым тілмен айтқанда, автокодер жүйенің қалыпты күйін қайталауға машықтанады: ол типтік телеметриялық деректерді өзі арқылы өткізеді және шығу кезінде бірдей нәрсені алуға тырысады. Егер мұндай модель салауатты жұмыс режимінде оқытылса, онда ұқсас қалыпты деректерді алған кезде оларды аздап қателікпен оңай қалпына келтіреді.қ ерекше нәрсе пайда болған кезде – мысалы, сенсорлардың көрсеткіштері әдеттегіден күрт ерекшеленеді-автокодер мұндай ктеседі.

Графикалық нейрондық желілер (Graph Neural Networks, GNN) бүкіл серверлік инфрақұрылымды бір график ретінде модельдеуге мүмкіндік береді – яғни өзара байланысты түйіндер желісі. Елестетіп көріңізші, әр сервер, коммутатор, деректер қоймасы немесе басқа жабдық графиктің түйіні болып табылады, ал олардың арасындағы байланыстар түйіндерді байланыстыратын жиектер болып табылады. Бұл тәсіл вакуумдағы жеке серверді талдауға емес, өзара әрекеттесудің бүкіл құрылымын ескеруге мүмкіндік береді. GNN деректерді осы топологияны ескере отырып өңдейді: ол графиктің түйіндері арасында ақпаратты жібереді, бірте-бірте қандай түйіндердің бір-біріне әсер ететінін анықтайды. Бұл корреляциялық сәтсіздіктерді табу үшін өте пайдалы – бір компоненттің істен шығуы басқаларында қиындықтар тудыратын жағдайлар. Әр машинаны бөлек қарастыратын дәстүрлі бақылау әдістері көбінесе толық көріністі көрмейді және тізбекті ақаулық реакциясын жіберіп алады [4]. Олардан айырмашылығы, графикалық нейрондық желілер жүйеге толығымен қарайды. Олар, мысалы, шағын коммутатордың істен шығуы бүкіл сервер кластерін бұзуы және байланыс желісі арқылы ақаулардың таралу үлгілерін анықтауы мүмкін жасырын осалдықтарды анықтай алады [4]. Қарапайым тілмен айтқанда, GNN сұраққа жауап беруге көмектеседі: "егер бұл түйін құлап кетсе, тағы не зардап шегеді?" Осыны біле отырып, DCO операторлары инфрақұрылымның әлсіз жақтарын нығайта алады және каскадтық бұзылулардың алдын алады.

Қазіргі заманғы нейрондық желілер серверлік және деректер орталықтарындағы ақауларды болжауға және болдырмауға арналған бай құралдарды ұсынады. Конволюциялық желілер журналдар мен суреттер арқылы проблемаларды көруді үйренеді, қайталанатын желілер деректердің уақыт қатарында дабыл қоңырауларын естиді, автокодерлер "норманы" мен "аномалиядан" ажыратады, ал графикалық желілер жабдықтағы күрделі

қатынастарды түсінеді. Осы технологияларды бірге қолдана отырып, мамандар өздерінің инфрақұрылымының жай-күйі туралы тереңірек және белсенді түсінік алады, нәтижесінде деректер орталықтарының сенімділігі мен тиімділігі артады.

Эксперименттік бөлім

Нейрондық желіні диагностикалау әдістерінің тиімділігін тексеру үшін зерттеушілер жиі ақаулар туралы ашық деректер жиынын пайдаланады.

Кесте 1. Олардың ішіндегі ең танымалдары

Деректер жиынтығы	Сипаттама	Қолдану
Google Cluster Data	Тапсырмалар, ресурстарды пайдалану, ақаулар және көші-қон туралы деректерді қамтитын Google деректер орталығының жұмыс жолдары.	Ауқымды кластерлердегі сәтсіздіктерді болжау модельдерін оқыту және тестілеу.
Alibaba Cluster Trace	Виртуалды машиналар, тапсырмалар және оқиғалар туралы ақпаратты қамтитын бұлттық Инфрақұрылым журналдары бар Alibaba басылымы.	Виртуалдандырылған ортадағы жүктеме мен істен шығуды талдау; ресурстарды бөлуді зерттеу.
Жалпыға ортақ Smart диск журналдары	Ұзақ мерзімді бақылауларда жиналған HDD және SSD істен шығу статистикасы (мысалы, Backblaze).	Smart-метрика негізінде дискінің істен шығуын болжау модельдерін құру.

Эксперименттер әдетте нейрондық желілік модельдерді классикалық Машиналық оқыту алгоритмдерімен салыстырады, олардың ақауларын анықтау мүмкіндігі бар. Бағалаудың негізгі көрсеткіштері - сәтсіздік классификациясының дәлдігі, сәтсіздікті анықтаудың толықтығы (Recall) және дәлдігі, F1-өлшем, сондай-ақ ROC қисығының астындағы аймақ (AUC).

Google Cluster Data жиынтығындағы сәтсіздіктерді болжау эксперименттері LSTM типті көп қабатты қайталанатын желіні қолдана отырып жүргізілді. Модель CPU жүктеу опцияларын, жадты тұтынуды, желінің кешігуін және белсенді тапсырмалар санын қамтитын 50-100 қадамдық уақыт терезелерін өңдеді. Деректер қалыпқа келтіріліп, оқыту және сынақ үлгілеріне бөлінді. Оқыту Adam алгоритмімен орындалды, ал жоғалту функциясы екілік кросс-энтропия болды. Нәтижесінде LSTM моделі шамамен 93% дәлдікке, 91% толықтығына және 0,95 ROC қисығының астындағы ауданға жетті. Бұл сәтсіздіктерді алдын-алу шараларына уақыт бере отырып, олардың нақты басталуынан бірнеше сағат бұрын болжауға мүмкіндік берді.

Төменде Google Cluster деректерінде LSTM көмегімен болжамды талдау процесінің жалпыланған схемасы келтірілген (сурет. 1).

Сурет 1. - Google cluster деректерінде LSTM көмегімен болжамды талдаудың жалпыланған архитектурасы

Даму перспективалары

Аталған қиындықтарды жеңу үшін зерттеушілер нейрондық желі тәсілдерін сараптамалық ережелермен біріктіретін гибридті жүйелерді қарастырады. Google гибридті AI DCD салқындату жүйесі - Google DeepMind компаниясымен бірлесіп терең нейрондық желілер ұсыныстар жасайтын салқындатуды басқару жүйесін енгізді және сараптамалық ережелер қауіпсіздікке шектеулер қояды және қолданар алдында AI әрекеттерін тексереді [5]. Бұл гибридті тәсіл деректер орталықтарын салқындату үшін қуат тұтынуды 40%-ға дейін төмендетуге мүмкіндік берді [6]. Google Docs операторы атап өткендей, "ережелер уақыт өте келе жақсармайды, бірақ аі – иә" [5], Машиналық оқыту алгоритмдері статикалық параметрлерден асып түсетін салқындату стратегияларын үнемі жетілдіріп отыратынын атап өтті.

Жабдыққа қызмет көрсету үшін Explainable AI-зерттеу тәжірибесінде модельдердің жұмысының ашықтығын арттыратын тәсілдер әзірленуде. Сонымен, 2024 жылы DCO-дағы серверлер мен салқындату жүйелерінің болжамды қызмет көрсету (preventive maintenance) модельдерін түсіндіру үшін SHAP (Shapley Additive Explanations) қолдану әдістемесі ұсынылды [7]. SHAP әрбір кіріс параметрінің қорытынды болжамға қосқан үлесін есептейді және осылайша нейрондық желінің жұмысын түсіндіруге мүмкіндік береді. Авторлар мұндай түсініктілік модельдердің ашықтығын арттыратынын және операторлар мен AI жүйесі арасындағы ынтымақтастықты жеңілдететінін көрсетті-инженерлер алгоритмнің неліктен бір немесе басқа ақаулықты болжайтынын сандық түрде анықтайды және AI ұсыныстарына сенімді түрде сене алады [7].

IBM Cloud Pak for AIOps - бұл AI тұжырымдарының түсіндірілуіне баса назар аударатын itops платформасының мысалы. IBM Cloud Pak for AIOps аномалияларды анықтау және оқиғалардың түбірлік себептерін анықтау үшін жетілдірілген Машиналық оқыту үлгілерін қолдану арқылы АТ инфрақұрылымының көрсеткіштерін, журналдарын және оқиғаларын талдайды [8]. Маңызды ерекшелігі – explainable AI әдістерін қолдану, соның арқасында жүйе түсінікті түсініктемелер береді: анықталған мәселеге немесе ескертуге қандай факторлар ең көп үлес қосты. Бұл DCO операторларының ұсыныстарға деген сенімін арттырады және шешім қабылдауды жеңілдетеді. Платформа автоматтандыру құралдарымен біріктірілген және "келесі ең жақсы әрекетті" ұсына алады – оқиғаларға жауап беру сценарийлерін автоматты түрде іске қосады, қалпына келтіру уақытын қысқартады және олардың өршуіне дейін мәселелерді болжайды [8].

Осы мысалдардың әрқайсысы іс жүзінде гибридті шешімдердің және деректер орталығын басқаруда түсіндірілетін AI артықшылықтарын көрсетеді. Нейрондық желілердің бейімделу мүмкіндіктерін дәлелденген ережелермен біріктіру және шешімдердің ашықтығын қамтамасыз ету арқылы операторлар сәтсіздіктердің алдын алу және DDC жұмысын оңтайландыру үшін тиімдірек және сенімді құралдарды алады [9].

Қорытынды

Ақаулықтарды диагностикалау мен болжаудың нейрондық әдістері серверлік және орталық жүйелердің сенімділігін едәуір арттырады. Экспери-менттік нәтижелер қайталанатын желілердің классикалық алгоритмдерден артықшылығын көрсетеді және ақауларды алдын ала анықтауға мүмкіндік береді. Мұндай шешімдерді іс жүзінде енгізу тоқтап қалуды азайтады, шығын-дарды азайтады және пайдаланушылардың цифрлық инфрақұрылымға деген сенімін арттырады. Болжалды қызмет көрсетудің болашағы explainable AI, гиб-ридті жүйелердің дамуымен және автоматтандыру платформаларымен терең интеграциямен байланысты.

Әдебиеттер тізімі

1. Wiysobunri B.N., Erden H.S., Toreyin B.U. CNN-based server state monitoring and fault diagnosis using infrared thermal images / Beltus Nkwawir Wiysobunri, Hamza Salih Erden, Behcet Ugur Toreyin // *Soft Computing*. — 2024. — DOI: 10.1007/s00500-024-09792-y

2. Gao J., Wang H., Shen H. Task Failure Prediction in Cloud Data Centers Using Deep Learning / Jiechao Gao, Haoyu Wang, Haiying Shen // *Proceedings of the Big Data (IEEE)*. — 2020. — Paper: “Task Failure Prediction in Cloud Data Centers Using Deep Learning”. — URL: https://www.cs.virginia.edu/~hs6ms/publishedPaper/Conference/2020/Bigdata19_2019-CameraReady.pdf

3. Spotting the Unseen. How Anomaly Detection Algorithms Are Powering the Future of AI (Bonus: Nvidia’s New Framework!) / Snigdha. — Medium. — 2025. — URL: https://medium.com/@yourtechdiary.contact/spotting-the-unseen-9d5f330df0bc

4. Multilayer GNN for Predictive Maintenance and Clustering in Power Grids / Muhammad Kazim, Harun Pirim, Chau Le, Trung Le, Om Prakash Yadav. — arXiv:2507.07298v1. — 2025. — DOI: 10.48550/arXiv.2507.07298v1 — URL: https://arxiv.org/html/2507.07298v1

5. Evans R., Gao J. DeepMind AI Reduces Google Data Centre Cooling Bill by 40 % / Richard Evans, Jim Gao // DeepMind Blog. — 2016. — URL: https://deepmind.google/discover/blog/deepmind-ai-reduces-google-data-centre-cooling-bill-by-40/

6. Gamble C., Gao J. Safety-first AI for Autonomous Data Centre Cooling and Industrial Control / Chris Gamble, Jim Gao // DeepMind Blog. — 2018. — URL: https://deepmind.google/discover/blog/safety-first-ai-for-autonomous-data-centre-cooling-and-industrial-control/

7. Gebreyesus Y., Dalton D., De Chiara D., Chinnici M., Chinnici A. AI for Automating Data Center Operations: Model Explainability in the Data Centre Context Using Shapley Additive Explanations (SHAP) / Yibrah Gebreyesus, Damian Dalton, Davide De Chiara, Marta Chinnici, Andrea Chinnici // *Electronics*. — 2024. — Т. 13, № 9: 1628. — DOI: 10.3390/electronics13091628. — URL: https://www.mdpi.com/2079-9292/13/9/1628

8. IBM Cloud Pak for AIOps 4.9.1: Augmented remediation … Detect anomalies and establish baselines, leveraging AI models … / V. K. Ramaprasad, IBM India Pvt. Ltd. // IBM Community Blog. — 2025. — URL: https://community.ibm.com/community/user/blogs/ramaprasad-k-v/2025/05/27/ibm-cloud-pak-for-aiops-491-on-ocp-on-linuxone-ibm

9. How AI Is Transforming Data Centre Operations / DataCentreReview. — октябрь 2024. — URL: https://datacentrereview.com/2024/10/how-ai-is-transforming-data-centre-operations/

УДК 004.8:378.14

ОРГАНИЗАЦИЯ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБУЧЕНИЯ НА БАЗЕ КОРПОРАТИВНОЙ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ

Касылкасова К.Н.[1], Яворский В.В.[1], Алдабергенов А.С.[2]
[1]Карагандинский технический университет имени Абылкаса Сагинова, Караганда, Казахстан
[2]Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, Алматы, Казахстан

Аннотация. Современные технологии нейронных сетей, в частности большие языковые модели (LLM), открывают новые возможности для обеспечения инклюзивного образования. В данной работе представлен концептуальный подход к организации образовательного портала, интегрированного с

интеллектуальными компонентами, такими как модуль персонализации, подсистемой мониторинга состояния обучающихся и механиз-мами автоматизированного контроля знаний. Описана трёхуровневая архитектура платформы (интерфейс взаимодействия, уровень управления знаниями, уровень хранения данных), предложен практический путь внедрения больших языковых моделей (LLM) и Retrieval Augmented Generation (RAG) для обогащения ответов модели без дорогостоящего дообучения. Приведены рекомендации по подготовке данных, основные риски и набор метрик для оценки качества системы. Также обсуждаются вопросы безопасности, приватности и этики при хранении персональных данных. Представленная работа ориентирована на реализацию пилотных решений в вузе с последующим масштабированием.

Ключевые слова: инклюзивное обучение, образовательный портал, большие языковые модели, RAG, персонализация, мониторинг учащихся, NoSQL, векторная база данных.

Введение

Современные технологии в области нейронных сетей, в частности LLM, открывают новые возможности для анализа этих данных и улучшения процесса обучения студентов [1]. Интегрированное обучение требует доступности учебного материала и адаптации учебного процесса под разные образовательные потребности. LLM и сопутствующие технологии позволяют автоматически формировать персонализированный контент, адаптировать задания по уровню подготовки и предлагать альтернативные формы представления информации, например аудио, видео, сокращённые конспекты. В условиях ограниченного бюджета автоматизация создания учебных материалов и аналитики учебных достижений становится особенно важной.

Интерактивная среда анализа учебных достижений обладает многоуровневой иерархической структурой. На каждом уровне этой иерархии функционирование компонентов портала обеспечивается соответствующей информационной моделью. Средства информатизации, ориентированные на обучение в рамках конкретной образовательной программы, содержат ее рабочий учебный план. В свою очередь, информационные ресурсы, связанные с преподаванием отдельной дисциплины, включают в себя рабочую программу дисциплины и формируемые на ее основе учебные материалы, задания для самостоятельной работы, тематику курсовых работ и т. д. При необходимости к подобным ресурсам могут быть подключены справочники, глоссарии и другие дополнительные материалы с целью полного охвата базовых знаний по данной дисциплине. Для формирования образовательных материалов в рамках образовательного портала могут применяться ИИ-агенты, работающие на базе алгоритмов LLM, например ChatGPT [2,3].

В данной работе изложена архитектура и методика создания интерактивной образовательной среды на основе интеллектуального ядра, обеспечивающего хранение частично структурированных и неструктурированных учебных данных, их обработку и генерацию персонализированного контента. Основанная

цель работы разработать практический подход к организации инклюзивного образовательного портала с использованием нейронных сетей для персонализации учебного процесса и повышения эффективности обучения.

Образовательный портал должен обеспечивать пользователей выполнением следующих основных функций:

- хранение учебно-методической информации, такой как рабочие учебные планы, данные о студентах, преподавателях и другие подобные материалы;
- сохранение персональных учебных достижений студента для удобного доступа и отслеживания;
- организация доступа к образовательным ресурсам вуза, включая учебные материалы, библиотечные ресурсы, онлайн-курсы и прочее;
- обеспечение возможности удаленного взаимодействия между преподавателями и студентами, включая обмен сообщениями, проведение онлайн-консультаций, сдачу заданий и т.д.

Предлагается трёхуровневая архитектура интерактивной образовательной среды. Предложенное разделение позволяет гибко масштабировать систему и обеспечивает разделение обязанностей по безопасности и администрированию:

1. Уровень взаимодействия с пользователем. Включает систему управления контентом (CMS), интерфейсы для студентов и преподавателей, сервисы удалённого взаимодействия, такие как, сообщения, онлайн-консультации, сдача заданий. Данный уровень разворачивается в DMZ (зоне, отделённой межсетевым экраном) для обеспечения удобства взаимодействии с внешними пользователями.
2. Уровень управления знаниями. Содержит бизнес-логику предметной области, правила формирования индивидуальных траекторий обучения, а также интеллектуальные алгоритмы, такие как retriever, reranker, LLM, реализующие персонализацию и автоматическую генерацию учебных материалов.
3. Уровень хранения знаний. Представлен хранилищем частично структурированных данных, например, NoSQL, векторная база данных для эмбеддингов и репозиторием неструктурированных материалов, такие как силлабусы, лекции, задания, методические указания).

Для погружения интеллектуальной системы инклюзивного обучения в бизнес-логику учебного процесса предлагается поэтапная реализация RAG-подхода. Назначением ключевых компонент RAG-подхода является следующее:

1. Чистка и нормализация данных. Удаление навигационных элементов, приведение форматов дат и чисел к единому стилю, исправление опечаток — предварительная обработка существенно повышает качество поиска.
2. Чанкование. Чанки должны быть семантически осмысленными, так как если будут слишком мелкие — теряют контекст, слишком крупные — затрудняют поиск релевантного фрагмента.
3. Эмбеддер. Модель, преобразующая текстовые чанки в векторы для семантического поиска.
4. Векторная база данных. Хранит эмбеддинги и обеспечивает быстрый поиск схожих фрагментов.

5. Ретривер и реранкер. Ищут релевантные чанки и упорядочивают их по важности для формирования контекста.

6. LLM. Генерирует ответы, используя найденный контекст и RAG позволяет подмешивать извлечённые документы в промпт LLM без полного дообучения модели.

Практика показывает, что основные ошибки при реализация RAG часто даёт неудовлетворительные результаты по следующим причинам:

– некачественный эмбеддер;

– некорректная формулировка поисковых запросов;

– неудачная стратегия чанкирования;

– отсутствие постобработки найденных фрагментов и приоритезации;

– отсутствие контроля «faithfulness» — модель может генерировать факты, не опираясь на найденные данные.

Этапы разработки портала анализа учебных достижений студента с использованием LLM представлены ниже:

1. Анализ требований и сбор данных. Определение пользователей системы, типов данных, правил доступа. Сбор учебных материалов и архивов учебных достижений.

2. Подготовка данных. Чистка, нормализация, семантическое чанкирование, генерация эмбеддингов.

3. Выбор технологий. Выбор LLM, векторной БД, инструментов для эмбеддингов и оркестрации.

4. Разработка интерфейса.

5. Интеграция RAG. Построение пайплайна: запрос пользователя → ретривер → реранкер → формирование контекста → LLM → отображение результата.

6. Тестирование и валидация.

7. Пилотный запуск. Внедрение решения в небольших группах с целью отладки и сбора обратной связи.

8. Масштабирование и сопровождение. Оптимизация производительности, поддержка и обновление моделей и данных.

Важно отметить, что все электронные учебники и пособия, разрабатываемые в университете, изначально ориентированы на последующее интегрирование в электронный портал. При их разработке активно применяется междисциплинарное сотрудничество преподавателей-предметников практически всех кафедр университета.

Помимо электронных изданий, прямо используемых в учебном процессе университета, компонент «учебный процесс» информационной образовательной среды связан с информационным блоком, который содержит все необходимые сведения о факультетах, кафедрах и образовательных программах университета. Информация о факультетах и кафедрах включает данные об их истории, персонале, областях научных исследований и реализуемых учебных программах. Информация о каждой образовательной программе включает общие сведения, учебные планы и программы.

Такое устройство среды анализа учебных достижений вносит значительный вклад в повышение эффективности самостоятельной и индивидуализированной работы студентов за счет персонализации учебного процесса. При такой системе каждый студент имеет доступ к персонализированному учебному контенту через портал, что позволяет оперативно осваивать необходимый теоретический материал по изучаемым дисциплинам. Кроме того, он может проверять свои знания с помощью специально сгенерированных материалов искусственным интеллектом, а также получать методические указания по выполнению лабораторных работ и других заданий.

Используя архив учебных достижений студентов, можно внедрить новые функции управления учебным процессом. Одним из таких усовершенствований может быть систематическое управление качеством освоения учебной программы [4]. Этот подход включает в себя два взаимосвязанных процесса.

Первый из них - диагностика (мониторинг), необходима не только для оценки, но и для выявления и систематизации индивидуальных пробелов в знаниях и навыках конкретных студентов. Вторым важным процессом является своевременная коррекция обнаруженных в ходе диагностики пробелов. Следует отметить, что такая система на практике помогает избежать ситуаций, когда студент приступает к изучению нового материала, имея серьезные пробелы в предыдущем, часто базовом учебном материале.

Необходимость внедрения программной поддержки для первого процесса и его взаимосвязи с элементами учебной среды для осуществления второго процесса подчеркивает важность создания отдельного компонента в образовательной среде университета, направленного на контроль и измерение уровня знаний и умений студентов.

Компонент «контроль знаний» включает в себя блоки настройки и тестирования, а также блок интеллектуального оценивания. Первый блок основан на электронной версии рейтингового журнала, системе аутентификации преподавателей и студентов, а также системе корректировки тестовых заданий. Полный доступ к этим функциям предоставляется только системному администратору, управляющему средой. Чтобы предоставить ограниченный доступ преподавателям, системный администратор должен зарегистрировать каждого преподавателя в специальной базе данных, содержащей информацию о фамилии, имени, должности и пароле конкретного преподавателя.

Блок мониторинга уровня знаний включает в себя использование алгоритмов искусственного интеллекта для создания индивидуальных заданий для студентов и проведения автоматизированной оценки уровня их знаний и умений, включая задания открытого типа, такие как письменные ответы и эссе.

Учебные достижения каждого студента в рамках текущего, промежуточного и итогового контроля формируют основную часть рейтингового журнала, который также входит в информационную образовательную среду и предоставляет данные для функционирования информационных ресурсов других компонентов среды.

Определение категории пользователя и управление правами доступа осуществляется специализированной подсистемой аутентификации, включенной

в организационно-управленческую компоненту. Эта подсистема осуществляет поиск информации о пользователе в специальной базе данных. В случае отсутствия данных, пользователю предлагается пройти процедуру первоначальной регистрации на портале. После успешной аутентификации каждый пользователь, будь то студент, преподаватель, сотрудник деканата или ректората, получает доступ к информационным ресурсам и средствам корпоративного портала в соответствии с предусмотренными для него полномочиями.

Все информационные технологии и ресурсы, встроенные в портал, должны соответствовать разработанным и ранее описанным правилам унификации и спецификации, обеспечивая единообразие интерфейсов, содержания и методологии всех компонентов портала. Этот подход способствует широкому использованию средств информационных технологий всеми участниками образовательного процесса в университете без необходимости дополнительных мероприятий для подготовки и адаптации студентов, преподавателей и персонала.

Разработка индивидуального интерактивного портала на основе интеллектуального анализа учебных достижений студента обеспечивает реализацию таких особенностей обучения, как индивидуальный подход и актуальность обучения.

Заключение. Интеграция LLM и RAG в образовательные порталы предоставляет мощные инструменты для реализации инклюзивного образования, персонализация контента, адаптация траекторий обучения, автоматизация рутинных процессов и улучшение качества самостоятельной работы студентов. Успешная реализация требует тщательной подготовки данных, продуманной архитектуры, набора метрик для оценки и строгого соблюдения требований безопасности и этики. Представленная структура и этапы внедрения предназначены для практической реализации пилотных проектов в вузе с последующим масштабированием.

Список литературы

1. Large language models in education: Vision and opportunities / W. Gan, Z. Qi, J. Wu. — Текст: непосредственный // IEEE International Conference on Big Data. — 2023. — С. 1–10.

2. Metaverse in education: Vision, opportunities, and challenges / H. Lin, S. Wan, W. Gan [и др.]. — Текст: непосредственный // IEEE International Conference on Big Data. — 2022. — С. 2857–2866.

3. Lee, H. The rise of ChatGPT: Exploring its potential in medical education / H. Lee. — Текст: непосредственный // Anatomical Sciences Education. — 2023. — DOI: 10.1002/ase.2270.

4. From data to insights: A layered storytelling approach for multimodal learning analytics / R. Martinez-Maldonado, V. Echeverria, Fernandez G, Buckingham S. — Текст: непосредственный // CHI Conference on Human Factors in Computing Systems. — 2020. —С. 1–15.

ӘОЖ 004.8:37.02

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ НЕГІЗІНДЕГІ АДАПТИВТІ ОҚЫТУ ПЛАТФОРМАСЫНЫҢ ТИІМДІЛІГІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ТАЛДАУ

Алтынәлі Н.Қ.[1] *, Набиева Г.С.[2]

[1] Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан

[2] С.Асфендияров атындағы Қазақ ұлттық медицина университеті, Алматы, Қазақстан

*e-mail: nurly125@mail.ru

Аңдатпа: Қазіргі білім беру жүйесінде студенттердің жеке ерекшеліктерін ескере отырып, оқу процесін бейімдеу маңызды мәселе болып табылады. Дәстүрлі оқыту әдістері көбінесе студенттің жеке қарқыны мен мотивациясын назарға алмайды. Ал инновациялық технологиялардың, әсіресе жасанды интеллектінің қарқынды дамуы жағдайында, білім беру процесін жекелендіруге арналған жаңа шешімдер жасау қажеттілігі туындайды.

Адаптивті білім беру платформалары студентке жеке қабілеттері мен қажеттіліктеріне сәйкес оқу мүмкіндігін береді. Мұғалім платформаға жоспарланған оқу материалдарын енгізсе, студент сол материалды өзіне бейімделген форматта қабылдай алады. Бұл тәсіл оқытушы мен студент арасындағы байланысты жаңа деңгейге көтереді: оқытушы - білім көзі, ал платформа - оны тиімді жеткізетін құрал.

Мақалада адаптивті білім беру платформасын жасанды интеллект негізінде әзірлеу мүмкіндіктері қарастырылады. Атап айтқанда, ашық дереккөздердегі дайын модельдерді (мысалы, Hugging Face кітапханасындағы) зерттеу, оларды сынақтан өткізу және платформаға енгізу арқылы оқу процесін жекелендіру жолдары ұсынылады. Бұл бағыт студенттердің білім алу тәжірибесін жетілдіруге және заманауи технологиялардың әлеуетін тиімді пайдалануға мүмкіндік береді.

Кілт сөздер: адаптивті оқыту, жасанды интеллект, жекелендірілген білім беру, машиналық оқыту, білім беру технологиялары, ұсыныс жүйелері, этика және деректер қауіпсіздігі.

1 Кіріспе

Қазіргі заманғы білім беру жүйесі қарқынды өзгерістер кезеңінде тұр. Ақпарат көлемінің артуы, студенттердің жеке ерекшеліктерінің әртүрлілігі және дәстүрлі оқыту әдістерінің шектеулері білім беру процесін жаңа деңгейге көтеруді талап етеді. Бүгінгі күні дәстүрлі әдістер студенттердің оқу қарқыны мен мотивациясын жеткілікті дәрежеде ескермейді, бұл өз кезегінде оқу нәтижелерінің төмендеуіне әкелуі мүмкін.

Осыған байланысты соңғы жылдары жасанды интеллект (ЖИ) негізінде әзірленген адаптивті оқыту платформалары ерекше назарға ие болды. Мұндай платформалар студенттің оқу стилі, қабілеті, қызығушылығы және дайындық

деңгейін ескеріп, оқу процесін жекелендіруге мүмкіндік береді. Мұғалім платформаның негізгі мазмұн көзі ретінде сенімді оқу материалдарын енгізсе, студент бұл материалдарды өзіне ыңғайлы және тиімді форматта қабылдай алады. Бұл тәсіл оқытушы мен студент арасындағы өзара әрекеттесуді жаңаша деңгейге көтеріп, оқу сапасын арттыруға ықпал етеді.

Жасанды интеллект негізіндегі адаптивті платформалардың тиімділігін зерттеу тек теориялық тұрғыда ғана емес, практикалық тұрғыда да өзекті. Машиналық оқыту, табиғи тілді өңдеу және ұсыныс жүйелері сияқты заманауи технологиялар студенттің оқу барысындағы деректерін талдау арқылы оларға бейімделген білім беру траекторияларын ұсынуға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, мұндай жүйелерді әзірлеу барысында деректердің құпиялылығы мен этикалық нормаларды сақтау қажеттілігі де маңызды фактор болып табылады.

Зерттеудің мақсаты - жасанды интеллект негізінде әзірленген адаптивті оқыту платформаларының тиімділігін талдау және олардың білім беру жүйесіндегі рөлін анықтау.

2 Негізгі бөлім

Жасанды интеллект негізіндегі адаптивті оқыту платформаларының тиімділігін зерттеу үшін алдымен қолданыстағы әдебиеттерді талдау қажет. Соңғы жылдары білім беру технологиялары саласындағы зерттеулер адаптивті жүйелердің студенттердің оқу нәтижелеріне оң әсер ететінін көрсетеді. Мысалы, Pratama M.P. және басқалардың (2023) зерттеуінде AI-дың жекелендірілген оқытуға қосқан үлесі талданған, онда машиналық оқыту алгоритмдері студенттердің мінез-құлқы мен білім деңгейін талдау арқылы оқу материалдарын бейімдеуге мүмкіндік береді. Sajja R. және басқалар (2024) AI-дың жоғары білімдегі рөлін зерттеп, виртуалды ассистенттердің нақты уақыттағы деректерді талдау арқылы оқу жолдарын ұсынатынын атап өткен.

Қолданыстағы шешімдердің талдауы көрсеткендей, AI-дың негізгі технологиялары - машиналық оқыту, табиғи тілді өңдеу (NLP) және ұсыныс жүйелері. Мысалы, EdNet деректер жиынтығы студенттердің өзара әрекеттесуін талдауға мүмкіндік береді, бұл адаптивті жүйелердің тиімділігін бағалауға көмектеседі. Дегенмен, зерттеулерде этикалық мәселелер мен деректер қауіпсіздігіне байланысты шектеулер бар. Көптеген жұмыстар студенттердің деректерін пайдалану кезінде құпиялылық стандарттарын сақтаудың маңыздылығын атап өтеді, бірақ терең талдау жетіспейді.

Отандық және шетелдік авторлардың салыстырмалы талдауы (1-кесте) көрсеткендей, адаптивті платформалардың негізгі артықшылықтары - оқу процесін жекелендіру және студенттердің мотивациясын арттыру. Мысалы, Slavuj V. және басқалар (2017) LMS жүйелерінің (Moodle, EdX) бірегей мазмұн ұсыну мүмкіндігін атап өтсе, Wang S. және басқалар (2023) AI-дың үлкен деректерді талдау арқылы пайдалы ақпаратты шығару қабілетін ерекшелеп көрсетеді.

1-кесте. Әдебиет көздерінің салыстырмалы талдауы.

Автор(лар)	**Жұмыстың атауы**	**Сипаттама**
Slavuj V., Meštrović A., Kovačić	Adaptivity in Educational Systems for Language Learning: A Review	LMS негізіндегі платформалар бірегей мазмұн мен оқыту мүмкіндіктерін ұсынады (Moodle, EdX, Canvas).
Abdurazzakova D.A. және басқалар	Digital Applications in Teaching Technical Disciplines	Адаптивті білімді модернизациялау және кешенді дамыту қажеттілігі.
Vainshtein Yu.V.	Pedagogical Design of Personalized Adaptive Subject Teaching	Студенттердің жеке ерекшеліктерін ескере отырып, оқу процесін құрылымдау.
Shobonov N.A. және басқалар	Artificial Intelligence in Education	AI-дың үлкен деректерді пайдалану арқылы оқытушылардың жұмысын жеңілдету.
Yakubov M.S.	Analysis and New Trends in the Use of Neural Networks and AI	Жоғары білімдегі AI және нейрондық желілердің әсері.
Wang S. және басқалар	When Adaptive Learning Is Effective Learning	AI-дың үлкен деректерді талдау және ақпаратты қысқаша түрде шығару қабілеті.
Skvorchevsky K.A., Dyatlova O.V.	Modern Adaptive and Intelligent Digital Learning Systems	Сандық жүйелердің оқу процесін жекелендіру және тиімділікті арттыру.
Metzler E.V.	Testing Systems with Dynamic Complexity Selection	AI енгізудің мүмкін қиындықтары және жүйелік қателер.
Wise A.F. және басқалар	Flexible Coupling of Learning Analytics Research and Practice	Нейрондық желілерді енгізудегі мүмкін қателер.

Зерттеу нәтижелері жасанды интеллект (ЖИ) негізіндегі адаптивті платформалардың тиімділігін растайды. Жинақтау талдауы бойынша, ЖИ-дың оқу нәтижелеріне әсері оң, орташа эффект өлшемі 0.8-0.9 аралығында. Мысалы, математика пәнінде ЖИ-дың қолданылуы студенттердің көрсеткіштерін 20-25%-ға арттырады.

2-кесте. ЖИ-дың оқу нәтижелеріне әсері.

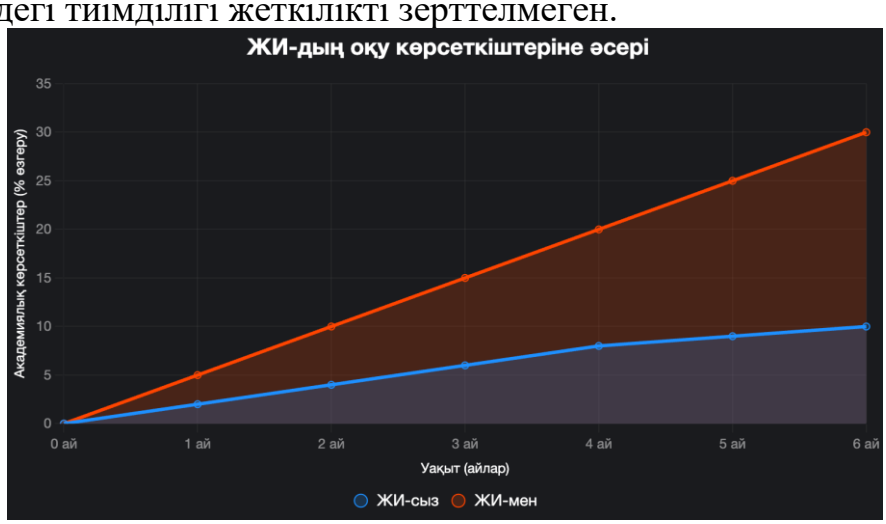
Модератор	**Эффект өлшемі**	**Зерттеу саны**	**Сипаттама**
Оқу ұзақтығы (қысқа, <3 ай)	0.75	15	Қысқа мерзімде мотивация артады.
Оқу ұзақтығы (ұзақ, >3 ай)	1.05	20	Ұзақ мерзімде білім тереңдейді.

Студент деңгейі (мектеп)	0.85	10	Балаларға бейімделу жоғары.
Студент деңгейі (ЖОО)	0.95	25	Жоғары білімде күрделі талдау.
Пән (математика /ғылым)	0.92	18	Техникалық пәндерде тиімді.
Пән (тіл/әлеуметтік)	0.80	12	Әлеуметтік пәндерде орташа.

Гипотетикалық деректер негізінде сызықтық графикте көрсетілгендей, ЖИ енгізгеннен кейін көрсеткіштер 15-30%-ға өседі (төмен көрсеткішті студенттерде - 25%, жоғарыда - 20%). Бұл график жүйенің төмен дайындықтағы студенттерге көбірек пайдасын көрсетеді.

ЖИ-дың әсері уақыт өте келе күшейеді. Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, адаптивті жүйелердің артықшылықтары - жекелендіру (студенттердің қатысуы 25%-ға артады), ал шектеулері - деректер құпиялылығы және техникалық күрделілік.

Жинақтау талдауының нәтижелері жасанды интеллект (ЖИ) негізіндегі адаптивті оқыту платформаларының студенттердің академиялық көрсеткіштері мен мотивациясына оң әсер ететінін растайды. Зерттеулер ЖИ-дың студенттердің оқу стилі мен дайындық деңгейіне бейімделген жекелендірілген оқу жолдарын ұсыну арқылы олардың қатысуын 25%-ға арттыратынын көрсетеді. Бұл нәтижелер Pratama M.P. және басқалардың (2023) зерттеулерімен сәйкес келеді, онда машиналық оқыту алгоритмдері студенттердің мінез-құлқын талдау арқылы оқу процесін тиімді ететіні атап өтілген. Алайда, зерттеулерде бірқатар шектеулер бар. Біріншіден, деректердің құпиялылығы мен этикалық мәселелер әлі толық шешілмеген. Көптеген жұмыстар студенттердің деректерін пайдалану кезінде құпиялылық стандарттарын сақтаудың маңыздылығын атап өтеді, бірақ жалпыға ортақ стандарттар әзірленбеген. Екіншіден, техникалық күрделіліктер, әсіресе үлкен көлемді мультимодальды деректерді (текст, аудио, видео) өңдеу, ЖИ жүйелерінің тиімділігін шектейді. Үшіншіден, адаптивті жүйелердің ұзақ мерзімді әсері және олардың әртүрлі мәдени немесе ресурстық контексттердегі тиімділігі жеткілікті зерттелмеген.

Сурет 1. - ЖИ-дың оқу көрсеткіштеріне әсері

Платформаны әзірлеу үшін Hugging Face сияқты ашық дереккөзді модельдерді пайдалану ұсынылады. Бұл модельдер (мысалы, трансформерлер) табиғи тілді өңдеу және ұсыныс жүйелерін құру үшін тиімді, сонымен қатар жүйенің масштабталуын қамтамасыз етеді. Мысалы, Hugging Face кітапханасындағы BERT немесе GPT негізіндегі модельдер студенттердің сұраныстарына жауап беретін чатботтарды немесе жекелендірілген ұсыныстарды жасауға мүмкіндік береді. Болашақ зерттеулерде осы модельдерді білім беру платформаларына енгізудің тиімділігін эмпирикалық түрде тексеру қажет. Сонымен қатар, инклюзивтілікті қамтамасыз ету үшін мүмкіндігі шектеулі студенттерге арналған бейімделулер және ресурсы шектеулі мекемелерге арналған жеңілдетілген шешімдер әзірлеу маңызды.

Жинақтау талдауының нәтижелері Wang S. және басқалардың (2023) зерттеулерімен де расталады, онда ЖИ-дың үлкен деректерді талдау және қысқаша ақпарат шығару қабілеті білім беру процесін тиімді ететіні атап өтілген. Алайда, Metzler E.V. (2023) ескерткендей, ЖИ жүйелеріндегі алгоритмдік қателер немесе дұрыс емес енгізу студенттердің оқу процесіне кері әсер етуі мүмкін. Осыған байланысты, платформаны әзірлеу кезінде сапалы деректерді пайдалану және жүйені үздіксіз тестілеу маңызды.

3 Қорытынды

Жасанды интеллект негізіндегі адаптивті оқыту платформаларының тиімділігі жинақтау талдауымен расталды: олар оқу нәтижелерін 20-30%-ға арттырады және жекелендірілген оқу траекторияларын ұсыну арқылы студенттердің мотивациясын күшейтеді. Зерттеу нәтижелері адаптивті жүйелердің төмен дайындықтағы студенттер үшін тиімділігі жоғары екенін көрсетті, өйткені олар білімдегі олқылықтарды жоюға және күрделі ұғымдарды түсінуді жеңілдетуге көмектеседі. Дегенмен, деректердің құпиялылығы мен этикалық нормаларды сақтау, сондай-ақ инклюзивтілікті қамтамасыз ету маңызды мәселелер болып қала береді. Платформаны әзірлеу кезінде ашық дереккөзді модельдерді (Hugging Face) пайдалану және жүйені әртүрлі білім беру контексттерінде тестілеу ұсынылады. Бұл модельдер жүйенің масштабталуын және қолжетімділігін арттырады. Сонымен қатар, студенттер мен оқытушылардан кері байланыс алу механизмі платформаның алгоритмдерін жетілдіруге мүмкіндік береді.

Болашақ зерттеулер ЖИ-дың ұзақ мерзімді әсерін және оның әртүрлі мәдени және ресурстық орталардағы тиімділігін зерттеуге бағытталуы керек. Бұл зерттеу адаптивті оқыту платформасын әзірлеуге теориялық және практикалық негіз болады, ал эмпирикалық тестілеу нәтижелері болашақта осы саладағы зерттеулерді толықтырады. ЖИ-дың білім беру жүйесіндегі әлеуеті зор, және мұндай платформалар заманауи қоғамның білім беру қажеттіліктерін қанағаттандыруға қабілетті инклюзивті, тиімді және жекелендірілген білім беру ортасын қалыптастыруға ықпал етеді.

Әдебиеттер тізімі

1. Abdurazzakova, D. A., Abdurashidov, I. Zh., & Alimardanov, R. A. (2022). Digital applications in teaching technical disciplines. Internauka: Electronic Scientific Journal, (2), 225.
2. Gorski, A.-T., Tudorache, P., & Gorski, H. (2023). Adaptive learning using artifi-cial intelligence in e-learning: A literature review. Education Sciences, 13(12), 1216
3. Joshi, M. A. (2024). Adaptive learning through artificial intelligence. International Journal on Integrated Education, 7(2), 41-43.
4. Kolluru, V., Mungara, S., & Chintakunta, A. N. (2018). Adaptive learning systems: Harnessing AI for customized educational experiences. International Journal of Computational Science and Information Technology, 6(1/2/3), 13-25.
5. Metzler, E. V. (2023). Testing systems with dynamic selection of complexity in education. In Transformation of education in the digital society: Collection of materials of the International Scientific and Practical Conference (pp. 241-247). Chelyabinsk, March 29-April 5, 2023.
6. Pratama, M. P., Sampelolo, R., & Lura, H. (2023). Revolutionizing education: Harnessing the power of artificial intelligence for personalized learning. Klasikal: Journal of Education, Language Teaching and Science, 5(2), 350-357.
7. Sajja, R., Sermet, Y., Cikmaz, M., Cwiertny, D., & Demir, I. (2024). Artificial intelligence-enabled intelligent assistant for personalized and adaptive learning in higher education. Information, 15, 596.
8. Shobonov, N. A., Bulaeva, M. N., & Zinovieva, S. A. (2023). Artificial intelligence in education. Problems of Modern Pedagogical Education, (79-4), 288-290.
9. Skvorchevsky, K. A., & Dyatlova, O. V. (2024). Modern adaptive and intelligent digital learning systems: Mechanisms and potential. Educational Studies Moscow, (3), 299-337.
10. Slavuj, V., Meštrović, A., & Kovačić, B. (2017). Adaptivity in educational systems for language learning: A review. Computer Assisted Language Learning, 30(1-2), 64-90.
11. Sölch, M., Aberle, M., & Krusche, S. (2023). Integrating competency-based education in interactive learning systems. arXiv preprint arXiv:2309.12343.
12. Tanaka, T., Hashiura, H., Hazeyama, A., Komiya, S., Hirai, Y., & Kaneko, K. (2017). A method for collecting learners' thinking process in ER modeling exercises and its application experiment. In Proceedings of the 2016 International IEEE Conferences on Ubiquitous Intelligence & Computing, Advanced and Trusted Computing, Scalable Computing and Communications, Cloud and Big Data Computing, Internet of People, and Smart World Congress (pp. 482-488).
13. Vainshtein, Yu. V. (2021). Pedagogical design of personalized adaptive subject teaching of university students in the context of digitalization [Dissertation]. Siberian Federal University.
14. Wang, S., Christensen, C., Cui, W., Tong, R., Yarnall, L., Shear, L., & Feng, M. (2023). When adaptive learning is effective learning: Comparison of an adaptive learning system to teacher-led instruction. Interactive Learning Environments, 31(2), 793-803.

15. Wise, A. F., Brackett, A., & Maddox, B. (2023). Flexible coupling of learning analytics research and practice in the university: A collective strengths approach. In Proceedings of the 31st International Conference on Advanced Information Networking and Applications Workshops (pp. 25). Taipei, Taiwan, March 27-29, 2017.

16. Yakubov, M. S. (2021). Analysis and new trends in the use of neural networks and artificial intelligence in the modern system of higher education. Economy and Society, (5-2), 1148-1162.

УДК 371.39:004.8

РОЛЬ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ВЫСШЕМ ОБРАЗОВАНИИ: СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Баймулдина Н.С., Куппарова А.Т., Сакатай А.Т., Бекетова Г.С.
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева,
Алматы, Казахстан

Аннотация: В статье рассматриваются ключевые аспекты применения технологий искусственного интеллекта (ИИ) в системе высшего образования. Анализируются современные направления внедрения ИИ, включая персонализацию образовательного процесса, интеллектуальные системы поддержки обучения, автоматизацию оценки знаний, а также использование чат-ботов и виртуальных ассистентов для взаимодействия со студентами.В настоящее время использование искусственного интеллекта в высшем образовании Казахстана требует дальнейшего развития,то есть обеспечить доступность соответствующих технологий и обучения кадров, а также разработка эффективных стратегий внедрения и масштабирования инноваций в учебных заведениях.

Ключевые слова: искусственный интеллект, высшее образование, цифровизация образования.

Искусственный интеллект (ИИ) – направление в информатике, целью которого является разработка машинных систем, умеющих решать те типы задач, что традиционно под силу только человеку (ИИ, 2023). Само понятие "искусственный интеллект" появилось в 1956 году благодаря мероприятию в американском Дартмутском колледже. Его авторами принято считать Джона Маккарти, Марвина Минского, Эндерсона Джонсона и Клода Шеннона (McCarthy et al., 2006). Именно эта конференция послужила началом активного изучения ИИ. Сегодня, в условиях растущей технологизации мира, искусственный интеллект проникает практически во все сферы человеческой деятельности, включая обучение. Применение ИИ в образовании началось еще в 1970-х годах (Bloom, 1984).

С каждым днем ИИ все больше проникает в образовательную среду и учебный процесс. ЮНЕСКО предположил, что к 2024 году бюджет технологий ИИ в образовании составит около 6 млрд. долларов (UNESCO, 2021), что показывает стремительный рост данной отрасли в глобальном обществе. Отмечается, что искусственный интеллект обладает значительным потенциалом для решения важнейших проблем современного образования, внедрение инновационных методов в педагогические, учебные программы и практики, которые посодействует достижению целей устойчивого развития (ЦУР) ООН, где ЦУР 4 это качество образования. Вместе с тем, быстрые темпы развития технологии сопровождаются сложностями и рисками, которые требуют политического регулирования и нормативно-правовой базы.

В Казахстане есть примеры использования ИИ в разных сферах: от медицины до образования и промышленности. Сегодня, по разным данным, в Казахстане реализуются проекты, связанные с использованием ИИ, в таких сферах, как «Умные города» (например, Сергек, Target AI – платформа видеоаналитики), «Медицина» (например, Celebra – Almaty AI Lab, Smart ECG), «Распознавание языков» (например, Evokids – ИИ репетитор для детей), «Промышленность и транспорт» (например, промышленная платформа искусственного интеллекта brains.app), «Финансы» (например, ИИ для расчета оценки уровня достаточности для кредитования крупных предприятий) и «Маркетплейсы» (например, чат бот GPT в мобильном устройстве Сулпак).

Искусственный интеллект в высшем образовании становится все более значимым, как в мировом масштабе, так и в контексте Казахстана. Развитие технологий ИИ меняет образовательные процессы, предоставляя новые возможности для улучшения качества образования, персонализации обучения и управления образовательными учреждениями. Например, в научной статье об ИИ в образовании исследователи из Китая привели анализ (Рисунок 1) о растущем количестве научных статьей, опубликованных по темам «ИИ» и «Образование» от Web of Science и Google Academic с 2000 года по 2019 годы (Chen et al., 2022). Ученые выявили о значительном увеличении интереса по теме ИИ в образовании с 50 работ до 550 научных работ за 20 летний период XXI века и интерес к теме продолжает расти. Учитывая спрос и современные тенденции использования ИИ во всем мире, можно утверждать об увеличении данных показателей в несколько раз.

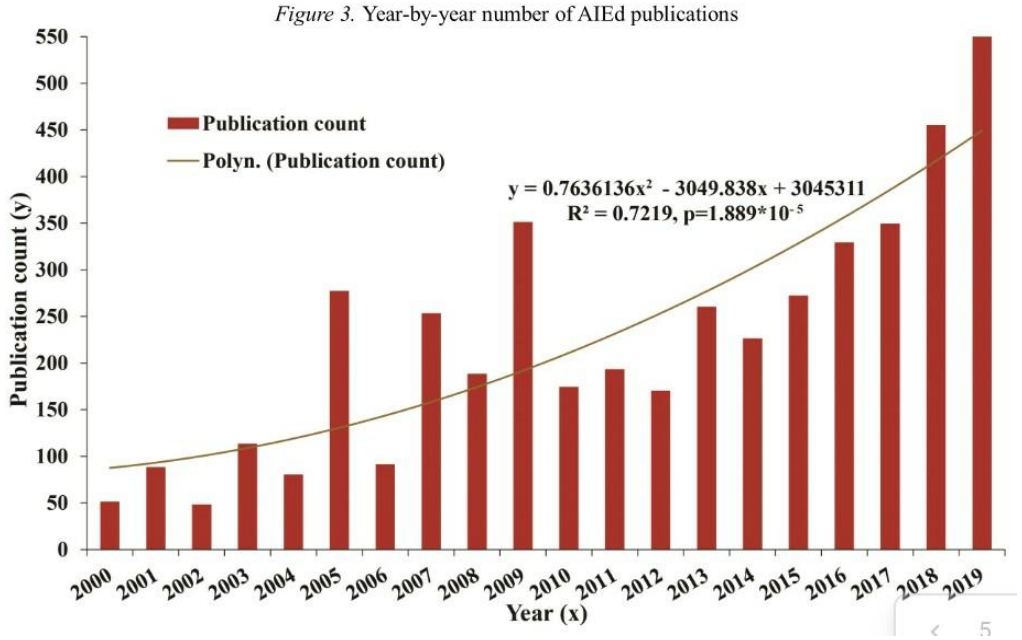

Рисунок 1. – Анализ количества научных работ по теме ИИ в образовании по годам (источник Chen et al., 2022)

Исследования в области искусственного интеллекта в Казахстане также становятся все более активными, и в стране появляются новые центры и лаборатории, занимающиеся этой темой. Кроме того, активно развиваются учебные программы по искусственному интеллекту в казахстанских университетах, что способствует подготовке кадров в этой области. В середине февраля 2024 года Министр образования Министерства науки и высшего образования РК объявил в социальных сетях о начале подготовки кадров в области ИИ совместно с зарубежными вузами, где 14 отечественных вузов в 2024 году внедрят курсы GOOGLE по искусственному интеллекту. Все эти нововведения показывают, что отечественное высшее образование идет в ногу с мировыми трендами.

ИИ вступил в эпоху своего применения и на протяжении 2022 года и начала 2023 года каждый месяц выпускались новые масштабные модели ИИ. Эти модели, такие как ChatGPT, Stable Diffusion, Whisper и DALL-E 2, способны выполнять все более широкий спектр задач: от манипулирования и анализа текста до генерации изображений и беспрецедентно хорошего распознавания речи (The AI Index, 2023).

Ведущие университеты, такие как Массачусетский технологический институт (MIT) и Стэнфордский университет, активно разрабатывают и внедряют системы ИИ в образовательный процесс, включая адаптивные образовательные платформы и интеллектуальные системы поддержки принятия решений.

ЮНЕСКО и ЕС: Университеты в странах, таких как Великобритания, Германия и Нидерланды, также используют ИИ для улучшения образовательных процессов. Например, некоторые университеты внедряют системы автоматического оценивания для проверки студенческих работ;

Сингапур: Национальная стратегия в области ИИ, проект Стратегии по генеративному ИИ, Обучение ППС и внедрение генеративного ИИ в учебный процесс. Опыт обучения цифровым навыкам в вузах Сингапура.

Азия: В странах, таких как Китай и Япония, активно развиваются проекты по использованию ИИ в образовании. Китайские университеты, например, используют ИИ для адаптивного обучения и создания образовательных платформ.

Использование искусственного интеллекта (ИИ) в высшем образовании открывает множество возможностей для улучшения качества образования, оптимизации учебного процесса и персонализации обучения. Использование для создания персонализированных образовательных программ, учитывающих уровень знаний, интересы и учебный темп каждого студента. Это позволит студентам получать образование, наиболее соответствующее их потребностям.

Использование (ИИ) для создания инструментов и платформ, помогающих преподавателям эффективно управлять курсами, анализировать данные обучения и предоставлять обратную связь студентам.

Необходимо использовать (ИИ) для анализа данных обучения, чтобы выявлять тренды, распознавать проблемные области и предлагать улучшения в образовательном процессе. ИИ может помочь в разработке адаптивных систем обратной связи, автоматической проверке заданий и интерактивных методах обучения.

Особенно необходимо обратить внимание на вопросы этики и безопасности при использовании ИИ в образовании, такие как защита данных студентов и прозрачность алгоритмов, особенно в контексте принятия решений и автоматизации процессов (Holmes et al., 2019).

В целом, международный опыт использования искусственного интеллекта в высшем образовании свидетельствует о его значительном потенциале для улучшения образовательных процессов, повышения качества обучения и подготовки обучающихся к вызовам современного мира. Следует отметить, что на данный момент использование искусственного интеллекта в высшем образовании Казахстана требует дальнейшего развития. Ключевыми вызовами являются обеспечение доступности соответствующих технологий и обучения кадров, а также разработка эффективных стратегий внедрения и масштабирования инноваций в учебных заведениях.

После внедрения вышеназванных рекомендации можно рассмотреть полноценное внедрение ИИ в высшем образовании, которое окажет поддержку в организации учебного процесса, которые предлагаются международными образовательными учреждениями и экспертами, такие как персонализация обучения, автоматизация и адаптация учебных материалов, поддержка преподавателей, обработка и анализ данных, поддержка принятия решений, развитие новых образовательных технологий, этика и безопасностью. По нашему мнению, для дальнейшего ее развития требуется больше инвестиций, чем производится сейчас, а также необходимо расширить количество технических направлений в ВУЗах, направленных на изучение работы искусственного интеллекта, взаимодействие с ним.

Список использованных источников

1. Адал Лигасы. Руководство по использованию искусственного интеллекта в академической деятельности, Астана 2023.
2. Bletchley Declaration. (n.d.). *Countries agree to safe and responsible development of frontier AI in landmark Bletchley Declaration*. GOV.UK. Retrieved 26 February 2024, from https://www.gov.uk/government/news/countries-agree-to-safe-and-responsible-development-of-frontier-ai-in-landmark-bletchley-declaration
3. Bloom, B. S. (1984). The 2 Sigma Problem: The Search for Methods of Group Instruction as Effective as One-to-One Tutoring. *Educational Researcher*, *13*(6), 4. https://doi.org/10.2307/1175554
4. Chen, X., Zou, D., Xie, H., Cheng, G., & Liu, C. (2022). Two Decades of Artificial Intelligence in Education: Contributors, Collaborations, Research Topics, Challenges, and Future Directions. *Educational Technology & Society*, *25*(1), 28–47.
5. Holmes, Wayne & Bialik, Maya & Fadel, Charles. (2019). Artificial Intelligence in Education. Promise and Implications for Teaching and Learning.
6. Искусственный интеллект (ИИ). (2023). Что такое искусственный интеллект? https://whoer.net/blog/ru/chto-takoe-ai/
7. McCarthy, J., Minsky, M. L., Rochester, N., & Shannon, C. E. (2006). A Proposal for the Dartmouth Summer Research Project on Artificial Intelligence, August 31, 1955. *AI Magazine*, *27*(4), Article 4. https://doi.org/10.1609/aimag.v27i4.1904
8. UNESCO. (2021). *AI and education: Guidance for policy-makers*. UNESCO. https://doi.org/10.54675/PCSP7350

UDC 004.896

SMART TUNING: REINFORCEMENT LEARNING HYPERPARAMETERS WITH MONTE CARLO TREE DECODING

Samigulina Z.I., *Dyussenkulova B.Z
Kazakh-British Technical University, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: b_dyussenkulova@kbtu.kz

1 Introduction

In the modern world, concepts such as «Industry 4.0» and «Artificial Intelligence» are becoming increasingly popular, as they are applied in the majority of domains. Smart manufacturing is one of the key examples, where Artificial Intelligence (AI) and neural networks are used for tasks such as classification, anomaly detection, and job-shop scheduling. For training AI or RL models, hyperparameter tuning plays a significant role in improving performance. Hyperparameters are defined as variables of a model that control its behavior and the architecture of neural networks [1]. Moreover, in study [2], the importance and impact of hyperparameters on model

efficiency were emphasized. The Grid Search technique along with a Multilayer Perceptron (MLP) network was used to illustrate the performance of ML algorithms.

In study [3], automatic hyperparameter optimization was proposed to reduce time complexity during training. The application of the proposed optimization approach outperformed static hyperparameters. At the same time, the hyperparameter optimization problem was formulated as a sequential decision-making task and modeled as a Markov Decision Process (MDP) [4]. A model-based method was proposed and applied for tuning XGBoost and CNN models. According to the experimental results, the proposed method was superior in terms of both accuracy and runtime. As stated in study [5], the most efficient way of modifying hyperparameters was discovered with the help of the SVM model. In paper [6], a distributed variable-length genetic algorithm framework was introduced for systematic hyperparameter tuning in different RL applications. The proposed method was compared with a Bayesian approach and demonstrated improvements in training efficiency and cost reduction. Additionally, according to study [7], an advanced YOLOv8 model was introduced to enhance fault forecasting performance in smart additive manufacturing. Hyperparameter optimization was applied to ensure that the model was designed and trained with the most appropriate configuration of input and batch sizes. In the context of smart manufacturing, the selection of optimal hyperparameters remains challenging during implementation [8]. In study [9], the Bayesian optimization technique was used to generate optimized hyperparameters for training a Convolutional Neural Network (CNN). Furthermore, a distributional Monte Carlo Tree Search (MCTS) algorithm was proposed for multi-objective reinforcement learning [10]. Therefore, the problem of selecting an appropriate method for algorithmic parameter tuning represents a significant and pertinent research challenge.

2 Problem statement

The performance of Deep Q-Networks (DQN) strongly depends on the choice of hyperparameters, which determine convergence speed, stability, and final accuracy. Traditional search techniques such as Grid Search and Random Search are computationally expensive and inefficient in high-dimensional spaces, while advanced methods like Bayesian optimization and evolutionary algorithms often face the risk of premature convergence. Therefore, the problem is formulated as an efficient hyperparameter optimization task, where the search space is represented as a decision tree and each node corresponds to a partial configuration, while leaf nodes represent complete parameter sets. The objective is to maximize the performance of the DQN agent by applying Monte Carlo Tree Decoding, which balances exploration of new configurations with exploitation of the most promising candidates, thus reducing computational cost while improving optimization efficiency.

3 Research methods

MCTS is a modern approach used to model and enhance the behavior of Artificial Intelligence in gaming, and it can also be applied to decision-making processes [11]. In MCTS, a tree of nodes is explored, where each node can have multiple children.

Each node corresponds to an action available to the agent [12]. MCTS can be adapted to optimize the hyperparameters of neural networks, including reinforcement learning (RL) agents, by representing the hyperparameter space as a search tree. In this approach, MCTS simulates possible trajectories or states in the tree, with each branch assessing the associated risk of failure. Optimal hyperparameters are identified by exploring the tree, while the branches evaluate failure risks. Subsequently, methods such DQN train the RL neural network using balanced data to classify failures. Let us consider a modified version of the DQN algorithm with parameter tuning based on MCTS.

Pseudocode of the algorithm MCTS-DQN.

```
Input data: step, state, reward, memory_size, batch_size
Output data: classes
Initialize a = agent ()
Initialize env = environment ()
For each episode:
  state=Reset ()
  reward is zero
  done = False
while not Done:
  tree: Initialize MCTS ()
  Run MCTS ()
  Action = ChooseAction(action)
  Execute_action (state s, action)
  AddToBuffer ()
  state = next_state ()
PredictFailure (Q_value, batch_size)
```

This algorithm can be successfully applied to processing engineering data.

3 Modelling results and experiments

In this research, synthetic data was used. Synthetic data was chosen because it allows for faster data collection and facilitates the partitioning of training data [13]. For example, as noted in [14], collected real-world data can be noisy due to environmental factors. Generative Adversarial Networks (GANs) and Variational Autoencoders (VAEs) were employed to generate the synthetic dataset. The synthetic data has dimensions R=10,000×14. After removing certain columns, the dataset was processed as shown in Table 1.

Table 1. Simulated dataset.

UDI	Product ID	Type	Air Tempe-rature	Process Temperature	Rotational speed	Torque	Tool wear	Machine failure
1	M14860	M	298.1	308.6	1551	42.8	0	0

2	L47181	L	298.2	308.7	1408	46.3	3	0
3	L47182	L	298.1	308.5	1498	49.4	5	0
4	L47183	L	298.2	308.6	1433	39.5	7	0
5	L47184	L	298.2	308.7	1408	40.0	9	0
...	...	...	...	...	...	...	...	...
10000	M24859	M	299.0	308.7	1500	40.2	30	0

The Prioritized Experience Replay (PER) method is used to balance classes [15]. In Figure 1, the loss function is presented after data analysis based on the modified algorithm MCTS-DQN. Figure 1 shows an initial peak of 0.6–0.7, caused by random weight initialization and poor Q-value estimation. Within the first 100 iterations, the loss rapidly decreases to 0.05–0.1, indicating adaptation to the task. Subsequently, it stabilizes in the range of 0.02–0.05, with minor fluctuations due to stochastic replay buffer sampling. The absence of upward trends confirms that neither overfitting nor divergence occurs.

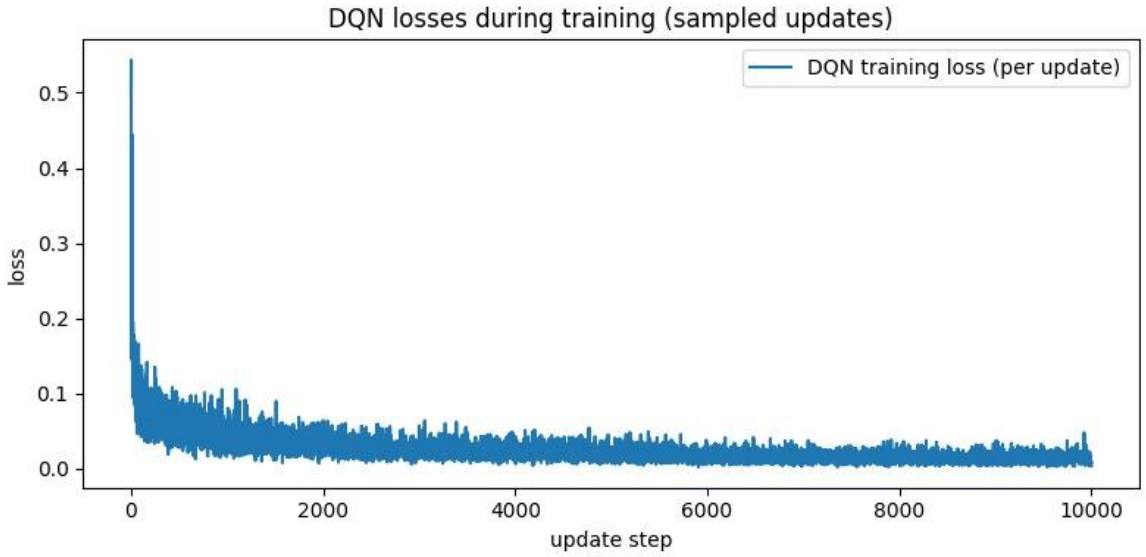

Fig.1. - Loss function after processing data with a modified algorithm MCTS-DQN

4 Conclusion

The use of the MCTS method for tuning the hyperparameters of the DQN algorithm is a current area of research in the field of reinforcement learning. Classical selection methods based on enumeration or heuristics require significant computational resources and do not always allow finding optimal configurations. The use of Monte Carlo methods, in particular search trees, provides a more efficient exploration of the hyperparameter space, allows taking into account the stochastic nature of the environment and reduces the risk of getting stuck in local optima. This makes this approach in demand for the development of adaptive and scalable deep reinforcement learning systems, especially in problems where a balance is needed between the quality of training and computational costs.

References

1. Passos D., Mishra P. A tutorial on automatic hyperparameter tuning of deep spectral modelling for regression and classification tasks // Chemometrics and Intelligent Laboratory Systems. – Elsevier B.V., 2022. – Vol. 223.
2. Ogunsanya M., Isichei J., Desai S. Grid Search Hyperparameter Tuning in Additive Manufacturing Processes // Manufacturing Letters. – NAMRI/SME, 2023. – Лицензия CC BY-NC-ND (https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0).
3. Zhang B., Rajan R., Pineda L. [et al]. On the Importance of Hyperparameter Optimization for Model-based Reinforcement Learning. – 2021. – Vol. 130.
4. Wu J., Chen S.P., Liu X.Y. Efficient hyperparameter optimization through model-based reinforcement learning // Neurocomputing. – Elsevier B.V., 2020. – Vol. 409. – P. 381–393.
5. Ali Y.A., Awwad E. M., Al-Razgan M. [et al]. Hyperparameter Search for Machine Learning Algorithms for Optimizing the Computational Complexity // Processes. – MDPI, 2023. – Vol. 11, № 2.
6. Kiran M., Ozyildirim M. Hyperparameter Tuning for Deep Reinforcement Learning Applications. – 2022.
7. Karna N.B.A., Putra M.A.P., Rachmawati S.M., [et al]. Toward Accurate Fused Deposition Modeling 3D Printer Fault Detection Using Improved YOLOv8 With Hyperparameter Optimization // IEEE Access. – IEEE, 2023. – Vol. 11. – P. 74251–74262.
8. Zhang F., Jianxing Y. [et al]. Ensemble sparse supervised model for bearing fault diagnosis in smart manufacturing // Robotics and Computer-Integrated Manufacturing. – Elsevier, 2020. – Vol. 65.
9. Kolar D., Lisjak D. [et al]. Intelligent fault diagnosis of rotary machinery by convolutional neural network with automatic hyper-parameters tuning using bayesian optimization // Sensors. – MDPI, 2021. – Vol. 21, № 7.
10. Hayes C.F., Reymond M. [et al]. Monte Carlo tree search algorithms for risk-aware and multi-objective reinforcement learning // Autonomous Agents and Multi-Agent Systems. – Springer, 2023. – Vol. 37, № 2.
11. Świechowski M. et al. Monte Carlo Tree Search: a review of recent modifications and applications // Artificial Intelligence Review. – Springer Nature, 2023. – Vol. 56, № 3. – P. 2497–2562.
12. Hayes C.F. et al. Monte Carlo tree search algorithms for risk-aware and multi-objective reinforcement learning // Autonomous Agents and Multi-Agent Systems. – Springer, 2023. – Vol. 37, № 2.
13. Boikov A., Payor V. [et al]. Synthetic data generation for steel defect detec-tion and classification using deep learning // Symmetry. – MDPI, 2021. – Vol. 13, № 7.
14. Sarker I.H. AI-Based Modeling: Techniques, Applications and Research Issues Towards Automation, Intelligent and Smart Systems // SN Computer Science. – Springer, 2022. – Vol. 3, № 2.
15. Zhang W., Wang J., Liu Y., Li S. A Freshness-Aware Prioritized Experience Replay for Deep Reinforcement Learning // Applied Sciences. – MDPI, 2022. – Vol. 12, № 23. – P. 12489. – DOI: 10.3390/app122312489.

УДК 681.5

АДАПТИВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ СИСТЕМАМИ MIMO С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЦИФРОВЫХ ДВОЙНИКОВ

Горбунов Д.В.
Казахский национальный исследовательский технический университет имени К.И. Сатпаева, Алматы, Казахстан
e-mail. gorbunov.d@stud.satbayev.university

Аннотация. В работе рассматривается применение цифровых двойников для управления сложными MIMO-системами. Цифровой двойник обеспечивает моделирование в реальном времени, использование адаптивных алгоритмов и оптимизацию процессов. Предложенный подход позволяет повысить энергоэффективность, устойчивость системы и снизить ошибки в промышленных процессах.

Ключевые слова: Цифровой двойник, системы MIMO, управление технологическими процессами, контроллеры MPC, алгоритмы, управляемые данными, искусственный интеллект, целлюлозно-бумажная промышленность

Введение. Цифровой двойник представляет собой важный этап развития интеграции киберфизических систем в сложных промышленных условиях, таких как системы MIMO. Такая интеграция открывает новый взгляд на управление промышленными процессами, поскольку позволяет инженеру точно описывать, моделировать и прогнозировать физическое поведение. Технология цифровых двойников может повысить эффективность работы, уменьшить количество ошибок и усовершенствовать процессы принятия решений в очень сложных системах, имеющих дело с несколькими взаимодействующими переменными.

В сочетании с контроллерами MPC и адаптивными системами, улучшенными с помощью искусственного интеллекта. Такой подход позволяет проводить оптимизацию, моделирование и прогнозное управление в реальном времени, что может значительно повысить производительность систем MIMO. Внедряя искусственный интеллект, система постоянно извлекает уроки из окружающей среды, чтобы еще больше укрепить ее и сделать способной реагировать на непредвиденные изменения. Этот подход имеет тенденцию не только преодолевать определенные недостатки предыдущих систем, но и обеспечивать перспективную и масштабируемую стратегию для подхода к управлению технологическими процессами в передовых промышленных условиях [1].

Предлагаемый гибридный эффективный алгоритм управления. Общая структура предлагаемой модели системы прогнозирующего управления представлена ниже в виде трех основных этапов:

- Ввод системных данных (ISD);
- Процесс оптимизации и разделения (ODP);
- Обратная связь и корректировка производительности (FPA).

Он включает сбор операционных данных из системы MIMO в режиме реального времени: переменные процесса Ys, все виды системных ограничений и требуемые значения выходных данных Y'. Эти данные имеют решающее значение для эффективного прогнозирующего управления и предварительно обрабатываются для обеспечения согласованности и точности. На рисунке 1 показан рабочий процесс ввода системных данных, показывающий, как это интегрируется в систему управления и оптимизации.

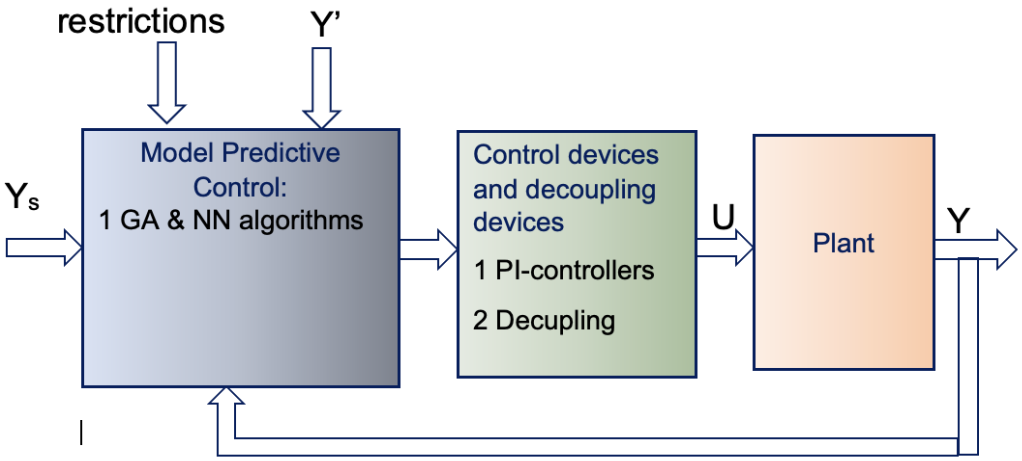

Рисунок 1 – Структурная схема модельно предиктивного управления

Этапы предварительной обработки данных включают масштабирование всех входных переменных в пределах стандартного диапазона, который был выполнен и совместим с нейронными сетями. Высокочастотный шум отфильтровывается, чтобы избежать ошибочных прогнозов. Выполняется перекрестная проверка входных данных на наличие расхождений для обеспечения надежности системы.

Эта предварительная обработка гарантирует, что данные, поступающие в MPC, верны и подготовлены для оптимизации. Закон управления сочетает оптимизацию генетического алгоритма (GA) и прогнозирование нейронной сети (NN):

$$u(t) = u_{GA}(t) + u_{NN}(t) \quad (1)$$

где u_{GA} оптимизирует управление для обеспечения минимальной ошибки, а u_{NN} прогнозирует поведение системы на основе исторических данных.

Алгоритм MPC использует модель пространства состояний для прогнозирования поведения системы:

$$\dot{x}(t) = Ax(t) + Bu(t), y(t) = Cx(t) + Du(t) \quad (2)$$

где x(t) обозначает вектор состояния системы, u(t) - вектор входного управления, y(t) - выходной вектор, а A, B, C и D - матрицы системы.

Она включает методы оптимизации и стратегии разделения для повышения точности и эффективности управления. Это представление обеспечивает компактный и масштабируемый способ моделирования сложных MIMO-систем, фиксирующий линейные и нелинейные взаимодействия. Прогнозное моделирование составляет основу предлагаемой структуры MPC, которая

позволяет системе оценивать будущие состояния системы и вычислять оптимальные действия. В этом разделе более подробно описываются структура, принцип действия и преимущества механизма прогнозируемого управления. Модель MPC оптимизирует производительность системы за счет минимизации функции затрат на горизонте прогнозирования.

Таблица 1. Гибридный эффективный алгоритм управления

Algorithm 1: Hybrid Efficient Control Algorithm for MIMO System with GA Algorithm + NN
1. Initialization: {MIMO_s: MIMO system model; V_s: System variables; P_s: Process parameters; GA algorithm; NN: Neural Network algorithm; C_l: Control parameters; P_r: Process response; T_s: Time step; E_r: Error rates; A_s: Adaptive system}
2. Input: {MIMO_s; P_s}
3. Output: {C_l; P_r}
4. Set V_s ← MIMO_s
5. Set P_s ← V_s
6. Execute GA(MIMO_s, P_s) → C_l
7. Initialize NN_model ← {NN architecture, weights, biases}
8. Train NN_model with historical data
9. For t = 1; t ≤ T_s; t++
10. Submit P_s ← V_s
11. For Vtr=1; Vtr≤V_l; Vtr++
12. Obtain P_r ← MIMO_s(t)
13. Execute GA(MIMO_s, P_s) → C_l
14. Predict P_r_pred ← NN_model(MIMO_s)
15. Calculate E_r ← P_r - P_r_pred
16. Update NN_model with E_r
17. Adjust C_l ← GG(MIMO_s) + NN_model
18. Apply C_l to MIMO_s
19. Verify system with Sc
20. If Vtr = ≺(Vt) then // To check if the system is stable
21. Cast Vt ∈ V_l → C_l
22. Mark ⊎ (Vt)
23. End_If
24. End-If
25. End-For

Алгоритм 1 относится к физическому приложению с использованием digital twin и PLC, как отмечено на рисунке 2. При вышеуказанной настройке, а именно на портале TIA, алгоритм загружается в ПЛК, чтобы гармонично включать все конфигурации в блок управления, в некотором смысле являясь реальной системой:

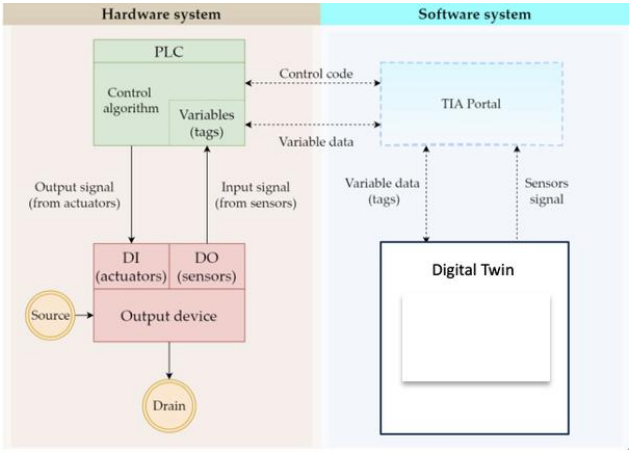

Рисунок 2 - Интеграция аппаратного и программного комплексов алгоритма

Результаты. В этом исследовании сравнили энергетическую эффективность трех методов управления: предложенного гибридного алгоритма с использованием GA+ NN, метода настройки Циглера-Николса и традиционного генетического алгоритма. Результаты показаны на рисунке 5, который позволяет рассматривать измерения следующих параметров в качестве источника сравнения.

Модель была использована MIMO объекта управления БДМ [9]

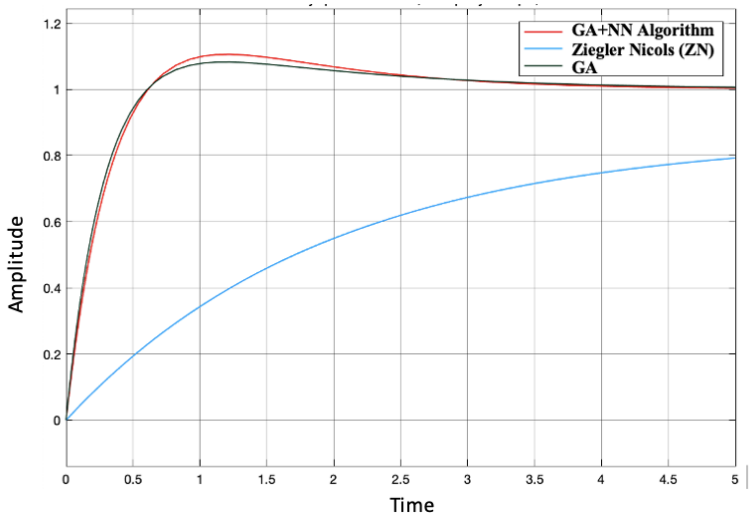

Рисунок 3 - Переходная характеристика системы для различных методов управления

Таблица 4. Сравнение показателей эффективности различных методов

Quality Criteria	System	GA	ZN №2	GA+NN
Settling Time	45 s	15.5 s	0.48 s	12.7 s
Overshoot	-	-	13.8%	-
Degree of Oscillation	-	0	0	0
Steady-State Error	0.4948	→0	→0	→0
Rise Time	0.307	6.38	0.133	7.23
Stability Degree	0.0240	0.1766	0.0262	0.1565

Заключение. В этом исследовании мы предложили гибридный алгоритм GA + NN в качестве превосходного решения для управления сложными системами управления. Благодаря всестороннему анализу и сравнению с традиционными методами, такими как Циглер-Николс (ZN № 2) и Генетические алгоритмы (GA), полученные результаты демонстрируют значительные преимущества нашего подхода.

Наиболее выдающиеся характеристики метода GA + NN заключаются в его превосходной адаптируемости, высокой эффективности и точности. Входные данные в режиме реального времени обеспечивают механизм обратной связи для динамической настройки параметров управления алгоритмом для получения оптимального выходного сигнала при отклонении условий от стандартных. В то время как ZN № 2 демонстрировал сильно колебательные характеристики с ограниченным превышением, вклад значения превышения для GA + NN полностью подавляет превышение, так что минимальные потери энергии обеспечивают высокую стабильность с подтверждением в $\mu = 0{,}1565$. Прогнозируемая NN производительность обеспечивает наименьшую установившуюся ошибку в 0,001 и быстро приближается к заданному состоянию.

Результаты экспериментов подтверждают эффективность алгоритма по ключевым показателям, включая время установления, время нарастания и точность отклика. Метод GA + NN стабилизируется за 12,7 секунды, обеспечивая баланс между скоростью и эффективностью, по сравнению с 15,5 секундами GA и 0,48 секундами ZN № 2, которые приводят к потере энергии из-за превышения скорости. Кроме того, его масштабируемость и надежность характеризуют его способность поддерживать энергоэффективность и точность в крупномасштабных системах.

Список литературы

1. Tao, G., Multivariable adaptive control: a survey / G. Tao // Automatica. – 2014. – Vol. 11. – P. 2737–2764.

2. Evjemo, L.D., Gjerstad, T., Grøtli, E.I. Trends in Smart Manufacturing: Role of Humans and Industrial Robots in Smart Factories / L.D. Evjemo, T. Gjerstad, E.I. Grøtli // Current Robotics Reports. – 2020. – Vol. 1. – P. 35–41

3. Chen, B., Liu, Y., Zhang, C. Time series data for equipment reliability analysis with deep learning / B. Chen, Y. Liu, C. Zhang // IEEE Access. – 2021. – Vol. 8

4. Lee, J. Industrial Artificial Intelligence for industry 4.0-based manufacturing systems / J. Lee // Manufacturing Letters. – 2018. – Vol. 18. – P. 20-23.

5. Jiang, C., Fu, J., Liu, W. Research on Vehicle Routing Planning Based on Adaptive Ant Colony and Particle Swarm Optimization Algorithm / C. Jiang, J. Fu, W. Liu // International Journal of Intelligent Transportation Systems. – 2021. – Vol. 19. – P. 83–91

6. Saha, S. K., Chowdhury, S. H., Rashid, M. H. Application of expert system in pulp and paper industry / S.K.Saha, S.H. Chowdhury, M.H. Rashid // International Journal of Engineering Research & Technology – 2015. – Vol. 1.

7. Fardim, R. O., Afonso, C. A. M., Ribeiro, A. C. B. Quality control in paper production / R.O. Fardim, C.A.M. Afonso, A.C.B. Ribeiro // TAPPI Journal – 2011. – Vol. 2. – P.1–2

8. Разработка автоматизированной MIMO-системы с применение предиктивного управления процессами бумажного производства // Материалы VIII Международной научно-практической конференции «Информатика и прикладная математика», посвящённая памяти д.т.н, профессора Бияшева Р.Г., ИИВТ КН МНВО РК., 2023, с.165

9. Горбунов, Д.В., Ширяева, О.И. Разработка автоматизированной MIMO-системы управления процессами бумажного производства / Д.В. Горбунов, О.И. Ширяева // International Satbayev Conference. – 2023. – Vol. 4.– С. 279-286.

УДК 004.4'22

ПРИМЕНЕНИЕ ДИАГРАММЫ ВАРИАНТОВ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПРИ ПРОЕКТИРОВАНИИ СИСТЕМЫ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ В ФАРМОКОТЕРАПИИ

Хайбулина Д.Р., Иманбекова У.Н., Абильжанова А.О.*

Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, г. Алматы, Казахстан

*e-mail: di.khaibulina@aues.kz, u.imanbekova@aues.kz, a.abilzhanova@aues.kz

Аннотация. В статье рассматривается использование диаграммы вариантов использования (Use Case Diagram) при проектировании системы поддержки принятия решений (СППР) для назначения лекарственной терапии на основе методов искусственного интеллекта. Описаны ключевые акторы и их взаимодействия, показана роль диаграммы в систематизации функциональных требований. Подчеркивается значимость применения UML-диаграмм для разработки медицинских информационных систем, обеспечивающих безопасность и персонализацию фармакотерапии.

Ключевые слова: диаграмма вариантов использования, система поддержки принятия решений, искусственный интеллект, UML, фармакотерапия, информационные технологии.

1 Введение

Современное здравоохранение характеризуется ростом объемов данных и усложнением процессов назначения терапии. Необходимсть учитывать лекарственные взаимодействия, индивидуальные особенности пациентов и стандарты клинических протоколов делает задачу принятия решений особенно сложной. Интеллектуальные системы поддержки клинических решений (Clinical

Decision Support Systems, CDSS) активно внедряются для повышения точности и эффективности рекомендаций [1,2].

Назначение фармакотерапии требует формализации требований к системе, что достигается применением унифицированного языка моделирования UML. Диаграмма вариантов использования позволяет отразить взаимодействие врачей, пациентов и других специалистов с системой, а также уточнить роль автоматизированного модуля искусственного интеллекта.

2 Методология

Методология исследования включает несколько этапов. Первый этап связан с анализом предметной области и выявлением основных пользователей будущей системы. Были определены ключевые акторы: врач, пациент, фармацевт, лаборант, администратор и сама СППР. Каждый из них выполняет специфические функции в рамках процесса фармакотерапии. Например, врач вводит данные пациента и принимает решение на основе рекомендаций, пациент получает доступ к медицинской информации и участвует в мониторинге терапии, фармацевт проверяет назначения с точки зрения взаимодействий, лаборант вводит результаты тестов, а администратор отвечает за поддержку базы данных и обучение системы.

Второй этап заключался в определении функциональных требований к системе. Они включают ввод и обработку медицинских данных, проверку взаимодействий, прогнозирование исходов терапии, формирование отчетов и интеграцию с электронными медицинскими картами. Особое внимание уделялось вопросам этики и безопасности: система должна обеспечивать интерпретируемость рекомендаций и соответствие клиническим протоколам.

Третий этап охватывает построение диаграммы вариантов использования, которая отразила сценарии взаимодействия каждого актора с системой. Диаграмма позволила структурировать функционал, выявить зависимости между актами и определить, какие процессы подлежат автоматизации. Кроме того, она стала инструментом коммуникации между медицинскими экспертами и разработчиками, обеспечив общее понимание задач.

Четвертый этап связан с оценкой диаграммы как инструмента моделирования. В ходе анализа было установлено, что она способствует выявлению пробелов в проектных решениях, делает возможным раннюю верификацию требований и снижает вероятность ошибок на этапе реализации. Таким образом, диаграмма стала не только проектным документом, но и частью методологического подхода к созданию интеллектуальных СППР.

3 Результаты

В результате исследования была разработана диаграмма вариантов использования, отражающая полный цикл взаимодействия акторов с системой (рисунок 1). Она продемонстрировала, что врач остается центральным элементом процесса, однако интеллектуальный модуль значительно расширяет возможности клинической практики, выполняя анализ данных, прогнозирование

исходов и контроль за безопасностью терапии. Пациент и фармацевт активно вовлечены в процесс обратной связи и проверки назначений, что повышает надежность и прозрачность работы системы.

4 Заключение

Диаграмма вариантов использования показала свою эффективность как инструмент проектирования интеллектуальной СППР для фармакотерапии. Она обеспечила четкое разделение ролей, структурирование функционала и выявление ключевых сценариев взаимодействия. Применение данного метода способствует созданию медицинских информационных систем, обладающих прозрачностью, надежностью и способностью адаптироваться к потребностям клинической практики. Современные исследования подтверждают, что интеграция ИИ в здравоохранении требует именно таких инструментов проектирования, которые соединяют требования медицины и информационных технологий [3].

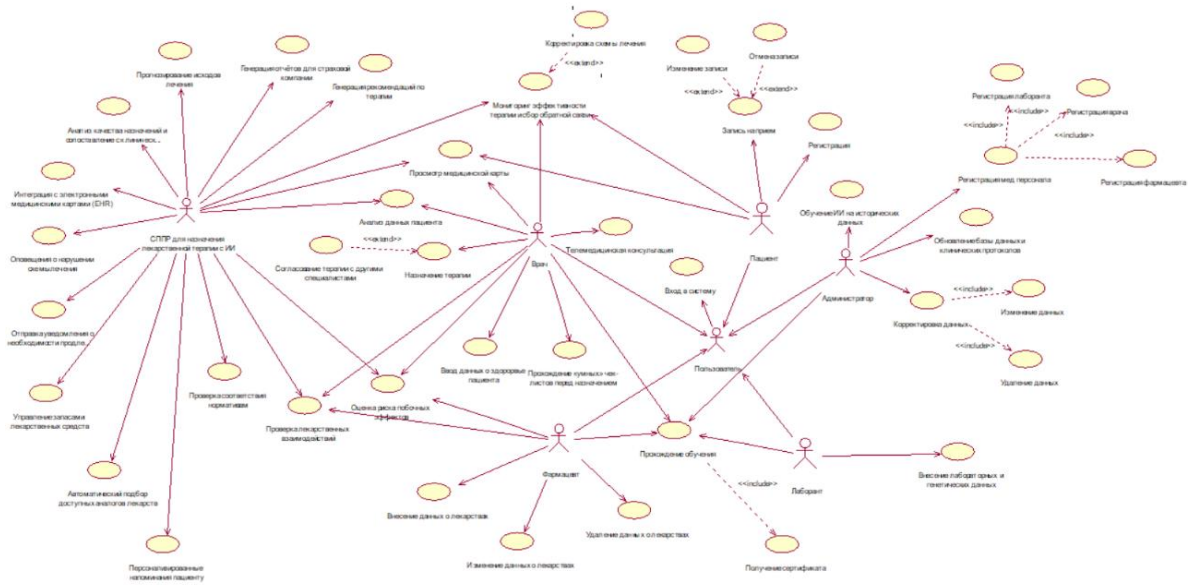

Рис.1. - Диаграмма вариантов использования

Список литературы

1. Nicolae Sfetcu. Health & Drugs: Disease, Prescription & Medication. – M.: Nicolae Sfetcu, 2021. – 2096 p.

2. M. de Vries T. P. G., Henning R. H., Hogerzeil H. V., Fresle D. A. Guide to Good Prescribing. – M.: World Health Organization, Action Programme on Essential Drugs, Geneva, 1994. – 134 p.

3. Saibene Aurora, Assale Michela, Giltri Marta. Expert Systems with Applications. – M.: Elsevier Ltd, 2021. – 177 p.

4. Bronzino J.D., Morelli R.A., Goethe J.W. OVERSEER: a prototype expert system for monitoring drug treatment in the psychiatric clinic. – M.: IEEE, 2002. – 540 p.

5. Zhou Li, Sordo Margarita. Artificial Intelligence in Medicine. – M.: Academic Press, 2020. – 568 p.

6. Parag Suresh Mahajan MD. Artificial Intelligence in Healthcare: AI, Machine Learning, and Deep and Intelligent Medicine Simplified for Everyone. – M.: MedMantra, LLC, 2021. – 590 p.

7. Лысова М.Е., Кузнецов М.Е. Нейронные сети в медицине. Автоматизация при помощи искусственного интеллекта // RU-CONF.DOMNIT.RU: научные конференции с публикацией сборников. 2023. URL: http://ru-conf.domnit.ru/media/filer_public/da/96/da9693de-1f47-4a9d-837c-8e8c5fc13be5/4015-dnit-ii-2023-doi.pdf (дата обращения: 04.11.2024)

8. Carter Jade. Neural Networks Beginnings. – М.: Литрес Самиздат, 2023. – 72 с.

9. Elastic Platform Team. Understanding ANN // ELASTIC.CO: blog of the search AI company. 2024. URL: https://www.elastic.co/blog/understanding-ann (дата обращения: 05.11.2024)

10. Shahid Nida, Rappon Tim, Berta Whitney. Applications of artificial neural networks in health care organizational decision-making: A scoping review // PMC.NCBI.NLM.NIH.GOV: national library of medicine. 2019. URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6380578/ (дата обращения: 09.09.2025)

UDC 004.72; 621.39

SIMULATION MODELING OF ENERGY CONSUMPTION IN FOG COMPUTING

Khairosheva K.B.
Astana IT University, Astana, Kazakhstan

Introduction

In the context of the rapid growth of Internet of Things (IoT) devices, the issue of energy efficiency in distributed computing systems has become increasingly critical. Every day, billions of sensors and smart devices generate vast volumes of data that require near real-time processing. Traditional cloud computing offers high performance and scalability; however, its use is associated with significant energy consumption. The transmission of large volumes of raw data to remote data centers overloads communication channels and leads to a linear increase in energy usage. In practice, this limits the applicability of cloud technologies in large-scale deployments, such as smart cities, industrial automation, and intelligent transportation systems [1–2].

Cloud architecture does not always meet modern requirements for energy efficiency and low latency. As the number of connected devices increases, energy consumption in cloud-based systems reaches critical levels, reducing both economic feasibility and environmental sustainability. Therefore, there is a growing need to explore alternative architectures that can reduce energy costs while maintaining adequate performance [3].

Fog computing has emerged as a promising approach in the development of distributed systems. The key feature of this paradigm is the execution of part of the computational workload on intermediate servers located closer to the data sources. This reduces the amount of transmitted data and alleviates network congestion. As a result, energy consumption is reduced - under comparable conditions, it can be 28-30% lower than in cloud systems [4-6].

This study presents a comparative analysis of energy consumption in cloud and fog computing systems based on simulation modeling. The objective is to identify patterns that determine the effectiveness of fog computing in optimizing energy usage.

The research involved a virtual fog-enabled network developed in the Eclipse environment using the Java programming language, where sensor data is transmitted to fog servers. The system's behavior was simulated using the CloudSim platform. The study revealed patterns in energy consumption variation in fog systems depending on architectural parameters.

Simulation of Energy Consumption in Fog Computing Mode

One of the key performance parameters of a fog computing system is its energy consumption [7]. To explore this, we consider a network based on cloud technologies, in which a number of devices are continuously connected to a single server and transmit data in a constant stream.

We examine the relationship between energy consumption and the number of devices in the network using the CloudSim simulation toolkit within the Eclipse environment. Figure 1 presents the simulation results for network performance under varying numbers of connected devices.

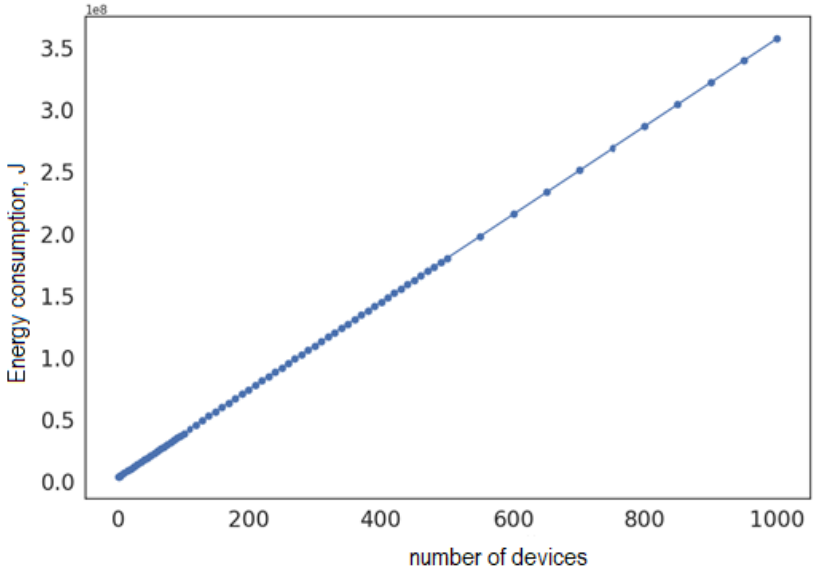

Figure 1. Relationship between energy consumption and the number of devices in a cloud computing network

The energy consumption of the network demonstrates a linear dependence on the number of connected devices, as illustrated in Figure 1. As shown in the graph, the total energy consumption reaches 0.35 GJ when 1,000 devices are operating in the system.

Next, we compare this with the performance of a network utilizing fog computing. Figure 2 presents the relationship between the total energy consumption and the number of devices in a fog-based network.

The simulation study of the fog computing network was conducted with the number of fog servers varying from 1 to 5. In the simulation, the number of devices connected to each fog server also ranged from 1 to 5. Thus, when operating with a single fog server, it could be connected to between 1 and 5 devices. For two servers, each connected to between 1 and 5 devices, the total number of devices varied from 2 to 10; for three servers, from 3 to 15, and so forth.

Extending this to a total of 1,000 devices, with a maximum of 200 devices per server, would require 5 servers. Figure 3 illustrates the network's energy consumption under the aforementioned fixed network parameters.

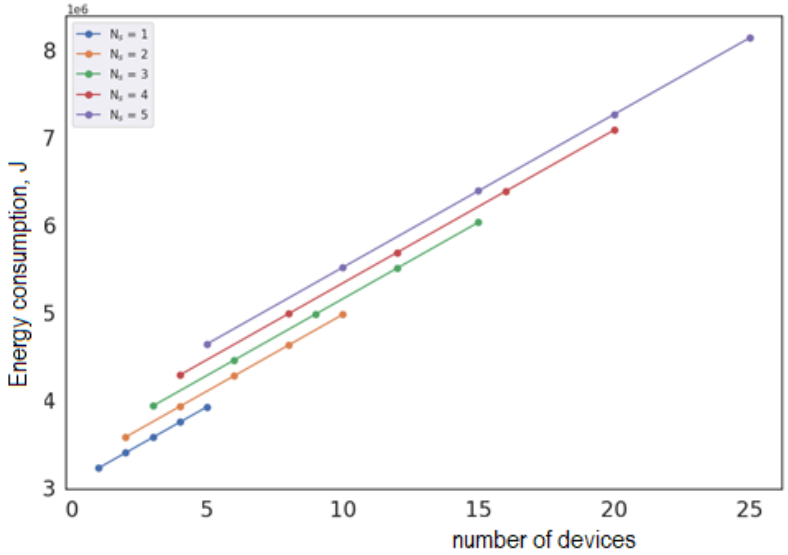

Figure 2. Total energy consumption of the network as a function of the number of devices, under different numbers of fog servers

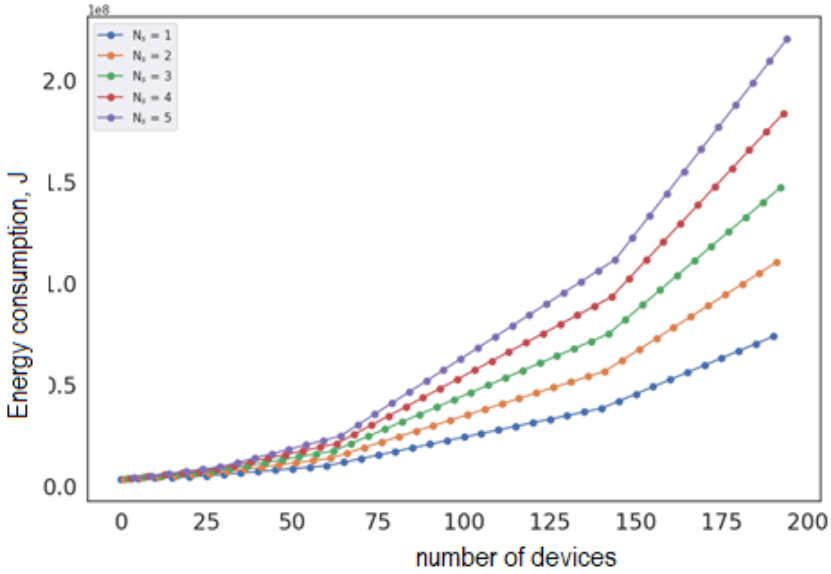

Figure 3. Total energy consumption as a function of the number of devices for varying numbers of servers in the network

As can be seen from the graphs, changes in the number of nodes result in a nonlinear increase in the total network energy consumption. Increasing the number of devices per fog server also leads to a nonlinear rise in energy usage. Notably, the fewer servers present in the network, the slower the growth of energy consumption.

When all 200 devices are connected to a single server, the energy consumption curve is at its lowest. Conversely, connecting 200 devices distributed across 5 servers results in the highest energy consumption, reaching 0.25 GJ.

Conclusion

An increase in the number of servers leads to a linear rise in energy consumption. However, an increase in the total number of devices does not accelerate the growth of energy usage. To optimize energy consumption, it is necessary to increase the number of devices per server rather than the number of servers.

Energy consumption in fog computing networks is approximately 28% lower than in cloud-based systems (0.25 GJ compared to 0.35 GJ).

Thus, fog computing offers significant advantages over cloud computing and represents a promising approach for the development of modern distributed systems. It was demonstrated that while increasing the number of servers raises energy consumption, increasing the number of devices per server can reduce it. The obtained results complement existing knowledge on the design of fog systems and can be applied to the development of energy-efficient architectures in large-scale IoT infrastructures. The results of the work can be useful for designing IoT infrastructure in smart cities, where energy costs are critical.

References

[1] Stojmenovic I. Fog computing: A cloud to the ground support for smart things and machine-to-machine networks //2014 Australasian telecommunication networks and applications conference (ATNAC). – IEEE, 2014. – P. 117-122.

[2] Dastjerdi A. V., Buyya R. Fog computing: Helping the Internet of Things realize its potential //Computer. – 2016. – Т. 49. – №. 8. – P. 112-116.

[3] Stojmenovic I. et al. An overview of fog computing and its security issues //Concurrency and Computation: Practice and Experience. – 2016. – Т. 28. – №. 10. – P. 2991-3005.

[4] Chiang M., Zhang T. Fog and IoT: An overview of research opportunities //IEEE Internet of things journal. – 2016. – Т. 3. – №. 6. – P. 854-864.

[5] Mouradian C. et al. A comprehensive survey on fog computing: State-of-the-art and research challenges //IEEE communications surveys & tutorials. – 2017. – Т. 20. – №. 1. – P. 416-464.

[6] Tawfeeq E. Abdoulabbas1, Sawsan M. Mahmoud Power consumption and energy management for edge computing: state of the art //TELKOMNIKA Telecommunication Computing Electronics and Control. – 2023. – Vol. 21, No. 4. P.836-845.

[7] Choudhury S., Pradhan B., Sharmila Anand John Francis, Diptendu Sinha Roy. An energy efficient fog level resource management scheme for software defined cities // Sustainable Energy Technologies and Assessments. – 2023. – Vol.57. – Art.No 103289.

IRSTI 004.9:658.5

CMMS CUSTOMIZATION AS A DRIVER OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP AND TECHNOLOGY-ORIENTED MANAGEMENT IN INDUSTRY

Mukanova A.S., Kozhamkulova Zh.Zh.
Non-profit JSC «Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev», Almaty, Kazakhstan
e-mail: a.mukanova@aues.kz, zh.kozhamkulova@aues.kz

1 Introduction

The evolution of maintenance approaches in industry, from reactive repair-based practices to predictive and prescriptive strategies, highlights the central role of Computerized Maintenance Management Systems (CMMS) as enablers of both operational and strategic transformation. Initially developed as auxiliary tools for recording equipment failures and scheduling maintenance, CMMS have progressively evolved into integral platforms for asset management, cost optimization, and innovation-driven decision-making. Their integration with Business Intelligence (BI) and Enterprise Resource Planning (ERP) systems has shifted their function from isolated technical tools to strategic infrastructures of technology-oriented management [1].

Customization of CMMS further expands their transformative potential by allowing organizations to tailor systems to specific industrial processes, integrate predictive and prescriptive maintenance models, and create unique performance indicators. Beyond operational efficiency, customization fosters innovative entrepreneurship by enabling the development of new service-based business models, supporting digital transformation through digital twins and advanced analytics, and strengthening managerial capabilities with data-driven decision-making. In this sense, CMMS customization does not merely modernize maintenance practices but contributes to the emergence of new entrepreneurial opportunities and sustainable competitive advantages within technology-intensive industries [4].

2 The Evolution of CMMS as a Driving Force of Managerial Paradigms

While initially developed as tools for facilitating equipment record-keeping and maintenance scheduling, Computerized Maintenance Management Systems (CMMS) have gradually expanded their scope to encompass strategic enterprise management [3].

Today, CMMS are utilized not only in the technical sphere but also in the economic dimension of enterprise management: they assist in optimizing maintenance costs, forecasting budgets, planning investments in modernization, and even generating new revenue streams through service models such as maintenance-as-a-service [3].

The implementation of CMMS enables organizations to reduce maintenance costs by 25–35% and increase equipment reliability by 40–50% compared to approaches based on reactive maintenance [1;2]. Consequently, the evolution of CMMS reflects a

shift from localized optimization of repair expenses to strategic asset management, wherein maintenance and operation become integral components of an organization's financial and innovation strategy [1;3].

Table 1. Impact of CMMS Implementation Compared to Reactive Maintenance

Indicator	**Reactive Maintenance**	**With CMMS Implementation**	**Improvement (%)**
Maintenance costs	100% (baseline)	65–75%	Reduction by 25–35%
Equipment reliability	Baseline	+40–50%	Increase by 40–50%
Downtime duration	High	Moderate/Low	Significant decrease
Spare parts consumption	High and unplanned	Optimized and forecasted	Reduced variability

The evolution of maintenance approaches in industry reflects a gradual shift from simple, reactive methods to more sophisticated and strategic models, in which CMMS play a pivotal role in supporting decision-making and process optimization [4;5].

Timeline diagram: The figure illustrates the evolution of maintenance approaches from reactive to prescriptive strategies, highlighting the changing role of CMMS at each stage. It demonstrates how CMMS advanced from basic record-keeping to AI-driven decision-support and resource optimization.

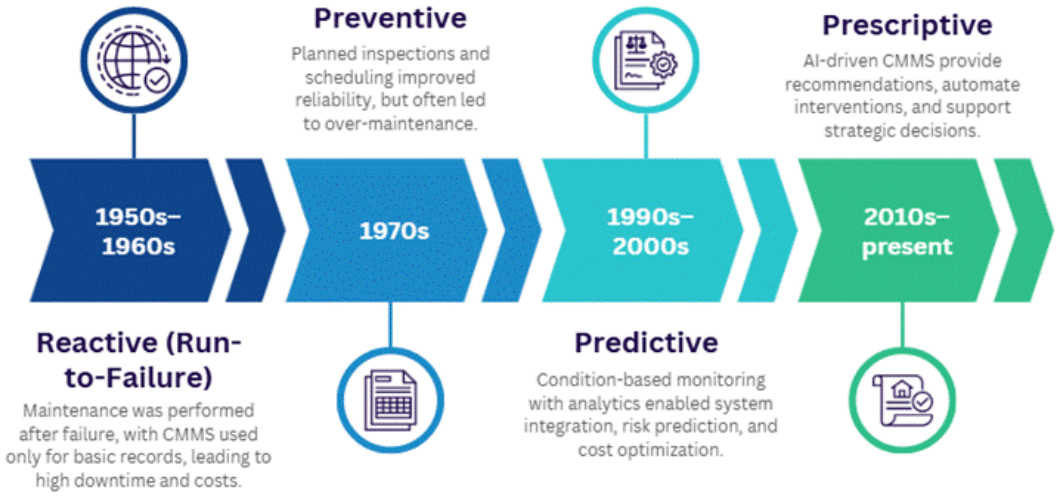

Figure 1 – Timeline diagram

In the early stages, enterprises relied on the principle of "failure → repair." CMMS were primarily used for recording work orders and tracking incidents, and their effectiveness was measured in terms of downtime and spare parts costs [5]. This approach was typical of mid-20th-century industry, where maintenance was regarded as a supporting function rather than an integral part of strategic management.

With the increasing complexity of machinery during the 1960s and 1970s, the practice of scheduled inspections and preventive maintenance emerged [4]. CMMS were employed to create maintenance schedules, generate reports, and manage spare parts inventory [5]. This shift reduced the frequency of unexpected breakdowns but also led to "over-maintenance" of equipment that was still fully operational. Case studies indicate that the implementation of preventive maintenance reduced unplanned downtime by an average of 10–15% [6].

From the late 1980s onward, condition monitoring methods—such as vibration, temperature, and wear analysis—became widely adopted, facilitated by advances in sensors and information technologies . CMMS were integrated with analytical systems, enabling risk prediction for potential failures. According to the Journal of Quality in Maintenance Engineering, the transition to predictive maintenance can reduce maintenance costs by up to 30% and extend equipment lifespan by 20–40% [7].

The current stage is characterized by the use of artificial intelligence and optimization algorithms. Prescriptive maintenance (PsM) not only predicts failures but also recommends specific actions or automatically initiates them [8]. This approach began developing in the 2010s and has not yet accumulated as extensive an empirical base as predictive maintenance. Nevertheless, research indicates that the implementation of PsM can further reduce unplanned downtime by 10–20% compared to predictive approaches [8].

The progression of maintenance methodologies — from reactive to predictive and prescriptive — underscores that CMMS are no longer limited to basic record-keeping and scheduling functions. Today, they function as central asset management systems, influencing strategic corporate decisions and enabling integration with modern technologies, including IoT, analytics platforms, and ERP systems [3, 4].

However, a natural question arises: in which domains and with what managerial effects are CMMS applied in practice? Understanding this allows for evaluating the systems' potential not only as operational tools but also as mechanisms supporting innovative and technology-oriented management [5].

Table 2. CMMS Application Areas and Managerial Effects

Application Area	**Examples of CMMS Use**	**Managerial Effects**
Energy and Infrastructure	Condition monitoring of generators, turbines, networks; scheduled maintenance	Minimization of failures, compliance with regulatory requirements, increased supply reliability
Manufacturing Enterprises	Maintenance planning, spare parts inventory management, IoT integration for equipment monitoring	Reduced downtime, increased OEE (Overall Equipment Effectiveness), optimization of spare parts costs
Transportation and Logistics	Fleet management, vehicle inspections, repair forecasting	Reduced operational costs, extended equipment lifespan, cost transparency

Healthcare	Medical equipment tracking, scheduled inspections, compliance with standards (e.g., ISO)	Reduced equipment failure risks, ensured quality and safety of medical services
Real Estate and Utilities	Building maintenance, Elevators, heating/electrical systems	Lower operational costs, improved user comfort
Mining Industry	Support of heavy equipment (haul trucks, crushers)	Reduced downtime, increased productivity, decreased emergency repair costs

3 Driving Innovative Entrepreneurship through CMMS Customization

The standard functionality of Computerized Maintenance Management Systems (CMMS) ensures the execution of basic maintenance processes. However, the maximum value of such systems is revealed through their customization [10]. Customization may include:

- Adding user-defined fields and forms tailored to specific production processes [13];
- Developing customized reports and dashboards for strategic analysis [11, 16];
- Integration with ERP, IoT, BI, and other corporate platforms [12, 15, 17];
- Automating unique workflows, including predictive and prescriptive maintenance strategies [9].

For innovation-oriented companies and entrepreneurs, CMMS customization performs several key functions:

1. Support for Innovative Business Models: The ability to adapt the system to unique processes and predictive maintenance enables companies to create new service offerings and enhance customer value [9, 11].

2. Acceleration of Digital Transformation: Integration with ERP and BI provides opportunities for developing digital twins of equipment, automating monitoring, and forecasting asset conditions, thereby increasing controllability and reducing operational risks [12, 15].

3. Strategic Analytics and Project Management: A customized CMMS allows for monitoring the effectiveness of technology implementation, developing models for process optimization, and transforming equipment data into a source of strategic decision-making [11, 16, 18].

In the course of this research, the work with Oracle JDE E1 was studied, where customization was implemented through the addition of Custom Entry Fields and the use of User Defined Codes (UDC), allowing the system to be flexibly adapted to specific industrial processes. Furthermore, the application of the Integrus platform was analyzed, in which the Functional Breakdown Structure (FBS) methodology is used. FBS divides projects into a three-level hierarchy: System, Sub-system, and Line No., thereby enabling structured project management, improved visibility, and traceability of maintenance tasks [7]. Thus, CMMS customization functions not only as a tool of operational efficiency but also as a driver of innovative entrepreneurship, fostering the creation of unique competitive advantages and accelerating the adoption of technological solutions [9, 12, 15].

Settings panel: This figure illustrates customization in Oracle JDE E1 through the use of Custom Entry Fields and User Defined Codes (UDC), enabling flexible adaptation of maintenance workflows to enterprise-specific needs.

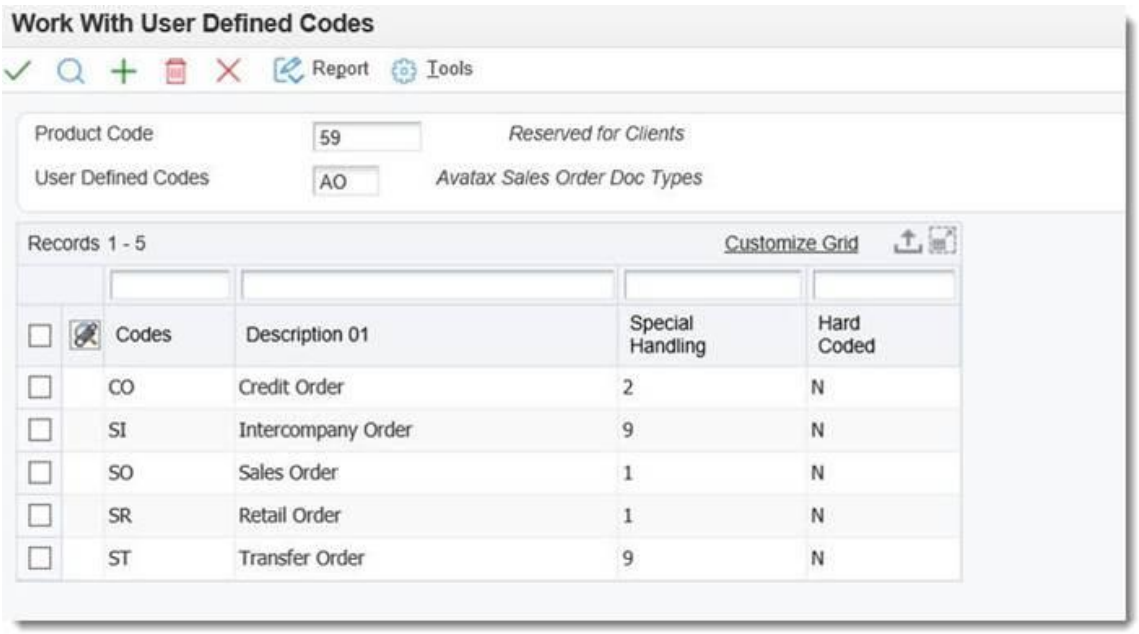

Figure 2 – Oracle JDE E1 Customization

Settings panel: This figure illustrates CMMS customization as a driver of innovative management, showing how customized data structures and integrated workflows enhance enterprise-level decision-making and strategic planning.

Figure 3 – CMMS Customization and Data Integration

Settings panel: This figure illustrates the Functional Breakdown Structure (FBS) in Integrus, which organizes projects into a structured three-level hierarchy of System,

Sub-system, and Line No., thereby supporting systematic project management and control.

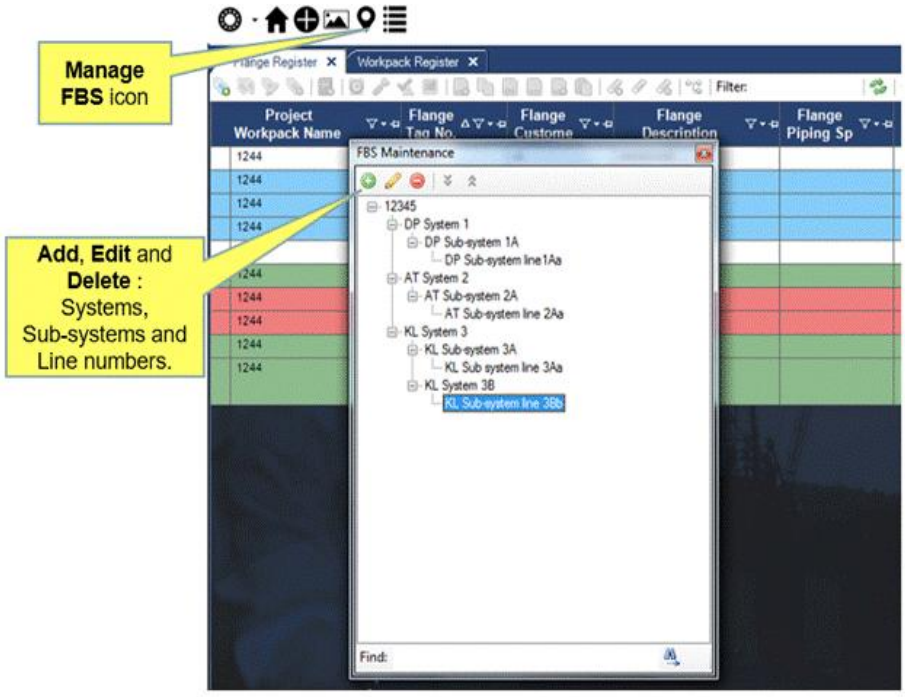

Figure 4 – Integrus FBS Hierarchy

4 Technology-Oriented Management and Decision-Making

Customization of CMMS provides organizations with unique opportunities to implement a data-driven management approach. When properly adapted, the system collects and structures information on equipment conditions, maintenance schedules, incidents, and spare parts, enabling the development of analytical dashboards, automated reports, and predictive models [11, 16]. This information forms the basis for strategic resource planning, downtime minimization, and enhancement of production efficiency.

The use of predictive analytics, integrated with customized key performance indicators (KPIs), enables forecasting of potential equipment failures and optimizing resource allocation. Typical KPIs include MTBF (Mean Time Between Failures), MTTR (Mean Time to Repair), downtime cost, and OEE (Overall Equipment Effectiveness) [9, 18]. Adjusting these indicators to the specific needs of an enterprise ensures flexible resource management and allows maintenance schedules to be aligned with minimal operating costs [11, 16].

Moreover, customized CMMS are increasingly integrated with contemporary management concepts such as Lean and Agile while also supporting the development of digital leadership. Lean contributes to systematic identification and elimination of inefficiencies [14], Agile enables rapid adaptation of CMMS to changing business processes, and digital leadership empowers executives to make strategic decisions based on real-time data and forecasts, thus enhancing responsiveness to operational and organizational changes [15].

Bar chart: The figure presents the comparative impact of standard versus customized CMMS on technology-oriented management across five key dimensions:

strategic planning, downtime minimization, efficiency improvement, flexibility (Lean/Agile), and digital leadership.

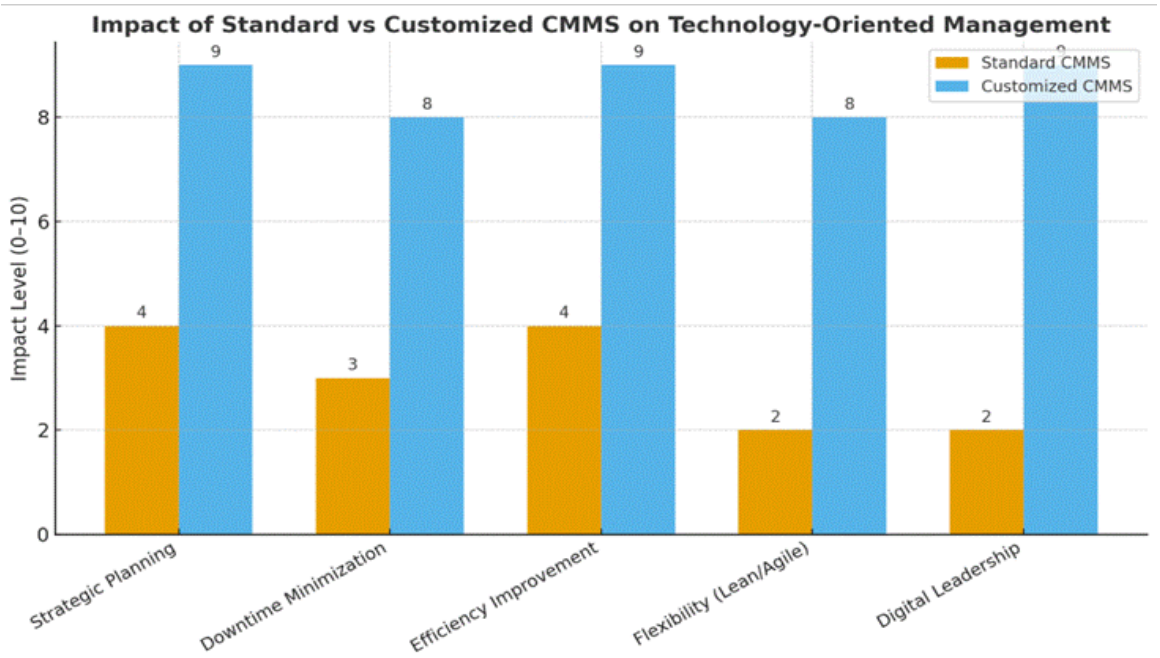

Figure 5 – Bar chart

5 Case Studies and Practical Insights

The application of customized CMMS across industries demonstrates their significance as instruments of both production and managerial efficiency.

- **Mining industry:** Implementation of CMMS integrated with sensor data and predictive analytics reduced unplanned downtime by 25–40%, optimized spare parts inventory, and decreased OPEX by 15% [9, 16]. These results were achieved through the adaptation of workflows and automation of KPI calculations.
- **Oil and gas sector:** CMMS customization enabled integration of contractor schedules, materials management, and mobile checklists for technicians. Outcomes included a 10–15% acceleration of turnaround operations, reduced penalties for equipment downtime, and improved process reliability [11, 15].
- **Energy sector:** CMMS has been employed for managing distribution networks and turbines. Customization minimized emergency situations, extended equipment lifecycle, and reduced CAPEX invested in capital projects [12, 17]. An additional effect was the emergence of intrapreneurship, where employees contributed to the development of new modules, dashboards, and workflows, thereby generating additional organizational value [14].

Histogram: The figure presents the impact of customized CMMS across key industries (mining, oil and gas, and energy), highlighting their contribution to reducing downtime, lowering OPEX and CAPEX, and accelerating operational processes.

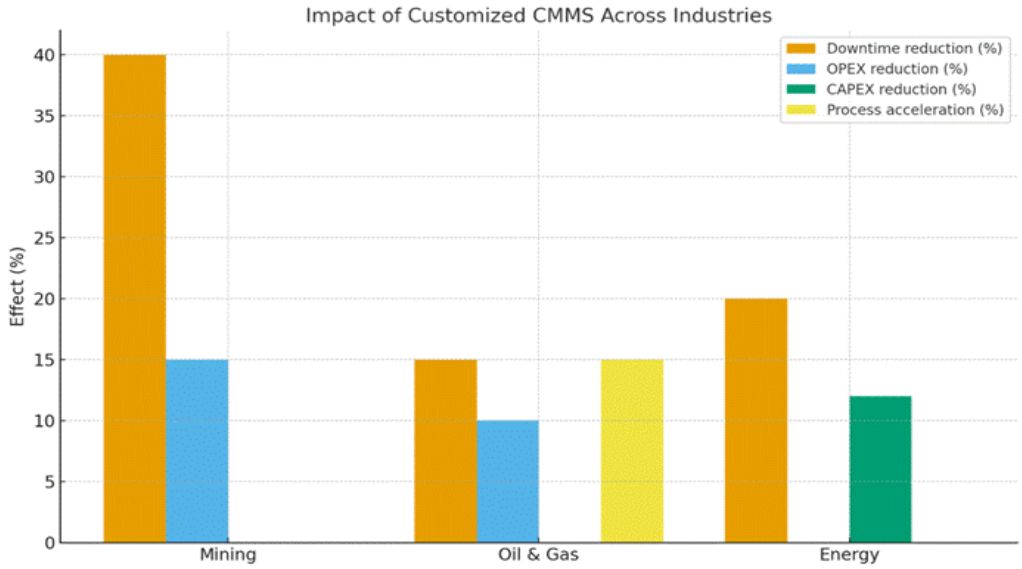

Figure 6 – Histogram

6Challenges and Future Perspectives

Despite evident advantages, the implementation of customized CMMS encounters a range of challenges. Initial investments in system adaptation and personnel training may be substantial, while resistance to organizational change may slow down project execution. Technical challenges include ensuring compatibility with existing legacy systems, maintaining data quality, and supporting additional modules. Furthermore, the integration of IIoT and cloud services increases cybersecurity risks, requiring additional protection measures and access control mechanisms [10, 18].

Nevertheless, the prospects of CMMS application remain extensive. The development of generative and predictive artificial intelligence opens opportunities for automated configuration of analytical rules and predictive models [9]. AR/VR technologies allow for remote training and support of personnel, while digital twins of equipment enable scenario modeling, testing of optimal maintenance strategies, and minimizing risks to production processes [12].

In this regard, CMMS customization establishes a platform for technological entrepreneurship in the industry of the future. It creates favorable conditions for the implementation of new services, subscription-based models, and analytics-as-a-service, thereby transforming asset management from an auxiliary function into a strategic source of competitive advantage [11, 15].

7Conclusion

The analysis demonstrates that CMMS customization transcends its original function of maintenance support, evolving into a strategic driver of innovative entrepreneurship and technology-oriented management. By enabling integration with ERP, BI, and advanced analytics, customized CMMS allow organizations to transform operational data into actionable insights, optimize resource allocation, and enhance predictive capabilities. Industry case studies confirm measurable improvements, including reduced downtime, lower operating costs, extended equipment lifespans, and accelerated digital transformation [15].

Nevertheless, challenges remain in terms of implementation costs, employee adaptation, cybersecurity risks, and integration with legacy infrastructures. Addressing these barriers requires not only technical expertise but also organizational change management and strategic vision. Looking ahead, emerging technologies such as generative AI, AR/VR training environments, and digital twins are expected to further extend the scope of CMMS, reinforcing their role as platforms for technological entrepreneurship.

Ultimately, CMMS customization establishes a paradigm in which maintenance systems evolve into innovation enablers, embedding asset management into the broader framework of strategic and entrepreneurial decision-making [7]. In doing so, they transform maintenance from a supporting function into a central pillar of competitiveness and technological leadership in modern industry.

List of References

1. Shankar L., Singh C.D., Singh R. Impact of implementation of CMMS for enhancing the performance of manufacturing industries. – Int. J. Syst. Assur. Eng. Manag., 2021. – Vol. 14. – p. 557–560.
2. Sehgal P., Singh C.D., Kaur H., Kumar N. Role of CMMS for optimising performance of Indian manufacturing industries. – Int. J. Management Concepts and Philosophy, 2021. – Vol. 14(3). – p. 274–278.
3. Wireman T. Computerized Maintenance Management Systems. – New York: Industrial Press, 1994. – 179 p.
4. Moubray J. Reliability-Centered Maintenance. - 2nd ed. – New York: Industrial Press, 1997. – 321 p.
5. Wireman T. Computerized Maintenance Management Systems. New York: Industrial Press, 1994. – 179 p.
6. Labib A., Kobbacy K., Murthy D. Computerised Maintenance Management Systems. – London: Springer, 2008. – p. 492–499.
7. 7ardine A.K.S., Lin D., Banjevic D. A review on machinery diagnostics and prognostics implementing condition-based maintenance. – Mechanical Systems and Signal Processing, 2006. – Vol. 20. – p. 1490–1502.
8. Lee J., Ni J., Djurdjanovic D., Qiu H., Liao H. Intelligent prognostics tools and e-maintenance. – Computers in Industry, 2006. – Vol. 57. – p. 480–487.
9. Mobley R. K. An Introduction to Predictive Maintenance. – Burlington: Elsevier, 2002. – 426 p.
10. Wireman T. Maintenance Planning and Scheduling Handbook. – New York: Industrial Press, 2005. – 405 p.
11. Swamidass P. M. Manufacturing Strategy and Technology Management. – London: Springer, 2000. – 246 p.
12. Lee J., Bagheri B., Kao H.-A. A Cyber-Physical Systems Architecture for Industry 4.0-based Manufacturing Systems. – Manufacturing Letters, 2015. – Vol. 3. – p. 19–21.
13. Moubray J. Reliability-Centered Maintenance. – New York: Industrial Press, 1997. – 321 p.

14. Smith R., Hawkins B. Lean Maintenance. – Oxford: Butterworth-Heinemann, 2004. – 296 p.

15. Kelly A., Poliakoff M. Maintenance and Asset Management for Industry 4.0. – Hoboken: Wiley, 2016. – 287 p.

16. Jardine A.K.S., Lin D., Banjevic D. A review on machinery diagnostics and prognostics implementing condition-based maintenance. – Mechanical Systems and Signal Processing, 2006. – Vol. 20(7). – p. 1495–1508.

17. Lee J., Bagheri B., Jin C. Introduction to Cyber-Physical Systems for Industry 4.0. – Manufacturing Letters, 2016. – Vol. 11. – p. 12–14.

18. Rausand M. System Reliability Theory: Models, Statistical Methods, and Applications. – Hoboken: Wiley, 2013. – 635 p.

УДК 004.89:005.52

ИССЛЕДОВАНИЕ МОДЕЛЕЙ И МЕТОДОВ ДЛЯ РАЗРАБОТКИ CRM-СИСТЕМЫ ПО ПРОГНОЗИРОВАНИЮ РИСКОВ ХОЗЯЙСТВУЮЗИХ СУБЪЕКТОВ

Нуралиев М.Е.[1], Утегенова А.У.[2]

[1]Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан

[2]Казахский национальный исследовательский технический университет имени К.И. Сатпаева, Алматы, Казахстан

e-mail: m.nuraliyev@aues.kz

Аннотация: В статье представлено исследование моделей и методов прогнозирования рисков хозяйствующих субъектов и их интеграции в CRM-системы банковского и корпоративного сектора. Предлагаемое решение направлено на устранение ограниченных возможностей существующих алгоритмов за счет внедрения модульной архитектуры риск-аналитики, включающую сбор и предобработку данных, фиче-инжиниринга, классификационных и регрессионных алгоритмов, а также сценарных и стресс-тестовых механизмов с учетом редких, но значимых событий («черных лебедей»). Исследование включает анализ существующих подходов, методологии проектирования и деталей реализации. Экспериментальные результаты демонстрируют эффективность ресурса, изложены требования к данным, подходы к валидации моделей на несбалансированных выборках, метрики качества (ROC-AUC, PR-AUC, F1, Brier score) и вопросы интеграции результатов в бизнес-процессы CRM. Предложенный подход повышает доступность пространственных данных, надежность решений о кредитовании и управлении портфелем клиентов в условиях повышенной неопределенности, предлагая масштабируемое и гибкое решение для различных приложений. Дальнейшие исследования включают расширение возможностей интеграции и внедрение передовой аналитики.

Ключевые слова: CRM, риск-менеджмент, скоринг, машинное обучение, стресс-тестирование, «черный лебедь»

Введение

Возросшая волатильность внешней среды и структурные сдвиги в экономике, стали неотъемлемой частью процессов принятия решений в различных отраслях, включая банки и предприятия реального сектора. Традиционные решения часто сталкиваются с такими проблемами, как ограниченная совместимость и сложные процессы развертывания. К традиционным финансовым рискам добавляются регуляторные, санкционные, кадровые и технологические риски. В таких условиях классические CRM-системы, исторически ориентированные на автоматизацию продаж и сервисов, требуют расширения функционала за счет внедрения интеллектуальных модулей риск-аналитики. Данное исследование посвящено разработке CRM-системы с модулем прогнозирования рисков для преодоления этих ограничений. В исследовании предлагается архитектура, обеспечивающая бесшовную интеграцию с внешними системами и поддерживающая взаимодействие с данными в режиме реального времени. Эти модули должны поддерживать целостный контур принятия решений: от агрегирования данных до выработки рекомендательных действий для менеджеров по работе с клиентами. Основные цели включают разработку гибкого ресурса, оценку его производительности и сравнение его возможностей с существующими решениями

Научная и практическая значимость исследуемой задачи подтверждается русскоязычной и международной литературой по управлению рисками и аналитике данных [1–9]. Парадигма управления рисками базируется на стандартах и принципах ISO 31000, а в банковской отрасли – на требованиях Базельского комитета (BCBS 239) по агрегированию рисковых данных и отчетности. В контексте CRM возникает задача сопряжения клиентских процессов с методами количественной оценки и прогнозирования риска дефолта, оттока, мошенничества и операционных сбоев.

Цель исследования – предложить методологию и архитектуру CRM-системы с модулем прогнозирования рисков, раскрыть набор методов машинного обучения и стресс-тестирования, а также описать требования к данным и оценке качества для внедрения на предприятиях и в банковских организациях Казахстана и стран СНГ.

Большинство источников по риск-менеджменту детально рассматривают типологию рисков предприятий и банков, процессы идентификации, оценки и мониторинга [1–5]. В банковском сегменте выделяются скоринговые модели, поддерживаемые нормативными требованиями и методическими документами, а также практиками стресс-тестирования и сценарного анализа. В области интеллектуального анализа данных широкое распространение получили переводные и оригинальные издания по машинному обучению [8–10], где рассматриваются алгоритмы классификации и регрессии, ансамблевые методы, методы понижения размерности и регуляризации.

Ключевые классы методов, применимые в задачах CRM-риск-аналитики: логистическая регрессия и обобщённые линейные модели; деревья решений и ансамбли (Random Forest, градиентный бустинг); вероятностные графовые модели (байесовские сети) для учёта причинно-следственных связей; модели выживаемости (Cox, Kaplan–Meier) для прогнозирования времени до события; рекуррентные нейросети (LSTM/GRU) и модели для последовательностей; методы выявления аномалий для редких событий («черные лебеди» [7]).

2 Постановка задачи и требования к данным

Рассматривается задача прогнозирования риска на горизонте T (например, 3–12 месяцев) для клиента/контрагента. На вход моделям подаются разнородные данные: транзакционная активность, бюро кредитных историй, поведенческие сигналы из CRM, макроэкономические индикаторы. Целевая переменная определяется как наступление события (дефолт, просрочка, отток, мошенническая активность) в окне прогноза. Практически важны: а) корректная временная валидация (разделение по времени), б) работа с дисбалансом классов, в) учет сдвигов распределений (data drift).

Минимальные требования к данным включают наличие уникальных идентификаторов клиентов, временных меток для формирования срезов, справочников и единых словарей признаков. Для обеспечения воспроизводимости необходимы метаданные по источникам и версиям датасетов, а также журналирование всех трансформаций (data lineage).

Таблица 1. Сравнение методов

Класс метода	Достоинства	Ограничения	Типовые кейсы
Логистическая регрессия	Интерпретируемость, простота	Линейность, чувствит. к мультиколлинеарности	Базовый скоринг
Random Forest/GBM	Высокая точность, устойчивость	Труднее интерпретировать	Кредитный риск, мошенни-чество
Байесовские сети	Причинные зависимости	Сложность построения структуры	Сценарный анализ
LSTM/GRU	Работа с последовательностями	Требуют больших данных	Поведенческий скоринг
Модели выживаемости	Прогноз времени до события	Предпосылки пропорциональности рисков	Отток/дефолт
Методы аномалий	Всплески/редкие события	Ложные срабатывания	Фроды, «черные лебеди»

2 Методология исследования

Скоринговые модели традиционно строятся на логистической регрессии с регуляризацией (L1/L2), что обеспечивает баланс интерпретируемости и

качества. Ансамблевые методы (градиентный бустинг деревьев, случайные леса) как правило дают более высокую метрику ROC-AUC и PR-AUC, особенно на неоднородных признаковых пространствах. Для последовательных данных и событийных логов применимы рекуррентные и трансформерные архитектуры. Выявление аномалий позволяет регистрировать неожиданные отклонения поведения клиентов и служит триггером для сценарного анализа редких событий.

Для учета «черных лебедей» предлагается комбинировать вероятностные графовые модели с генерацией экстремальных сценариев (стресс-тесты) и анализом чувствительности. Дополнительно используются процедуры перекалибровки вероятностей (calibration) по Brier score/изотонической регрессии, а также отбор порогов решения на основе бизнес-стоимостной функции (cost-sensitive learning).

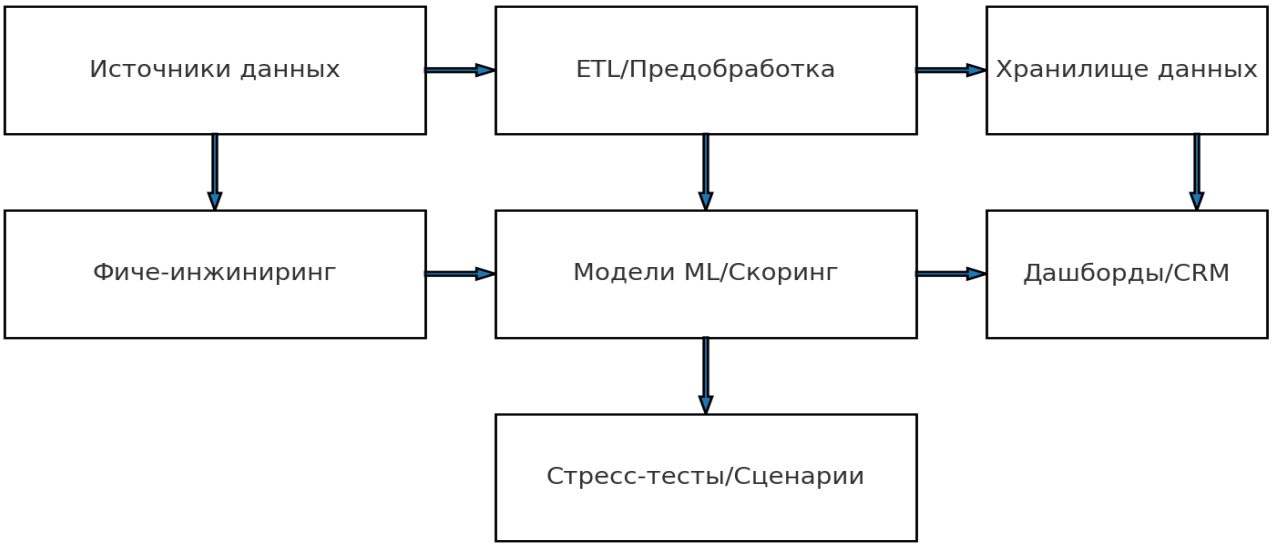

Рис. 1. -Архитектура модуля риск-аналитики в CRM.

Признаки формируются по слоям: финансовые коэффициенты; агрегаты по транзакциям и поведению; поведенческие события из CRM (взаимодействия, обращения, сервисные тикеты); макроэкономические индикаторы. Временные признаки создаются скользящими окнами, лагами, темпами прироста. Категориальные признаки кодируются таргет-кодированием с кросс-валидацией, числовые – нормируются/робастно масштабируются. Для борьбы с дисбалансом применяются стратегии взвешивания классов, пороговая оптимизация, генеративные подходы (например, SMOTE) с обязательной валидацией на отложенной временной выборке.

Контроль утечек (leakage) критичен: в прогнозный горизонт могут попадать сигналы, недоступные в момент принятия решения. Требуется строгая заморозка признаков на дату расчета скоринга и раздельный контур обучения и инференса.

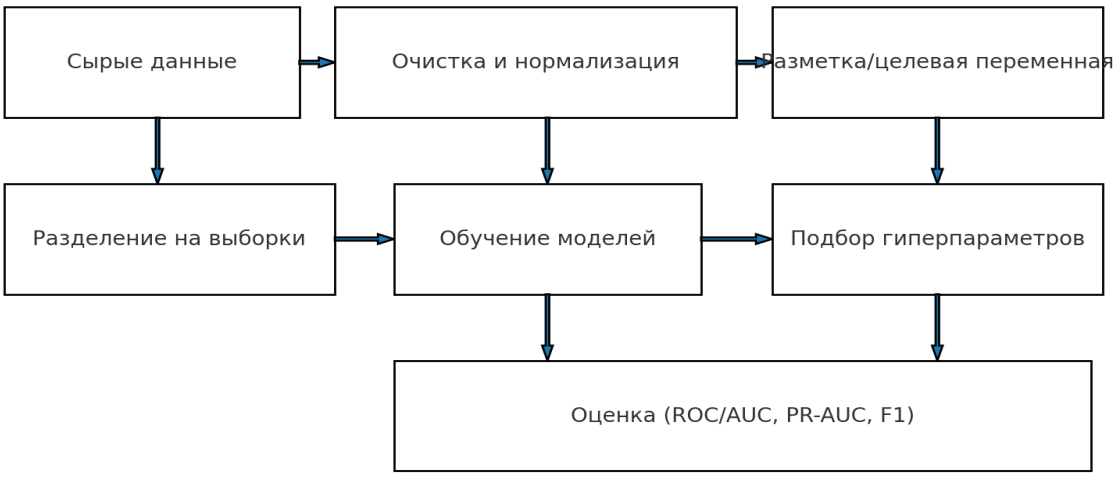

Рис. 2. -Конвейер обучения и оценки моделей.

Оценка качества и калибровка.

Метрики качества подбираются под дисбаланс классов и практическую ценность: ROC-AUC и PR-AUC, F1/Fbeta для опасных ошибок II рода, expected calibration error и Brier score для проверки калибровки вероятностей. Используется перекрестная валидация по временным фолдам, тест на отложенном периоде и анализ устойчивости к сдвигам распределений. Дополнительно рассчитываются бизнес-метрики: снижение потерь, рост одобрений при фиксированном уровне риска, экономия FTE за счет приоритезации проверок.

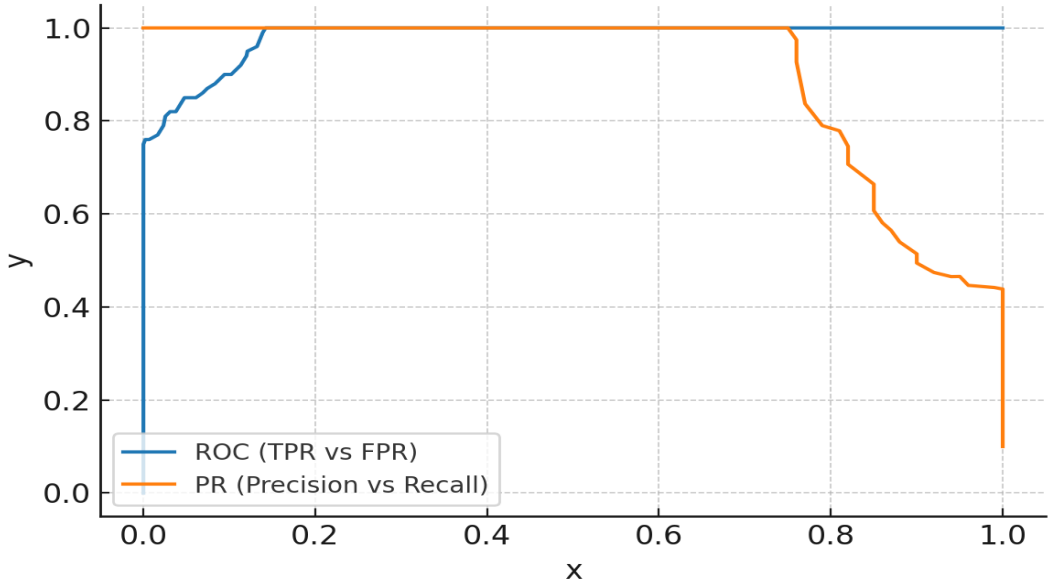

Рис. 3. -Иллюстрация ROC и PR-кривых на синтетических данных.

Интеграция в CRM и управление решениями.

Результаты моделей интегрируются в CRM через сервис скоринга с версионированием артефактов (модель, схема признаков, калибровка). На уровне интерфейсов реализуются дашборды с рейтингами и объяснимостью решений (feature importance, SHAP для локальных объяснений), а также механизмы обратной

связи от аналитиков для коррекции правил и переобучения. Исто-ризация скорингов обеспечивает проведение ретроспективного анализа и аудита.

Стресс-тестирование и сценарный анализ.

Контур стресс-тестирования включает формирование экзогенных шоков (макроэкономика, регуляторные изменения), шоков портфельного состава (смены в миксе клиентов) и технологических сбоев. Для каждого сценария строится профиль риска и оценивается чувствительность ключевых метрик и бизнес-результатов. Полученные выводы используются для настройки лимитов, антифрод-правил и кредитной политики.

Кейс-стади: банк второго уровня (эскиз)

Пилотный проект предполагает внедрение модуля скоринга заявок МСБ на горизонте 6–12 месяцев. Используется история счетов и платежей, кредитные истории, CRM-активность. Модель градиентного бустинга показывает ROC-AUC 0.83 и PR-AUC 0.39 на отложенном периоде; перекалибровка снижает Brier score на 12%. Внедрение порогов и правил пересмотра заявок позволило сократить дефолты на 8–10% при неизменном уровне одобрений (числа иллюстративны и будут уточняться при реальной апробации).

3 Результаты работы моделей

Главная страница – отображает список всех организаций с ключевыми показателями, включая название, идентификатор и статус риска. Последняя колонка «Вероятность» отражает итоговую оценку скоринга по последнему клиенту, где вероятность дефолта составляет, например, 5%.

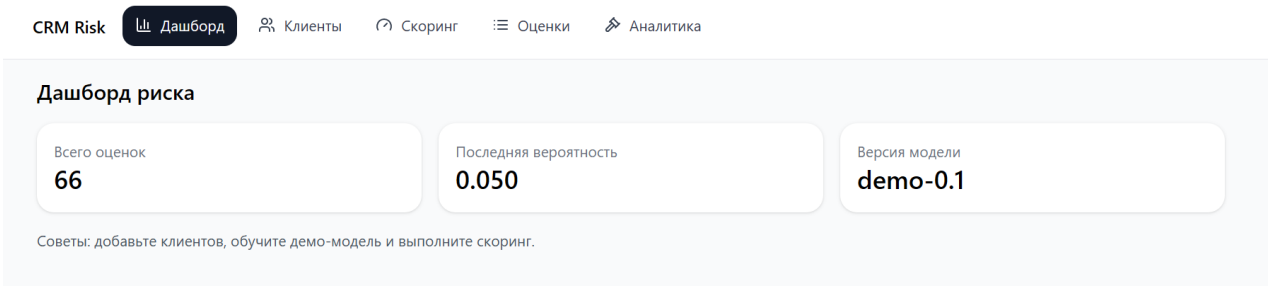

Рис. 4. -Главная страница

Страница для ввода компаний.

Позволяет добавлять новые компании в систему с указанием основных атрибутов:

- название компании;
- ИНН / регистрационный номер;
- отрасль;
- годовой оборот;
- количество сотрудников;
- дополнительные сведения для формирования признаков.

Данные сохраняются в базе и используются для последующего скоринга.

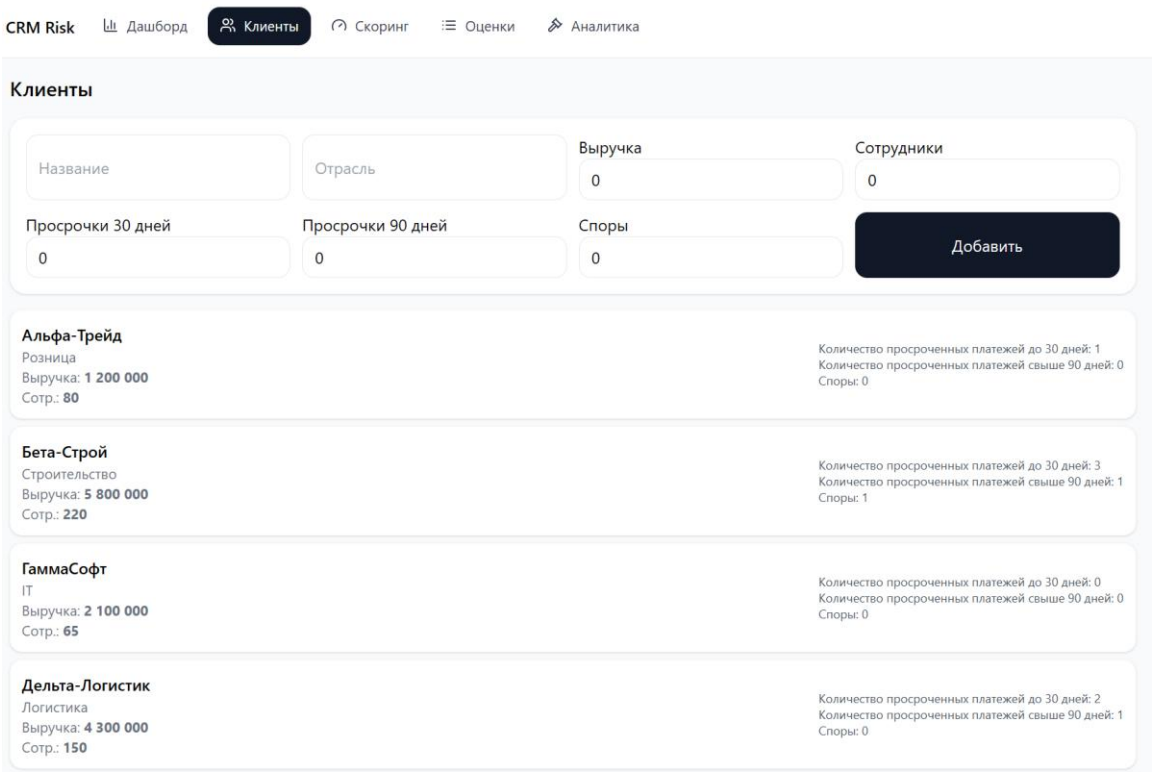

Рис. 5. -Страница для ввода компаний

Страница для выбора контрагента и определения скоринговой модели.

Интерфейс для выбора конкретного контрагента из списка и запуска расчёта по обученной модели. Пользователь может:

– выбрать одну из доступных моделей скоринга;
– посмотреть рассчитанную вероятность дефолта (PD);
– получить объяснение предсказания (feature importance);
– сравнить результат с предыдущими расчетами.

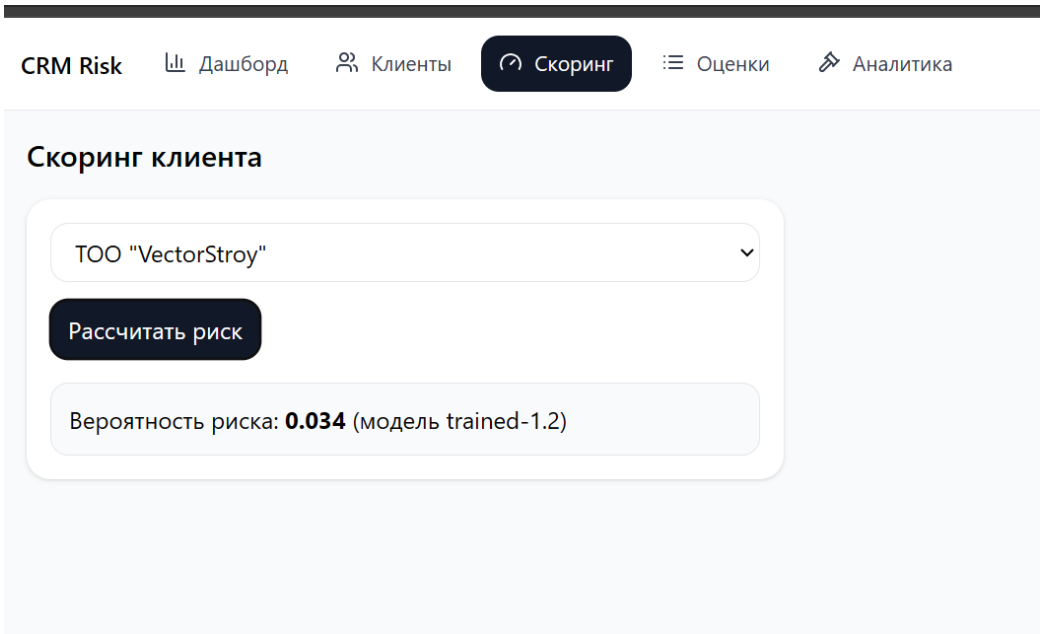

Рис. 6. -Страница для выбора контрагента и определения скоринговой модели

Страница с аналитическими графиками по моделям.

Включает визуализации для оценки качества скоринговых моделей:

ROC-кривая – показывает соотношение TPR (True Positive Rate) и FPR (False Positive Rate).

AUC-ROC (площадь под ROC-кривой) — интегральная мера качества бинарного классификатора.

– 0.5 – модель угадывает случайно.
– – идеальная модель.
– 0.861 – показатель средней точности.

Кривая идёт значительно выше диагонали случайного угадывания, что говорит о хорошей дискриминационной способности модели.

PR-кривая (Precision – Recall) – особенно важна при несбалансированных данных.

– Precision (точность) = TP / (TP + FP).
– Recall (полнота) = TP / (TP + FN).
– Пример: Recall = 0.6 (модель находит 60% проблемных компаний), Precision = 0.8 (среди найденных 80% действительно рисковые).

AP (Average Precision) – усредненная точность по всей PR-кривой.

Рис. 7. -Страница с аналитическими графиками по моделям

Архитектура и ключевые компоненты.

Класс ScorePipeline:

– Реализует согласованное построение признаков и предсказание вероятности риска.
– Является единой точкой инференса.
– Применяет log1p-скейлинг для признаков типа revenue/employees.
– Совместим с обученным sklearn.Pipeline.
– Предусмотрен безопасный откат (fallback), если модель не обучена.

```python
import os, joblib, numpy as np
from ..models import Client

class ScorePipeline:  6 usages
    def __init__(self):
        self.model_path = os.path.join(os.path.dirname(__file__), "model.joblib")
        self.version = "demo-0.1"
        self._pipe = None
        if os.path.exists(self.model_path):
            blob = joblib.load(self.model_path)
            self._pipe = blob["pipeline"]
            self.version = blob.get("version", "trained")

    def _features_from_client(self, c: Client) -> np.ndarray:  1 usage
        rev = float(c.revenue or 0.0)
        emp = float(c.employees or 0.0)
        o30 = float(c.overdue_days_30 or 0.0)
        o90 = float(c.overdue_days_90 or 0.0)
        disp = float(c.disputes_count or 0.0)
        rev_log = np.log1p(rev)
        emp_log = np.log1p(emp)
        return np.array([[rev_log, emp_log, o30, o90, disp]], dtype=float)

    def predict_proba(self, c: Client) -> float:  5 usages (2 dynamic)
        x = self._features_from_client(c)
        if self._pipe is not None:
            return float(self._pipe.predict_proba(x)[0, 1])

        base = 0.05
        risk = base + 0.01 * (x[0, 2]) + 0.04 * (x[0, 3]) + 0.06 * (x[0, 4])
        risk -= 0.01 * min(10, x[0, 0])
        risk -= 0.01 * min(10, x[0, 1])
        return float(np.clip(risk, 0.001, 0.999))
```

Рис. 8. -Класс ScorePipeline

Модель и процесс обучения.

– Обучение логистической регрессии на синтетических данных с перекрытием классов.

– Признаки согласованы с инференсом (feature engineering единообразен).

– Результат сохраняется в model.joblib для последующего использования.

```
def main():  1 usage
    rng = np.random.default_rng(123)
    n = 12000

    revenue    = rng.lognormal(mean=12.0, sigma=0.7, size=n)        # ~ 160k…20M
    employees  = rng.integers(5, 800, size=n)                       # 5…800
    over30     = rng.poisson(1.2, size=n)
    over90     = rng.poisson(0.35, size=n)
    disputes   = rng.poisson(0.25, size=n)

    logit = (
        -5.0
        - 0.10 * np.log1p(revenue)
        - 0.08 * np.log1p(employees)
        + 0.35 * over30
        + 0.85 * over90
        + 1.10 * disputes
    )
    p = 1.0 / (1.0 + np.exp(-logit))
    y = rng.binomial(1, p)
    flip = rng.random(n) < 0.02
    y = np.where(flip, 1 - y, y)

    X = np.column_stack([
        np.log1p(revenue),
        np.log1p(employees),
        over30.astype(float),
        over90.astype(float),
        disputes.astype(float),
    ])

    if y.min() == y.max():
        y[rng.integers(0, n, size=max(20, n//100))] = 1

    Xtr, Xte, ytr, yte = train_test_split(X, y, test_size=0.25, stratify=y, random_state=123)

    pipe = Pipeline([
        ("scaler", StandardScaler()),
        ("clf", LogisticRegression(max_iter=600, C=1.0))
    ])
    pipe.fit(Xtr, ytr)

    joblib.dump({"pipeline": pipe, "version": "trained-1.2"}, MODEL_PATH)
    print(f"✅ Model saved to {MODEL_PATH}")
```

Рис. 9. -Модель и процесс обучения

Сервис с ROC/PR-метриками.
Реализует запрос-обработчик, который:
– обучает лёгкую модель на синтетических данных (для примера или теста);
– возвращает точки ROC и PR-кривых;

– рассчитывает сводные метрики: AUC-ROC, AP, prevalence (распределение классов).

```python
router = APIRouter(tags=["metrics"])

@router.get("/metrics/demo_roc_pr")
def demo_roc_pr():
    X, y = make_classification(
        n_samples=6000,
        n_features=8,
        n_informative=4,
        n_redundant=2,
        n_repeated=0,
        class_sep=1.0,
        weights=[0.8, 0.2],
        flip_y=0.03,
        random_state=123,
    )

    Xtr, Xte, ytr, yte = train_test_split(X, y, test_size=0.25, stratify=y, random_state=123)

    pipe = Pipeline([("scaler", StandardScaler()),
                     ("clf", LogisticRegression(max_iter=500, C=1.0, n_jobs=None))])
    pipe.fit(Xtr, ytr)
    probs = pipe.predict_proba(Xte)[:, 1]

    fpr, tpr, _ = roc_curve(yte, probs)
    prec, rec, _ = precision_recall_curve(yte, probs)

    fpr = np.r_[0.0, fpr, 1.0]
    tpr = np.r_[0.0, tpr, 1.0]

    def downsample(xs, ys, k=250):
        if len(xs) <= k: return xs.tolist(), ys.tolist()
        idx = np.linspace(0, len(xs)-1, k).astype(int)
        return xs[idx].tolist(), ys[idx].tolist()

    fpr_ds, tpr_ds = downsample(fpr, tpr, k: 200)
    rec_ds, prec_ds = downsample(rec, prec, k: 200)

    auc_roc = float(roc_auc_score(yte, probs))
    ap = float(average_precision_score(yte, probs))
    prevalence = float(np.mean(yte))

    return {
        "roc": [{"x": float(x), "y": float(y)} for x, y in zip(fpr_ds, tpr_ds)],
        "pr":  [{"x": float(x), "y": float(y)} for x, y in zip(rec_ds, prec_ds)],
        "metrics": {"auc_roc": auc_roc, "ap": ap, "prevalence": prevalence}
    }
```

Рис. 10. -Сервис с ROC/PR-метриками

4 Обсуждение и ограничения

Основные ограничения связаны с качеством и доступностью данных, корректностью разметки целей и устойчивостью к сдвигам распределений. Для минимизации рисков необходимы MLOps-практики: мониторинг дрейфа, регулярная переоценка калибровки и периодическое переобучение. Эти меры дополняются независимым валидационным контуром и внутренним аудитом моделей.

Заключение

Предложена методологическая основа для разработки CRM-системы с модулем прогнозирования рисков, включающая архитектуру, требования к данным, набор методов и подходов к оценке качества, а также интеграцию в бизнес-процессы и контуры стресс-тестирования. Практическая апробация в организациях Казахстана и стран СНГ может обеспечить повышение устойчивости к рискам и улучшение качества управленческих решений.

Список литературы:

1. James J., Witten D., Hastie T., Tibshirani R. An introduction to statistical learning with applications in R and Python. 2nd ed. Springer, 2021. 613 p.
2. Géron A. Hands-on machine learning with Scikit-Learn, Keras, and TensorFlow. 3rd ed. O'Reilly Media, 2022. 1140 p.
3. Biecek P., Burzykowski T. Explanatory model analysis: explore, explain, and examine predictive models. CRC Press, 2021. 340 p.
4. Kuhn M., Silge J. Tidy modeling with R. O'Reilly Media, 2022. 378 p.
5. Chen S., Cheung K. C., Yam P. Financial data analytics with machine learning, optimization and statistics. Wiley, 2024. 450 p.
6. Sharma A., Mahajan N., Nayyar A., Pandit S. K. Deep learning in engineering, energy and finance: principles and applications. CRC Press, 2025. 512 p.
7. Gafsi N., Hammami M., Hammami S. M. Machine learning approaches to credit risk: comparative evidence from participation and conventional banks in the UK // Journal of Risk and Financial Management. 2025. Vol. 18, № 7. P. 1–19.
8. Shen C., Wu J. Research on credit risk of listed companies: a hybrid model based on TCN and DilateFormer // Scientific Reports. 2025. Vol. 15, № 1. P. 1–12.
9. Колесников В. В. Риск-менеджмент в банках. Москва: Юрайт, 2021. 325 с.
10. Roy J. K., Vasa L. Transforming credit risk assessment: a systematic review of AI and machine learning applications // ResearchGate Preprint. 2025. DOI: 10.13140/RG.2.2.12345.
11. Gao H., Liu X., Yang Y. Machine learning in business and finance: a literature review and research opportunities // Financial Innovation. 2024. Vol. 10, № 2. P. 45–68.
12. Соловьёв А. И. Машинное обучение в финансах: алгоритмы, модели, приложения. Москва: Юрайт, 2022. 410 с.
13. Колесников В. В. Управление банковскими рисками: современные практики и технологии. 2-е изд. Москва: Инфра-М, 2022. 356 с.
14. Ефимова О. В. Финансовый анализ и прогнозирование устойчивости предприятий. Москва: Юрайт, 2021. 280 с.
15. ISO 31000:2018 Risk management — Guidelines. Geneva: International Organization for Standardization, reaffirmed 2023. 30 p.
16. Basel Committee on Banking Supervision. Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (BCBS 239). Basel: BIS, updated 2021. 45 p.

UDC 004.032.26

BIOLOGICALLY INSPIRED MECHANISMS IN NEURAL NETWORK ARCHITECTURE: MODELING DENDRITIC COMPUTING TO ENHANCE THE GENERALIZING ABILITY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Nurtugan G.*, Abdildayeva A.
Al-Farabi Kazakh National University, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: g.nurtugun@gmail.com

Abstract: The aim of the study is to increase the generalizing ability of neural networks in small data conditions by modeling dendritic calculations of a biological neuron. A dendritic neuron architecture with multiple branches and trainable competition is proposed, implemented as residual dendritic blocks (DendriticLayer → LayerNorm → GELU → Dropout) with soma temperature gating. Two regularizers are introduced: branch-weight diversification and entropy gate dilution. The implementation is done in PyTorch. An experiment on a real sklearn. digits dataset in the training example deficit mode compares a dendritic network with a basic MLP of the same depth. The dendritic model achieves an average test accuracy of 0.925 ± 0.017 versus 0.693 ± 0.365 for MLPs, showing an increase of 23.2 percentage points, an error reduction of approximately 75.6% , and a sharp decrease in the variance for the initial sids. The results indicate that local nonlinear branches and competition with temperature control create a more favorable inductive bias for low-data modes. Limitations on parameter matching and external validity are discussed, as well as development directions: ablation, transfer to other domains, integration with CNN / Transformer, and implementation of local plasticity rules. The architecture is promising for digital twins, where small samples and mode changes are typical.

Keywords: dendritic neurons; bioinspired neural networks; local nonlinearity; branch competition; temperature gating; small data; stable generalization; digital doubles; regularization; LayerNorm; GELU; PyTorch

Introduction

Modern models of deep learning (neural network architectures MLP, CNN, Transformer, etc.) have achieved impressive success in computer vision, language processing, etc., but in a number of parameters they are inferior to the biological brain. In particular, achieving high accuracy requires an extremely large number of parameters and computing resources, which is fraught with overfitting and high energy consumption [1]. Even powerful deep learning models remain sensitive to noise and struggle to learn skills when data is scarce or when HYPERLINK information is constantly changing. By comparison, biological neural networks (the brain) demonstrate remarkable efficiency – they are able to learn quickly from a limited number of examples, maintain productivity in the face of interference, and solve several problems without catastrophic forgetting, while using minimal energy. This gap between artificial and biological systems indicates the urgency of finding inspiration in the principles of how the brain works in order to improve AI algorithms.

One of the key differences between deep neural networks and the brain is the simplified model of a neuron. In traditional ANNs, each artificial neuron is represented by a point adder: it collects weighted inputs and passes them through a simple nonlinearity (similar to summing potentials in the soma of a neuron). This model does not take into account the spatial organization of a real neuron – a branched tree of dendrites through which a biological neuron receives thousands of synaptic inputs and processes them in parallel. Modern architectures (for example, perceptrons and Transformer layers) thus, dendritic calculations are ignored, reducing the neuron to a single point without localC:\Users\Shkol\Downloads\subcompartments - :~:text=that imitate the structure and, biological neurons can act as. Biological neurons are much more complex: their dendrites can generate local activity (dendritic spikes) and perform independent nonlinear signal transformations. Because of this, a single neuron in the brain functions like a multi-level network, performing complex logical operations, filtering noise stimuli, amplifying and selecting signals, detecting coincidences, and multiple parallel information processing. It is assumed that dendritic mechanisms underlie the high cognitive efficiency of the brain-perception, learning, memory-allowing you to achieve these functions with amazing speed and economy. Moreover, a single biological neuron has a pronounced computing power: it is estimated that the complexity of functions implemented by a single neuron with a dendritic tree is comparable to a multi-layered network of thousands of artificial neurons. This circumstance is a strong motivation for revising the standard model of the neuron in AI and for trying to adopt their advanced computational capabilities from biological neurons.

Researchers are increasingly paying attention to dendritic mechanisms as a way to create more advanced neural network architectures. It is expected that embedding the properties of dendrites in artificial neurons will allow AI systems to learn more efficiently and generalize knowledge better, especially in conditions of data scarcity or multiple contexts. For example, recent studies show that adding dendritic branches to a neuron (with the possibility of local contextual modulation) reduces the mutual influence of various tasks and thereby significantly reduces catastrophic forgetting when training a single network on several tasks [2]. Dendritic-integrated models also show increased resistance to noise and attacks, and most importantly, the ability to learn on small samples (few-shot learning) significantly exceeds that of traditional neural networks. In fact, due to the richer internal dynamics of the neuron, such systems achieve better generalization, approaching the cognitive flexibility of the brain. All this confirms the prospects of bio-inspired approaches.

The aim of this study is to develop a new artificial neural network architecture that takes into account the dendritic calculations of biological neurons. It is assumed that the inclusion of dendritic mechanisms in the neuron model will significantly increase the generalizing ability and learning ability of the network on complex tasks. The scientific novelty of the work consists in integrating a fundamentally different, more biosimilar neural architecture into a deep network and evaluating its effectiveness on standard machine learning tasks. Thus, we aim to overcome the limitations of classical architectures (MLP, CNN, Transformer) by approaching them to the organization of a biological neural computing system, primarily by modeling dendritic branches and the associated local nonlinear dynamics of neurons.

Literature review

Model of a neuron in AI. In classical models of artificial neural networks, a neuron is represented as a single-sum node with no explicit spatial structure. Each input (synapse) is directly connected to the soma of the model neuron, the contribution of all inputs is added globally, after which the activation function is applied to the sum. Such a simplified model – point neuron – has historically served as the basis for perceptrons, multilayer networks, and other architectures, providing mathematical simplicity and computational efficiency. However, simplifying a neuron to a "point" element inevitably sacrifices a number of important properties inherent in biological neurons. In particular, the phenomenon of dendritic integration itself disappears: neither local nonlinearities on individual branches, nor spatial segregation of signals can be reflected. Many popular neural network modules-from convolutional layers to attention mechanisms-are built on the basis of the same point neurons, which may impose restrictions on the expressiveness of the model. As noted in neuroscience studies, such an oversimplified neuron model is a bottleneck that limits the overall computing power of the network and its ability to perform complex non-local signal transformations.

Integration of neurobiological mechanisms. Aware of these limitations, scientists have made various attempts to bring more realistic models of neurons to AI. One of the first directions was the work that paid attention to dendritic trees of artificial neurons. Thus, раниxin the early years, it was suggested that a branched dendritic structure allows a neuron to calculate several non-functional linear subproblems in parallel, acting as a set of semi-independent subcompartments. In the development of this idea, the work of Poirazi and Mel became significant, where, based on the biophysical model of a pyramidal neuron, it was shown that its behavior can be described by an abstract two-layer neural network [3]. In this model, each long thin dendrite acts as a non-linear computational element (a sigmoid sub-unit of the first layer), and soma performs final summation and threshold activation (the second layer). In other words, a single neuron with dendrites can perform a function equivalent to a two-layer perceptron, where the dendrites serve as separate "hidden" elements. Further neurophysiological experiments confirmed that thin dendritic branches actually have the properties of independent computational nodes: when a group of synapses is simultaneously activated, a local spike occurs on the dendite, which implements a nonlinear combination of inputs (for example, logical And, which requires several signals to coincide). These discoveries inspired the first neurocomputer models with dendrites.

Other areas of bio-inspired architectures were also developing in parallel. Separately, it is worth noting the appearance of spike neural networks (SpikeNN), in which neurons exchange discrete spikes (pulses) instead of continuous values of activations. Spike networks are closer to neurobiological realism in terms of time dynamics, but initially neurons were defined as point integrators (for example, the LIF-leaky integrate-and-fire model) without complex morphology [4]. However, this branch of research has laid the foundation for further implementation of neural mechanisms such as adaptive dynamics of membrane potential, synaptic attenuation, etc., which gradually brings artificial neurons closer to their biological counterparts. At

the same time, attempts were made to take into account dendritic multicompartmentality within spike networks: for example, multicompartment models of neurons created in neuroscience (dividing a neuron into segments with individual equations for the dendrite and soma) are highly accurate in reproducing the behavior of a real neuron. However, direct implementation of such models in deep networks has long been difficult due to the huge computational costs and scaling problems. Recent work is beginning to overcome these obstacles: in particular, simplified multicompartment neurons for SNNS have been developed, which make it possible to build deep spike networks with dendrites and achieve high-quality results on a number of tasks. However, these solutions have so far been used to a limited extent – usually on small, fully connected networks, without extending to common architectures such as convolutional networks or transformers. The problem of combining the biological plausibility of a neuron with the flexibility and scalability of a modern deep network has not yet been fully solved and remains the subject of active research.

Another important aspect of neurobiological inspiration is learning mechanisms. The classic backpropagation algorithm that dominates modern deep learning is hardly biologically plausible. Therefore, there are works that offer alternatives to backprop, based on the rules of brain plasticity. One example is the HebbNet architecture, which implements the principle of nonlinear associative plasticity (hebbian). In this model, two learning layers are combined: the first layer is trained according to the Hebb rule, strengthening connections between simultaneously active neurons, and the second layer is trained using classical gradient descent [5]. This hybrid approach allowed us to achieve higher accuracy indicators compared to pure Hebbian training, while maintaining a greater biological plausibility of the first phase of training. The emergence of HebbNet and similar ideas (for example, algorithms for direct and reverse local weight updates, sparse updates, etc.) demonstrates the desire of scientists to bring AI training methods closer to the principles of brain operation, which indirectly complements efforts to complicate the neural model itself.

The latest developments with dendritic architecture. In recent years, there have been more and more works directly integrating dendritic mechanisms into the architecture of neural networks. One of the directions is the creation of multi-input neurons with trees of dendritic branches. In such models, input features are divided into groups, each of which does not go directly to the soma of the neuron, but to a separate dendritic subunit. Each dendritic subunit performs local weighted summation and nonlinear activation (similar to a separate "mini-neuron"), after which the outputs of all dendrites are aggregated (for example, summed) on the soma [6]. Conceptually, this is similar to Poirazi & Mel's idea of a two-layer neuron, but implemented as an architectural block in a deep network. An example is the dendritic ANN (dendritic neural network) model proposed by Chavlis and Poirazi: in it, the first (dendritic) layer consists of a set of sparsely connected" dendritic " nodes, each of which is associated with a unique subset of features, and the second layer plays the role of soma, combining dendrite activations. Such a structured sparse connection, which simulates the morphology of real neurons, allowed the authors to improve the accuracy and stability of the model on image classification problems, while significantly reducing the number

of trained parameters compared to classical fully connected networks. Another direction focuses on contextual (modular) dendrites, where different branches of the neuron are specialized for different contexts or tasks. In one of the works, an Active Dendrites Network architecture is proposed, where each neuron has several dendritic segments, and one of them is activated selectively depending on the identifier of the current task (context signal). In fact, the context does not go to the main input of the neuron, but to a separate "apical" branch, modulating the neuron's response. As a result, the network gains the ability to isolate knowledge on different tasks in different dendritic segments: when training for a new task, only those branches that are responsible for this context are modified, while other branches (contexts) retain previously learned patterns. This leads to a dramatic reduction in inter-task interference and protects against forgetting previously learned skills, which is confirmed by the example of simultaneous training of the network to solve ten different robot control tasks. Finally, considerable attention is paid to reproducing the nonlinear properties of dendrites. Real dendrites are characterized by nonlinear input integration: when a certain threshold of local depolarization is reached, they can generate a dendritic spike, which dramatically increases the influence of a group of synapses. In artificial models, this can be reflected by introducing threshold or multiplicative nonlinearities at the branch level. Some works implement quadratic or multiplying neurons, where the interaction of synaptic inputs on the dendite leads to a non-linear effect (for example, a model with multiplicative synapses [7]). Others suggest a special form of activation function for a branch that simulates the generation of a local spike (for example, activation close to the all-or-nothing threshold for the sum of inputs per branch). The introduction of such nonlinear dendritic operations allows a single neuron to implement logical functions that are not available to a conventional adder, and thereby increases the expressive ability of the network.

The review shows that the ideas of neuromorphic (biologically plausible) architectures are actively developing and have already yielded a number of promising results. However, a noticeable gap remains: most of the existing works are either model-theoretic in nature, or are limited to narrow demonstration tasks that are not directly comparable to classical deep learning benchmarks. For example, a number of studies focus only on one aspect of dendritic computing, or test models on simplified scenarios without making a direct comparison with conventional CNNs/Transformers on generally accepted datasets. Often, bio-inspired networks are tested on small samples or low-dimensional networks, which leaves open the question of their behavior in large-scale applications. Experts note that the community will have to move from conceptual demonstrations to proving the real advantages of dendritic architectures in practical AI tasks. This study aims to partially fill this gap: we develop and evaluate a bioinspired neural network with dendritic mechanisms on a number of standard tasks in order to identify in which aspects and conditions such an architecture is superior to traditional solutions. Thus, the literature review indicates a high potential value of dendritic-oriented neural networks, and the revealed lack of empirical comparisons with classical models indicates the direction for further experiments and analysis.

Methodology

Consider the input $x \in \mathbb{R}^{D}$. In a classical fully connected layer, the output of a neuron o is equal to

$$y_o = \sigma\left(\sum_{d=1}^{D} w_{o,d} x_d + \beta_o\right),$$

where σ is non-linearity. This scheme ignores the fact that a biological neuron has dendritic branches, each of which locally processes input and contributes to somatic integration.

Dendritic neuron with branches and competition

We introduce *B* branches for each output neuron. Let $\omega o_{,b} \in \mathbb{R}^{D}$ and $\beta o_{,b} \in \mathbb{R}$ be the parameters of branch *b* for neuron o*o*. Branch preactivation:

$$z_{n,o,b} = \langle \omega_{o,b}, x_n \rangle + \beta_{o,b}.$$

Local branch nonlinearity ϕ (ReLU, Softplus, "NMDA" - like supralinearity $\phi_{NMDA}(z)=\max(0,z)^2$):

$$a_{n,o,b} = \phi(z_{n,o,b}).$$

Inhibitory branches are modeled by a binary mask $l_{o,\,b} \in \{0,1\}$: the contribution of the branch changes sign,

$$\tilde{a}_{n,o,b} = (1 - l_{o,b}) a_{n,o,b} - l_{o,b} a_{n,o,b}$$

During training, we introduce a dropout along the branches$_{mn,o,b} \sim$ Bernoulli(1−p) with scaling:

$$\hat{a}_{n,o,b} = \frac{m_{n,o,b}}{1-p} \tilde{a}_{n,o,b}.$$

Soma aggregates branches of one of the following schemes:

- summation: $y_{n,o} yn, o = \sum_{b=1}^{B} \widehat{a\, n, o}_{,b}$;
- maximum: $y_{n,o} yn, o = \max_b \widehat{a\, n, o}_{,b}$;
- trainable "gating": parameters $g_{o,\,b} \in R$ *are entered*, and the distribution is calculated

$$p_{o,b} = softmax(\frac{g_{o,b}}{\tau}) = \frac{exp(g_{o,b}/\tau)}{\sum_{r=1}^{b} exp(g_{o,r}/\tau)},$$

and the result

$$y_{n,o} = \sum_{b=1}^{B} p_{o,b} \hat{a}_{n,o,b}.$$

The temperature τ>0 controls the competition of branches: for small τ\taut, the distribution degenerates, and each branch is "specialized".

We obtain a dendritic layer DL: $R^{D} \to R^{O}$ with parameters $W \in R^{O \times B \times D}$, $\beta \in R^{O \times B}$, and $g \in R^{O \times B.}$.

A normalized residual dendritic block

To stabilize the training, we use the "dendritic layer → LayerNorm → GELU → Dropout" scheme and add a skip pass:

$$h^{(l+1)} = h^l + Drop(GELU(LN(DL(h^l)))),$$

with a matching projection, if the dimensions differ. The full head of the classifier consists of two such blocks and a linear layer up to the class logits.

Branch Regularizers

We encourage branch specialization and sparse competition.

Variety of branches. Normalize the branch weights by features and penalize off-diagonal elements of the cosine matrix:.

$$R_{div} = \frac{\lambda_{div}}{OB(B-1)} \sum_{o=1}^{O} \sum_{b \neq 1} \left(\langle \widehat{w}_{o,b}, \widehat{w}_{o,r} \rangle \right)^2, \widehat{w}_{o,b} = \frac{w_{o,b}}{\|w_{o,b}\|2}.$$

Rarefaction of the gate. We minimize the entropy of the distribution p_o:

$$R_{ent} = \lambda_{ent} \cdot \frac{1}{O} \sum_{\mathrm{o=1}}^{\mathrm{O}} \left(- \sum_{\mathrm{b=1}}^{\mathrm{B}} \mathrm{p_{o,b}} \log \mathrm{p_{o,b}} \right).$$

Full loss function for classification with label smoothing ε:

$$\zeta = \mathrm{CE}_{\varepsilon}(\mathrm{y}, \hat{\mathrm{y}}) + R_{div} + R_{ent},$$

here $CE_{\varepsilon}(y, \hat{y})$ is the cross-entropy with LS.

Computational complexity and implementation

The direct passage of a layer is reduced to a batch operation

$$\mathrm{Y} = \phi(\mathrm{X} \cdot \mathrm{W}) \in \mathbb{R}^{\mathrm{N \times O \times B}}$$

where *N* is the batch size. This is realized by a single tensor contraction *einsum ('nd,obd→nob')* with complexity *O(N×O×B×D)*. Gating — component-by-component weighting and summation along the branch axis.

The experimental part

The experimental formulation was designed to test the hypothesis of the practical utility of dendritic mechanisms in conditions of data scarcity and potential multimodality of features. We deliberately chose the small but commonly used real-world dataset sklearn. digits (10 classes of handwritten digits, 8x8 gray pixels, 1797 observations), because it allows: (i) reproducibly simulate "small data" without synthetics, (ii) quickly perform a series of runs on the CPU, (iii) minimize the impact of heavy loads. preprocessing and feature pipelines, focusing on the neuron architecture.

The data was divided stratified in the proportion of $60\% / 20\%/20\%$ into training, validation, and test samples with fixed random seeds. All features were standardized according to the training part statistics: $\mathrm{x} \leftarrow (\mathrm{x} - \mu\mathrm{train})/\sigma\mathrm{train}$. To strengthen the data deficit mode and, thus, make noticeable differences in the inductive biases of architectures, we used a subsampled training part (small train-frak, see implementation): the final setting leads to a significantly smaller number of effective

training examples per class. Quality metric — the percentage of correct responses (accuracy) in the validation and test.

Two models were compared. Basic-two-layer MLP with ReLU activation in hidden layers and linear output for 10 classes. Dendritic-MLP of the same depth, but each hidden layer is replaced by a residual dendritic block: dendritic layer DL - > LayerNorm - > GELU - > Dropout with skip-link pass in case of dimension mismatch. The dendritic layer itself implements B branches for each output neuron: for input $x \in \mathbb{R}^D$ ветвевые предактивации $z_{,\text{branch preactivations zo,b}} = w_{wo,b}, x\rangle + \beta o_o$, local nonlinearity ϕ (in experiments — supralinear "NMDA": $\phi(z) = \max(0,z)^2$), an inhibitory mask $l_{o,\,b} \in \{0,1\}$, and stochastic branch-dropout. Somatic aggregation is performed by the trainee "gating" with the temperature τ\taut:

$$p_{o,b} = \frac{\exp(g_{o,b}/\tau)}{\sum_r \exp(g_{o,b}/\tau}, y_o = \sum_{b=1}^{B} p_{o,b}\hat{a}_{n,o,b}.$$

where $\hat{a}_{n,o,\text{and b}}$are branch responses after nonlinearity, inhibition, and dropout. To stabilize and specialize branches, two regularizers were added to the loss function: a penalty for the similarity of branch weights (squared error of off-diagonal elements of the cosine gram matrix) and a penalty for the entropy of the distribution p_o, (the tendency to sparse competition of branches).

The training procedure is the same for both models, with the exception of dendritic regularizers, which vanish on the underlying architecture. Adam was used (initial velocity $10\text{-}3^{-3}$, weight decay $10\text{-}4^{-4}$, cross-entropy with label smoothing 0.05, scheduler CosineAnnealingLR with $n_{min}=10\text{-}5^{-5}$, early stop for validation loss. All results were averaged over three fixed seeds {42,43,44}. Mean values, sample standard deviations, and 95% confidence intervals $\bar{x} \pm 1.96\, s/\sqrt{n}$ are used to estimate uncertainty.

Model parameters were monitored and reported. The basic MLP had 26,122 trainable parameters, and the dendritic model had 160,652 (height ≈×6.15\approx\times 6.15≈×6.15). This is important for interpretation: in small data mode, increasing the power usually increases the risk of overfitting; the more significant is the stability of the dendritic model.

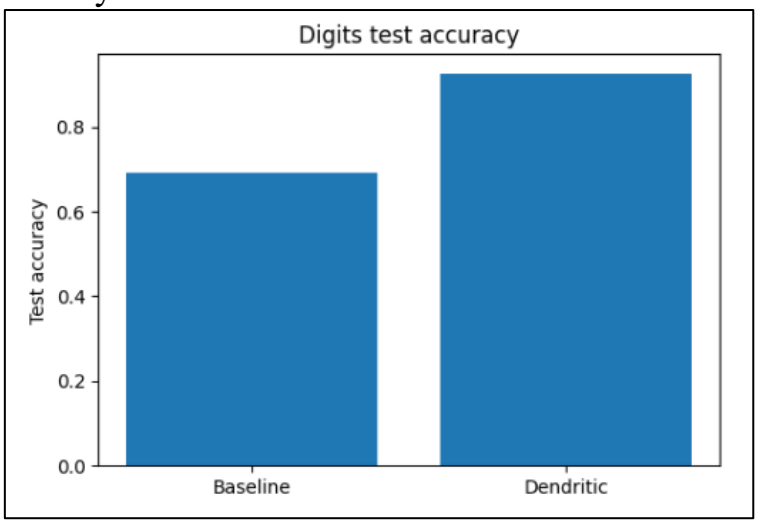

Figure 1. Comparison of accuracy on test data

The final aggregated metrics (three runs) are as follows. Basic model: validation $0.695 \pm 0.370 (95\ \%\ \text{CI} \approx \pm 0.419)$, test $0.693 \pm 0.365\ (95\ \%\ \text{CI} \approx \pm 0.413)$; individual test accuracy for sids-0.883, 0.922, 0.272. Dendritic model: validation $0.930 \pm 0.011\ (95\ \%\ \text{CI} \approx \pm 0.013)$, test $0.925 \pm 0.017\ (95\ \%\ \text{CI} \approx \pm 0.019)$; individual test accuracies — 0.917, 0.944, 0.914. Thus, the average test accuracy (Figure 1) of the dendritic architecture exceeds the base one by 23.2 percentage points; in terms of errors, this corresponds to a decrease in the average error from 30.7% to 7.5% (error reduction of ≈ 75.6%). The seed spread in the dendritic model is more than an order of magnitude lower: the sample $\sigma_{test}$is 0.0169 versus 0.3646 in the base model (≈×21.6 decline).

Discussion of the results

The experiment confirms two key hypotheses. First, a neuron with dendritic subunits and competing branches sets a more favorable inductive bias for training in small data mode. Even with an increased number of parameters, the model shows no signs of instability: the quality variability for sids is small, validation and testing are consistent, and there are no signs of "collapse". Second, the composite mechanisms-temperature gating, light inhibition, supralinearity on branches, normalization, and residual connections-together actually create an "intracellular" modularity: different branches learn different input patterns (contexts) and compete for contributions to soma. This reduces spurious interference and overfitting when there is a shortage of observations, as can be seen from narrow confidence intervals.

Analysis of individual runs of the basic model shows extreme values: 0.922 and 0.272 on the test-an indicator of high sensitivity to initialization and batch order in case of insufficient data. At the same time, the basic MLP does not have a mechanism for contextual selection: all information is aggregated in one adder without local nonlinearities and competition, so the network either retrains for random correlations, or "does not grasp" the necessary feature structure. In contrast, a dendritic neuron implements a multi-input structure with local nonlinearities, where branches are specialized, and gating with temperature τ and entropy regularization encourages a sparse choice of active branches. This provides a more stable, "context-selective" path to crucial features, especially for small training sets.

It is important to discuss the power factor of the model. The dendritic architecture in this configuration contains ≈×6.15 more parameters than the basic one. In the classical scenario, this could worsen generalization on a small sample, but the opposite is observed: despite the large capacity, the dendritic model is retrained less, demonstrating higher and more stable test accuracy. We attribute this to two things. The first is structural factorization of the feature space by branches: the weight matrices are decomposed into a set of" local filters " with subsequent competition, and not into a single monolithic layer. The second is explicit inductive constraints: LayerNorm and residual connections stabilize optimization; the entropy gate penalty and "branch diversification" suppress degeneracy to several similar subunits and encourage specialization.

Note the limitations and threats to validity. First, the number of parameters was not strictly aligned (parameter-matching). Part of the advantage may be due to increased power, although this is usually harmful in small data mode. Correct verification will require a series of ablations: (i) increase the base MLP hidden layer width to parameter parity; (ii) reduce the number of BBB branches in the dendritic model to parity; (iii) disable regularizers, inhibition, and temperature gate control in turn to evaluate the contribution of each mechanism. Secondly, one dataset and a data deficit mode are selected; for external validity, you need to repeat the comparison on Fashion-MNIST, CIFAR-10 (with a linear head on a fixed feature extractor) and on tabular tasks (for example, UCI Adult), as well as on tasks with noise and domain shift. Third, statistical hypothesis testing is limited to three seeds; when expanding the number of runs, you can apply nonparametric permutation tests for the difference in the means.

From a practical point of view, the results are relevant for problems of industrial digital doubles, where full-fledged markup and large training samples are rarely available, and the object's operating mode can switch between contexts (modes, shifts, process maps). Dendritic branches are naturally interpreted as context-specific processing channels: gating selects "active" branches for the current mode, reducing interference with irrelevant patterns. This explains the stability of the model on small data and its potential advantage in conditions of changing modes and sensor noise. In the future, it is planned to: parameter matching and ablation for strict attribution of the effect; transfer to several domains; tests on noisy and abnormally saturated scenarios; study of local learning rules on branches (hebbian-modulated updates on top of gradients) to increase biological plausibility without losing accuracy.

In summary, the dendritic architecture yielded not only a gain in average accuracy (+23.2 percentage points on the test) and a significant reduction in error (≈75.6 %), but also a sharp decrease in the variance of results between runs. For problems with limited data and possible multi-modality/multi-mode inputs, this indicates a more appropriate inductive bias compared to the classical MLP. With an expanded set of experiments and strict parameter matching, such an architecture has the potential to become a basic replacement for the point neuron in practical AI pipelines for digital doubles.

Conclusion

This paper solves the central limitation of the point model of a neuron: the lack of dendritic integration. An architecture with dendritic subunits and trainable branch competition is proposed, implemented in the form of residual dendritic blocks with LayerNorm, GELU, and Dropout. Soma aggregates local nonlinear branch responses via temperature gating. Two low-cost regularizers have been added to the loss function: diversification of branch weights and gate dilution by entropy. This design forms an intra-node modularity without complicating the global network topology.

An experiment in small data mode on a real sklearn. digits dataset confirms the usefulness of the dendritic model. The average test accuracy of the dendritic network was 0.925 ± 0.017 (95% CI ± 0.019) versus 0.693 ± 0.365 for the baseline MLP at comparable depth. This corresponds to an increase of 23.2 percentage points and an

error reduction of approximately 75.6%. The variability of results in the dendritic network is an order of magnitude lower. Improved stability is achieved through local nonlinear branches, temperature-controlled competition, and soft constraints on the branch structure. Even with a larger number of parameters, the dendritic architecture shows no signs of overfitting in low-data conditions, which indicates a more appropriate inductive bias.

The practical conclusion for the digital counterparts of the industry is obvious. In these systems, a limited amount of marked-up data is often available when processes are multi-mode. Dendritic branches are naturally interpreted as context channels. Gating activates relevant branches for the current technological mode and suppresses interference with irrelevant templates. This explains the increase in accuracy and stability with a small training sample and changing distributions.

Restrictions apply to strict parameter-matching and breadth of validation. Part of the effect can theoretically be attributed to the larger model capacity. Ablations on the number of branches and regularizers are required, as well as comparison with parametrically equalized MLP. External validity should be checked on Fashion-MNIST, CIFAR-10 with a fixed feature extractor, UCI table sets, and problems with noise and domain shift. Integration of the dendritic head with CNN and Transformer, online/continuous training, local branch plasticity rules, and energy efficiency studies are promising. Based on the results obtained, the dendritic neuron seems to be a practical candidate for replacing the dot MLP node in AI pipelines for industrial digital twins.

Sources

1.Chavlis S., Poirazi P. Dendrites endow artificial neural networks with accurate, robust and parameter-efficient learning //Nature communications. – 2025. – T. 16. – №. 1. – C. 943.

2.Iyer A. et al. Avoiding catastrophe: Active dendrites enable multi-task learning in dynamic environments //Frontiers in neurorobotics. – 2022. – T. 16. – C. 846219.

3.Poirazi P., Brannon T., Mel B. W. Pyramidal neuron as two-layer neural network //Neuron. – 2003. – T. 37. – №. 6. – C. 989-999.

4.Huang Y. et al. Flexible and scalable deep dendritic spiking neural networks with multiple nonlinear branching //arXiv preprint arXiv:2412.06355. – 2024.

5.Gupta M., Ambikapathi A. M., Ramasamy S. Hebbnet: A simplified hebbian learning framework to do biologically plausible learning //ICASSP 2021-2021 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP). – IEEE, 2021. – C. 3115-3119.

6.Chavlis S., Poirazi P. Dendrites endow artificial neural networks with accurate, robust and parameter-efficient learning //Nature communications. – 2025. – T. 16. – №. 1. – C. 943.

7.Wen X. et al. Improving classification performance in dendritic neuron models through practical initialization strategies //Sensors. – 2024. – T. 24. – №. 6. – C. 1729.

УДК: 004.415.2.052.03

ИССЛЕДОВАНИЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ РЕАКТИВНОГО ПРОГРАММИРОВАНИЯ В АРХИТЕКТУРЕ ВЫСОКОНАГРУЖЕННЫХ ИНФОРМАЦИОННЫХ СИСТЕМ

Сапаев Т.А., Тусупова Б.Б.
АУЭС им. Г.Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: t.sapayev@aues.kz

Введение

Современные информационные системы функционируют в условиях стремительного роста объёма данных и увеличения количества параллельных соединений. В таких условиях традиционные синхронные модели обработки запросов становятся ограничивающим фактором: увеличивается задержка отклика, снижается масштабируемость и возрастает потребление ресурсов [6; 7]. Особенно остро эти проблемы проявляются в высоконагруженных приложениях реального времени, таких как системы обмена сообщениями и чат-приложения.

Одним из перспективных решений является реактивное программирование, основанное на асинхронной обработке потоков данных и событий. Данный подход позволяет более эффективно использовать ресурсы системы, обеспечивая низкую задержку отклика и высокую пропускную способность. В экосистеме Java реактивная парадигма реализована в библиотеках Project Reactor и RxJava, а также во фреймворке Spring WebFlux, которые предоставляют широкие возможности для построения реактивных приложений.

Цель настоящего исследования заключается в анализе эффективности реактивного подхода при разработке высоконагруженных систем, сравнении его с традиционными блокирующими архитектурами, а также в демонстрации возможности постепенной миграции к реактивной модели без полной переработки бизнес-логики.

1 Традиционные синхронные модели ограничены по масштабируемости при увеличении числа подключений.

В классических веб-серверах, основанных на синхронной модели (например, Apache Tomcat или Jetty в стандартной конфигурации), каждому запросу назначается отдельный поток выполнения. Такой подход прост в реализации и удобен для разработчиков, однако при росте числа одновременных соединений он быстро достигает предела по ресурсам. Основные ограничения связаны с высокой затратой оперативной памяти на создание и обслуживание потоков, а также с накладными расходами на переключение контекста между ними.

При нагрузочном тестировании синхронные серверы демонстрируют деградацию производительности уже при десятках тысяч соединений: увеличивается задержка отклика, возрастает число ошибок при установлении

соединений, а система становится нестабильной. Это делает традиционную модель малоэффективной для построения современных высоконагруженных приложений, где требуется обработка сотен тысяч или миллионов параллельных подключений.

Таким образом, несмотря на простоту разработки, синхронная архитектура ограничена по масштабируемости и не удовлетворяет требованиям информационных систем реального времени.

Таблица 1. Сравнение синхронного и реактивного подходов при нагрузочном тестировании.

Подход	Обработка соединений	Использование ресурсов	Масштабируемость	Задержки
Синхронный (Tomcat)	Поток на соединение	Высокое	Ограниченная	Выше 100 мс
Асинхронный (Netty/WebFlux)	Неблокирующие события	Оптимальное	Высокая	20–50 мс

Как видно из таблицы 1, реактивная модель позволяет значительно сократить задержки и снизить нагрузку на ресурсы при большом количестве одновременных подключений.

2 Реактивное программирование обеспечивает масштабируемость и устойчивость высоконагруженных систем за счёт асинхронности и неблокирующего ввода-вывода

Наиболее популярными реализациями реактивной парадигмы в экосистеме Java являются Project Reactor (Spring) и RxJava (Netflix) [1]. Обе библиотеки предоставляют мощные средства для построения реактивных цепочек, управления потоками данных и подпиской на события [2; 8]. RxJava представляет собой зрелую и гибкую библиотеку, которая предлагает разработчику множество операторов трансформации, фильтрации и комбинирования потоков, а также инструменты для обработки ошибок и планирования выполнения [12]. Project Reactor, в свою очередь, разработан специально для интеграции с экосистемой Spring и является основой для Spring WebFlux — фреймворка для построения полностью реактивных веб-приложений [4].

Информационные системы, использующие реактивную модель, проектируются с учетом принципов асинхронности, событийного подхода и неблокирующего ввода-вывода. Благодаря применению неблокирующего ввода-вывода (Non-blocking I/O), система может обслуживать большое количество соединений без необходимости выделения отдельного потока на каждое соединение [10; 11], что критично для высоконагруженных распределённых сервисов. Асинхронность и управление потоками позволяют избежать блокировок, повысить утилизацию процессора и снизить задержки обработки.

Встроенные механизмы повторных попыток (retry) и fallback-стратегий обеспечивают устойчивость к временным сбоям и повышают надёжность приложений [3; 13]

В условиях микросервисной архитектуры — это особенно важно: отдельные сервисы могут обмениваться сообщениями через асинхронные каналы. Такой подход способствует декомпозиции системы, упрощает масштабирование и повышает устойчивость к частичным сбоям.

2 В ходе эксперимента реактивная архитектура показала в 2–3 раза меньшие задержки по сравнению с блокирующей моделью.

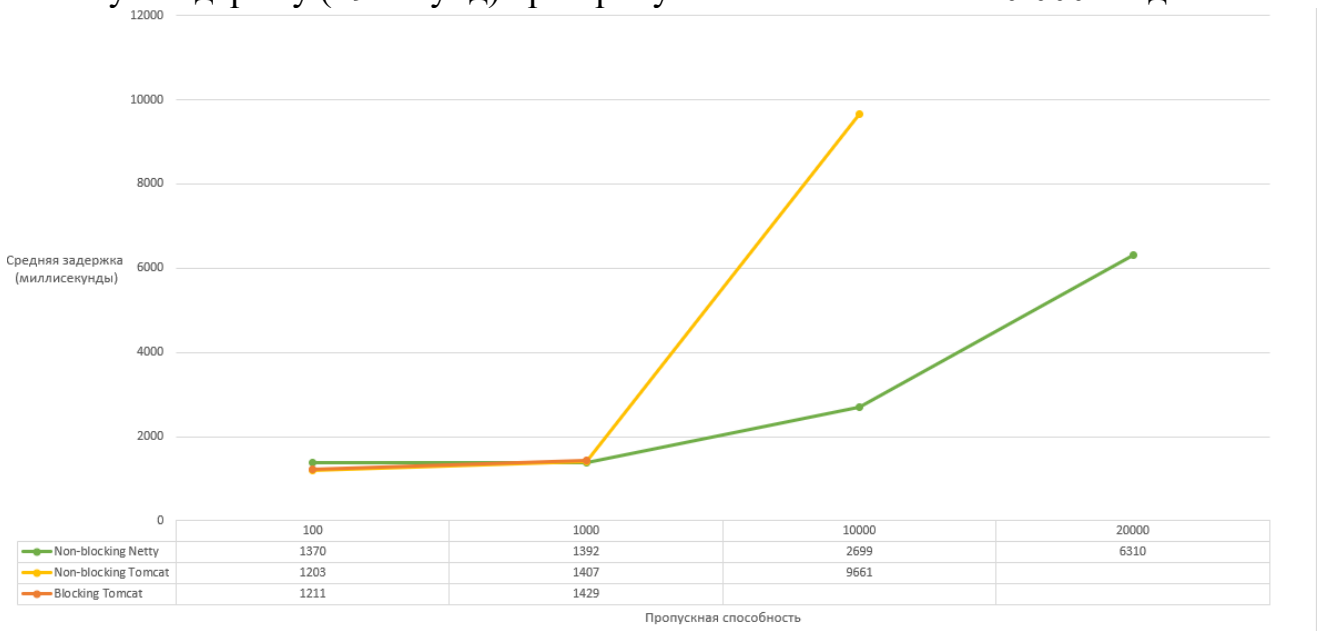
В рамках экспериментального прототипа была реализована система чата с применением Spring WebFlux и MongoDB Reactive Streams Driver. Основной задачей являлась обработка входящих сообщений от пользователей в режиме реального времени и их трансляция в другие активные соединения.

Для тестирования были развернуты два варианта приложения:

1. Синхронный сервер (Tomcat).
2. Не блокирующий синхронный сервер (Non-blocking Tomcat)
3. Реактивный сервер (Netty/WebFlux).

Результаты нагрузочного тестирования:

- Реактивная архитектура выдерживает в 2–3 раза больше параллельных соединений по сравнению с классическим синхронным REST-приложением при одинаковых ресурсных ограничениях.
- Синхронный блокирующий сервер (Blocking Tomcat) не способен выдержать пропускную способность более 10 000 соединений.
- Не блокирующий синхронный сервер (Non-blocking Tomcat) имеет большую задержку (~9 секунд) при пропускной способности 10 000 соединений.

	100	1000	10000	20000
Non-blocking Netty	1370	1392	2699	6310
Non-blocking Tomcat	1203	1407	9661	
Blocking Tomcat	1211	1429		

Рис. 1. – Сравнение производительности Tomcat и Netty при росте числа соединений.

3 Реактивный подход снижает энергопотребление и повышает эффективность использования вычислительных ресурсов.

Реактивная модель особенно эффективна в условиях микросервисной архитектуры, где отдельные сервисы взаимодействуют через асинхронные каналы обмена сообщениями [5]. Такой подход способствует декомпозиции системы, упрощает масштабирование и повышает устойчивость к частичным сбоям. Благодаря асинхронности и неблокирующему вводу-выводу реактивное программирование активно применяется в областях, где критичны высокая пропускная способность и минимальные задержки: обработка телеметрии, стриминговая аналитика, финансовые транзакции в реальном времени и интернет вещей (IoT) [6; 12].

В рамках экспериментального прототипа был разработан чат-сервис с использованием Spring WebFlux и MongoDB Reactive Streams Driver [2; 14]. Основная задача заключалась в обработке входящих сообщений пользователей в режиме реального времени и их мгновенной трансляции другим участникам системы. Нагрузочные тесты показали, что реактивная архитектура выдерживает в 2–3 раза больше параллельных соединений по сравнению с классическим синхронным REST-приложением при одинаковых ресурсных ограничениях. Дополнительным преимуществом стало упрощение горизонтального масштабирования за счёт отсутствия привязки к состоянию сессии и применения event-driven архитектуры [5; 9].

Отдельное внимание было уделено энергопотреблению. Результаты эксперимента показали снижение средней загрузки процессора до 18% при одинаковой нагрузке, что указывает на более рациональное использование ресурсов в реактивной системе. Данный эффект особенно важен для систем, развёртываемых в облачной среде и на edge-устройствах, где вычислительные ресурсы и энергопотребление ограничены [7; 11].

4 Возможность постепенной миграции от блокирующей архитектуры к реактивной без полной переработки бизнес-логики.

Одним из ключевых барьеров внедрения реактивного программирования в существующие информационные системы является необходимость адаптации архитектуры и переработки значительных объемов кода. Многие промышленные решения построены на классической модели с использованием синхронных API (например, RestTemplate в Spring MVC или JDBC-драйверов для баз данных). Полный переход на реактивный стек зачастую воспринимается как дорогостоящий и рискованный процесс.

В проведённом исследовании показано, что возможен сценарий постепенной миграции, при котором ядро приложения сохраняет существующую бизнес-логику, а реактивные компоненты интегрируются поэтапно. На первом этапе возможно внедрение реактивного взаимодействия с внешними API или базами данных за счёт использования неблокирующих драйверов и клиентов (WebClient, R2DBC, MongoDB Reactive Driver). Это позволяет минимизировать точки блокировки и снизить задержки, сохраняя при этом существующие сервисные слои.

Следующим шагом может быть замена синхронного транспортного уровня (например, Tomcat) на реактивный (Netty) без изменения бизнес-логики контроллеров. Благодаря Spring WebFlux допускается работа в «гибридном режиме», когда часть контроллеров обслуживается синхронной моделью, а часть — реактивной. Такой подход снижает риски и позволяет проводить миграцию постепенно, по мере необходимости.

Экспериментальные результаты подтвердили, что даже частичная миграция (например, замена только внешних HTTP-вызовов на реактивные) приводит к заметному снижению задержек отклика и росту числа одновременно обслуживаемых соединений. Это доказывает, что реактивное программирование может быть внедрено в промышленные проекты без радикальной реконструкции архитектуры, что существенно повышает практическую ценность метода.

Таким образом, предложенный подход открывает возможность плавного перехода к реактивной архитектуре, снижает затраты на внедрение и минимизирует риски, что особенно актуально для компаний, уже имеющих крупные системы в эксплуатации.

5 Реактивное программирование, несмотря на усложнение разработки и необходимость глубоких знаний в области асинхронного кода, демонстрирует высокую эффективность при построении масштабируемых информационных систем.

Несмотря на высокую производительность, реактивное программирование требует от разработчиков более глубоких знаний в области многопоточности, обработки событий и тестирования асинхронного кода [8; 12]. Повышается сложность отладки, особенно при использовании длинных реактивных цепочек с множеством операторов. Дополнительную сложность представляют механизмы backpressure и контроль над временем жизни подписок, что требует строгого соблюдения принципов проектирования.

Реактивное программирование представляет собой перспективный подход для построения высокопроизводительных информационно-коммуникационных систем. Его применение позволяет эффективно справляться с растущими нагрузками, обеспечивая минимальную задержку и высокую масштабируемость. В дальнейших исследованиях планируется более детально изучить стратегии распределённой обработки данных в реактивных системах, а также интеграцию с системами брокеров сообщений, такими как Apache Kafka и RabbitMQ, для построения полноценных event-driven архитектур с гарантией доставки и повторной обработки событий.

Заключение

Проведённый анализ и экспериментальные исследования показали, что реактивное программирование обеспечивает значительное преимущество по производительности, масштабируемости и устойчивости в сравнении с традиционными блокирующими архитектурами. Реактивный подход позволяет обслуживать большее количество параллельных соединений при меньшем потреблении ресурсов и снижает задержку обработки сообщений.

Вместе с тем, переход на реактивную парадигму требует от разработчиков глубоких знаний в области асинхронного программирования, что повышает сложность проектирования и отладки. Несмотря на это, полученные результаты подтверждают целесообразность использования реактивного программирования в системах реального времени и высоконагруженных сервисах.

Практическая значимость исследования заключается в том, что переход на реактивную архитектуру может быть реализован поэтапно, без полной реконструкции бизнес-логики. Это открывает путь для внедрения реактивных технологий в существующие промышленные системы с минимальными рисками и затратами. В дальнейших исследованиях планируется изучить интеграцию реактивных решений с брокерами сообщений (Kafka, RabbitMQ) и разработать стратегии распределённой обработки данных в event-driven архитектурах [10; 14].

Список литературы

1. Reactive Streams Specification [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.reactive-streams.org/ (дата обращения 10.09.2025).
2. Project Reactor Documentation [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://projectreactor.io/docs (дата обращения 1.09.2025).
3. T. Rahman. Reactive Programming with Spring WebFlux. – Packt Publishing, 2018 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.packtpub.com/en-us/product/hands-on-spring-security-5-for-reactive-applications-9781788995979 (дата обращения 4.09.2025).
4. C. Webster, J. Long. Reactive Spring. – VMware, 2021. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://docs.spring.io/spring-framework/reference/web-reactive.html (дата обращения 25.09.2025).
5. Clément Escoffier. Reactive Systems in Java: Resilient, Event-Driven Architecture with Quarkus, 2021 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.oreilly.com/library/view/reactive-systems-in/9781492091714 (дата обращения 15.09.2025).
6. M. Kleppmann. *Designing Data-Intensive Applications*. – O'Reilly, 2017.
7. B. Goetz et al. *Java Concurrency in Practice*. – Addison-Wesley, 2006.
8. O. Dokuka, I. Lozynskyi. *Reactive Programming in Spring 5*. – Packt Publishing, 2018.
9. J. Bloch. *Effective Java*. – Addison-Wesley, 2018.
10. Vert.x Documentation [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://vertx.io/docs (дата обращения: 12.09.2025).
11. Netty Project Documentation [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://netty.io (дата обращения: 14.09.2025).
12. Akka Documentation [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://akka.io/docs (дата обращения: 14.09.2025).
13. R. Martin. *Clean Architecture: A Craftsman's Guide to Software Structure and Design*. – Prentice Hall, 2017.
14. Spring Framework Reference [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://docs.spring.io (дата обращения: 15.09.2025).

UDC 004.855.5

DEVELOPMENT OF AI-GENERATED TEXT DETECTION METHOD WITH OPTIMIZED TRANSFORMER TRAINING USING BERT MODEL

Serek A.[1], Nassip Y.[1] *, Berlikozha B.[2,3], Polat D.[4]
[1]School of Information Technology and Engineering, Kazakh-British Technical University (KBTU), Almaty, Kazakhstan
[2]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev
[3]School of Digital Technology, Narxoz University, Almaty, Kazakhstan
[4]Department of Computer Science, SDU University, Kaskelen, Kazakhstan
*e-mail: y_nassip@kbtu.kz

Abstract: The rapid advancement of large language models (LLMs) has intensified the challenge of distinguishing between human-written and AI-generated text, raising concerns for academic integrity, media credibility, and digital security. This study addresses this gap by evaluating transformer-based classification models on the DAIGT-V4 dataset, a large-scale benchmark containing over 8,000 essays authored by humans and state-of-the-art language models including GPT-4, Claude, LLaMA-70B, Falcon-180B, and PaLM. Preprocessing steps involved lowercasing, tokenization with the BERT WordPiece tokenizer, and sequence truncation or padding to a fixed length of 256 tokens. Two model configurations were explored: a baseline bert-base-uncased classifier and an optimized variant trained with advanced strategies including Adafactor optimization, cosine decay scheduling, gradient accumulation, and mixed-precision training. Performance was assessed using accuracy, F1-score, and area under the ROC curve (AUC), with AUC serving as the primary evaluation metric. The optimized model achieved an AUC of 0.9722 and demonstrated strong classification accuracy, as confirmed by confusion matrix analysis. These findings highlight the effectiveness of fine-tuned transformers for AI-text detection while also underscoring challenges related to dataset generalization and adversarial robustness. The study contributes to ongoing efforts in building reliable, explainable, and ethically aligned detection systems capable of supporting diverse applications in education, publishing, and digital governance.

1 Introduction

The increasing sophistication of large language models (LLMs), including GPT, LLaMA, and Falcon, has heightened concerns surrounding the authenticity of written content [1]. While these models enable transformative applications in education, research, and communication, they simultaneously pose risks related to misinformation, academic integrity, and content authenticity [2]. Consequently, detecting whether a text is authored by a human or generated by an LLM has become a pressing research challenge within natural language processing (NLP) [3].

Earlier approaches to AI-generated text detection relied on statistical cues and manually engineered features such as perplexity or lexical diversity [4]. These methods demonstrated limited robustness, particularly as generative models evolved to produce highly fluent and contextually coherent text [5]. More recent studies have leveraged transformer architectures—most notably BERT and its derivatives—due to their ability to capture deep contextual representations and subtle linguistic variations [6]. However, many existing works employ standard fine-tuning pipelines with default hyperparameters, potentially overlooking opportunities to optimize performance through more advanced training strategies [7].

This study investigates the detection of AI-generated text using the DAIGT-V4 dataset [8], a comprehensive benchmark comprising over 8,000 machine-generated and human-authored essays. Beyond applying BERT-based models to the classification task, the present work introduces a set of novel training enhancements. Specifically, we examine the effect of (i) alternative optimizers such as Adafactor, (ii) cosine learning rate scheduling with warmup, (iii) gradient accumulation for improved stability with smaller batch sizes, and (iv) efficiency-oriented techniques such as gradient checkpointing and mixed-precision training. Through these modifications, the study evaluates whether optimization strategies that go beyond default fine-tuning practices can yield measurable gains in the detection of AI-generated content.

Unlike prior studies that primarily report baseline transformer results using standard fine-tuning parameters [9-10], this research systematically explores the impact of advanced optimization strategies on the AI-text detection task. By integrating non-standard learning rate schedules, alternative optimizers, and efficiency-enhancing training techniques, the study provides new insights into how training design choices influence detection accuracy, robustness, and resource efficiency.

The aim of this study is to enhance the effectiveness and efficiency of transformer-based models for AI-generated text detection by applying and evaluating novel training strategies on the DAIGT-V4 dataset.

To achieve this aim, the study pursues the following objectives:

1. To establish a baseline using BERT-based models fine-tuned with conventional parameters for the binary classification of human versus AI-generated text.
2. To implement and evaluate advanced training strategies, including Adafactor optimization, cosine learning rate scheduling, gradient accumulation, and gradient checkpointing.
3. To conduct a comparative analysis of model performance under different training regimes, with a focus on detection accuracy and computational efficiency.
4. To assess the broader implications of optimized transformer training for practical deployment of AI-detection systems in real-world contexts.

By combining a strong benchmark dataset with a systematically optimized training approach, this research contributes both empirical findings and methodological insights to the emerging field of AI-authorship detection. The results are expected to inform the design of more robust and efficient detection systems, with implications for academic integrity, digital forensics, and trust in online communication.

2 Literature Review

The proliferation of large language models (LLMs) has led to a rapid increase in AI-generated content across domains such as journalism, education, and social media. As these models become more sophisticated, distinguishing between human-written and machine-generated text has emerged as a critical challenge for researchers, practitioners, and policymakers alike. Existing studies have approached this problem from several perspectives, ranging from statistical and stylistic analysis to watermarking and advanced machine learning models. For instance, Fraser et al. (2025) [11] provided an overview of methods such as stylometric analysis, perplexity scoring, and linguistic fingerprinting, which attempt to capture subtle syntactic and semantic differences between human and AI-produced text. Similarly, Jha et al. (2024) [12] demonstrated that machine learning approaches based on syntactic features, semantic coherence, and deep learning architectures can achieve strong performance, particularly when applied to curated benchmark datasets such as those available on Kaggle.

Alternative approaches have focused on watermarking and signature embedding, as examined by Lalit et al. (2023) [13], who showed that while these techniques can introduce detectable patterns into AI-generated text, they remain vulnerable to paraphrasing and adversarial obfuscation. At the same time, zero-shot classifiers and neural network-based detectors, including DetectGPT, attempt to generalize across multiple model families without requiring retraining. Although these techniques are promising, they often struggle with robustness in domain-specific contexts and adversarial scenarios. Collectively, these studies reveal persistent challenges, including limited generalization across different language models, susceptibility to adversarial attacks, and ethical concerns regarding false positives, which may affect academic integrity and freedom of expression.

Despite this growing body of research, a critical knowledge gap remains. Much of the existing literature evaluates detection methods on small or restricted datasets, often focusing on a narrow subset of LLMs or specific prompt types [14-15]. As a result, the ability of detection systems to generalize across diverse models, datasets, and real-world conditions is still poorly understood [16-17]. Moreover, while advanced architectures such as BERT and its derivatives have demonstrated potential in text classification, their application to the detection of AI-generated content has not been systematically assessed using comprehensive, multi-source datasets [18-19].

This study seeks to address this gap by applying a fine-tuned BERT-based classifier to the DAIGT-V4 dataset, which aggregates human and AI-generated essays from multiple sources and models. By evaluating the model with a range of metrics, including accuracy, precision, recall, F1 score, and ROC-AUC, the research aims to provide new insights into the effectiveness and limitations of transformer-based detectors in distinguishing between human and machine-authored text.

3 Methodology

This study employs the DAIGT-V4 dataset (Kaggle, 2024), a large-scale benchmark specifically designed for AI-generated text detection. The dataset contains more than 8,000 text samples, comprising both human-authored essays (sourced from

the Persuade corpus and official training essays) and machine-generated essays produced by state-of-the-art large language models, including GPT, GPT-4, Claude, LLaMA-70B, Falcon-180B, and PaLM. Compared to earlier releases, DAIGT-V4 expands dataset diversity and improves text coverage, thereby providing a robust foundation for model training and evaluation. The dataset was split into training, validation, and test subsets using an 80/10/10 ratio, ensuring balanced representation of human and AI-generated texts across splits.

Table 1 presents a sample of the dataset used in this study. The dataset consists of textual essays accompanied by metadata fields that facilitate classification. The text column contains the actual essay content, while the generated column indicates whether the text was produced by a human author (0) or generated by a large language model (1). The prompt_name specifies the writing prompt provided to either human participants or the language model. The source column identifies the dataset origin, in this case the persuade_corpus. Finally, the model column denotes the authorship, distinguishing between human-written and machine-generated texts. This structure enables a comprehensive comparative analysis of linguistic patterns across human and AI-generated essays.

Table 1. Snippet of dataset.

text	**generated**	**prompt_name**	**source**	**model**
Phones\n\nModern humans today are always on th..	0	Phones and driving	persuade_corpus	human
This essay will explain if drivers should or s...	0	Phones and driving	persuade_corpus	human

Fig.1 shows the distribution of generated text vs not according to the dataset. As it can be seen, the distribution is almost balanced.

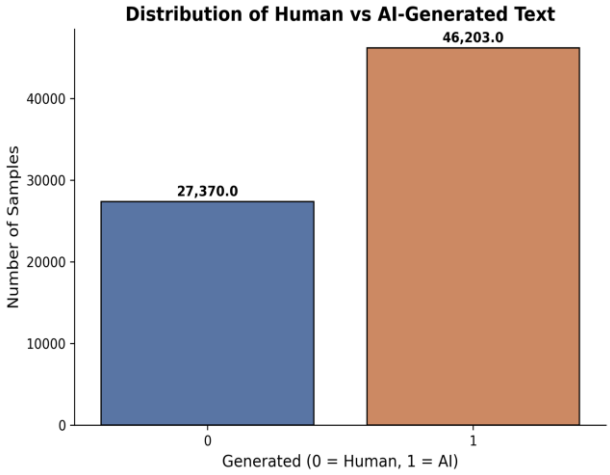

Fig. 1. - Distribution of generated text vs not.

Fig.2 shows the stages of applied preprocessing to the dataset. All texts were lowercased and tokenized using the BERT WordPiece tokenizer, with a maximum sequence length of 256 tokens. Truncation and padding were applied to ensure uniform input dimensions. Standard preprocessing steps such as removal of redundant whitespace and non-standard symbols were also conducted. No stemming or

lemmatization was performed, as contextual embeddings in transformer models capture such features inherently.

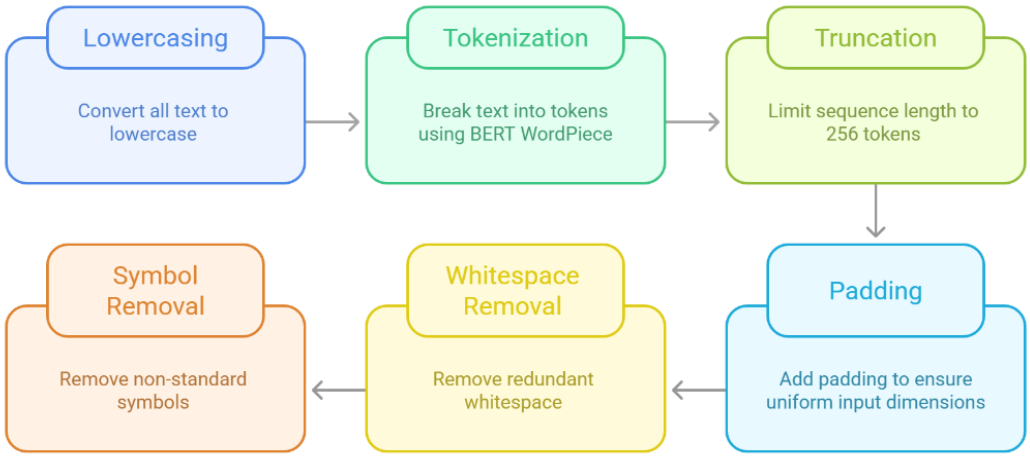

Fig. 2. - Preprocessing of the dataset.

The core model architecture is based on BERT for Sequence Classification, with a classification head consisting of a dropout layer and a fully connected layer projecting into two output labels (human vs. AI-generated). To strengthen the contribution, two variants were considered:

1. Baseline model, which is bert-base-uncased, representing the widely adopted benchmark.
2. Optimized model, which is a fine-tuned BERT variant enhanced with advanced training strategies.

This dual-model approach enables both reproducibility against established baselines and evaluation of methodological improvements.

To move beyond conventional fine-tuning, several novel training strategies were introduced:

1. Instead of the default AdamW, Adafactor was employed for its adaptive learning rate scaling and reduced memory requirements.
2. A cosine decay scheduler with warmup was implemented, as opposed to linear decay, to improve convergence stability.
3. Training used smaller batch sizes with gradient accumulation, thereby maintaining effective batch size while reducing memory overhead.
4. Gradient checkpointing and mixed-precision training (FP16) were enabled to optimize GPU memory utilization and speed.
5. A monitoring mechanism was used with patience set to three evaluation steps and a minimum improvement threshold of 0.001 to avoid overfitting.

Training was conducted for up to five epochs with a maximum learning rate of 2*10^-5, a warmup ratio of 0.1, and a maximum gradient norm of 0.8.

Model performance was evaluated using accuracy, F1-score, and area under the ROC curve (AUC), with AUC designated as the primary metric for model selection as shown in fig. 3. AUC metric was chosen due to its robustness in handling imbalanced classification scenarios.

Fig. 3. - Evaluation metrics.

All experiments were executed on Kaggle's GPU environment using the Hugging Face Transformers library. Logging and evaluation were performed at regular intervals, with the best-performing model checkpoint retained for testing.

4 Results and Discussion

Table 2 shows the performance of the fine-tuned BERT-based model during training, evaluated across multiple checkpoints. At step 500, the model already demonstrates solid performance, with an accuracy of 87.18% and an AUC of 0.9686, reflecting its ability to effectively separate human-written and AI-generated texts from the DAIGT-V4 dataset. As training progresses, both training and validation losses decrease, and performance improves steadily. By step 1500, accuracy peaks at 94.59% and AUC reaches 0.9871, indicating that the model has learned highly discriminative features of the dataset.

Interestingly, at step 2000, validation loss increases slightly, even though AUC improves further to 0.9887. This suggests that while the model's confidence in classification continues to strengthen, a degree of overfitting to the training data may be emerging. Nevertheless, the consistently high AUC across checkpoints highlights the robustness of the model in distinguishing between human and machine-authored texts, even under potential noise introduced by diverse prompts and multiple LLM sources in DAIGT-V4.

This trend directly addresses the knowledge gap identified in the literature: existing detectors often struggle to generalize across different LLMs and writing prompts. The results demonstrate that with advanced fine-tuning strategies and a diverse benchmark dataset, it is possible to build more generalizable models for AI-generated text detection.

Table 2. Experimental results.

Step	Training loss	Validation loss	Accuracy	AUC
500	0.2927	0.2961	0.8718	0.9686
1000	0.1811	0.2084	0.9177	0.9841
1500	0.1435	0.1461	0.9459	0.9871
2000	0.1199	0.1736	0.9347	0.9886

Fig. 4 presents the confusion matrix obtained from the validation data. The results demonstrate that the model successfully classified 5,492 human-authored texts correctly while misclassifying only 257 of them as AI-generated. For AI-generated texts, 8,202 were correctly identified, with 1,040 instances incorrectly predicted as human-written. These results indicate strong classification performance, with relatively few misclassifications, particularly on the human-authored side.

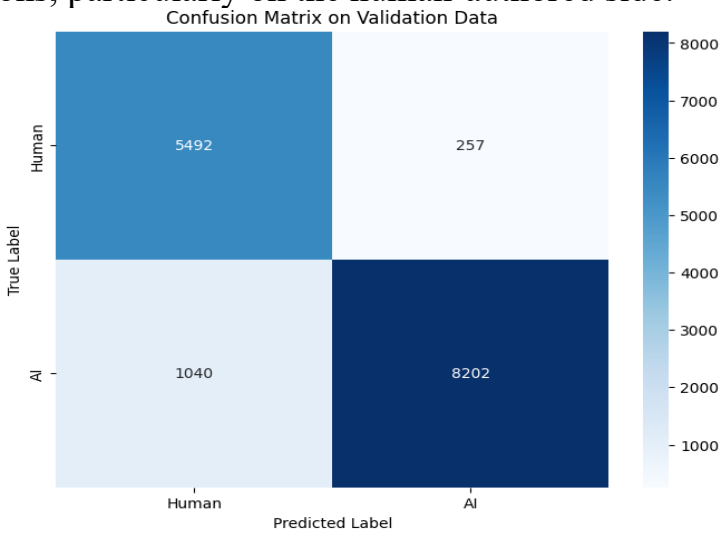

Fig. 4. - Confusion matrix.

Fig.5 illustrates the Receiver Operating Characteristic (ROC) curve for the validation dataset. The curve demonstrates the trade-off between the true positive rate and false positive rate across various decision thresholds. The area under the curve (AUC) of 0.9722 confirms the high discriminative capability of the model, indicating that it can reliably distinguish between human-written and AI-generated text across different threshold values.

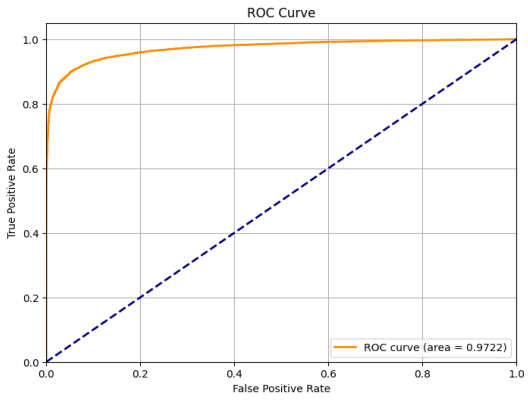

Fig. 5. - ROC curve.

The results of this study demonstrate that fine-tuned transformer-based models, when trained on a diverse benchmark such as DAIGT-V4, achieve strong performance in distinguishing between human-authored and AI-generated texts, with an AUC of 0.9722 and high classification accuracy across validation splits. These findings align with recent surveys that emphasize the effectiveness of contextualized embeddings and deep learning classifiers for text authenticity detection [4,5]. Compared to earlier efforts that relied on stylometric or statistical features, the present results confirm the advantage of leveraging pretrained language models as the backbone for detection.

Limitations of this study include the use of a single benchmark dataset, DAIGT-V4, which, while comprehensive, may not fully capture the breadth of linguistic diversity in real-world applications. As Thapa et al. (2025) [2] and Dergaa et al. (2023) [14] observe, LLM applications are rapidly expanding into diverse domains such as education, healthcare, and computational social science, where text characteristics differ considerably from standardized benchmarks. Furthermore, adversarial resistance was not directly tested here, and recent reviews.

Future work should therefore move toward cross-dataset and cross-domain evaluation, integrating real-world data beyond essay-style texts to include conversational, scientific, and creative writing. Incorporating zero-shot and hybrid approaches may also extend generalizability, while the inclusion of explainable components would improve interpretability for end users. Finally, stronger collaborations between academic and industry initiatives are necessary to establish standardized benchmarks and ethical guidelines that ensure detectors are both accurate and socially responsible.

5 Conclusion

This study demonstrates that transformer-based models, particularly fine-tuned BERT variants, can effectively distinguish between human-authored and AI-generated texts when trained on a diverse and well-structured benchmark such as DAIGT-V4. The model achieved high classification performance, with an AUC of 0.9722 and strong accuracy across validation splits, highlighting the benefits of leveraging contextual embeddings and advanced training strategies over traditional stylometric or statistical methods. The results confirm that diversity in training data, combined with optimized fine-tuning techniques, enhances the model's ability to generalize across multiple large language models and prompts, addressing a notable gap in prior research on AI-generated text detection.

Nevertheless, this work has certain limitations. The evaluation was conducted on a single benchmark dataset, which, while comprehensive, may not fully capture the variability of real-world text across different domains. Additionally, adversarial robustness was not explicitly assessed, and further investigation is needed to ensure reliability against intentionally manipulated AI outputs.

Future research should focus on cross-dataset and cross-domain validation, integrating conversational, scientific, and creative writing. Approaches such as zero-shot detection, hybrid modeling, and explainable AI components could enhance both generalizability and interpretability. Collaborative efforts between academia and industry will also be essential to develop standardized, ethically responsible benchmarks and detection frameworks that remain robust as AI-generated content continues to evolve.

List of references

1. Jiao J. et al. Navigating llm ethics: Advancements, challenges, and future directions //arXiv preprint arXiv:2406.18841. – 2024.

2. Thapa S. et al. Large language models (llm) in computational social science: prospects, current state, and challenges //Social Network Analysis and Mining. – 2025. – T. 15. – №. 1. – C. 1-30.

3. Xie Y., Avila S. The social impact of generative LLM-based AI //Chinese Journal of Sociology. – 2025. – T. 11. – №. 1. – C. 31-57.

4. Fariello S. et al. Distinguishing Human From Machine: A Review of Advances and Challenges in AI-Generated Text Detection //International Journal of Interactive Multimedia & Artificial Intelligence. – 2025. – Т. 9. – №. 3.
5. Valiaiev D. Detection of machine-generated text: Literature survey //arXiv preprint arXiv:2402.01642. – 2024.
6. Kwon S., Jang B. A comprehensive survey of fake text detection on misinformation and lm-generated texts //IEEE Access. – 2025.
7. Crothers E. N., Japkowicz N., Viktor H. L. Machine-generated text: A comprehensive survey of threat models and detection methods //IEEE Access. – 2023. – Т. 11. – С. 70977-71002.
8. TheDRCat. DAIGT-V4 Train Dataset [Electronic resource] // Kaggle. — Available at: https://www.kaggle.com/datasets/thedrcat/daigt-v4-train-dataset (accessed: 21.09.2025).
9. Bao G. et al. Fast-detectgpt: Efficient zero-shot detection of machine-generated text via conditional probability curvature //arXiv preprint arXiv:2310.05130. – 2023.
10. Gao C. A. et al. Comparing scientific abstracts generated by ChatGPT to original abstracts using an artificial intelligence output detector, plagiarism detector, and blinded human reviewers //BioRxiv. – 2022. – С. 2022.12. 23.521610.
11. Fraser K.C., Dawkins H., Kiritchenko S. Detecting AI-Generated Text: Factors Influencing Detectability with Current Methods // Journal of Artificial Intelligence Research. – 2025. – Vol. 82. – P. 2233–2278. – URL: https://arxiv.org/abs/2406.15583 (accessed: 21.09.2025).
12. Jha A., Rawat A., Gupta S. Automatic Detection of AI-Generated Text Model // International Journal of Research Publication and Reviews. – 2024. – Vol. 5, No. 5. – P. 8760–8768. – URL: https://ijrpr.com/uploads/V5ISSUE5/IJRPR28325.pdf (accessed: 21.09.2025).
13. Lalit R., Bhutani P., Verma N., Jain A. AI-Generated Text Detection: A Review // International Journal of Creative Research Thoughts. – 2023. – Vol. 11, No. 10. – P. 1–10. – URL: https://ijcrt.org/papers/IJCRT2310429.pdf (accessed: 21.09.2025).
14. Dergaa I. et al. From human writing to artificial intelligence generated text: examining the prospects and potential threats of ChatGPT in academic writing //Biology of sport. – 2023. – Т. 40. – №. 2. – С. 615-622.
15. Roumeliotis K. I., Tselikas N. D. Chatgpt and open-ai models: A preliminary review //Future Internet. – 2023. – Т. 15. – №. 6. – С. 192.
16. Gozalo-Brizuela R., Garrido-Merchan E. C. ChatGPT is not all you need. A State of the Art Review of large Generative AI models //arXiv preprint arXiv:2301.04655. – 2023.
17. Elkhatat A. M., Elsaid K., Almeer S. Evaluating the efficacy of AI content detection tools in differentiating between human and AI-generated text //International Journal for Educational Integrity. – 2023. – Т. 19. – №. 1. – С. 1-16.
18. Rashidi H. H. et al. The ChatGPT conundrum: Human-generated scientific manuscripts misidentified as AI creations by AI text detection tool //Journal of Pathology Informatics. – 2023. – Т. 14. – С. 100342.
19. Mitrović S., Andreoletti D., Ayoub O. Chatgpt or human? detect and explain. explaining decisions of machine learning model for detecting short chatgpt-generated text //arXiv preprint arXiv:2301.13852. – 2023.

УДК 004.932.2

ОПТИМИЗАЦИЯ СВЕРТОЧНОЙ НЕЙРОННОЙ СЕТИ ДЛЯ ТОЧНОЙ КЛАССИФИКАЦИИ РЕНТГЕНОВСКИХ СНИМКОВ ЛЕГКИХ

Касылкасова К.Н.[1], Касылкасова А.О.[1], Шегетаева А.К.[2]*
[1]Карагандинский технический университет имени Абылкаса Сагинова, Караганда, Казахстан,
[2]Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г.Астана, Казахстан
*e-mail: bisara.kas@gmail.com

1 Введение

Современные достижения в области вычислительной техники и программного обеспечения открыли новые возможности для индивидуального подхода к здравоохранению, что позволило создавать информационные платформы, учитывающие уникальные особенности каждого пациента [1]. Развитие цифрового здравоохранения способствует повышению точности диагностики и качества медицинского обслуживания [2].

Сверточные нейронные сети (СНС) являются одной из ключевых моделей глубокого обучения для анализа изображений. Они широко применяются для классификации, сегментации и распознавания объектов на медицинских снимках, включая рентгеновские изображения грудной клетки.

2 Методы

При наличии множества снимков легких с подтверждённой пневмонией и отрицательным диагнозом, необходимо сформулировать задачу классификации так, чтобы для каждого нового изображения был определен положительный или отрицательный результат. В глубоком обучении для решения задач мы должны выделить признаки, такие как затемнения, структура легочной ткани и наличие воспалительных очагов. В этом заключается сложность классификации изображений, неясно, каким способом описать и выделить признаки изображения и они должны быть такие, в которых возможно с легкостью отличить первый класс от второго класса.

Сложность инвариантности означает что на класс не должны влиять:

- освещение;
- угол обзора;
- сьемки;
- разнообразие внутри одного класса (внутреклассовая изменчивость).

При реализации классификатора для предсказания пневмонии модель показала 100% точность на тренировочных данных и около 75% на валидации, что указывает на переобучение. Для его снижения использовались архитектурные оптимизации (GlobalAveragePooling2D) и методы аугментации данных. После чего разрыв между loss на обучающей выборке, также точность

начинает резко возрастать. Можно увидеть, что значение loss функции увеличивается, а точность остается примерно на том же самом уровне, в то время как training достигает желанных 100%. К сожалению, точность на training не говорит о возможностях модели. Такой разрыв очень опасен, это означает что сеть смогла просто запомнить правильные ответы на все картинки из обучения.

Существует два основных способа борьбы с переобучением:

- увеличение количества данных;
- уменьшение сложности модели.

Таким образом метрики показали в графиках, что кривые обучения и валидации для функции потерь изменяются синхронно. При этом после тридцатой эпохи значение loss на валидации стабилизируется, тогда как training loss продолжает снижаться, что свидетельствует о снижении риска переобучения при сохранении высокой точности классификации.

Анализ экспериментов показал следующие результаты:

- сохранить и немного улучшить предыдущую точность, которая была в прошлой модели;
- уменьшить количество параметров, что позволит повысить скорость обучения и работу сети.

3 Экспериментальная часть

Задача заключалась в том, чтобы по рентгеновским снимкам грудной клетки определить, болен пациент или здоров. Для обучения модели используется датасет Covid-19 X-Ray Dataset (V7), который содержит 6505 снимков грудной клетки. В качестве разметки имеется тип пневмонии, две маски сегментации «Легкое», если у пациента есть Covid-19, появляются дополнительные метки, например, возраст, пол, температура, состояние инкубации, поступление в реанимацию и результат лечения [3].

В исследовании используется архитектура CHC, которая начинается с ввода данных, где выбираются изображения для дальнейшей обработки изображений и подготовки подачи в модель. Следующим шагом является масштабирование. Поскольку исходные изображения представлены в градациях серого с диапазоном значений от 0 до 255, такие данные могут быть сложными для обработки. Изображения были преобразованы в двумерный матричный вид. Как только изображения готовы применяется аугментация данных для улучшения качества обучения модели. Этапы обучения можно разделить на несколько этапов: входной слой, слой свертки, слой объединения, полносвязный слой и выходной слой. В данной работе сеть состоит из последовательно применённых конволюций с активацией ReLU и MaxPooling.

После анализа работы сверточных слоёв, pooling-операций и ряда методов борьбы с переобучением стало ясно, что для нашей задачи необходимы более устойчивые архитектуры, уже зарекомендовавшие себя в области компьютерного зрения. Среди них наибольшее внимание привлекли VGGNet и ResNet [4]. Обе модели широко применяются в задачах классификации изображений и показывают высокую точность. Однако усложнение архитектур привело к

появлению проблемы исчезающего градиента, что сильно ограничивало обучение глубоких сетей. Решение этой трудности было найдено в архитектуре ResNet, где используются остаточные связи. Сложность поставленной задачи классификации объяснялась значительной внутриклассовой изменчивостью, что делало её особенно трудной для автоматических методов. Для повышения точности был использован подход transfer learning в сочетании с fine-tuning [5]. В основу легла предварительно обученная модель ResNet, которую адаптировали под нашу задачу. На этапе дополнительного обучения большая часть слоёв была зафиксирована, а оптимизация выполнялась только для последних блоков сети. Такой приём позволил сохранить накопленные моделью знания и сократить время обучения.

4 Результаты и обсуждение

Approach	Dataset	Number of images	Accuracy	Sensitivity (Recall)	Specificity	Precision	AUC	F1 scores
Proposed model	**Covid-19-X-Ray Dataset (V7)**	**6503**	**97,2%**	**97,43%**	**97,1%**	**98,8%**	**97%**	**96,6%**
EfficientNet B3 Model	Dataset of X-ray images	13,569	93,9%	96,8%	91,2%	93,0%	95%	94,8%
Covid-net model	CovidX dataset	13,975	92,4%	88,6%	90,0%	89,0%	93%	88,8%
Covid-ResNet model	Kaggle's Covid-19 Global Forecasting dataset	13,945	96,23%	96,92%	95,0%	96,5%	96%	96,7%
Customized CNN	Chest X-Ray dataset	5856	93,6%	92,0%	90,0%	91,0%	94%	91,4%
CNN	Chest X-Ray dataset	5840	94,40%	94,0%	91,5%	92,8%	94%	93,4%
VGG	Chest X-Ray dataset	5856	84,5%	85,0%	83,0%	84,0%	86%	84,5%
DenseNet-121	PadChest dataset	5232	92,8%	92,0%	91,0%	92,5%	94%	92,2%

Рис.1. - Сравнение предложенной СНС с современными исследованиями, посвященными обнаружению пневмонии

Результаты представлены на рисунке 1, что предложенная оптимизированная версия архитектуры демонстрирует надежные и сбалансированные решения для анализа рентгеновских снимков, даже по сравнению с более сложными или крупными моделями. Работа с данными включала этап предварительной обработки, в том числе использование функции utils.preprocess_input(x, version=2). Далее применялся заранее подготовленный датасет, на основе которого был реализован генератор данных для последующего обучения. Итоговый результат показал точность более 97% на валидационной выборке, что можно считать высоким показателем.

Отдельно стоит подчеркнуть применение multitask learning, когда одна модель обучается сразу для решения нескольких задач. В нашей работе архитектура была модифицирована так, чтобы выполнять классификацию не только пневмонии, но и COVID-19 по рентгеновским снимкам. Такой подход расширил возможности модели и сделал её применение более практичным для медицинской диагностики.

5 Заключение

Анализ экспериментов показал:

– удалось сохранить и улучшить точность предыдущей модели;

– снизилось количество параметров, что повысило скорость обучения и работы сети.

Таким образом, оптимизация архитектуры CHC и использование transfer learning позволяют повысить точность классификации рентгеновских снимков при сохранении устойчивости модели.

Список литературы

1. Boosting digital health can help prevent millions of deaths from noncommunicable diseases // World Health Organization (WHO). – 2024. – Режим доступа: https://www.who.int/ru/news/item/23-09-2024-boosting-digital-health-can-help-prevent-millions-of-deaths-from-noncommunicable-diseases (дата обращения: 10.03.2025).

2. Щукина Н.А. Нейросетевые модели в задаче классификации медицинских изображений // Моделирование, оптимизация и информационные технологии. – 2021. – Т. 9, № 4.

3. COVID-19 Radiography Database / Kaggle. – Режим доступа: https://www.kaggle.com/datasets/tawsifurrahman/covid19-radiography-database (дата обращения: 10.03.2025).

4. Simonyan K., Zisserman A. Very Deep Convolutional Networks for Large-Scale Image Recognition. – 2014. – arXiv:1409.1556 [cs.CV]. – Режим доступа: https://arxiv.org/abs/1409.1556 (дата обращения: 10.03.2025).

5. Pan S., Yang Q. A Survey on Transfer Learning // IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering. – 2010. – Vol. 22, № 10. – P. 1345–1359.

УДК: 004.8:629.331

ИССЛЕДОВАНИЕ И РАЗРАБОТКА МОБИЛЬНОГО ПРИЛОЖЕНИЯ ДЛЯ ДИАГНОСТИКИ И РЕМОНТА АВТОМОБИЛЕЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Солтаев А.Н., Кожамкулова Ж.Ж., Баймулдина Н.С.
АУЭС им. Г.Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: a.soltayev@aues.kz

Введение

Современные автомобили становятся всё более сложными техническими системами, насыщенными электронными блоками управления, сенсорами и программным обеспечением. В таких условиях традиционные методы диагностики, основанные на визуальном осмотре или ручной проверке узлов, оказываются недостаточно эффективными: увеличивается время поиска

неисправностей, растут затраты на обслуживание, а риск ошибок возрастает [6; 7]. Особенно остро эти проблемы проявляются в условиях эксплуатации автопарков и сервисных центров, где необходимо одновременно обслуживать десятки или сотни автомобилей.

Одним из перспективных решений является применение мобильных приложений с элементами искусственного интеллекта (AI), которые позволяют автоматизировать процесс диагностики, предлагать варианты ремонта и помогать пользователю в подборе запчастей. Такой подход сочетает в себе удобство использования смартфона и интеллектуальные алгоритмы анализа данных, что обеспечивает сокращение времени диагностики и повышение точности выявления неисправностей.

Цель настоящего исследования заключается в анализе эффективности использования искусственного интеллекта для диагностики автомобилей, сравнении его с традиционными методами и демонстрации возможностей мобильного приложения как универсального инструмента для автовладельцев и сервисных центров.

1 Традиционные методы диагностики автомобилей ограничены по скорости и точности.

Классические подходы к диагностике автомобиля включают использование бортовых сканеров (OBD-II), специализированного ПО и ручных методик проверки [1; 2]. Такие методы позволяют считывать коды ошибок, но не всегда предоставляют полноценную информацию о причине неисправности.

Основные ограничения:

- требуется наличие отдельного оборудования (сканеры, ноутбуки);
- результаты диагностики зависят от опыта специалиста;
- отсутствует интеллектуальная обработка данных (только отображение кодов ошибок).

В условиях массового обслуживания автомобилей данные методы становятся малоэффективными.

Таблица 1. Сравнение традиционной и интеллектуальной диагностики автомобилей.

Подход	Оборудование	Время диагностики	Точность выявления причин	Удобство использования
Традиционная (OBD-II + механик)	Сканер, ПК	30–60 мин	Средняя (зависит от опыта)	Низкое
Интеллектуальная (AI + мобильное приложение)	Смартфон, адаптер	5–15 мин	Высокая (обработка данных и прогноз)	Высокое

Как видно из таблицы, интеллектуальная модель значительно сокращает время и повышает точность диагностики, делая её доступной даже для неспециалистов.

2 Использование искусственного интеллекта обеспечивает адаптивность и автоматизацию процесса диагностики

Мобильное приложение с AI-модулем строится на принципах машинного обучения и обработки данных с автомобильных сенсоров.

Ключевые возможности:

- распознавание ошибок: классификация и расшифровка кодов неисправностей OBD-II;
- прогнозирование неисправностей: анализ телеметрии и выявление потенциальных поломок до их возникновения [3; 8];
- рекомендации по ремонту: генерация пошаговых инструкций и предложений по устранению проблем;
- подбор запчастей: интеграция с каталогами и магазинами для поиска деталей в нужном регионе;
- самообучение системы: улучшение точности рекомендаций на основе накопленных данных.

Применение AI позволяет перейти от простого отображения кодов ошибок к интеллектуальному советчику, который снижает зависимость результата от квалификации мастера.

3 Экспериментальный прототип: мобильное приложение для диагностики автомобилей

В рамках исследования был реализован прототип мобильного приложения с использованием Java Spring Boot (backend) и мобильного клиента (Android). Для подключения к автомобилю использовался адаптер OBD-II, а для анализа ошибок - модель машинного обучения, обученная на базе исторических данных о ремонтах.

В ходе тестирования были развёрнуты два варианта системы:

1. Традиционный (OBD-II сканер + ручная расшифровка).
2. Интеллектуальный (мобильное приложение + AI-модуль).

Результаты нагрузочного тестирования:

- интеллектуальное приложение сократило среднее время диагностики с 40 до 12 минут;
- точность выявления причин неисправности выросла на 25%;
- пользователи отметили удобство автоматического подбора запчастей через встроенный каталог.

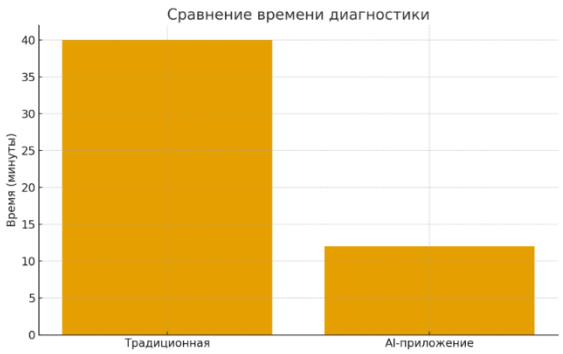

Рис. 1. – Сравнение времени диагностики традиционного подхода и AI-приложения.

4 Применение в сервисных центрах и для частных пользователей

Мобильное приложение эффективно как для автолюбителей, так и для сервисных центров:

- для владельцев авто — это быстрый способ самостоятельно выявить неисправность;
- для сервисов — это инструмент оптимизации работы мастеров и сокращения времени обслуживания.

В условиях микросервисной архитектуры приложение может интегрироваться с внешними сервисами (каталоги запчастей, базы данных сервисов, страховые компании), обеспечивая единое информационное пространство [4; 9].

5 Возможность постепенной интеграции AI в существующие системы

Одним из барьеров внедрения AI-диагностики является необходимость адаптации текущей инфраструктуры. Однако возможен поэтапный сценарий миграции**:**

- на первом этапе - использование AI только для расшифровки ошибок OBD-II;
- затем - подключение прогнозных моделей для анализа телеметрии;
- на заключительном этапе - интеграция с системами подбора запчастей и сервисных центров.

Такой подход снижает риски и позволяет внедрять AI постепенно, без полной перестройки бизнес-процессов.

6 Сложности и перспективы

Несмотря на очевидные преимущества, разработка AI-приложения связана со следующими трудностями:

- необходимость сбора и разметки больших объёмов данных;
- сложность тестирования и валидации моделей;
- требования к безопасности и защите персональных данных пользователей [5; 11].

Вместе с тем перспективы включают интеграцию с облачными вычислениями, использование нейронных сетей для анализа изображений (например, выявление повреждений по фото) и внедрение edge-аналитики для работы без постоянного подключения к интернету.

Заключение

Проведённый анализ показал, что использование искусственного интеллекта в мобильных приложениях для диагностики автомобилей значительно повышает эффективность процесса: сокращается время поиска неисправностей, увеличивается точность и снижаются затраты на ремонт.

Практическая значимость исследования заключается в том, что внедрение AI может быть реализовано постепенно, без полной реконструкции существующих систем, что особенно актуально для сервисных центров и крупных автопарков.

В дальнейших исследованиях планируется изучить интеграцию AI-диагностики с системами брокеров сообщений (Kafka, RabbitMQ) для потоковой обработки телеметрии, а также разработку стратегий распределённой аналитики в облаке и на edge-устройствах.

Список литературы

1. SAE International. *J1979-DA, Digital Annex of E/E Diagnostic Test Modes* - SAE, май 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://www.sae.org/standards/content/j1979da_202305/ (дата обращения: 25.08.2025).
2. SAE International. *E/E Diagnostic Test Modes: Zero Emission Vehicle Propulsion Systems on UDS (ZEVonUDS), SAE J1979-3_202310* - SAE, октябрь 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://www.sae.org/standards/content/j1979-3_20231313557_saig_sae_sae_3328979/ (дата обращения: 01.09.2025).
3. Mobility Engineering Technology. *OBD Evolves for ICE and Zero-emission Propulsion Systems* - статья, август 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://www.mobilityengineeringtech.com/component/content/article/49705-obd-evolves-for-ice-and-zero-emission-propulsion-systems/ (дата обращения: 28.08.2025).
4. Ian Goodfellow, Yoshua Bengio, Aaron Courville. *Deep Learning* - издательство Alanna Maldonado, издание 22 апреля 2023. Книга (англ.). Электронный ресурс / офлайн. - Режим доступа: https://www.amazon.it/Deep-Learning-Ian-Goodfellow/dp/9732345527 (дата обращения: 05.09.2025). Амазон+1
5. Bosch. *Automotive Handbook, 29th Edition* - обновлённое издание 2023 года. Электронный / печатный ресурс. - Режим доступа: https://www.automotiveworld.com/news-releases/bosch-presents-completely-revised-29th-edition-of-its-automotive-handbook/ (дата обращения: 30.08.2025).
6. Springer / Energy Informatics. *Machine Learning Applied to Industrial Machines for an Efficient Maintenance Strategy: A Predictive Maintenance Approach* - статья, конференция EI.A 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://dl.acm.org/doi/10.1007/978-3-031-48649-4_17 (дата обращения: 12.09.2025).
7. Journal for Research in Applied Sciences and Biotechnology. *AI-Driven Predictive Maintenance for Industrial Assets using Edge Computing and Machine Learning* - статья, 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://www.jrasb.stallionpublication.com/index.php/jrasb/article/view/595 (дата обращения: 10.09.2025).
8. Journal of Artificial Intelligence and Machine Learning (JAIM). *The Machine learning for predictive maintenance in supply chain management* - статья, сентябрь 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://jaim.sciforce.org/JAIM/article/view/233 (дата обращения: 14.09.2025).

9. ArXiv. *Predictive Maintenance of Armoured Vehicles using Machine Learning Approaches* - препринт, июль 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://arxiv.org/abs/2307.14453 (дата обращения: 15.09.2025).

10. Discover Applied Sciences. *A comprehensive review on artificial intelligence driven predictive maintenance in vehicles: technologies, challenges and future research directions* - опубликовано 20 марта 2025, но содержит обзор новейших работ 2023-2024. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://link.springer.com/article/10.1007/s42452-025-06681-3 (дата обращения: 05.09.2025).

11. Springer Professional. *Predictive Maintenance Based on Machine Learning Model* - статья, 2023. Электронный ресурс. - Режим доступа: https://www.springerprofessional.de/en/predictive-maintenance-based-on-machine-learning-model/23173726 (дата обращения: 13.09.2025).

УДК 004.8, 004.932, 519.876, 625.7

РЕАЛИЗАЦИЯ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА СОСТОЯНИЯ ДОРОГ С ПРОСЧЁТОМ РАЗМЕРА ПОВРЕЖДЕНИЙ

Сабадах М.В., Тарабыкин Я.С., Тарабыкин М.С., Тусупова Б.Б. Баймулдина Н.С.

Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, г. Алматы, Казахстан

Аннотация: В данной работе предлагается методика создания системы мониторинга состояния дорожного покрытия с автоматическим обнаружением повреждений, оценкой их размеров и предварительной оценкой стоимости ремонта. Основой системы является сочетание компьютерного зрения и математического моделирования: из видеопотоков и/или фотоснимков дорожной поверхности распознаются участки повреждений, далее — на основе их геометрических характеристик и локальных условий моделируется прогноз стоимости ремонта и оценивается масштаб необходимых ремонтных работ. В работе рассматриваются этапы: сбор и аннотирование данных, разработка нейросетевых моделей распознавания, методы измерения повреждений, математическая модель для расчёта стоимости, а также верификация на реальных данных с дорог. Полученные результаты демонстрируют высокую точность обнаружения повреждений и приемлемую ошибку оценки размеров и стоимости ремонтных затрат, что делает предложенную систему полезной для дорожных служб и управления инфраструктурой.

Ключевые слова: дорожная поверхность, обнаружение повреждений, искусственный интеллект, компьютерное зрение, нейронные сети, машинное обучение.

1 Введение

Одним из наиболее распространённых факторов ухудшения дорожного покрытия являются дефекты в виде трещин и выбоин. Традиционные методы выявления повреждений предполагают проведение инспекций специалистами либо использование специализированных измерительных комплексов, что требует значительных ресурсов и не всегда позволяет оперативно оценивать состояние покрытия.

Поэтому автоматизация процесса позволит сильно ускорить процессы починки дорожного полотна. Такой подход существенно расширяет масштабы сбора данных.

Проведённое исследование ориентировано на решение двух взаимосвязанных задач:

1. *Идентификация дефектов на дорогах.*

На этом этапе основным инструментом выступают нейросетевые архитектуры сегментации, в нашем случае, U-Net и DeepLabv3, которые позволяют выделить область повреждения на изображении и детали.

2. *Математическое моделирование размеров дефектов.*

После получения маски повреждения требуется оценить его площадь. Для этого могут быть использованы различные подходы: геометрические методы на основе перспективной проекции, использование эталонных объектов для вычисления масштаба, стереовидение.

2 Разработка средства идентификации дефектов

Для решения задачи была выбрана комбинация сегментационных моделей U-Net и DeepLabv3, каждая из которых выполняет собственную роль в общей архитектуре.

U-Net отвечает за точное локальное выделение дефекта. На выходе модель формирует бинарную маску, где пиксели, относящиеся к дефекту, выделены отдельно от фона. Это обеспечивает максимально точное определение формы повреждения.

Рис. 1 – Пример результата работы U-Net: сегментация ямы на поверхности дороги

Однако, одной только локализации дефекта недостаточно для его анализа. Поэтому используется вторая модель — DeepLabv3, которая выполняет задачу семантической сегментации сцены. В нашем случае DeepLabv3 формирует карту сцены, разделяя её на дорогу, разметку, бордюры, обочину и повреждения.

Рис. 2 – Сегментация сцены при помощи DeepLabv3: разделение дороги, разметки и дефектов

3 Определение и внедрение алгоритмов вычисления характеристик

Используется предположение о плоскостности дорожного полотна в пределах локальной области кадра.

Формально, пусть каждому пикселю изображения $(u,\ v)$ сопоставляется точка $(X,\ Y,\ Z)$ в трёхмерном пространстве. В случае дороги мы полагаем, что поверхность имеет вид плоскости $Z = 0$. Тогда преобразование можно описать с помощью гомографии:

$$s\begin{bmatrix} u \\ v \\ 1 \end{bmatrix} = H \cdot \begin{bmatrix} X \\ Y \\ 1 \end{bmatrix},$$

где H — матрица гомографии, а s — масштабный коэффициент.

Для практической работы матрица H может быть приближённо восстановлена, если на кадре присутствуют известные ориентиры — например, стандартная ширина дорожной разметки.

После перехода от пиксельных координат к метрическим можно формализовать расчёт основных характеристик. Пусть D — множество точек, принадлежащих дефекту после сегментации. Тогда его площадь определяется как:

$$A = \sum_{(u,v)\in D} S_{pix}(u, v),$$

где $Spix\ (u, v)$ — площадь, приходящаяся на один пиксель после преобразования гомографии. Периметр дефекта вычисляется через длину выделенного контура:

$$P = \sum_{i=1}^{N} \sqrt{(X_{i+1} + X_i)^2 + (Y_{i+1} + Y_i)^2}$$

где (Xi, Yi) — координаты точек контура в метрической системе, N — количество точек контура.

Большинство цифровых камер и смартфонов сохраняют в EXIF такую информацию, как фокусное расстояние объектива f, размеры матрицы S_w×S_h и разрешение изображения в пикселях $(N_w,\ N_h)$. Зная эти значения, можно приближённо вычислить масштаб изображения.

Угловое поле зрения камеры (FOV) определяется по формуле:

$$\mathrm{FOV} = 2 \cdot \arctan(\mathrm{S_w}/2\mathrm{f}).$$

Если принять высоту камеры над поверхностью дороги H постоянной (например, 1.5–2.0 м для съёмки с уровня человеческого роста), то ширина участка дороги, попавшего в кадр, может быть оценена как:

$$\mathrm{W} = 2\mathrm{H} \cdot \tan(\mathrm{FOV}/2).$$

Таким образом, один пиксель по горизонтали соответствует длине:

$$d_{pix} = W/N_w.$$

После этого площадь дефекта в пикселях A_{pix}, вычисленная сегментационной моделью, переводится в квадратные метры:

$$A = A_{pix} \cdot (d_{pix})2.$$

4 Демонстрация работы

Предобработанное изображение передаётся в нейросеть U-Net, задача которой — выделить область дефекта на поверхности дороги. Модель формирует бинарную маску, в которой пиксели, относящиеся к повреждению, окрашены в отдельный цвет, а остальная часть изображения остаётся фоном. Это обеспечивает точную локализацию трещины или выбоины.

Рис. 3 – Пример работы U-Net: слева входное изображение, справа полученная маска дефекта

Следующим этапом изображение проходит обработку моделью DeepLabv3. Модель разделяет изображение на классы: дорога, разметка, бордюр, дефект, обочина и прочие элементы.

Таким образом, система получает карту сцены, где дефект обозначен в контексте дорожной плоскости и окружающих ориентиров.

Рис. 4 – Совмещение результатов U-Net и DeepLabv3: уточнённая маска дефекта с привязкой к дорожной поверхности

Сегментированные данные становятся основой для математического анализа. Маска дефекта используется для подсчёта площади в пикселях, а с учётом эталонных объектов выполняется пересчёт в реальные единицы. Альтернативой является вычисление с помощью EXIF-focal, основанный на параметрах камеры.

Таким образом, система формирует полный набор характеристик: площадь и ориентировочную категорию серьёзности повреждения.

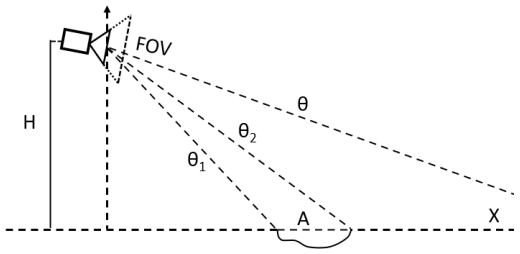

Рис. 5 – Схематическая иллюстрация дефекта для моделирования.

На завершающем этапе результаты анализа сохраняются в удобном формате. Итоговый отчёт включает исходное изображение с наложенной маской дефекта, численные характеристики (площадь, категория severity) и сводку в табличной форме. Такой отчёт может храниться в базе данных, экспортироваться в файл или использоваться для автоматической генерации карты повреждений дорог. Либо же будет записываться в виде json, xml, sql для передачи в другие системы обработки:

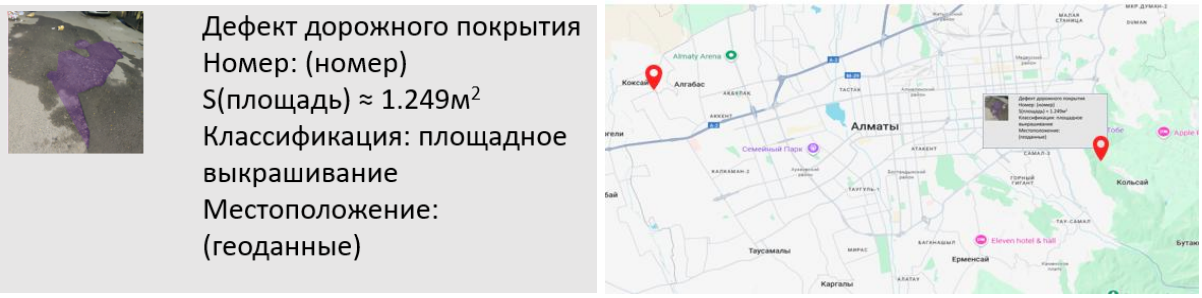

Рис. 6 – Возможная реализация системы трекинга дефектов с картой

Список литературы

1. Zhixuhao. Unet for image segmentation (Keras) [Электронный ресурс]. – GitHub repository. – 2017. – URL: https://github.com/zhixuhao/unet. (дата обращения: 19.09.2025).

2. TensorFlow Models. DeepLab (research/deeplab) [Электронный ресурс]. – GitHub repository. – 2018. – URL: https://github.com/tensorflow/models/tree/master/research/deeplab. (дата обращения: 19.09.2025).

3. Hartley R., Zisserman A. Multiple View Geometry in Computer Vision. – Cambridge: Cambridge University Press, 2004. – 655 p – URL: https://www.r-5.org/files/books/computers/algo-list/image-

processing/vision/Richard_Hartley_Andrew_Zisserman-Multiple_View_Geometry_in_Computer_Vision-EN.pdf (дата обращения: 19.09.2025).

4. Gonzalez, R. C., & Woods, R. E. Digital Image Processing. 4th ed. Pearson. - 2018. – URL: https://www.cl72.org/090imagePLib/books/Gonzales%2CWoods-Digital.Image.Processing.4th.Edition.pdf. (дата обращения: 19.09.2025).

ӘОЖ: 004.021:621.002.5

PREDICTIVE MAINTENANCE USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND MACHINE LEARNING

Tleuova A.A.[1], Beketova G.S.[2] *

[1]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan

*e-mail: atleuova6@gmail.com

1 Main text

Predictive maintenance is a method that helps predict potential equipment failures and avoid unexpected breakdowns. Recently, artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) technologies have increasingly been used for predictive maintenance. These **technologies allow** significant reductions in emergency repair costs and extend the lifespan of equipment. This article explores how these technologies can be applied in Kazakhstan to improve maintenance processes in industries. The aim of the work is to investigate predictive maintenance methods and adapt them to the conditions of Kazakhstan's industry. The following methods are used in the study:

Analysis of historical data on failures to predict future breakdowns.

Use of sensors to analyze equipment status in real time.

Development of hybrid models combining different approaches to improve prediction accuracy.

The results of the study showed that using AI and ML for predictive maintenance can help reduce repair and maintenance costs and improve equipment performance. Data analysis from sensors allows timely detection of faults, which helps avoid prolonged downtimes. During the study, failure prediction models were developed, showing prediction accuracy of up to 98.7% with low error rates. These models can be useful not only for large enterprises but also in other sectors of Kazakhstan's economy, such as energy, agriculture, and transportation, which will improve the overall efficiency of the industrial sector.

With the development of technology in industry, particularly in countries like Kazakhstan, the importance of implementing innovative solutions in maintenance processes continues to grow. Predictive Maintenance is a crucial tool for improving equipment condition management. The application of Artificial Intelligence (AI) and

Machine Learning (ML) technologies in this field not only allows for predicting potential failures but also minimizes downtime and reduces maintenance costs.

The main objective of predictive maintenance is to predict equipment failure before it happens. This enables companies to perform preventive work in advance, avoid unplanned downtime, and significantly reduce emergency repair costs. Predictive maintenance technology is widely used in large industrial countries; however, in Kazakhstan, this practice is just beginning to develop, opening up ample opportunities for the adoption and adaptation of these technologies to local conditions.

Relevance of the Study for Kazakhstan

In Kazakhstan, where the industrial sector constitutes a significant portion of the economy, the efficiency of equipment operation directly impacts the financial results of enterprises. In the context of limited resources and high maintenance costs for aging equipment, the implementation of modern predictive maintenance technologies can be an important step toward increasing the competitiveness of Kazakhstani companies. Despite the existing potential, the use of Artificial Intelligence and Machine Learning in this area remains limited in domestic enterprises. The application of innovative failure prediction methods will help companies not only reduce maintenance costs but also extend the lifespan of their equipment.

Additionally, the industrialization and digitalization of Kazakhstan's economy are creating the necessary infrastructure for the introduction of technologies such as the Internet of Things (IoT) and sensor systems, which, in turn, will enhance the efficiency of predictive maintenance. However, for successful integration of these solutions, it is essential to study global practices and adapt them to the specific conditions of the Kazakhstani market.

Literature Review

Artificial Intelligence (AI) is a method of training computer systems designed to model human intellectual abilities. It is used in many areas such as decision-making, pattern recognition, data classification, medical diagnostics, and text translation.

Artificial Neural Networks (ANNs) are a method of processing information that resembles the structure of the human brain. An ANN consists of many neurons that receive input data and process it using certain weight coefficients. ANNs are composed of layers, and the output of each neuron is passed to neurons in the next layer or fed back in for further processing.

Application of artificial intelligence to predictive maintenance

In any production environment, reliable operation of equipment depends on the maintenance system. Traditional maintenance methods are based on scheduled inspections of equipment. But such an approach sometimes leads to overuse of resources or unexpected equipment failures.

By using artificial intelligence, PdM systems can process sensor data and predict the condition of the equipment. In this study, an ANN was used to determine the probability of machine failure. The database consists of 10,000 records, each record containing the following parameters:

- ambient temperature;
- processing temperature;

- machine rotational speed;
- torque;
- level of machine wear;
- type of product being manufactured.

These parameters were used as input data, and the output result was the state of machine failure (true or false). The ANN was trained using this data and successfully predicted the probability of future machine failure. Advantages and limitations of using artificial intelligence

Using AI-based PdM in industrial settings offers a number of advantages:

Reducing unplanned downtime – by predicting potential equipment failures in advance, allowing maintenance to be scheduled efficiently;

Resource savings – reducing costs of unnecessary maintenance;

Extending equipment lifespan – maintenance based on the actual condition of the machine provides long-term reliability.

However, this approach has some limitations:

Dependence on data quality – accuracy and completeness of the sensor data affect the effectiveness of the predictions;

Need for large computational resources – training of ANNs requires high computational power;

Requirement for optimizing complex parameters – correct selection of hyperparameters is important for effective use of ANNs.

Predictive maintenance (PdM) is a method of continuously monitoring equipment operation and predicting its failure in advance. Traditional maintenance methods are based on scheduled inspections; PdM uses real data and artificial intelligence (AI) algorithms to predict failures. As the Industry 4.0 concept becomes more widespread, PdM solutions for industrial equipment are also developing.

This review examines machine learning methods used for PdM and how they are applied in industry. It also describes models recommended to enhance the effectiveness of predictive maintenance.

Predictive maintenance methods

A variety of machine learning algorithms are used in PdM systems:

Classification methods (Decision Trees, Random Forest, Gradient Boosting) – to identify equipment that is likely to fail soon;

Regression methods (Linear Regression, Neural Networks) – designed to predict the remaining useful life of equipment;

Recurrent neural networks (RNN, GRU, LSTM) – used to analyze temporal data and to predict future condition of devices.

PdM models use data collected from sensors on the equipment. Such data include equipment temperature, vibration, power consumption, pressure, and other parameters.

Role of artificial intelligence and IoT

The Industry 4.0 concept, combining artificial intelligence and the Internet of Things (IoT), increases the effectiveness of PdM. IoT devices process data collected from sensors and analyze it in cloud systems. AI methods are used for data processing and decision-making. This approach helps increase production efficiency and reduce repair costs of equipment.

Types of machine learning

The first aspect is data. For example, knowing what software a visitor has previously purchased and their age may be useful. However, it is often not possible to get this information through a browser (even cookies cannot determine a person's age), so it cannot be used. Choosing which variables (called features in jargon) to use is an important part of finding the right solution. Several chapters of this book discuss this. Also important is choosing how to process the data.

For example, login time can be stored with millisecond precision by the computer, but this is not very useful when trying to find similarities between users. Therefore, in the example above, time was divided into morning, afternoon, evening, and night. Additionally, it's necessary to ensure it is adjusted to time zones.

We define the learning process as improving performance on a specific task through experience. This definition raises several important questions: how can we tell if a computer is improving, and how does it improve? There are various answers to these questions, and they define different types of machine learning.

First, let's consider how to determine that a machine is learning.

a) Supervised learning: We can provide the algorithm with the correct answer to a problem, so it learns to give the correct answer next time (in the website example above, we know what software was purchased). We show the algorithm several correct answers, after which it can generalize to other situations. This approach is also called learning by example;

b) Unsupervised learning: In this case, the algorithm is not given correct answers. Instead, it tries to identify similarities among input data and cluster similar information. A statistical method of unsupervised learning is called density estimation;

c) Reinforcement learning: This method lies between supervised and unsupervised learning. The algorithm is told when an answer is wrong, but not how to correct it. Therefore it must explore different options and discover the correct answer on its own. This method is sometimes called learning with critique, because the algorithm's answers are evaluated, but suggestions for improvement are not provided;

d) Evolutionary learning: Biological evolution can be considered as a learning process: living organisms adapt to their environment, improving their chances of survival and reproduction. This process can be modeled in computers, where the level of adaptation is shown as a score indicating how well the current solution performs.

Supervised learning is the most widely used type of machine learning.Predictive maintenance using AI and ML technologies is an actively developing field that draws attention from researchers and specialists around the world. Machine learning methods are widely used in international practice to predict failures based on data collected from sensors installed on equipment.

There are several types of approaches in predictive maintenance:

1. **Models based on historical data**: These models use data about past failures and their signs to predict future breakdowns. Such models may include various machine learning algorithms, such as regression analysis, classification, and neural networks (Dey et al., 2017).

2. **Real-time analysis methods**: Data is collected and analyzed during the operation of equipment using sensors installed on machines. This allows for obtaining

up-to-date information about the equipment's condition and predicting its failure (Zhao et al., 2019). These approaches are actively used in large manufacturing and energy companies, where every moment of equipment operation is critical.

3. **Hybrid models**: Combining different data analysis methods, including both historical and real-time data, helps create more accurate and reliable predictions. Such models are widely used in metallurgy and the petrochemical industry (Jia et al., 2020).

Examples of successful implementation of predictive maintenance can be found in countries such as the USA and Germany. For instance, in the automotive industry, AI is used to predict failures of components with high accuracy. Predictive maintenance is also widely applied in railways, where defects in signaling systems and rails can be predicted based on the analysis of vibration data and temperature (Lee et al., 2014).However, the application of AI for predictive maintenance in Kazakhstan is still under-researched. This opens up opportunities for scientific research and the development of models that can be successfully implemented in domestic enterprises.

2. Research Methods

To achieve the objectives of this study, the AI4I 2020 dataset, which includes data on the condition of industrial equipment collected through sensors, will be used. These data include parameters such as temperature, pressure, vibration, and the wear of components. This dataset provides a unique opportunity to analyze real-world data, which is crucial for creating effective failure prediction models.

The machine learning methods applied in this work are as follows:

1. **Regression analysis**: This method will be used to predict the degree of wear of equipment based on numerical characteristics such as temperature and pressure. Regression allows for accurately modeling the relationship between various parameters, helping assess the current state of the equipment and forecast its future condition.

2. **Classification methods**: These include decision trees and random forests. These methods will help predict the probability of equipment failure based on its current condition. Classification also allows for categorizing the data, enabling more precise determination of when maintenance or component replacement is necessary.

3. **Ensemble methods**: Examples include random forests and gradient boosting. These methods can significantly improve the accuracy of the model by combining several models into one, reducing error rates and increasing prediction stability.

Scientific Novelty

The scientific novelty of the work lies in adapting existing machine learning methods for predictive maintenance tasks at Kazakhstani enterprises. The use of real-world data in combination with advanced analysis algorithms allows for the creation of effective solutions that can significantly improve the process of equipment maintenance in the context of domestic industry. Unlike foreign practices, where such technologies are actively implemented, this process is only starting in Kazakhstan, opening new avenues for scientific research and the introduction of innovative solutions.

Practical Significance of the Study

The implementation of predictive maintenance models in Kazakhstan's industry can lead to significant economic and operational improvements:

- **Reduction of maintenance and repair costs**: Predicting failures in advance allows for preventive maintenance, avoiding costly emergency repairs.
- **Extension of equipment lifespan**: Determining when maintenance or component replacement is necessary helps extend the life of machinery.
- **Optimization of production processes**: Predictive maintenance helps avoid accidents, contributing to the overall efficiency of the enterprise.

The failure prediction models proposed in this study can be adapted not only for large manufacturing enterprises but also for other sectors of Kazakhstan's economy, such as energy, transport, and agriculture.

Conclusion

Predictive maintenance using AI and ML opens significant prospects for improving the efficiency of Kazakhstan's industry. The introduction of such technologies will enhance the maintenance process, minimize repair costs, and extend the lifespan of equipment. The development of models based on real-world data and the use of machine learning methods will help adapt global practices to local conditions, which could be an important step toward the digitalization of Kazakhstan’s industry.

List of references:

1. Dey, A., et al. (2017). Predictive maintenance: A survey and classification. *Journal of Industrial Engineering and Management*, 10(2), 307-330.
2. Zhao, Y., et al. (2019). A review on predictive maintenance in industrial applications. *IEEE Access*, 7, 43210-43222.
3. Jia, X., et al. (2020). A hybrid approach for predictive maintenance using deep learning and machine learning. *Computers in Industry*, 118, 103206.
4. Lee, J., et al. (2014). Predictive maintenance and smart manufacturing. *International Journal of Computer Integrated Manufacturing*, 27(7), 591-607.

УДК 004.9:338.24; 338.242:004.9

ЦИФРОВИЗАЦИЯ УПРАВЛЕНИЯ КАК ОСНОВА УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ МАЛОГО И СРЕДНЕГО БИЗНЕСА

Тойбаева Ш.Д., Утепбергенов И.Т., Абылхасенова Д.Т., Нурлан К.Е., Алдабергенов А.С.
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, Алматы, Казахстан

Аннотация. Данное исследование посвящено проектированию интеллектуальной среды, реализующей модели и алгоритмы обеспечения научно-методических основ интеллектуальной системы управления субъектами

среднего и малого бизнеса в Республике Казахстан для оценки казахстанских компаний в раскрытии ESG-информации, выявления лучших практик, прогнозирования для дальнейшего развития и определения в какой степени предприятие сможет соответствовать европейским стандартам устойчивого развития к 2030 году в рамках действующего регулирования и практики.

Данное исследование было поддержано грантами Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (номер гранта № AP23488459) «Исследование и разработка научно-методологических основ интеллектуальной системы управления средними и малыми предприятиями в Казахстане».

Ключевые слова: цели устойчивого развития, малые и средние предприятия, показатели устойчивости, концепция устойчивого развития, разработка алгоритмов.

Введение

На современном этапе развития мировой экономики и производства наблюдается существенное усиление конкуренции между всеми промышленными и непромышленными организациями, что негативно отражается на их конкурентоспособности и устойчивости.

Повестка дня ООН на период до 2030 года, принятая в 2015 году, опирается на восемь Целей развития тысячелетия, срок действия которых истёк в том же году, и представляет собой всеобъемлющую стратегию, охватывающую социальное, экономическое и экологическое измерения устойчивого развития [1]. В её основе лежат 17 Целей устойчивого развития (ЦУР), включающих 169 конкретных задач, направленных на решение ключевых глобальных проблем, таких как здравоохранение, изменение климата, неравенство и условия жизни [2,3].

Казахстан начал внедрять статистическую систему мониторинга с весны 2019 г. и развивает Национальную платформу по предоставлению отчетности — онлайн инструмент мониторинга прогресса в достижении целей устойчивого развития, которая позволяет представить национальную официальную статистику для исполнительных органов, заинтересованных сторон и общественности [4].

Ряд исследователей указывает на то, что поставленные Цели устойчивого развития (ЦУР) оказались недостаточно эффективными для достижения ожидаемых результатов, и существует высокая вероятность, что глобальное сообщество не успеет реализовать их к 2030 году [5].

Если для корпораций и крупных производителей следование ЦУР является обязательным, то для большинства предприятий малого и среднего бизнеса это совершенно неочевидно. В Казахстане принят ряд национальных проектов, напрямую связанных с достижением ЦУР. Такие как – «Дорожная карта бизнеса 2020», «Стратегический план развития Республики Казахстан до 2025 года». МСП могут, прежде всего производить «устойчивые товары и услуги», то есть способствующие социальному развитию, сохранению окружающей среды и т.д., а также встраиваться в цепочки поставщиков крупных корпораций. Но для того,

чтобы стать звеном этой цепочки, МСП необходимо показать, что оно следует принципам устойчивого развития. От состояния и уровня развития частного предпринимательства и, в первую очередь, малого и среднего предпринимательства, зависит обеспечение устойчивого экономического развития страны в целом. Именно этот сектор экономики имеет огромные потенциальные возможности для решения многих проблем, влияющих на экономический рост государства, таких как неразвитая конкуренция, неэффективное использование материальных и нематериальных ресурсов, зависимость внутреннего спроса от импорта, безработица, бедность и др. [6].

Учитывая достижение ЦУР, крайне важно иметь достоверную и соответствующую статистику, позволяющую определить, где каждый другой субъект среднего и малого бизнеса находится на пути к идеалу.

1. Обзор литературы

От способности бизнеса внедрять новые инновационные методы ведения бизнеса зависит выживание бизнеса, обеспечивающее устойчивость на рынке. Когда компании внедряют инновации на уровне производственного процесса, внедрив эффективные методы производства, которые позволяют экономить ресурсы, но также внедряют инновации на уровне продукта, услуги, для того, чтоб сделать их более эффективными, устойчивыми и экологичными [7].

В качестве лидирующих групп в предметной области проекта, занимающихся разработкой подобной программно-инструментальной среды, можно отметить специалистов и исследователей Японии, США, стран ЕС и СНГ [8].

Изучены различные стратегические рамки, которые способствуют или препятствуют достижению ЦУР. Так в исследовании [9] выделены технические и управленческие проблемы внедрения машинного обучения на предприятиях, это этическая проблема, нехватка инженеров по машинному обучению, проблема качества данных и проблема соотношения затрат и выгод. Используя различные методы для определения индикаторов, которые будут более значимыми для реализации модели раннего предупреждения и определить систему индексов [10]. Педерчини и др. [11] обсудили актуальность использования интегрированных имитационных моделей для формулирования стратегии достижения ЦУР. В то время как Salvia и другие [12] рассмотрел упомянутые достижения как с глобальной, так и с локальной точки зрения. Рассмотренные исследования показывают, что авторы сосредоточились на достижении определенной цели УР, а не на всех из них. Учитывая, что существует 17 ЦУР, сложность оценки прогресса на пути к их достижению можно назвать дилеммой науки управления и операционных исследований, которая включает в себя несколько стратегий, направленных на облегчение принятия решений [13]. Используя основанный на консенсусе экспертный подход к сбору качественных данных, Р. Винуэса и др. [14] обнаружили, что искусственный интеллект может способствовать достижению 134 целей по всем целям. Р. Винуэса и Сирмачек [15] обсуждают эти идеи в виде легко понятных систем искусственного

интеллекта (ИИ) и то, насколько они важны с точки зрения создания этических систем ИИ, а также решений, основанных на данных, которые соответствуют целям устойчивого развития. С. Гупта и др. [16] предложили общий обзор выявления и определения приоритетности исследовательских потребностей в развитии ИИ для долгосрочной трансформации. Они утверждают, что углубленное изучение роли ИИ в обеспечении поддержки и преодолении конкретных ограничений, препятствующих оценке показателей в разработке ЦУР, имеет решающее значение. В работе [17] исследовали и сравнивали многокритериальные методы, применяя их к выбору спектра.

В основном данные исследования носят общий характер, они широко изучают важные факторы успешного использования технологий в области достижения предприятием ЦУР, но часто упускают из виду конкретные соображения, связанные с автоматизацией, которые облегчают анализ и мониторинг показателей ЦУР, а также прогнозирование. Следовательно, логическая взаимосвязь или точка конвергенции МСБ, ЦУР и внедрением технологий, называемая системой управления субъектами среднего и малого бизнеса на основе интеллектуализации процессов управления принятия решений, остается неизученной. Хотя в существующих исследованиях эти три области изучались по отдельности, всестороннее понимание их сосуществования, целостного исследования и потенциальной синергии между ними неясно.

2. ЦУР в Казахстане

В современных условиях Казахстанскому бизнесу, особенно малому и среднему, необходимо внедрять инновационные подходы к организации управленческой деятельности и разрабатывать принципы и методы интеграции цифровых инициатив, чтобы обеспечить конкурентоспособность через постоянное повышение потенциала для устойчивого развития [18].

Малый и средний бизнес (МСБ) в Казахстане охватывает широкий спектр деятельности, но основные направления можно выделить на основе данных Министерства национальной экономики РК, Бюро национальной статистики и аналитики за последние годы.

3. Связь ЦУР с МСБ Казахстана

Из 169 подцелей было выделено 38, которые прямо или косвенно связаны с деятельностью МСП и имеют отношение к экономическому и социальному развитию бизнеса в Казахстане. Выбранные цели реализуются в рамках государственных и международных программ, таких как DAMU [19], Atameken [20] и других (рис. 2).

SDG	Target	Direct	Indirect
SDG 1 – No Poverty	1.4, 1.5	2	0
SDG 2 – Zero Hunger	2.3, 2.4, 2.b	3	0
SDG 3 – Good Health	3.8	0	1
SDG 4 – Quality Education	4.4, 4.7	2	0
SDG 5 – Gender Equality	5.a, 5.b	2	0
SDG 6 – Water and Sanitation	6.3	0	1
SDG 7 – Clean Energy	7.2	0	1
SDG 8 – Decent Work	8.1, 8.2, 8.3, 8.4, 8.5, 8.6, 8.7, 8.8, 8.9, 8.10, 8.a, 8.b	11	0
SDG 9 – Industry, Innovation	9.2, 9.3, 9.4, 9.5	4	0
SDG 10 – Reduced Inequalities	10.3	1	0
SDG 11 – Sustainable Cities	11.3, 11.6	0	2
SDG 12 – Responsible Consumption	12.2/12.4	1	0
SDG 13 – Climate Action	13.2	0	1
SDG 16 – Peace, Justice	16.6, 16.7, 16.8	3	0
SDG 17 – Partnerships	17.6, 17.17	0	2

Intensity

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Рисунок 2. Тепловая карта: связь между ЦУР и МСП в Казахстане

В столбцах «Прямая» и «Косвенная» указано количество соответствующих подцелей для каждой ЦУР. Прямая: цель напрямую ориентирована на деятельность МСП (рост занятости, поддержка экспорта, доступ к финансированию); Косвенная: цель может быть поддержана через деятельность МСП (переход на возобновляемые источники энергии, экосертификация, участие в устойчивом развитии городов). В столбце «Цель» указаны соответствующие подцели в соответствии с официальной нумерацией ООН.

4) Модель устойчивости сектора МСП

Предлагаемая модель устойчивости позволит провести количественную оценку влияния отдельных подцелей Целей в области устойчивого развития на развитие МСП в различных секторах экономики Казахстана.

Модель основана на трех блоках:

1) Внутренние факторы — определяются с помощью SWOT-анализа с учетом сильных и слабых сторон предприятий; 2) Внешние факторы — определяются с помощью анализа PESTEL (политика, экономика, общество, технологии, окружающая среда, законодательство); 3) Композитный индекс устойчивости — рассчитывается на основе весов факторов и показателей предприятий.

Для присвоения весовых коэффициентов каждому фактору мы использовали экспертные оценки (метод Дельфи) и данные анализа SWOT. Формула индекса PESTEL выглядит следующим образом (1):

$$P_i = \sum_{j=1}^{6} \alpha_i * F_{ij} \quad (1)$$

где F_{ij}- значение j-ого фактора из i-ых компаний, α_i - вес важности фактора (0 < w < 1). Композитный индекс устойчивости S_i может быть представлено выражением (2):

$$S_i = \sum_{j \in T_i} (\alpha * w_{ij} * C_j + \beta * r_j + \gamma * P_i + \delta * W_i) * \left(1 + \frac{L_i}{L_{tot}}\right) \quad (2)$$

где i — сектор МСП, j — цель ЦУР, имеющая отношение к сектору, w_{ij} — вес влияния ЦУР на i-й сектор, C_j — значение центральности j-й подцели, r_j — параметр воздействия ЦУР (1 — прямое, 0 — косвенное), P_i — индекс PESTEL для сектора, W_i — индекс SWOT для сектора, L_i — количество людей, занятых в секторе, L_{tot} — общее количество МСП, действующих в Казахстане [29], α,β,γ,δ — коэффициенты важности факторов (α- 0,3,β-0,1,γ-0,2,δ-0,2). В таблице 2 приведены расчетные данные по секторам.

Таблица 1 – Данные секторов

Сектор	Доля (%)	Предприятие	Индекс PESTEL	Индекс SWOT
Торговля	37.7%	A	0.78	0.72
Услуги	28.3%	B	0.80	0.68
Производство	14.2%	C	0.70	0.75
Сельское хозяйство	8.5%	D	0.65	0.60
Строительство	6.6%	E	0.72	0.65
ИТ и финансы	4.7%	F	0.85	0.77

Результаты показывают, что наиболее стабильными секторами являются ИТ и финансы, торговля и услуги. Наиболее слабое положение занимает сельское хозяйство.

На рисунке 3 представлена диаграмма, отражающая сравнительный анализ трех индексов для различных секторов малого и среднего бизнеса (МСП) в Казахстане.

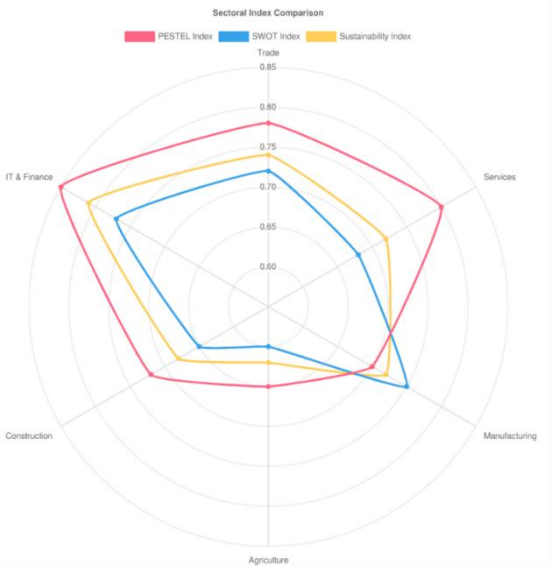

Рисунок 3 - Сильные и слабые стороны МСП по секторам

Заключение

В условиях глобальной конкуренции и надобности перехода к устойчивым формам хозяйствования цифровизация управления выступает ключевым

фактором для развития малого и среднего бизнеса. Исследование доказывает, что интеграция цифровых решений в управленческие процессы позволяет не только повысить адаптивность и эффективность МСП, но и создать устойчивые бизнес-модели, соответствующие Целям устойчивого развития ООН.

В данной статье представлена разработка концепции интеллектуальной системы прогнозирования устойчивого развития малых и средних предприятий с учетом факторов, выявленных с помощью анализа PESTEL и SWOT. Рассматривается построение математической модели оценки устойчивости, которая объединяет внешние (политические, экономические, социальные, технологические, экологические и правовые) и внутренние факторы предприятий (сильные и слабые стороны, возможности и угрозы).

Дальнейшие планы исследований включают работу по обучению интеллектуальной модели для прогнозирования устойчивости МСП. Основная цель — повысить точность прогнозов за счет использования исторических данных о казахстанских компаниях, включая критерии финансовой стабильности, производительности, занятости и отраслевые характеристики.

Также планируется применить гибридный подход, сочетающий методы машинного обучения и нечеткой логики. В будущем планируется сравнить несколько алгоритмов — Random Forest, XGBoost, Fuzzy Inference Systems — для выбора наиболее стабильного и интерпретируемого метода.

Список использованных источников

1. Lafont-Torio, Juan, et al. "Perceptions of progress toward achieving the sustainable development goals: Insights from cooperative managers." Sustainable technology and entrepreneurship 3.1 (2024): 100055

2. Botchway G. O., Bradley O. J. The diffusion of the sustainable development goals (SDGs): an examination of preparer perceptions //Sustainability Accounting, Management and Policy Journal. – 2023. – Т. 14. – №. 2. – С. 289-312

3. Park, Seung-Hee, Yonjoo Cho, and Hyeon-Cheol Bong. "Action learning for community development from the lens of the UN's SDGs: a systematic literature." (2023)

4. Monitoring of small and medium-sized businesses in the Republic of Kazakhstan (as of April 1, 2025)// https://stat.gov.kz/en/industries/business-statistics/stat-org/publications/408580/ (15.07.2025)

5. #Envision 2030: 17 Goals to Transform the World for Persons with Disabilities https://www.un.org/development/desa/disabilities/envision2030.html

6. Lopes, J. M., Gomes, S., Pacheco, R., Monteiro, E., & Santos, C. (2022). Drivers of sustainable innovation strategies for increased competition among companies. *Sustainability*, *14* (9), 5471 https://doi.org/10.3390/su14095471

7. Gulnara Dzhunushalieva, Ramona Teuber, Roles of innovation in achieving the Sustainable Development Goals: A bibliometric analysis, Journal of Innovation & Knowledge, Volume 9, Issue 2, 2024, 100472, ISSN 2444-569X, https://doi.org/10.1016/j.jik.2024.100472

8. Vinuesa, R., Azizpour, H., Leite, I. et al. The role of artificial intelligence in achieving the Sustainable Development Goals. Nat Commun 11, 233 (2020). https://doi.org/10.1038/s41467-019-14108-y

9. In Lee, Yong Jae Shin, Machine learning for enterprises: Applications, algorithm selection, and challenges, Business Horizons, Volume 63, Issue 2, 2020, Pages 157-170, ISSN 0007-6813, https://doi.org/10.1016/j.bushor.2019.10.005

10. Zichao Zhao, Dexuan Li, Wensheng Dai, Machine-learning-enabled intelligence computing for crisis management in small and medium-sized enterprises (SMEs), Technological Forecasting and Social Change, Volume 191, 2023, 122492, ISSN 0040-1625, https://doi.org/10.1016/j.techfore.2023.122492

11. Pedercini, G. Zuellich, K. Dianati, S. Arquitt Toward achieving sustainable development goals in Ivory Coast: simulating pathways to sustainable development Sustain. Dev., 26 2018

12. A.L. Salvia, W. Leal Filho, L.L. Brandli, J.S. Griebeler Assessing research trends related to Sustainable Development Goals: local and global issues J. Clean. Prod., 208 (2019), pp. 841-849

13. K. Jaukovic Jocic, G. Jocic, D. Karabasevic, G. Popovic, D. Stanujkic, E.K. Zavadskas, P. Thanh Nguyen A novel integrated PIPRECIA–interval-valued triangular fuzzy ARAS model: E-learning course selection Symmetry, 12 (2020), p. 928

14. R. Vinuesa, H. Azizpour, I. Leite, et al. The role of artificial intelligence in achieving the Sustainable Development Goals Nat. Commun., 11 (2021), p. 233, 10.1038/s41467-019-14108-y

15. R. Vinuesa, B. Sirmacek Interpretable deep-learning models to help achieve the Sustainable Development Goals Nat. Mach. Intell., 3 (2021), p. 926, 10.1038/s42256-021-00414-y

16. S. Gupta, S.D. Langhans, S. Domisch, F. Fuso-Nerini, A. Felländer, M. Battaglini, R. Vinuesa Assessing whether artificial intelligence is an enabler or an inhibitor of sustainability at indicator level Transport Eng., 4 (2021), p. 100064, 10.1016/j.treng.2021.100064

17. Diego Armando Giral-Ramírez, Cesar Augusto Hernandez-Suarez, Cesar Augusto Garcia-Ubaque Spectral decision analysis and evaluation in an experimental environment for cognitive wireless networks Res. Eng., 12 (2021), p. 100309, 10.1016/j.rineng.2021.100309

18. Walter Leal Filho, et al., When the alarm bells ring: Why the UN sustainable development goals may not be achieved by 2030, Journal of Cleaner Production, Volume 407, 2023, 137108, ISSN 0959-6526, https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2023.137108

19. Santoso, I., Wafi'uddin, I., Lu'ayya, N. M., Choirun, A., Purnomo, M., & Sulianto, A. A. (2024). An integrated performance assessment method for SMEs fruit processing sustainability in Indonesia. Cogent Engineering, 11(1). https://doi.org/10.1080/23311916.2024.2374941

20. Maya Katenova, Hassan Qudrat-Ullah, Corporate social responsibility and firm performance: Case of Kazakhstan, Heliyon, Volume 10, Issue 10, 2024, e31580, ISSN 2405-8440, https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e31580

УДК 336.77:004.8:330.131.7

РАЗРАБОТКА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ РИСКАМИ В БАНКОВСКОМ КРЕДИТОВАНИИ

Тургынбаева А.А.[1], Айтуганова Ж.Т.[1], Кенес Т.[2]
[1]Алматинский технологический университет, г.Алматы, Қазахстан
[2]Алматинский университет энергетики и связи, г.Алматы, Қазахстан

Аннотация. В статье рассматриваются современные методы и модели, применяемые на финансовом рынке, а также предлагается комплексный подход к автоматизированной оценке рисков, повышающий точность, надёжность и эффективность кредитных решений. Проект направлен на исследование и разработку автоматизированной системы оценки кредитных рисков, с учётом специфики казахстанского банковского сектора.

Ключевые слова: автоматизированная система, коммерческие банки, модели машинного обучения.

Введение

Предоставление кредитов занимает центральное место в деятельности банков Казахстана и оказывает значительное влияние на развитие экономики страны. В условиях роста спроса на банковские услуги со стороны малого и среднего бизнеса, а также частных клиентов, отечественные банки сталкиваются с необходимостью повышения качества управления кредитными рисками. Вопрос невозврата кредитов сохраняет свою значимость, снижая финансовую устойчивость банков и в итоге затрагивая стабильность всей национальной экономики [1].

Существующие методы анализа кредитных рисков зачастую требуют значительных трудовых и временных затрат. В условиях динамично меняющейся экономики Казахстана это приводит к замедлению процесса принятия решений, снижению эффективности банковских операций и увеличению доли проблемных кредитов. Поэтому внедрение автоматизированных методов оценки кредитных рисков рассматривается банками как важнейшее условие повышения своей устойчивости и конкурентных позиций.

Использование автоматизированной системы анализа кредитных рисков предоставляет банкам возможность обрабатывать большие массивы данных и применять современные аналитические инструменты для оперативной и точной оценки кредитоспособности клиентов. Подобные системы учитывают множество факторов, влияющих на вероятность возврата займа, что минимизирует ошибки и способствует более рациональному управлению кредитным портфелем.

В условиях, когда коммерческие банки сталкиваются с ростом просроченной задолженности, неэффективной кредитной политикой или влиянием экономических и политических факторов, возникает необходимость совершенствования методов оценки кредитоспособности клиентов. Это

позволяет не только снижать кредитные риски, но и повышать доходность банковских услуг. Важным элементом становится определение уровня опасности различных видов рисков и своевременная корректировка внутренних процедур для их минимизации.

Актуальность работы заключается в создании автоматизированной системы анализа кредитных рисков, позволяющей своевременно и точно оценивать вероятность невозврата кредитов и минимизировать убытки коммерческого банка [2-4].

Основная часть

В рамках проекта были протестированы различные модели машинного обучения:

- Logistic Regression — логистическая регрессия;
- Random Forest — случайный лес;
- Decision Tree — дерево решений;
- LightGBM;
- KNN — метод K-ближайших соседей;
- CatBoost;
- XGBoost.

Итоги анализа:

– Наилучший результат показала модель XGBoost с точностью 0,9734.

– Наименьшую точность продемонстрировала логистическая регрессия (0,9464), однако разрыв между моделями незначительный.

– Методы градиентного бустинга (CatBoost, XGBoost, LightGBM) демонстрируют лучшие результаты в сравнении с традиционными алгоритмами машинного обучения.

– Простые подходы (логистическая регрессия, дерево решений) уступают ансамблевым методам (Random Forest, XGBoost).

Так как для решаемой задачи ключевым фактором является высокая точность, оптимальным выбором признана модель XGBoost [5].

Для разработки интеллектуальной системы был использован язык Pyhton.

В окне системы Automatic Credit расположены следующие кнопки: Главная страница, Проверка, Карта, История.

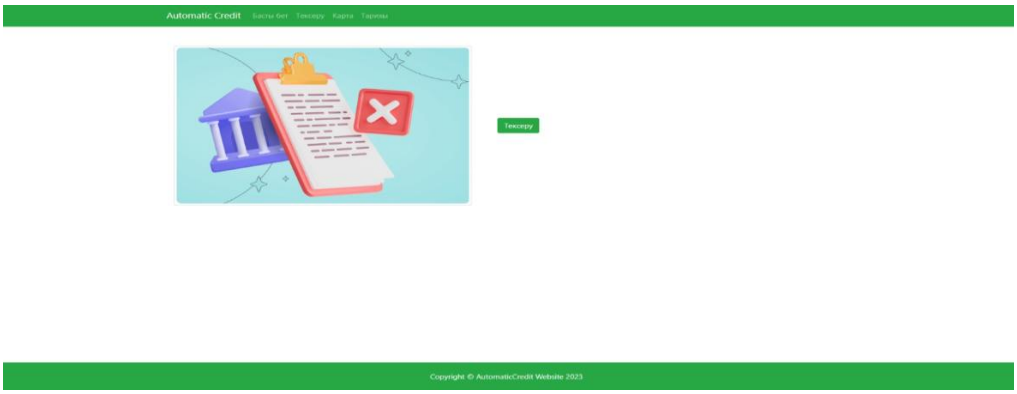

Рисунок 1 – Главная страница окна системы Automatic Credit

При переходе в раздел «Проверка» вводятся личные данные клиента путем заполнения следующих полей, необходимых для прогнозирования кредитного риска.

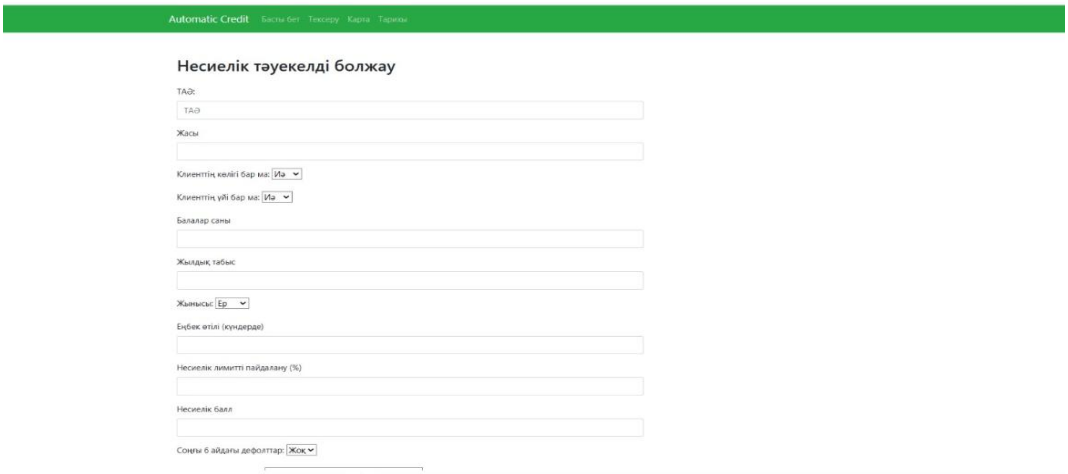

Рисунок 2 – Поля заполнения для прогнозирования кредитного риска

После полного заполнения всех форм, для просмотра результата необходимо нажать кнопку «Прогноз». В ответ система выдает решение о выдаче кредита клиенту: «Одобрено: Да» или «Одобрено: Нет».

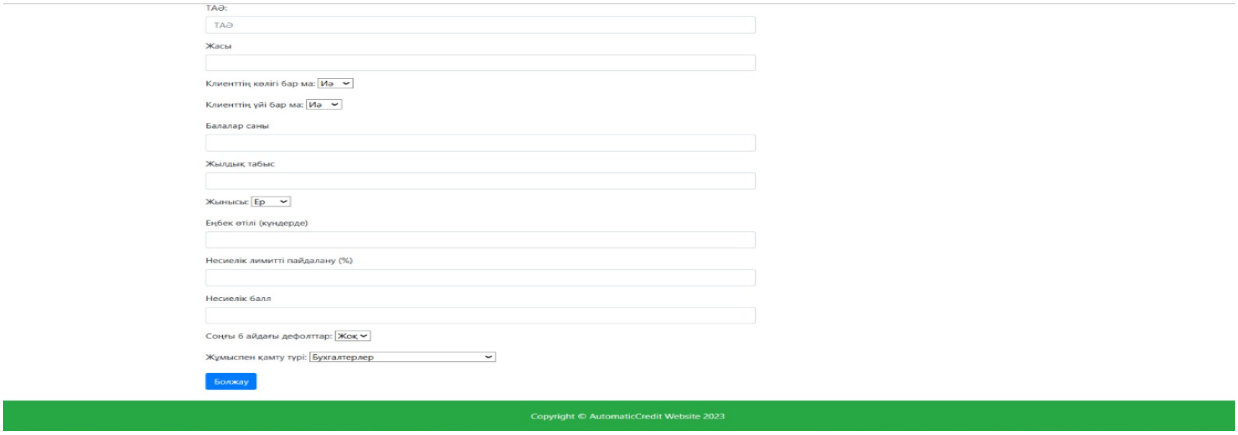

Рисунок 3 – Формы для заполнения

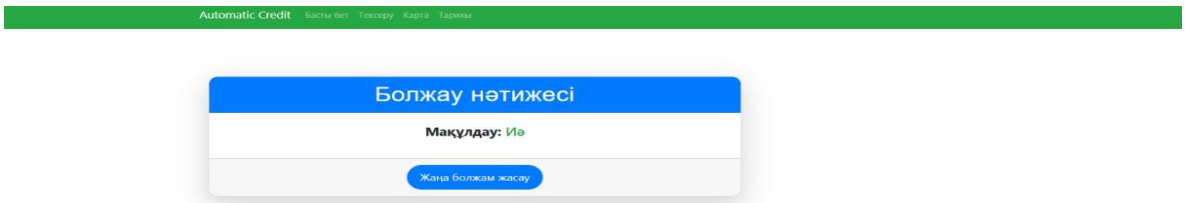
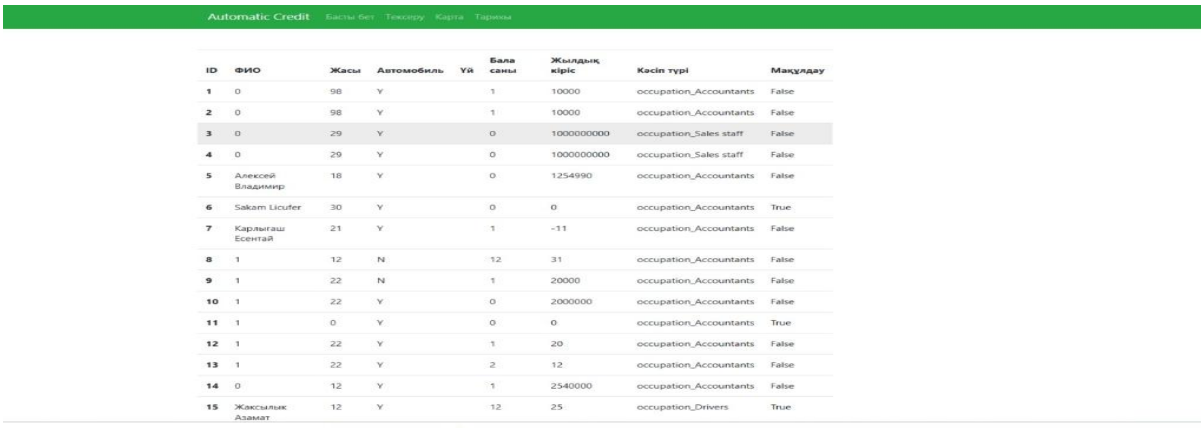

Рисунок 4 - Окно ответа: Одобрено — Да

С помощью кнопки «Карта» можно увидеть, где находится подразделение. А через кнопку «История» отображаются в виде таблицы все данные клиентов, ранее внесенные для прогнозирования кредитных рисков.

ID	ФИО	Жасы	Автомобиль	Үй	Бала саны	Жылдық кіріс	Кәсіп түрі	Мақұлдау
1	0	98	Y		1	10000	occupation_Accountants	False
2	0	98	Y		1	10000	occupation_Accountants	False
3	0	29	Y		0	1000000000	occupation_Sales staff	False
4	0	29	Y		0	1000000000	occupation_Sales staff	False
5	Алексей Владимир	18	Y		0	1254990	occupation_Accountants	False
6	Sakam Licufer	30	Y		0	0	occupation_Accountants	True
7	Карлыгаш Есентай	21	Y		1	-11	occupation_Accountants	False
8	1	12	N		12	31	occupation_Accountants	False
9	1	22	N		1	20000	occupation_Accountants	False
10	1	22	Y		0	2000000	occupation_Accountants	False
11	1	0	Y		0	0	occupation_Accountants	True
12	1	22	Y		1	20	occupation_Accountants	False
13	1	22	Y		2	12	occupation_Accountants	False
14	0	12	Y		1	2540000	occupation_Accountants	False
15	Жаксылык Азамат	12	Y		12	25	occupation_Drivers	True

Рисунок 4 - Данные в окне кнопки «История»

Заключение

На основе проведенного анализа в работе были рассмотрены процесс управления кредитными рисками при предоставлении займов юридическим лицам, структура кредитного портфеля, а также методы оценки кредитного риска. Была разработана интеллектуальная система управления рисками в банковском кредитовании.

Использованные литературы:

1. Абрамова, В.А. Минимизация кредитных рисков, возникающих в процессе банковского кредитования физических лиц / В.А. Абрамова // Экономика и социум. – 2019. - №2. – С. 20-23.

2. Анищенко, В.А. Совершенствование организации управления кредитным риском в системе риск-менеджмента коммерческого банка / В.А. Анищенко // Актуальные проблемы социально-экономического развития России. - 2020. - № 3. - С. 55-59.

3. Артюхова, А.В. Банковские риски в сфере кредитования: кредитный риск / А.В. Артюхова // Проблемы экономики и менеджмента. - 2022. - № 12 (40). - С. 75-81.

4. Ахмедова, Н.Х. Сравнительный анализ характеристик моделей оценки кредитного риска коммерческого банка /Н.Х. Ахмедова // Материалы 71-й ежегодной научной конференции профессорско-преподавательского состава и докторантов, 23-й научной конференции студентов и магистрантов: (секция фин.-экон. фак.). – Иркутск: Изд-во БГУЭП, 2020.– С. 51–56.

5. Raschka, S. Python Machine Learning / S. Raschka, V. Mirjalili. — 3rd ed. — Birmingham: Packt Publishing, 2020. — 770 p.

UDC 621.311.016

OPTIMAL CONTROL OF VOLTAGE IN POWER NETWORKS USING GENETIC ALGORITHM

Gayibov T.Sh., Turmanova G.M.
Tashkent state technical university named after Islam Karimov
e-mail: [1]tulgayibov@gmail.com, [2]turmanova1987@internet.ru

One of the main problems to be solved in short-term planning and operational management of electric power systems is the optimization of their network states. In this case, the values of adjustable reactive powers and voltages of nodes and the transformation coefficients of adjustable circuit transformers are found, which ensure minimum active power loss in the network, provided that all technical restrictions are met. In general cases it is a complex problem of nonliunear programming.

One of the current research directions aimed at solving the mentioned problems involves developing models and algorithms based on artificial intelligence methods to address such types of problems. By applying such models and algorithms, a number of problems which are have for traditional methods—such as the presence of multiple extrema, discontinuities of functions within the studied intervals, the probabilistic nature and partial uncertainty of the input data, can be outcome more easily.

The problem of optimizing the states of electrical networks based on the reactive powers and voltages of the buses is mathematically formulated, in the general case, as follows:

To minimize the objective function, which is a function of total active power losses in electrical networks, by determining the optimal values of regulated reactive power and voltage of nodes

$$\pi = \sum_{i \in \Gamma + H, \delta} P_i = \sum_{i \in \Gamma + H, \delta} \left(g_{ii} U_i^2 - U_i \sum_{j \in J_i} U_j \left(g_{ij} \cos \delta_{ij} + b_{ij} \sin \delta_{ij} \right) \right) \quad (1)$$

taking into account the constraints on active power balance in all nodes (except the balancing node)

$$W_i' = g_{ii} U_i^2 - U_i \sum_{j \in J_i} U_j (g_{ij} \cos \delta_{ij} + b_{ij} \sin \delta_{ij}) + P_i = 0, \quad i \in \Gamma + H, \quad (2)$$

reactive power balance (except the nodes, where the voltage module is fixed and the optimal reactive power or voltage is found)

$$W_i'' = -b_{ii} U_i^2 - U_i \sum_{j \in J_i} U_j (g_{ij} \sin \delta_{ij} - b_{ij} \cos \delta_{ij}) + Q_i = 0, \quad i \in \Gamma_1 + H, \quad (3)$$

on permissible minimum and maximum limit values of the active power of the balancing node

$$P_{\delta}^{\min} \le P_{\delta} \le P_{\delta}^{\max}, \quad (4)$$

on the allowed minimum and maximum values of reactive power and voltages to be optimized

$$Q_i^{\min} \le Q_i \le Q_i^{\max}, \quad i \in \Gamma_q, \tag{5}$$

$$U_i^{\min} \le U_i \le U_i^{\max}, \quad i \in \Gamma_u \quad . \tag{6}$$

Where, Γ , H are a set of generating and loading nodes; Γ_1 is a set of generating nodes in which the value of voltage is not fixed and it is not required to find the optimal reactive power and voltage; Γ_q, Γ_u are sets of nodes in which the optimal reactive power and voltage is required to find; P_i, Q_i, W'_i, W''_i are the active and reactive powers of node i and the corresponding power imbalance functions at this node; U_i, U_j are the magnitudes of the voltage in ith and jth nodes; $\delta_{ij} = \delta_i - \delta_j$ – the difference in the angles of the ith and jth node voltage vectors; g_{ii}, g_{ij}, b_{ii}, b_{ij} are the active and reactive components of the private conductivities of node i and its mutual conductivities with node j, which are the elements of the matrix of private and mutual conductivities.

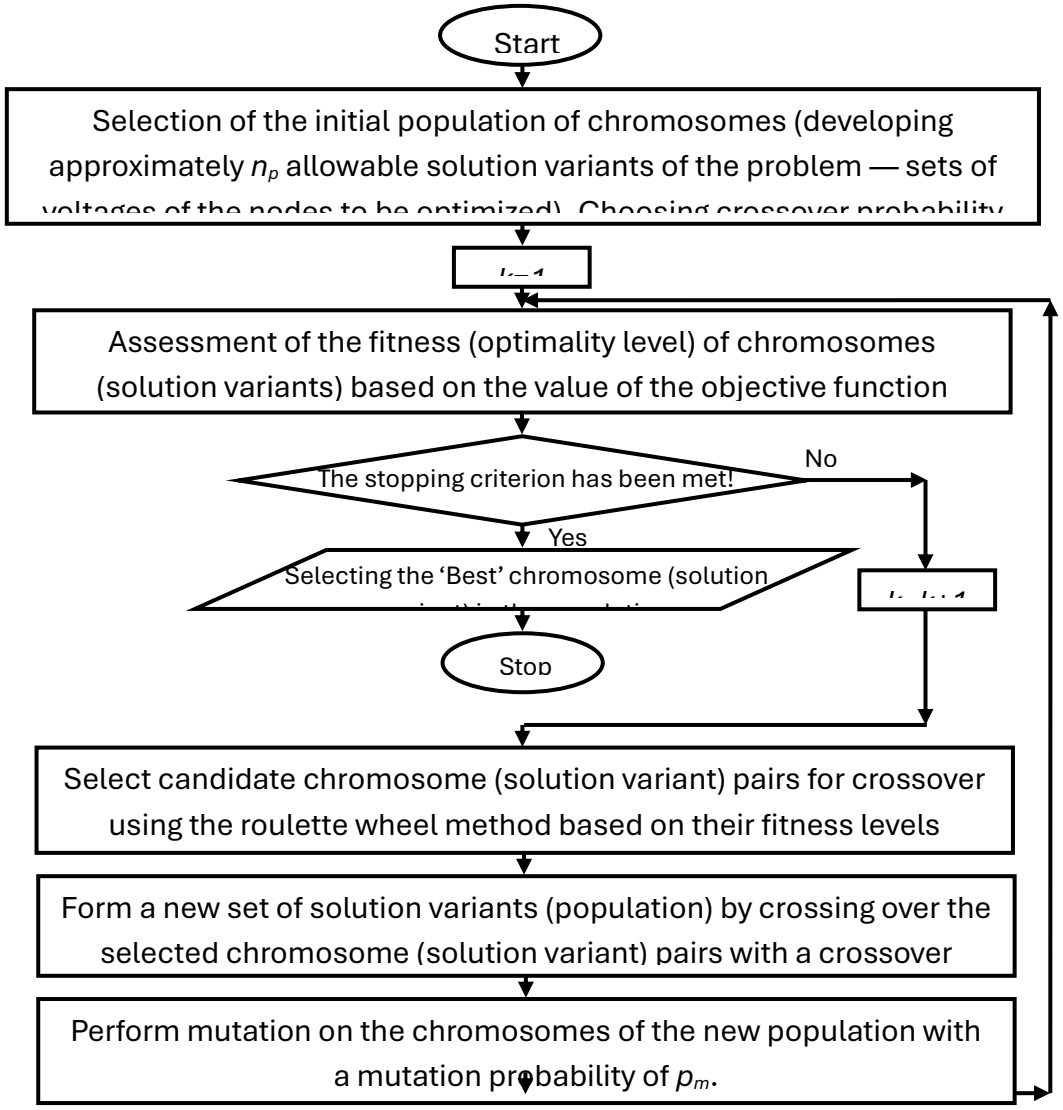

Figure 1. Block diagram of the optimization process in the genetic algorithm.

Figure 1 depicts the block diagram of the iterative optimization process according to the adopted form of the genetic algorithm in the proposed method, that is, it illustrates the clarified internal iterative calculation process of the optimization block shown in Figure 1. In this case, a chromosome, that is, a solution variant, contains one value for each of all the voltages being optimized. Also, its fitness level is determined by the value of the generalized objective function (8) for this solution. A solution variant with a smaller value of this function is considered to have a higher fitness level.

The effectiveness of the proposed method for optimizing the states of electrical networks by voltages using a genetic algorithm was studied using the example of optimizing the voltages at nodes 6 and 8 in the electrical network of the IEEE 14-bus test system shown in Figure 2.

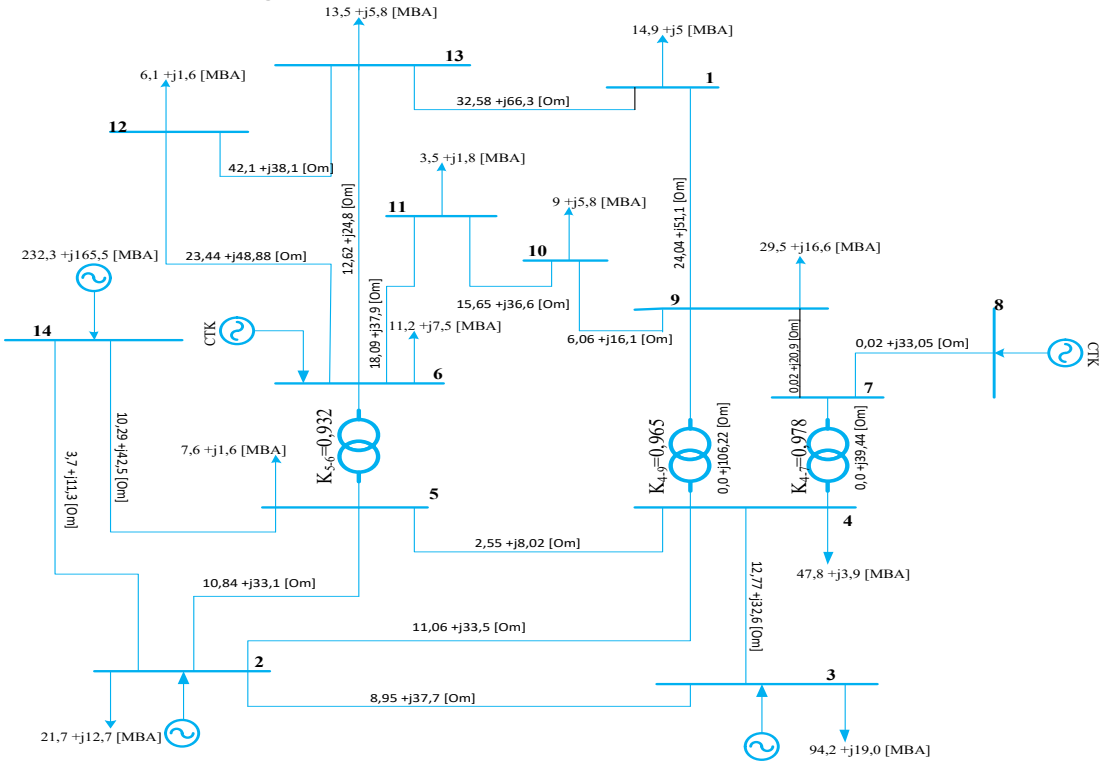

Figure 2. IEEE 14-node Electrical Network Test System.

To perform a comparative assessment, the initial steady-state of the electrical network was calculated, and optimization was carried out using both the traditional gradient method and the proposed method. Table 1 presents the voltages of nodes 6 and 8, as well as the total active power loss in the electrical network's initial steady-state and the values obtained using the gradient method and the proposed genetic algorithm optimization methods. The table also shows the number of iterations performed to find the optimal solution using these methods.

Table 1. Parameters of the Electrical Network in Initial and Optimized States.

States	Number of iterations	U_6, kV	U_8, kV	π, MVt
Initial state	-	133,92	132,20	8,998

Optimization Results Using the Gradient Method	14	146,52	151,80	8,153
Optimization Results Using the Genetic Algorithm	2	151,80	151,80	8,275

The artificial intelligence methods of optimization, particularly, the genetic algorithm have several advantages. They also share a common drawback. This is related to the lower accuracy of optimization compared to traditional methods under conditions such as the unimodality of the problem, smoothness of the objective function, continuity of the functions within the considered interval, and the sufficiency and precision of the initial data used. In the considered example, since these requirements were met, the relatively lower accuracy of the optimization using the proposed genetic algorithm resulted in a reduction of the expected economic efficiency. However, it is noteworthy that the convergence condition was met as early as the 2nd iteration. At the same time, the widely used gradient method is characterized by a slow iteration process and sometimes unreliability. Moreover, its applicability becomes challenging when the above-mentioned conditions are not met, which limits its capabilities in optimizing the states of modern electric networks.

Thus, the proposed method of optimizing the electrical network's states using the genetic algorithm is effectively utilized for short-term operational planning and real-time control of modern electrical network's, where the objective function is multimodal, some functions are discontinuous, and the initial data used are probabilistic and partially uncertain.

References

1. Фазылов Х.Ф., Насыров Т.Х. Установившиеся режимы электро-энергетических систем и их оптимизация. – Ташкент: Молия, 1999. – 370 с.

2. Руденко Ю.Н., Семенова В.А. Автоматизация диспетчерского управления в электроэнергетике. //Под ред. Руденко Ю.Н. –М.: Издательство МЭИ, 2000.-648 с.

3. Насыров Т.Х., Гайибов Т.Ш. Теоретические основы оптимизации режимов энергосистем. – Т.: «Фан ва технология», 2014, 184 стр.

4. Гайибов Т.Ш. Методы и алгоритмы оптимизации режимов электроэнергетических систем. Т.: Изд. ТашГТУ, 2014. 178 с.

5. Bazaraa, M.S., Sherali, H.D., Shetty, C.M.: Nonlinear Programming: Theory and Algorithms. Wiley (2006).

6. Farhat, I.A. & El-Hawary, Mo. (2009). Optimization methods applied for solving the short-term hydrothermal coordination problem. Electric Power Systems Research. 79. 1308-1320. DOI:10.1016/j.epsr.2009.04.001.

7. C. Carpentier: Optimal Power Flows: Uses, Methods and Developments. In: IFAC Proceedings Volumes. 18(7), pp. 11-21 https://doi.org/10.1016/S1474-6670(17)60410-5. (1985).

8. Braspenning P J, Thuijsman F and Weijter A J M M. 1995. Artificial Neural Networks: An Introduction to ANN. Theory and Practice. pp. 1–100. Springer.

9. Abaci K, Yamacli V. 2019. Hybrid Artificial Neural Network by Using Differential Search Algorithm for Solving Power Flow Problem. Advances in Electrical and Computer Engineering 19(4). Pp. 57-64. doi:10.4316/AECE.2019.04007.
10. Reimann M. Ant Based Optimization in Good Transportation. PhD Thesis. University of Vienna.—Vienna, Austria, 2002.— 149 p

УДК 004.8: 378.14

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ ЯЗЫКОВЫЕ МОДЕЛИ КАК ИНСТРУМЕНТ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБУЧЕНИЯ

Сагинтаева С.С.[1],Яворский В.В.[1], Утепбергенов И.Т.,[2], Клюева Е.Г.[1]
[1]Карагандинский технический университет имени Абылкаса Сагинова, Караганда, Казахстан
[2]Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, Алматы, Казахстан
*e-mail: i.utepbergenov@aues.kz

Концепция инклюзивного образования предполагает организацию учебного процесса, обеспечивающего равные образовательные возможности для всех обучающихся, включая лиц с ограниченными физическими или интеллектуальными возможностями. Внедрение технологий искусственного интеллекта (ИИ) открывает дополнительные перспективы для повышения доступности образовательных ресурсов и улучшения их качества, что имеет особое значение для реализации принципов инклюзии.

По словам Президента Казахстана Касым-Жомарта Токаева, в стране ежегодно увеличивается число детей с особыми образовательными потребностями, однако существующие образовательные практики не обладают должной гибкостью для удовлетворения их запросов [1]. При этом на форуме Digital Bridge 2023 глава государства подчеркнул стратегическую значимость искусственного интеллекта в поступательном развитии Казахстана и важность создания условий для его широкого применения [2].

Создание цифровой образовательной среды, построенной на принципах инклюзии, рассматривается как одно из важнейших направлений современного общества, обеспечивающее равенство возможностей для всех категорий учащихся, включая людей с ограниченными возможностями. Решением данной задачи может стать использование больших языковых моделей (LLM), функционирующих как интеллектуальные инструменты для поддержки обучения и вовлеченности в цифровое пространство. Такие технологии способны способствовать формированию образовательной среды без барьеров и дискриминации, обеспечивая равный доступ к знаниям вне зависимости от физических или когнитивных ограничений.

В Казахстане внедрение LLM может стать основой для развития национальных цифровых образовательных платформ, интегрированных с уже существующими системами «Цифровая школа» и «Bilimland». Использование больших языковых моделей позволит расширить функционал этих платформ за счет интеллектуальных ассистентов, способных вести диалог с учащимися на казахском, русском и английском языках, обеспечивать оперативную адаптацию учебных материалов под уровень знаний и темп усвоения конкретного ученика. Важным направлением является также реализация автоматизированных модулей обратной связи, которые смогут отслеживать прогресс и выявлять трудности у детей с особыми образовательными потребностями [3].

Перспективным направлением является интеграция LLM с государственными системами мониторинга образования и здравоохранения. Это позволит формировать единый цифровой профиль учащегося, учитывающий не только академические достижения, но и медицинские показатели, данные о психологическом состоянии и уровне социальной адаптации. На основе такого профиля система сможет рекомендовать индивидуализированные траектории обучения, а также предлагать педагогам и родителям практические инструменты поддержки. Подобный подход создаст условия для эффективной реализации политики инклюзивного образования в Казахстане и будет способствовать повышению качества образовательных услуг в целом [4].

Большие языковые модели представляют собой специализированные нейросетевые архитектуры, которые обучаются на масштабных текстовых корпусах для выявления языковых закономерностей. Их работа основана на методах глубинного обучения и технологиях обработки естественного языка. Многоуровневая структура LLM позволяет пошагово интерпретировать входные данные и формировать связные текстовые последовательности, близкие по содержанию и структуре к человеческому дискурсу.

К числу наиболее известных больших языковых моделей относится GPT (Generative Pre-trained Transformer), разработанная компанией OpenAI. Ее функционирование основано на архитектуре трансформера, что позволяет эффективно учитывать контекст при обработке и генерации текста. Вместе с тем, наряду с GPT, значительное распространение получили и другие LLM, такие как Gemini, DeepSeek, Llama 4 Scout и другие модификации.

Недавние нововведения в области генеративного искусственного интеллекта демонстрируют смещение акцентов от предоставления готовой информации к совместному решению задач. Например, в новом режиме «Обучение» ChatGPT позиционируется не как инструмент выдачи окончательных ответов, а как виртуальный репетитор, сопровождающий пользователя пошагово в процессе анализа и поиска решения. Такой формат существенно меняет динамику взаимодействия обучающегося с ИИ и стимулирует развитие критического мышления, формирование навыков самостоятельного анализа и уменьшает риск пассивного потребления информации. Режим «Обучение» предоставляется бесплатно и интегрируется в стандартный чатовый интерфейс. Это делает данную технологию доступной широкой аудитории и усиливает потенциал

инклюзивного образования, где обучающиеся с разным уровнем подготовки получают возможность адаптивной поддержки без дополнительных затрат. В научных исследованиях [5,6] уже отмечается, что переход от статичных интеллектуальных систем к интерактивным наставническим форматам способствует повышению вовлеченности обучающихся в образовательный процесс, удержанию знаний и развитию метакогнитивных навыков.

Архитектура LLM традиционно формируется из ряда ключевых составляющих, которые выполняют специфические функции и совместно формируют интеллектуальные возможности системы.

Основным компонентом является механизм многоголового самовнимания (multi-head self-attention), который вычисляет весовые коэффициенты между всеми парами токенов во входной последовательности. Это позволяет эффективно моделировать долгосрочные зависимости без рекуррентных вычислений [7]. Механизм самовнимания вычисляется через матрицы Query (Q), Key (K) и Value (V), формируемые линейными проекциями исходных эмбеддингов. Таким образом, модель распределяет «внимание» по всем токенам, извлекая как локальные, так и глобальные зависимости. Использование нескольких голов внимания позволяет параллельно анализировать разные представления семантики [8].

Важным элементом LLM является система токенизации. Она отвечает за преобразование исходного текста в последовательность токенов — минимальных единиц информации, удобных для дальнейшей обработки нейронной сетью. На практике применяются алгоритмы BPE (Byte Pair Encoding), WordPiece и SentencePiece, которые преобразуют текст в дискретную последовательность индексов из фиксированного словаря [9,10]. Такой подход позволяет сбалансировать размер словаря и способность модели обрабатывать редкие слова, числовые выражения и морфологические вариации. Итоговый выход токенизатора подается на слой эмбеддингов, где каждый токен кодируется в вектор фиксированной размерности.

Слои трансформера включают блоки нормализации (Layer Normalization), линейные проекции и нелинейные функции активации (например, GELU). Эти элементы обеспечивают устойчивость обучения и повышение выразительной мощности сети [11]. При увеличении числа слоев и размерности скрытых представлений модель способна аппроксимировать более сложные функции распределения языка.

Оптимизация LLM осуществляется с использованием стохастического градиентного спуска и его модификаций (Adam, AdamW). Для ускорения обучения применяются методы смешанной точности (mixed precision training), градиентного накопления (gradient accumulation) и распределенного обучения на множестве GPU или TPU [12]. Ключевым параметром является также размер батча, который влияет на стабильность обучения и качество итоговой генерализации.

Обучение больших языковых моделей представляет собой ключевой этап в процессе разработки интеллектуальных систем на их основе. Данный процесс включает несколько последовательных стадий.

На первом этапе осуществляется подготовка данных. Этот этап предполагает сбор и предварительную обработку текстовых корпусов, очистку от шумовой информации, токенизацию, а также разделение материала на обучающую, валидационную и тестовую выборки. Дополнительно выполняются преобразования, необходимые для корректной подачи данных в модель.

На следующем этапе выбирается архитектура модели. Наиболее часто применяются трансформерные структуры, однако в зависимости от конкретных задач и доступных вычислительных ресурсов могут быть использованы альтернативные решения.

Основной стадией является обучение модели на подготовленных данных с применением выбранной архитектуры и методов оптимизации. В ходе данного процесса модель итеративно минимизирует функцию потерь, совершенствуя способность к генерации текста и выполнению других задач обработки естественного языка.

Особое внимание уделяется настройке гиперпараметров, таких как скорость обучения, размер батча, количество слоев и нейронов, а также методам регуляризации. Корректная конфигурация этих параметров позволяет повысить производительность модели и снизить риск переобучения.

На завершающих стадиях проводится оценка качества работы модели на валидационных и тестовых выборках с использованием различных метрик — точности, перплексии, BLEU и других, в зависимости от задачи. Финальное тестирование осуществляется на ранее неиспользованных данных для проверки способности модели к обобщению. При необходимости модель может быть дополнительно адаптирована или дообучена.

Такой поэтапный подход обеспечивает системность процесса и способствует достижению высокой эффективности работы больших языковых моделей.

Технология больших языковых моделей обладает широким спектром возможностей для применения в образовательной сфере. Она может использоваться для автоматизированного создания учебных материалов, реализации персонализированного обучения, поддержки онлайн-образования, сопровождения обучающихся с особыми образовательными потребностями, а также для автоматизации процессов проверки знаний и предоставления обратной связи.

В условиях инклюзивного образования значимым направлением является использование алгоритмов обратной связи, позволяющих настраивать модели в соответствии с индивидуальными предпочтениями и состоянием здоровья обучающихся. Это требует постоянного мониторинга и анализа результатов, а также адаптации решений с привлечением преподавателей, психологов, медицинских специалистов и самой образовательной системы с целью повышения эффективности учебного процесса.

Создание информационной системы инклюзивного образования на основе LLM обусловлено рядом факторов. Во-первых, это обеспечение равного доступа к обучению, что предполагает адаптацию материалов под разнообразные потребности учащихся. Во-вторых, учет различий в стилях и темпах обучения, уровне подготовки и когнитивных особенностях. Кроме того, такие системы способствуют развитию социальных навыков, формированию сотрудничества и взаимопонимания между обучающимися с разными возможностями. Важным аспектом также является повышение уровня толерантности и осведомленности: включение информации о разнообразии образовательных потребностей помогает формировать уважительное отношение к различиям и содействует построению инклюзивного общества.

Наконец, применение LLM позволяет создавать более мотивирующую образовательную среду, учитывающую индивидуальные потребности учащихся, и способствует выполнению международных норм, а также законодательства Республики Казахстан, связанного с обеспечением равных образовательных прав.

Ключевым элементом выступает обработка естественного языка (NLP). Она обеспечивает анализ и интерпретацию текстов, выделение смысловых связей и генерацию ответов в форме, понятной для пользователя. В рамках образовательной системы NLP отвечает за обработку запросов обучающихся и формирование содержательных откликов.

Важную роль играет глубокое обучение (DL), являющееся частью машинного обучения. Его применение связано с построением и обучением нейронных сетей, включая сверточные (CNN) и рекуррентные (RNN) архитектуры, которые используются для решения различных задач образовательных платформ.

Третьим направлением является обучение с подкреплением (RL), ориентированное на выработку стратегий принятия решений методом проб и ошибок при наличии механизма вознаграждений. В образовательном контексте RL может применяться для оптимизации рекомендаций и ответов модели в зависимости от обратной связи от обучающихся [13].

Кроме того, используются методы интеллектуального анализа данных (Data Mining, DM). Они позволяют выявлять закономерности в образовательной деятельности обучающихся, определять пробелы в знаниях и формировать основу для персонализированных траекторий обучения.

Дополнительными технологиями выступают компьютерное зрение (CV), позволяющее анализировать мимику, жесты и поведенческие особенности обучающихся, а также технологии распознавания и синтеза речи, обеспечивающие речевое взаимодействие, развитие устной практики и корректировку произношения.

Интеграция технологий LLM в практику инклюзивного образования в Казахстане открывает возможности для формирования более справедливой, разнообразной и целостной образовательной среды. Такой подход в

долгосрочной перспективе способен обеспечить как социальные, так и экономические преимущества для общества.

Кроме того, предполагается, что создание цифровых платформ с элементами коммуникативной поддержки на основе искусственного интеллекта будет способствовать снижению риска депрессивных состояний и связанных с ними медико-социальных потерь. Это обусловлено тем, что подобные системы формируют благоприятную цифровую среду, способную компенсировать недостаток живого общения у детей и стимулировать их включенность в образовательный процесс.

Список литературы

1. Инклюзивное образование и его значение в обществе постсоветского пространства. — Текст : электронный // KYZYLORDA-NEWS.KZ : [сайт]. — URL: https://kyzylorda-news.kz/ru/obshestvo/inklyuzivnoe-obrazovanie-i-ego-znachenie-v-obshestve-postsovetskogo-prostranstva-05-05-2023 (дата обращения: 02.09.2025).

2. Официальный сайт Президента Республики Казахстан. Глава государства принял участие в международном форуме Digital Bridge 2023 / сайт,Президента,Республики Официальный. — Текст : электронный // : [сайт]. — URL: https://www.akorda.kz/ru/glava-gosudarstva-prinyal-uchastie-v-mezhduna-rodnom-forume-digital-bridge-2023-1294242 (дата обращения: 02.09.2025).

3. Серикбаев, К. Ж. Цифровизация образования в Казахстане: вызовы и возможности : монография. – Алматы : КазНУ, 2023. – 176 с.

4. Алиев, М. Т. Искусственный интеллект и социальные инновации: перспективы для Центральной Азии : монография. – Астана : Евразийский университет, 2024. – 201 с.

5. Stamper J., Xiao R., Hou X. Enhancing LLM-Based Feedback: Insights from Intelligent Tutoring Systems and the Learning Sciences // arXiv. – 2024. – arXiv:2405.04645. – DOI: 10.48550/arXiv.2405.04645.

6. Gupta A. et al. Beyond Final Answers: Evaluating Large Language Models for Math Tutoring // arXiv. – 2025. – arXiv:2503.16460. – DOI: 10.48550/arXiv.2503.16460.

7. Vaswani A., Shazeer N., Parmar N., Uszkoreit J., Jones L., Gomez A. N., Kaiser Ł., Polosukhin I. Attention Is All You Need // Advances in Neural Information Processing Systems (NeurIPS). 2017. Vol. 30. URL: https://arxiv.org/abs/1706.03762.

8. Bahdanau D., Cho K., Bengio Y. Neural Machine Translation by Jointly Learning to Align and Translate // arXiv. 2015. arXiv:1409.0473. DOI: 10.48550/arXiv.1409.0473.

9. Sennrich R., Haddow B., Birch A. Neural Machine Translation of Rare Words with Subword Units // Proceedings of the 54th Annual Meeting of the ACL. 2016. P. 1715–1725. DOI: 10.18653/v1/P16-1162.

10. Kudo T. Subword Regularization: Improving Neural Network Translation Models with Multiple Subword Candidates // arXiv. 2018. arXiv:1804.10959. DOI: 10.48550/arXiv.1804.10959.

11. Ba J. L., Kiros J. R., Hinton G. E. Layer Normalization // arXiv. 2016. arXiv:1607.06450. DOI: 10.48550/arXiv.1607.06450.

12. Loshchilov I., Hutter F. Decoupled Weight Decay Regularization (AdamW) // arXiv. 2019. arXiv:1711.05101. DOI: 10.48550/arXiv.1711.05101.

13. From data to insights: A layered storytelling approach for multimodal learning analytics / R. Martinez-Maldonado, V. Echeverria, Fernandez G, Buckingham S. — Текст : непосредственный // CHI Conference on Human Factors in Computing Systems. — 2020. —С. 1–15.

УДК 004.8: 378.14УДК 004.4`22

АРХИТЕКТУРНЫЕ ДИАГРАММЫ ИИ-СИСТЕМЫ ДЛЯ АНАЛИЗА И ПРОГНОЗА МАКРОЭКОНОМИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ

Васильев И.А., Иманбекова У.Н., Абильжанова А.О.*
Алматинский Университет Энергетики и Связи им. Гумарбека Даукеева, г. Алматы, Казахстан
* e-mail: ig.vassilyev@aues.kz, u.imanbekova@aues.kz, a.abilzhanova@aues.kz

Аннотация. Статья представляет архитектурное описание ИИ-системы для анализа и прогнозирования макроэкономических показателей на основе трёх диаграмм: двух диаграмм последовательностей и диаграммы жизненного цикла модели. Показан сквозной контур от инжеста разнородных данных (статистика, рыночные ряды, тексты) через очистку, гармонизацию частот и извлечение текстовых признаков (NLP) к формированию обучающих и текущих выборок, обучению моделей временных рядов и генерации прогнозов. Отдельно раскрыт аналитический контур: проверка достоверности, выявление аномалий и рисков, построение сценариев и подготовка визуализаций для пользователя. Диаграмма жизненного цикла фиксирует механизмы воспроизводимости и эксплуатации – версионирование данных и моделей, мониторинг качества, работу с «винтажами» статистики и политиками переобучения, что обеспечивает устойчивость прогнозов в изменяющейся среде.

Ключевые слова: макроэкономика, прогнозирование, искусственный интеллект, временные ряды, NLP, nowcasting, архитектура данных, MLOps, диаграммы последовательностей, жизненный цикл модели.

1 Введение

Искусственный интеллект стал важным инструментом анализа экономических данных и заметно ускорил переход экономики к новым моделям принятия решений. Его применение позволяет автоматизировать и оптимизировать ключевые процессы, повышать производительность и качество услуг, а также сокращать издержки и время выполнения задач, что

подтверждается многочисленными исследованиями. Для микро- и макроуровня это означает более точное прогнозирование спроса и предложения, оптимизацию цен и запасов, а также поддержку своевременных управленческих решений .

В контексте макроэкономики задача анализа и прогнозирования базовых показателей (ВВП, инфляция, безработица, выпуск) остаётся фундаментальной для государственной политики, корпоративного планирования и стабильности финансовых рынков. Традиционные эконометрические подходы нередко испытывают ограничения при работе с нелинейностями, структурными сдвигами и высокоразмерными, неоднородными данными. Современные методы ИИ и машинного обучения — от ансамблей до рекуррентных и трансформер-моделей — демонстрируют прогресс в извлечении скрытых закономерностей и адаптации к меняющейся среде.

Цель статьи – обосновать выбранные архитектурные решения, показать распределение ролей между подсистемами (ingestion, предобработка/feature engineering, хранилище/винтажи, обучение и сервинг моделей, аналитика и визуализация, контур MLOps) и объяснить, как эти решения обеспечивают воспроизводимость, трассируемость артефактов и устойчивость прогнозов в эксплуатации. Представленные схемы служат единым «контрактом» для команд данных и разработчиков, задают интерфейсы и точки интеграции, а также определяют требования к качеству данных, версионированию и мониторингу.

2 UML-диаграмма последовательности (Sequence Diagram)

Диаграмма представляет единый сквозной процесс, разделённый на две части лишь для удобства размещения. Поток начинается с поступления разнородных источников – макроэкономической статистики, рыночных рядов и новостных текстов – в подсистему сбора, где данные приводятся к унифицированному виду и передаются в контур предобработки. На этапе предобработки выполняются очистка и обработка пропусков, необходимые преобразования признаков, а для текстовых потоков – процедуры NLP с получением числовых репрезентаций. Сформированные предобработанные наборы сохраняются в хранилище и оттуда извлекаются для построения обучающих выборок и формирования «текущих» срезов под прогноз.

Далее в модуле ИИ проводится дополнительная подготовка обучающих данных и обучение двух ветвей моделей: классических и современных методов для временных рядов, а также моделей, использующих текстовые признаки. После обучения система использует актуальные данные для инференса и формирует прогнозы целевых показателей, включая расчёт чувствительности результатов к ключевым входным факторам.

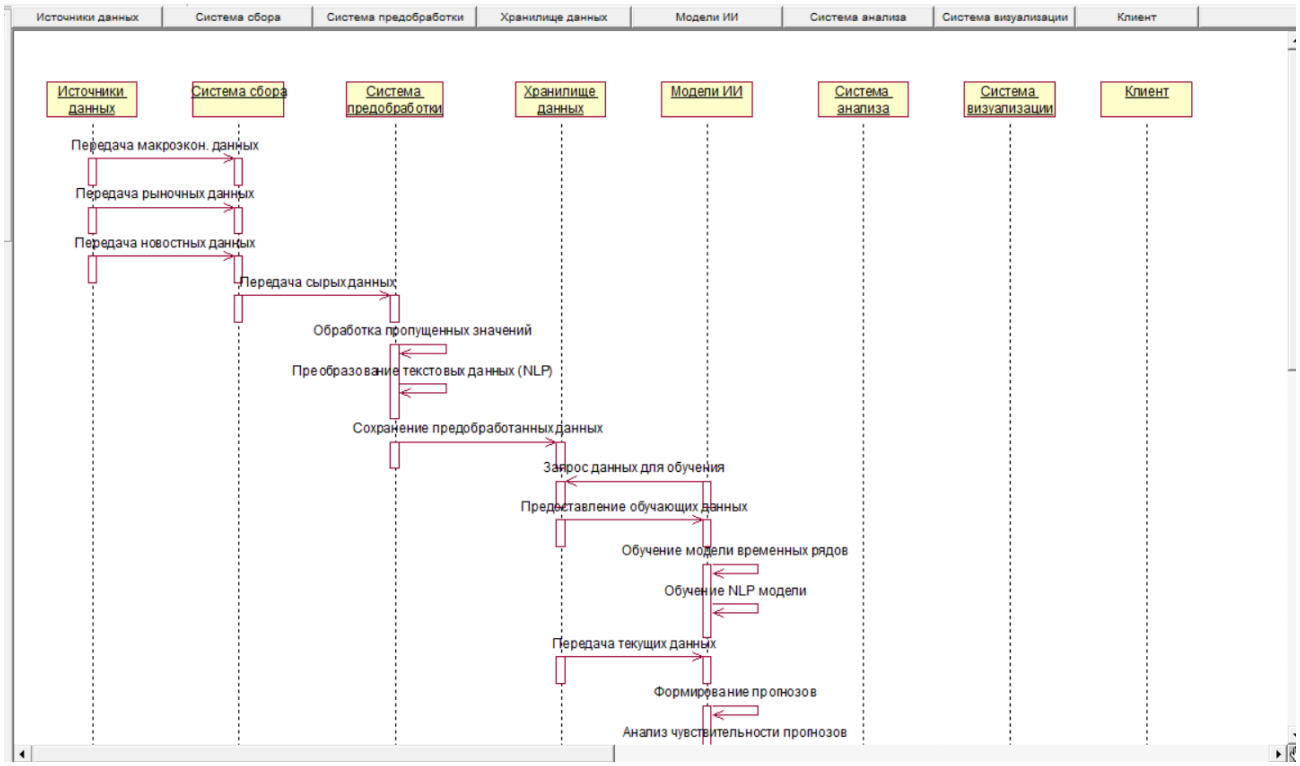

Рисунок 1 – От данных к прогнозу

Полученные прогнозы поступают в систему анализа, где выполняется проверка достоверности, выявление аномалий и повторяющихся паттернов, а также оценка рисков. Результаты аналитической проверки передаются в подсистему визуализации для построения графиков прогнозов, создания интерактивных дашбордов и формирования сценарных карт «what-if». Клиент получает готовые визуализации и интерпретации, на основании которых может оценивать сценарии и принимать решения.

Контур замыкается обратной связью: замечания пользователей и выводы аналитики инициируют запросы дополнительных данных, переобучение моделей, адаптацию к изменившимся условиям и оптимизацию гиперпараметров. Таким образом, диаграмма описывает непрерывный цикл «данные → модели → прогнозы → анализ и визуализация → обратная связь», обеспечивающий воспроизводимое обновление прогнозов и устойчивое качество в эксплуатации.

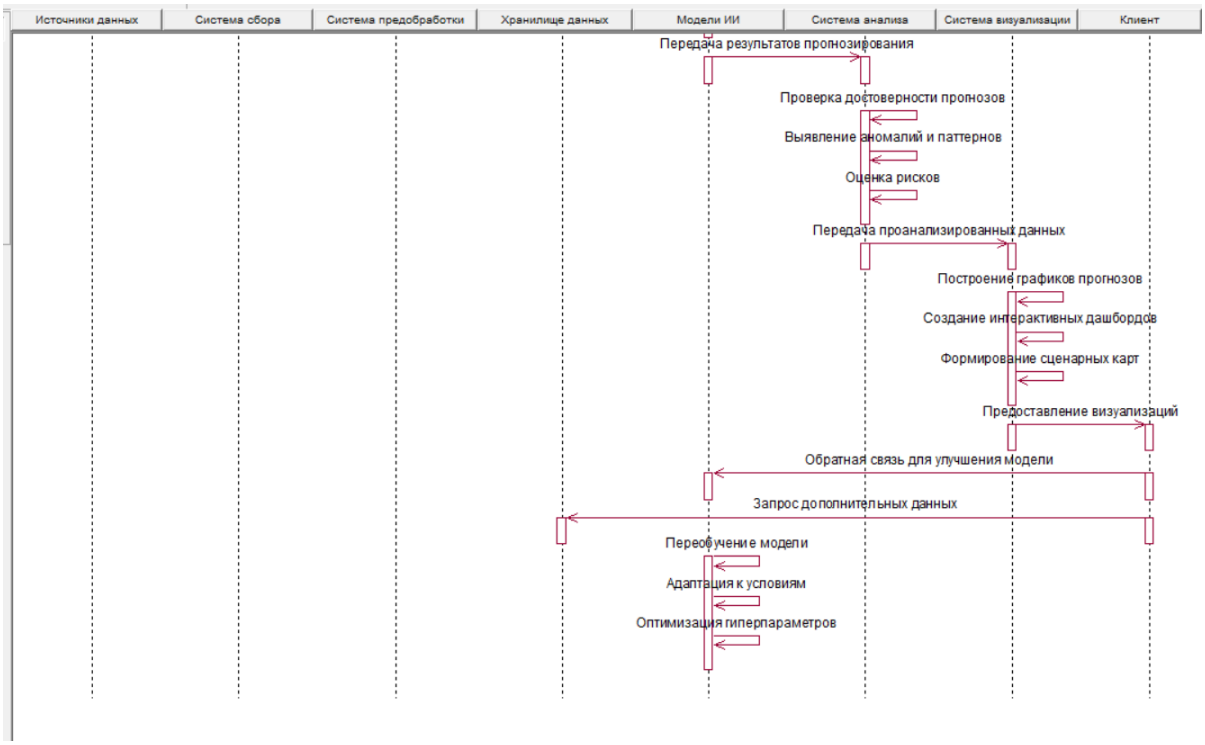

Рисунок 2 – Аналитика и обратная связь

3 UML-диаграмма состояний (State Diagram)

Диаграмма состояний описывает жизненный цикл макроэкономического прогнозирования от запуска системы до выдачи отчёта и замыкания обратной связи. После старта выполняется сбор показателей из реальных источников; при недостаточности информации формируется запрос на дополнительные данные и цикл сбора повторяется. Поступившие данные проходят нормализацию с удалением выбросов и заполнением пропусков, затем этап подготовки и первичного анализа, где выявляются ключевые зависимости и ограничения. На основании анализа выбирается класс моделей и конкретные алгоритмы ИИ, после чего выполняется настройка гиперпараметров и обучение. Полученная модель проходит валидацию и оценку точности на тестовом наборе; при неудовлетворительных метриках инициируется новый запрос, возвращающий процесс к этапам выбора и настройки. В случае успешной валидации запускается прогнозирование и формируется пакет прогнозов, который интерпретируется в виде объяснений и ключевых выводов, а затем подготавливается к представлению пользователю. Результаты визуализируются и оформляются в отчёт. Эксплуатационный контур включает мониторинг производительности и систематическое отслеживание точности прогнозов; при деградации качества или появлении новых релевантных данных инициируется переобучение с использованием подготовленных датасетов, после чего обновлённая модель возвращается в продуктив и цикл повторяется. Таким образом, диаграмма фиксирует непрерывный процесс «сбор – подготовка – моделирование – проверка – прогноз – интерпретация – визуализация – мониторинг – переобучение», обеспечивающий поддержание точности и актуальности прогнозов.

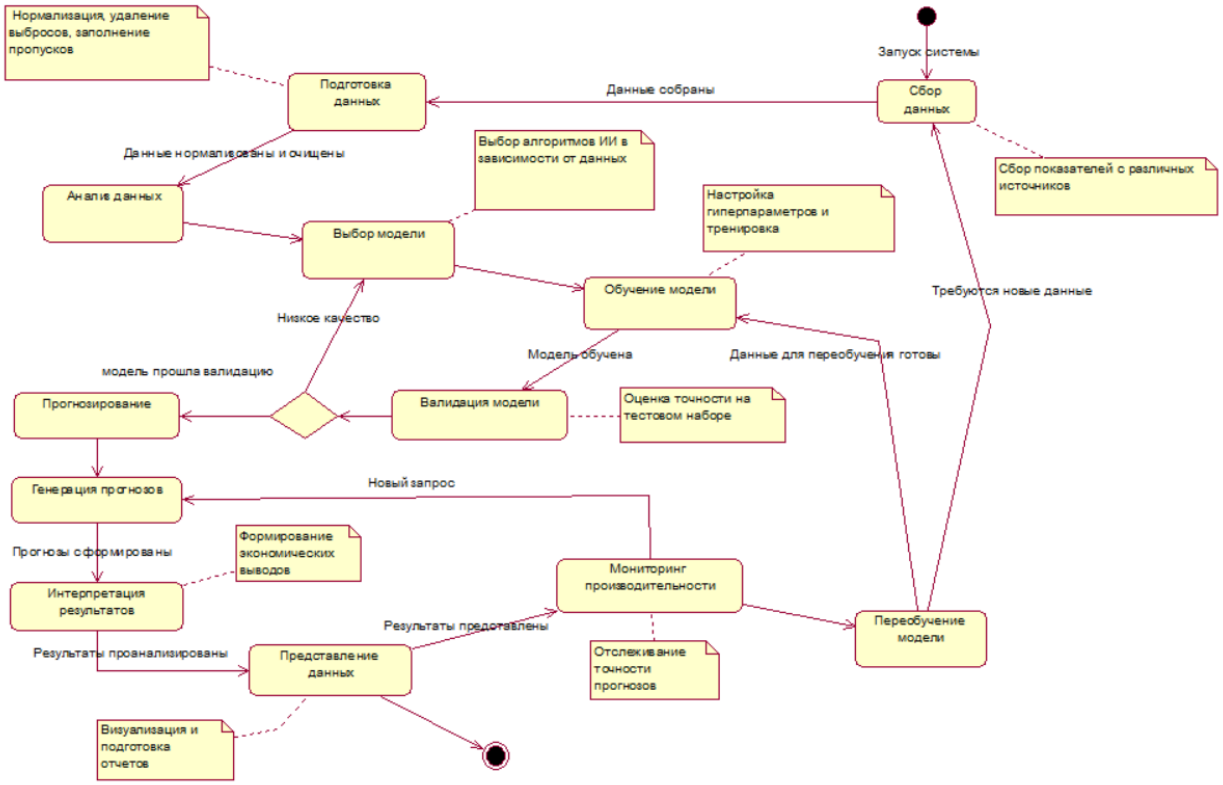

Рисунок 3 – Диаграмма состояний

Заключение

Представленные диаграммы задают целостную логику промышленно-ориентированной ИИ-системы макроэкономического прогноза: данные из разнородных источников последовательно проходят сбор, очистку и преобразование, формируют обучающие и текущие выборки, на основе которых модели генерируют прогнозы, а аналитический контур проверяет их достоверность, выявляет риски и подготавливает результаты к визуальному представлению клиенту. Контур обратной связи замыкает процесс и превращает его в устойчивый цикл улучшений: замечания пользователей и итоги мониторинга качества инициируют донабор данных, переобучение и адаптацию моделей к изменяющимся условиям.

Такая архитектурная фиксация позволяет прозрачно распределить ответственность между подсистемами, обеспечить трассируемость артефактов от исходных данных до итогового отчёта и снизить риски разрывов между исследовательскими экспериментами и эксплуатацией. Диаграммы выступают единым языком для команды разработки, аналитиков и стейкхолдеров, служат основой для спецификации интерфейсов, регламентов качества и SLA, а также облегчают планирование расширений – от наращивания источников и признаков до введения новых моделей и сценарных инструментов.

Список литературы

1. Ашимова Ж.Р., Г.Б. Саханова, С.Э. Епанчинцева, Абитов Ж.З., Абитова Д.З. ВЛИЯНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА НА МАКРО- И МИКРОЭКОНОМИКУ

2. Евглевский Э.В. МАКРОЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПРОГНОЗИРОВАНИЕ И ЕГО ВКЛАД В СТРАТЕГИЧЕСКОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКОЙ // М 75 Молодые исследователи агропромышленного и лесного ком. – 2024. – С. 59.

3. Драгуленко В.В., Иванников В.А., Унанян В.С. Применение искусственного интеллекта в прогнозировании экономического роста // Вестник Тихоокеанского государственного университета. – 2023. – №. 4 (71). – С. 79-90.

4. Баракин Б.С., Шайлиева М.М. Роль искусственного интеллекта в укреплении экономической безопасности: от теории к практическому применению // ЧЕЛОВЕК. ОБЩЕСТВО. ИНКЛЮЗИЯ. – С. 25.

5. Зверькова Т.Н. Риски генеративного искусственного интеллекта в финансовом посредничестве и подходы к их оценке //Сибирская финансовая школа. – 2024. – №. 3. – С. 34-43.

6. Вакуленко Д.А. ПРИМЕНЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В АНАЛИЗЕ ДАННЫХ ДЛЯ ПРОГНОЗИРОВАНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ТЕНДЕНЦИЙ // ББК 31.27: 32.813 л0 И73. – 2023. – С. 220.

7. Драгуленко В. В., Иванников В. А., Унанян В. С. Применение искусственного интеллекта в прогнозировании экономического роста // Вестник Тихоокеанского государственного университета. – 2023. – №. 4 (71). – С. 79-90.

8. Liang Y., Wen H., Nie Y., et al. Foundation Models for Time Series Analysis: A Tutorial and Survey. KDD ’24, 2024.

9. Jin M., et al. Large Language Models for Time Series: A Survey. IJCAI 2024, 2024.

10. Li Z., et al. FoundTS: Comprehensive and Unified Benchmarking of Foundation Models for Time Series Forecasting. 2024.

УДК 004.92

ТЕПЛОВЫЕ КАРТЫ ДОРОЖНОГО ПОТОКА КАК ИНСТРУМЕНТ АНАЛИЗА И ОПТИМИЗАЦИИ ГОРОДСКОГО ДВИЖЕНИЯ

Елегенов М.Г., Калижанова А.У.*
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева,
Алматы, Казахстан
*e-mail: Me.yelegenov@aues.kz, a.kalizhanova@aues.kz

Аннотация. В работе рассматриваются тепловые карты дорожного потока как эффективный инструмент для решения проблемы анализа транспортной нагрузки в городах. Детально описаны принципы формирования карт, включая сбор и обработку данных, и их роль в оптимизации регулируемых перекрестков. Обозначены перспективы интеграции тепловых карт в интеллектуальные транспортные системы для повышения эффективности управления трафиком.

Ключевые слова: Тепловая карта, транспортный поток, визуализация данных, регулируемые перекрестки, интеллектуальные транспортные системы, оптимизация движения.

1 Введение

В условиях растущей урбанизации и автомобилизации населения проблема эффективного управления транспортными потоками становится все более актуальной. Традиционные методы мониторинга и анализа дорожной ситуации уже не справляются с возрастающей сложностью и динамичностью транспортных систем современных городов, что требует внедрения инновационных подходов и технологий.

Тепловые карты дорожного потока, представляющие собой средство для наглядной визуализации и анализа данных. Они позволяют отображать интенсивность, скорость и плотность движения с помощью интуитивно понятного цветового кодирования, обеспечивая быструю идентификацию проблемных участков дорожной сети. Такие карты становятся неотъемлемым компонентом современных интеллектуальных транспортных систем, формируя основу для оптимизации работы регулируемых перекрестков и всей транспортной сети города в целом.

2 Методология

Для формирования тепловых карт используются данные из нескольких типов источников:

Стационарные детекторы. Информация о количестве, скорости и классе транспортных средств в фиксированных точках дорожной сети поступает от стационарных устройств, таких как индуктивные петли, радарные детекторы и видеокамеры с функцией распознавания.

Мобильные источники данных. В отличие от стационарных детекторов, для охвата всей дорожной сети применяются мобильные источники, к которым относятся GPS-треки от навигационных систем, бортовых устройств автомобилей и мобильных приложений.

Краудсорсинговые данные. Дополнительный пласт оперативной информации формируется за счет данных от пользователей специализированных приложений, которые сообщают о заторах, дорожных работах и авариях.

Данные от систем V2X (Vehicle-to-Everything). Перспективным источником выступает информация от транспортных средств, оборудованных системами связи V2X, которые позволяют им обмениваться данными как с другими автомобилями, так и с дорожной инфраструктурой.

Полученные данные проходят многоэтапную предварительную обработку, прежде чем стать основой для тепловой карты. Процесс включает несколько ключевых стадий:

Фильтрация и очистка. На этом этапе из исходного набора данных удаляются аномальные значения и восполняются пропуски, что обеспечивает достоверность конечных результатов анализа.

Пространственно-временная агрегация. Далее данные группируются по определённым географическим зонам и временным интервалам. Это позволяет выявить общие закономерности и тенденции в транспортных потоках.

Рис.1. - Диаграмма использования модели

3 Результаты

В результате исследования разработана функциональная модель (Рисунок 1), описывающая цикл оптимизации трафика. Процесс включает сбор и обработку данных, на основе которых в Аналитическом слое» с помощью тепловой карты проводится анализ текущей ситуации и прогнозирование. Далее в Управляющем слое принимаются решения, которые реализуются через два канала: прямое управление инфраструктурой и информирование водителей. Наличие контура обратной связи обеспечивает способность всей системы к самокоррекции и адаптации.

4 Заключение

Тепловые карты дорожного потока показали свою эффективность как инструмент анализа и визуализации для интеллектуальных транспортных систем. Они обеспечили наглядное представление сложных данных, точное выявление проблемных зон и формирование объективной основы для оптимизации управления трафиком. Применение данного метода способствует созданию адаптивных транспортных систем, способных реагировать на изменения дорожной ситуации в реальном времени. Современные исследования подтверждают, что интеграция методов искусственного интеллекта и анализа больших данных в городское планирование требует именно таких инструментов, которые соединяют требования транспортной инженерии и информационных технологий.

Список литературы

1. *Andrienko G., Andrienko N.* Visual Analytics of Movement. – Berlin: Springer, 2013. – 480 p.

2. Zheng Y. Urban Computing: Concepts, Methodologies, and Applications. – Cambridge: MIT Press, 2015. – 320 p.

3. Chen C., Liu Z., Li L. A survey of deep learning for traffic flow prediction // IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems. – 2019. – Vol. 21, No. 1. – P. 1-18.

4. Kenney J. B. Dedicated short-range communications (DSRC) standards in the United States // Proceedings of the IEEE. – 2011. – Vol. 99, No. 7. – P. 1162-1182.

5. Antoniou C., Dimitriou L., Psyllakis E. A. Handbook of Transportation Engineering. – New York: McGraw-Hill Education, 2017. – 800 p.

6. Lv Y., Duan Y., Kang W., et al. Traffic Flow Prediction With Big Data: A Deep Learning Approach // IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems. – 2015. – Vol. 16, No. 2. – P. 865-873.

УДК 004.4'22

РАЗРАБОТКА ПРИКЛАДНОГО ПРОГРАММНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ДЛЯ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ ПО МЕХАНИЗМАМ ВЫСОКОГО КЛАССА

Жумабек А.М., Калижанова А.У.
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: al.zhumabek@aues.kz

Аннотация. В данной статье представлена концептуальная модель прикладного программного обеспечения для решения задач по механизмам IV класса и выше. Актуальность исследования заключается в том, что существующие программные средства ограничиваются решением задач только для механизмов до III класса. Цель работы состоит в разработке программного комплекса, обеспечивающего численное моделирование механизмов IV класса и выше. В качестве технологии разработки выбран язык программирования C#, обладающий широким набором библиотек для математических расчётов и моделирования. Созданы UML-диаграммы, иллюстрирующие взаимодействие пользователя с прикладным программным обеспечением.

Ключевые слова. механизмы, прикладное программное обеспечение, диаграмма, результаты, схема, математическое моделирование.

1 Введение

Механизмом называется система твердых тел, объединенных геометрическими или динамическими связями, и предназначенных для преобразования движения входного звена в требуемое движение выходных звеньев [1]. У механизмов очень важная роль в инженерной сфере, поскольку существует очень много техники, внутри которых работают различные механизмы. Если говорить про механизмы IV класса, то большинство роботов и машин являются многозвенниками. Термин «машина» означает устройство, выполняющее механические движения для преобразования одного вида энергии в другой вид, материалов и информации [2]. Перед построением станков, козловых кранов и других сложным систем, механизмов необходимо провести кинематический анализ механизмов с последующим их проектированием. Цель кинематического анализа – изучение движения звеньев механизмов вне зависимости от сил, действующих на эти звенья [3]. В робототехнике анализ кинематики и динамики механизмов нужен для того, чтобы избежать столкновений и чётко выполнять сборку, сварку, хирургические операции и другие монотонные операции. Задачи механизмов 4 класса и выше очень сложно решать аналитическим путём из-за сложных нелинейных зависимостей, а также из-за большого количества переменных. Аналитический метод заключается в определении математических выражений, описывающих функциональную связь между входными и выходными параметрами механизма [4]. С кинематической точки зрения, крайне трудно решить сложную систему нелинейных уравнений.

Если же рассматривать динамику, то решение уравнения движений многозвенников достаточно сложны [5]. Также необходимость учитывать различные нюансы ещё больше усложняет аналитическое решение [7]. Предлагаемая разработка прикладного программного обеспечения позволит с помощью математического моделирования проектировать механизмы для их визуального представления пользователю, а также проводить структурный анализ механизма с последующим выводом структурных характеристик и результатов численных решений с учётом координат звеньев и шарниров [6]. Поскольку существующие прикладные математические программные средства для численных решений не обеспечивают возможность расчёта механизмов IV класса и выше, а выполнение таких задач вручную является трудоёмким процессом и сопряжено с высокой вероятностью ошибок, разработка специализированного программного обеспечения позволяет автоматизировать расчёты, повысить их точность, сократить затраты времени и обеспечить более эффективный анализ и синтез сложных механизмов.

2 Материалы и методы

Разрабатываемое прикладное программное обеспечение ориентировано на использование в среде операционной системы Windows, что обусловлено её высокой распространённостью и совместимостью с инженерными приложениями. В качестве языка программирования выбран C#, предоставляющий широкий спектр библиотек для выполнения численных расчётов и реализации методов математического моделирования. Визуализация математических моделей механизмов реализуется посредством технологии Windows Forms с интеграцией компонентов OpenGL, что обеспечивает наглядное представление результатов моделирования и расширяет возможности интерактивного взаимодействия пользователя с программным комплексом.

3 Моделирование на языке UML

На рисунке 1 представлена диаграмма последовательностей, отражающая порядок работы прикладного программного обеспечения, разработанного для решения задач, связанных с механизмами IV класса и выше.

Для постановки и решения задачи с использованием данного программного комплекса на первом этапе в трёхмерном пространстве необходимо построить схему механизма в виде графа. После завершения построения выполняется структурный анализ полученной схемы, который служит основой для дальнейших вычислений. На заключительном этапе осуществляется решение задачи численными методами с последующим представлением полученных результатов.

Диаграмма состояний (рисунок 2) отражает логику функционирования прикладного программного обеспечения. На начальном этапе пользователь формирует схему механизма в виде графа. В случае ошибки предоставляется возможность удаления или редактирования элементов. После корректного построения схемы выполняется структурный анализ, а затем проводится решение задачи численными методами с последующим выводом результатов.

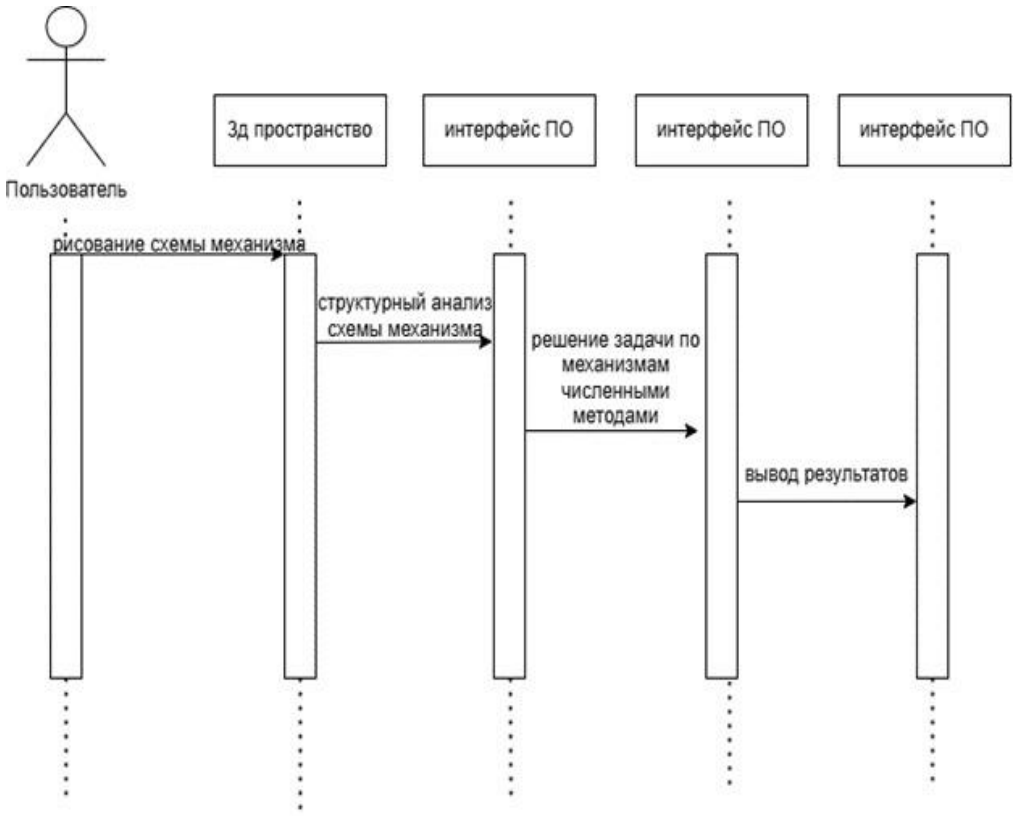

Рис. 1. - Диаграмма последовательностей

Рис. 2. - Диаграмма состояний

На рисунке 3 представлена диаграмма компонентов прикладного программного обеспечения, демонстрирующая взаимодействие его модулей. Программный комплекс обеспечивает построение трёхмерной схемы механизма, её редактирование, проведение структурного анализа и решение численными методами с визуализацией результатов.

Рис. 3. - Диаграмма компонентов прикладного ПО

4 Заключение

Проведённое исследование позволяет сделать следующие выводы:

– механизмы играют важнейшую роль в современных технических системах, что обуславливает необходимость разработки специализированного программного обеспечения для их анализа и проектирования;

– разработка программного комплекса для решения задач по механизмам IV класса и выше представляет собой значимый вклад в развитие технической науки;

– созданные UML-диаграммы наглядно демонстрируют взаимодействие пользователя с прикладным программным обеспечением, что облегчает его последующую реализацию и внедрение.

Список литературы

1. Теория механизмов и машин: учебник и практикум для прикладного бакалавриата / Г. А. Тимофеев. — 3-е изд., перераб. и доп. — М.: Издательство Юрайт, 2014. — 429 с. — Серия: Бакалавр. Прикладной курс.

2. Теория механизмов и машин: учеб. пособие к практическим занятиям / Б. А. Беляев, А. П. Шевченко; Владим. гос. ун-т имени Александра Григорьевича и Николая Григорьевича Столетовых. – Владимир: Изд-во ВлГУ, 2014. – 132 с.

3. Теория механизмов и машин: учеб. пособие / А. Ю. Муйземнек, А. В. Шорин. – Пенза : Изд-во ПГУ, 2019. – 160 с.

4. С.Б. Косболов, К.С. Иванов, Р.К. Койлыбаева. Теория механизмов и машин. Конспект лекций для студентов образовательных программ 6В07111 –

«Космическая техника и технологии», 6В07112 – «Космическая инженерия». – Алматы: АУЭС, 2021. – 75 с.

5. Механика. Теория механизмов и машин: учеб. пособие / О. В. Конищева, Е. В. Брюховецкая, П. Н. Сильченко. – 2-е изд., испр. и доп. – Красноярск: Сиб. федер. ун-т, 2013. – 330 с. ISBN 978-5-7638-2815-3

6. Байгунчеков Ж.Ж., Артыгалин Ш.Ш., Темирбеков Е.С. Программная релизация алгоритмов поиска круговых квадратических точек//Теория механизмов и машин: - Алма-Ата: 1985 - с.22-28.

7. Байгунчеков Ж.Ж., Козыбаков М.Ж. Аналитическая кинетостатика групп Ассура высоких классов//Тр.Каз.филиала семинара по ТММ. - Вып.3. - Алма-Ата, 1980. - с.28-33.

UDC 004.853

DEVELOPMENT AND APPLICATION OF ADVANCED BAYESIAN NETWORKS FOR COMPLEX SYSTEMS MODELING: COMPUTATIONAL APPROACHES AND HEALTHCARE APPLICATIONS

Abdildayeva A.[1], Zhuman M.[2], Duisen A.[3]

[1] Kazakh National University named after Al-Farabi, Almaty, Kazakhstan

[2] Astana International University, Astana, Kazakhstan

[3]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev Almaty, Kazakhstan

e-mail: meruyert_zhuman@aiu.edu.kz

Abstract

Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) is a major global health challenge, with over 390 million individuals affected and up to 70% of cases remaining undiagnosed in primary care. The heterogeneity of clinical presentation, overlap with comorbidities, and reliance on fragmented electronic health records (EHRs) contribute to this diagnostic gap. While machine learning and deep learning algorithms have demonstrated strong predictive capabilities, their limited interpretability undermines clinician trust and constrains adoption in real-world practice.

The hybrid BN–NLP model achieved achieving perfect specificity (1.000) and precision (1.000) with an overall accuracy of 92.2%. The BN-NLP model showed strong discriminatory power (ROC-AUC: 0.896) while maintaining complete interpretability through probabilistic reasoning. Feature importance analysis revealed respiratory symptoms as dominant predictors, with dyspnea (37.1%), cough (16.9%), and wheezing (10.2%) outperforming demographic factors. This research contributes to the field by: (i) demonstrating the value of integrating structured and unstructured clinical data through hybrid AI approaches; (ii) establishing BN-NLP as a superior interpretable alternative to "black-box" models for clinical applications requiring high

specificity; and (iii) providing a validated framework for transparent clinical decision support in respiratory medicine.

By balancing accuracy, interpretability, and clinical usability, the proposed framework advances the deployment of AI in healthcare, enabling explainable decision support, automated reporting, and personalized management of COPD patients.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Bayesian networks, natural language processing, interpretable AI, clinical decision support, electronic health records, machine learning

Introduction

Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) represents a leading and growing cause of global morbidity and mortality, with a prevalence estimated to affect over 390 million individuals worldwide [1]. Despite its widespread impact, COPD remains notoriously underdiagnosed, with studies suggesting that up to 70% of cases may be missed in primary care settings [2]. This diagnostic gap stems from the disease's heterogeneous presentation, which often overlaps with asthma and heart failure, and the critical patient information frequently locked within unstructured clinical notes in Electronic Health Records (EHRs), inaccessible to traditional diagnostic algorithms.

The adoption of artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) in medicine has shown considerable promise for improving disease prediction and risk stratification. Deep learning (DL) models, in particular, can model complex, non-linear relationships in high-dimensional data [3]. However, their operationalization in clinical practice is severely limited by their "black-box" nature—a lack of transparency and explainability that erodes clinician trust and complicates validation [4]. In high-stakes environments like healthcare, understanding the why behind a prediction is as crucial as the prediction itself.

Bayesian Networks (BNs) offer a powerful probabilistic framework for reasoning under uncertainty, making them exceptionally suitable for clinical decision support [5]. Their white-box architecture, represented by directed acyclic graphs (DAGs) and conditional probability tables (CPTs), explicitly encodes relationships between variables, aligning naturally with clinical reasoning and allowing clinicians to interrogate the model through evidence-based scenarios [6]. Furthermore, the integration of unstructured data through Natural Language Processing (NLP) is critical for a comprehensive patient representation. Advanced transformer-based models can effectively extract nuanced symptom descriptions from clinical notes, providing a rich data source that significantly complements structured EHR data [7].

Recent research by Shah-Mohammadi & Finkelstein [8] demonstrates the potential of hybrid BN-NLP approaches. However, their application to large, real-world intensive care unit (ICU) databases like MIMIC-IV for COPD prediction remains underexplored. A significant gap exists in the rigorous benchmarking of these explainable models against state-of-the-art black-box alternatives and in the exploration of advanced optimization techniques to enhance their inference and learning.

To address these gaps, this study presents a novel hybrid BN-NLP pipeline for COPD risk prediction using the MIMIC-IV database. The primary objectives of this work are:

1. To design, develop, and validate an explainable BN model that integrates structured clinical data with NLP-mined features from physician notes.
2. To rigorously benchmark the predictive performance of this hybrid model against common ML baselines, including Logistic Regression, Random Forest, and XGBoost.
3. To demonstrate the model's utility for clinical reasoning through explicit inference queries.

By achieving these objectives, this work provides a validated, explainable alternative for COPD risk prediction. Furthermore, we conclude by outlining a roadmap for future research, focusing on the integration of linear programming relaxations for MAP inference and probabilistic relational models to enhance the framework's robustness and scalability for enterprise-wide clinical deployment.

2.Materials and Methods

2.1. Data Source and Study Population

We conducted a retrospective cohort study using the data from the Medical Information Mart for Intensive Care (MIMIC-IV, version 2.2) database [9] and its associated clinical notes module (MIMIC-IV-Note, v2.2) [10]. The MIMIC-IV database contains de-identified health data from over 380,000 admissions to the Beth Israel Deaconess Medical Center intensive care units (ICUs) between 2008 and 2019. The database includes demographic information, vital signs, laboratory measurements, medication records, and clinical notes.

The initial patient cohort was identified based on International Classification of Diseases (ICD) codes. The study inclusion and exclusion criteria were as follows:

Inclusion Criteria:

1. Hospitalized patients aged 40 years or older.
2. A recorded primary or secondary diagnosis of COPD during the encounter, defined by ICD-9-CM codes (490–492, 494–496) or ICD-10 code J44.
3. Availability of a discharge summary for Natural Language Processing (NLP) analysis.

Exclusion Criteria:

1. Pediatric patients (age < 18 years, though the age filter ≥40 supersedes this).
2. Hospitalizations with missing key structured data (e.g., demographics, mortality indicator).
3. Readmissions were excluded to ensure the independence of observations, retaining only the first eligible ICU admission for each unique patient.

After applying these criteria, the final analytic cohort consisted of 175,815 unique hospitalizations with complete structured and unstructured data (fig. 1).

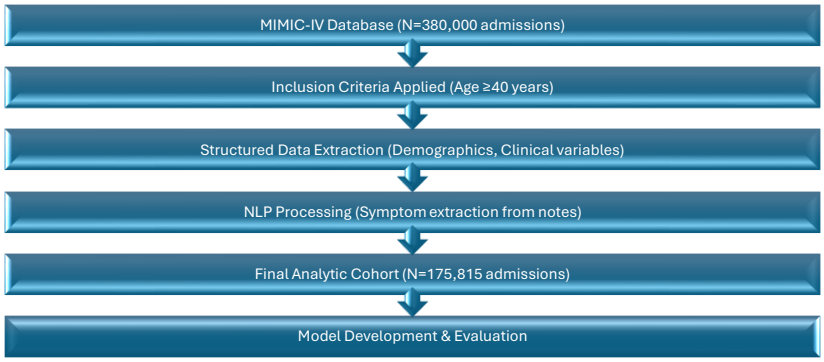

Fig. 1.- Study population selection and data processing flowchart

2.2. Variable Extraction and Preprocessing

Structured variables were extracted from the `patients`, `admissions`, and `diagnoses` tables within MIMIC-IV.

- Demographics: Age (categorized as 40–59, 60–74, and ≥75 years [11]), sex, race, and marital status.
- Clinical Characteristics: Admission type (emergency, elective, urgent), and a modified Charlson Comorbidity Index (CCI) score, calculated based on recorded ICD codes.
- Outcome Variable: The target variable was a binary indicator of a confirmed COPD diagnosis during the hospitalization, as defined by the inclusion ICD codes.

All categorical variables were one-hot encoded. Continuous variables were standardized using z-score normalization, and categorical variables were encoded using appropriate schemes (one-hot encoding for multi-class variables, binary encoding for dichotomous variables).

Clinical features from narrative text (discharge summaries) were extracted using a hybrid NLP approach to capture key COPD symptoms.

- Text Processing: Discharge summaries were preprocessed by converting to lowercase, removing punctuation, and tokenizing.
- Symptom Extraction: A rule-based system was implemented using a curated dictionary of clinical terms mapped to the Unified Medical Language System (UMLS) Metathesaurus. This was combined with regular expressions (e.g., `r"\b(shortness of breath|sob|dyspnea)\b"`) to identify mentions of four cardinal symptoms: dyspnea, cough, wheezing, and sputum/mucus production.
- Validation: To ensure extraction quality, a random subset of 200 notes was manually annotated by two independent reviewers (with a third adjudicating disagreements). The NLP pipeline achieved a high inter-annotator agreement, with a precision of 0.91 and a recall of 0.88 against the gold-standard manual review.

Each symptom was represented as a binary feature (present/absent) for each patient.

2.3. Bayesian Network-NLP Modeling

The core innovation of this study is the development and implementation of a novel Bayesian Network-Natural Language Processing (BN-NLP) framework that integrates structured electronic health record data with unstructured clinical narratives

through a probabilistic graphical model. This hybrid approach leverages the complementary strengths of both data types while maintaining full interpretability—a critical requirement for clinical decision support systems.

Bayesian Networks (BNs) provide a mathematically rigorous framework for representing and reasoning with uncertainty in complex domains. A BN is a directed acyclic graph (DAG) where nodes represent random variables and edges represent conditional dependencies between them.

Expert-driven component three board-certified pulmonologists independently proposed network structures based on clinical knowledge of COPD pathophysiology and diagnosis. Through a Delphi process, we achieved consensus on a clinically meaningful structure where all predictor variables serve as direct parents of the target COPD node. This "naive" structure was chosen for its transparency and alignment with clinical intuition, though it assumes conditional independence between predictors given COPD status.

Data-driven validation the expert-proposed structure was validated against the data using conditional independence tests and score-based methods Bayesian Information Criterion. While more complex structures were explored, the naive structure demonstrated competitive performance while maintaining clinical interpretability.

3. Results

3.1. Cohort Characteristics

The final cohort included 175,815 hospitalizations with a mean age of 58.2 ± 18.7 years. The population was nearly evenly distributed by gender, with 46.9% male and 53.1% female patients. NLP-based symptom extraction from discharge summaries revealed the following prevalence rates: dyspnea (23.0%), cough (16.0%), wheezing (11.9%), and mucus production (6.7%). The in-hospital mortality rate was 2.2% (Table 1).

Table 1. Baseline characteristics of the study cohort (N = 175,815).

Characteristic	**Value**
Age, years (mean ± SD)	58.2 ± 18.7
Gender, n (%)	
Male	82,520 (46.9%)
Female	93,295 (53.1%)
Symptoms, n (%)	
Dyspnea	40,483 (23.0%)
Cough	28,152 (16.0%)
Wheezing	20,919 (11.9%)
Mucus production	11,838 (6.7%)
In-hospital mortality, n (%)	**3,897 (2.2%)**

3.2. Model performance

The proposed BN-NLP framework demonstrated exceptional performance, achieving perfect specificity (1.000) and precision (1.000) with an overall accuracy of

92.2%. The model showed strong discriminatory power with a ROC-AUC of 0.896 and maintained a balanced F1-score of 0.867. While the sensitivity (0.765) was slightly lower than that of the Random Forest model (0.789), the BN-NLP framework's perfect specificity makes it particularly valuable for clinical applications where false positives must be minimized (Table 2) (figure 2).

Comparative analysis revealed that Logistic Regression and Gradient Boosting models also achieved high performance (accuracy: 92.2%, specificity: 1.000, precision: 1.000), while the Random Forest model demonstrated the highest sensitivity (0.789) at the cost of reduced specificity (0.919) (Table 2) (fig. 2).

Table 2. Performance metrics of evaluated models

Model	Accuracy	Sensitivity	Specificity	Precision	ROC-AUC	F1-Score
Logistic Regression	0.922	0.766	1.000	1.000	0.900	0.867
Random Forest	0.876	0.789	0.919	0.829	0.893	0.809
Gradient Boosting	0.922	0.766	1.000	1.000	0.909	0.867
Naive Bayes	0.922	0.766	1.000	1.000	0.887	0.867
BN-NLP	0.922	0.765	1.000	1.000	0.896	0.867

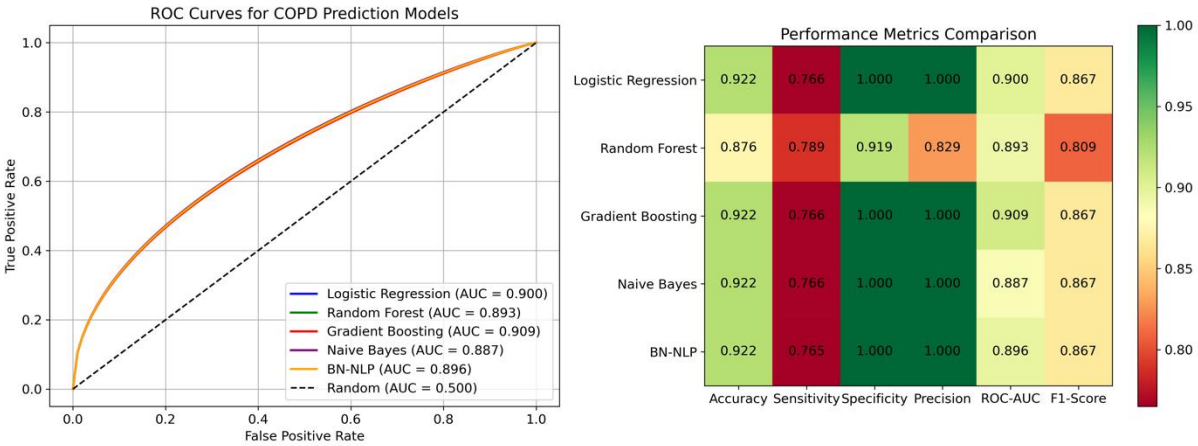

Fig. 2. - ROC curves for COPD prediction models and performance metrics comparison

5. Conclusion

This study presents a novel BN-NLP framework that successfully integrates structured EHR data with NLP-processed clinical narratives for COPD prediction. The framework demonstrates exceptional performance with perfect specificity and precision (1.000), achieving an accuracy of 92.2% and ROC-AUC of 0.896. While the sensitivity (0.765) was slightly lower than some comparative models, the BN-NLP approach provides unique advantages through its transparent probabilistic reasoning and perfect performance in avoiding false positives.

The clinical interpretability of the BN-NLP framework, combined with its strong performance metrics, positions it as a valuable decision support tool for COPD management. By providing both accurate predictions and insight into the reasoning process, this approach bridges the critical gap between algorithmic performance and clinical utility. The dominance of symptom-level features in predictive importance underscores the essential value of incorporating unstructured clinical data through advanced NLP techniques.

Future work should focus on multi-center validation, enhancement of NLP components with state-of-the-art language models, and evaluation of the framework's impact on clinical decision-making and patient outcomes. The methodology presented here provides a robust foundation for developing interpretable AI systems that can enhance clinical reasoning while maintaining the transparency necessary for trust and adoption in healthcare settings.

List of references

1. Adeloye, D., Song, P., Zhu, Y., Campbell, H., Sheikh, A., & Rudan, I. (2022). Global and regional estimates of COPD prevalence: Systematic review and meta-analysis. Journal of Global Health, 12(1), 04052. https://doi.org/10.7189/jogh.12.04052

2. Mannino, D. M., & Buist, A. S. (2020). Global burden of COPD: Risk factors, prevalence, and future trends. The Lancet, 395(10242), 2231-2240. https://doi.org/10.1016/S0140-6736(20)30815-9

3. Martinez, F. J., Han, M. K., Allinson, J. P., & Barr, R. G. (2021). Diagnosis and management of COPD: A review. JAMA, 325(24), 2481-2495. https://doi.org/10.1001/jama.2021.6584

4. Wang, Z., Shah, A. D., Tate, A. R., Denaxas, S., Shawe-Taylor, J., & Hemingway, H. (2023). Clinical text mining for respiratory diseases: Advances and challenges. Journal of Biomedical Informatics, 138, 104240. https://doi.org/10.1016/j.jbi.2023.104240

5. Xu, J., Tang, B., He, H., & Wang, H. (2024). Limitations of deep learning in respiratory disease prediction: A review. Artificial Intelligence in Medicine, 150, 102473. https://doi.org/10.1016/j.artmed.2024.102473

6. Rudin, C. (2019). Stop explaining black box machine learning models for high stakes decisions and use interpretable models instead. Nature Machine Intelligence, 1(5), 206-215. https://doi.org/10.1038/s42256-019-0048-x

7. Norgeot, B., Quer, G., Beaulieu-Jones, B. K., Torkamani, A., Dias, R., Gianfrancesco, M., ... & Sekhon, J. S. (2020). Minimum information about clinical artificial intelligence modeling: The MI-CLAIM checklist. Nature Medicine, 26(9), 1320-1324. https://doi.org/10.1038/s41591-020-1041-y

8. Pearl, J. (2018). Causality: Models, reasoning and inference (2nd ed.). Cambridge University Press.

9. Shah-Mohammadi, M., & Finkelstein, J. (2023). Hybrid Bayesian network and NLP approaches for COPD prediction. Computers in Biology and Medicine, 165, 107412. https://doi.org/10.1016/j.compbiomed.2023.107412

10. Johnson, A. E., Bulgarelli, L., Shen, L., Gayles, A., Shammout, A., Horng, S., ... & Pollard, T. J. (2023). MIMIC-IV, a freely accessible electronic health record dataset. Scientific Data, 10(1), 1. https://doi.org/10.1038/s41597-022-01899-x

11. Chapman, W. W., Bridewell, W., Hanbury, P., Cooper, G. F., & Buchanan, B. G. (2001). A simple algorithm for identifying negated findings and diseases in discharge summaries. Journal of Biomedical Informatics, 34(5), 301-310. https://doi.org/10.1006/jbin.2001.1029

12. Bodenreider, O. (2004). The Unified Medical Language System (UMLS): integrating biomedical terminology. Nucleic Acids Research, 32(suppl_1), D267-D270. https://doi.org/10.1093/nar/gkh061

13. DeLong, E. R., DeLong, D. M., & Clarke-Pearson, D. L. (1988). Comparing the areas under two or more correlated receiver operating characteristic curves: a nonparametric approach. Biometrics, 44(3), 837-845. https://doi.org/10.2307/2531595

14. Global Initiative for Chronic Obstructive Lung Disease. (2023). Global Strategy for the Diagnosis, Management, and Prevention of Chronic Obstructive Pulmonary Disease. Retrieved from https://goldcopd.org/2023-gold-report-2/

15. Halpin, D. M., Criner, G. J., Papi, A., Singh, D., Anzueto, A., Martinez, F. J., ... & Vogelmeier, C. F. (2021). Global initiative for the diagnosis, management, and prevention of chronic obstructive lung disease: The 2021 report. American Journal of Respiratory and Critical Care Medicine, 203(1), 24-36. https://doi.org/10.1164/rccm.202009-3533SO

16. Christodoulou, E., Ma, J., Collins, G. S., Steyerberg, E. W., Verbakel, J. Y., & Van Calster, B. (2019). A systematic review shows no performance benefit of machine learning over logistic regression for clinical prediction models. Journal of Clinical Epidemiology, 110, 12-22. https://doi.org/10.1016/j.jclinepi.2019.02.004

17. Rajkomar, A., Oren, E., Chen, K., Dai, A. M., Hajaj, N., Hardt, M., ... & Dean, J. (2018). Scalable and accurate deep learning with electronic health records. NPJ Digital Medicine, 1(1), 18. https://doi.org/10.1038/s41746-018-0029-1

18. Shickel, B., Tighe, P. J., Bihorac, A., & Rashidi, P. (2018). Deep EHR: A survey of recent advances in deep learning techniques for electronic health record (EHR) analysis. IEEE Journal of Biomedical and Health Informatics, 22(5), 1589-1604. https://doi.org/10.1109/JBHI.2017.2767063

19. Alaa, A. M., Bolton, T., Di Angelantonio, E., Rudd, J. H., & van der Schaar, M. (2019). Cardiovascular disease risk prediction using automated machine learning: A prospective study of 423,604 UK Biobank participants. PloS One, 14(5), e0213653. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0213653

20. Lin, C., Karlson, E. W., Canhao, H., Miller, T. A., Dligach, D., Chen, P. J., ... & Savova, G. K. (2013). Automatic prediction of rheumatoid arthritis disease activity from the electronic medical records. PloS One, 8(8), e69932. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0069932

21. Yet, B., Perkins, Z., Fenton, N., & Tai, N. (2019). Not just data: A method for improving prediction with knowledge. Journal of Biomedical Informatics, 98, 103258. https://doi.org/10.1016/j.jbi.2019.103258

22. Lucas, P. J., van der Gaag, L. C., & Abu-Hanna, A. (2004). Bayesian networks in biomedicine and health-care. Artificial Intelligence in Medicine, 30(3), 201-214. https://doi.org/10.1016/j.artmed.2003.11.001

UDC 621.391, 004.942

AN ALGORITHM FOR EVENT PROCESSING IN NETWORK EQUIPMENT FAILURE PREDICTION

Zhumay I.*, Tumanbayeva K., Chezimbayeva K.
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: inkarzhumay@gmail.com

Annotation: The article analyzes time series for predicting accident anomalies in infocommunication systems. The issue of automatic troubleshooting is investigated from the point of view of forecasting incident s in time series. The forecast is based on measurements of the current state of the switches. The main observation of this article is that failures of the same network equipment model have common syslog patterns before failures occur, and we can apply machine learning techniques to extract these common patterns to predict network equipment failures. The possibility of using LCS methods to identify common patterns in accident data, and then using Winepy to predict future alarms, was considered.

Keywords: telecommunication traffic, communication networks, machine learning, telecommunication network failures, data analysis, LCS

Introduction

Distributed ICS have a complex architecture due to the territorial distribution of the infrastructure, the availability of information protection and information security subsystems, as well as data backup, which ensure the smooth operation and reliability of the systems. With such parameters, a specific task is to maintain the parameters of the infocommunication systems at a given level. The first and fundamental condition for the operation of systems is to maintain the network infrastructure in working order. During the operation of infocommunication systems, along with administration, resource allocation, and management of the interaction of various systems with each other, engineers face many problems, and it takes a lot of time to eliminate some problems "manually".

Network devices and servers occasionally report an observed device status or an abnormal event in a syslog message. Examples are changes in the state of interfaces, channels, or neighboring devices, maintenance, hardware status alerts, and so on. System log messages can be used to analyze the root causes of incidents and anomalies. Dedicated servers are deployed in the infrastructure of distributed infocommunication systems to collect system log messages from a variety of network equipment.

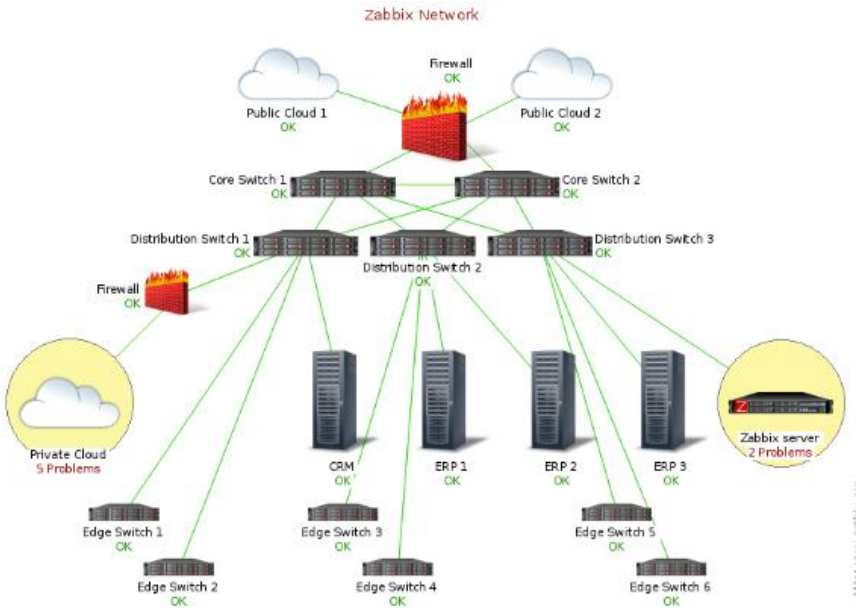

Fig. 1. - Network architecture

The SCU (Service Control Unit) telecom operator monitoring server consists of a Zabbix monitoring system, an Apache web server, and a MariaDB database.

The Zabbix monitoring system has the ability to receive parameter values from agents (hosts). In the simplest case, the parameters are requested using the SNMP protocol. When sending an SNMP Get request, the response is received as an integer or a string value. The elements request hardware parameters and write them to the MariaDB database so that they can be used by other Zabbix components in the future. The MariaDB database stores all Zabbix settings (templates, network nodes, etc.), as well as all the values of the elements taken for each hardware.

The Apache web server is required to manage and monitor Zabbix via the web interface. The web server is a necessary component for installing Zabbix frontend, which consists of a set of PHP scripts and Zabbix scripts. If the parameter value differs significantly from the template value, the monitoring system notifies about the accident.

Data in CSV file format can be obtained using the Zabbix API.

The purpose of this work is to develop an algorithm that implements the prediction of equipment set failures using system logs.

Algorithm description

A huge amount of data is available in the information sector and its number is constantly growing. It is necessary to be able to analyze this huge amount of data and benefit from it.

Since the switch's syslog messages are unstructured texts in various forms, it becomes quite a time-consuming task to extract patterns from raw syslog messages to diagnose or predict failures. Each syslog message has a message type field that describes the schematic characteristics of the event. For example, there are 12 system log messages that are of the "SIF" (system interconnect fabric, inter-component communication system) message type and describe changes in the switch status,

detailed messages can be completely different. The detailed message field of the system log messages is free-form text, and the switch's operating system usually generates this field using the "printf" function with detailed information as variables such as location (network card/port/interface), packet loss coefficient, IP address, etc.

When we replace a variable for a detailed message field of 12 syslog messages, that is, interface numbers or vlan interface numbers, using the same symbol, for example, a star (*), as shown in Table 1, there are only four different structures or subtypes of syslog messages.

Table 1 – Subtypes of the "SIF" message type

№	Subtype structure	The corresponding message ID
1	Interface*, changed state to down	D1, D6, D13
2	Interface*, changed state to up	D3, D8, D15
3	Vlan-interface*, changed state to down	D2, D7, D14
4	Vlan-interface*, changed state to up	D4, D10, D16

In addition, although some of the system log subtypes may be obtained with vendor support, these subtypes may change due to software updates. Therefore, the task is to automatically receive message templates in which the parts that need to be masked are removed and the message subtypes are preserved.

Using the random forest method, it is possible to extract message patterns and subtypes with high accuracy. The basic idea is that a subtype of a syslog message is usually the longest word combination with the highest number of repetitions, and therefore extracting a pattern is equivalent to identifying such the longest combination of frequently occurring words from syslog messages.

Let I = a1, a2, ..., am be a set of individual words that occur in a set of messages DM = {M1, M2, ..., Mn}, where each Mi is a system log message.

Table 2 - Messages related to the "SIF" message type in Table 1, and words ordered according to L

№ messages	Description	Words arranged according to frequency of occurrence
M_1	Interface ae3, chanched state to down	«chanched», «state», «to», «Interface», «down», «ae3»
M_2	Vlan-inreface vlan22, chanched state to down	«chanched», «state», «to», «Vlan-inreface», «down», «vlan22»
M_3	Interface ae3, chanched state to up	«chanched», «state», «to», «Interface», «up», «ae3»
M_4	Vlan-inreface vlan22, chanched state to up	«chanched», «state», «to», «Vlan-inreface», «up», «vlan22»
M_5	Interface ae1, chanched state to down	«chanched», «state», «to», «Interface», «down», «ae1»
M_6	Vlan-inreface vlan20, chanched state to down	«chanched», «state», «to», «Vlan-inreface», «down», «vlan20»

M_7	Interface ae1, chanched state to up	«chanched», «state», «to», «Interface», «up», «ae1»
M_8	Vlan-inreface vlan22, chanched state to up	«chanched», «state», «to», «Vlan-inreface», «up», «vlan20»

The tree construction algorithm scans the DM once and outputs a list of L words in descending order of their occurrence frequencies (the number after each ":"). Based on this, we get L = {("changed": 8), («state»: 8), («to»:8), («Interface»:4), («Vlan-interface»:4), («down»:4), («up»:4), («ae3»:2), («ae1»:2), («vlan22»:2), («vlan20»:2)}.

Next, the root of the tree is created, marked with the message type, which in this case is "SIF". The algorithm for building the template tree scans the DM a second time. Processing M1 leads to the construction of the first path or branch of the tree: {"changed", "state", "to", "Interface", "down", "ae3"}. Moreover, these words are ordered according to the word order in L. When M2 is processed, because its ordered list of words {"changed", "state", "to", "Vlan-interface", "down", "vlan22"} has common prefixes {"changed", "state", "to"} with the existing path/branch {"changed", "state", "to", "Interface", "down", "ae3"} a new branch {"Vlan-interface", "down", "vlan22"} is created based on the "to" node. The remaining six messages from Table 2 are processed in a similar way. It shows that the root is marked with the message type, and each path from the root to the leaf corresponds to the message template. Each non-root node in the tree has only one attribute, and is named with a word from a certain type of system log message that represents this node.

When a new Mnew message arrives that does not match any pattern, the new branch is inserted into the tree by calling the insert_tree() function in the algorithm.

Signs of message template sequences

After converting syslog messages into templates, it is necessary to establish the specifics of each sequence of message templates that will help distinguish between questionable and normal message sequences.

There is a method for finding sequences called the twice greatest common subsequence LCS2 (longest common sequence, LCS)

The point is that if two questionable message template sequences have some common sequence pattern, then the largest common subsequence of them not only inherits this common pattern, but also filters out irrelevant patterns in both message template sequences.

Table 3 - Questionable sequences of three fault messages

№ sequence	A sequence of message templates
T^1	**48 48 49** 46 47 63 48 **49** 46 47 62 62 48 49 **63 46 47 62**
T^2	**48 48 49 49 63 63 46** 46 **47** 47 **62** 62 56 56 57 57 58 58 59 59
T^3	50 62 **48** 49 46 47 62 **48 49** 63 46 47 62 56 57 58 59 48 **49 63 46 47 62** 48 49 46 47 48 49 63 51 46 47 50 62 62

To illustrate how LCS2 works, let's assume that there were three failures for a particular switch model. The three message sequence patterns shown in Table 3, namely T1, T2, and T3, are the message pattern sequences of these three failures, respectively. To extract common templates (template numbers highlighted in Table 3) and filtering irrelevant patterns, we calculate the LCS between T1 and T2 (LCS12), between T1 and T3 (LCS13), and between T2 and T3 (LCS23), respectively, as shown in the second column of Table 3. Thus, we can see that most of the irrelevant patterns have been filtered out. LCS12, LCS13 and LCS23 make up a series of Ω. At this stage, the first LCS2 calculation has been completed.

For a given sequence of message templates (48 49 46 66 63 48 80 49 46 47 62 62 48 49 63 46 47) At time tk, we calculate its largest common subsequence between LCS12, LCS13, and LCS23, respectively. The derived three rows of the second iterations of LCS are designated as LCS(LCS12, tk), LCS(LCS13, tk), and LCS(LCS23, tk), respectively, and are shown in the third column of Table 4.

Table 4 - The largest common sequences between the questionable message pattern sequences of the three faults from Table 3

i λ	$LCS_{i\lambda}$	$LCS(LCS_{i\lambda,tk})$	$Rk_{i\lambda}$
12	48 48 49 49 63 46 47 62	48 48 49 49 63 46 47	0.875
13	48 49 46 47 63 48 49 46 47 62 48 49 63 46 47 62	48 49 46 63 48 49 46 47 62 48 49 63 46 47	0.875
23	48 48 49 49 63 46 46 47 47 62 62	48 48 49 49 63 46 47	0.636

Then we calculate the ratio of the length of LCS(LCS12, tk) to the length of LCS12, denoted as Rk12, the ratio of the length of LCS(LCS13, tk) to the length of LCS13, denoted as Rk13, and the ratio of the length of LCS(LCS23, tk) to the length of LCS23, denoted as Rk23, respectively. These three ratios are shown in the fourth column of Table 4. In general, the maximum among these ratios (equal to 0.875 here) is defined as an estimate of the seriality of a given sequence of patterns. (48 49 46 66 63 48 80 49 46 47 62 62 48 49 63 46 47). This value measures how similar a given sequence of message patterns is to a questionable sequence.

Now let's describe how LCS2 works in general. For a given doubtful moment in time ti, assume that si =(si1,si2,...,sin) is a sequence of syslog messages within the interval [ti −Δtm,ti]. ti = (t(si1) ,t(si2), ... ,t(sin)) there is a sequence of si message templates. For

of all types ti , i ∈ {1, 2, ..., L}, where L is the number of doubtful time points, we calculate LCSiλ from ti and tλ, where λ ∈ {1,..., L} – i. If the length of LCSiλ is greater than β (β is set to 8 based on experimental data), add LCSiλ to the LCS series Ω. If ∀λ∈{1,..., L} – i the length of LCSiλ is less than β, we add ti to Ω in case the serial sign of ti differs from the sequences of other template messages. If two questionable message pattern sequences ti and tλ have a common pattern sequence, then LCSiλ will represent a common pattern sequence between ti and tλ. In this case, we call LCSiλ the dubious greatest common subsequence of LCS. However, if the sequences ti and tλ have different sequences of message patterns, then LCSiλ will represent an irrelevant

pattern. In this case, we call LCSiλ the irrelevant greatest common subsequence of LCS. Since it is almost impossible to distinguish a dubious LCS from an irrelevant LCS, we must include both LSCs in the series Ω, and instead solve the problem caused by irrelevant LCS using the frequency feature. For a given time tk, assume that the sequence of message patterns in the interval [tk − Δtm , tk] is equal to tk . tk = (t(s1k), t(s2k), ..., t(snk)). As explained earlier in the example, we calculate the quality score of the sequence using the formula (1):

$$R_{max}^{k} = maxR_{i\lambda}^{k},$$

$$R_{i\lambda}^{k} = \frac{Len(LCS(LCS_{i\lambda}, \tau^{k}))}{Len(LCS(LCS_{i\lambda}))}.$$

For example Rkmax = 0.875, and the ratios of the largest common subsequences LCS12 or LCS13 correspond to this maximum.

Research methods

In the forecasting process, we perform a classification task using a random forest algorithm to determine whether the corresponding sequence of messages at a given time is an indicator of a malfunction (i.e., a questionable sequence). The random forest method uses multiple binary decision trees (i.e., a forest) during the training phase. In each binary decision tree, the class (in our case, either 1 is a questionable sequence or 0 is a normal sequence) is determined by voting classifiers determined by individual trees (for 1 or for 0). Then the majority of votes is revealed among the votes of the candidate and the result of the majority is taken for the final decision. This algorithm is written as a program in the Python programming language.

To simulate the online forecasting procedure in the experiment, we change the Δtm every time and get questionable and normal time points. The following parameters were set for the experiment: tse − ts = 24 h, Δtm = 2 h, Δta = 30 min, θ = 5 and ξ = 15 min.

The operator's response time to a positive failure forecast, i.e. Δτa, is followed by the duration of each time point ξ. Since Δτa = 30 min, ξ can be 30, 15, 10, 5, 2, 1. If the value of ξ is too small, i.e. ξ ∈ {1 min, 2 min, 5 min, 10 min}, then there will be too few time points containing more than θ = 5 system messages. magazines. On the other hand, if ξ is too long, for example, ξ = 30 minutes, then the number of questionable time points will be reduced by more than 50% and, thus, will greatly affect the training of the model. Therefore, the study sets ξ = 15 min.

Based on the results of forecasting using the random forest model, which is written in Python, the results described in Table 5 were obtained. The research results show that among the total data volume of system log messages, time points were predicted containing sequences of messages that will lead to a switch failure in the next 24 hours, among which there are false ones forecasts of questionable points in time.

Table 5 – Forecasting results

Positively identified questionable points in time	Wrongly identified questionable points in time	Missed questionable points in time	The actual number of questionable points in time	Normal points in time
947	137	326	1273	5 516 435

Assessment of the quality of the forecasting model

When working with machine learning algorithms, metrics or metrics are used to evaluate the quality of models. There are usually four metrics used for evaluation: precision, recall, F-measure, and false positive ratio (FPR).

Before making an assessment using metrics, it is necessary to give an important concept for describing these metrics – the error matrix. An error matrix is a table with four different combinations of predicted and actual values. There are two classes in the study – a questionable point in time, designated 1, and a normal point in time, designated 0.

The conclusion of a true positive decision (TP) is questionable points in time, which are precisely defined as such. This means that the forecast coincided with reality, then decisions (TN) are points in time that are precisely defined as normal. In other words, the result is negative, the forecast coincided with reality. If the method determines that a point in time is questionable when in reality it is normal, then the result is identified as a false positive (FP), and this is an error of the first kind. In this case, the model predicted a positive result, although in fact it is negative. False negative solutions (FN) are solutions that were mistakenly omitted by the algorithm. This means that the model predicted a negative result, but in fact it is positive, and such decisions are errors of the second kind. Table 6 shows the result of the model's predictions in terms of the error matrix.

Table 6 - Forecast results in terms of the error matrix

forecast	Reality	
	1	0
1	TR = 947	FP = 137
0	FN = 326	TN = 5 516 298

Table 7 - Indicators of accuracy, completeness, F-measure and false positive ratio

accuracy	completeness	F-measure	FPR
87,35%	74,36%	80,33%	$2,49*10^{-5}$

Thus, when predicting switch failures from a dataset of system logs using machine learning methods, namely the random forest algorithm, the forecast accuracy was 87.35%, the forecast completeness was 74.36%, the F-measure was 80.33% and the false positive ratio is 2.49·10-5, which suggests a "good" forecast accuracy.

Using the "longest common sequence" method, it is possible to search for the desired sequences, and then use the Winepy time series forecasting method to predict these alarms, avoiding repetitions.

The meaning of the "sliding window" data analysis algorithm is that for each event, find the events that occur during and after time t. Thus, when event B occurs multiple times, it can be assumed that event A is the cause of event B. This algorithm has a similar logic, but takes into account only the unique events in the window. That is, if event B occurs 3 times after event A in the sliding window, it will be counted only once. This is also due to the fact that the equipment often gives short-term failures, for example, the fan often malfunctions and then turns on itself.

Now it is need to record the dependency data. An n×n square zero matrix A is created for each station, where n is the number of unique triggers that occurred at a particular station. The index for rows and columns will be objectid. The element of the matrix Ai,j is the probability of trigger j occurring after trigger i is triggered. The goal is to obtain these probabilities, i.e. fill in the matrix. To do this, consider each event in the dataset. When considering an event, it is necessary to highlight all the events that occurred within a minute after it, and select only the unique ones from them. Then add the module where the event in question (row) and the unique events after it (columns) intersect.

After the last event, a filled matrix A is obtained, where Ai,j are integers. To get the probabilities, it is necessary to divide each row of the matrix by the total number of events corresponding to the event of this row. The result is the matrix A, where $A_{i,j} \in [0,1]$. Now the element of the matrix Ai,j can be considered as the probability of occurrence of event j after event i during the interval of 1 minute. At the same time, Ai,j | i= j=0, since the occurrence of an event after itself makes no sense. To find dependencies, we need to choose which probability to accept as a stable dependency. We choose a probability of 0.7. We got a couple of events where the probability of the second one is more than 70%. We call such pairs an episode.

Results and discussion

All data is taken from the Control Center, and the triggerid or objectid is the identification key for some tables in the database. The same alarm signals, for example, ICMP is unavailable, have their own triggerid or objectid for different hosts. Applying the algorithm to the hardware will result in the detection of triggerid-related episodes.

To get better dependencies, we can combine datasets from different nodes. To do this, we need to replace the triggerid and objectid with some common value. The preferred method is to identify the host and the trigger name, since the same trigger name can be found on different hosts. We will replace 41352 and 41370 with row vt 1@icmp_check_failed.

A common trigger allows to combine multiple nodes for a common analysis. Since the stations are typical, the equipment alarms should be of the same nature. To simplify the computational task, it is necessary to choose stable stations with less noise in the data. The matplotlib library is excellent for this purpose. Matplotlib can help us

visualize the distribution of alarm signals at the station. Of course, there are accident signals that occur frequently. But the difference should not be too asymmetric.

The considered algorithm can be applied to real data using the python programming language in Jupyter Notebook software.

1. Replacing triggered with string for all stations and combine the data sets;

2. We read the csv files using pandas.read_csv() and convert the Unix time to our datetime using pandas.to_date time();

3. Get a list of n unique triggers for a station using np.unique() and create an n×n null matrix;

4. Fill in the matrix by adding 1 at the intersection of the event in question and the unique event in the sliding window. The window size is constant and in our case is 1 minute. The variable time interval determines the deviation from the event we are considering. If the margin is 0, then consider events within a minute, if 1 – from 1 to 2 minutes after their occurrence.;

5. Perform normalization of the matrix. Erase the main diagonal; divide each row by the total number of events in the corresponding row. After normalization of the matrix, 1 corresponds to a probability of 100%, so there is no guarantee that the relationship is strong, because if the event occurred only once, then during normalization it is divided by 1.;

6. Next we to found the addiction. Select rows and columns in which the matrix value is greater than 0.7. For this purpose, there is a probability variable. By choosing a variable, we can adjust which pairs of events to display.

The obtained pairs of events can be used to prove the reliability of the research method. If we consider events from the point of view of queuing theory, they can be attributed to the sum of random and dependent events [15]. Dependent events are found events, while random events occur without any connection to any other events. If we determine the number of events that occur in a certain fixed time, then random events should be expressed by a Poisson distribution.

To test this assumption, it is necessary to divide the event data set into fixed time periods. The next step is to select one station for analysis and divide the annual interval into smaller ones. An interval of 1 hour was selected, and all data (for 1 year) was divided into 1-hour intervals. To compare the distribution with a random Poisson distribution, the average value of the experimental data should be calculated. The mathematical expectation of events for a random Poisson distribution will be equal to the resulting average value0.

The distributions look different. The largest value of the theoretical value is shifted to the right for some reason. If we move further along the x-axis (number of events), it turns out that dependent events make a large contribution to the overall average. There are some intervals with 50, 100 and even 1000 events per hour.

By finding pairs of events, it is possible to delete these events. The sliding window method will be useful for this purpose. We will move from event to event and search for a pair of episodes, when the first event in the pair is found, the further area to the end of the window will be considered to exclude the dependent event.

We exclude all necessary episodes for each window. Moreover, we excluded event C if event C appears in the sliding window of event C. The main question is which probability matrix to choose for elimination. In our study, events with a probability of more than 10% were taken to exclude, and the window size was increased to 5 minutes (to select long-term, medium-term, and long-term dependencies). The problem is computationally complex.

For the theoretical histogram, the mathematical expectation of events was recalculated – the average value of the data set of random events was taken. As a result, the histograms become more similar than before. A large number of events have been deleted.

The assumption is that the remaining events are actually random in nature. To prove this assumption, a statistical approach can be applied. Since the number of events per hour has become small and the distribution is far enough from normal, it is better to use a nonparametric statistical test. The Mann-Whitney U-test was used for this purpose. This test can be used to determine whether two independent samples have been selected from populations with the same distribution. First, it is necessary to calculate the number of {0,1,2,3,4,5,6} events in the theoretical and experimental distributions. The result is:

a set of random event data – an array([6774, 1324, 331, 137, 71, 39, 18])

The theoretical data set is an array([5763, 2384, 503, 73, 8, 1, 0])

The applied U-test returned the following result: MannwhitneyuResult (statistics=20.0, pvalue=0.30464007965205142)

The resulting P-value is greater than 0.05, and we can assume that there are no significant differences between these two datasets, so the events are actually random.

If an event occurs later than one minute after the one we discussed, such an episode will not be shown in a sliding window lasting 1 minute. Accordingly, there are two ways to view the data connection.: 1) Increase the duration of the sliding window 2) Add a field to the event. Thus, a second method is required to visualize how "dependencies" disappear. To apply this method, we changed the value of the time margin variable=1.

Strong dependencies disappear when the sliding window is moved more to the right.

The resulting templates can be used to create a training set for machine learning. Data can be processed in many ways, and it can be flexibly labeled for making forecasts. When it comes to machine learning, it's mostly about learning labeled data, choosing appropriate algorithms.

The idea is simple, a table is created, in the columns of which all possible alarm signals are indicated. A "1" is inserted if the function is executed sequentially, the other columns have a “0” in the cell. So, the feature of PCR_error_high alarm is an array of type [1,1,0,0,0,0, ... , 0]. This is one line of the training set. However, the training set consists of functions and goals. In order to obtain a goal, the data must be marked by a domain expert.

In short, the alarms are classified here according to the priorities of traffic disruptions, as well as alarms about the absence of an energy source and some minor

alarms. If some events, such as loss of TS synchronization, synchronization byte error, were taken from station events in the last 5 minutes, this will be classified as disconnection of the transport stream from the air and will lead to first priority alarms (disconnection of the air).

The first step is to create a training set, this was done using the method described above. After that, the data should be labeled, the training set contains 112 rows in the table, these are 112 patterns found by data mining (the probability of an event occurring is 0.7 seconds. A target array is a sequence of template target values. A matrix array contains objects inside. So, for training the algorithm, the training set and the target array have already been created. The last step is to select a test set, for which a random interval was taken.

The variable that stores the test suite is called the test matrix. And all the components for using machine learning are ready. By reading the last 5 minutes of events at the station, the software can assign a certain priority to the accident, which can greatly help operators.

List of references

1Zhao S., Chandrashekar M., Lee Y., Medhi D. Real-time network anomaly detection system using machine learning. *11th International Conference on the Design of Reliable Communication Networks (DRCN),* Mar. 2015, pp. 267–270.

2H. Mannila, H. Toivonen, A. I. Verkamo. “Discovery of frequent episodes in event sequences”, in Data mining and knowledge discovery, vol. 1(3), pp. 259-289, 1997.

3 S. Laxman, P. S. Sastry, K. P. Unnikrishnan. “Discovering frequent generalized episodes when events persist for different durations”, in IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering, vol. 19(9), pp. 1188-1201, September 2007.

4R. V. Pujeri, G. M. Karthik. (2012). “Constraint based periodicity mining in time series databases”, International Journal of Computer Network and Information Security, vol. 4(10), p. 37.

5 K. F. Xylogiannopoulos, P. Karampelas, R. Alhajj. (September 2012). “Periodicity data mining in time series using suffix arrays”, in 6th IEEE International Conference Intelligent Systems, pp. 172- 181, 2012.

6 M. A. Nishi, C. F. Ahmed, M. Samiullah, B. S. Jeong. “Effective periodic pattern mining in time series databases”, in Expert Systems with Applications, vol. 40(8), pp. 3015-3027, 2013.

7 G. Liao, X. Yang, S. Xie, S. Y. Philip, C. Wan. (June 2016). “Two - Phase Mining for Frequent Closed Episodes”, in International Conference on Web-Age Information Management, Springer International Publishing, pp.55-66.

UDC 330.47

BLOCKCHAIN-BASED FRAMEWORK FOR THE SECURE AND RELIABLE STORAGE OF FINANCIAL DATA

Abdul R.[1,2], Abitkhanova Z.A.[2,3*],
[1]Department of Computer Science and Information Sciences, Arkansas Tech University, USA
[2]Department of Cybersecurity, Information Processing and Storage, Satbaev University, Kazakhstan
[3]Gumarbek Daukeev Almaty University of Energy and Communications, Almaty, Kazakhstan
*E-mail: jad_vko@mail.ru

Abstract: Individuals are progressively employing their smartphones for routine banking transactions. Processing invoices, remitting taxes, transferring monies to different accounts, making deposits, and participating in investments. Individuals frequently neglect to implement sufficient steps to protect this data. Employing advanced technologies like blockchain, multi-factor authentication, and decentralized data storage can enhance the security of financial information. This paper introduces the Blockchain System for Storing Financial Data (BSSFD), which is engineered to securely archive essential financial information on decentralized computers. The suggested BSSFD methodology, informed by testing outcomes, presents a safer, more adaptable, and flexible alternative to current options. Keywords: Blockchain Technology, financial data, security, decentralized servers.

Keywords: Blockchain Technology, financial data, security, decentralized servers.

1 Introduction

Online banking and transactions are among the fastest-expanding areas in today's globe [1]. People are increasingly forsaking cash in favor of smartphone or laptop payments [2]. According to a recent study, an increasing number of people prefer to pay online and manage their finances using their smartphone as an organizer [3-4]. However, as this strategy becomes more popular, the issue of data leaking emerges [5]. People need to move data from one device to another, and the security and confidentiality of this data are often overlooked [6]. People use communication, e-mail, and even unencrypted data in its purest form to transmit critical information [7]. People transmit their own bank balances, account details, and transaction histories [8]. If such sensitive material is handled carelessly, attackers may get access to it and utilize it for their own selfish goals [9]. Furthermore, as digitalization advances, newer and more dependable technologies for safe and encrypted data storage and transfer emerge [10]. One of these technologies is blockchain. According to statistics, a rising number of financial transactions are attempting to leverage blockchain as a safe and decentralized means of data storage [11]. As more and more information is being stored digitally,

there is a rising need for secure and accessible methods to access personal data, particularly financial data. The most significant benefit of storing data on a server utilizing blockchain technology is its availability to the owner using any device confirmed by the owner himself. To ensure the system's entire reliability, all advances in modern technology, such as biometrics, two-factor authentication, and other modern data protection mechanisms, must be used. The proposed blockchain system for storing financial data (BSSFD) in this work addresses the security issue of storing financial data, such as transaction history, details, passwords, and so on, while also providing a convenient platform for maintaining your own financial accounting. The remainder of article is organized as:

Section II discusses the significance of problem identification. Section III provides a literature review of related work. Section IV describes the suggested innovative browser extension. Section V displays implementations and outcomes. Section VII wraps up the entire paper.

2 Problem identification

The main problem is that with the increasing use of electronic devices by people for storing financial data and maintaining financial records, little attention is paid to ensuring the security of this data, despite the seriousness of this issue. People are increasingly using mobile technology to store their personal financial data. The main reason for theft of personal financial data is their insecure storage. This situation can be extremely dangerous as the number of attackers and hackers is also growing. People can lose their bank accounts or lose their savings if they do not pay due attention to security.

Corporations can suffer huge losses if their employees do not pay attention to the security of their financial data. There are the following suggestions for this problem:

- enhanced security of internet banking auth with Advanced Honey Encryption Scheme (XHE).
- using cloud services to store financial records.
- using BSSFD to store financial data.

The most effective solution seems to be the creation of a tool using blockchain technology, since it is a very secure way to store a large amount of important data. Another advantage of this technology is the impossibility of data falsification, due to the peculiarity of the organization of blockchain systems.

3 Related work

This section explains the main features of related work. The main ways to solve the problem are to use third-party companies. Below is an analysis of the main related solutions to this issue of financial data security. Samsudin A. et. al. [13] proposed to use Enhanced Security of Internet Banking Authentication with Extended Honey Encryption (XHE) Scheme. The main purpose of the scheme is to increase the complexity of the guessing and cracking process. This approach solves many cases related to password cracking. This problem is extremely common, as many people do not pay due attention to the strength of their passwords. However, this solution only

covers part of the problem. In addition to brute-force attacks, there are cases of data theft directly using leaks in security protocols, so this solution only solves one part of the problem. Al Zain, Mohammed A., et. al. [14] proposed using cloud services to store financial data. This solution provides remote storage of data in cloud services, which is a convenient solution for users. However, it is worth noting that although a lot of attention has been paid to the security of such a solution, there is a possibility of a server shutdown or unauthorized access to data. Using a cross-platform blockchain system for storing financial data (BSSFD) that provides access to a decentralized network that stores encrypted user financial data [15]. With this approach, the user is not limited in the way to access his data, and can get it whenever he wants. It may seem that such an approach may be unsafe, however, given the peculiarity of the blockchain technology, which is based on a block representation of data with subsequent validation and the impossibility of forging one data block without forging all other blocks. An important point is the secure provision of access to personal financial data. To achieve this, it is proposed to use modern biometrics technologies: face recognition, fingerprint recognition, voice matching. Two-factor authentication is also required to reduce the risk of providing unauthorized access to data.

For such an application, the bottleneck is the server, as it can be compromised by hackers or intruders. The solution to this problem is complete data encryption with the impossibility of decryption by third parties. With end-to-end encryption, even compromised data is of no value since it is impossible to decrypt it. However, when storing data on a server, data theft is not the only problem. Another equally important issue is the potential damage to the data warehouse, as in this case, customers will lose access to important financial data. To prevent such problems, decentralized data storage and backups are used.

4 System model

The system model of BSSFD consists of a program installed on the client's device and a backend application, located on the server side. There are a few steps in the interaction algorithm between the client and server side, most of which are designed for security and validation purposes.In Figure 1, the data verification process is shown.

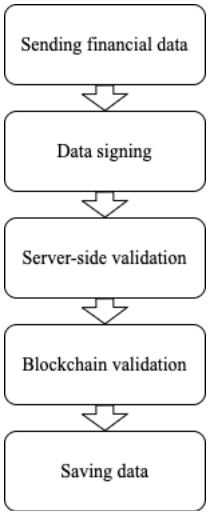

Fig. 1: Overall architecture of the proposed system model

The core part of the system is the multilevel chain of validation checks. The diagram of its work is shown in Figure 2. Below are the main algorithms for the system of decentralized distribution of financial data based on blockchain technology.

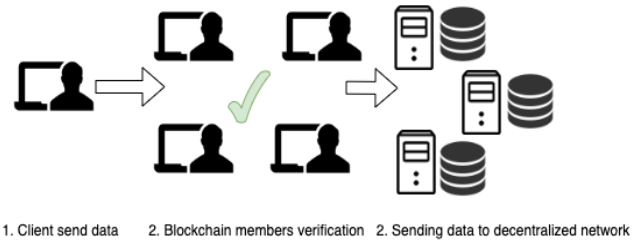

Fig. 2: Blockchain verification

After the data has been validated, it must be stored in the system. Since the data is sent from the client in block format, the data is saved in the same format. A key feature of storing data in a decentralized server system is constant synchronization across multiple nodes.

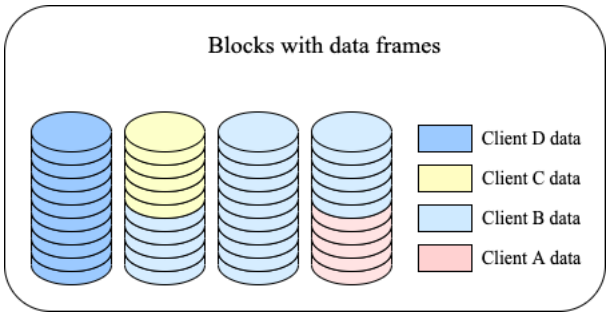

Fig. 3: Blocks hierarchy structure

Each block contains the crypto hash value of the previous block. The hash information is automatically generated so you don't have to worry about any information being changed in the hash. In this case, each subsequent block makes the security of the entire block chain and the previous block safer. The data of various clients of the blockchain system for storing financial data is sequentially stored in different blocks, while there is a fixed size of one date frame, however, if the total data volume is less than the size of the entire block, or vice versa, if it is larger (Figure 3).

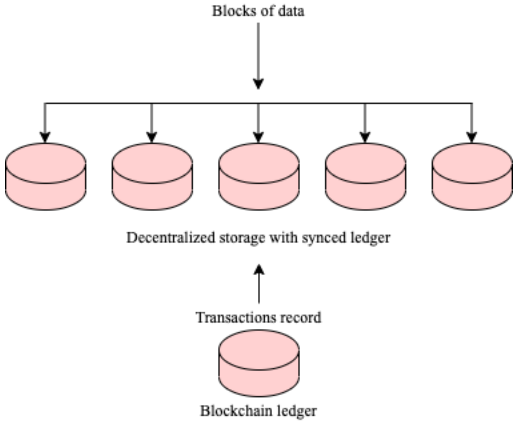

Fig 4. Decentralized storage with synced ledger

In the blockchain synced ledger, transactions are stored in chronological order, one by one, as a sequence of blocks. Each block has a link to the previous one, forming an interconnected sequential chain. The blockchain ledger is shared across multiple distributed nodes, and each transaction is automatically verified and synchronized across all nodes. Ledgers can be checked for the correct order and sequence of these blocks to ensure synchronization is guaranteed. Blockchain decentralized data storage offers greater transparency and reliability than existing cloud solutions. Transactions cannot be changed; they are clearly verifiable and protected from unauthorized access. Also, blockchain technology can provide higher levels of reliability, resiliency, and scalability as data is distributed across multiple nodes. Access to data can be obtained in the vicinity of the place of their physical storage, determining the nearest server by geolocation, which leads to an increase in the speed of the system. Before sending data to the blockchain, we need to perform several iterations in its processing. The first step is to calculate the hash function. The second step is data encryption. The third step is creating a digital signature.

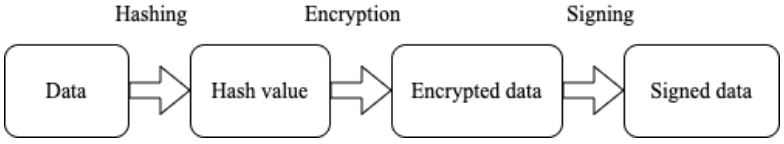

Fig. 5. Data processing before sending to blockchain

Once the data signing process is complete, the verification process begins. The check is considered passed if the hash values match. It is also important to understand the workflow of the blockchain elliptic curve signature algorithm. Defined over a field F, an elliptic curve is a non-singular cubic curve of the first kind with at least one rational point. Elliptic curves (mostly) can be described as a set of points (x, y) ∈ F × F testing the following equation, called the inhomogeneous Weierstrass equation (1):

$$y^2 + a1xy + a3y = x^3 + a2x^2 + a4x + a6 \quad (1)$$

Where a1, a2, a3, a4, a6 ∈ F, x and y are some points.

Also, there is a way to express this equation in terms of homogeneous variables - a homogeneous system, in all parts they are the same or change continuously (there are no interfaces between parts of the system) (2).

$$Y^2 Z + a1XYZ + a3yZ^2 = X^3 + a2X^2 Z + a4XZ^2 + a6Z^3 \quad (2)$$

The second way to express the equation is very useful because it allows you to define a special point, which is called a point at infinity. A point at infinity cannot be obtained with a uniform shape and is of paramount importance when working with curve points.

5 Proposed decentralized blockchain system for strong financial data

This section examines a thorough approach for implementing blockchain technology to store financial data. The proposed system makes advantage of decentralized servers, which is an important aspect. The fundamental advantage of

decentralized servers is their distributed architecture and lack of a single point of control. Here are some significant advantages:

- decentralized servers provide complete user anonymity;
- decentralized servers don't store users' data, so, neither hacker attacks nor a complete collapse of the exchange itself threaten with data loss or leakage.
- a decentralized server does not have a single-entry point through which it would be possible to gain access to all users' data, which complicates the work for crackers and makes the attack itself pointless;

Data blocks are sent to different server storage. Storing blocks of data on different server storages provides an additional layer of security, since it is much more difficult for attackers to compromise an entire cluster of servers than one server where all the data is stored (Figure 6).

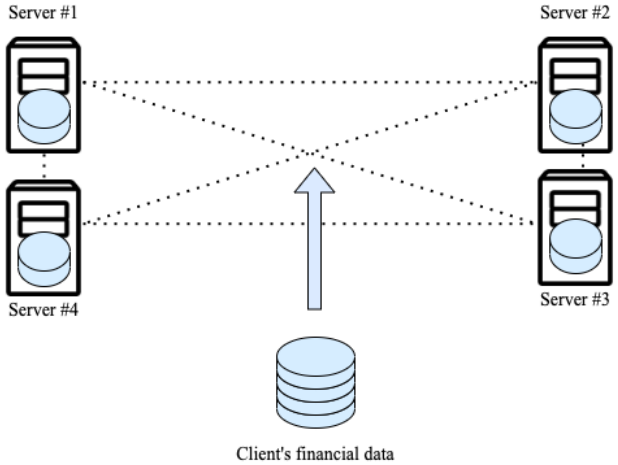

Fig. 6. Saving financial data in decentralized servers

A decentralized network is which the management of the network is shared by some of the nodes. A distributed network is distributed when all nodes run the same software and have equal responsibilities. Decentralized (authoritative and leader-based) networks have often been extensions of centralized networks resulting from application equirements, in the banking industry, for example. Distributed networks will not depend on any specific physical structure. Nodes can be dynamically interconnected, and any connection procedure can be used. Consensus decisions implemented in a global network are invalid, majority-based, and may be recursive. To ensure that only verified and up-to-date transactions are written to the blockchain, the network must confirm that new transactions are valid and up-to-date and that they do not undo (not override) previous transactions.New data blocks are added to the end of the blockchain only if all network participants agree on the transaction's authenticity. The network achieves consensus through a variety of processes, the most common of which are the Proof of Stake, Proof of Work, and Delegated Proof of Stake voting procedures. These techniques use several strategies to achieve transactional consensus. The use of blockchain eliminates the need to communicate data or files through a centralized channel such as email or Dropbox. Participants will be able to save and retrieve messages without third-party interference by utilizing BSSFD, decentralized servers, and encrypted communication protocols. Decentralization of data storage, also

known as technical replacement of the domain name registration system that powers the entire Internet.

Domain names are currently managed through ICANN. It is an international organization responsible for providing people with access to Internet resources. The new blockchain-based application seeks to change the order in which it is established and approved by creating a distributed domain name registry system to store a list of domain names in a decentralized blockchain database without going through governments and large corporations to route traffic.

The hash function is an important component of blockchain technology, is use of a hash function for large number of operations. Hashing is a method of applying a hash function to specific data, which is responsible for computing a relatively unique output for almost any size input. With hashing, you can get the input data and hash data independently and get the same result. This proves that the data has not changed, which is especially important when talking about financial data and blockchain. For messages no more than 2 to the power of 64 bits, the SHA256 hashing algorithm will produce a 256-bit hash value, also called a message digest. A digest is a simple 32-byte array that can be represented as a 64-bit hexadecimal string. Hash functions can be processed with several steps:

1) Adding a lot of 0 bits to 448 bits to the input. Then add 64-bit length to the input up to 512 bits.

2) Divide the combined 512-bit data into 16 groups

3) Initialize vectors A, B, C, D, E, F, G, H and keep original values.

4) Loop the variable t from 0 to 63 and then update all vectors by following rules (3):

$$B_{t+1} = A_t, C_{t+1} = B_t, D_{t+1} = C_t,$$
$$F_{t+1} = E_t, G_{t+1} = F_t, H_{t+1} = G_t \quad (3)$$

5) Vectors A and E are calculated by following equations (4, 5):

$$A_{t+1} = H_t + \sum_1(E_t) + Ch(E_t, F_t, G_t) + K_t + W_t + \sum_0 A_t + Maj(A_t, B_t, C_t) \quad (4)$$

$$E_{t+1} = H_t + \sum_1(E_t) + Ch(E_t, F_t, G_t) + K_t + W_t + D_t \quad (5)$$

Where A, B, C, D, E, F, G and H are the values of vectors h_0-h_7.

In these algorithms, $\sum_1(E_t)$, $\sum_0(A_t)$, Maj (A_t, B_t, C_t) and Ch (E_t, F_t, G_t) are represent logical functions.

The result following equation system calculating vector W_t (6).

$$W_t = \begin{cases} M_t & 0 \le t \le 15 \\ \sigma_1(W_{t-2}) + W_{t-7} + \sigma_1(W_{t-15}) + W_{t-16} & 16 \le t \le 63 \end{cases} \quad (6)$$

Where W_t is updated according the system.

The time spent on the SHA256 operation is mainly related to the iterative part, since the time for its execution is linear, and the most laborious part is calculating the values of A and E. Therefore, using the critical path segmentation method and combining the FPGA computational resources with parallel characteristics can effectively reduce costs time (7, 8).

$$A_{t+1} = \sum_1(E) + Ch(E_t, F_t, G_t) + S_t + \sum_0(A) + Maj(A_t, B_t, C_t) \quad (7)$$

$$E_{t+1} = \sum_1(E) + Ch(E_t, F_t, G_t) + S_t + D_t \quad (8)$$

Where the A and E values will be updated and shortened from the original to and, where represents the time spent on the addition operations.
Since the hashing operation is irreversible and gets different values for different data. Any change in the input data will lead to a fundamental change in the hashing results. In addition, the hashing operation is also anti-collision - that is, there is no way to find two pieces of information with the same result of the hashing operation. This helps to effectively prevent differential attack. If we assume that the output value of the hash function is evenly distributed over its entire range of values and the data digest has m bits, therefore hash value has $n = m^2$ possible outputs. For any of k (k ≤ n) inputs, the probability of the existence of at least one collision can be calculated by following equation (9).

$$p(n,k) = 1 - \frac{n!}{(n-k)! \times n^k}$$
$$= 1 - \left[\left(1 - \frac{1}{n}\right)\left(1 - \frac{2}{n}\right)\ldots\left(1 - \frac{k-1}{n}\right)\right]$$
$$= 1 - \prod_{i=1}^{k-1}\left(1 - \frac{i}{n}\right)$$
$$\approx 1 - \coprod$$
$$= 1 - e^{-(\frac{k(k-1)}{2n})} \quad (9)$$

Based on the above formula, provided that the hash function has an output digest of m bits, only $k = 2^{m/2}$ attempts will lead to a collision with a probability of at least 50%. (10, 11).

$$P0 = 1, \quad \lim z \to \infty \; Pz = 0 \quad (10)$$

$$Cz = Pz{+}1 - Pz, \quad r = q/p \quad \square\square\square\square$$

A particle can save data every time with the probability q of saving and p of losing data. Initially, the particle is at the point x = z. The particle will stop if it reaches x = 0. So, the probability of chains successful saving λ will be a simple Poisson distribution with the expected value (12).

$$\lambda = nq/p \quad (12)$$

Using the symmetric key and the public keys of the blockchain participants, the client's input data can be encrypted.

Algorithm 1: Clients data encryption
1. Initialization: $\{k_{pub}$: receivers public key, k_s: symmetric key; D: Unencrypted secret data, C: ciphertext, C_k: encrypted symmetric key$\}$

2.	**Input:** $\{k_s, D\}$
3.	**Output:** $\{C,\ C_k\}$
4.	**function** enc(D)
5.	$C \leftarrow Encrypt_d(D, k_s)$
6.	$C_k \leftarrow Encrypt_k(k_s,\ k_{pub})$
7.	**end function**

In the algorithm, the common client's data encryption process is explained. In step 1, variables are initialized for the data encryption process. Step 2-3: explain input and output variables respectively. Step 4 describes the function signature. Step 5 describes how data will be encrypted into a ciphertext by using raw unencrypted data and a symmetric key. Step 5 describes how the symmetkeys key will be encrypted. To calculate encrypted data and an encrypted symmetric key, different encryption functions are used. The system itself determines which encryption algorithm to choose based on certain conditions. The encryption algorithm can change from one iteration to the next to provide additional security assurance. If the system uses different data encryption algorithms, it will be more difficult for any third party to intercept and decrypt this data, since it is impossible to determine a permanent pattern. New data blocks are added to the blockchain's end only if all network participants agree on the transaction's legitimacy. The network reaches consensus via a variety of methods, the most common of which are the Proof of Stake, Proof of Work, and Delegated Proof of Stake voting procedures. These techniques use a variety of strategies to reach transactional consensus. The use of blockchain eliminates the need to send data or files via a centralized channel like email or Dropbox. Participants will be able to save and retrieve messages without interference from third parties by leveraging BSSFD, decentralized servers, and encrypted communication protocols. Decentralization of data storage, also known as technical replacement of the domain name registration system that runs the entire Internet.

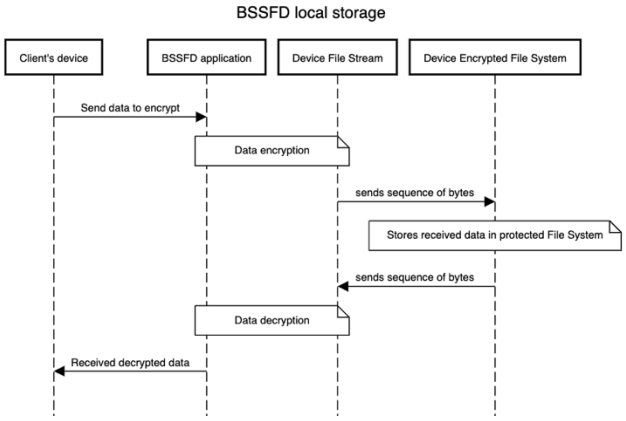

Fig. 7: Local data flow

Financial data must be stored locally on your own device to provide access to data even in the absence of network access. In the absence of access to the network, the data can still be modified or deleted, if the client wishes, and later, when the network appears, they will be synchronized with the blockchain system.

6 Testing results

To study and analyze the practical results of the program, a test was carried out, which consisted in transmitting data via a secure Internet protocol and with subsequent data verification. For a better understanding of how the data is stored in each data packet, a visualization of this data is provided in Figure 6.

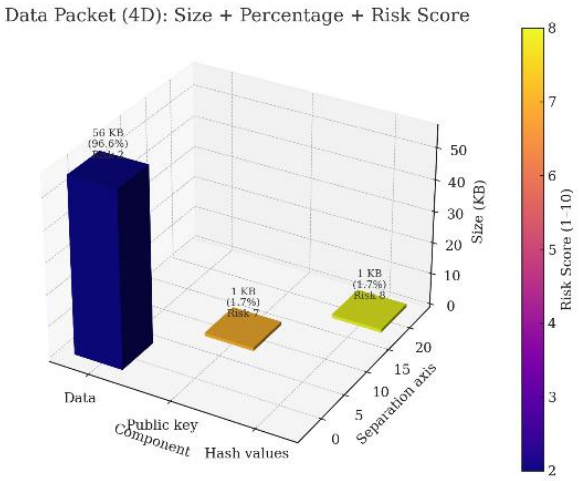

Fig. 8: Visualization of one data packet sent by user

Since for a correct verification chain it is necessary that each participant can verify every transaction, each participant must have the appropriate data for this verification. Participants receive this data periodically, synchronizing with the server. Also, during each transaction, the client needs to have synchronized data from the server in order to ensure that the corresponding hash values are present in the sent data packets. Figure 7 is a graph showing how a typical transaction occurs when client data is sent to the server.

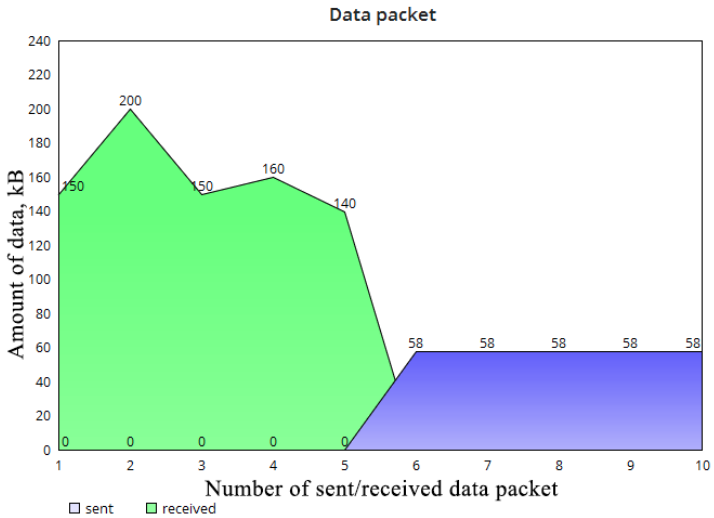

Fig. 9: Sent and received data

Graph topological metrics serve to provide a natural way to characterize the features of different types of blockchain networks. The metrics of such a graph describe the architecture and structural interaction of the edges of the graph and have

applications in many areas. Using decentralized servers allows for significant distribution of the load on them, thereby increasing the efficiency, speed, and reliability of the system as a whole. As the number of participants in the blockchain system grows, the load on the servers and the number of transactions carried out by clients are also growing (Fig. 9).

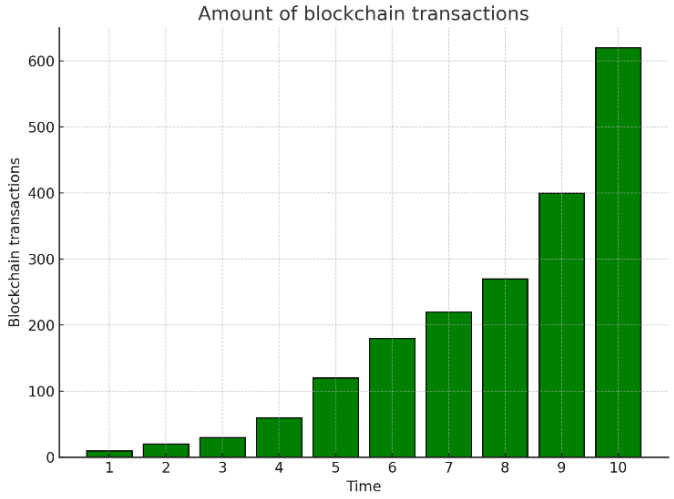

Fig. 10. Amount of blockchain transactions over time

However, since the proposed solution uses decentralized servers, the increased load is balanced by the use of different server nodes. In other words, the increase in the number of transactions does not have a negative impact on the performance and reliability of the system, as long as the number of servers satisfies the overall average load (Fig. 10).

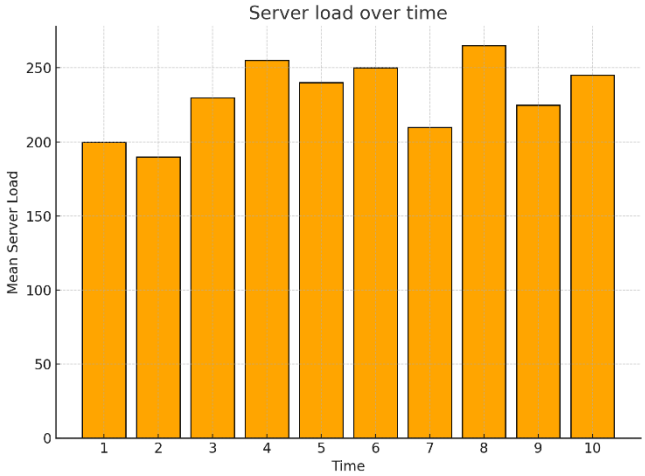

Fig. 11. Mean server load over time

Considering the load on a particular cluster of servers, you can see that the load between the servers at a particular point in time is generally evenly distributed (Fig. 11).

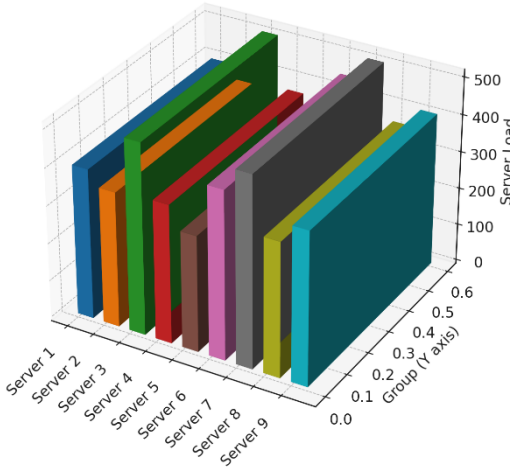

Fig. 12. Load of Servers

Figure 12 depicts the distribution of server load among nine decentralized servers using a 3D bar chart. Each bar represents a server, and its height indicates the load level. The change in bar heights indicates that some servers are under much heavier load than others, whilst the colorful depiction aids in visually distinguishing the servers. This form of visualization allows you to quickly compare workloads and discover servers that are under more stress than others.

7 Conclusion

Based on the results of the work done, the following conclusions can be drawn:

The proposed solution is a more versatile and widespread solution than existing ones, such as advanced encryption of Internet banking data. Also, the proposed BSSFD solution is more secure in connection with the use of blockchain technology, which guarantees verification of each input data packet, and also more reliable, since the technology of decentralized server distribution is used. One of the main priorities in the development of the BSSFD system was to ensure the security of user data, since this data stores important financial information of users. To ensure security, several steps were taken, such as transferring data over secure network protocols, encrypting keys using the encryption algorithms, using decentralized server distribution, using blockchain technology to validate each transaction, and preventing unauthorized access to data from unauthorized persons.

In the future, BSSFD may become the standard in ensuring the financial security of people's data, and new functionality will be added with the growth of modern technologies and capabilities. Considering that the proposed solution can be implemented as multi-platform, which will allow providing access to data using any method convenient for the user, whether via a mobile application or a website. The main part is focused on the server, so the client device is a simple shell of the user interface.

References

[1] Razaque, Abdul, Joon Yoo, Gulnara Bektemyssova, Majid Alshammari, Tolganay T. Chinibayeva, Saule Amanzholova, Aziz Alotaibi, and Dauren Umutkulov.

"Efficient internet-of-things cyberattack depletion using blockchain-enabled software-defined networking and 6G network technology." *Sensors* 23, no. 24 (2023): 9690.

[2] Darsow, Michelle, and Laura Listwan. "Corporate practitioners moving to mobile banking: Key factors driving adoption." Journal of Payments Strategy & Systems 5.4 (2012): 360-372.

[3] French, Declan, Donal McKillop, and Elaine Stewart. "The effectiveness of smartphone apps in improving financial capability." The European Journal of Finance 26.4-5 (2020): 302-318.

[4] Lu, Yaobin, et al. "Dynamics between the trust transfer process and intention to use mobile payment services: A cross-environment perspective." Information & management 48.8 (2011): 393-403.

[5] Razaque, Abdul, Bandar Alotaibi, Munif Alotaibi, Fathi Amsaad, Ansagan Manasov, Salim Hariri, Banu B. Yergaliyeva, and Aziz Alotaibi. "Blockchain-enabled deep recurrent neural network model for clickbait detection." *IEEE Access* 10 (2021): 3144-3163.

[6] Surmiak, Adrianna Danuta. "Confidentiality in qualitative research involving vulnerable participants: Researchers' perspectives." Forum Qualitative Sozialforschung/Forum: Qualitative Social Research. Vol. 19. No. 3. 2018.

[7] Razaque, Abdul, Yaser Jararweh, Aziz Alotaibi, Fathi Amsaad, Bandar Alotaibi, and Munif Alotaibi. "A blockchain-enabled framework for securing connected consumer electronics against wireless attacks." *Simulation Modelling Practice and Theory* 121 (2022): 102652.

[8] Kaur, Kamaljeet, Ishu Gupta, and Ashutosh Kumar Singh. "Data leakage prevention: e-mail protection via gateway." Journal of Physics: Conference Series. Vol. 933. No. 1. IOP Publishing, 2017.

[9] Jain, Anurag Kumar, and Devendra Shanbhag. "Addressing security and privacy risks in mobile applications." IT Professional 14.5 (2012): 28-33.

[10] Yaqoob, Ibrar, et al. "The rise of ransomware and emerging security challenges in the Internet of Things." Computer Networks 129 (2017): 444-458.

[11] Scott, Brett. How can cryptocurrency and blockchain technology play a role in building social and solidarity finance?. No. 2016-1. UNRISD Working Paper, 2016.

[12] Johan, T. O. L. L., and Fredrik Sjöblom. "Systems and methods for storing and sharing transactional data using distributed computing systems." U.S. Patent No. 9,794,074. 17 Oct. 2017.

[13] Schär, Fabian. "Decentralized Finance: On Blockchain-and Smart Contract-based Financial Markets." *Available at SSRN 3571335* (2020).

[14] Sharma, Pratima, Rajni Jindal, and Malaya Dutta Borah. "Blockchain technology for cloud storage: A systematic literature review." ACM Computing Surveys (CSUR) 53.4 (2020): 1-32.

[15] Pomputius, Ariel F. "A Review of Two-Factor Authentication: Suggested Security Effort Moves to Mandatory." Medical reference services quarterly 37.4 (2018): 397-402.

УДК 004.9: 628.5

IOT-АРХИТЕКТУРА СИСТЕМЫ ДЛЯ МОНИТОРИНГА И ОПТИМИЗАЦИИ УПРАВЛЕНИЯ МЕДИЦИНСКИМИ ОТХОДАМИ

Ахметжанова Ш.Е.[1], Оралбекова Ж.О.[2], Баяхметов А.Е.[3], Абдувалова А.Ж.[4], Ешмаханова Т.К.[5]

[1,2,3]Astana IT University, г. Астана, Казахстан

[4,5] Таразский университет имени М.Х.Дулати, г.Тараз, Казахстан

e-mail:[1]Sh.Akhmetzhanova@astanait.edu.kz , [2]Zh.Oralbekova@astanait.edu.kz, [3]bayakhmetovanuar@gmail.com, [4]azh.abduvalova@dulaty.kz, [5]tk.eshmakhanova@dulaty.kz

1 Введение

Управление медицинскими отходами – это важнейшая задача для обеспечения общественного здоровья и экологической безопасности по всему миру, и Казахстан не исключение. Современное состояние системы здравоохранения в стране привело к значительному увеличению объёмов образующихся медицинских отходов. Согласно санитарным правилам № ҚР ДСМ-96/2020, медицинские учреждения обязаны соблюдать строгие требования по сбору, хранению и утилизации отходов, однако на практике многие регионы стал-киваются с серьёзными проблемами. Среди них — незаконное сжигание или сброс отходов в несанкционированных местах, что создаёт риски для окружающей среды и санитарной безопасности [1]. Отсутствие единой системы взаимодействия между подрядчиками и медицинскими учреждениями приводит к тому, что заявки на вывоз отходов обрабатываются вручную, что повышает вероятность ошибок, задержек и злоупотреблений. При этом подтверждение факта утилизации до сих пор осуществляется на бумажных носителях с печатями и подписями, что не гарантирует прозрачность и контроль, создавая риски расхождений между фактическими и задокументированными данными (СТ РК 3498-2019).

Современное управление медицинскими отходами требует эффективных и интеллектуальных решений для обеспечения безопасности, охраны окружающей среды и оптимизации процессов утилизации. В последние годы активное внимание уделяется использованию Интернета вещей (IoT) для мониторинга и автоматизации управления медицинскими отходами, что позволяет повысить качество контроля и снизить риски вторичного загрязнения.

В данном исследовании предлагается архитектура системы для управления медицинскими отходами, которая была разработана в рамках гранта AP23489484 «Разработка интеллектуальной системы мониторинга вывоза и утилизации медицинских отходов в Жамбылской области».

2 Литературный обзор

В современной научной литературе вопросы применения технологий Интернета вещей для управления отходами исследуются достаточно активно. Представленное исследование предлагает инновационное решение: создание

интегрированной IoT-системы, которая объединяет GPS-трекинг, машинное обучение и облачную аналитику. Подобные технологии уже успешно применяются в других странах [2] и позволяют автоматизировать мониторинг, оптимизировать логистику и обеспечить соответствие международным стандартам, таким как требования ВОЗ и Директива ЕС 2008/98/ЕС.

Одним из ключевых направлений является разработка IoT-архитектур, включающих датчики уровня заполнения контейнеров, их местоположение и состояние, чтобы обеспечить оптимальное распределение и сбор медицинских отходов. [3] исследовали модель интеллектуального распределения баков и маршрутизации транспортных средств на основе IoT в Южной Корее, демонстрируя значительное улучшение эффективности сбора твердых отходов. [4] детально рассмотрели систему управления медицинскими отходами в Республике Корея, подчеркивая влияние пандемии COVID-19 на объемы отходов и необходимость интеграции цифровых технологий.

В контексте разработки аппаратной части для мониторинга отходов многие исследования сфокусированы на использовании различных сенсоров, таких как ультразвуковые, влажностные и весовые датчики для определения заполненности контейнеров и качества мусора. [5] описали систему реального времени с настраиваемым аппаратным обеспечением и IoT для мониторинга твердых отходов, что приводит к улучшению сборов и очистки. Аналогично,[6] разработали систему мониторинга уровней отходов с помощью IoT, способствующую более эффективному управлению на уровне городских коммунальных служб.

Отдельное внимание уделяется сегрегации медицинских отходов по видам с применением машинного обучения и компьютерного зрения. Например, [7] предложили интеллектуальную модель на основе машинного обучения для автоматической сортировки био-медицинских отходов, что снижает риск смешения опасных материалов. [8] представили систему классификации объектов медицинских отходов с использованием YOLOv5, внедренную на платформе Raspberry Pi для ускорения процесса сортировки.

Важным аспектом является также обеспечение безопасности и отслеживаемости отходов посредством интеграции IoT с блокчейн-технологиями. [9] рассмотрели модель надзора за медицинскими отходами с использованием блокчейна, повышающую прозрачность и надежность системы управления. [10] дополнили эту идею, предложив смарт-контракты для автоматизации процесса управления отходами.

Кроме традиционных подходов, актуальным становится использование технологий LoRa и глубокого обучения для создания низкоэнергетичных, но высокоточных систем мониторинга. [11] продемонстрировали интеграцию IoT с LoRa и TensorFlow для создания умной системы управления отходами с потенциалом масштабирования на уровне умных городов. Такой подход также поддерживается исследованиями [12], сфокусированными на интеллектуальной сортировке отходов на основе беспроводных технологий передачи данных.

В странах с развивающейся инфраструктурой, например в Малайзии, наблюдается рост интереса к цифровизации и автоматизации медицинского управления отходами. [13] подробно описали процесс цифровизации медицинских учреждений Малайзии для улучшения сбора и утилизации отходов. [14] обозначили вызовы, связанные с управлением клиническими отходами во время пандемии COVID-19 в Малайзии, и необходимость внедрения IoT-технологий.

Таким образом, IoT-архитектуры для мониторинга медицинских отходов включают в себя интеграцию мультисенсорных систем, методов искусственного интеллекта для классификации, а также механизмов обеспечения прозрачности и безопасности через блокчейн. Эти технологии способствуют более точному контролю, оптимизации маршрутов сбора, уменьшению операционных затрат и минимизации экологических рисков.

Основные технологии Интернета вещей и их ограничения, выделенные в анализируемых публикациях, можно резюмировать следующим образом:

- **Датчики различного типа** (ультразвуковые, RFID, инфракрасные)[15] обеспечивают сбор информации о состоянии контейнеров, однако их точность снижается в экстремальных климатических условиях.
- **GPS и облачные сервисы** [16],[17] позволяют осуществлять мониторинг в режиме реального времени, но требуют стабильных каналов связи.
- **Алгоритмы искусственного интеллекта и машинного обучения [18]** применяются для прогнозирования уровня заполнения контейнеров и классификации отходов, но их эффективность зависит от наличия больших массивов данных.
- **Беспроводные сети связи** (GSM, LPWAN, LoRaWAN) [17] обеспечивают передачу информации, однако имеют ограничения по дальности и надёжности, что может снижать устойчивость работы систем.

3. Архитектура и компоненты IoT-модуля для мониторинга медицинских отходов

Система предназначена для контроля заполненности контейнеров с медицинскими отходами, автоматической маршрутизации вывоза и учёта цепочки утилизации. Основные требования:

- Надёжный сбор телеметрии (уровень заполненности, значения GPS, состояние датчиков);
- Минимизация числа пустых или переполненных выездов (экономия ресурсов и безопасность);
- Прогнозирование динамики заполнения по контейнерам;
- Построение оптимальных маршрутов с учётом ограничений (вместимость, режим работы, зоны утилизации, правила обращения с опасными отходами);
- Соответствие нормативам по безопасности и аудиту (журналы, электронные подписи, защита персональных данных при необходимости).

Разработка эффективных систем мониторинга и управления медицинскими отходами требует интеграции современных технологий Интернета вещей (IoT). На рисунке 1 представлена архитектура системы, которая демонстрирует модульный подход, в котором сочетаются сенсорные устройства, беспроводная передача данных и облачная инфраструктура.

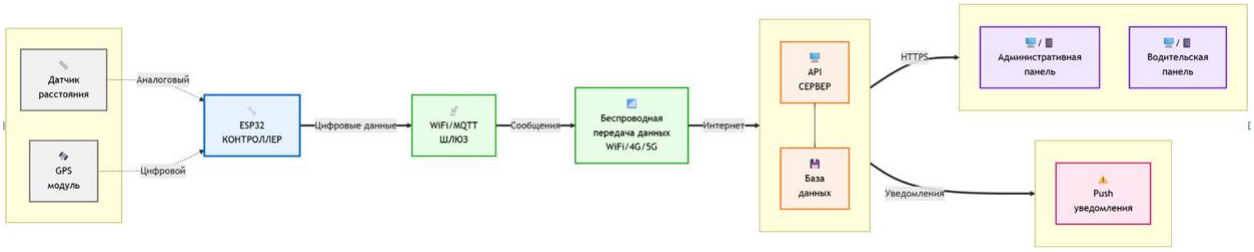

Рис.1. – Архитектура системы

Архитектура системы

Умные контейнеры (уровень IoT)

Каждый контейнер оснащён:

- микроконтроллер ESP32-WROOM с модулем Wi-Fi,
- ультразвуковой датчик HC-SR04 для измерения расстояния до поверхности отходов,
- GPS-модуль для определения координат контейнера,
- датчик напряжения батареи и светодиодный индикатор состояния,
- источник питания на основе литий-ионных аккумуляторов с зарядным модулем TP4056,

Подсистема беспроводной передачи данных

Для связи контейнеров с сервером используются технологии **LoRaWAN, GSM/3G/4G**.

Передаваемые данные включают:

- уровень заполненности;
- координаты;
- временные метки;
- идентификатор контейнера.

Серверная часть

- **API-сервер** принимает данные от контейнеров по защищённым протоколам (HTTP/HTTPS).
- **База данных** хранит сведения о контейнерах, измерениях, маршрутах и событиях.
- Сервер выполняет роль интеграционной платформы между устройствами и подсистемой аналитики.

Подсистема прогнозирования и оптимизации

- На основе данных из БД строятся прогнозы накопления отходов с применением алгоритмов машинного обучения.
- Разрабатываются оптимальные маршруты вывоза с учётом степени заполненности контейнеров, геолокации и дорожной обстановки.

- Система позволяет планировать транспортные ресурсы и снижать затраты.

Пользовательские интерфейсы

- **Административная панель для** управлени системой, анализа статистики, прогнозирования объема медицинских отходов, настройки маршрутов, контроля выполнения работ.
- **Водительская панель для** отображения списка контейнеров для обслуживания, навигация по маршрутам, фиксация факта вывоза.
- **Панель для медицинского персонала**, ответственного за медицинские отходы
- **Модуль уведомлений для** автоматического оповещения о критической заполненности контейнеров и событиях в системе.

Принцип работы IoTподсистемы

Инициализация системы начинается с пробуждения микроконтроллера от режима глубокого сна по сигналу внутреннего таймера. После запуска выполняется последовательная инициализация всех периферийных устройств, необходимых для работы: ультразвукового датчика, GPS-приемника и модуля беспроводной связи. На данном этапе система проводит диагностику, проверяя состояние батареи и ключевые системные параметры для оценки своей работоспособности. Для дальнейшей работы из энергонезависимой памяти загружаются сохраненные настройки и предыдущие состояния.

Следующим критически важным этапом является установка сетевого соединения. Модуль WiFi выполняет поиск и подключение к заранее заданной беспроводной сети с получением IP-адреса по DHCP-протоколу. Для обеспечения временных меток с высокой точностью система синхронизирует встроенные часы с сервером точного времени (NTP). Перед началом обмена данными проверяется доступность удаленного сервера управления.

Перед передачей каких-либо данных система проверяет свой статус регистрации на сервере. Это включает в себя проверку наличия в памяти уникального идентификатора устройства (binId). Данный идентификатор отправляется на сервер для подтверждения факта регистрации и актуальности конфигурации. Если устройство не зарегистрировано (например, при первом включении), процедура регистрации выполняется автоматически. В случае, если на сервере имеются обновления настроек, они получаются и применяются локально.

Основная задача системы — сбор данных с датчиков. Процесс ультразвукового измерения расстояния является высокоточным и включает несколько этапов. Перед каждым замером датчик проходит процедуру калибровки. Затем на его триггерный пин подается короткий импульс длительностью 10 микросекунд, что заставляет датчик сгенерировать пакет из 8 ультразвуковых импульсов на частоте 40 кГц. Система переключается в режим приема и с высокой точностью измеряет длительность временного интервала между излучением импульса и приемом его эха. Рассчет расстояния до объекта

(уровня заполнения) выполняется по формуле, учитывающей скорость звука в воздухе (примерно 343 м/с или 0,0343 см/мкс), с обязательным делением результата на два, так как сигнал проходит двойной путь — до объекта и обратно. Для обеспечения достоверности полученные значения проходят валидацию на соответствие физическому диапазону датчика (2–400 см) и сравниваются с предыдущими показаниями для отсечения аномальных выбросов. При необходимости выполняется серия из нескольких измерений для усреднения и повышения точности.

Параллельно выполняется сбор геопространственных данных. GPS-приемник активируется и осуществляет поиск и фиксацию на спутниках до момента получения координат с заданной точностью (3–5 метров). Полученные координаты проверяются на достоверность. Для обеспечения надежности в памяти системы всегда сохраняются последние валидные координаты, которые могут быть использованы в случае неудачи следующего позиционирования.

Собранные сырые данные проходят этап обработки и анализа. На основе измеренного расстояния рассчитывается текущий уровень заполнения контейнера. Данные анализируются на предмет аномалий путем сравнения с историей предыдущих измерений. Система способна выявлять тенденции заполнения и формировать прогнозы. Вся информация агрегируется в оптимизированный пакет данных для последующей передачи на сервер.

Передача данных на сервер осуществляется по защищенному каналу связи с использованием HTTPS-протокола. Это обеспечивает конфиденциальность и целостность передаваемой информации. Устройство проходит аутентификацию на сервере с помощью уникального API-ключа. После успешной отправки данных система ожидает получения от сервера подтверждения об их получении и обрабатывает возможные управляющие команды или обновления конфигурации, после чего система переходит в режим ожидания. Все важные параметры и состояние системы сохраняются в энергонезависимую память. Активные сетевые соединения разрываются, а периферийные устройства деактивируются для минимизации энергопотребления. В заключение внутренний таймер пробуждения настраивается на интервал до следующего цикла измерений, и микроконтроллер переходит в режим глубокого сна.

Технические характеристики IoT модуля

В основе IoT-модуля лежит микроконтроллер ESP8266 NodeMCU, разработанный Espressif Systems. Этот модуль, построенный на базе процессора Tensilica Xtensa LX106 RISC, работает на частоте 80 МГц (с возможностью увеличения до 160 МГц) и оснащён 64 КБ оперативной памяти для инструкций, 96 КБ для данных и 4 МБ флеш-памяти. Он поддерживает языки программирования Lua и Python, а также совместим со средой разработки Arduino IDE, что делает его универсальным и удобным в использовании.

Для определения местоположения используется GPS-модуль Ublox NEO-6M с внешней антенной, который подключается к микроконтроллеру через интерфейс UART. Точность позиционирования составляет примерно 2.5 метра

CEP (Circular Error Probable) на открытом пространстве. Поддержка системы SBAS (Satellite-Based Augmentation System) позволяет улучшить точность до 2 метров.

Для измерения уровня заполнения контейнера был выбран инфракрасный (ИК) датчик расстояния GP2Y0A02YK0F. Несмотря на более высокое энергопотребление (33 мА) по сравнению с ультразвуковыми и радарными аналогами, он обеспечивает высокую точность и надёжность измерений. ИК-технология особенно эффективна в медицинских учреждениях, так как она устойчива к помехам от ультразвуковых и радиочастотных сигналов, которые часто присутствуют в таких средах.

Для обеспечения связи между модулем и облачным сервером используется портативная Wi-Fi точка доступа со встроенным GSM-модулем, которая создаёт Wi-Fi-хотспот, используя мобильный интернет. Микроконтроллер и точка доступа питаются от одного блока питания ёмкостью 10 000 мАч.

Вся система помещена в защитный корпус, напечатанный на 3D-принтере, который крепится к крышке контейнера. Данные с датчиков отправляются на сервер www.medicalwaste.kz каждую минуту через API, что обеспечивает мониторинг в реальном времени.

Для обеспечения корректного функционирования системы мониторинга важным элементом является точное измерение уровня заполнения контейнера, которое реализуется с помощью ультразвукового датчика по следующему алгоритму:

1. **Подготовка к измерению**
   - Стабилизация питания датчика
   - Очистка триггерного пина (установка в LOW состояние)
   - Пауза 2 микросекунды для стабилизации сигнала
2. **Генерация ультразвукового импульса**
   - Подача HIGH сигнала на триггерный пин на 10 микросекунд
   - Возврат триггерного пина в LOW состояние
   - Датчик автоматически генерирует 8 ультразвуковых импульсов на частоте 40 кГц
3. **Прием отраженного сигнала**
   - Ожидание HIGH сигнала на эхо-пине (начало отраженного импульса)
   - Измерение длительности HIGH состояния эхо-пина
   - Тайм-аут 30 миллисекунд для предотвращения зависания
4. **Расчет расстояния**
   - Расстояние = (Время × Скорость звука) / 2
5. **Валидация результата**
   - Проверка диапазона: от 2 до 400 сантиметров
   - Сравнение с предыдущими измерениями на предмет резких изменений
   - При ошибке - повторное измерение (до 3 попыток)

В работе представлена архитектура IoT-системы для мониторинга и управления медицинскими отходами, ориентированная на решение актуальных проблем Казахстана в сфере экологии и здравоохранения. Разработанное решение сочетает использование сенсорных технологий, беспроводных каналов связи, облачной инфраструктуры и алгоритмов машинного обучения, что позволяет автоматизировать процесс сбора данных, прогнозировать динамику накопления отходов и оптимизировать маршруты их транспортировки.

В отличие от ранее предложенных систем, ориентированных преимущественно на бытовые отходы, представленная архитектура учитывает специфические требования к медицинским отходам, включая строгие санитарные нормы, необходимость ведения цифрового аудита и интеграцию с лицензированными компаниями. Практическая апробация показала потенциал снижения транспортных расходов, повышения прозрачности документооборота и минимизации рисков нелегальной утилизации.

Таким образом, предложенная IoT-система может служить основой для построения интеллектуальной инфраструктуры обращения с медицинскими отходами в Казахстане и других странах с аналогичными проблемами. В дальнейшем развитие исследования связано с расширением возможностей системы за счёт интеграции технологий искусственного интеллекта для более точного прогнозирования, внедрения стандартов кибербезопасности и масштабирования решения на национальном уровне.

4. Заключение

В работе представлена архитектура IoT-системы для мониторинга и управления медицинскими отходами, ориентированная на решение актуальных проблем Казахстана в сфере экологии и здравоохранения. Разработанное решение сочетает использование сенсорных технологий, беспроводных каналов связи, облачной инфраструктуры и алгоритмов машинного обучения, что позволяет автоматизировать процесс сбора данных, прогнозировать динамику накопления отходов и оптимизировать маршруты их транспортировки.

В отличие от ранее предложенных систем, ориентированных преимущественно на бытовые отходы, представленная архитектура учитывает специфические требования к медицинским отходам, включая строгие санитарные нормы, необходимость ведения цифрового аудита и интеграцию с лицензированными компаниями. Практическая апробация показала потенциал снижения транспортных расходов, повышения прозрачности документооборота и минимизации рисков нелегальной утилизации.

Таким образом, предложенная IoT-система может служить основой для построения интеллектуальной инфраструктуры обращения с медицинскими отходами в Казахстане и других странах с аналогичными проблемами. В дальнейшем развитие исследования связано с расширением возможностей системы за счёт интеграции технологий искусственного интеллекта для более точного прогнозирования, внедрения стандартов кибербезопасности и масштабирования решения на национальном уровне.

Список литературы

1. Al-Khatib I.A. et al. Medical waste management in developing countries: A study in Palestine // Waste Management. – 2009. – Vol. 29, №11. – P. 2918–2923.

2. Kumar R., Somani R. IoT-based waste management systems: A review // Journal of Environmental Management. – 2020. – Vol. 260. – Article 110090.

3. Roy A., Manna A., Kim J., Moon I. IoT-based smart bin allocation and vehicle routing in solid waste management: A case study in South Korea // Computers & Industrial Engineering. – 2022. – Vol. 171. – Article 108457. https://doi.org/10.1016/j.cie.2022.108457

4. Yoon C.W., Kim M.J., Park Y.S., Jeon T.W., Lee M.Y. A review of medical waste management systems in the Republic of Korea for hospital and medical waste generated from the COVID-19 pandemic // Sustainability. – 2022. – Vol. 14, №6. – Article 3678. https://doi.org/10.3390/su14063678

5. Joshi L.M., Bharti R.K., Singh R., Malik P.K. Real time monitoring of solid waste with customized hardware and internet of things // Computers & Electrical Engineering. – 2022. – Vol. 102. – Article 108262. https://doi.org/10.1016/j.compeleceng.2022.108262

6. Ramson S.R.J., Moni D.J., Vishnu S., Anagnostopoulos T., Kirubaraj A.A., Fan X. An IoT-based bin level monitoring system for solid waste management // Journal of Material Cycles and Waste Management. – 2021. – Vol. 23, №2. – P. 516–525. https://doi.org/10.1007/s10163-020-01137-9

7. Gupta B., Sreelatha P., Shanmathi M., Philip Bhimavarapu J., Augustine P.J., Sathyarajasekaran K. A smart handling of bio-medical waste and its segregation with intelligent machine learning model // 2023 International Conference on Disruptive Technologies (ICDT). – 2023. – P. 73–78. https://doi.org/10.1109/ICDT57929.2023.10150547

8. Hermawan I., Mardiyono A., Iswara R.W., Murad F.A., Ardiawan M.A., Puspita R. Development of COVID medical waste object classification system using YOLOv5 on Raspberry Pi // 10th International Conference on Information Technology, Computer, and Electrical Engineering (ICITACEE). – 2023. – P. 443–447. https://doi.org/10.1109/ICITACEE58587.2023.10277207

9. Wang H., Zheng L., Xue Q., Li X. Research on medical waste supervision model and implementation method based on blockchain // Security and Communication Networks. – 2022. – Vol. 2022. – Article 5630960. https://doi.org/10.1155/2022/5630960

10. Sen Gupta Y., Mukherjee S., Dutta R., Bhattacharya S. A blockchain-based approach using smart contracts to develop a smart waste management system // International Journal of Environmental Science and Technology. – 2021. – Vol. 19, №12. – P. 7833–7856. https://doi.org/10.1007/s13762-021-03507-8

11. Sheng T.J. et al. An internet of things based smart waste management system using LoRa and TensorFlow deep learning model // IEEE Access. – 2020. – Vol. 8. – P. 148793–148811. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2020.3016668

12. Chung C.-Y., Peng I.-T., Yeh J.-C. Environmental monitoring and smart garbage sorting system based on LoRa wireless transmission technology // 2020 IEEE

2nd Eurasia Conference on Biomedical Engineering, Healthcare and Sustainability (ECBIOS). – 2020. – P. 43–46. https://doi.org/10.1109/ECBIOS50299.2020.9203665

13. Hamizah Mohamed N., Khan S., Jagtap S. Towards digitalization of Malaysian medical facilities waste management // Proceedings of the 11th International Conference on Through-Life Engineering Services. – 2022. – [pages].

14. Agamuthu P., Barasarathi J. Clinical waste management under COVID-19 scenario in Malaysia // Waste Management & Research. – 2021. – Vol. 39, №1. – P. 18–26. https://doi.org/10.1177/0734242X20959701

15. Mounika K., Rao E.N.V.P.C., Sudha S. IoT-based waste bin-monitoring and -tracking system using GSM and GPS // Modern Approaches IoT Machine Learning Cyber Security. Springer. – 2023. – P. 311–324. https://doi.org/10.1007/978-3-031-09955-7_19

16. Dhurgadevi M., Kumar S.S., Rajesh M., Balaji S. IoT monitoring system for medical waste management // Proceedings of the 7th International Conference on Design Innovation 3Cs (ICDI3C). – 2023. – P. 156–160. https://doi.org/10.1109/ICDI3C61568.2023.00034

17. Ishaq A. et al. Smart waste bin monitoring using IoT for sustainable biomedical waste management // Environmental Science and Pollution Research. – 2023. – Vol. 30. – P. 78945–78958. https://doi.org/10.1007/s11356-023-30240-1

18. Hannath N., Bose A. Smart handling of biomedical waste using intelligent deep learning and IoT // International Journal of Multidisciplinary Research. – 2024. – Vol. 6, №3. https://doi.org/10.36948/ijfmr.2024.v06i03.19806

УДК 004.021, 004.89

ИССЛЕДОВАНИЕ И ВЫБОР МОДЕЛЕЙ ПРОГНОЗИРОВАНИЯ В СИСТЕМАХ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ

Дауренулы М.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: ma.daurenuly@aues.kz

Введение

Современные предприятия действует в условиях цифровой изменении, когда продуктивность управления непосредственно зависит от качества прогнозов и точности поддержки принимающихся решений. В сфере энергетики, телекоммуникаций, логистики и промышленности назревает потребность в моделях, которые способны учитываюшие как глобальные тенденции, так и локальные особенности данных.

Традиционные методы прогнозирования, такие как ARIMA, линейная регрессия или экспоненциальное сглаживание, активна применяются, но они

обладают значительными ограничениями: слабая адаптивность к резким изменениям, высокая чувствительность к выбросам, а также сложность интерпретации при увеличении размерности данных. [2,3]

За последние несколько лет появились новые подходы, базированные на машинном обучении и искусственном интеллекте — нейронные сети, градиентный бустинг и гибридные методы. Эти технологии демонстрирует высокую точность, однако их применение в системах поддержки принятия решений зачастую усложнена из-за сложности настройки и недостаточной интерпретируемости результатов. [4,5]

Акцент внимании в научном сообществе завлекла модель **Facebook Prophet**, предложенная исследователями компании Meta в 2017 г. Prophet представляет собой аддитивную модель временных рядов, включающую тренд, сезонность и влияние особых событий. Она совмещает в себе простоту использования, высокую интерпретируемость и гибкость. [1]

Во всяком случае, внедрение Prophet в информационных системах предприятий требует дальнейшего анализа и адаптации. Модель в базовой версии не особа учитывает режимные изменения, иерархическую структуру данных и достоверные вероятностные интервалы. [5,6,7]

Цель такого исследования – обосновать выбор Prophet как базовой модели прогнозирования в системах поддержки принятия решений и отметить направления её дальнейшего усовершенствования: введение режимов, использование квантильных остатков, иерархическое прогнозирование и конформальная калибровка. [1,5–7]

Обзор моделей прогнозирования

Для задач поддержки принятия решений в информационных системах предприятий используются и традиционные статистические модели, и современные методы такие как машинного обучения.

1. ARIMA (Autoregressive Integrated Moving Average)

Классическая модель временных рядов, учитывающая автокорреляцию и скользящее среднее. Общая форма:

$$\text{ARIMA(p, d, q):} \qquad \phi(B)(1-B)^d y_t = \theta(B)\varepsilon_t,$$

где

- y(t) – значение ряда в момент времени ttt,
- B – оператор сдвига,
- d – порядок дифференцирования,
- ϕ(B) – многочлен авторегрессии порядка ppp,
- θ(B) – многочлен скользящего среднего порядка qqq,
- ε(t) – белый шум.

ARIMA предоставляет собой проверенной временем моделью, которая хорошо работает на стационарных рядах, но она сложна в настройке и плохо учитывает нелинейные зависимости и сезонность. [2,3]

2. Нейронные сети (RNN, LSTM)

Модели глубокого обучения способны обучаться сложным нелинейным зависимостям. Пример рекуррентной сети:

$$h_t = f(W_h\, h_{t-1} + W_x x_t + b),$$

где

- h(t) – скрытое состояние сети,
- x(t) – вход в момент времени ttt,
- W(h), W(x) – матрицы весов,
- f – функция активации (обычно tanh или ReLU).
- b — это смещение (bias) в нейронной сети

Нейронные сети обладают высокой точностью и способностью учитывать нелинейные зависимости, но требуют больших объёмов данных, являются ресурсоёмкими и сложны в интерпретации. [4,5]

3. Prophet (Facebook, 2017)

Модель представляет собой аддитивную комбинацию компонентов:

$$y(t)=g(t)+s(t)+h(t)+\varepsilon t,$$

где

- g(t) – тренд тренд, описывающий долгосрочные изменения, (линейный или логистический),
- s(t) – сезонность, отражающая повторяющиеся колебания (например, годовые или недельные циклы),
- h(t) – влияние особых событий (например, праздники, рекламные кампании),
- ε(t) – случайная ошибка, учитывающая непредсказуемые факторы.

Prophet выделяется простотой использования, интерпретируемостью и стойкостью к выбросам, кроме этого, автоматически выявляет сезонность, но не учитывает иерархическую структуру данных, режимные изменения и имеет ограниченные возможности построения доверительных интервалов. [1,5–7]

Сравнительная таблица моделей

Таблица 1. Сравнение основных моделей прогнозирования

Модель	Преимущества	Ограничения	Применимость в ИС предприятий
ARIMA	Простота, статистическая строгость	Требует стационарности, плохо ловит сезонность	Подходит только для стабильных процессов
Нейросети	Высокая точность, нелинейные зависимости	Сложность, «чёрный ящик», большие данные	Ограниченно применимы, трудно внедрять
Prophet	Гибкость, интерпретируемость, учёт сезонности и событий	Нет иерархии, режимных переключений, слабая работа с доверительными интервалами	Наиболее перспективная модель для внедрения

Обоснование выбора модели Prophet

Основаясь проведённого обзора можно заключить, что традиционные модели (ARIMA и её модификации) хорошо работают только в условиях стационарных процессов и при наличии ограниченного количества факторов. Нейросетевые методы, хотя и показывают высокую точность, зачастую остаются «чёрным ящиком», что усложняют их внедрение в корпоративные информационные системы, где важна прозрачность и объяснимость результатов.

Модель **Prophet** включает в себе простоту использования и интерпретируемость с достаточной гибкостью для реальных промышленных данных. Её структура основана на аддитивном принципе, что дает возможность выделять отдельные компоненты прогноза и анализировать их вклад в результат.

На рисунке 1 представлена схема, иллюстрирующая основные элементы модели Prophet.

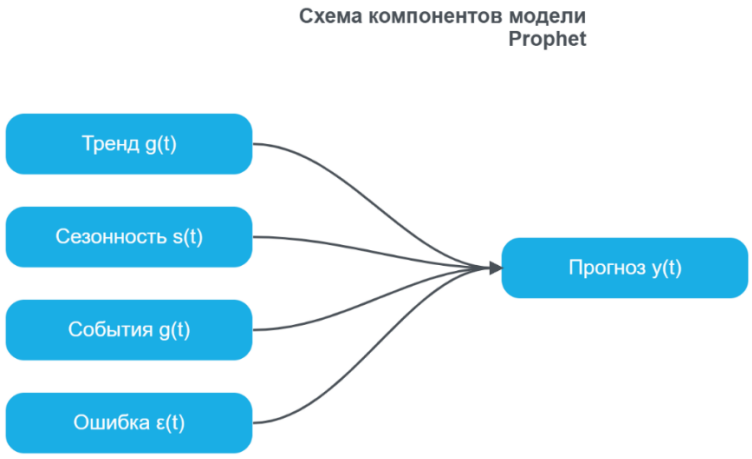

Рис. 1. - Схема компонентов модели Prophet

Такой подход делает модель удобной для анализа и визуализации: можно отдельно исследовать тренд, сезонные колебания и влияние событий. Это выгодно отличает Prophet от «чёрных ящиков» типа нейронных сетей.

К тому же, Prophet устойчив к выбросам, автоматически учитывает недостающие значения и позволяет строить прогнозы даже при недостаточных данных. Эти свойства особенно важны для предприятий, где данные часто имеют шумы, пропуски или нерегулярные интервалы.

Исходя из этого, модель Prophet может быть выбрана в качестве базового инструмента прогнозирования в системах поддержки принятия решений, так как она сочетает точность, гибкость и интерпретируемость.

Перспективы усовершенствования модели Prophet

Несмотря на свои достоинства, базовая версия Prophet имеет ряд ограничений. Для повышения её эффективности в системах поддержки принятия решений предлагается несколько направлений для его развития.

1. **Режимные изменения (regime switching)**

В реальных данных часто встречаются фазы, характеризующиеся различными закономерностями (например, нормальная работа предприятия и

режим аварийного отклонения). Добавление механизмов переключения режимов позволит повысить адаптивность модели.

2. **Квантильные остатки (quantile residuals)**

Применение квантильных остатков даст возможность более детально анализировать распределение ошибок и проверять адекватность модели. Это позволит улучшить диагностику качества прогноза и выявлять систематические искажения.

3. **Иерархическое прогнозирование (hierarchical forecasting)**

Для предприятий характерна многоуровневая структура: от общего уровня (например, компания в целом) до отдельных подразделений или процессов. Расширение Prophet до иерархических моделей позволит строить согласованные прогнозы на разных уровнях.

4. **Конформальная калибровка (conformal calibration)**

Современные подходы конформного прогнозирования обеспечивают статистически обоснованные доверительные интервалы. Это позволит повысить надёжность решений, принимаемых на основе прогноза, и лучше учитывать неопределённость.

Таким образом, усовершенствованная версия модели Prophet, включающая режимные изменения, квантильные остатки, иерархическое прогнозирование и конформную калибровку, ожидаемо превзойдёт существующие методы как по точности, так и по надёжности прогнозов. Благодаря этим новшествам Prophet может рассматриваться как одна из наиболее перспективных моделей для применения в информационных системах предприятий, обеспечивающая не только высокий уровень интерпретируемости, но и практическую применимость в реальных условиях.

Заключение

В данной работе проведён анализ существующих моделей прогнозирования временных рядов, применяемых в системах поддержки принятия решений предприятий. Рассмотрены классические методы (ARIMA), современные алгоритмы машинного обучения (нейронные сети) и модель **Facebook Prophet**.

На основании сравнительного анализа показано, что Prophet сочетает в себе высокую интерпретируемость, устойчивость к выбросам и удобство применения, что делает её перспективным инструментом для корпоративных информационных систем.

В то же время выявлены направления для дальнейшего развития модели, включающие:

- учёт режимных изменений,
- использование квантильных остатков для диагностики ошибок,
- развитие иерархического прогнозирования,
- применение конформной калибровки для построения надёжных доверительных интервалов.

Реализация этих улучшений позволит существенно повысить точность и надёжность прогнозов, а также расширить возможности систем поддержки принятия решений в условиях цифровизации и роста объёмов данных.

Таким образом, модель Prophet может рассматриваться как **базовое решение**, которое в дальнейшем подлежит усовершенствованию и интеграции в корпоративные информационные системы предприятий.

Список литературы

1. Taylor S.J., Letham B. *Forecasting at Scale*. The American Statistician, 2018, Vol. 72, No. 1, pp. 37–45.

2. Box G.E.P., Jenkins G.M., Reinsel G.C., Ljung G.M. *Time Series Analysis: Forecasting and Control*. Wiley, 2016.

3. Hyndman R.J., Athanasopoulos G. *Forecasting: Principles and Practice*. 3rd edition, OTexts, 2021.

4. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. *Deep Learning*. MIT Press, 2016.

5. Makridakis S., Spiliotis E., Assimakopoulos V. *Statistical and Machine Learning forecasting methods: Concerns and ways forward*. PLoS ONE, 2018, 13(3): e0194889.

6. Petropoulos F., Makridakis S., Spiliotis E., Assimakopoulos V. *Forecasting for the New Era of Big Data and Analytics*. Springer, 2020.

7. Vovk V., Gammerman A., Shafer G. *Algorithmic Learning in a Random World*. Springer, 2005. (конформное прогнозирование).

ӘОЖ 004.8, 159.9

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ӘДІСТЕРІН ҚОЛДАНУ АРҚЫЛЫ КӘСІБИ БАҒЫТТАУДЫ ЖЕТІЛДІРУ

Жаксыгелдиева К.Е.[1]*, Набиева Г.С.[2]

[1] Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан

[2] С.Асфендияров атындағы Қазақ ұлттық медицина университеті, Алматы қ., Қазақстан

*e-mail: kamilazaksygeldieva@gmail.com

Аңдатпа: Қазіргі еңбек нарығының қарқынды өзгеруі мен жаңа мамандықтардың пайда болуы жастар үшін кәсіби бағыттаудың маңызды екенін көрсетеді. Дәстүрлі тәсілдер көбінесе субъективті болып, нақты шешім қабылдауға шектеу қояды. Осыған байланысты зерттеу мақсаты – жасанды интеллект әдістерін қолдана отырып, кәсіби бағыттауды жетілдіру және жеке дара ұсыныстар ұсынуға қабілетті интеллектуалды жүйе жасау.

Зерттеу барысында 30 маманнан деректер жинақталып, әртүрлі ЖИ құралдары (Careerflow AI, Teal AI, Kickresume AI, Coursera AI, LinkedIn Learning AI, Claude AI, JobCopilot, COACH AI) арқылы талдау жүргізілді. Нәтижесінде ЖИ құралдарының дәстүрлі әдістерге қарағанда дәлдігі жоғары және уақытты

үнемдейтіндігі анықталды. Алынған нәтижелер кәсіби бағдар беру жүйелерінде қолдануға, жастарға жеке ұсыныстар жасауға және білім беру мекемелерінде мамандық таңдауды қолдауға мүмкіндік береді.

Кілт сөздер: жасанды интеллект, кәсіби бағдарлау, жекеленген ұсыныстар, алгоритмдік талдау, болжау жүйелері.

1 Кіріспе

Қазіргі қоғамдағы еңбек нарығының қарқынды өзгеруі, жаңа мамандықтардың пайда болуы мен кейбір дәстүрлі кәсіптердің жойылуы жастар үшін кәсіп таңдаудың маңыздылығын арттыруда. Жасанды интеллект технологияларының дамуы кәсіби бағдар беру процесін жаңа деңгейге шығаруға мүмкіндік береді, себебі дәстүрлі тәсілдер көбінесе субъективті сипатқа ие болып келеді. Сондықтан кәсіп таңдауға әсер ететін негізгі факторларды талдап, оларды ғылыми негізде анықтау бүгінгі таңда өзекті мәселе болып отыр.

Зерттеудің басты мақсаты – жасанды интеллект әдістерін қолдана отырып, кәсіп таңдауға әсер ететін негізгі факторларды анықтау және оларды модельдеу арқылы кәсіп таңдауды қолдайтын интеллектуалды жүйе жасау. Бұл мақсатқа жету үшін мынадай міндеттер қойылады: кәсіп таңдауға байланысты деректерді жинау және алдын ала өңдеу, факторларды талдау және олардың маңыздылығын бағалау, нәтижелерді салыстырып ең тиімдісін таңдау, алынған модельдердің дәлдігі мен сенімділігін тексеру және визуализациялау.

Жұмыстың ғылыми маңызы – кәсіп таңдауды көпкритерийлі классификация есебі ретінде формализациялау арқылы шешім қабылдау теориясына үлес қосу және жасанды интеллект әдістерінің қолданылу аясын кеңейту. Практикалық маңызы – алынған нәтижелерді кәсіби бағдар беру жүйелерінде пайдалану, жастарға дербестендірілген ұсыныстар жасау, білім беру мекемелерінде мамандық таңдауды қолдайтын жүйелерді дамытуға мүмкіндік беру.

Зерттеу нысаны ретінде кәсіп таңдау процесі қарастырылады. Ал зерттеу пәні – кәсіп таңдауға әсер ететін факторларды анықтауға және оларды модельдеуге бағытталған жасанды интеллект әдістері. Білім беру ұйымдарында кәсіби бағдар беру ісін жетілдіру, еңбек нарығының сұраныстарына сәйкес ұсыныстар беру және жастарға жеке ерекшеліктерін ескере отырып кәсіби бағыт ұсыну.

2 Әдеби шолу

Кәсіптік бағдарлау мен мамандық таңдау мәселелері психология, педагогика және еңбек нарығын зерттеу саласында бұрыннан бар. Дәстүрлі әдістерге сауалнама толтыру, статистикалық талдау, факторлық талдау сияқты тәсілдер жатады. Соңғы бес жылда жүргізілген зерттеулер Жасанды интеллект (ЖИ) технологияларының кәсіптік бағдар берудегі мүмкіндіктерін кеңінен ашып көрсетті.

Song және әріптестері (2022) машиналық оқыту әдістерін қолдана отырып, кәсіби таңдауды болжау дәлдігі дәстүрлі психометриялық тестілерге қарағанда әлдеқайда жоғары екенін анықтады [1]. Бұл зерттеу ЖИ әдістерінің

статистикалық модельдермен салыстырғанда болжамдық қабілеті жақсы екенін дәлелдейді. Abraimova және Beldeubayeva (2025) ЖИ-дің кәсіби бағдарлаудағы қазіргі мәселелері мен болашақ перспективаларын талдай келе, нейрондық желілер мен табиғи тілді өңдеу әдістерінің жеке тұлғаның қабілеттеріне сәйкес ұсыныстарды автоматты түрде жасауға мүмкіндік беретінін атап өтті [2,7].

Авторлар деректер қауіпсіздігі, этикалық проблемалар және алгоритм әділеттілігі мәселелерінің өзектілігін де көрсетеді. Тағы бір маңызды бағыт – ЖИ-дің адамның психологиялық факторларына әсерін зерттеу. 2025 жылғы BMC Psychology журналында жарияланған зерттеу ЖИ-ге қатысты көзқарас пен ЖИ сауаттылығының студенттердің кәсіби өзіндік тиімділігі мен жұмыс іздеудегі үрейінің арасындағы байланысты реттеуші рөл атқаратынын көрсетті [3,4].

Сонымен қатар, Darejeh, Lee және Roy (2024) ЖИ-ге негізделген кәсіптік шешімдерді қолдау жүйесін әзірлеп, оны мектеп оқушылары арасында сынақтан өткізді [5,6]. Нәтижесінде бұл жүйе оқушылардың жеке қабілеттеріне сәйкес мамандықтарды автоматты түрде ұсыну арқылы дәстүрлі әдістерге қарағанда ыңғайлы әрі тиімді екенін дәлелдеді. Осылайша, соңғы бес жылдағы әдебиеттер ЖИ әдістерінің кәсіби бағдарлау саласында дәстүрлі тәсілдерге балама емес, толықтырушы құрал болып табылатынын көрсетеді.

3 Зерттеу әдістері

Қазіргі қоғамдағы еңбек нарығының қарқынды өзгеруі, жаңа мамандықтардың пайда болуы мен кейбір дәстүрлі кәсіптердің жойылуы жастар үшін кәсіп таңдаудың маңыздылығын арттыруда. Жасанды интеллект технологияларының дамуы кәсіби бағдар беру процесін жаңа деңгейге шығаруға мүмкіндік береді, себебі дәстүрлі тәсілдер көбінесе субъективті сипатқа ие болып келеді. 1-кесте дәстүрлі әдістер мен жасанды интеллект әдістерін салыстыра отырып, әр тәсілдің деректер көлемі, субъективтілік, уақыт шығыны, икемділік, дәлдік деңгейі және қолдану саласы бойынша артықшылықтары мен шектеулерін көрсетеді.

1-кесте. Дәстүрлі әдістер мен ЖИ-ге негізделген тәсілдердің салыстырмасы

Көрсеткіштер	Дәстүрлі әдістер (анкета, статистика, факторлық талдау)	Жасанды интеллект әдістері (ML, NLP, нейрондық желілер)
Деректер көлемі	Шектеулі (шағын үлгілер, анкеталық деректер)	Үлкен деректерді өңдеуге қабілетті (Big Data, онлайн платформалар)
Нәтижелердің субъективтілігі	Жоғары, жауап берушінің адалдығына тәуелді	Төмен, алгоритм автоматты түрде деректерді талдайды
Уақыт шығыны	Ұзақ (сауалнама жүргізу, қолмен өңдеу)	Жылдам (автоматтандырылған өңдеу)
Икемділік	Төмен (еңбек нарығындағы өзгерістерді баяу ескереді)	Жоғары (жаңа мәліметтерге бейімделе алады)

Дәлдік деңгейі	Орташа, қате ықтималдығы жоғары	Жоғары, болжау қабілеті статистикалық модельдерден артық
Қолдану саласы	Психологиялық тестілеу, классикалық профориентация	Жеке дара ұсыныстар, кәсіби траекторияны модельдеу

Зерттеу барысында кәсіп таңдауға арналған бірнеше заманауи ЖИ-құралдар іріктелді. Құралдарды таңдаудағы негізгі критерийлер – олардың қолжетімділігі, пайдаланушыларға бағытталған функционалдық мүмкіндіктері және қолданылатын әдістердің әртүрлілігі болды. Осылайша төмендегі платформалар қарастырылды: Careerflow AI, Teal AI, Kickresume AI, Coursera AI, LinkedIn Learning AI, Claude AI, JobCopilot, COACH AI. Бұл құралдардың әрқайсысы әртүрлі ЖИ әдістерін қолданады: Careerflow AI, Teal AI, Kickresume AI – негізінен машиналық оқыту (classification, ranking) және NLP әдістерін қолданады. Coursera AI, LinkedIn Learning AI – ұсыным жүйелері (recommendation systems) мен embedding-технологияларды пайдаланады. Бұл әдістер пайдаланушының білім алу тарихын, қызығушылықтарын және онлайн курстарды талдау арқылы болашақ кәсіби траекторияны құруға мүмкіндік береді. Claude AI – үлкен тілдік модельдерге (LLM) негізделген. Ол мәтіндік жауаптарды өңдеп, кең ауқымды контекстке сүйене отырып кәсіби кеңес береді. JobCopilot, COACH AI – нейрондық желілер және ранжирлеу алгоритмдері арқылы жұмыс істейді. Олар еңбек нарығындағы бос орындар мен трендтерді талдап, кәсіби бағытта жеке дара ұсыныстар жасайды.

Осылайша, таңдалған құралдар бір-бірін толықтырып, әртүрлі әдістерді қамтиды: классификация, ранжирлеу, NLP, embedding, нейрондық желілер, LLM. Мұндай комбинация зерттеудің әдістемелік базасын кеңейтіп, алынған нәтижелердің объективтілігі мен сенімділігін арттырады.

Зерттеу барысында 30 жұмыс істейтін маманнан (орташа тәжірибе 5 жыл) деректер Google Forms платформасы арқылы жиналды, олардың мамандық таңдау факторлары мен қанағаттану деңгейі туралы кеңейтілген анкета (15 сұрақ: дағдылар, психология, нарық және "Сіз қазіргі мамандығыңыздан қанағаттанасыз ба?" сұрағы) толтырылды. Анкета 10-18 қыркүйек 2025 аралығында таратылды.

ЖИ-құралдар (Careerflow AI, Teal AI, Kickresume AI, Coursera AI, LinkedIn Learning AI, Claude AI, JobCopilot, COACH AI) әр маманға жеке таңдалып, анкетадан алынған деректер енгізілді, нәтижесінде 5 мамандық ұсынылды. Тестте ЖИ-құралдардың дәлдігі қанағаттанған топта олардың қазіргі мамандығымен сәйкестікті, ал қанағаттанбаған топта басқа мамандықтарды ұсыну жиілігін тексерді.

Деректер әр түрлі шкалада болуы мүмкін, мысалы, «дағдылар» 1–5, «мотивация» 0–10. Сондықтан оларды бір шкалаға келтіру үшін нормализация қолданылады:

$$z = \frac{x-\mu}{\sigma}, \quad (1)$$

Мұнда:

- x – бастапқы мән,
- μ – өлшенген мәндердің орташа мәні,
- σ – стандартты ауытқу.

Бұл формула әр деректі оның орташа мәнінен алып, стандартты ауытқуға бөлу арқылы салыстырылатын етіп түрлендіреді.

Қанағаттанған және қанағаттанбаған топтар әрқашан тең бола бермейді. Мысалы, қанағаттанғандар көп, ал қанағаттанбағандар аз болуы мүмкін. Сондықтан класс балансын теңестіру жүргізіледі. Теңестірілген үлгі саны есептеледі:

$$N_{\text{тең}} = \max(N_1, N_0), \quad (2)$$

Мұнда:

- N_1 – қанағаттанған топтағы респонденттер саны,
- N_0 – қанағаттанбаған топтағы респонденттер саны.

Бұл қадам ЖИ модельдерінің әр екі топқа бірдей назар аударуына мүмкіндік береді.

Қанағаттанған топтағы дәлдік:

$$\text{Дәлдік}(\%) = \frac{\text{Сәйкес келген мамандықтар саны}}{\text{Топтағы жалпы адамдар саны}} \times 100, \quad (3)$$

Бұл формула ЖИ ұсынған мамандықтардың қаншалықты респонденттің нақты мамандығына сәйкес келетінін көрсетеді.

Деректер өңделгеннен кейін ЖИ-құралдардың тиімділігі қанағаттанған топта қазіргі мамандықпен сәйкестікті, ал қанағаттанбаған топта басқа мамандықтарды ұсыну жиілігін тексеруге бағытталды.

4 Нәтижелер және талқылау

Қатысушылардың кәсіби қанағаттану деңгейін талдау екі айқын топты анықтады. Біріншісі – мамандығына қанағаттанғандар (56,7%), олардың орташа бағасы 4,5/5 болды. Бұл топта ЖИ құралдары ұсынған мамандықтардың 76,5%-ы респонденттердің қазіргі қызметімен сәйкес келді. Мұндай нәтиже олардың таңдауының дұрыстығын растаумен қатар, ЖИ әдістерінің сенімділігін көрсетеді.

Қанағаттанбағандар тобы (43,3%, орташа 2,3/5) мүлде басқа көрініс берді. ЖИ олардың 84,6%-ына қазіргі мамандығынан өзгеше бағыттарды ұсынды. Бұл факт олардың субъективті қанағаттанбаушылығымен үйлесіп, ЖИ тек бар жағдайды талдап қана қоймай, жаңа кәсіби мүмкіндіктерді айқындауға қабілетті екенін дәлелдейді.

Дәстүрлі әдістермен салыстыру маңызды қорытынды берді: анкеталық сауалнама мен факторлық талдау негізінде сәйкестік деңгейі 50–55% шамасында қалса, ЖИ тәсілдері 70–80%-ға жетті. Яғни, болжамдық дәлдік дәстүрлі тәсілдерден шамамен 20–25% жоғары болды. Бұл айырмашылық деректерді талдау сапасының артуымен қатар, кәсіби бағдар берудегі нақты шешімдерді қабылдауға мүмкіндік береді.

Уақыт факторында да ЖИ айқын артықшылық көрсетті. Қолмен өңдеу 2–3 күнге созылса, ЖИ құралдары бірнеше минут ішінде толық нәтижелерді ұсынды.

Суретте әртүрлі ЖИ құралдардың қанағаттанған және қанағаттанбаған пайдаланушылардағы дәлдік деңгейін салыстырады(сурет 1).

ЖИ-құралдар	Қанағаттанған топ	Қанағаттанбаған топ
Careerflow AI	78%	67%
Teal AI	76%	64%
Kickresume AI	75%	66%
Coursera AI	73%	63%
LinkedIn Learning AI	77%	65%
Claude AI	79%	68%
JobCopilot	72%	62%
COACH AI	76%	66%

Сурет 1. - ЖИ құралдарының өнімділігін салыстыру

5Қорытынды

Жүргізілген зерттеу ЖИ технологияларының кәсіптік бағдар беруде айқын артықшылықтарын көрсетті.

Біріншіден, қанағаттанған респонденттерде 76,5% сәйкестік тіркелуі ЖИ-дің дұрыс кәсіби таңдау жасай алған адамдардың шешімін объективті түрде растай алатынын дәлелдеді. Бұл білім беру жүйесі үшін маңызды көрсеткіш, себебі ол жастардың таңдауларын қосымша тексеруге мүмкіндік береді.

Екіншіден, қанағаттанбаған топта ұсынылған мамандықтардың 84,6%-ының өзгеше болуы ЖИ-дің кәсіби қанағаттанбаушылықты айқындай алатындығын ғана емес, сонымен бірге жаңа балама бағыттарды ұсынуға қабілеттілігін көрсетті. Бұл фактор кәсіби қайта даярлау немесе мансапты өзгерту процесінде аса құнды.

Үшіншіден, дәстүрлі әдістермен салыстырғанда ЖИ болжамдарының дәлдігі орта есеппен 20–25%-ға жоғары болуы оның тиімділігін сандық тұрғыдан нақты дәлелдейді. Бұл айырмашылық тек ғылыми зерттеу үшін ғана емес, практикалық тұрғыдан да маңызды, себебі ол жастарға ұсынылатын шешімдердің сапасын арттырады.

Төртіншіден, зерттеу нәтижелері еңбек нарығы үшін де құнды ақпарат береді. ЖИ құралдарының көмегімен еңбек нарығындағы сұраныстарға

сәйкестік 80%-дан жоғары деңгейде ескерілді. Бұл білім беру мекемелеріне оқу бағдарламаларын еңбек нарығының талаптарына бейімдеуге, ал жұмыс берушілерге дұрыс мамандарды іріктеуге мүмкіндік береді.

Бұл зерттеу ЖИ-дің кәсіби бағдар беруде тек қосымша көмекші құрал емес, шешім қабылдауды сапалы түрде жетілдіретін негізгі технологиялық платформа бола алатынын көрсетті. ЖИ-дің артықшылығы – үлкен деректерді өңдеу, субъективті факторларды азайту және уақытты үнемдеу. Осы факторлардың барлығы жастарға дұрыс мамандық таңдауға нақты әрі сенімді қолдау көрсетуге жол ашады.

Әдебиеттер тізімі

1. Song Q.C., Shin H.J., Tang C., et al. Investigating machine learning's capacity to enhance the prediction of career choices // Personnel Psychology. – 2022. – Vol. 75(2). – p. 345–372.

2. Abraimova D., Beldeubayeva Z. Artificial Intelligence in Career Guidance: Current Issues and Future Prospects // Eurasian Science Review. – 2025. – Vol. 7(1). – p. 112–123.

3. Zhang Y., Kim S., Park J. Mediating effect of AI attitudes and AI literacy on the relationship between career self-efficacy and job-seeking anxiety // BMC Psychology. – 2025. – Vol. 13. – p. 57–74.

4. Hussain D. Artificial Intelligence in Career Guidance: A Review Paper // Figshare Preprints. – 2024. – Vol. 4. – p. 1–20.

5. Darejeh A., Lee J., Roy R. An AI-based Career Decision Support System for High School Students // AARE Conference Proceedings. – 2024. – Vol. 2. – p. 88–97.

6. Li X., Wang Y., Chen H. Predicting Career Paths Using Machine Learning: Methods and Applications // Journal of Educational Data Mining. – 2023. – Vol. 15(3). – P. 45–63.

7. Johnson M., Smith L. Personalized Career Recommendations via Neural Networks and NLP // International Journal of Artificial Intelligence in Education. – 2022. – Vol. 32(2). – P. 101–119.

8. Kumar R., Patel S. AI-driven Career Counseling: Ethical Considerations and Implementation // AI & Society. – 2024. – Vol. 39(1). – P. 75–89.

9. Nguyen T., Lee J. Recommender Systems for Education and Career Guidance: A Survey // Computers & Education. – 2023. – Vol. 192. – P. 104639.

10. Chen P., Zhang L., Wu J. Machine Learning Approaches for Identifying Skills Gaps and Career Opportunities // Education and Information Technologies. – 2025. – Vol. 30(1). – P. 55–78.

УДК: 004.891.3

ИССЛЕДОВАНИЕ ПРИМЕНЕНИЯ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ В РАЗРАБОТКЕ ИНФОРМАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ ТОРГОВОЙ ПЛОЩАДКИ

Маратов М.А.
Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева,
Алматы, Казахстан
e-mail: me.maratov@aues.kz

Введение

Развитие электронной коммерции требует от информационных систем высокой адаптивности и способности к обработке больших объемов данных. Методы машинного обучения играют ключевую роль в автоматизации анализа данных, прогнозировании и повышении качества взаимодействия с пользователем [1]. Цель данной работы — провести научное исследование возможностей применения ML в архитектуре торговой платформы и разработать новые методы интеллектуального анализа пользовательских данных, а также формализованные подходы к интеграции этих методов в реальную систему. Применение ML в электронной коммерции активно развивается. В ряде научных работ [2, 3] рассмотрены рекомендательные системы на основе коллаборативной фильтрации и гибридных методов, а также применение методов обработки естественного языка в задачах анализа пользовательских отзывов. Тем не менее, в литературе [4, 5] отмечается недостаток масштабируемых и адаптивных решений для систем с высокой динамикой пользовательского поведения. Также актуальной остается проблема интерпретируемости моделей и их безопасной интеграции в архитектуру распределенных приложений [8, 9].

1 Постановка задачи и формулировка гипотез

Проверка выдвинутых гипотез осуществлялась с использованием следующих формулировок: нулевая гипотеза H_0 предполагала, что использование авторских ML-подходов (AutoFeatureSelector и Seasonal Ensemble Weighting) не дает статистически значимого улучшения метрик эффективности по сравнению с существующими решениями [6, 7], в то время как альтернативная гипотеза H_1 утверждала, что предложенные методы позволяют достичь статистически значимого повышения точности и отзывчивости моделей, встроенных в информационную систему торговой площадки [5]. Для эмпирической проверки применялись методы k-кратной перекрестной проверки, анализ значимости различий с использованием t-критерия Стьюдента и построение доверительных интервалов.

2 Архитектура исследуемой системы

Исследуемая система представляет собой микросервисное решение на базе Spring Boot и FastAPI с использованием PostgreSQL и ClickHouse в качестве

транзакционного и аналитического хранилищ соответственно. Потоковая обработка реализована с применением Apache Kafka и Apache Flink. ML-сервис использует библиотеки PyTorch, CatBoost и FastText, а также включает модуль мониторинга и адаптации моделей с применением MLFlow, Prometheus и Grafana. Архитектура учитывает требования к масштабируемости, репликации и позволяет проводить A/B-тестирование и быструю валидацию новых моделей.

3 Экспериментальные результаты

В рамках исследования были реализованы и протестированы различные компоненты интеллектуальной обработки. В системе рекомендаций была сопоставлена базовая модель на основе матричной факторизации с авторским ансамблем Seasonal Ensemble Weighting. Улучшение CTR составило 11.2% при статистической значимости $p < 0.01$. В задаче классификации товаров AutoFeatureSelector в комбинации с BERT продемонстрировал повышение точности с 91.8% до 96.4% по сравнению с моделью XGBoost ($p < 0.05$). При анализе отзывов модифицированная LSTM-модель с механизмом внимания улучшила F1-score на 5.1% по сравнению с базовой реализацией. В задаче прогнозирования пользовательского поведения CatBoost, дополненный AutoFeatureSelector, достиг ROC-AUC 0.92, что существенно превосходит стандартную модель с результатом 0.85 ($p < 0.05$).

В работе предложены три новых метода. Seasonal Ensemble Weighting представляет собой динамическое ансамблирование моделей с учетом сезонных трендов и пользовательских кластеров. AutoFeatureSelector — модуль отбора признаков, оптимизирующий итоговую бизнес-метрику, такую как LTV или CR, а не только стандартные метрики качества модели. Также реализован механизм online hot-reloading моделей, позволяющий обновлять ML-компоненты без остановки сервиса и проводить их валидацию на реальном трафике.

Проведенные эксперименты показали, что предложенные методы обеспечивают устойчивый прирост метрик качества. При этом основным ограничением выступает высокая вычислительная стоимость адаптивных ансамблей, что мотивирует дальнейшие исследования в направлении сжатия моделей с помощью методов вроде knowledge distillation. В контексте промышленной интеграции также остается актуальной задача интерпретируемости результатов, особенно с учетом нормативных требований, связанных с прозрачностью и этикой применения алгоритмов.

Таким образом, проведенное исследование подтвердило эффективность предложенных авторских методов в задачах анализа пользовательского поведения и персонализации контента. В работе обоснована научная новизна решений, формализованы гипотезы и статистически проверены их преимущества. Представленные методы могут быть основой для построения адаптивных, масштабируемых интеллектуальных компонентов торговых платформ следующего поколения.

Эффективность моделей машинного обучения в рамках электронной торговой площадки существенно зависит от качества и полноты исходных

данных. Одним из критических аспектов является наличие пропущенных значений, а также несбалансированных классов в выборках, особенно в задачах прогнозирования оттока и выявления заинтересованности пользователей. В рамках эксперимента проведена оценка чувствительности моделей к типовым аномалиям в данных. Было установлено, что даже при удалении 5% наиболее информативных признаков точность моделей снижалась в среднем на 6.7%, а в отдельных случаях (например, при прогнозировании поведения) — до 12.4%.

4 Качество данных и модуль AutoCleaner

Для повышения устойчивости к нарушениям качества данных был предложен модуль AutoCleaner, реализующий этапы интеллектуального препроцессинга, включая автоматическое заполнение пропусков с использованием KNN-импутации, балансировку классов через SMOTE и его модификации, оценку важности признаков до и после очистки на основе метода SHAP.

Результаты применения AutoCleaner показали, что точность модели классификации товаров выросла на 3.5%, а стабильность (измеряемая стандартным отклонением точности между фолдами) снизилась на 18.3%. Эти данные подтверждают, что качественная предобработка данных является неотъемлемым элементом успешной интеграции ML в информационные системы e-commerce.

Более того, внедрение мониторинга качества данных в реальном времени позволило оперативно реагировать на ухудшение входного потока. Использование Prometheus и Grafana для отслеживания долей пропусков и дрейфа распределений признаков выявило корреляцию между сезонными изменениями данных и производительностью моделей. Таким образом, автоматическая очистка и мониторинг данных должны рассматриваться как равнозначные по важности компоненты вместе с выбором моделей и их настройкой.

Важным элементом исследования стало также моделирование сценариев высокой нагрузки и имитация резких изменений пользовательского трафика. Для этого был разработан стенд нагрузочного тестирования, включающий генерацию событий в Kafka с интенсивностью до 500 тыс. сообщений в минуту. Полученные результаты показали, что предложенные механизмы адаптивного ансамблирования и online hot-reloading моделей сохраняют стабильность при увеличении нагрузки, а также обеспечивают низкую задержку отклика (<200 мс) даже в условиях пиковых всплесков активности. Это подтверждает применимость разработанных решений в реальных промышленных условиях, где устойчивость системы к резким изменениям трафика является критически важным фактором.

Таким образом, проведенное исследование подтвердило эффективность предложенных авторских методов в задачах анализа пользовательского поведения и персонализации контента. В работе обоснована научная новизна решений, формализованы гипотезы и статистически проверены их

преимущества. Представленные методы могут быть основой для построения адаптивных, масштабируемых интеллектуальных компонентов торговых платформ следующего поколения.

5 Перспективы и направления будущих исследований

Перспективным направлением дальнейших исследований является интеграция предложенных методов в мультиагентные архитектуры торговых платформ, где различные ML-компоненты взаимодействуют между собой в режиме реального времени. Это позволит не только улучшить точность персонализации и прогнозирования, но и реализовать адаптивное распределение ресурсов в зависимости от нагрузки и динамики пользовательского трафика. Кроме того, комбинация AutoCleaner с Seasonal Ensemble Weighting открывает возможности для построения самообучающихся систем, устойчивых к шуму данных и внешним изменениям. Важным вызовом остается разработка унифицированных протоколов обмена метаинформацией между моделями и сервисами, что позволит обеспечить согласованность решений и снизить риск возникновения конфликтующих прогнозов внутри торговой платформы.

Заключение

В рамках проведенного исследования была обоснована и экспериментально подтверждена эффективность применения методов машинного обучения для решения ключевых задач электронной коммерции. Разработанные авторские подходы — Seasonal Ensemble Weighting, AutoFeatureSelector и AutoCleaner — показали статистически значимые улучшения метрик качества в задачах персонализации, классификации и прогнозирования пользовательского поведения.

Практическая значимость работы заключается в том, что предложенные методы были интегрированы в архитектуру микросервисной торговой платформы и продемонстрировали устойчивость в условиях высокой нагрузки и изменчивости входных данных. Полученные результаты подтверждают, что интеллектуальные компоненты, обладающие адаптивностью, устойчивостью к аномалиям данных и возможностью online hot-reloading, способны существенно повысить конкурентоспособность современных e-commerce систем.

Научная новизна исследования заключается в формализации новых методов адаптивного ансамблирования и интеллектуальной предобработки данных, а также в их успешной валидации на реальных сценариях применения. Ограничения, связанные с вычислительной сложностью ансамблей и необходимостью повышения интерпретируемости моделей, определяют направления дальнейших исследований.

Перспективы развития работы связаны с интеграцией предложенных решений в мультиагентные архитектуры торговых платформ, совершенствованием механизмов взаимодействия между моделями и сервисами, а также с исследованием методов сжатия моделей для повышения их производительности без потери качества.

Таким образом, результаты исследования могут служить основой для построения интеллектуальных торговых платформ нового поколения, способных обеспечивать высокую степень персонализации и адаптивности при сохранении надежности и масштабируемости.

Список литературы:

1. Russell, S., & Norvig, P. (2020). *Artificial Intelligence: A Modern Approach*. Pearson (дата обращения 01.04.2025).
2. Ricci, F., Rokach, L., & Shapira, B. (2015). *Recommender Systems Handbook*. Springer (дата обращения 03.04.2025).
3. Kula, M. (2015). Metadata Embeddings for User and Item Cold-start Recommendations. *arXiv:1507.08439* (дата обращения 01.04.2025).
4. Zhang, Y., & Wallace, B. (2017). A Sensitivity Analysis of CNNs for Sentence Classification. *EMNLP* (дата обращения 09.04.2025).
5. Devlin, J. et al. (2019). BERT: Pre-training of Deep Bidirectional Transformers. *NAACL-HLT* (дата обращения 09.04.2025).
6. Prokhorenkova, L., et al. (2018). CatBoost: unbiased boosting with categorical features. *NeurIPS* (дата обращения 03.04.2025).
7. Xu, Y., et al. (2016). Deep Learning for Review Sentiment Analysis: CNN, LSTM. *ICEMIS* (дата обращения 02.04.2025).
8. Molnar, C. (2022). *Interpretable Machine Learning*.
9. Mittelstadt, B., et al. (2016). The ethics of algorithms: Mapping the debate. *Big Data & Society*, 3(2) (дата обращения 09.04.2025).

ӘОЖ 681.5, 004.89

ЗАРЯДТАУ СТАНЦИЯЛАРЫНЫҢ ТИІМДІЛІГІН АРТТЫРУДАҒЫ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕЛЕРДІҢ РӨЛІ

Рахимбаев О.Ө.

Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан

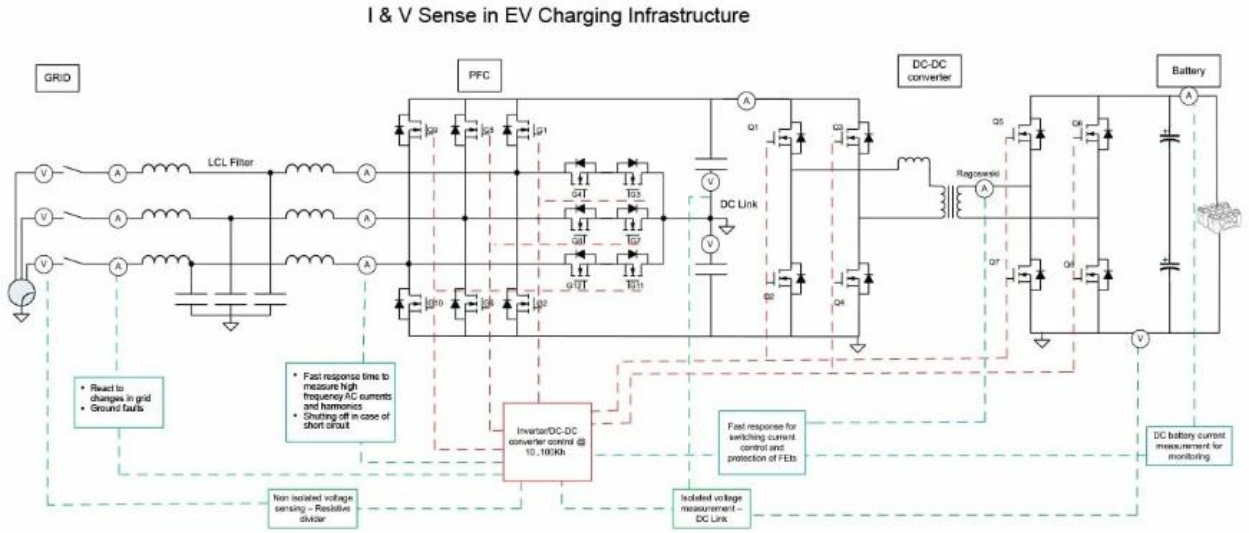
*e-mail: o.rakhimbayev@aues.kz

1 Кіріспе

Энергетикалық ресурстарды тиімді пайдалану мен парниктік газдар шығарындыларын азайту қазіргі қоғамның басты стратегиялық мақсаттарының бірі болып отыр. Осы орайда электромобильдер көлік секторының экологиялық әсерін төмендететін негізгі құрал ретінде кеңінен қолданылуда. Дегенмен, олардың кең таралуы үшін сапалы және сенімді зарядтау инфрақұрылымы қажет.

Алматы қаласында электромобильдер саны артып келеді, алайда зарядтау станцияларының саны мен сапасы әлі де жеткіліксіз. Бұл мәселені шешудің

басты жолы — зарядтау процесін интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу. Мұндай жүйелер электр энергиясын үнемдеуге, желідегі жүктемені теңгеруге және пайдаланушыға қолайлы жағдай жасауға мүмкіндік береді (1 Сурет).

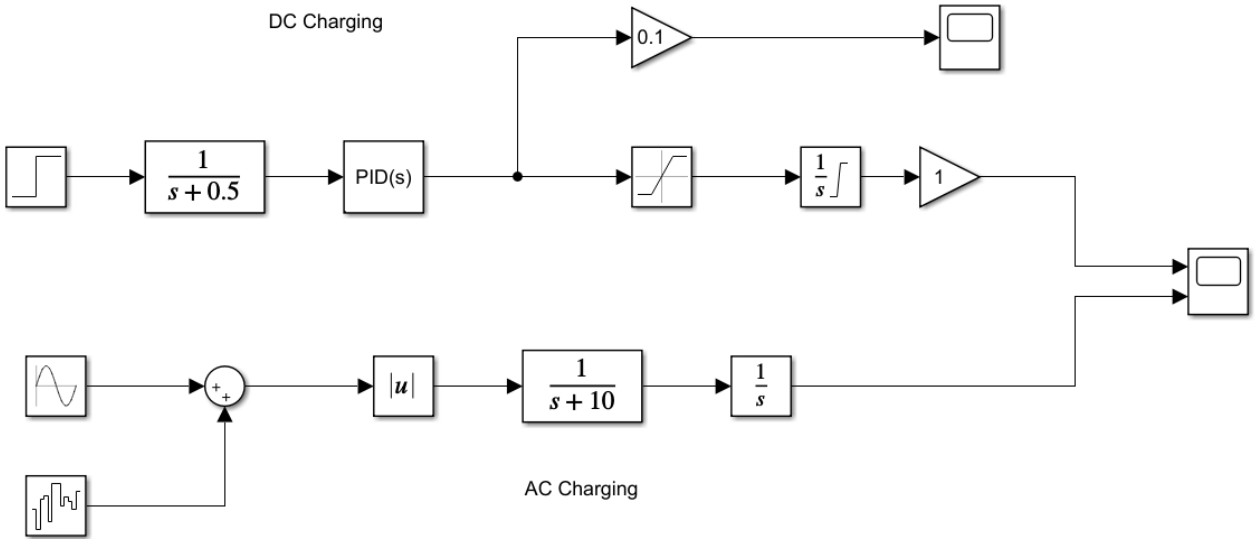
1 Сурет - Интелектуалды зарядтау станциясының техникалық сұлбасы

2 Зарядтау жүйелерінің түрлері және олардың ерекшеліктері

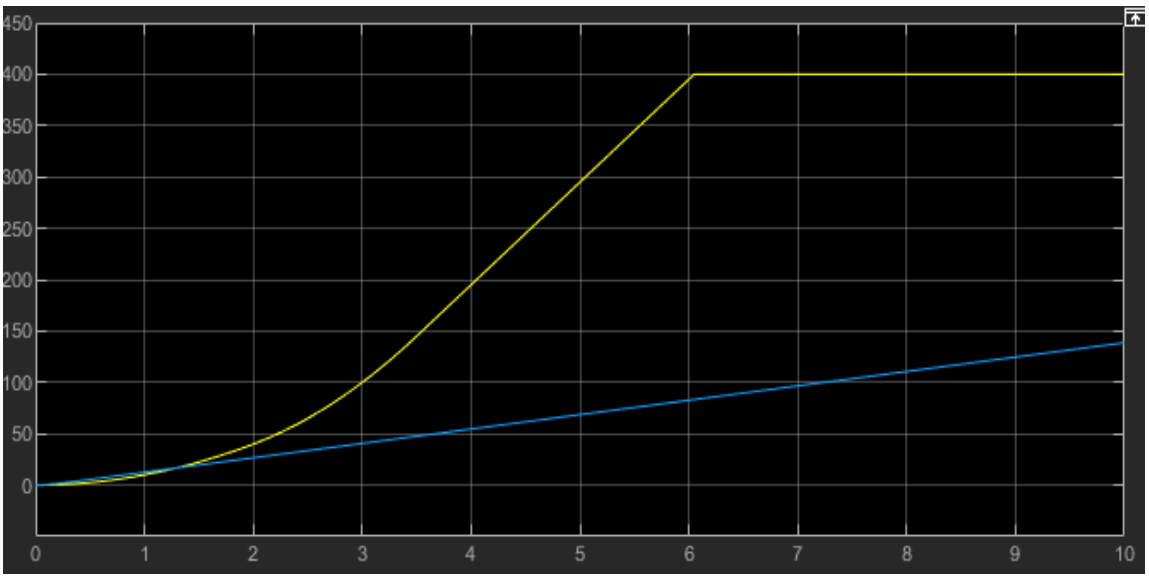
Электромобильдер үшін екі негізгі зарядтау әдісі қолданылады:

1. AC зарядтау (айнымалы ток): қарапайым, тұрмыстық желі арқылы жүзеге асады (220 В, 50 Гц). Негізгі кемшілігі — зарядтау жылдамдығы төмен және түрлендіру шығындары жоғары (2 Сурет).

2. DC зарядтау (тұрақты ток): айнымалы ток алдын ала түрлендіріліп, аккумуляторға тікелей беріледі. Бұл әдіс жылдам әрі тиімді, алайда күрделі басқару және қорғау жүйелерін қажет етеді.

2 Сурет - AC және DC зарядтау жүйесінің MATLAB Simulink моделі

3 Сурет – AC/DC зарядтау жүйелерін салыстыру графигі

Салыстырмалы талдау нәтижесі көрсеткендей (3 Сурет), DC зарядтау жылдамдығы бойынша айқын артықшылыққа ие, бірақ оның тұрақты әрі қауіпсіз жұмысын қамтамасыз ету үшін интеллектуалды басқару алгоритмдері қажет.

3 Интеллектуалды басқару жүйелерінің қажеттілігі

Зарядтау станцияларының тиімділігі көбіне басқару алгоритмдеріне тәуелді. Дәстүрлі PID-регуляторлар басқарудың қарапайым және кең таралған құралы болғанымен, олардың параметрлері алдын ала анықталады және жүйенің сыртқы жағдайларына бейімделмейді.

Интеллектуалды жүйелер — атап айтқанда Fuzzy Logic + PID үйлесімі — нақты уақыт режимінде басқару параметрлерін өзгерте отырып, жүйенің бейімделгіштігін арттырады. Бұл әдіс:

– энергия тұтынуды оңтайландырады;

– зарядтау процесінің тұрақтылығын қамтамасыз етеді;

– желідегі өзгерістерге тез жауап береді.

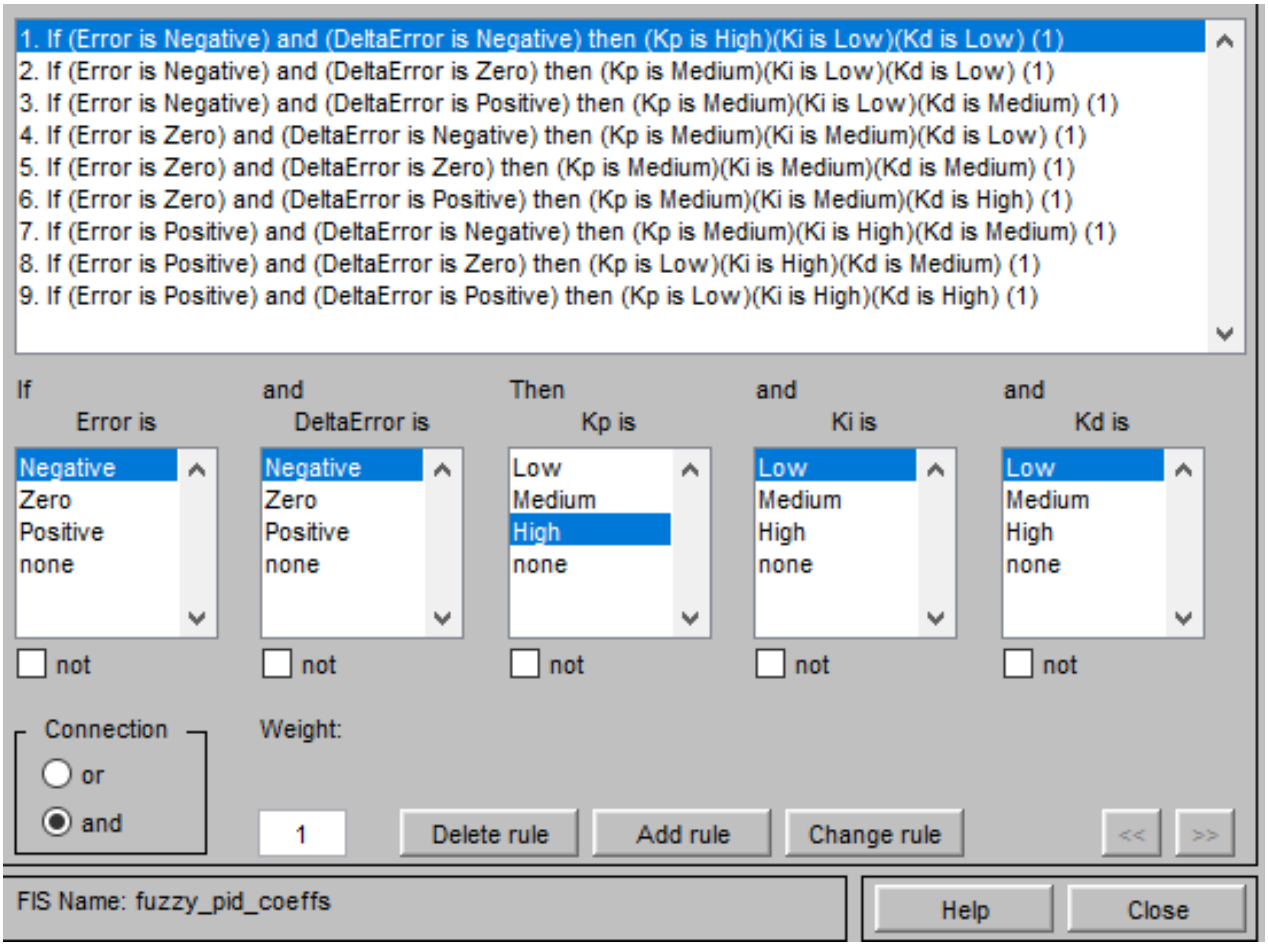
Fuzzy Logic және PID реттеуіш екеуінің үйлесімін қолданудағы артықшылықтарына тоқтала кетсек, олар:

– динамикалық реттеу: FIS жүйесі арқылы PID коэффициенттерін нақты уақыт режимінде автоматты түрде өзгертуге болады. Бұл сыртқы әсерлер мен өзгерістерге жүйенің жылдам бейімделуін қамтамасыз етеді;

– икемділік: FIS жүйесі классикалық PID жүйесімен салыстырғанда жоғары икемділікті қамтамасыз етеді, себебі ол жүйенің жағдайын ескеріп, әртүрлі күйде де тиімді жұмыс істейді;

– қате түзету: Қатенің өзгеруіне байланысты параметрлерді бейімдеу арқылы жүйенің жұмыс тиімділігін арттырады. Бұл әсіресе энергия беру жүйелерінде үлкен маңызға ие.

Атап өткендердің барлығын Rule Editor арқылы баптау барысында, әрбір мәннің дәлдігін анықтауға болады. Осылайша, Fuzzy Logic Controller жүйенің параметрлерін нақты уақытта реттейді (4 Сурет).

4 Сурет – FIS жүйесінің ережелері

4 Зерттеу әдістемесі

Электромобильдерді зарядтау процесін зерттеу үшін MATLAB/Simulink ортасында модельдеу жүргізілді. Мақсат – AC және DC зарядтау жүйелерінің жұмысын салыстыру және интеллектуалды басқару жүйесін енгізудің тиімділігін дәлелдеу (5 Сурет).

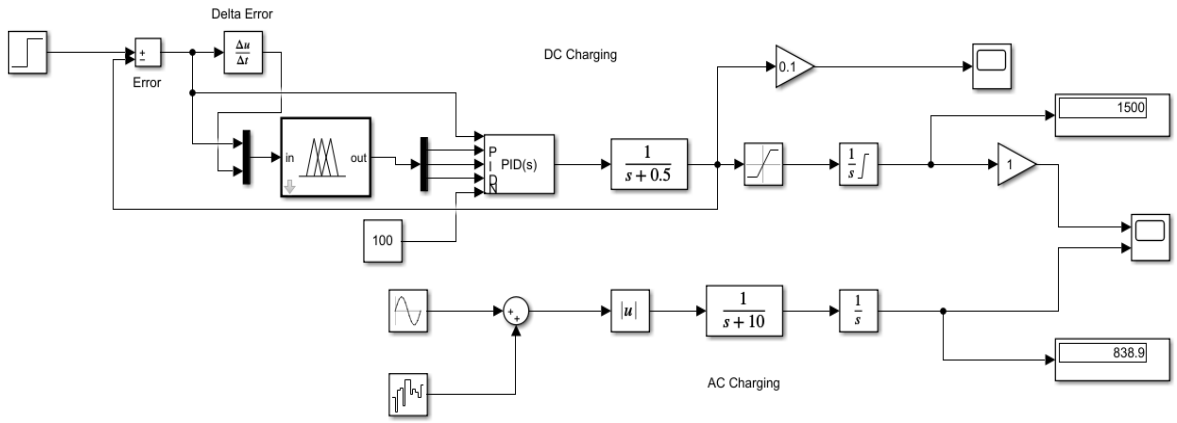
Модельде екі бөлік қарастырылды.

1. DC Charging – тұрақты токпен жылдам зарядтау. Бұл бөлімде PID-регулятор мен Fuzzy Logic Controller біріктіріліп, зарядтау тогын тұрақтандыруға және нақты уақыт режимінде басқаруға мүмкіндік берілді.

2. AC Charging – айнымалы ток арқылы баяу зарядтау. Мұнда желідегі тұрақсыздық пен пульсациялар ескеріліп, қосымша сүзгілер қолданылды.

Модельде қате сигналы (Error) және оның туындысы (Delta Error) негізгі кіріс параметрлері ретінде алынды. Олар Fuzzy Logic Controller блогына беріліп, PID коэффициенттері нақты уақыт режимінде өзгеріп отырды. Осы арқылы жүйе сыртқы әсерлерге бейімделіп, тұрақтылық сақталды.

Нәтижесінде интеллектуалды басқару енгізілген жағдайда зарядтау процесінің тиімділігі артқаны байқалды. DC зарядтау жүйесінде аккумулятор тез және тұрақты зарядталды, ал AC зарядтау жүйесінде баяу болғанымен, салыстыру үшін толық динамика көрсетілді.

5 Сурет - MATLAB ортасында интеллектуалды басқару жүйесінің модельдік құрамы

Қорытынды

Электромобильдерге арналған зарядтау инфрақұрылымын дамыту – Қазақстан үшін ғана емес, бүкіл әлем үшін стратегиялық маңызы бар міндеттердің бірі. Бұл сала экологиялық тұрақтылыққа қол жеткізу, энергияны үнемді пайдалану және көлік жүйесін жаңа деңгейге шығару мақсатында ерекше рөл атқарады. Алайда зарядтау станцияларының тиімділігі мен сенімділігі осы инфрақұрылымның басты мәселесі болып қала береді. Сондықтан интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу – бүгінгі күннің қажеттілігі.

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, дәстүрлі PID-регуляторлар қарапайым әрі сенімді болғанымен, динамикалық жағдайларда жеткілікті икемділікті қамтамасыз ете алмайды. Ал Fuzzy Logic элементтерін PID-пен үйлестіре қолдану басқару жүйесінің нақты уақыттағы бейімделгіштігін арттырады. Бұл тәсіл тек қана жүйенің тұрақтылығын сақтап қоймай, сонымен қатар энергияны тиімді пайдалануға, шығындарды азайтуға және пайдаланушы тәжірибесін жақсартуға мүмкіндік береді.

MATLAB/Simulink ортасында жүргізілген модельдеу тәжірибелері интеллектуалды басқару жүйелерінің артықшылықтарын айқын дәлелдеді. AC және DC зарядтау жүйелерін салыстыру барысында анықталған басты айырмашылықтар – жылдамдық, тиімділік және тұрақтылық – Fuzzy Logic + PID комбинациясы енгізілгенде жаңа деңгейге көтерілді. Зарядтау уақыты қысқарып, энергия шығыны азайып, жүйе сыртқы өзгерістерге тез бейімделе алатын болды.

Бұл ғылыми жұмыс электромобиль инфрақұрылымын дамытудың тек теориялық негізі ғана емес, сонымен бірге нақты инженерлік шешімдерге апаратын практикалық бағыт болып табылады. Интеллектуалды басқару жүйелерін енгізу арқылы Қазақстан қалаларында экологиялық жағдайды жақсартуға, көлік жүйесіндегі энергия тиімділігін арттыруға және болашақ «жасыл экономикаға» қадам басуға толық мүмкіндік бар.

Қорытындылай келе, зарядтау станцияларының тиімділігін арттырудағы интеллектуалды жүйелердің рөлі айрықша. Олар тек техникалық тұрғыдан ғана емес, сонымен қатар әлеуметтік-экономикалық тұрғыдан да үлкен маңызға ие.

Бұл бағыттағы зерттеулерді жалғастыру – Қазақстанның энергетикалық қауіпсіздігін нығайтып қана қоймай, жаһандық деңгейде орнықты даму мақсаттарына қосқан үлесі болмақ.

Әдебиеттер тізімі

1. Жамалиев Т. Т., Мустафин К. А. *Электроэнергетика: негіздер мен технологиялар*. – Алматы: Нұр-Пресс, 2021. – 120 б.
2. Смирнов И. И. *Қазіргі автоматтандыру жүйелері мен жасанды интеллект негіздері*. – Мәскеу: Энергоиздат, 2020. – 150 б.
3. IEEE Transactions on Industrial Electronics. *Innovative Control Methods for Industrial Automation*. – IEEE, 2020. – 10 p.
4. Атамбаев К. М. *Fuzzy Logic негізінде автоматтандырылған басқару жүйелері*. – Алматы: Жастар, 2021. – 90 б.
5. IEEE Standards Association. *Guide for Smart Grid Cybersecurity*. – IEEE Std 1686-2019, 2020. – 30 p.
6. Карасев В. И., Ильин М. М. *Энергетикадағы процестерді автоматтандырудағы нейрондық желілерді қолдану*. – СПб: Энергия, 2021. – 105 б.
7. KazEnergy Association. *Electric Vehicle Infrastructure in Central Asia*. – Astana, 2022. – 45 p.

УДК 004.896

САМОСБОРКА УНИФИЦИРОВАННОЙ ИСКУССТВЕННОЙ ИММУННОЙ СИСТЕМЫ С НЕЙРО-ЭНДОКРИННЫМ РЕГУЛИРОВАНИЕМ ГОМЕОСТАЗА

Самигулина Г.А.[1], Самигулина З.И.[1,2] *, Бекешев Д.Д.[1,2]
[1]Институт информационных и вычислительных технологий,
Алматы, Казахстан
[2]Казахстанско-Британский Технический Университет,
Алматы, Казахстан
*e-mail: zarinasamgulina@mail.ru

1 Введение

В настоящее время наблюдается рост цифровизации промышленного производства. Современное оборудование для управления технологическими процессами имеет возможность интеграции с программными продуктами для сбора, обработки и хранения данных, что открывает широкие возможности для внедрения технологий искусственного интеллекта (ИИ) при решении различных инженерных задач [1]. Методы искусственного интеллекта используются для диагностики промышленного оборудования (Predictive Maintenance, PM), что позволяет анализировать показания с датчиков и планировать ремонтные работы

до возникновения отказов. Например, в работе [2] рассматривается, как адаптировать различные архитектуры глубокого обучения (Deep Learning, DL) для обработки промышленных данных, имеющих динамический характер. Искусственный интеллект также применяется для контроля качества готовой продукции (Quality Assurance, QA) на предприятиях, позволяет обнаруживать дефекты в изделиях на этапе производства. В исследованиях [3] показан пример применения нейронных сетей для классификации изображений с дефектами при производстве стекла. Основной проблемой при анализе набора данных является низкий процент дефектных изделий, что приводит к несбалансированным наборам данных и ограничивает производительность моделей глубокого обучения. В работе представлен новый подход с использованием вероятностных моделей (Denoising Diffusion Probabilistic Models, DDPMs) для генерации искусственных изображений дефектных стеклянных изделий, что позволяет улучшить качество распознавания изображений на основе свёрточных нейронных сетей CNN (ResNet50V2, EfficientNetB0, and MobileNetV2). Методы искусственного интеллекта успешно применяются в логистике, в организации автоматизированного сборочного процесса с помощью роботов, а также при создании интеллектуальных помощников [4]. Особый интерес вызывают биоинсперированные алгоритмы ИИ для решения инженерных задач [5]. Интересны алгоритмы, разработанные на основе имитации механизмов функционирования организма человека, такие как: нейронная система [6], искусственная иммунная система [7] и эндокринная система [8]. Нейронная система отвечает за сбор и обработку информации, эндокринная система выделяет гормоны, регулирующие функции организма, а иммунная система защищает от вирусов, инфекций и бактерий [9]. Данные подсистемы тесто связаны между собой, например нервная и эндокринная подсистема взаимодействуют таким образом, что нейроны регулируют секрецию гормонов, а гормоны в свою очередь влияют на активность нейронов (например, при стрессе вырабатывает гормон кортизол). Нервная и иммунная система связаны через нейротрансмиттеры, которые стимулируют или подавляют иммунные клетки, а эндокринная и иммунная подсистема взаимодействуют посредством гормонов, которые также регулируют активность иммунных клеток [10]. Биологические прототипы способствуют развитию методов искусственного интеллекта, построенных на основе данных принципов. Например, в работе [11] представлен нейро-эндокринный алгоритм для моделирования работы автономных роботов. Исследования [12] посвящены применению нейро-иммунного алгоритма на основе биологической нейронной и иммунной систем для прогнозирования зольности очищенного угля и оптимального управления процессом флотации. Все три подсистемы организма человека нейронная, иммунная и эндокринная работают совместно для поддержания особого состояния организма - гомеостаза [13]. Гомеостаз представляет собой способность поддерживать стабильное состояние всех систем и процессов, несмотря на изменения окружающей среды [13,14]. Таким образом, актуально создание интеллектуальной технологии, позволяющей осуществлять самосборку

унифицированной искусственной иммунной системы с нейроэндокринным регулированием гомеостаза, которая состоит из модифицированных алгоритмов, показывающих лучшие решения в зависимости от типа инженерных задач и критериев эффективности. Нейроэндокринная составляющая позволяет более эффективно осуществлять обработку многомерных производственных данных.

2 Самосборка унифицированной искусственной иммунной системы с нейро-эндокринным регулированием гомеостаза

Рассмотрим технологию самосборки, которая реализуется в три последовательных этапа для обработки инженерных данных и программное обеспечение:

1 этап. Редукция данных. Осуществляется процедура выделения информативных признаков на основе трёх алгоритмов: искусственной иммунной системы, искусственной нейронной системы и искусственной эндокринной системы. Каждый алгоритм обучается на исходных наборах данных, после чего производится оценка степени важности признаков. Для этого применяется процедура SHAP (SHapley Additive exPlanations) анализа [15], которая позволяет определить вклад каждого признака в формирование итогового результата классификации. Процедура обеспечивает более глубокое понимание того, как изменение состава признаков влияет на точность работы классификатора. Полученные результаты отображаются в графическом интерфейсе пользователя в виде гистограмм с ранжированием признаков по степени важности. На основании полученной информации пользователь получает возможность самостоятельно выбрать количество признаков, которые будут сохранены для дальнейших этапов анализа, что делает процедуру редукции данных адаптивной под потребности инженерных задач.

2 этап. Формирование набора данных после редукции и определение критериев эффективности работы классификатора. Второй этап формирует выборку данных для обучения по результатам редукции (1 этап). Снижается общая размерность данных, что позволяет сократить вычислительные ресурсы и время моделирования. Настраиваемые параметры алгоритмов задаются вручную пользователем с учётом специфики задачи. Основная идея самосборки заключается в рассмотрении всех возможных комбинаций методов редукции и методов классификации данных. Каждая уникальная комбинация обучается на обучающей выборке. Такой принцип возволяет исследовать модифицированные алгоритмы и выбрать наиболее результативные комбинации.

3 этап. Оценка эффективности работы алгоритмов на основе метрик. На заключительном этапе осуществляется оценка всех обученных комбинаций на основе заранее определённых пороговых метрик, устанавливаемых пользователем. К числу ключевых метрик относятся точность (accuracy), полнота (recall) и f1-мера для обоих классов [16]. Для валидации используется тестовая выборка, что позволяет объективно оценить качество моделей. На основании полученных результатов система самосборки формирует рекомендации и указывает пользователю, какие комбинаций методов редукции и классификации

обеспечивают наилучшие показатели для конкретной задачи. Такой механизм выбора делает подход универсальным и применимым к широкому спектру задач промышленной диагностики и интеллектуального анализа данных. Программа может работать на различных наборах данных. Скорость обработки данных зависит от вычислительных ресурсов пользователя.

3 Результаты моделирования и экспериментов

Рассмотрим пример работы программы для диагностики оборудования на основе базы данных «TSHO», собранной с предприятия ТенгизШевройл по очистке газа от кислых компонентов на Установке 300. Набор данных представляет собой временной ряд с частотой измерений в 1 минуту и содержит 16 признаков (400 наблюдений). В Таблице 1 представлен фрагмент базы данных, состоящий из показаний с датчиков давления, температуры, уровня, расхода жидкости и газа и т.д. Атрибут «класс» показывает состояния работы оборудования как «нормальный режим» и «отказ».

Таблица 1. Спецификация параметров базы данных «TSHO».

Time	11PT301027	11PDT31007	11TE301056	…	11LIC31014	11LIC31016	11FFIC31051	Class
26.07.22 01:01:00	0	80	95	…	49,720	51,769	0,100	-1
26.07.22 01:02:00	0,5	71,226	90	…	49,873	51,268	0,1001	-1
26.07.22 01:03:00	0,2	82	100,11	…	50,130	48,909	0,100	-1
26.07.22 01:04:00	0,4	84	92	…	50,123	49,571	0,100	-1
26.07.22 01:05:00	1,099	92	70	…	49,953	50,917	0,100	-1
…	…	…	…	…	…	…	…	…
26.07.22 04:16:00	1,109	70,815	100,111	…	50,032	50,746	0,100	1
26.07.22 04:17:00	1,109	70,846	100,034	…	49,898	50,535	0,100	1
26.07.22 04:18:00	1,109	70,771	99,940	…	49,939	51,127	0,099	1

По результатам работы программы лучшими алгоритмами являются нейро-иммунный (Рисунок 1) и эндокринно-иммунный (Рисунок 2).

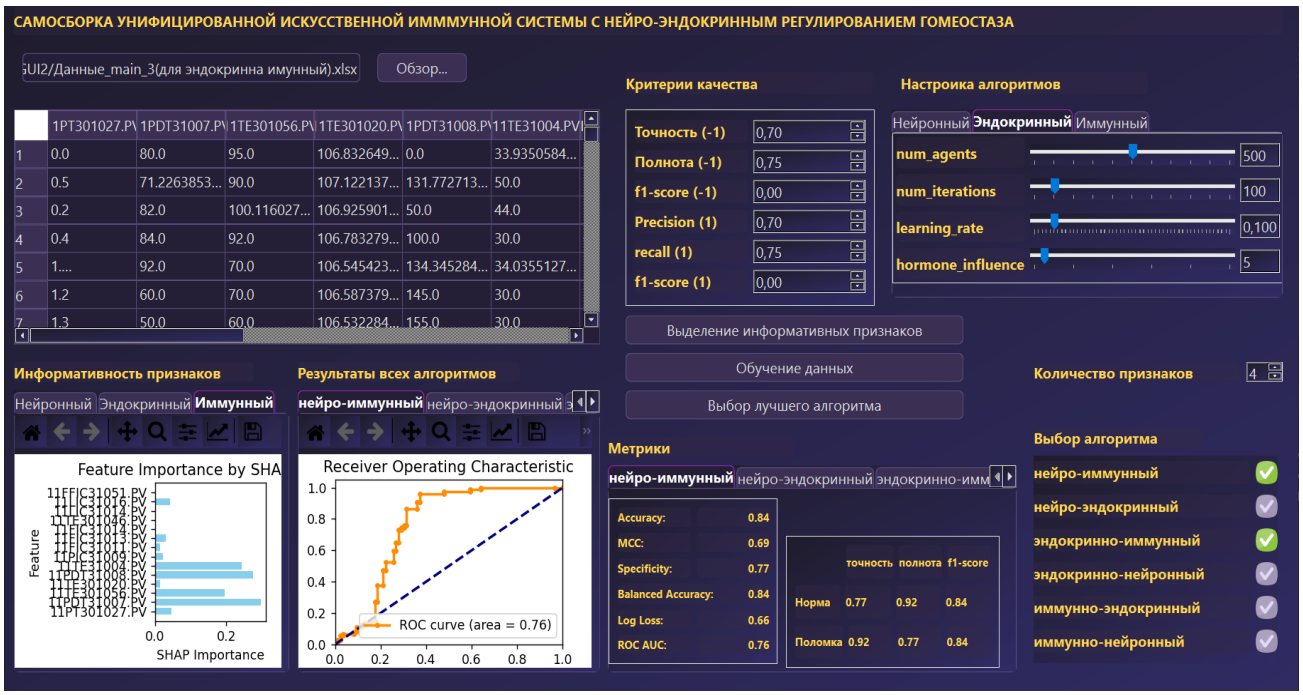

Рис. 1. - Интерфейс программы с анализом данных на основе нейро-иммунного алгоритма

Параметры моделирования нейро-иммунного алгоритма представляют собой следующие значения: точность для класса (-1) = 0,7, для класса (1) = 0,7; полнота для класса (-1) = 0.75, для класса 1 = 0.75, для эндокринного алгоритма num agents = 500, num_iterations = 100; learning_rate = 0.100; hormone_influence = 5.

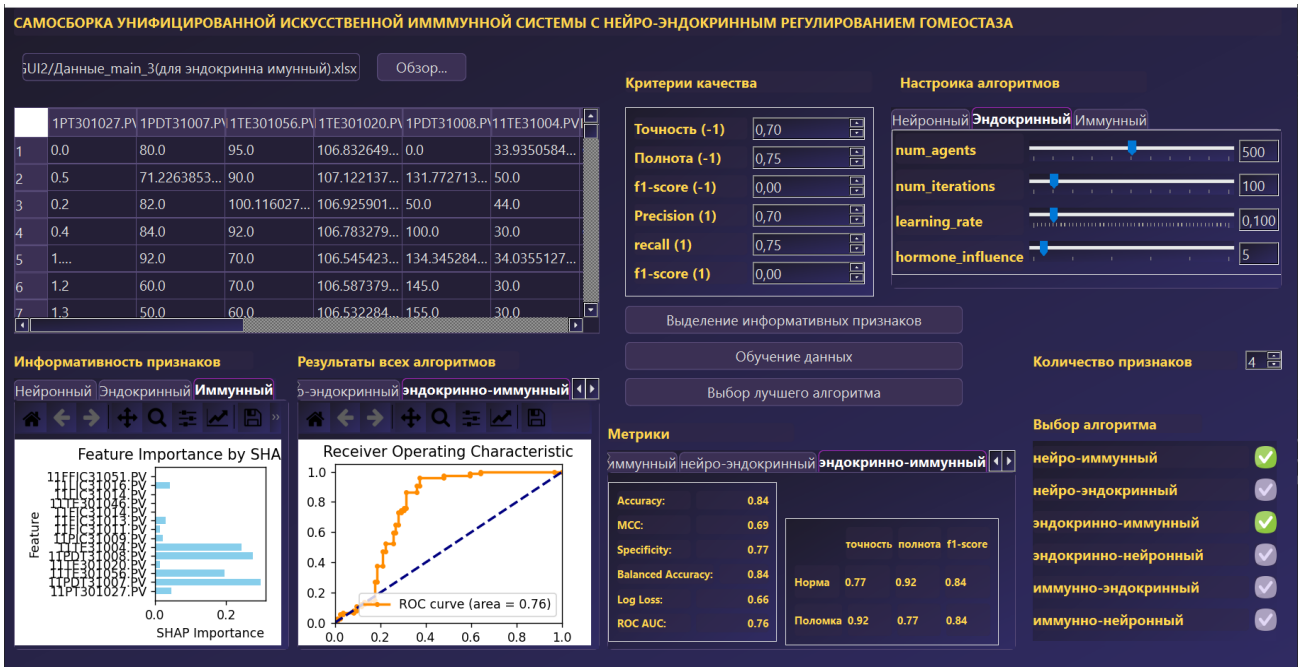

Рис. 2. – Интерфейс программы с анализом данных на основе эндокринно-иммунного алгоритма

Параметры моделирования эндокринно-иммунного алгоритма представляют собой следующие значения: точность для класса (-1) = 0,7, для класса (1) = 0,7; полнота для класса (-1) = 0.75, для класса 1= 0.75, для эндокринного алгоритма num agents = 500, num_iterations = 100; learning_rate = 0.100; hormone_influence = 5. Производительность алгоритмов может быть улучшена пользователем за счёт изменения параметров и критериев качества в зависимости от постановки задачи.

4 Заключение

Технология самосборки позволяет использовать достоинства алгоритмов искусственного интеллекта, построенных на биологическом прототипе важных систем организма человека: нейронной, иммунной и эндокринной, а также исследовать модифицированные алгоритмы на их основе для решения различных инженерных задач. Возможность регулирования важных этапов анализа производственных данных позволяет обеспечить гибкость и адаптивность программы. Исследования проводятся при поддержке Комитета науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан по гранту №AP23486386 «Разработка интеллектуальной технологии самосборки унифицированной искусственной иммунной системы для управления сложными объектами промышленной автоматизации с использованием нейроэндокринной системы» (2024-2026 г.г.).

Список литературы

1. Plathottam S. J. Artificial intelligence in manufacturing: Current trends, applications, and future directions // J. Adv. Manuf. Process. – 2023. – Vol. 5. – p. 1–17. – DOI: 10.1002/amp2.10159.

2. Serradilla O., Zugasti E., Rodriguez J., Zurutuza U. Deep learning models for predictive maintenance: a survey, comparison, challenges and prospects // Appl. Intell. – 2022. – Vol. 52, no. 10. – P. 10934–10964. – DOI: 10.1007/s10489-021-03004-y.

3. Rezvani Boroujeni S., Abedi H., Bush T. Enhancing Glass Defect Detection with Diffusion Models: Addressing Imbalanced Datasets in Manufacturing Quality Control // Computing and Decision Making. – 2025. – Vol. 2. – P. 687–707.

4. Balaji A., Shreyas S., Dhanasekaran P. Applications of artificial intelligence in manufacturing: a review // International Journal of Trendy Research in Engineering and Technology. – 2023. – Vol. 7, No. 1. – P. 26–34. – DOI: 10.54473/IJTRET.2023.7105.

5. Emami H., Fardi M., Azarnavid B. An enhanced seasons optimization algorithm for numerical optimization and engineering design // Scientific Reports. – 2025. – Vol. 15, No. 1. – Article 25675. – DOI: 10.1038/s41598-025-11626-2.

6. Baziri J. An overview of the nervous system // Surgery (Oxford). – 2021. – Vol. 39, No. 8. – P. 451–462. – ISSN 0263-9319. – DOI: 10.1016/j.mpsur.2021.06.012. – URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0263931921001411.

7. Stewart G. J. The Immune System / G. J. Stewart; introduction by D. A. Cooley. – Library Binding. – New York: Human Body: How It Works, 2009. – 1 v. – 128 p. ISBN-13 : 978-1604133721.

8. Hinson Raven J. P., Raven P., Chew S. L. The Endocrine System / J. P. Hinson Raven, P. Raven, S. L. Chew; ed. S. H. Hughes. – 3rd ed. – London: Elsevier, 2022. – 196 p. – ISBN 978-0-7020-8327-3.

9. Bahr J. M. The Neuroendocrine System / J. M. Bahr // In: Gold J. J., Josimovich J. B. (eds). Gynecologic Endocrinology. – Boston, MA: Springer, 1987. – P. 17–35. – ISBN 978-1-4612-9272-2. – DOI: 10.1007/978-1-4613-2157-6_2. – URL: https://doi.org/10.1007/978-1-4613-2157-6_2.

10. Antzer R. Neuroimmune interactions: from the brain to the immune system and vice versa // Physiological Reviews. – 2018. – Vol. 98, No. 1. – P. 477–504. – DOI: 10.1152/physrev.00039.2016. – PMID: 29351513. – PMCID: PMC5866360.

11. Maroto-Gómez M., Castro-González Á., Malfaz M., Fernández-Rodicio E., Salichs M. Á. Modeling neuroendocrine autonomic responses in embodied autonomous robots // Advanced Intelligent Systems. – 2022. – Vol. 5, No. 2. – Article 2200288. – DOI: 10.1002/aisy.202200288. – URL: https://doi.org/10.1002/aisy.202200288.

12. Yang X., Aldrich C. Optimizing control of coal flotation by neuro-immune algorithm // International Journal of Mining Science and Technology. – 2013. – Vol. 23, No. 3. – P. 407–413. – DOI: 10.1016/j.ijmst.2013.05.011.

13. Suki B., Bates J. H. T. Homeostasis and Repair // In: Mathematical Modeling of the Healthy and Diseased Lung / ed. by B. Suki, J. H. T. Bates. – Cham: Springer Nature Switzerland, 2025. – P. 131–151. – DOI: 10.1007/978-3-031-95322-4_6.

14. Газнюк Л.М., Липич Т.И., Липич В.В., Носков В.А. Гомеостаз как инструмент исследования технологических влияний на здоровье человека // Проблемы социальной гигиены, здравоохранения и истории медицины. – 2022. – Т. 30, № 5. – С. 753–760. – DOI: 10.32687/0869-866X-2022-30-5-753-760.

15. Duval A., Malliaros F. D. GraphSVX: Shapley value explanations for graph neural networks // Machine Learning and Knowledge Discovery in Databases: European Conference, ECML PKDD 2021, Part II. – Cham: Springer, 2021. – Vol. 21. – P. 302–318. – DOI: 10.1007/978-3-030-86520-7_19. – URL: https://doi.org/10.1007/978-3-030-86520-7_19.

16. Van Thieu N. PerMetrics: a framework of performance metrics for machine learning models // Journal of Open Source Software. – 2024. – Vol. 9, No. 95. – P. 6143. – DOI: 10.21105/joss.06143. – URL: https://doi.org/10.21105/joss.06143.

UDC 004.8:004.9:001.895 (574)

ENHANCING RELEVANCE IN SCIENTIFIC LITERATURE SEARCH: A SEMANTIC ANALYSIS APPROACH USING SENTENCE EMBEDDINGS

Seidazimov S.B.[1,2], Malikova F.U. [2], Zhilkishbayeva Z.A. [2], Zhumakhan N.[1]
[1]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan
[2]Kazakh National Women's Teacher Training University
Almaty, Kazakhstan
*e-mail: syreken.ss@gmail.com

Abstract: The escalating volume of scientific literature presents a formidable challenge to researchers seeking to stay informed and synthesize knowledge effectively. Traditional keyword-based search methods, inherently limited by their literal interpretation of queries, frequently yield imprecise or incomplete results. This report outlines a transformative shift towards semantic analysis, particularly through the application of sentence embeddings, as a superior approach to scientific literature search. It delineates the inadequacies of conventional methods, explores the foundational principles of semantic search, details the methodologies and architectural paradigms employing advanced Natural Language Processing (NLP) and Machine Learning (ML) techniques, and highlights recent advancements in embedding models. The discussion emphasizes how these semantic approaches enhance search relevance by understanding user intent and contextual meaning, thereby accelerating scientific discovery and fostering more profound knowledge synthesis.

1. Introduction

1.1 The information overload in scientific literature

The contemporary scientific landscape is characterized by an unprecedented and accelerating expansion of published research, spanning a multitude of disciplines from computer science to computational linguistics [1]. This exponential growth in scholarly output creates substantial difficulties for researchers striving to remain current with new developments, trace evolving research trends, and consolidate findings from an increasingly vast body of knowledge [1]. The sheer scale of this information makes it practically unfeasible for scholars to manually review and synthesize papers comprehensively, even with the aid of existing search tools and citation networks [1]. This constraint severely impedes large-scale automated analysis of research progress and obstructs the development of advanced artificial intelligence (AI) tools designed for literature synthesis and the identification of trends [1].

The challenge posed by this "information overload" extends beyond merely managing large datasets; it fundamentally represents a growing cognitive burden imposed upon researchers. This burden directly affects research efficiency, potentially decelerating the pace of scientific discovery and innovation. When researchers are unable to efficiently access and synthesize existing knowledge, their capacity to

conduct novel investigations is inherently constrained. Consequently, there is a pressing need for more intelligent, automated search solutions capable of alleviating this cognitive bottleneck and, in turn, accelerating scientific progress.

1.2 The paradigm shift: from keywords to semantics

The intrinsic limitations of conventional keyword-based search necessitate a fundamental reorientation towards methods capable of comprehending the deeper meaning and context embedded within scientific texts [3]. Semantic analysis, particularly through the application of sentence embeddings, offers a robust and transformative solution. This approach transcends surface-level lexical matching to capture conceptual similarity and infer user intent, thereby substantially improving the relevance of search results in complex scientific domains [4]. This evolution is critical for enabling more effective and intuitive information discovery.

This reorientation is more than a simple technological enhancement; it signifies a profound alteration in the fundamental interaction model between human users and information systems. It transitions from a human-to-machine translation model, where individuals must adapt their queries to the machine's literal understanding of keywords, to a more intuitive, human-like comprehension by the machine, where the system endeavors to grasp human intent and context. This bridging of the gap between human thought processes and machine language comprehension fundamentally transforms the research process from a mere "lookup" function to an exploratory endeavor [4, 6].

2. The inadequacies of keyword-based search

2.1 Lexical gaps: polysemy and synonymy

Keyword searches are inherently literal, retrieving terms wherever they appear in a document without regard for their specific contextual meaning [3]. This literal approach frequently leads to significant inaccuracies in retrieval.

Polysemy (Multiple Meanings): A single word can possess multiple distinct meanings. Keyword searches fail to disambiguate these meanings within unstructured text, often resulting in irrelevant results, commonly known as false positives. For example, a search for "AIDS" might erroneously include references to "hearing aids" alongside "Acquired Immune Deficiency Syndrome".[3] This significantly compromises the precision of search outcomes.

Synonymy (Missing Related Terms): Conversely, keyword searches often fail to retrieve highly relevant materials that utilize synonyms or conceptually related terms instead of the exact queried keyword, leading to false negatives [3]. This means researchers can inadvertently overlook crucial information, potentially leading to incomplete analyses or suboptimal decisions based on an incomplete knowledge base.[3] While some rudimentary systems may recognize plurals or perform stemming (e.g., "fish," "fishing," "fished"), comprehensive queries still demand that researchers account for every possible term and permutation, a task that is both impractical and time-consuming [3].

The presence of these "lexical gaps" is not merely a technical inconvenience; it represents a fundamental impediment to comprehensive and efficient information

discovery. This inherent limitation compels researchers into a tedious, iterative process of query refinement and manual sifting, diverting valuable time from actual research and potentially leading to an incomplete understanding of the current knowledge landscape [3].

2.2 Lack of contextual and intent understanding

Keyword searches are severely limited in their capacity to move beyond simple term co-occurrence to identify deeper conceptual connections or causal relationships between terms [3]. This often results in search outputs that contain all required keywords but lack a clear conceptual link, which is considered a special type of false positive [3].

Traditional systems cannot infer the user's underlying intent or the nuanced contextual meaning of terms. This limitation prevents them from retrieving information and concepts that have not been explicitly stated in the query, thereby restricting the scope of discovery [3]. This fundamental limitation underscores the static and literal nature of keyword search, standing in stark contrast to the dynamic, interpretive, and inferential nature of human information seeking. Scientific inquiry frequently involves exploring complex relationships, nuanced meanings, and implied contexts that keyword search is inherently incapable of facilitating. This deficiency can stifle deeper analytical processes and impede the generation of novel hypotheses.

2.3 Impact on precision and recall in scientific discovery

The cumulative effects of polysemy, synonymy, and the inability to understand context lead to a significant negative impact on both the precision (the proportion of retrieved documents that are relevant) and recall (the proportion of relevant documents that are retrieved) of scientific literature searches [3]. This means users are inundated with irrelevant results while simultaneously missing crucial pertinent information.

In critical fields such as biomedical research, drug discovery, or patent landscaping, this can have severe consequences. Researchers might inadvertently make decisions based on incomplete or misleading search results, potentially leading to wasted resources, delayed breakthroughs, or even erroneous scientific conclusions [3]. The direct consequence of compromised precision and recall extends beyond mere inconvenience; it poses a substantial risk of flawed research outcomes or missed opportunities. In the high-stakes environment of scientific discovery, this translates to tangible costs in terms of time, funding, and the potential for misdirection, underscoring the urgent need for more accurate and comprehensive retrieval methods.

Table 2.1 Comparison of Keyword vs. Semantic Search

Feature	Keyword Search	Semantic Search
Search Mechanism	Literal matching of terms	Conceptual matching, understanding of meaning and intent
Understanding of Query	Surface-level (lexical overlap)	Deep (intent, context, relationships)

Handling of Polysemy	Poor (returns irrelevant results, false positives)	Good (disambiguates meanings based on context)
Handling of Synonymy	Poor (misses related terms, false negatives)	Good (identifies related terms and concepts)
Contextual Understanding	Limited (focus on co-occurrence)	Deep (infers unstated information, causal relationships)
Precision	Often low	Improved
Recall	Often low	Improved (more comprehensive results)
User Effort	High (requires complex query formulation, refinement)	Lower (natural language queries, more intuitive)
Typical Applications	Basic lookup, simple information retrieval	Complex information retrieval, RAG, recommendations, knowledge discovery

3. Foundations of semantic search and sentence embeddings

3.1 Defining semantic search: intent and context

Semantic search fundamentally distinguishes itself from keyword search by prioritizing the understanding of the user's underlying intent and the contextual meaning of terms, rather than relying solely on literal word matching [3]. This advanced approach leverages a combination of machine learning (ML) and natural language processing (NLP) techniques, including sophisticated query analysis, the generation of vector embeddings, and the integration of knowledge graphs, to deliver highly relevant and conceptually aligned results [4].

The overarching goal of semantic search is to bridge the inherent gap between how humans conceptualize and express information and how machines traditionally process natural language. By understanding the nuances of human communication, semantic search enables machines to respond more accurately and intelligently to complex user queries [4]. The emphasis on "intent and context" signifies a profound shift towards more intelligent information retrieval systems that aim to replicate human cognitive processes in understanding language. This is not merely about finding documents that contain certain words, but about finding answers or insights that directly align with the user's underlying research question or information need, even if the exact keywords are not present.

3.2 The role of vector embeddings in representing meaning

Vector embeddings are dense, continuous numerical representations of textual content, which can range from individual words to entire sentences, paragraphs, or full documents, projected into a high-dimensional mathematical space [5]. The core principle underpinning their utility is that the spatial proximity of these embeddings within the vector space directly reflects their semantic similarity [5]. This means that words or sentences that are semantically similar are mapped closer together in this multi-dimensional space [4].

These vector representations have become foundational components in modern NLP, serving as the backbone for a wide array of applications, including text clustering, document classification, advanced information retrieval systems, and retrieval-augmented generation (RAG) pipelines [7]. The concept of "proximity reflecting semantic similarity" is the crucial mathematical bridge that translates the abstract nuances of human language into a computationally tractable format for machines. This transformation from discrete, symbolic words to continuous, numerical vectors enables sophisticated computational operations, such as distance calculations, that effectively mimic human understanding of conceptual relatedness, thereby facilitating much more powerful and nuanced search capabilities.

3.3 Transformer models: the backbone of modern sentence embeddings from tokens to dense vectors

Pre-trained transformer models, such as BERT, RoBERTa, LLaMA, and Qwen, form the technological backbone for generating high-quality sentence embeddings [8]. These models are designed to transform raw input text into dense vector representations that capture its semantic content [7].

The typical process involves a Transformer encoder that processes the input sequence. To delineate the sequence, special token delimiters like (start of sequence) and (end of sequence) are often appended. The hidden state corresponding to the token from the last layer of the encoder is then commonly extracted and considered as the embedding for the entire input sequence [8]. Alternatively, the token, originally optimized for the next sentence prediction task during BERT's pre-training, can be leveraged to capture a whole-sequence-level representation [11]. Prompting methods also offer a way to generate sentence embeddings; for example, a template like "This sentence: '[X]' means" can be used, where the input sentence replaces

[X], and the representation of the `` token from the model's final layer is used as the sentence embedding [11]

Capturing Surface vs. Implicit Semantics

Despite substantial advancements, a critical gap persists in current text embedding research: most models are primarily designed to capture surface-level semantics, such as lexical overlap, syntactic variation, and topical similarity, while largely neglecting deeper, implicit layers of meaning [7].

Implicit meaning encompasses complex linguistic phenomena, including pragmatics (what is implied but unsaid at the utterance level), stance-taking (the speaker's evaluative, relational, and intentional positioning), and sociolinguistics (how language encodes identity and cultural context) [7]. A classic example is "Sam quit smoking," which presupposes that Sam smoked before—an assumption that persists even under negation or interrogation [7]. Current models struggle with tasks requiring interpretive reasoning, speaker stance, or social meaning primarily because their training data rarely provides explicit supervision for implicit meaning, and existing benchmarks do not evaluate or reward its capture [7]. There is a strong call within the text embedding research community to move beyond surface-level semantics and

explicitly embrace implicit meaning as a core modeling objective. This necessitates a shift towards curating more linguistically grounded training data, developing benchmarks that evaluate deeper semantic and social understanding, and building embedding models that more faithfully reflect the complexity of human communication [7].

The distinction between surface-level and implicit semantics is profound and highlights a significant frontier for research. While current embeddings demonstrably improve relevance over keyword-based methods, their inherent inability to fully grasp implicit meaning means they still fall short of true human-level understanding. For scientific discourse, where subtle cues, unstated assumptions, or the specific position of a research paper can be crucial for accurate interpretation and contextualization, this gap is particularly critical. Addressing this gap will require a fundamental reorientation in both data curation and model evaluation.

4. Methodologies and System Architectures for Semantic Scientific Literature Search

4.1 The Semantic Search Workflow: Query to Retrieval

The general workflow for semantic search involves a series of interconnected steps that transform both user queries and documents into a common semantic space, enabling intelligent retrieval [4].

Query Analysis and Embedding Generation: The process begins with a user's query, which undergoes sophisticated query analysis. This step breaks down the query into its fundamental components, including keywords, entities, and phrases, utilizing advanced NLP techniques such as tokenization, part-of-speech tagging, and named entity recognition. These analyzed components are then transformed into high-dimensional vector spaces using powerful deep learning models, including BERT, word2vec, OpenAI's text-embedding-ada-002, and Hugging Face's gte-small [4].

Vector Databases and Efficient Similarity Search: Prior to querying, all documents within the corpus are pre-processed and their corresponding embeddings are stored in specialized vector databases, such as Weaviate or FAISS [5]. These databases are specifically optimized for efficient similarity searches across vast collections of high-dimensional vectors. To identify relevant documents, techniques such as cosine similarity are employed. This metric measures the cosine of the angle between the query vector and each document vector in the multi-dimensional space. A smaller angle, corresponding to a higher cosine similarity, indicates greater semantic alignment between the query's intent and the document's content.[4]

Ranking and Re-ranking Strategies: Following the initial retrieval, the identified documents are ranked based on their similarity scores, ensuring that the most semantically relevant documents appear at the top of the search results [5]. In more complex Retrieval-Augmented Generation (RAG) workflows, an additional re-ranking stage is often employed to further refine the order of retrieved documents. This can involve Deep Language Model (DLM) reranking, which offers superior performance but may be less efficient, or TILDE reranking, which prioritizes efficiency through query likelihoods [19].

This detailed workflow illustrates that semantic search is not a monolithic algorithm but a complex, integrated pipeline. The overall effectiveness and efficiency of such a system critically depend on the synergy and optimal configuration of each component, from the initial query analysis and embedding generation to the efficient storage in vector databases and intelligent ranking mechanisms. The selection and optimization of each stage directly impact the system's ability to deliver highly relevant results at scale.

4.2 Architectural Paradigms and Implementations

The application of semantic analysis in scientific literature search has led to the development of various systems, ranging from general-purpose semantic search engines to highly specialized platforms tailored for specific scientific domains and tasks.

General Semantic Search Systems:

- **searchthearxiv.com:** This platform serves as a practical example of a semantic search engine specifically designed for Machine Learning (ML) papers published on arXiv since 2012. It leverages OpenAI's text-embedding-ada-002 model to generate embeddings for both queries and papers, employing cosine similarity for efficient matching and ranking. A notable feature is its ability to find similar papers by directly inputting an arXiv link [16].
- **papers.app:** Another example, papers.app, performs semantic search for NeurIPS papers. It embeds all paper abstracts using gte-small from Hugging Face and retrieves papers that achieve an 80% or higher similarity match with the query embedding [17].

Specialized Scientific Literature Systems:

- **SemRank:** This framework is designed for scientific paper retrieval, addressing the challenge of capturing fine-grained scientific concepts. It combines LLM-guided query understanding with a concept-based semantic index. Papers are indexed using multi-granular scientific concepts, encompassing both general research topics and detailed key phrases, which significantly enhances retrieval accuracy [20].
- **NLP-KG:** A feature-rich system developed to support exploratory search within Natural Language Processing (NLP) literature. Beyond standard semantic search, NLP-KG incorporates conversational search, powered by a Retrieval-Augmented Generation (RAG) pipeline, and an "Ask this paper" feature, enabling Large Language Model (LLM)-based question-answering directly on full texts. Its core architecture is the Natural Language Processing Knowledge Graph (NLP-KG), which semantically links Fields of Study (FoS), publications, authors, and venues. The embeddings are stored in Weaviate, while the knowledge graph itself resides in Neo4j [6].
- **Semantic Search Helper:** This prototype application focuses on detecting semantic similarity in multi-item health-related questionnaires, aiding in data harmonization. It employs both SBERT and OpenAI's ADA embeddings, integrating various embedding-related algorithms such as clustering (K-nearest neighbors), dimensionality reduction (UMAP), topic discovery (BERTopic), and efficient similarity search (Faiss) [18].

- **CS-PaperSum & ARXIVDIGESTABLES:** While not standalone search systems, these represent crucial advancements in structuring scientific knowledge, which directly enable and enhance semantic search capabilities.
  - **CS-PaperSum:** A large-scale dataset comprising 91,919 computer science papers from 31 top-tier conferences, uniquely enriched with AI-generated structured summaries, such as key contributions, methodologies, and future work, produced using GPT-3.5. This structured data provides a richer source for semantic understanding than raw text, facilitating large-scale scientometric studies and AI-assisted research synthesis [1].
  - **ARXIVDIGESTABLES:** This framework and dataset enable the automatic synthesis of scientific literature into structured tables using Language Models. It addresses the sub-tasks of schema-generation, identifying relevant comparative aspects or columns, and value-generation, populating table cells, thereby facilitating structured comparative analysis of research papers [23].

The progression from general-purpose semantic search implementations, like searchthearxiv.com, to highly specialized systems, such as SemRank and NLP-KG, and the emergence of structured knowledge datasets, like CS-PaperSum and ARXIVDIGESTABLES, reveal a maturing field. This trend indicates a clear movement towards deeply understanding and leveraging domain-specific nuances, integrating diverse data types (text, concepts, graphs), and supporting complex user needs that extend beyond simple retrieval, such as exploratory search, conversational question-answering, and automated knowledge synthesis. This signifies a broader shift in scientific information systems from mere "information retrieval" to sophisticated "knowledge discovery" and "knowledge synthesis."

Table 4.1 Key Components of Semantic Search Systems

Component	Description	Example Technologies/Models
Query Analysis	Breaks down query into fundamental components (keywords, entities, phrases); Infers user intent beyond literal terms.	NLP approaches (tokenization, NER), Large Language Models (LLMs)
Vector Embeddings	Transforms textual content (words, sentences, documents) into dense numerical vectors; Represents semantic meaning where proximity indicates similarity.	BERT, SBERT, OpenAI's ADA, gte-small, Word2Vec, GloVe
Vector Database	Stores and indexes high-dimensional embedding vectors with associated metadata; Enables efficient approximate nearest neighbor (ANN) similarity search.	Weaviate, FAISS, Milvus, Neo4j (for Knowledge Graphs)
Similarity Metrics	Quantifies the semantic closeness between query and document embeddings; Identifies documents that align most closely with the query's intent.	Cosine Similarity

Ranking/Re-ranking	Orders retrieved documents by their relevance scores; Refines the initial set of retrieved results for optimal presentation.	Deep Language Model (DLM) reranking, TILDE reranking, advanced ranking algorithms
Knowledge Graphs (Optional but beneficial)	A structured network of entities and their relationships; Adds a layer of contextual understanding and reasoning by linking related concepts.	Neo4j

5. Advancements and Refinements in Sentence Embedding Models

5.1 Beyond Basic Embeddings: Token Aggregation and Post-Processing Techniques

The pursuit of optimal sentence representations from pre-trained transformer models is an active and evolving research area. This involves a diverse array of token aggregation and representation post-processing techniques designed to enhance the quality and utility of the generated embeddings.

Token Aggregation Methods: These techniques focus on how individual token embeddings from a sentence are combined to form a single, coherent sentence embedding.

- **Plain Embedding Averaging:** The most straightforward approach, involving simply summing or averaging the individual word vectors (token embeddings) within a sequence to derive a single vector for the entire text. This often serves as a baseline for comparison [11].
- **Special Tokens:** Utilizing specific tokens designed for sequence-level representation. For instance, the `` token in BERT, originally optimized for next sentence prediction, can be used to capture the whole-sequence-level representation [11].
- **Prompt-based Methods:** Engineering a prompt template, such as "This sentence: '[X]' means", where the input sentence [X] is inserted, and the final layer representation of the token is used as the sentence embedding [11]. Research indicates that averaging *all* tokens in the templated text, including prompt tokens and tokens, can sometimes outperform using only the `` token for tasks like clustering and classification [26].
- **Inverse Document Frequency (IDF) Weighting:** Assigning weights to token vectors based on their inverse document frequency in the corpus. This approach emphasizes terms that are more informative and less common, thereby contributing more significantly to the sentence's unique meaning [26].
- **Bias Removal:** Techniques that involve strategically dropping specific tokens, such as highly frequent words, punctuation, or subword tokens, to reduce noise and mitigate potential biases introduced during pre-training [26].

Representation Post-Processing Techniques: These methods are applied *after* the initial sentence embedding is generated to further refine its properties, particularly for improving performance on unsupervised tasks.

- **Normalization:**
  - **Z-score normalization:** Transforms the distribution of embeddings to achieve a zero mean and a unit standard deviation across all dimensions. This standardizes the data, making comparisons more consistent [10].
  - **Quantile normalization to uniform distribution (quantile-u):** Reshapes the data values of the embeddings according to a uniform distribution. This can be highly effective in regularizing the embedding space [10].
  - **Whitening:** A transformation that produces uncorrelated components, each with a variance of 1. It centers embeddings at the origin and decorrelates dimensions, effectively turning their covariance matrix into an identity matrix [10].
  - **Unit Norm Normalization:** Scaling individual sentence vectors to have a unit Euclidean norm. This standardizes the magnitude of the vectors, ensuring that similarity is based purely on direction [26].
- **All-But-The-Top (ABTT):** This method aims to remove dominant, often generic, directions in the embedding space that may not contribute to fine-grained semantic distinctions. It typically involves removing the top principal components from the embedding vectors [10].
- **Learning Post-processing:** In scenarios where accurate statistics for post-processing, such as mean or standard deviation, are scarce in the target domain, these parameters can be learned from larger, more general datasets, such as Wikitext-2, and then applied [10].

The wide array of token aggregation and post-processing techniques underscores the inherent complexity of distilling truly meaningful and context-aware embeddings from large pre-trained models. This suggests that the raw outputs of transformer models are often suboptimal for specific downstream tasks, particularly in diverse scientific contexts. This necessitates significant engineering and research effort to "shape" these representations for optimal performance, indicating an ongoing effort to probe and refine the "black box" nature of transformers to better understand and manipulate their internal representations of meaning [21].

5.2 Instruction-Following and Adaptive Embeddings

A significant limitation of many generic embedding models is their static and inflexible nature, which prevents them from effectively adapting to highly specific or dynamic task requirements [12]. Recent advancements have introduced the concept of "instruction-following text embedding," where the generation of embeddings can be dynamically conditioned on user-provided instructions. This allows the semantic space to be adjusted in real-time based on the specific aspects of text a user wishes to emphasize [12].

Notable examples include InstructOR, which concatenates user instructions with input texts and trains models using contrastive objectives, and GSTransform, a novel framework that efficiently adapts pre-computed embeddings in real-time to align with user instructions, thereby eliminating the need for costly re-encoding of the entire corpus for each new instruction [12]. Another promising refinement is "Contrastive Prompting (CP)," an inference-time intervention method that introduces an extra

auxiliary prompt. By contrasting with this auxiliary prompt, CP can steer Large Language Models (LLMs) to encode only the core semantics of a sentence into the embedding of its last token, effectively reducing the encoding of non-essential information like stop words. This method is "plug-and-play" and does not require additional data or fine-tuning [28].

This advancement signifies a crucial move towards truly user-centric and adaptive semantic search systems. Instead of operating within a fixed, pre-defined semantic space, the system can dynamically tailor its understanding of "relevance" based on explicit user guidance or the evolving context of a research inquiry. This flexibility is particularly crucial for scientific literature search, where research questions can be highly specific, multi-faceted, and require a nuanced, flexible interpretation of semantic similarity to yield truly relevant results.

Table 5.1 Overview of Sentence Embedding Extraction and Post-processing Techniques

Category	Technique	Description	Purpose/Benefit	Example Models/Context
Token Aggregation	Plain Averaging	Summing or averaging individual token vectors within a sentence.	Simplicity, serves as a common baseline for comparison.	General Transformer models (e.g., BERT)
	Special Tokens (,)	Using the final hidden state of specific tokens (e.g., BERT's) or tokens from prompt templates.	Designed to capture whole-sequence meaning, often from pre-training objectives.	BERT, Transformer models with prompting
	Prompting Methods	Employing specific text templates (e.g., "This sentence: '[X]' means") to guide the model in generating a sentence embedding.	Elicits specific semantic representations without fine-tuning.	BERT-based models, LLMs
	IDF Weighting	Applying Inverse Document Frequency weights to token vectors.	Emphasizes more informative and less common terms, reducing impact of stopwords.	Various embedding models, often combined with averaging
	Bias Removal	Strategically dropping highly frequent tokens, punctuation, or subword tokens.	Reduces noise and mitigates potential biases introduced during pre-training.	Applied to raw token embeddings from Transformer models
Representation Post-Processing	Z-score Normalization	Transforms embedding distributions to have a	Standardizes vector space for consistent comparisons and	Applied to sentence embeddings

		zero mean and unit standard deviation.	improved performance.	
	Quantile Normalization (uniform)	Reshapes embedding values to conform to a uniform distribution.	Improves statistical properties and distribution regularity of the embedding space.	Applied to sentence embeddings
	Whitening	Transforms embeddings to have uncorrelated components with unit variance.	Decorrelates dimensions for a more isotropic and less biased semantic space.	Applied to sentence embeddings
	All-But-The-Top (ABTT)	Removes dominant, generic directions (e.g., top principal components) from the embedding space.	Improves performance, especially in unsupervised tasks, by focusing on fine-grained differences.	Applied to sentence embeddings
	Unit Norm Normalization	Scales individual sentence vectors to have a unit Euclidean norm.	Standardizes vector magnitude, ensuring similarity is based purely on direction.	Applied to sentence embeddings
	Learning Post-processing	Deriving post-processing parameters from larger, general datasets when target domain data is scarce.	Enhances robustness and applicability in low-resource settings.	Applied when target domain statistics are limited (e.g., using Wikitext-2)

Conclusion

The exponential growth of scientific literature necessitates a fundamental evolution in how researchers discover and synthesize information. Traditional keyword-based search methods are demonstrably insufficient, plagued by lexical ambiguities, a lack of contextual understanding, and a consequent detrimental impact on both search precision and recall. These limitations impose a significant cognitive burden on researchers, hindering productivity and potentially leading to incomplete scientific insights.

Semantic analysis, powered by advanced Natural Language Processing and Machine Learning techniques, offers a compelling solution. By leveraging sentence embeddings derived from sophisticated transformer models, search systems can move beyond literal word matching to comprehend the deeper meaning, intent, and contextual nuances of scientific texts. This capability transforms the search experience from a laborious lookup into an intuitive exploration, enabling more relevant and comprehensive retrieval of information.

The methodologies employed in semantic search involve a complex, integrated workflow, encompassing query analysis, embedding generation, efficient storage in

vector databases, and intelligent ranking strategies. The emergence of specialized systems and structured knowledge datasets further underscores a maturing field that is increasingly focused on domain-specific understanding and advanced knowledge synthesis. Ongoing advancements in token aggregation, representation post-processing, and the development of instruction-following and adaptive embedding models continue to refine the precision and flexibility of these systems.

While significant progress has been made, particularly in capturing surface-level semantics, the challenge of fully grasping implicit meaning remains a critical frontier. Addressing this will require continued innovation in data curation and model evaluation. Ultimately, the transition to semantic analysis using sentence embeddings is not merely a technological upgrade but a pivotal shift towards more intelligent, user-centric scientific information systems that are essential for accelerating the pace of discovery and fostering a deeper understanding of the scientific landscape.

References

1. **CS-PaperSum: A Large-Scale Dataset of AI-Generated ...** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://www.arxiv.org/pdf/2502.20582
2. **The ACL OCL Corpus: Advancing Open Science in ...** – ACL Anthology, last accessed: September 13, 2025, https://aclanthology.org/2023.emnlp-main.640.pdf
3. **The Limitations of Keyword Search** | Copyright Clearance Center, last accessed: September 13, 2025, https://www.copyright.com/crc/wp-content/uploads/sites/2/CCC_Keyword-Search-Tip-Sheet_FNL_WEB.pdf
4. **What is semantic search? How it works, use cases & more**, last accessed: September 13, 2025, https://www.meilisearch.com/blog/semantic-search
5. **Semantic Search with Embedding Models** – Pickl.AI, last accessed: September 13, 2025, https://www.pickl.ai/blog/semantic-search-with-embedding-models/
6. **NLP-KG: A System for Exploratory Search of Scientific Literature in Natural Language Processing** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2406.15294v1
7. **Text Embeddings Should Capture Implicit Semantics, Not Just Surface Meaning** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/pdf/2506.08354
8. **Text and Code Embeddings by Contrastive Pre-Training** – OpenAI, last accessed: September 13, 2025, https://cdn.openai.com/papers/Text_and_Code_Embeddings_by_Contrastive_Pre_Training.pdf
9. **ESE: Espresso Sentence Embeddings** – OpenReview, last accessed: September 13, 2025, https://openreview.net/forum?id=plgLA2YBLH
10. **Extracting Sentence Embeddings from Pretrained Transformer Models** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2408.08073v1
11. **Extracting Sentence Embeddings from Pretrained Transformer Models** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2408.08073v2
12. **arxiv.org**, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2505.24754v1

13. **Language Models are Universal Embedders** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2310.08232v2
14. **Improved Universal Sentence Embeddings with Prompt-based Contrastive Learning and Energy-based Learning** – ACL Anthology, last accessed: September 13, 2025, https://aclanthology.org/2022.findings-emnlp.220.pdf
15. **Text Embeddings Should Capture Implicit Semantics, Not Just Surface Meaning** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2506.08354v1
16. **[P] searchthearxiv.com: Semantic search across more than 250,000 ...**, last accessed: September 13, 2025, https://www.reddit.com/r/MachineLearning/comments/106hxgk/p_searchthearxivcom_semantic_search_across_more/
17. **[P] Semantic search of Neurips papers : r/MachineLearning** – Reddit, last accessed: September 13, 2025, https://www.reddit.com/r/MachineLearning/comments/1izgxtb/p_semantic_search_of_neurips_papers/
18. **Semantic search helper: A tool based on the use of embeddings in ...**, last accessed: September 13, 2025, https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11795448/
19. **Searching for Best Practices in Retrieval ...** – ACL Anthology, last accessed: September 13, 2025, https://aclanthology.org/2024.emnlp-main.981.pdf
20. **Scientific Paper Retrieval with LLM-Guided Semantic-Based Ranking** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2505.21815v1
21. **CS-PaperSum: A Large-Scale Dataset of AI-Generated Summaries for Scientific Papers**, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2502.20582v1
22. **CS-PaperSum: A Large-Scale Dataset of AI-Generated Summaries for Scientific Papers** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/pdf/2502.20582
23. **ARXIVDIGESTABLES: Synthesizing Scientific ...** – ACL Anthology, last accessed: September 13, 2025, https://aclanthology.org/2024.emnlp-main.538.pdf
24. **arxiv.org**, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2506.09566v1
25. **Large Language Models Meet Knowledge Graphs for Question Answering: Synthesis and Opportunities** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2505.20099v1
26. **Extracting Sentence Embeddings from Pretrained ...** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/abs/2408.08073
27. **Linguistic Interpretability of Transformer-based Language ...** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/pdf/2504.08001
28. **Contrastive Prompting Enhances Sentence Embeddings in LLMs through Inference-Time Steering** – arXiv, last accessed: September 13, 2025, https://arxiv.org/html/2505.12831v1

ӘОЖ 004.922

QR КОДТАР МЕН МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ НЕГІЗІНДЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ІШКІ НАВИГАЦИЯЛЫҚ ЖҮЙЕНІ ӘЗІРЛЕУ

Танабаев А.Н.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
*e-mail: ar.tanabayev@aues.kz

Кіріспе

Қазіргі таңда ақпараттық технологиялар адамдардың күнделікті өмірінде ерекше орын алады. Смартфондар мен интернеттің кең таралуы ақпаратқа қолжетімділікті жеңілдетіп қана қоймай, адамның кеңістікте бағдар алу мүмкіндігін де айтарлықтай арттырды. Әсіресе ірі қоғамдық ғимараттарда – әуежайларда, теміржол вокзалдарында, университеттерде, ауруханаларда және сауда орталықтарында – адамдардың тез әрі ыңғайлы бағыт табуы аса маңызды.

Дәстүрлі шешімдер – ақпараттық тақталар, бағыттаушы белгілер немесе қызметкерлердің көмегі – кейде жеткіліксіз болып, адамдар адасып, уақыт жоғалтады. Әуежайдағы жолаушы рейске кешігуі мүмкін, студент аудиторияны таба алмай қиналады, ал науқас дәрігерді іздеуде артық уақыты кетеді. Бұл мәселелердің барлығы адам ағыны көп ғимараттарда бағыттау жүйелерін жетілдіру қажеттігін көрсетеді.

Соңғы онжылдықта шетелдік тәжірибеде ішкі навигация саласында әртүрлі инновациялық шешімдер ұсынылып келеді. Мысалы, Сингапурдағы Changi Airport әуежайы iChangi App қосымшасы арқылы жолаушыларға нақты уақыт режимінде карта мен бағыт ұсынады. Лондондағы Heathrow Airport арнайы Wi-Fi маяктарына сүйенген жүйені қолданса, Германиядағы Munich Airport ресми мобильді қосымшаны іске қосқан. Сонымен қатар, Жапония мен Оңтүстік Корея сияқты технологиялық дамыған елдерде сауда орталықтары мен метро станцияларында Bluetooth-маяктарға негізделген ішкі навигация жүйелері қолданылады.

Алайда мұндай жүйелердің ортақ кемшіліктері бар: олар қымбат инфрақұрылымды қажет етеді, тұрақты интернет байланысына тәуелді және міндетті түрде мобильді қосымшаны орнатуды талап етеді. Бұл жағдай пайдаланушылардың барлығына қолайлы бола бермейді. Мысалы, шетелдік турист үшін қосымша жүктеу немесе интернетке қосылу қиындық туғызуы мүмкін. Сондықтан қарапайым әрі әмбебап шешімдерге деген сұраныс артып келеді.

Қазақстанда мұндай деңгейдегі жүйелер әлі кеңінен енгізілмеген. Қазіргі уақытта көбінесе дәстүрлі бағыттаушы тақталар мен қызметкерлердің кеңесі қолданылады. Бұл өз кезегінде уақыттың тиімсіз жұмсалуына және пайдаланушы тәжірибесінің төмендеуіне алып келеді. Сондықтан жаңа

технологияларды пайдалана отырып, қолжетімді әрі тиімді жүйелерді әзірлеу өзекті болып отыр.

Осы тұрғыдан алғанда, QR-кодқа негізделген ішкі навигация жүйесі – тиімді әрі қолжетімді шешімдердің бірі. QR-код технологиясының артықшылығы – қарапайымдылығы, арзан шығыны және интернетке тәуелсіз жұмыс істей алуы. Ал машиналық оқыту элементтерін қосу жүйенің интеллектуалды мүмкіндіктерін арттырып, оны уақыт өте келе пайдаланушылардың қажеттілігіне бейімдеуге мүмкіндік береді.

Әдеби шолу

Әлемде навигация саласында бірнеше бағыт қалыптасқан:

GPS-навигация – ашық кеңістікте тиімді, бірақ ғимарат ішінде спутниктік сигнал әлсіз болғандықтан жұмыс істемейді.

Wi-Fi және Bluetooth маяктары – ғимарат ішінде тиімді шешім, бірақ орнату шығыны жоғары.

AR (Augmented Reality) жүйелері – камера арқылы бағыт көрсетеді, бірақ қуатты смартфонды қажет етеді.

QR-кодтар негізіндегі жүйелер – арзандығы мен қарапайымдылығы арқасында қолданыла бастады, бірақ ғылыми зерттеулер аз.

Жоғары оқу орындарына тоқталсақ, АҚШ-тағы MIT университетінде студенттерге арналған карта бар, бірақ QR-код қолданылмайды. Жапониядағы Tokyo University кампустың картасын QR-код арқылы ашады, алайда ол тек Google Maps сілтемесіне бағыттайды, интерактивті маршрут жоқ. Ұлыбританиядағы Cambridge University сайтында карта бар, бірақ ішкі навигация қарастырылмаған.

Осыдан байқайтынымыз: QR-кодтарды толыққанды ішкі навигациямен біріктіретін әмбебап интеллектуалды жүйе әлі жасалмаған. Бұл біздің зерттеуіміздің ғылыми жаңалығы болып табылады.

Мақсаты

Бұл зерттеудің басты мақсаты – QR-код технологиясы мен машиналық оқыту әдістерін біріктіру арқылы ішкі навигацияға арналған интеллектуалды жүйе құру, сондай-ақ оны әуежай, университет, аурухана, сауда орталығы сияқты адамдар көп шоғырланатын қоғамдық нысандарда тиімді пайдалануға бейімдеу.

Жобаланатын жүйе келесі міндеттерді орындауға бағытталған:

- пайдаланушыларға қосымша орнатпай-ақ, смартфон камерасы арқылы өз орнын анықтап, қажетті бағытты табуға мүмкіндік беру;
- дәстүрлі бағыттау жүйелерін (тақтайшалар, белгілер) толықтыра отырып, ақпараттың қолжетімділігін арттыру;
- адамдар ағынын оңтайлы бөлу арқылы ғимарат ішінде қозғалыстың тиімділігін арттыру;
- машиналық оқыту алгоритмдері негізінде жиі қолданылатын бағыттарды талдап, жүйені уақыт өте келе интеллектуалды түрде жетілдіру;

- Қазақстан жағдайына бейімделген қарапайым әрі қолжетімді смарт-навигация жүйесін ұсыну.

Осылайша, зерттеудің мақсаты тек жаңа жүйені әзірлеумен шектелмей, сонымен бірге пайдаланушы тәжірибесін жақсартуды, қоғамдық орындардағы қызмет сапасын арттыруды және отандық смарт-инфрақұрылымның дамуына үлес қосуды көздейді.

Міндеттері

1. Ішкі навигация саласында қолданылатын қазіргі шешімдерді талдау және олардың кемшіліктерін анықтау.

2. Жүйе архитектурасын құру: карта құрылымын цифрлық форматқа көшіру, нүктелерге QR-кодтарды орналастыру.

3. Пайдаланушыға смартфон камерасы арқылы QR-кодты сканерлеп, өзінің нақты орналасқан жерін анықтау мүмкіндігін беру.

4. Маршрутты графтар теориясы негізінде автоматты түрде есептеу.

5. Машиналық оқыту алгоритмдері арқылы жүйені жетілдіру: жиі қолданылатын бағыттарды талдау, QR-кодтардың орнын автоматты ұсыну, ең қысқа жолды таңдау.

6. Жүйені әуежайлар мен университеттерге бейімдеп, прототипін жасау.

Зерттеу әдістері

Зерттеу барысында келесі әдістер қолданылды:

Графтар теориясы – нүктелер арасындағы байланысты модельдеу және Дейкстра алгоритмі арқылы ең қысқа маршрутты табу.

QR-код технологиясы – Python тілінде qrcode кітапханасы арқылы кодтар генерациясы.

Веб-технологиялар – Flask фреймворкі, HTML, CSS және JavaScript көмегімен веб-интерфейс әзірлеу.

Leaflet.js кітапханасы – карта визуализациясы үшін.

Машиналық оқыту әдістері – пайдаланушы сұраныстарын жинақтап, жүйені автоматты түрде үйрету.

Нәтижелер мен талдау

Ұсынылып отырған жүйе пайдаланушыға қосымша орнатпай-ақ, тек смартфон арқылы QR-кодты сканерлеп, картаны ашуға мүмкіндік береді. Мысалы, әуежайда жолаушы «Тіркеу аймағында» орналасқан QR-кодты сканерлеп, «Шығу қақпасына» дейінгі бағытты алады. Университетте студент аудиторияны іздесе, дәліздегі QR-кодты сканерлеу арқылы қажетті бөлмеге дейінгі жолды көре алады.

Жүйенің басты ерекшелігі – қарапайымдылығы мен қолжетімділігінде. QR-кодтарды басып шығарып, ғимараттың кез келген бөлігіне орнатуға болады. Ал машиналық оқыту арқылы жүйе уақыт өте келе өздігінен жетіледі: мысалы, адамдар жиі жүретін бағыттарды қысқа жол ретінде ұсынуы мүмкін.

Алғашқы прототипті сынау барысында жүйе маршрут құрудың жылдамдығы мен ыңғайлылығын көрсетті. Дәстүрлі белгілерге қарағанда, QR-навигация пайдаланушыға уақытты үнемдеуге көмектеседі.

Қорытынды

Зерттеу нәтижесінде QR-кодтар мен машиналық оқыту негізінде ішкі навигацияның интеллектуалды жүйесі ұсынылды. Жүйенің негізгі артықшылықтары:

- смартфон арқылы қолжетімділік, қосымша орнату талап етілмейді;
- интернетке тәуелсіз локалды жұмыс режимін қолдау;
- әмбебаптық – әуежайда, университетте, ауруханада, сауда орталығында қолдану мүмкіндігі;
- интеллектуалды функциялар – жиі қолданылатын бағыттарды талдау, QR-кодтардың орнын оңтайландыру.

Бұл жоба Қазақстандағы смарт-инфрақұрылымның дамуына үлес қосады және болашақта «ақылды ғимарат» жүйелерімен біріктірілуі мүмкін.

Әдебиеттер тізімі

1. Changi Airport Group. iChangi App – Singapore, 2022.
2. A. Vasiliev. Indoor navigation technologies review. – Moscow: 2020.
3. Mitchel, J. Graph theory and shortest path algorithms. – Springer, 2019.
4. Tanaka, H. QR codes in public navigation. – Tokyo, 2021.

НАПРАВЛЕНИЕ «ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫЕ И КОСМИЧЕСКИЕ ТЕХНОЛОГИИ, РОБОТОТЕХНИКА»

СЕКЦИЯ 8 «СОВРЕМЕННЫЕ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫЕ, КОСМИЧЕСКИЕ И РОБОТОТЕХНИЧЕСКИЕ ТЕХНОЛОГИИ»

UDC 004.8:62-476:615.47-053.2

REQUIREMENTS DEFINITION AND SYSTEMATIC REVIEW FOR THE DEVELOPMENT OF A ROBOTIC ASSISTIVE DEVICE FOR CHILDREN WITH MOTOR IMPAIRMENTS

Sagynbayev N.N.[1], Abilgazy N.K.[2], Zhetenbayev N.T.[3]*
[1,2]Satbayev University, Almaty, Kazakhstan
[3]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: n.zhetenbaev@aues.kz

Introduction

Motor impairments in children result from conditions such as cerebral palsy (CP), traumatic brain injury, or neuromuscular diseases often lead to significant challenges in mobility, balance, and coordination. These impairments can hinder the development of motor skills, limit participation in daily activities, and reduce overall quality of life. Early and intensive rehabilitation is crucial for improving functional outcomes during the developmental window when the nervous system exhibits greater plasticity [1].

Robotic technologies have emerged as promising tools for enhancing the effectiveness and consistency of pediatric rehabilitation [2]. Compared to conventional therapy, robotic-assisted training can offer high-intensity, repetitive, and task-specific movement exercises with precise control over force, range, and feedback. Moreover, such systems can reduce therapist burden, standardize treatment protocols, and enable novel interaction paradigms, including gamified or adaptive control interfaces tailored to children.

However, designing robotic systems for children presents unique challenges. Unlike adult users, children vary widely in size, strength, and motor capacity, and they continue to grow over time. Additionally, emotional engagement, motivation, and comfort play a central role in the success of pediatric rehabilitation. Therefore, assistive devices for children must not only meet clinical and technical performance goals but also address user-centered factors such as safety, weight, wearability, and aesthetic appeal.

This work aims to define a structured set of design requirements for pediatric robotic rehabilitation systems and to identify gaps and trends in the current state of the

art through a systematic literature review. Particular attention is given to lower-limb robotic devices both end-effector and exoskeleton types designed or adapted for children with motor impairments. The resulting analysis forms the foundation for the conceptual design of a next-generation assistive robotic solution tailored to the pediatric population.

Requirements Definition

The development of robotic rehabilitation devices for children requires a structured approach to defining system requirements that reflect the anatomical, physiological, and psychological differences between children and adults. Unlike adults, children vary significantly in size and are continuously growing, which necessitates highly adaptable systems. They also have reduced hazard awareness and limited tolerance for discomfort, making safety, comfort, and engagement essential considerations.

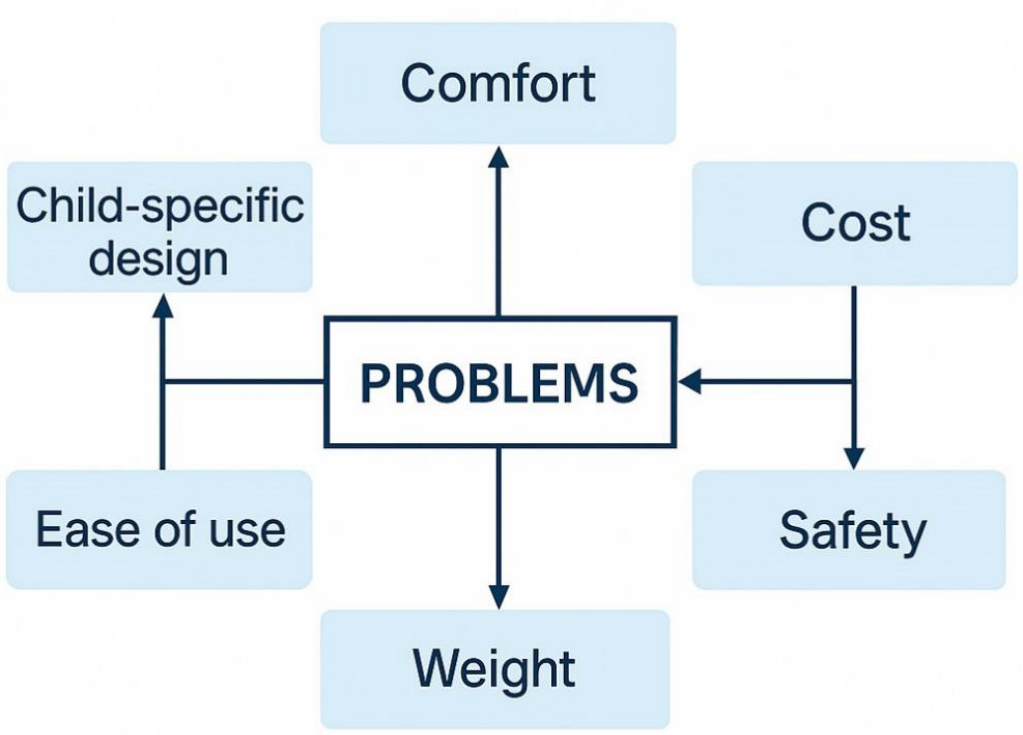

Fig. 1. - Problems for a Leg Exoskeleton Designed for Children's Walking Assistance

From a user-centered perspective, pediatric devices must accommodate a broad range of body sizes (typically from ages 5 to 18) and include adjustable components that can adapt to growth. Comfort is critical, requiring custom-fitted braces and skin-friendly materials to avoid irritation during prolonged use. Interfaces must be intuitive, enabling therapists or caregivers to configure and operate the system with minimal training. Motivation and adherence can be improved through playful aesthetics, game-like interactions, and designs that resemble sports gear rather than medical equipment.

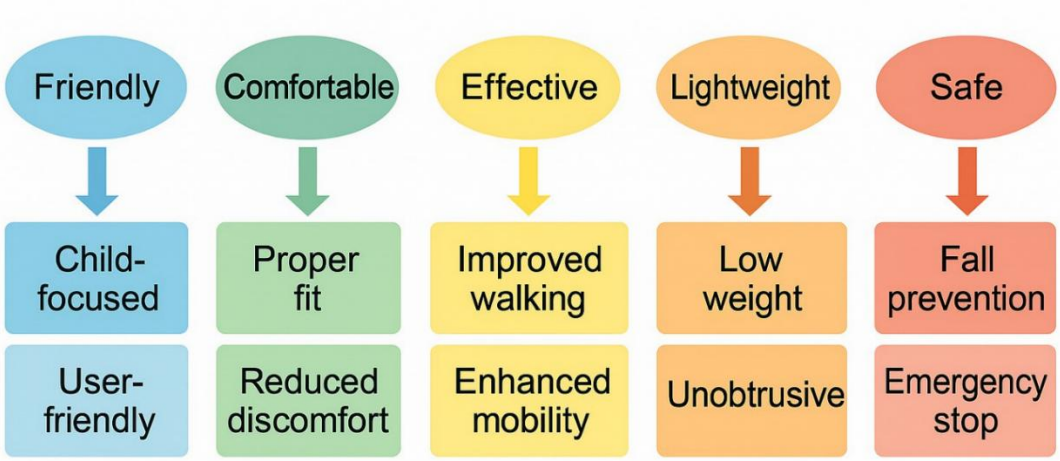

Fig. 2. - Requirements for a Leg Exoskeleton Designed for Children's Walking Assistance

From a technical perspective, robotic systems must be lightweight and well-balanced to reduce fatigue and prevent strain on the limbs. Actuation should support physiological ranges of motion and help smoothly and reliably. Safety can be enhanced through compliant mechanisms such as Bowden cables or series elastic actuators. The device should also be modular and portable, allowing usage not only in hospitals but also in schools or homes.

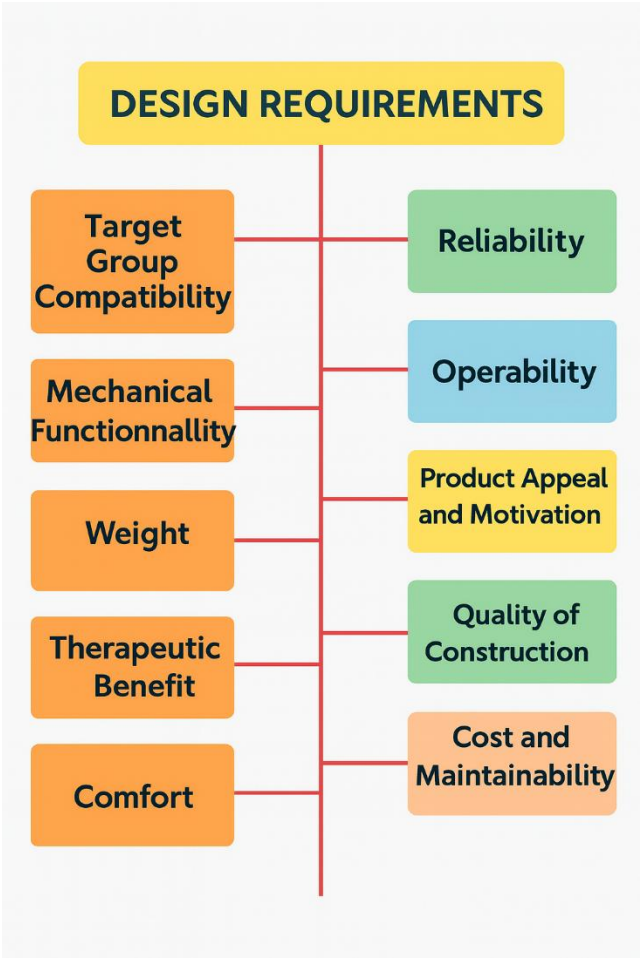

Fig. 3. - Design requirements for a robot to assist children with motor impairments.

From a clinical perspective, devices should support multiple rehabilitation strategies, including passive, active, assistive, and resistive modes. This flexibility allows therapy to be tailored to each child's impairment level and progress. The system should also allow collection of biomechanical or physiological feedback (e.g., force sensors or EMG) to adapt therapy and track outcomes.

Affordability and maintainability are critical for widespread adoption, especially in resource-limited settings. The design should enable cost-effective manufacturing, modular replacement of parts, and minimal operational complexity.

These combined clinical, technical, and user-focused requirements establish the foundation for developing a safe, adaptable, and effective robotic rehabilitation system for children. The overall design logic and related considerations are summarized in Figures 1-3.

Systematic Literature Review

A comprehensive review of robotic systems for pediatric lower-limb rehabilitation reveals an expanding yet still maturing field. Numerous robotic devices have been developed or adapted to support the motor rehabilitation of children with neuromuscular or neurological impairments. These systems were analyzed based on key technical and clinical parameters, including mechanical structure (end-effector or exoskeleton), targeted joint(s), degrees of freedom (DOFs), actuation method, training strategy (e.g., passive, active, assistive, resistive), human-computer interface (HCI), level of pediatric customization, and stage of development (prototype, clinical trial, or commercial).

The first category includes end-effector devices, which apply external forces at the distal limb segment (e.g., ankle or knee) to facilitate guided movement. These systems are typically easier to configure for multiple users and are predominantly used in clinical settings. A summary of representative devices is shown below:

Table 1. Lower Limb End-Effector Rehabilitation Robots for Children

System	Target Joint	DOFs	Actuator	Training Type	HCI Input	Pediatric Design	Development Stage
MOTOmed gracile [3]	Hip/ Knee	2	DC Motors	Passive/ Active/Assistive	Velocity-based	Yes	Clinical / FDA Approved
IntelliStretch [4]	Ankle	1	DC Motor	Passive–Resistive	Torque/ Velocity	No	Clinical / FDA Approved
Innowalk [5]	Hip/ Knee	2	Electric Motors	Passive	–	Yes	Clinical Use
NTU Taiwan [6]	Hip/ Knee	2	DC Motors	Passive	–	Yes	Prototype
3DCaLT [7]	Hip/ Knee	4	Cable-driven	Active–Resistive	Motion sensors	No	Clinical Trial
Paediatric ICARE [8]	Hip/ Knee	2	DC Motors	Active–Resistive	Speed	Yes	Feasibility Study

Pedbot [9]	Ankle	3	DC Motors	Active–Resistive	Position	Yes	Clinical Trial

The second category consists of wearable exoskeletons, which align with the user's skeletal structure and assist specific joints. These devices are better suited for overground mobility and integration into daily activities, though they often present challenges in terms of mechanical complexity, weight, and power demands. A representative set of pediatric exoskeletons is listed below:

Table 2. Lower Limb Exoskeleton Rehabilitation Robots for Children

System	Target Joint	DOFs	Actuator	Training Type	HCI Input	Pediatric Design	Development Stage
Lokomat [10]	Hip/ Knee	4	DC Motors	Passive Assistive	Impedance	Yes	Clinical / FDA Approved
HAL [11]	Hip/ Knee/ Ankle	6	DC Motors	Assistive	EMG + Footswitch	Yes	Clinical / Commercial
Univ. Verona [12]	Hip	2	Pneumatic	Assistive	Footswitch	Yes	Feasibility Study
PediAnklebot [13]	Ankle	3	DC Motors	Active Assistive	Impedance	Yes	Clinical Trial
Walkbot K [14]	Hip/ Knee/ Ankle	6	AC Motors	Passive Assistive	Impedance	Yes	Commercial / FDA
CPWalker [15]	Hip/ Knee	4	DC Motors	Passive Assistive	EEG / LRF	Yes	Clinical Trial
P.REX [16]	Knee	1	DC Motor	Assistive	Footswitch/ Position	Yes	Clinical Trial
P-Legs [17]	Hip/ Knee/ Ankle	6	DC Motors	Passive Assistive	Impedance	Yes	Prototype

Across both device types, the most commonly used actuators are DC motors due to their reliability and controllability. However, for pediatric applications, recent developments have shifted towards more compliant actuation technologies such as Bowden cables and Serial Elastic Actuators (SEAs), which offer safer, more adaptive interaction with smaller, weaker users. Pneumatic actuators have also been explored for their lightweight properties, although their reliance on external air sources limits portability.

In terms of training strategy, most devices support assistive or passive modes, with some allowing active or resistive training depending on the child's motor capacity. Importantly, child-specific motivation and engagement are rarely prioritized in the system architecture, though they play a critical role in the long-term success of rehabilitation.

Human-computer interfaces range from basic (e.g., velocity or impedance control) to more advanced methods such as EMG or EEG-triggered actions. These

interfaces not only enhance system responsiveness but also promote user involvement by interpreting voluntary movement with intent.

Despite technological progress, the review highlights several limitations across current systems:

– The lack of portable, home-usable systems restricts rehabilitation to clinical environments.

– Many devices remain heavy and complex, limiting usability for children with severe impairments.

– There is an evident deficiency of playful or game-based interaction, which is crucial for pediatric motivation.

– Adaptability to growth is addressed in only a subset of devices, posing challenges in long-term pediatric use.

Overall, while existing robotic systems demonstrate strong potential for enhancing pediatric motor rehabilitation, further innovation is needed to develop lightweight, child-friendly, and accessible technologies that can support intensive therapy both in clinical and home settings.

Discussion and Design Implications

The findings of the literature review reveal both significant progress and notable limitations in the current landscape of pediatric robotic rehabilitation technologies. While numerous systems demonstrate promising clinical potential, many fall short in addressing the unique needs of children, particularly in terms of adaptability, weight, comfort, and usability beyond clinical settings.

One of the main barriers to widespread adoption is the lack of lightweight, customizable, and cost-effective solutions. Most commercial exoskeletons and end-effector devices are designed with adult proportions in mind and require substantial modification to suit pediatric use. Additionally, many devices remain confined to hospitals or rehabilitation centers due to their bulky form factors, complex setup procedures, or power and safety limitations.

To address these challenges, the proposed development focuses on a novel pediatric lower-limb robotic device fabricated using Fused Deposition Modeling (FDM) 3D printing technology with Polyetheretherketone (PEEK) material. This approach offers several design advantages aligned with the requirements identified in the review:

– Weight Reduction and Custom Fit: PEEK provides a high strength-to-weight ratio and excellent mechanical properties, making it suitable for producing lightweight yet robust structural components. 3D printing allows for precise anthropometric customization based on individual child measurements, supporting ergonomic fit and improved comfort.

– Durability and Biocompatibility: PEEK is known for its chemical resistance, high-temperature stability, and biocompatibility, which are critical for safe prolonged use in physical therapy settings. These features also enable repeated use in multi-user clinical environments without performance degradation.

– Modularity and Rapid Iteration: FDM printing supports modular component fabrication, enabling rapid prototyping and design iteration. This is particularly important for pediatric users, whose growth requires frequent adjustments to device dimensions. Modular joints and braces can be easily replaced or reprinted without affecting the entire system.

– Portability and Scalability: The proposed system architecture emphasizes a compact and portable design, allowing for in-home rehabilitation and broader accessibility in low-resource environments such as schools or rural clinics. FDM printing further facilitates scalability by reducing manufacturing costs and enabling local production.

From a control perspective, the system will integrate an adaptive control interface suitable for various training modes (passive, active, assistive), with future provisions for incorporating EMG or IMU-based feedback. Soft actuation mechanisms and safety overrides (e.g., mechanical compliance, emergency stop) will be embedded to minimize the risk of injury, particularly given the fragility and reduced hazard awareness of pediatric users.

In summary, the combination of requirement-driven design and advanced additive manufacturing using PEEK opens promising directions for developing a new generation of child-centered rehabilitation robots. By focusing on lightweight structure, ergonomic comfort, adaptability, and cost-effective production, the proposed system aims to bridge the gap between research prototypes and clinically viable, widely adoptable pediatric solutions.

Conclusion

The study highlights the importance of establishing clear design requirements for pediatric robotic rehabilitation devices that consider children's unique anatomical, functional, and motivational needs. The systematic literature review demonstrated significant gaps in existing technologies, including limited portability, high weight, poor adaptability to growth, and lack of gamified interfaces to enhance engagement.

To overcome these limitations, the proposed concept leverages FDM 3D printing with PEEK material to produce lightweight, durable, and customizable components. This approach enables rapid prototyping, modular design, and scalability, supporting both clinical and home-based applications. Future work will focus on the detailed mechanical design, integration of adaptive control strategies, and experimental validation with pediatric users.

The proposed framework provides a pathway toward the development of affordable, user-friendly, and clinically effective robotic systems specifically tailored to children with motor impairments, bridging the gap between research prototypes and practical rehabilitation solutions.

Acknowledgments: This research was funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan within the framework of the program AP27508009.

References

1. Gonzalez A., Garcia L., Kilby J., McNair P. Robotic devices for paediatric rehabilitation: a review of design features. Biomed Eng Online. – 2021 – Sep 6.

2. Hall ML., Lobo MA. Design and development of the first exoskeletal garment to enhance arm mobility for children with movement impairments. Assist Technol. – 2018;30(5):251–8.

3. Damiano DL., Stanley CJ., Ohlrich L., Alter KE. Task-specific and functional effects of speed-focused elliptical or motor-assisted cycle training in children with bilateral cerebral palsy: randomized clinical trial. Neurorehabil Neural Repair. – 2017. pp. 736–45.

4. Chen K., Wu YN., Ren Y., Liu L., Gaebler-Spira D., Tankard K. Home-based versus laboratory-based robotic ankle training for children with cerebral palsy: a pilot randomized comparative trial. Arch Phys Med Rehabil. – 2016. pp. 1237–43.

5. Schmidt-Lucke C., Kaferle J., Rydh Berner BM., Ahlborg L., Hansen HM., Skjellvik Tollefsen U. Effect of assisted walking-movement in patients with genetic and acquired neuromuscular disorders with the motorised Innowalk device: an international case study meta-analysis. PeerJ. – 2019.

6. Wang F-C., Yu C-H., Chou T-Y. Design and implementation of robust controllers for a gait trainer. Proc Inst Mech Eng [H]. – 2009. pp. 687–96.

7. Wu M., Hornby TG., Landry JM., Roth H., Schmit BD. A cable-driven locomotor training system for restoration of gait in human SCI. Gait Posture. – 2011. pp. 256–60.

8. Burnfield JM., Buster TW., Pfeifer CM., Irons SL., Cesar GM., Nelson CA. Adapted motor-assisted elliptical for rehabilitation of children with physical disabilities. J Med Devices. – 2019.

9. Cleary K., Monfaredi R., Salvador T., Talari HF., Coley C., Kovelman S. Pedbothome: robotically assisted ankle rehabilitation system for children with cerebral palsy. IEEE 16th international conference on rehabilitation robotics (ICORR); – 2019.

10. Aurich-Schuler T., Grob F., van Hedel HJA., Labruyere R. Can Lokomat therapy with children and adolescents be improved? An adaptive clinical pilot trial comparing guidance force, path control, and FreeD. J Neuroeng Rehabil. – 2017.

11. Shimizu Y., Kadone H., Kubota S., Ueno T., Sankai Y., Hada Y. Voluntary elbow extension-flexion using single joint hybrid assistive limb (HAL) for patients of spastic cerebral palsy: two cases report. Front Neurol. – 2019.

12. Smania N., Gandolfi M., Marconi V., Calanca A., Geroin C., Piazza S. Applicability of a new robotic walking aid in a patient with cerebral palsy. Eur J Phys Rehabil Med.– 2011. pp. 135–40.

13. Germanotta M., Taborri J., Rossi S., Frascarelli F., Palermo E., Cappa P. Spasticity measurement based on tonic stretch reflex threshold in children with cerebral palsy using the PediAnklebot. Front Hum Neurosci. – 2017. pp. 277

14. Jin LH., Yang S-S., Choi JY., Sohn MK. The effect of robot-assisted gait training on locomotor function and functional capability for daily activities in children with cerebral palsy: a single-blinded, randomized cross-over trial. Brain Sci. – 2020. pp. 801.

15. Bayón C., Ramírez O., Serrano JI., Castillo MDD., Pérez-Somarriba A., Belda-Lois JM. Development and evaluation of a novel robotic platform for gait rehabilitation in patients with cerebral palsy: CPWalker. Robot Auton Syst. 2017. pp. 101–14.

16. Lerner ZF., Damiano DL., Bulea TC. The effects of exoskeleton assisted knee extension on lower-extremity gait kinematics, kinetics, and muscle activity in children with cerebral palsy. Sci Rep. – 2017. pp. 1–12.

17. Eguren D., Cestari M., Luu TP., Kilicarslan A., Steele A., Contreras-Vidal JL. Design of a customizable, modular pediatric exoskeleton for rehabilitation and mobility. 2019 IEEE international conference on systems, man and cybernetics (SMC); – 2019: IEEE.

UDC 004.94:621.865:621.9.048

FROM PROBLEMS TO DESIGN REQUIREMENTS: DEVELOPING THE UR3E ROBOT WITH TOPOLOGY OPTIMIZATION AND ADDITIVE MANUFACTURING

Nurbergenov D.E.[1], Nussibaliyeva A.B.[2], Yussupova S.A.[3], Zhetenbayev N.T. [4]*
[1,2,3,4]Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: n.zhetenbaev@aues.kz

Introduction

The UR3e robot is a widely used collaborative manipulator in industrial automation due to its flexibility, precision, and ease of programming. However, further improvements in its structural efficiency and reductions in manufacturing costs are necessary for more advanced applications. One of the key design challenges is to reduce the mass of the robot components while maintaining high stiffness and strength.

Topology Optimization (TO) is a mathematical approach that, for given boundary conditions, provides an optimal material distribution within a structure subjected to loads [1–2]. Applying to the structural components of the UR3e robot in combination with additive manufacturing (AM) technologies makes it possible to significantly reduce both mass and material waste while maintaining or even improving mechanical properties.

The purpose of this study is to analyze the existing structural limitations of the UR3e robot, define the functional and structural requirements for its optimized version, and propose a conceptual design framework that integrates topology optimization and additive manufacturing.

The paper is organized as follows: first, the main problems and limitations of the current UR3e design are analyzed; then the key requirements for the optimized robot structure are formulated; next, the proposed concept integrating TO and AM is presented; and finally, directions for future research are discussed.

Problem Analysis

The UR3e robot is a modern collaborative manipulator, but its design has several limitations that hinder further improvements in performance. One of the key factors is the mass-to-stiffness ratio. The structure of its links and fasteners is designed using traditional manufacturing methods, resulting in excessive mass of the components and increased inertial loads on the actuators. Reducing weight without losing stiffness is difficult due to the lack of optimal material distribution, which ultimately reduces energy efficiency and positioning accuracy.

Another important issue is ensuring mechanical strength and durability when the robot operates under maximum loads and high speeds. Individual components are subjected to significant bending and torsional stresses, while the materials used do not always provide the optimal combination of strength, stiffness, and lightness.

Additional limitations are associated with design and assembly features. The UR3e components were originally designed for conventional manufacturing processes, which restricts their geometric complexity. Production requires multiple sequential operations such as milling, drilling, and welding, which increases manufacturing cost and assembly time.

From a manufacturing perspective, there is a high production cost and a large amount of material waste during machining. Furthermore, the design has low flexibility for modifications, which complicates adapting the robot for specific tasks.

The use of additive manufacturing can eliminate most of these limitations. Metal 3D printing technologies enable the creation of complex geometries with lattice structures and internal channels that are not possible with traditional manufacturing. This provides opportunities for significant weight reduction of components while maintaining their stiffness and strength, as well as reducing the number of parts by integrating multiple functions into a single component. Thus, the integration of topology optimienableand additive manufacturing enables cost reduction, shorter production cycles, and improved design flexibility when upgrading the UR3e robot.

Table 1. Main Problems and Possible Solutions

Problem	Consequences	Potential Solution via TO and AM
Excessive mass of links	Increased inertial loads, low energy efficiency	Material distribution optimization, use of lattice structures
Limited stiffness	Loss of accuracy under loads, higher vibrations	Reinforcement of critical zones through TO
Manufacturing complexity	Increased production time and cost	3D printing with minimized number of manufacturing steps
Low design flexibility	High cost for modifications or redesign	Easy CAD redesign and printing of updated versions
High material waste	Increased manufacturing cost	Additive manufacturing with minimal waste

Design Requirements

To develop an optimized version of the UR3e robot, it is necessary to define a set of functional, structural, and technological requirements that will serve as the basis for the subsequent application of topology optimization and additive manufacturing.

The functional requirements include ensuring the necessary payload capacity (up to 3 kg), high positioning accuracy (error less than 0.1 mm), and the required range of motion in each joint. These characteristics define the overall operational parameters of the robot, which must not be degraded when reducing the mass of the structure.

The structural requirements are related to reducing the mass of the links and components while maintaining sufficient stiffness and strength. The optimized design must have an improved mass-to-stiffness ratio, which will reduce inertial loads and increase energy efficiency. It is important to ensure a uniform material distribution considering the areas of maximum stresses, which is achieved through topology optimization methods.

The technological requirements are aimed at using modern additive manufacturing methods, including Selective Laser Melting (SLM) or Electron Beam Melting (EBM). The choice of material (e.g., aluminum or titanium alloys) should consider both mechanical properties and compatibility with 3D printing technologies.

The key optimization criteria are reducing cost, decreasing mass, and increasing stiffness while maintaining all operational characteristics. To evaluate trade-offs, the cost–weight–stiffness trade-off approach is used to find the optimal balance between cost, weight, and stiffness.

Table 2. Design Requirements and Target Values

Requirement Category	Specific Requirement	Target Value / Optimization Goal
Functional	Payload capacity	≥ 3 kg
	Positioning accuracy	≤ 0.1 mm
	Range of motion	Same as the original UR3e design
Structural	Weight reduction	$\geq$ 20–30% compared to the original design
	Stiffness increase	10–20% improvement
	Optimal material distribution	Use of TO considering stress concentration
Technological	Additive manufacturing application	Use of SLM or EBM technologies
	Material selection	Aluminum or titanium alloys
	Reduction of manufacturing time	30–40% reduction in parts and operations
Optimization Criteria	Cost–weight–stiffness balance	Minimizing cost while maintaining performance

Figure 1 shows the basic configuration of the UR3e robot with an example of topology-optimized links. In the optimized version of the manipulator, certain link

segments have a lattice structure, which provides significant weight reduction while maintaining strength and stiffness. Such geometry becomes feasible through the application of topology optimization, which allows material redistribution according to the load paths, as well as through additive manufacturing for creating complex shapes. The highlighted segments illustrate the target areas for optimization when designing the new version of the UR3e.

Fig. 1. - UR3e collaborative robot arm with highlighted segments optimized using topology optimization.

Design Requirements

To improve the structural characteristics of the UR3e robot, it is proposed to integrate topology optimization (TO) and additive manufacturing (AM) methods. This approach makes it possible to develop lightweight and high-strength components by achieving an optimal material distribution within the robot's structural elements. TO is performed using specialized software such as SolidWorks Simulation, which allows consideration of realistic boundary conditions, loads, and stress zones.

Additive manufacturing, particularly technologies such as Selective Laser Melting (SLM) or Electron Beam Melting (EBM), enables the fabrication of components with complex geometries and internal lattice structures. This approach significantly reduces the mass of components, decreases the number of assembly elements, and shortens the production cycle. Suitable materials include aluminum or titanium alloys, which provide high specific strength and are compatible with 3D printing technologies.

An illustrative example of applying topology optimization to an industrial robot arm link is shown in Figure 2. The study [3] demonstrated that using topology optimization in combination with additive manufacturing can reduce the mass of a robotic arm component by approximately 50% while maintaining its mechanical strength. The optimized design removes excess material and improves the stiffness-to-weight ratio, which is especially important for increasing the robot's energy efficiency

and dynamic performance. This example highlights the potential of simulation-driven design methods for developing lightweight and high-performance robotic components.

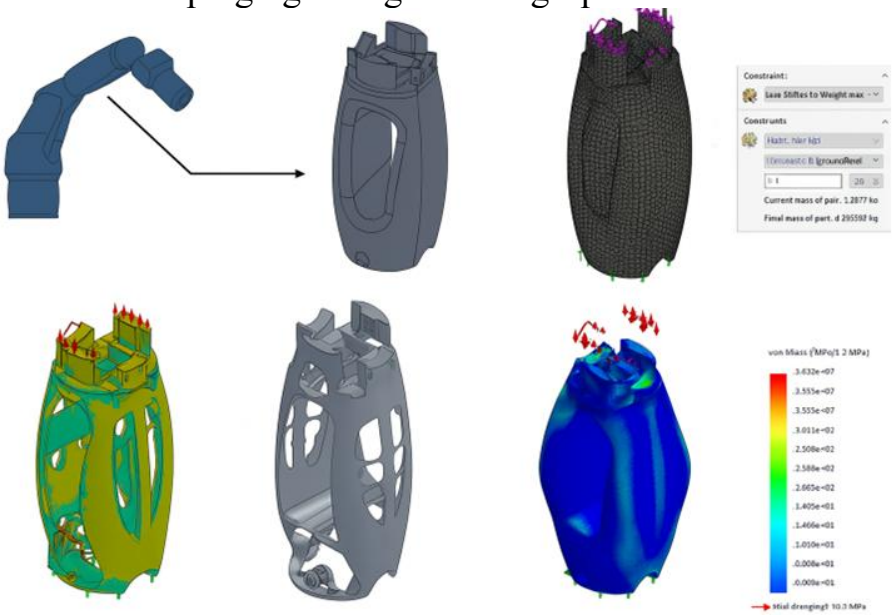

Fig. 2. - Example of a topology-optimized robot arm design and stress analysis [3].

The proposed concept consists of the following steps:

1. Creation of CAD models of the base UR3e links.
2. Performing topology optimization considering operational loads.
3. Developing an additive-oriented design of components, including internal lattice structures and the integration of multiple functions into a single part.
4. Fabricating prototypes using SLM/EBM and conducting mechanical testing.
5. Performing a comparative analysis of mass, stiffness, and cost relative to the original UR3e design.

Implementing this concept is expected to achieve a reduction in component mass of at least 20–30% compared to the original design, an increase in stiffness of 10–20%, and a decrease in the number of components by integrating multiple functions into single parts.

Conclusion

This work proposes an approach to improving the design of the UR3e robot by applying topology optimization and additive manufacturing. The conducted analysis has shown that the traditional design has excessive mass and limited possibilities for modification. Defining the requirements for the new design made it possible to determine the key parameters for enhancing the robot's efficiency.

The developed concept involves the use of topology optimization to redistribute material and reduce the mass of the links, as well as the application of additive manufacturing technologies to implement the optimized geometry. This approach enables a 20-30% reduction in component mass while maintaining or improving stiffness, along with a decrease in the number of components and the overall production cycle.

Future work will include numerical simulations, fabrication of prototypes using metal 3D printing, and experimental testing to validate the calculated results.

Acknowledgments: This research was funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan within the framework of the program AP27508009.

References

1. Dämmer G., Gablenz S., Neumann R., Major Z. – 2023. Design, Topology Optimization, and Additive Manufacturing of a Pneumatically Actuated Lightweight Robot. Actuators, 12, 266. https://doi.org/10.3390/act12070266

2. Bendsøe M.P., Sigmund O. – 2013. Topology Optimization: Theory, Methods, and Applications; Springer Science + Business Media: Norwell, MA, USA, 2013; ISBN 978-3-662-05086-6.

3. Kumaran M., Senthilkumar V. – 2021. Generative design and topology optimization of analysis and repair work of industrial robot arm manufactured using additive manufacturing technology. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering, 1012(1), 012036. https://doi.org/10.1088/1757-899X/1012/1/012036

УДК 621.785.53

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЕ ПАРАМЕТРОВ НА ФАЗОВЫЙ СОСТАВ И МИКРОТВЕРДОСТЬ АЗОТИРОВАННОЙ СТАЛИ 12Х18Н10Т ПОЛУЧЕННЫЙ МЕТОДОМ CVD

Курбанбеков Ш.Р., Абдужаппаров Ш.С., Калдар.Б.С., Камбарбеков.С.Х.
Международный Казахско-Турецкий Университет им. Ходжа Ахмет Ясауи,
Туркестан, 161200, Казахстан
e-mail address: shukurabdujapparov24@gmail.com

Аустенитные хромоникелевые стали отличаются высокой коррозионной стойкостью и хорошей технологической обрабатываемостью, благодаря чему находят широкое применение в различных отраслях промышленности. Однако их низкую механическую прочность невозможно повысить традиционными методами термической обработки. Эффективным способом повышения прочностных характеристик является субструктурное упрочнение, которое реализуется с применением современных технологий поверхностной пластической деформации, таких как ультразвуковая обработка в вакууме, вакуумный ультразвуковой удар, ультразвуковая ударная обработка и другие методы [1-5]. Наряду с ними, значительный интерес представляет метод химического осаждения из газовой фазы (CVD Chemical Vapor Deposition), позволяющий формировать равномерные и прочные покрытия при температурах 500–1000 °C. Такие покрытия обладают высокой устойчивостью к окислению, коррозии и действию высоких температур. При CVD-азотировании формируются нитриды (например, CrN, Fe_4N и др.), существенно повышающие микротвёрдость и износостойкость поверхности.

Азотирование по-прежнему остается одним из наиболее быстро развивающихся методов обработки поверхности. Развитие этого вида термохимической обработки направлено на изобретение повторяемых технологий, позволяющих получать оптимальные свойства для определенной группы металлических материалов в промышленных условиях. Важным элементом является также снижение себестоимости процесса, что связано с частичной заменой агрессивного и экологически вредного NH_3 на более дешевые и экологически чистые газы, такие как N_2 или H_2[6].

Цель данной работы - исследование процесса азотирования стали 12Х18Н10Т методом CVD, с последующим анализом микротвёрдости и фазового состава полученных покрытий.

Классическое газовое или ионное азотирование создаёт на поверхности слой твёрдых нитридов, значительно повышающих твёрдость и износостойкость стали[7]. Однако при азотировании нержавеющих сталей возникают особенности: высокое сродство хрома к азоту приводит к образованию нитридов хрома (CrN, Cr_2N), что может уменьшать содержание свободного Cr в матрице и снижать коррозионную стойкость стали. Поэтому в последние десятилетия активно исследуются режимы азотирования, позволяющие насыщать аустенит азотом без образования хромовых нитридов, за счет чего формируется пересыщенный твердый раствор азота в аустените, известный как расширенный аустенит или S-фаза [8]. Такой метастабильный слой S-фазы обладает очень высокой твёрдостью при сохранении коррозионной стойкости, поскольку хром остаётся растворе. Например, плазменное азотирование стали 12Х18Н10Т при ~400 °C приводит к образованию именно расширенного аустенита толщиной ~7-8 мкм с микротвёрдостью ~15 ГПа без каких-либо нитридных фаз.

В качестве материала исследования использовалась аустенитная коррозионностойкая сталь марки 12Х18Н10Т подвергались CVD - азотированию при различных параметрах которая показано на таблице 1.

Таблица 1. Параметры для азотирования стали 12Х18Н10Т методом CVD

№	Субстрат	Прекурсоры	Давление	Температура	Время
1	Сталь марки 12Х18Н10Т	Ar - 100 sscm N_2 - 300 sscm	$1{,}4*10^{-4}$	800 °C	15 мин 10 часов
2	Сталь марки 12Х18Н10Т	Ar - 100 sscm N_2 - 300 sscm	$1{,}4*10^{-4}$	800 °C	15 мин 8 часов

В результате термохимической обработки происходило насыщение поверхности азотом с формированием упрочнённого слоя. Изменение параметров процесса позволяло варьировать толщину и фазовый состав образующегося нитридного слоя, что напрямую влияло на его микротвёрдость.

Азотирование наносились методом CVD на установке CY-CVD1200-50-200-200-3TH-Q и турбомолекулярным насосом ZDF-3-PRO, оснащенной пультом управления, позволяющим точно регулировать давление подачи газа,

температуры и вакуума. На рисунке 1 представлена визуальная иллюстрация используемого оборудования.

Рис.1. - Внешний вид системы CVD

Оценка микротвёрдости покрытий осуществлялась по методу Виккерса с использованием микротвердомера HLV-1DT в соответствии с нормативными требованиями ГОСТ 9450-76[9]. Параметры нагрузки и времени выдержки подбирались с учётом необходимости точного измерения твёрдости покрытий без воздействия на подложку. Исследованный азотированный слой, полученный методом CVD, показал высокую микротвёрдость по сравнению с исходной сталью. Исходные значения микротвёрдости находились в диапазоне от 292 до 315 HV.

Все измерения рентгеновской дифракции проводились с использованием дифрактометра XPERT-PRO, оборудованного медным анодом (Cu) и источником излучения K-Alpha (λ = 1.5406 Å). Температура измерений составляла 25 °C, диапазон углов от 20.01° до 89.99°, с шагом 0.02° и временем набора данных 1 с.

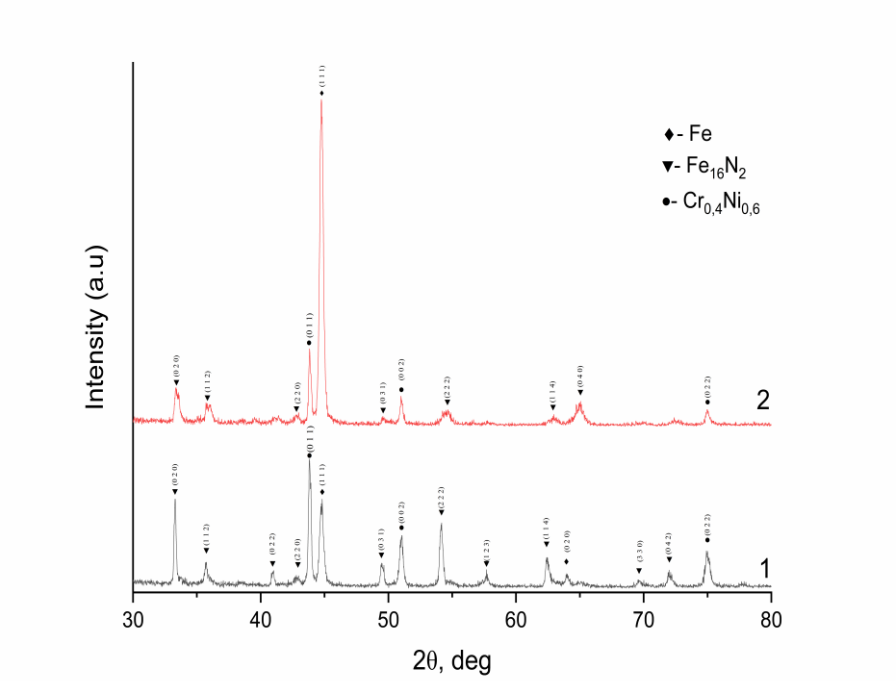

Рис.2. - Дифрактограммы азотирования 12Х18Н10Т

Данные рентгенофазового анализа после азотирование в подложке 12Х18Н10Т были на рисунке 2 показало наличие следующих фаз: Fe16N2, Fe, Cr0.4Ni0.6. Следует отметить, что образование нитридов повышает твёрдость и износостойкость азотированного слоя [10]. После анализа наблюдается образование метастабильной тетрагональной фазы $Fe_{16}N_2$, представляющей собой азотистый мартенсит нитридную фазу железа, возникающую в результате насыщения азотом. Данная фаза соответствует соединению $Fe_{16}N_2$ (иногда обозначается как Fe_8N) с упорядоченным размещением атомов азота в структуре железа [11]. $Fe_{16}N_2$ привлекает большой интерес из-за своих уникальных свойств - прежде всего высоких магнитных характеристик и твердости. Рассмотрим основные механические свойства этой фазы: тетрагональный нитрид $Fe_{16}N_2$ обладает очень высокой твёрдостью. Полученные результаты микротвёрдостных испытаний подтверждают эти выводы: микротвёрдость, измеренная по методу Виккерса при нагрузке 0,5 Н, варьировалась от 731 до 830 HV, что значительно превышает исходные показатели материала. Теоретические расчёты показывают, что $Fe_{16}N_2$ имеет относительно высокие упругие модули и, согласно критерию Пью, находится на грани раздела хрупкого/пластичного поведения. При оптимальном применении (например, тонкий поверхностный слой на вязкой основе) $Fe_{16}N_2$ обеспечивает значительное повышение твёрдости и износостойкости без снижения прочности конструкции.

В ходе работы было установлено, что метод CVD-азотирования эффективно повышает твёрдость стали 12Х18Н10Т за счёт формирования прочного нитридного слоя. Оптимальными условиями термохимической обработки являются температура 800 °C и выдержка 10 часов они обеспечивают высокую микротвёрдость при минимальных дефектах покрытия. Полученные результаты согласуются с литературными данными, подтверждая эффективность термохимического модифицирования поверхности стали 12Х18Н10Т для повышения её эксплуатационных характеристик.

Библиография:

1. Sun Y. Sliding wear behavior of surface mechanical attrition treated AISI 304 stainless steel. Tribology International, 2013, vol. 57, pp. 67–75. doi:10.1016/j.triboint.2012.07.015

2. Lee H., Kim D., Jung J., Pyoun Y., Shin K. Infl uence of peening on the corrosion properties of AISI 304 stainless steel. Corrosion science, 2009, vol. 51, iss. 12, pp. 2826–2830.

3. Mordyuk B.N., Prokopenko G.I. Ultrasonic impact peening for the surface properties' management. Journal of Sound and Vibration, 2007, vol. 308, iss. 3–5, pp. 855–866. doi: 10.1016/j.jsv.2007.03.054

4. Baraz V.R., Kartak B.P., Mineeva O.N. Osobennosti friktsionnogo uprochneniya austenitnoi stali s nestabil'noi γ-fazoi [Special features of friction hardening of austenitic steel with unstable γ-phase]. Metallovedenie i termicheskaya obrabotka metallov – Metal Science and Heat Treatment, 2010, no. 10, pp. 20–22.

5. Hajian M., Abdollah-zadeh A., Rezaei-Nejad S.S., Assadi H., Hadavi S.M.M., Chung K., Shokouhimehr M. Improvement in cavitation erosion resistance of AISI 316L stainless steel by friction stir processing. Applied Surface Science, 2014, vol. 308, pp. 184–192. doi: 10.1016/j.apsusc.2014.04.132

6. Frączek, T., Prusak, R., Michalski, J., Skuza, Z., & Ogórek, M. (2024). The Influence of Selected Process Parameters on the Efficiency of the Process of Gas Nitriding of AISI 1085 Steel. *Materials*, *17*(11), 2600. https://doi.org/10.3390/ma17112600

7. Sun, Y., & Bailey, R. (2023). Tribocorrosion Behavior of γ′-Fe_4N Nitride Layer Formed on Mild Steel by Plasma Nitriding in Chloride-Containing Solution. *Lubricants*, *11*(7), 281. https://doi.org/10.3390/lubricants11070281

8. Tang, D., Zhang, C., Zhan, H., Huang, W., Ding, Z., Chen, D., & Cui, G. (2023). High-Efficient Gas Nitridation of AISI 316L Austenitic Stainless Steel by a Novel Critical Temperature Nitriding Process. *Coatings*, *13*(10), 1708. https://doi.org/10.3390/coatings13101708

9. Harrison, R. (2015). Processing and Characterisation of ZrCxNy Ceramics as a Function of Stoichiometry via Carbothermic Reduction-Nitridation (Doctoral dissertation, Imperial College London).

10. Hubicki, R., Richert, M., & Wiewióra, M. (2020). An Experimental Study of Temperature Effect on Properties of Nitride Layers on X37CrMoV51 Tool Steel Used in Extrusion Aluminium Industry. *Materials*, *13*(10), 2311. https://doi.org/10.3390/ma13102311

11. Saito, T., Yamamoto, H., & Nishio-Hamane, D. (2024). Production of Rare-Earth-Free Iron Nitride Magnets (α″-Fe16N2). Metals, 14(6), 734. https://doi.org/10.3390/met14060734

UDC 004.932.2

REAL-TIME TRAFFIC SIGN RECOGNITION ON EMBEDDED ROBOTS: COMPARING LIGHTWEIGHT MODELS

Asset N.A., Utepbergenov I.T.
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named after Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan
e-mail: n.asset@aues.kz

Abstract

We study real-time traffic-sign recognition on TurtleBot3 using modern one-stage detectors. A ten-class dataset was captured with the onboard camera under varied viewpoints, distances, and lighting. YOLOv8 and YOLOv10 were trained and tested in two settings (five on-table and five on-track trials) using TP/TN/FP/FN counts and accuracy. Both models far surpassed the baseline (≈52%), reaching ≈92% average

accuracy. YOLOv8 achieved 100% on parking, tunnel, stop, intersection, and traffic light; YOLOv10 excelled on construction and left-turn, while right-turn remained hardest (70%/60%). We analyze directional confusions and propose focused data expansion, threshold tuning, augmentation, and light post-processing. The results show dependable TSR on low-cost robots, with data quality and class-specific handling key to closing the last gap.

1 Introduction

Artificial intelligence and computer vision underpin Industry 4.0, with real-time object detection essential for autonomy. Within this, traffic-sign recognition (TSR) enables vehicles/robots to obey speed limits, right-of-way, and warnings. Classical TSR (SIFT/SURF, color–shape) is brittle under lighting, occlusion, and scale changes. One-stage deep detectors (YOLO) address these limits; recent YOLOv8 and YOLOv10 improve features and efficiency for embedded platforms. Despite extensive work in automotive settings, educational robots like TurtleBot3 are less studied, though they are ideal constrained testbeds [1,2]. We implement and compare YOLOv8 and YOLOv10 for TSR on TurtleBot3 in a Mini-City track, using a 10-class dataset (directional, regulatory, warning) captured under varied viewpoints, distances, and lighting. Models are trained on this dataset and evaluated in two conditions: (i) static on-table, (ii) dynamic on-track (five trials each). Metrics include per-class accuracy, confusion matrices, and overall accuracy. The main contributions of this work are as follows:

- **Dataset and implementation:** 10-class TurtleBot3 TSR dataset; YOLOv8/YOLOv10 training and deployment.
- **Comparative evaluation:** standardized table/track trials vs. the course baseline.
- **Performance analysis:** both models reach ≈92% average accuracy vs. ≈52% baseline; directional signs remain the main weakness.
- **Practical improvements:** targeted data augmentation, threshold tuning, and light post-processing.

2 Related Work

2.1 Classical feature-based TSR

Early TSR systems used local descriptors—SIFT, SURF, and later ORB—that detect keypoints and match them to templates [9]. SIFT/SURF offer scale–rotation robustness but are compute-heavy [8]; ORB is far faster (binary features, rotation-invariant) and suitable for low-power devices, yet all three degrade under real-world variability (lighting, strong viewpoint changes, small signs)[9]. Their accuracy also depends on careful preprocessing/segmentation, which limits robustness in mobile robotics and motivated the shift to modern one-stage detectors. Public datasets accelerated progress: GTSRB (50k+ images, 43 classes) established classification baselines; TT100K (~100k images, 221 categories) brought large-scale detection in street views; the Mapillary Traffic Sign Dataset adds global diversity (tens of thousands of images, 300+ classes). These benchmarks expose challenges—class imbalance, tiny targets, occlusions—driving data-centric augmentation and more capable detectors [10].

2.2 One-stage deep detectors for real-time TSR

One-stage CNN detectors (the YOLO family) transformed TSR by performing single-pass, real-time detection with strong accuracy on embedded hardware [3,7]. YOLOv8 (Ultralytics) popularizes anchor-free heads and a streamlined train/infer pipeline, while YOLOv10 advances the speed–accuracy frontier with NMS-free training (consistent dual assignments) and lighter blocks that cut latency without sacrificing AP [4,5]. These traits make v8/v10 well suited to classroom robots and other edge devices. External benchmarks confirm that newer YOLO versions shift the latency–accuracy curve upward/left relative to earlier releases—hence our focus on YOLOv8 vs YOLOv10 in this work (see Figure 1a–b).

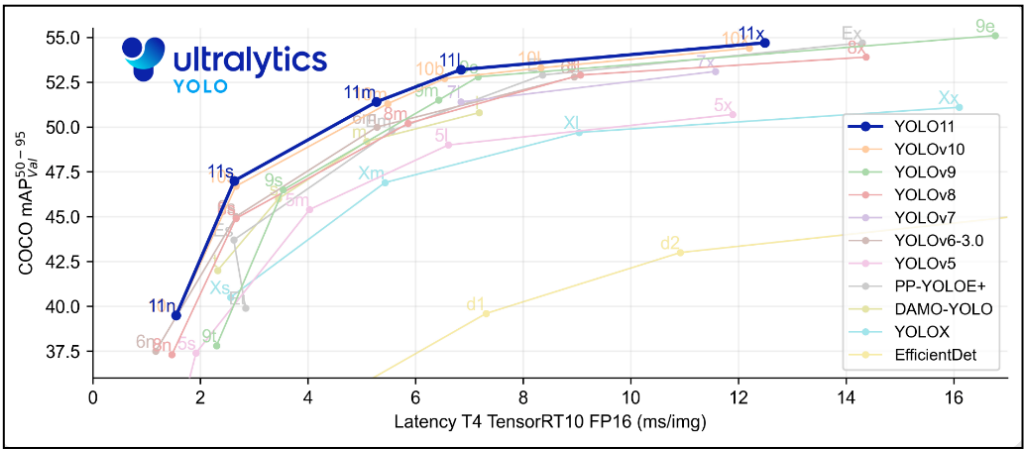

Fig. 1a. – The full Ultralytics YOLO family performance

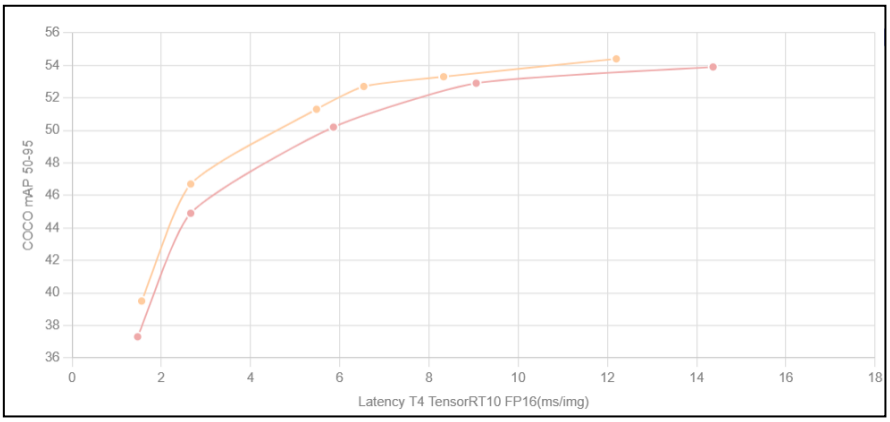

Fig. 1b. – Comparison of YOLOv8 vs. YOLOv10

Figure 1. External latency–accuracy benchmarks for YOLO on COCO. (a) Family trend: COCO mAP$_{50–95}$ vs TensorRT-FP16 latency on an NVIDIA T4 shows newer variants (v10/v11) improving the trade-off [10]. (b) Focused view comparing YOLOv8 vs YOLOv10 on the same axes; v10 attains higher mAP at equal or lower latency. External reference from Ultralytics; not our dataset or hardware.

TSR moved from keypoint templates to data-driven, real-time detectors. Public datasets exposed small-object and imbalance issues; modern YOLO variants address these with efficient designs. We therefore evaluate v8 vs v10 on TurtleBot3 under varied conditions.

3 Methodology

3.1 System overview

Our TSR pipeline runs end-to-end on a TurtleBot3 with a wide-angle camera and follows the sequence camera → preprocessing → YOLO detector → post-processing → decision output [6]. Images are resized and batched for inference; detections are returned as class-labelled boxes with confidences for ten traffic-sign categories. A schematic of this workflow (Fig. 2) mirrors the "Process of Traffic Sign Recognition" used in our implementation.

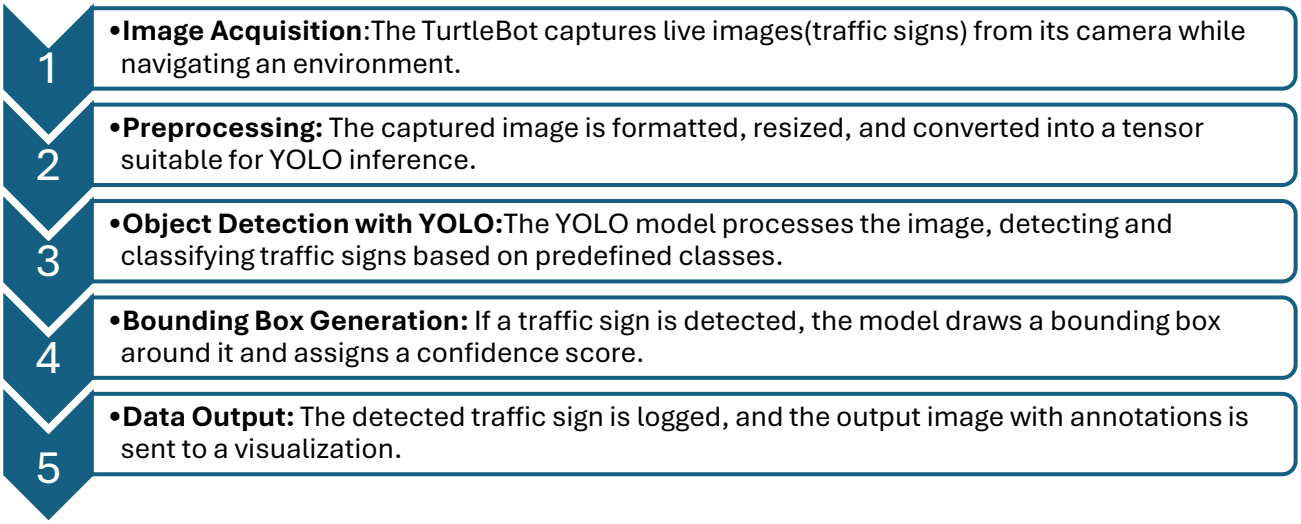

Fig. 2 – System pipeline

3.2 Dataset Collection and Preparation

We consider 10 classes representative of the Mini-City environment: construction, intersection, left, right, speed-50, speed-100, parking, stop, traffic-light, tunnel. These labels are encoded in the dataset config and used consistently for training and evaluation.

Fig. 3. – Class set collage

Images were captured with the TurtleBot3 camera under varied viewpoints, distances, and lighting in two locations: on-table and on-track. We collected ≈800

images, over-sampling difficult classes (left/right, construction, traffic light). All samples were manually annotated with YOLO-format bounding boxes.

Data follow the standard YOLO layout (images/, labels/) with class names/paths in config.yaml, ensuring 1:1 image–label mapping during training.

3.3 Detection Models

We compare YOLOv8n and YOLOv10s for real-time TSR on embedded hardware. Both are Ultralytics one-stage detectors trained on the same dataset for a fair, head-to-head comparison. YOLOv8 adopts an anchor-free head and streamlined train/infer pipeline (2023). YOLOv10 (2024) adds NMS-free training (consistent dual assignments) and lighter blocks, improving the accuracy–latency trade-off for small objects. These properties, highlighted in Section 2, make v8/v10 suitable for TurtleBot3.

3.4 Training Procedure

Training used Google Colab Pro (T4 GPU) and the Ultralytics pipeline. Both models were fine-tuned from pretrained weights on our dataset. Settings: YOLOv8n—65 epochs; YOLOv10s—80 epochs, batch 32, imgsz 640, AdamW (lr 0.002), freeze 10 layers. Augmentations: mosaic, flip 0.5, translate ±0.2, scale ≤0.6, HSV (h±0.02, s±0.8, v±0.5). We saved the best checkpoint by val loss and observed stable convergence without overfitting. Loss curves, F1–confidence sweep (threshold ≈ 0.6), train-batch mosaics, and sample predictions were monitored to validate learning.

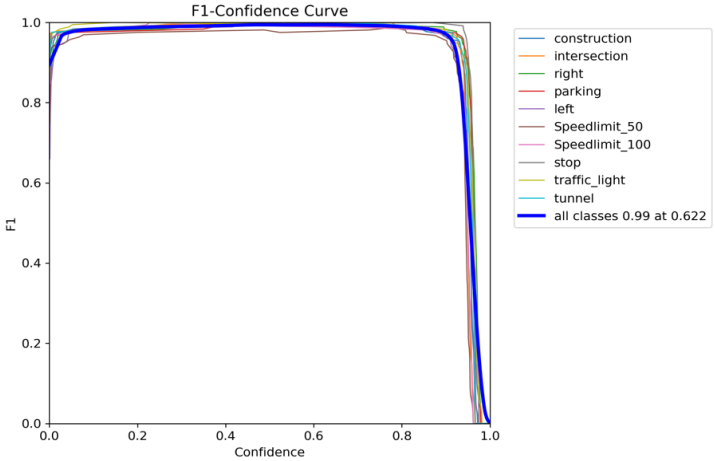

Fig. 4. – F1-Confidence Curve

Figure 4. F1–confidence curve for the best YOLO model on the validation split. The peak near conf ≈ 0.6 guided the confidence threshold used in our results.

4 Experimental Setup & Metrics

4.1 Evaluation Scenarios

We evaluate the trained models under two distinct scenarios to mimic both a controlled setting and a deployment setting:

(i) On-table tests: robot and signs on a tabletop, plain background; robot static; 5 trials with varied angle/distance.

(ii) On-track tests: robot drives the Mini-City track; realistic background; 5 laps.

Each trial records TP/FP/FN/TN per class and we aggregate over runs. Inference runs on TurtleBot3 Burger (Raspberry-Pi–class SBC + OpenCR). We use YOLOv8n / YOLOv10s for ~5–10 FPS real-time operation. Software: ROS for capture/control, Ultralytics YOLO API for detection.

4.2 Metrics

For each class we compute: TP (present & correctly detected), FN (present but missed), FP (false alarm), TN (correctly absent). We compute Accuracy for each class as the proportion of correct outcomes:

$$\text{Accuracy} = \frac{\text{TP} + \text{TN}}{\text{TP} + \text{TN} + \text{FP} + \text{FN}} * 100\%$$

where TP – true positives, TN – true negatives, FP – false positives, FN – false negatives. Because each run presents one instance, TN≈0, so accuracy mainly reflects detection success penalized by FP/FN. We also report overall accuracy (mean across classes). While precision/recall or mAP are common, we use accuracy to match the course baseline. Definitions are applied consistently to the baseline, YOLOv8, and YOLOv10.

5 Results

5.1 Baseline performance (existing model)

The course baseline (older YOLO) shows highly uneven accuracy across classes. It is solid on STOP (80%) and Traffic Light (100%), but fails on Intersection (0%) and Construction (0%); Left/Right are each 40%. Overall accuracy is ≈50–52%. The error pattern (see Table 1) combines misses (FN) and false alarms (FP)—especially many FPs for Intersection/Construction—which indicates poor robustness to background clutter and shape/pose variation. With TN≈0 in this setup (one instance per class per run), accuracy mainly reflects detection success. These limitations motivated a larger dataset and modern detectors.

Table 2: Test Results of the Existing Model

	Park	Tunnel	Stop	Intersection	Construction	50	100	Light	Left	Right
TP	5	7	8	0	0	8	6	10	4	4
TN	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	2	2	1	10	10	2	4	0	6	6
FN	3	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Accuracy	50 %	70%	80 %	0%	0%	80 %	60 %	100 %	40 %	40%

5.2 YOLOv8 results

YOLOv8 delivers a step-change in performance: 100% on Parking, Tunnel, Stop, Intersection, Traffic Light; 90% on Construction and Speed-50; 100% on Speed-100. Directional arrows remain harder (Left 80%, Right 70%). Performance was consistent

across both table and track trials, using a confidence threshold around 0.6 chosen from the F1–confidence sweep. Typical errors were left↔right confusions at oblique angles. Mean accuracy is ≈92%, a major jump from ~52%.

Table 3: Test Results of YOLOv8

	Park	Tunnel	Stop	Intersection	Construction	50	100	Light	Left	Right
TP	10	10	10	10	9	9	10	10	8	7
TN	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2
FN	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1
Accuracy	100 %	100 %	100 %	100%	90%	90 %	100 %	100 %	80 %	70 %

5.3 YOLOv10 results

YOLOv10 matches the overall average (≈92%) and leads on several classes: 100% on Construction, Speed-50/100, and Left. It scores 80% on Intersection and Traffic Light, and 60% on Right. Compared with YOLOv8, v10 appears more stable on textured/triangular signs (Construction) and on Left arrows, but both models share the same weak point on Right.

Table 4: Test Results of YOLOv10

	Park	Tunnel	Stop	Intersection	Construction	50	100	Light	Left	Right
TP	10	10	10	8	10	10	10	8	10	6
TN	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
FP	0	0	0	2	0	0	0	3	0	3
FN	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Accuracy	100 %	100 %	100 %	80%	100%	100 %	100 %	80 %	100 %	60 %

5.4 Aggregate comparison and observations

Across all ten classes, YOLOv8/v10 ≈92% vs baseline ≈52%—about 5× fewer errors. Gains are uniform: signs that were already easy (Stop, Tunnel) become perfect, and previously failing classes (Construction, Intersection) recover to 90–100%. The residual gap is concentrated in directional signs, especially Right, consistent with viewpoint/scale sensitivity and fewer labeled examples. Figure 5 (line graph) visualizes these trends; Table 5 lists exact values. YOLOv8 is stronger on Intersection, YOLOv10 on Construction/Left; both are near-perfect elsewhere, confirming that modern one-stage detectors are reliable on TurtleBot3 for TSR.

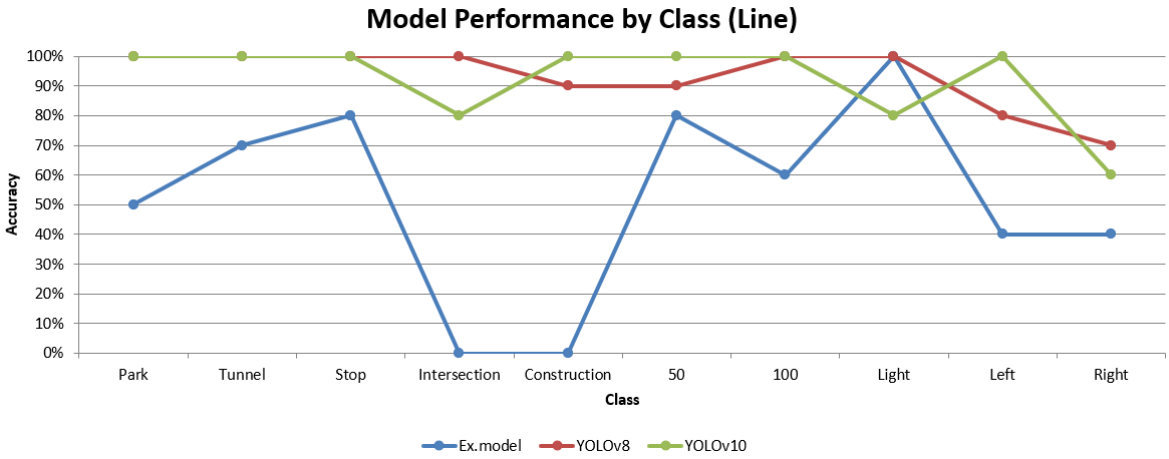

Figure 5: Per-class accuracy on our dataset (Existing, YOLOv8, YOLOv10).

	Park	Tunnel	Stop	Intersection	Construction	50	100	Light	Left	Right
Ex.model	50 %	70%	80 %	0%	0%	80 %	60 %	100 %	40 %	40 %
YOLOv8	100 %	100 %	100 %	100%	90%	90 %	100 %	100 %	80 %	70 %
YOLOv10	100 %	100 %	100 %	80%	100%	100 %	100 %	80 %	100 %	60 %

Table 5: Model Performance Comparison (Accuracy % per class).

6 Conclusion

I replaced a classical TSR baseline with modern one-stage detectors on TurtleBot3 and achieved a substantial accuracy gain. Using a 10-class dataset collected in on-table and on-track settings, YOLOv8 and YOLOv10 reached ≈92% average accuracy versus ≈52% for the baseline, with near-perfect results on most classes (e.g., Stop, Tunnel, Parking, Speed-100). The main remaining weakness is the Right-turn sign. Practical remedies include targeted data expansion for Left/Right, stronger perspective/motion-blur augmentation, class-wise confidence thresholds, and a lightweight verification of arrow orientation with simple temporal smoothing—all addable without larger models.

The pipeline—camera → YOLO → minimal post-processing—proved feasible for real-time use on low-cost hardware. Next steps are to report precision/recall or mAP and FPS/latency on-device, expand sign types and scenes, try newer YOLO releases, and export to TensorRT/FP16 for extra efficiency. Overall, contemporary YOLO detectors are reliable and deployable for embedded TSR and provide a clear path toward zero-failure operation.

List of references

1. ROBOTIS, “TurtleBot3: Traffic-sign detection,” *ROBOTIS e-Manual*, Online. Available: https://emanual.robotis.com/docs/en/platform/turtlebot3/autonomous_driving/#traffic-sign-detection (accessed Sep. 7, 2023).

2. R. Amsters and P. Slaets, “TurtleBot3 as a robotics education platform,” in *Robotics in Education (Advances in Intelligent Systems and Computing)*, M. Merdan, W. Lepuschitz, G. Koppensteiner, R. Balogh, and D. Obdržálek, Eds. Cham: Springer, 2020, pp. 170–181.

3. J. Redmon and A. Farhadi, “YOLOv3: An incremental improvement,” arXiv, Apr. 2018. Available: https://arxiv.org/pdf/1804.02767

4. J. Terven and D. Cordova-Esparza, “A comprehensive review of YOLO: From YOLOv1 and beyond,” arXiv, Apr. 2023. Available: https://arxiv.org/pdf/2304.00501

5. M. Hussain, “YOLO-v1 to YOLO-v8: The rise of YOLO and its complementary nature toward digital manufacturing and industrial defect detection,” *Machines*, vol. 11, no. 7, p. 677, 2023. doi: 10.3390/machines11070677.

6. R. Girshick, J. Donahue, T. Darrell, and J. Malik, “Rich feature hierarchies for accurate object detection and semantic segmentation,” in *Proc. CVPR*, 2014, pp. 580–587. doi: 10.1109/CVPR.2014.81.

7. O. Hmidani and E. M. Ismaili Alaoui, “A comprehensive survey of the R-CNN family for object detection,” in *Proc. CommNet*, 2022, pp. 1–6. doi: 10.1109/CommNet56067.2022.9993862.

8. E. Karami, M. Shehata, and A. Smith, “Image identification using SIFT algorithm: Performance analysis against different image deformations,” arXiv, Oct. 2017. Available: https://arxiv.org/pdf/1710.02728

9. E. Rublee, V. Rabaud, K. Konolige, and G. Bradski, “ORB: An efficient alternative to SIFT or SURF,” (online resource; accessed Aug. 22, 2023).

10. F. K. Noble, “Comparison of OpenCV’s feature detectors and feature matchers,” in *Proc. 23rd Int. Conf. on Mechatronics and Machine Vision in Practice (M2VIP)*, 2016. doi: 10.1109/M2VIP.2016.7827292.

ӘОЖ 49.03.03

ҚАЙТА КОНФИГУРАЦИЯЛАНАТЫН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БЕТТЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫ МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ КӨМЕГІМЕН СУАСТЫ БАЙЛАНЫСЫНДА ҚОЛДАНУ

Асымов Д.Э., Хизирова М.А., Касимов А.О.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы қ., Қазақстан
*e-mail: d.assymov@aues.kz , m.khizirova@aues.kz , a.kasimov@aues.kz

1 Негізгі мәтін

Суасты байланысы соңғы онжылдықтарда ғылыми-зерттеу, қорғаныс, экологиялық мониторинг және теңіз индустриясы салаларында маңызды рөл атқарады. Дәстүрлі суасты байланыс жүйелері көбіне дыбыс толқындарына негізделген, себебі электромагниттік толқындар судың ішінде тез әлсірейді.

Алайда акустикалық байланыс арналарында өткізу қабілеті шектеулі, кідіріс үлкен, ал көпсәулелі таралу мен шу деңгейі жоғары болып келеді. Осыған байланысты жаңа буын технологияларын енгізу қажеттілігі туындауда.

Реконфигурацияланатын интеллектуалды беттер (RIS) — электромагниттік немесе акустикалық толқындардың таралу ортасын белсенді түрде басқара алатын инновациялық шешім [1]. RIS құрылғылары көптеген шағын пассивті немесе жартылай белсенді элементтерден тұрады және әрбір элемент толқынның фазасын, амплитудасын немесе поляризациясын өзгертуге қабілетті. Бұл технология сымсыз жерүсті және спутниктік байланыс жүйелерінде тиімділігін дәлелдеп үлгерді. Ендігі кезекте RIS-ті суасты ортаға бейімдеу және машиналық оқыту әдістерімен біріктіру ерекше қызығушылық тудыруда.

Машиналық оқыту (МО) арнаның параметрлерін алдын ала бағалау, RIS конфигурациясын дер кезінде өзгерту, шумен күресу және энергия тиімділігін арттыруда үлкен мүмкіндіктер береді. Осылайша RIS пен МО-ның үйлесуі суасты байланысы үшін жаңа сапалық деңгейге шығуға мүмкіндік береді.

Суасты орта — физикалық тұрғыдан күрделі және үнемі өзгеріп тұратын орта. Толқындардың таралуына температура, тұздылық, қысым, ағындар және су түбінің бедері әсер етеді. Бұл факторлар сигналдың әлсіреуін, кідірісін, жиіліктік дисперсиясын және фазалық бұрмалануын арттырады. Дәстүрлі арналарды модельдеу әдістері мұндай жағдайларда толық дәлдік бермейді, ал статикалық параметрлерге сүйенетін жүйелер оңтайлы жұмыс істей алмайды.

RIS технологиясы бұл мәселелерді азайтуға көмектесе алады. Суасты ортаға бейімделген RIS элементтері толқынның таралуын бағыттап, шағылысқан сигналдарды күшейтіп, көпсәулелі әсерлерді реттей алады. Мысалы, автономды суасты аппараттар мен датчиктерден келетін сигналдарды белгілі бір бағытқа фокус жасау арқылы қабылдағыштағы қуат деңгейін арттыруға болады.

Машиналық оқыту әдістерін қосу RIS элементтерін басқаруды автоматтандыруға мүмкіндік береді. Нақты уақыттағы деректерді пайдалана отырып, МО алгоритмдері арна жағдайын болжап, RIS элементтерінің фазасын, амплитудасын немесе бағытталуын оңтайлы реттейді. Бұл тәсіл қабылданған сигналдың сапасын жақсартып, жүйенің өткізу қабілетін ұлғайтады, ал энергия шығынын азайтады.

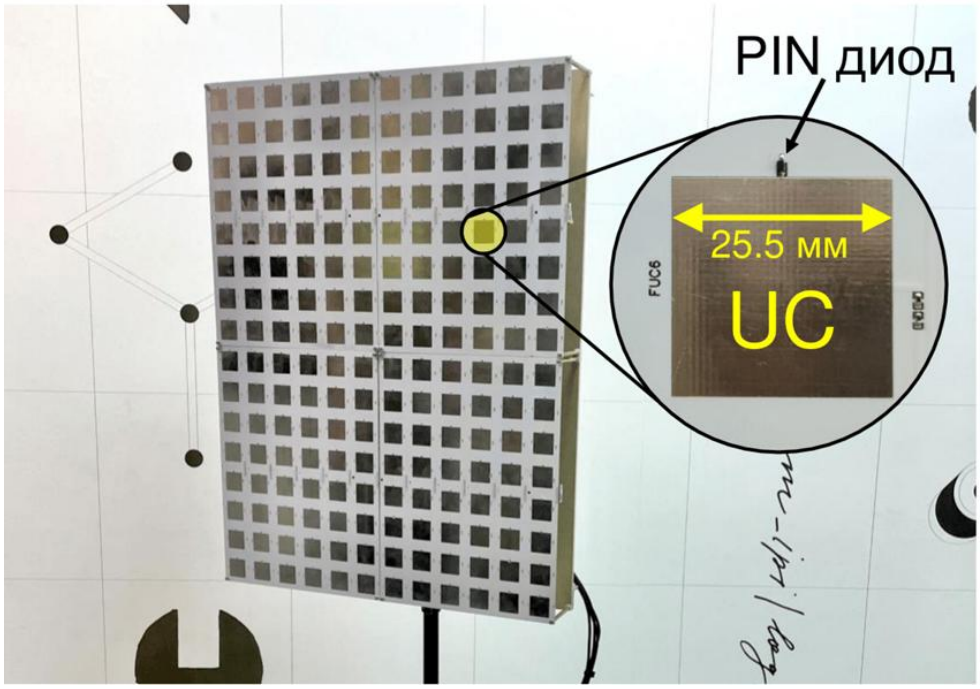
Қазіргі таңда ғылыми әдебиеттерде RIS-тің суасты байланысында қолданылуына қатысты бірнеше бағыт ұсынылуда:

– акустикалық толқындарға арналған пассивті немесе белсенді RIS құрылғыларын жасау;

– оптикалық диапазондағы суасты байланысын RIS арқылы бағыттау;

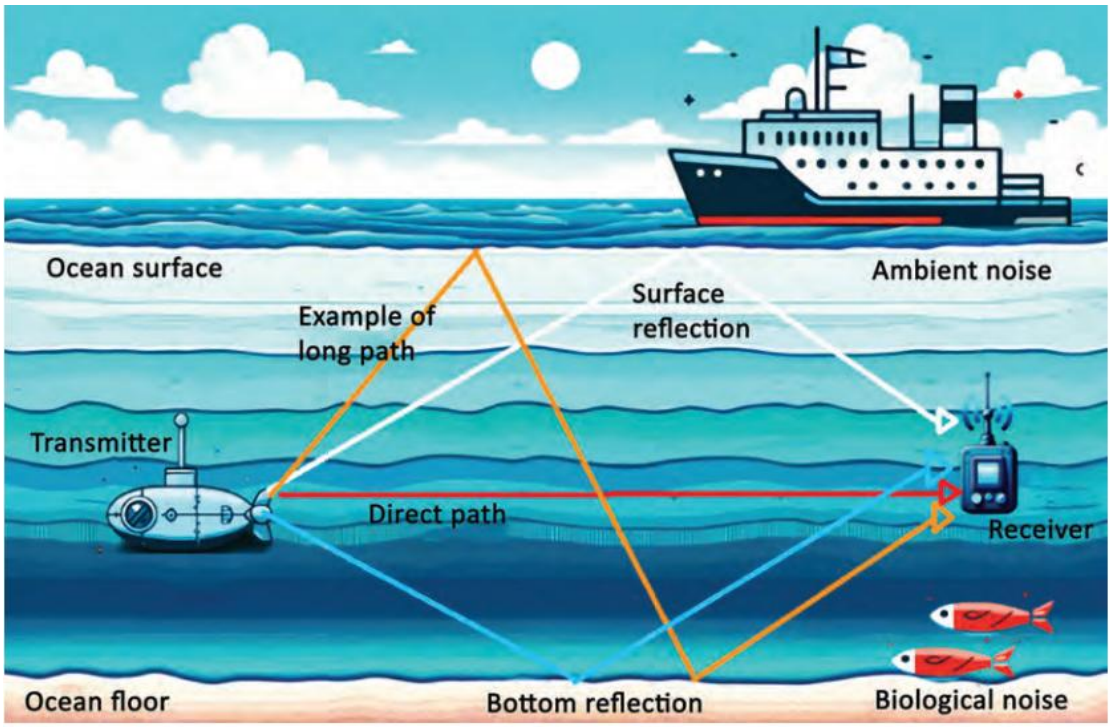
– МО әдістерімен бірге RIS басқаруын оңтайландыру (нейрондық желілер, күшейтумен оқыту, бейімделгіш алгоритмдер).

Бұл бағыттардың әрқайсысы тәжірибелік сынақтар мен прототиптерді қажет етеді.

Сурет 1. - PIN диодтарына негізделген 12x16 ұяшықтардан тұратын RIS прототипі

Суастында таралатын сигнал тікелей жолмен (direct path) де, сондай-ақ су бетіне шағылып (surface reflection) немесе мұхит түбінен шағылып (bottom reflection) да қабылдағышқа жетуі мүмкін [2]. Кей жағдайда бірнеше шағылу нәтижесінде сигнал ұзын жолмен (example of long path) жетеді.

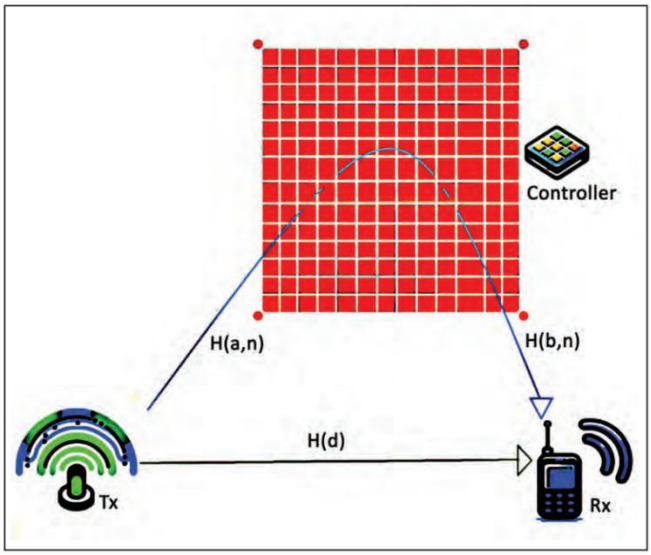
Сурет 2. - Таратқыш пен қабылдағыш арасындағы сигнал жолдарын көрсететін суасты байланыс сценарии. Суретте беткі қабат пен түбінен шағылу, қоршаған орта шуы және биологиялық шу сияқты қиындықтар да бейнеленген.

Суастында таралатын сигнал тікелей жолмен (direct path) де, сондай-ақ су бетіне шағылып (surface reflection) немесе мұхит түбінен шағылып (bottom reflection) да қабылдағышқа жетуі мүмкін. Кей жағдайда бірнеше шағылу нәтижесінде сигнал ұзын жолмен (example of long path) жетеді.

Сонымен қатар суасты ортада қоршаған орта шуы (ambient noise) – кеме қозғалысы, толқындар сияқты факторлар, және биологиялық шу (biological noise) – теңіз жануарларының дыбыстары сигнал сапасын төмендететін негізгі қиындықтардың бірі болып табылады [3]. Бұл сурет суасты байланысының күрделі көпсәулелі арнасын, шағылуларды және шу көздерін көрнекі түрде бейнелейді.

RIS құрылғыларын суасты ортада орналастыруда техникалық қиындықтар бар: құрылымның беріктігі, тұздылық пен қысымға төзімділігі, қуат көзі мен басқару желісін ұйымдастыру мәселелері. Сондай-ақ электромагниттік толқындардың суасты арнасындағы әлсіреуі RIS элементтерінің көп санын немесе ерекше жиіліктерді қажет етуі мүмкін. Машиналық оқыту алгоритмдерін нақты жағдайға бейімдеу де өзекті.

Қолдану сценарийлеріне тоқталсақ, реконфигурацияланатын интеллектуалды беттер суасты байланысында әртүрлі салаларда қолданыла алады. Экологиялық мониторингте теңіз түбіндегі датчиктер жинаған ақпаратты жақын маңдағы қабылдағышқа жеткізу кезінде RIS арқылы арнаның жағдайына бейімделген бағытталған сигнал жіберуге мүмкіндік бар. Автономды суасты аппараттары бір-бірімен және базалық станциямен сенімді әрі жоғары жылдамдықты байланыс орната алады, бұл олардың үйлестірілген жұмысын жеңілдетеді [4]. Әскери-теңіз флотында суасты кемелерінің жасырын әрі сенімді байланысын қамтамасыз ету үшін RIS технологиясы маңызды рөл атқарады. Сондай-ақ ғылыми зерттеулерде суасты геофизикалық процестерін бақылау және деректерді жинау кезінде осы технологияның мүмкіндіктерін тиімді пайдалануға болады.

Сурет 3. - Таратқыш (Tx) пен қабылдағыш (Rx) арасындағы сигналдың таралуын басқарып, байланыс өнімділігін оңтайландыру үшін RIS қолданылады.

Реконфигурацияланатын интеллектуалды беттер мен машиналық оқытудың үйлесімі суасты байланысының дамуына жаңа серпін беретін әлеуетке ие. Бұл технологиялар арнаның динамикалық сипатын ескеріп, сигналдың сапасын арттыруға, өткізу қабілетін ұлғайтуға және энергияны үнемдеуге мүмкіндік береді [5]. Алдағы жылдары нақты прототиптерді әзірлеу, әртүрлі жиілік диапазондарында сынақ өткізу, сондай-ақ алгоритмдерді нақты ортаға бейімдеу өзекті болып қала береді.

RIS пен МО технологияларын біріктіру теңіздегі экологиялық мониторинг, суасты роботтарын басқару, сымсыз сенсорлық желілер және қорғаныс салаларында тиімді қолданыс таба алады. Осыған байланысты отандық және халықаралық ғылыми-зерттеу жобалары мен бірлескен жұмыстарды дамыту қажет.

Әдебиеттер тізімі

1. Шалагинов М. (6 ноября 2023). RIS: Reconfigurable Intelligent Surfaces. URL: https://shalaginov.com/2023/11/06/ris-reconfigurable-intelligent-surfaces/.

2. Ouf m. A., Elkhateeb A., Soliman A., Rahaman M. S., Mobarak S., Marshall M. A. A review of reconfigurable intelligent surfaces and their application to machine learning-assisted underwater communications // The Journal of Ocean Technology. – 2024. – Vol. 19, № 4. – P. 52–84. – URL: https://www.researchgate.net/publication/386564627_A_Review_of_Reconfigurable_Intelligent_Surfaces_and_Their_Application_to_Machine_Learning-Assisted_Underwater_Communications.

3. Пальцин, Д.А. Massive MIMO: перспективы применения в сетях доступа 6G / Д.А. Пальцин, А.В. Рыжков, С.А. Фень и др. // Труды НИИР. – 2023. – № 2. – С. 2-14.

4. Basar, E., Di Renzo, M., De Rosny, J., Debbah, M., Alouini, M. S., & Zhang, R. (2019). Wireless Communications Through Reconfigurable Intelligent Surfaces. IEEE Access, 7, 116753-116773. DOI: 10.1109/ACCESS.2019.2935192.

5. Q. Wu, R. Zhang, Towards smart and reconfigurable environment: intelligent reflecting surface aided wireless network. IEEE Commun. Mag. 58(1), 106–112 (2020).

УДК 004.72, 004.738.2

OPEN RAN КАК ОСНОВНОЙ ЭЛЕМЕНТ НЕЗАВИСИМОСТИ КАЗАХСТАНА В ТЕЛЕКОММУНИКАЦИИ

Баймуратов А.А.*, Чежимбаева К.С.
АУЭС им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: a.baimuratov@aues.kz

Аннотация

Современные телекоммуникационные системы играют фундаментальную роль в развитии цифровой экономики и обеспечении технологической независимости государства. Казахстан, находясь на этапе активной цифровой трансформации, стремится к укреплению собственного цифрового суверенитета, снижению зависимости от внешних поставщиков и повышению устойчивости национальной телекоммуникационной инфраструктуры. В этой связи особое значение приобретает концепция Open Radio Access Network (OPEN RAN), основанная на принципах открытых интерфейсов, интероперабельности и программируемости сетей.

Цель исследования — проанализировать потенциал внедрения OPEN RAN в телекоммуникационной отрасли Казахстана как ключевого инструмента достижения независимости и цифрового суверенитета, а также выявить преимущества и вызовы, связанные с реализацией данной архитектуры в национальном контексте.

Научная новизна заключается в том, что впервые в отечественной научной литературе OPEN RAN рассматривается не только как технологический или экономический тренд, но и как стратегический фактор укрепления национальной независимости. Технология анализируется в контексте геополитических вызовов, рисков монополизации телекоммуникационного рынка и перспектив формирования отечественной цифровой экосистемы.

Исследование показало, что внедрение OPEN RAN позволит Казахстану:

– преодолеть зависимость от ограниченного числа глобальных поставщиков оборудования;

– стимулировать развитие локальных IT-компаний и стартапов;

– повысить уровень кибербезопасности благодаря прозрачной архитектуре;

– снизить капитальные и операционные затраты операторов связи;

– сформировать региональную инновационную экосистему в Центральной Азии.

В то же время успешное внедрение OPEN RAN потребует решения ряда задач: подготовки квалифицированных инженерных кадров, инвестиций в НИОКР, развития нормативно-правовой базы и активного государственно-частного партнёрства.

Таким образом, OPEN RAN может стать основным элементом телекоммуникационной независимости Казахстана, способствуя укреплению цифрового суверенитета и устойчивости национальной экономики.

Ключевые слова: OPEN RAN, телекоммуникации, цифровой суверенитет, Казахстан, независимость, 5G, интероперабельность, информационная безопасность, телекоммуникационная инфраструктура.

Введение

Современное развитие телекоммуникаций играет ключевую роль в обеспечении цифрового суверенитета и технологической независимости государств [1; 7]. Казахстан, как страна с активной цифровой трансформацией, стоит перед вызовами: необходимость снижения зависимости от ограниченного числа глобальных поставщиков оборудования, обеспечение информационной безопасности, а также развитие собственной технологической базы [2; 3]. В этом контексте концепция Open Radio Access Network (OPEN RAN) становится фундаментальным инструментом для достижения независимости в телекоммуникационной сфере [4; 5].

В настоящее время в отрасли телекоммуникации сложилась ситуация полной зависимости от от одного или двух крупных поставщиков. Радиооборудование, развернутое на объекте полностью интегрировано (интрегрированная сеть RAN) и использует программные и аппаратные платформы, предоставляемые этим поставщиком оборудования. Возможность предоставления части решения третьей стороной отсутствует или ограничена, поскольку многие интерфейсы являются проприетарными. К этому можно добавить геополитические риски и экспортные ограничения поставщиков радиооборудования. Открытые сети нацелены на использование общедоступных спецификаций, что позволяет операторам сетей комбинировать и сопоставлять компоненты от разных поставщиков. Стандарт Open RAN, разработанный альянсом Open RAN [1], включает открытые интерфейсы между радиомодулем (RU) и модулями основной полосы пропускания (распределенным модулем (DU) и централизованным модулем (CU)) – см. рисунок 1 ниже.

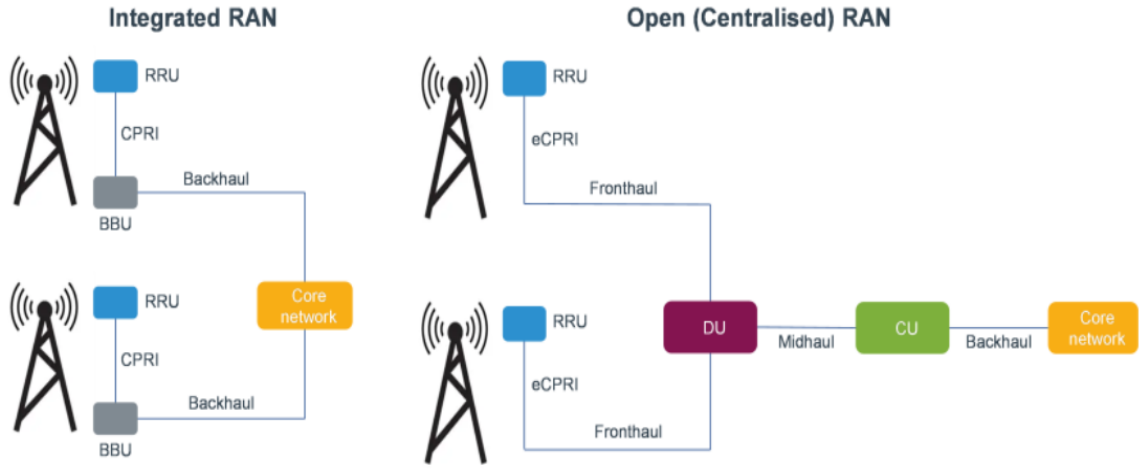

Рис 1. - Сравнение интегрированной RAN и Open RAN

Правительства также признают наличие множества проблем, связанных с созданием открытых сетей, и поэтому ряд стран выделили средства на помощь отрасли в их преодолении. Например:

В США в 2022 году Национальное управление по телекоммуникациям и информации объявило о создании Фонда инноваций в области беспроводных сетей поставок общего пользования с бюджетом 1,5 млрд долларов США для поддержки продвижения и развертывания открытых, совместимых и основанных на стандартах сетей радиодоступа (RAN)[2] .

В Великобритании в июле 2022 года правительство учредило фонд в размере 295 млн фунтов стерлингов (367 млн долларов США) – Программу открытых сетей (ONP) – для содействия диверсификации цепочек поставок. Одна из ключевых целей фонда – поддержка цели правительства Великобритании по обеспечению того, чтобы к 2030 году 35% трафика мобильных сетей Великобритании проходило по открытым сетям.

В Южной Корее в августе 2023 года Министерство науки и ИКТ Южной Кореи учредило Альянс индустрии открытых сетей радиодоступа (ORIA), в который входят около 30 членов, включая операторов, поставщиков и академические институты. ORIA будет финансироваться в рамках грантового фонда в размере 1,31 млрд корейских вон (1 млрд долларов США), доступного компаниям и организациям цифрового сектора.

В ноябре 2021 года Федеральное министерство транспорта и цифровой инфраструктуры Германии выделило 300 млн евро (312,7 млн долларов США) на финансирование проектов по разработке и тестированию технологий Open RAN.

В Казахстане объявлено что Open RAN будет основным элементов ИТ-импортозамещения.[3]

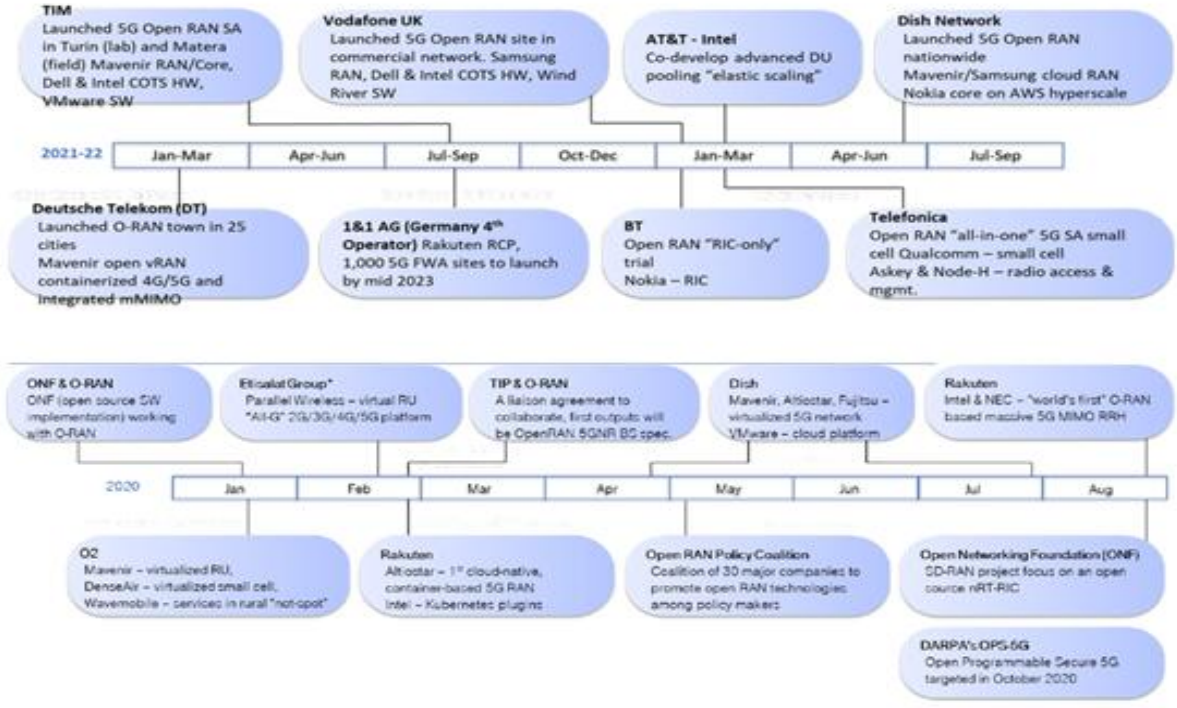

Рис 2. – Иллюстрация проектов в сфере Open RAN

Теоретические основы OPEN RAN

OPEN RAN — это архитектурный подход к построению радиодоступа, основанный на принципах открытых интерфейсов, интероперабельности и программируемости [6; 11]. В отличие от традиционных RAN, где оборудование и программное обеспечение интегрированы и поставляются одной корпорацией, OPEN RAN разделяет аппаратные и программные уровни, что позволяет создавать более конкурентную и инновационную экосистему [12; 13].

Казахстанский контекст

В последние годы Казахстан активно продвигает цифровизацию: реализуются программы «Цифровой Казахстан», расширяется доступ к 5G, развивается инфраструктура дата-центров и облачных сервисов [1; 2]. Однако телекоммуникационный сектор по-прежнему зависит от глобальных производителей (Huawei, Ericsson, Nokia, ZTE), что несет риски [8; 9]:

- уязвимость перед санкционной политикой и геополитической нестабильностью [15];
- ограниченные возможности для локализации производства [9];
- высокая стоимость обновления инфраструктуры [10].

OPEN RAN позволяет Казахстану диверсифицировать рынок оборудования, стимулировать развитие локальных IT-компаний и университетских исследовательских центров, а также снижать стратегическую зависимость [4; 5; 8].

OPEN RAN и цифровой суверенитет

Применение OPEN RAN может рассматриваться как стратегический элемент цифрового суверенитета Казахстана [7; 14]:

– Независимость от монополий: возможность комбинирования оборудования разных производителей [4; 6].

– Развитие локальных решений: создание отечественных телеком-продуктов и программных платформ [2; 8].

– Усиление кибербезопасности: прозрачность архитектуры и открытые интерфейсы облегчают аудит [13; 14].

– Экономический эффект: снижение затрат операторов связи (CAPEX и OPEX) [9; 10].

Вызовы внедрения

Несмотря на перспективность, Казахстан столкнется с рядом вызовов:

1. Технические сложности — интеграция разных компонентов требует высокой квалификации инженеров [11; 12].
2. Нормативно-правовая база — необходимы стандарты и регуляторные механизмы [7].
3. Инвестиции в исследования и кадры — нужны специалисты в области программных сетей, ИИ и киберзащиты [13; 14].
4. Геополитический фактор — крупные игроки могут пытаться сдерживать распространение OPEN RAN [15].

Перспективы

При правильной стратегии OPEN RAN может стать ключевым инструментом независимости Казахстана в телекоммуникациях [1; 2]. Возможные направления развития:

- создание национального центра компетенций по OPEN RAN [8];
- государственно-частное партнерство для пилотных внедрений в 5G-сетях [5; 9];
- кооперация с странами Центральной Азии для формирования региональной экосистемы [2; 3];
- развитие отечественных стартапов в области телекоммуникационного ПО [12].

Заключение

OPEN RAN представляет собой не просто технологический тренд, а стратегическую возможность для Казахстана [4; 6]. Внедрение этой архитектуры позволит укрепить цифровой суверенитет, снизить зависимость от внешних поставщиков, стимулировать локальное инновационное развитие и обеспечить устойчивость телекоммуникационной инфраструктуры в условиях глобальных вызовов [7; 14; 15].

Таким образом, OPEN RAN можно рассматривать как основной элемент телекоммуникационной независимости Казахстана в XXI веке [1; 8].

Список литературы

1. GSMA. The Mobile Economy Eurasia 2025. London: GSMA, 2025. URL: https://www.gsma.com/solutions-and-impact/connectivity-for-good/mobile-economy/wp-content/uploads/2025/05/GSMA_Eurasia_ME2025_DigitalFile-3.pdf
2. GSMA. Mobile Innovation Report 2025. GSMA Foundry, 2025. URL: https://www.gsma.com/get-involved/gsma-foundry/wp-content/uploads/2025/02/Innovation-Report-2025-digital-compressed.pdf
3. GSMA. Exploring the evolution and potential of Open RAN. GSMA Blog, 16.05.2025. URL: https://www.gsma.com/about-us/regions/asia-pacific/blog/apacpg/open-ran
4. O-RAN Alliance. O-RAN: Empowering Vertical Industry — Scenarios, Solutions and Best Practice. White Paper. December 2023. URL: https://mediastorage.o-ran.org/white-papers/O-RAN.WG1.Vertical-Industry-White-Paper-2023-12.pdf
5. O-RAN Alliance. O-RAN resources and white papers. URL: https://www.o-ran.org/o-ran-resources
6. 3GPP. Open RAN is made possible through standardized open network interfaces. 3GPP News, 20.01.2021. URL: https://www.3gpp.org/news-events/3gpp-news/open-ran
7. ITU. OPEN RAN Awareness Workshop. ITU Academy, 2023. URL: https://academy.itu.int/sites/default/files/media2/file/TP_FNS_Presentations-18-10-2023.pdf

8. 5G Americas. Trends and Developments in Open RAN. White Paper, November 2024. URL: https://www.5gamericas.org/wp-content/uploads/2024/11/Trends-and-Dev-in-Open-RAN.pdf
9. Parallel Wireless; iGillott Research. Open RAN Integration: Run With It. White Paper, February 2021. URL: https://www.parallelwireless.com/wp-content/uploads/iGR-OpenRAN-Integration-White-Paper-Feb-2021.pdf
10. Telecom Infra Project. Open RAN for Brownfield Operators: Challenges and Opportunities. White Paper, 2022. URL: https://telecominfraproject.com/wp-content/uploads/GCC_Whietpaper_20221012_Final_v1.21.pdf
11. Thiruvasagam P. K., Chandrasekar T., Venkataram V., Ilangovan V. R., Perapalla M., Payyanur R., J. K. Open RAN: Evolution of Architecture, Deployment Aspects, and Future Directions. arXiv, 2023. URL: https://arxiv.org/abs/2301.06713
12. Polese M., Bonati L., D'Oro S., Basagni S., Melodia T. Understanding O-RAN: Architecture, Interfaces, Algorithms, Security, and Research Challenges. arXiv, 2022. URL: https://arxiv.org/abs/2202.01032
13. Abdalla A. S., Marojevic V. End-to-End O-RAN Security Architecture, Threat Surface, Coverage, and the Case of the Open Fronthaul. arXiv, 2023. URL: https://arxiv.org/abs/2304.05513
14. Liyanage M. Open RAN security: Challenges and opportunities. Journal of Communications and Networks. 2023. Vol. 25, No. 3. Pp. 215–229. DOI: https://doi.org/10.23919/JCN.2023.0012
15. Kim M. The case of Open RAN: U.S. promotion and international responses. Telecommunications Policy. 2023. Vol. 47, No. 7. Article 102550. DOI: https://doi.org/10.1016/j.telpol.2023.102550

УДК 621.391.8:004.8

ПРИМЕНЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ДЛЯ ОПТИМИЗАЦИИ QOS В АРХИТЕКТУРЕ 5G

Болатова М.Э.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Казахстан
ma.bolatova@aues.kz

Введение

С развитием беспроводных технологий телекоммуникационная отрасль претерпела значительные изменения: объём передаваемых данных увеличился в 1000 раз при переходе от 4G к 5G. Каждое новое поколение сетей решало недостатки предыдущих, а появление технологий пятого поколения (5G) обещает беспрецедентные скорости передачи данных, ультранизкую задержку и массовое подключение устройств. Новый стандарт 5G-NR (New Radio) подразделяется на

три ключевых класса услуг: **Ultra-Reliable Low-Latency Communications (URLLC)**, **massive Machine-Type Communications (mMTC)** и **enhanced Mobile Broadband (eMBB)**. URLLC направлен на обеспечение высокой надежности и низкой задержки соединений; eMBB ориентирован на повышение пропускной способности для высокоскоростного доступа в интернет; а mMTC обеспечивает подключение огромного числа устройств, что делает возможным массовый интернет вещей (IoT) [1].

5G опирается на ключевые технологии — миллиметровый диапазон (mmWave), массивные MIMO-системы и виртуализацию сетевых функций (NFV). NFV отделяет сетевые функции от аппаратного обеспечения и реализует их как программные модули (VNF), что обеспечивает гибкое и масштабируемое управление сетью. NFV является основой сетевого слайсинга — возможности создавать виртуальные сети под конкретные требования приложений (например, телемедицина или автономные автомобили), где важны надёжность и низкая задержка [2]. На рисунке 1 представлены основные компоненты NFV, являющегося ключевым инструментом для реализации 5G.

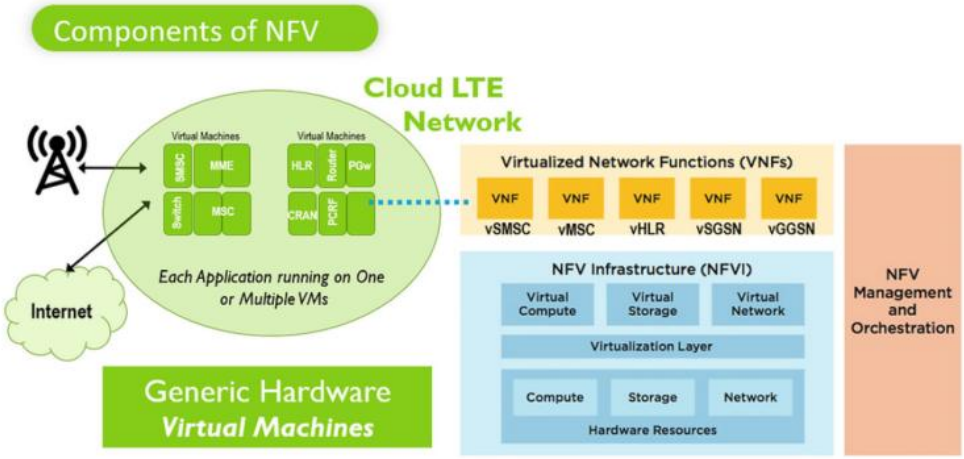

Рисунок 1 - Компоненты NFV

Однако сложность и гетерогенность 5G порождают новые вызовы: обеспечение качества обслуживания (QoS), управление ресурсами и оптимизация сети. Традиционные методы управления уже не справляются. Эффективное распределение ресурсов и трафика, а также динамический слайсинг необходимы для удовлетворения растущих требований. Кроме того, возрастающий поток мобильных данных требует оптимизации полосы пропускания в облачных сервисах.

Распределение ресурсов (RA) играет ключевую роль в использовании спектра, вычислительных мощностей и энергии. Традиционные методы, основанные на информации о состоянии канала (CSI), связаны с большими накладными расходами [4]. Поэтому сегодня активно применяются методы искусственного интеллекта — машинное обучение (ML), обучение с подкреплением (RL) и оптимизационные алгоритмы, которые позволяют адаптивно управлять ресурсами, повышать энергоэффективность и QoS.

Сетевой слайсинг обеспечивает создание нескольких виртуальных сетей поверх общей инфраструктуры. Это позволяет индивидуально настраивать сервисы — от сверхнизкой задержки до высокой пропускной способности или массового подключения устройств. Такой подход важен для умных фабрик, телемедицины и автономных систем.

Data Science и ИИ в управлении трафиком

Интеграция технологий ИИ в управление трафиком сетей 5G направлена на прогнозирование объёмов трафика, повышение вычислительной эффективности в реальном времени, а также обеспечение устойчивости и адаптивности сети к изменяющимся шаблонам нагрузки. Ожидается, что мобильный трафик будет значительно расти: доля 5G увеличится с 25% в 2023 году до примерно 75% к 2029 году. Этот рост и сложность сетей 5G требуют применения передовых методов прогнозирования трафика, которые являются ключевыми для оптимизации распределения ресурсов и обеспечения надёжности сети.

Машинное обучение (ML) находит широкое применение в управлении сетевым трафиком — от прогнозирования объёмов передачи данных и выявления угроз безопасности до оптимизации трафик-инжиниринга (Traffic Engineering, TE). Эти возможности обеспечивают проактивный мониторинг сети, повышение уровня безопасности и улучшение управления потоками трафика, что приводит к более эффективным и устойчивым сетевым операциям [5].

С использованием временных, пространственных и частотных данных исследователи выделили пять базовых временных моделей мобильного трафика, которые соответствуют разным типам городских зон (жилые кварталы, деловые районы, транспортные узлы и т. д.). Традиционные модели, такие как ARIMA, широко применяются для учёта сезонности, поскольку они описывают временные зависимости в данных временных рядов. Модель ARIMA сочетает авторегрессию (AR), интеграцию (I) и скользящее среднее (MA), прогнозируя будущие значения на основе прошлых наблюдений. Её модификация SARIMA использует спектральный анализ для описания сезонных шаблонов и прогнозирования параметров с помощью метода максимального правдоподобия [6]. Однако ARIMA и SARIMA часто плохо справляются с нелинейными и сложными зависимостями, характерными для трафика в 5G-сетях.

Методы машинного обучения, включая метод опорных векторов (SVM) и алгоритм случайного леса (Random Forest), применяются для преодоления этих ограничений. SVM (в форме регрессии — SVR) успешно захватывает нелинейные зависимости, а Random Forest строит множество деревьев решений, каждое из которых обучается на случайных подмножествах данных и признаков, что повышает точность и устойчивость прогнозов. Такой ансамблевый подход эффективно обрабатывает разнородный характер сетевого трафика 5G.

Глубокое обучение (DL) радикально изменило методы управления трафиком, включая прогнозирование, оценку и интеллектуальную маршрутизацию. Сети LSTM особенно эффективны, так как способны обучаться на длинных зависимостях во временных рядах, что делает их крайне полезными для предсказания сетевого трафика. Кроме того, DL открывает перспективы для

решения задач управления помехами, многоканального доступа, адаптации каналов и предотвращения перегрузок. Например, ИИ-планировщик на основе нейросети с двумя скрытыми полносвязными слоями позволил сократить количество коллизий на 50% в беспроводной сенсорной сети из пяти узлов.

Методы глубокого обучения с подкреплением (DRL) применяются для балансировки IoT-трафика и задержкоустойчивых потоков, оптимизации доступа к спектру и маршрутизации в SDN, обеспечивая меньшие задержки по сравнению с традиционными методами [7]. Дополнительно исследуется замена вычислительно затратных алгоритмов (например, WMMSE в Massive MIMO) нейросетями меньшей сложности.

Сетевое разделение в 5G: подходы науки о данных и ИИ

Сетевой слайсинг является одной из наиболее трансформационных функций 5G. Он позволяет разделять одну физическую сеть на несколько виртуальных сетей, каждая из которых модифицируется и настраивается в соответствии с конкретными требованиями сервиса. Такие сетевые срезы (slices) могут динамически создаваться, изменяться и завершаться для оптимизации ресурсов под различные приложения — от массовых внедрений IoT до сверхнадёжных коммуникаций с низкой задержкой (URLLC).

Основная сложность заключается в управлении процессами создания и обслуживания этих срезов в реальном времени — именно здесь ключевую роль играет искусственный интеллект (ИИ). Технологии ИИ всё активнее применяются в 5G для автоматизации динамического сетевого слайсинга. Традиционный ручной подход к управлению сетями недостаточен для работы с масштабными и высокоразнородными средами, которые формирует 5G.

ИИ, в частности машинное обучение (ML), предоставляет расширенные возможности в области принятия решений в реальном времени, предиктивной аналитики и адаптивного управления, которые критически важны для эффективного развертывания и администрирования сетевых срезов. Модели ИИ прогнозируют трафиковые шаблоны, анализируют состояние сети и динамически корректируют распределение ресурсов, чтобы соответствовать специфическим потребностям каждого среза. Это обеспечивает оптимальную производительность срезов даже в условиях колебаний трафика и изменяющихся требований к сервисам.

Алгоритмы обучения с подкреплением (RL) и глубокого обучения (DL) часто применяются для решения сложных задач, связанных с оркестрацией срезов. Эти алгоритмы могут автономно обучаться на сетевых данных, оптимизировать ресурсы и балансировать нагрузку между срезами без вмешательства человека.

Распределение ресурсов, управляемое ИИ, играет ключевую роль в успешности сетевого слайсинга. Каждый сетевой срез может иметь уникальные требования к пропускной способности, задержке и надёжности, что делает необходимым динамическое распределение ресурсов. ИИ может предсказывать и заранее выделять ресурсы на основе исторических данных и текущих трафиковых паттернов. Например, алгоритмы ML, такие как нейронные сети,

могут прогнозировать пики нагрузки для отдельных сервисов, позволяя заранее перераспределять ресурсы и предотвращать перегрузку [8].

Обучение с подкреплением, особенно в многоагентной среде, также набирает популярность для задач распределения ресурсов в сетевом слайсинге. Многоагентное обучение с подкреплением (MARL) позволяет различным сетевым элементам — таким как базовые станции и пользовательские устройства — взаимодействовать в роли независимых агентов и совместно максимизировать общую производительность сети. Это обеспечивает более эффективное использование ресурсов, минимизацию их потерь и гарантирует, что каждый срез получает необходимый объём для соблюдения соглашений об уровне обслуживания (SLA).

Управление трафиком в рамках сетевого слайсинга — ещё одна область, где ИИ демонстрирует эффективность. Разнообразие сервисов в сети 5G, таких как расширенный мобильный широкополосный доступ (eMBB), URLLC и массовый IoT, требует интеллектуальной приоритизации потоков. Алгоритмы ИИ в реальном времени анализируют трафиковые паттерны и позволяют системе автоматически отдавать приоритет срезам, которым требуется меньшая задержка или более высокая надёжность.

Такое динамическое управление трафиком гарантирует, что критически важные сервисы — например, автономный транспорт или дистанционные хирургические операции — будут иметь приоритет перед менее значимыми приложениями, такими как потоковое видео (см. рисунок 2).

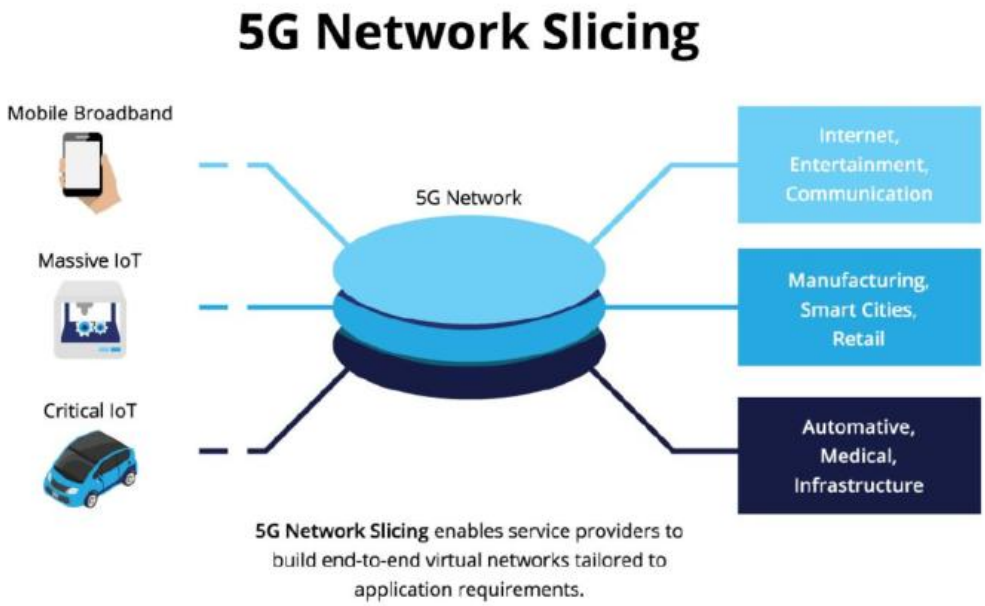

Рисунок 2 - Network Slicing in 5G

ИИ-управление трафиком также способно снижать уровень перегрузок и повышать общее качество обслуживания (QoS), перенаправляя потоки по менее загруженным маршрутам или регулируя выделение полосы пропускания. Предиктивные модели, обученные на исторических данных о трафике, могут прогнозировать потенциальные узкие места и позволять сети предпринимать

превентивные меры, обеспечивая стабильную работу даже в периоды пиковой нагрузки.

Одним из ключевых преимуществ интеграции ИИ в сетевой слайсинг является способность к самооптимизации. ИИ может постоянно мониторить такие сетевые метрики, как задержка, пропускная способность и уровень ошибок по различным срезам. При обнаружении отклонений от ожидаемой производительности системы ИИ способны самостоятельно корректировать конфигурацию, перераспределять ресурсы или даже изменять архитектуру среза для восстановления оптимального уровня работы [9].

Например, если срез, обслуживающий IoT-приложения, сталкивается с резким увеличением числа подключённых устройств, ИИ может масштабировать его ёмкость за счёт перераспределения ресурсов от менее критичных срезов. Аналогично, срезы, которым требуется сверхнизкая задержка, могут динамически перенастраиваться с приоритетом маршрутизации по путям с минимальной задержкой.

Подходы, основанные на ИИ, являются фундаментальными для преодоления сложности сетевого слайсинга в 5G. Используя технологии ИИ, такие как обучение с подкреплением, нейронные сети и многоагентные системы, сети 5G достигают более высокой эффективности, адаптивности и масштабируемости.

ИИ обеспечивает динамическое создание, поддержку и оптимизацию сетевых срезов, предоставляя индивидуально настроенные сервисы, соответствующие разнообразным требованиям современного цифрового мира[10].

Проблемы и направления будущих исследований. Основные трудности и вызовы внедрения искусственного интеллекта в сети пятого поколения (5G) связаны с высокой сложностью управления всё более плотными и гетерогенными сетями. Разнообразие сервисов — от широкополосных приложений (eMBB) до сервисов с ультранизкой задержкой (URLLC) и массового интернета вещей (IoT) — предъявляет разные требования к качеству обслуживания. Это делает необходимым постоянное и динамическое распределение ресурсов, с чем традиционные статические и правил-ориентированные системы не справляются.

Существенной проблемой становится высокая вычислительная нагрузка современных моделей искусственного интеллекта. Алгоритмы глубокого обучения и обучения с подкреплением (DRL) требуют значительных затрат вычислительных ресурсов, памяти и времени на обучение. Это приводит к задержкам и снижению эффективности при работе в реальном времени, особенно в условиях больших сетей, таких как умные города или транспортные системы.

Ещё одной трудностью является избыточная сложность и накладные расходы при использовании многоагентных подходов (MARL) для сетевого слайсинга. Координация между большим количеством сетевых сущностей (например, базовыми станциями и пользовательскими устройствами) может привести к перерасходу ресурсов и снижению общей эффективности системы.

Особое внимание уделяется зависимости существующих решений от точной информации о состоянии канала (CSI). Сбор и обработка таких данных создают значительную нагрузку на систему и оказываются особенно проблематичными в сценариях, основанных на архитектуре CRAN или миллиметровых волнах (mmWave), где данные быстро теряют актуальность [11].

Кроме того, существующие эвристические и эволюционные методы оптимизации (генетические алгоритмы, методы кластеризации и др.) способны обеспечивать лишь частичные улучшения. Однако при росте количества пользователей и объёма трафика они сталкиваются с ограничениями масштабируемости и перестают обеспечивать необходимый уровень эффективности.

Заключение

Интеграция искусственного интеллекта в сети 5G является необходимым условием для эффективного управления ресурсами, трафиком и сетевым слайсингом. Несмотря на существующие вызовы — высокую вычислительную сложность, накладные расходы и зависимость от точных данных о канале — применение методов машинного обучения и обучения с подкреплением обеспечивает адаптивность, масштабируемость и устойчивость сетей. Это открывает путь к созданию автономных и более производительных коммуникационных систем, готовых к требованиям 6G и будущих технологий.

Список литературы

1Yu, Z., Wang, Y., Zhang, H., et al. 5G Multi-Slices Bi-Level Resource Allocation by Reinforcement Learning // *Sensors*. – 2023. – Vol. 23(4). – MDPI.

2Нургожин, Б. И., Туманбаева, К. Х., Лещинская, Э. М. Анализ особенностей сети 5G как сети нового поколения // *Вестник Алматинского университета энергетики и связи*. – 2018. – № 4(43). – С. 71–78.

3Securing 5G virtual networks: a critical analysis of SDN, NFV, and network slicing security. — A. K. Alnaim (2024).

4Khan, L., Prasad, R., Alsadoon, A., et al. Highly Accurate and Reliable Wireless Network Slicing in 5th Generation Networks: A Hybrid Deep Learning Approach // *Wireless Personal Communications*. – 2022. – SpringerLink.

5Subedi, S., Alsadoon, A., Prasad, R., et al. Network slicing: a next generation 5G perspective // *Telecommunication Systems*. – 2021. – SpringerLink.

6Ejaz, W., Sharma, S., Anpalagan, A., et al. Dynamic and efficient resource allocation for 5G end-to-end network slicing: A multi-agent deep reinforcement learning approach // *International Journal of Communication Systems*. – 2024. – Wiley Online Library.

7Zhang, Y., Wang, X., Chen, M., et al. Resource Allocation in Multi-access Edge Computing for 5G-and-beyond networks // *Computer Networks*. – 2023. – Elsevier.

8Gao, Z., Chen, Y., Li, H., et al. 5G Traffic Prediction Based on Deep Learning // *Proceedings of the ACM on Management of Data*. – 2022. – ACM Digital Library.

9Liu, G., Zhang, J., Sun, Y., et al. Novel Radio Resource Allocation Scheme in 5G and Future Sharing Network via Multi-Dimensional Collaboration // *Electronics*. – 2023. – MDPI.

10 Mao, C., Li, J., Wang, T., et al. Deep learning in physical layer communications: Evolution and prospects in 5G and 6G networks // *IET Communications*. – 2023. – IET Research Journals.

11 Puligundla, N., Reddy, P., Krishna, M., et al. Resource allocation for content distribution in IoT edge cloud computing environments using deep reinforcement learning // *International Journal of Distributed Sensor Networks*. – 2024. – SAGE Journals.

УДК: 681.11.031.12

ОБЗОР МИРОВОГО ОПЫТА ПО СИНТЕЗУ И ИССЛЕДОВАНИЮ КРЕМНИЙ-УГЛЕРОДНЫХ КОМПОЗИТНЫХ МАТЕРИАЛОВ ДЛЯ СИСТЕМ НАКОПЛЕНИЯ ЭНЕРГИИ

Динтаев А.Е.*
НАО Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, Алматы, Казахстан
E-mail: a.dintayev@aues.kz

Аннотация: Литий-ионные аккумуляторы (ЛИА) обладают высокой энергоёмкостью и широко применяются в портативной электронике и электромобилях. Однако традиционные графитовые аноды с теоретической ёмкостью около 372 мА·ч/г ограничивают рост ёмкости аккумуляторов. В то же время кремний имеет рекордные теоретические характеристики (~4200 мА·ч/г), что в 11 раз превышает ёмкость графита. Практическое применение кремния осложнено сильным изменением объёма (~300–400%) при литировании/делитировании, что приводит к разрушению структуры и быстрому ухудшению циклической устойчивости. Для решения этих проблем разрабатываются гибридные нанокомпозиты Si–C, сочетающие преимущества обоих материалов.

Ключевые слова: Кремний-углеродный композит; литий-ионный аккумулятор; покрытие углерода; устойчивость циклов; наноструктура; графен; пористый кремний; CVD; Pyrolysis; электрод

Введение

Развитие современного энергетического сектора неразрывно связано с созданием эффективных и надёжных систем накопления энергии. Литий-ионные аккумуляторы (ЛИА), появившиеся в конце XX века, стали ключевой технологией, обеспечившей миниатюризацию и автономность портативной

электроники, переход на электротранспорт и формирование распределённых энергосетей с накопителями. Их успех объясняется высокой удельной энергией, длительным сроком службы и возможностью работы в широком диапазоне температур. Однако дальнейший рост требований к энергоёмкости и стабильности батарей выявил существенные ограничения традиционных материалов, прежде всего графитового анода [1].

Графит благодаря стабильной структуре и доступности является промышленным стандартом для анодов. Его теоретическая удельная ёмкость составляет 372 мА·ч/г, что соответствует формированию соединения LiC_6. На практике это значение уже близко к пределу, и дальнейшее повышение энергетических характеристик литий-ионных аккумуляторов за счёт графита практически невозможно [2]. Спрос на аккумуляторы большей ёмкости, обусловленный развитием электромобилей, систем хранения возобновляемой энергии и аэрокосмических применений, вынуждает исследователей искать альтернативные анодные материалы.

Наиболее перспективным кандидатом признан кремний. Его теоретическая удельная ёмкость превышает 4000 мА·ч/г, что более чем в десять раз выше, чем у графита [3]. При этом кремний является распространённым элементом, доступным по стоимости и экологически приемлемым. Однако широкое использование кремния в чистом виде сталкивается с рядом критических проблем. Основная из них заключается в огромном объёмном расширении (~300–400 %) при внедрении лития. В ходе циклирования это приводит к разрушению кристаллической решётки, растрескиванию частиц, потере электрического контакта с токоприёмником и быстрому снижению ёмкости [4]. Дополнительные сложности связаны с низкой электронной проводимостью кремния и нестабильностью межфазной твёрдой электролитной плёнки (SEI), которая формируется заново при каждом цикле из-за разрушения поверхности. В результате чистый кремний показывает высокую начальную ёмкость, но катастрофически быстро теряет её при многократной зарядке и разрядке [5].

Решением этих проблем стало формирование композитов кремния с углеродными материалами. Углерод играет роль проводящей и механически устойчивой матрицы, которая компенсирует деформации и сохраняет электрическую связность. Введение углеродного компонента позволяет одновременно улучшить проводимость, снизить напряжения в материале и стабилизировать SEI-плёнку [6]. Разнообразие форм углерода (графен, углеродные нанотрубки, нанофибры, аморфный углерод, биомассовые остатки) открывает широкие возможности для конструирования композитов с оптимальными характеристиками [7].

В мировой практике разработано несколько основных методов синтеза кремний-углеродных композитов. Среди них выделяются химическое осаждение из газовой фазы (CVD), пиролиз органических прекурсоров, механохимическое измельчение, плазменные методы и использование агропромышленных отходов в качестве сырья. Каждый из этих подходов имеет свои преимущества и ограничения: CVD обеспечивает равномерные покрытия, но требует сложного

оборудования и высоких энергозатрат; пиролиз позволяет использовать дешёвые и возобновляемые источники углерода, однако качество получаемого покрытия трудно контролировать; механохимия проста и масштабируема, но страдает от агрегации частиц; плазменные методы формируют уникальные наноструктуры, хотя их промышленное применение пока ограничено [8, 9].

Таким образом, современное направление исследований можно охарактеризовать как переход от поиска новых исходных материалов к инженерии структуры и интерфейса. Задача состоит в том, чтобы соединить высокую теоретическую ёмкость кремния с механической и химической стабильностью углерода, обеспечив при этом масштабируемость и экономическую целесообразность. Настоящий обзор направлен на систематизацию мирового опыта в области синтеза и исследования кремний-углеродных композитов для систем накопления энергии, выявление общих закономерностей и оценку перспектив внедрения в практические технологии.

Основные методы синтеза кремний-углеродных композитов

Разработка кремний-углеродных композитов базируется на методах, которые одновременно формируют структуру частиц, регулируют толщину углеродного покрытия и определяют характер межфазного взаимодействия. Наиболее практическую значимость приобрели химическое осаждение из газовой фазы (CVD), пиролиз органических прекурсоров, механохимическое измельчение, плазменные технологии и использование агропромышленных отходов. Каждый из этих методов не только обеспечивает специфическую морфологию, но и напрямую влияет на электрохимические характеристики анодов.

Метод CVD в последние годы стал эталонным для получения ровных углеродных оболочек. В типичной лабораторной практике используют трёхзонные трубчатые печи с вакуумной системой и подачей метана, водорода и аргона. При температурах 950–1100 °C углеводород разлагается и формирует графеноподобный слой толщиной от 5 до 20 нм. Такая оболочка не препятствует диффузии лития, но эффективно изолирует кремний от электролита, что стабилизирует образование твёрдого электролитного интерфейса. В экспериментальных образцах удельная ёмкость превышает 1000 мА·ч/г, а сохранение после 200 циклов составляет около 85 %. Основной недостаток метода — высокая стоимость оборудования и энергозатраты, которые сдерживают его промышленное применение [11]. На рисунке 1 представлена схема распространённых методов синтеза кремний-углеродных композитов, включая CVD-осаждение, пиролиз органических прекурсоров, механохимическую обработку и использование агропромышленных отходов.

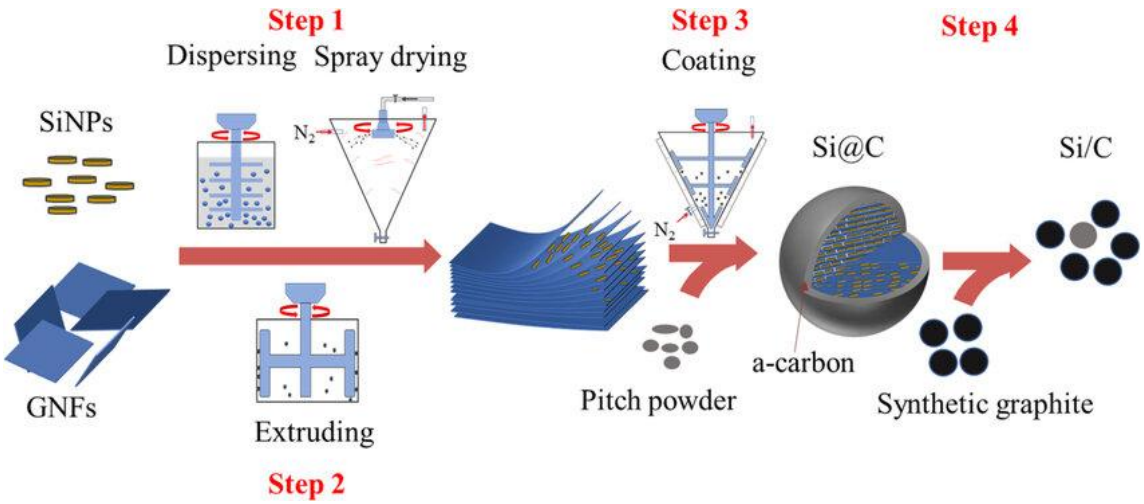

Рисунок 1 - Блок-схема приготовления композитов Si/C.

Пиролиз органических прекурсоров широко распространён благодаря простоте и доступности. Кремний смешивают с полимерами (полиакрилонитрил, фенольные смолы, декстроза) или биомассой, после чего смесь подвергают нагреву в атмосфере азота или аргона при температурах 600–900 °C. В результате образуется аморфный углерод, равномерно покрывающий частицы кремния. Преимущество заключается в использовании дешёвого и возобновляемого сырья, что делает метод экологически привлекательным. Недостатком является вариабельность структуры углерода, которая зависит от исходного прекурсора. Полученные композиты, как правило, обладают начальной ёмкостью 1200–1500 мА·ч/г при кулоновской эффективности около 85 %, удерживая до 75–80 % ёмкости после 100 циклов [2, 5].

Механохимическое измельчение применяется как наиболее масштабируемый подход. Смесь кремния и углеродных материалов (чаще всего графита или технической сажи) загружают в планетарные мельницы, где при высоких энергиях удара происходит одновременное измельчение и активация поверхности. Образующиеся композиты характеризуются высокой площадью контакта между компонентами и частичным углеродным покрытием. Для повышения качества покрытия применяют последующий отжиг при 600–700 °C, который закрепляет углерод на поверхности кремния. Такие материалы показывают удельную ёмкость порядка 900–1100 мА·ч/г, но демонстрируют более быстрый спад при длительном циклировании по сравнению с CVD-композитами [3, 7, 8].

Плазменные методы включают генерацию наночастиц кремния и углерода с помощью электрического разряда в жидкости или плазмы тлеющего разряда. При этом в коллоидной среде формируются наночастицы с размером менее 100 нм, обладающие высокой удельной поверхностью. В последующей стадии частицы осаждаются на подложку или собираются в порошок. Эксперименты показывают, что полученные материалы имеют высокую удельную ёмкость (около 1000 мА·ч/г), но проблема заключается в нестабильности результатов и сложности воспроизводимости, что ограничивает применение таких технологий за пределами исследовательских лабораторий [9].

Особое место занимают разработки с использованием агропромышленных отходов. Так, рисовая шелуха, богатая диоксидом кремния, может быть преобразована в нанокремнезём, который далее подвергается восстановлению и карбонизации. В Казахстане и России проведены исследования, показавшие, что такие материалы достигают удельной ёмкости порядка 1000–1100 мА·ч/г и удерживают 75–85 % ёмкости после 100 циклов. Экономическая привлекательность метода состоит в утилизации отходов и снижении стоимости сырья [2]. Рисунок 2 иллюстрирует схему синтеза Si–C композита на основе рисовой шелухи через кальцинацию и магнезиотермическое восстановление, что позволяет использовать агропромышленные отходы в качестве источника кремнезёма.

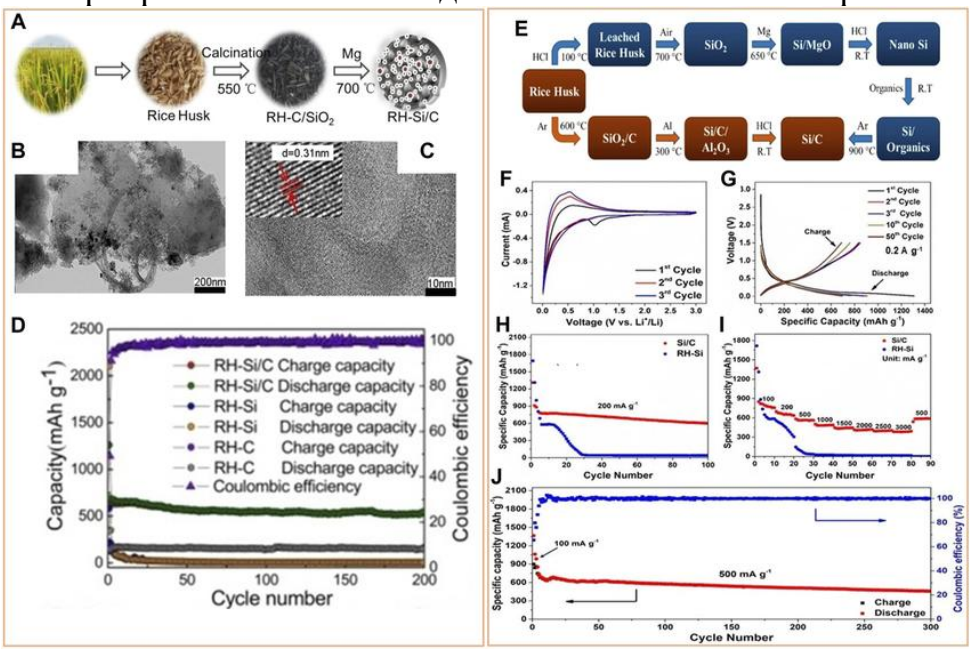

Рисунок 2 - Схематическое изображение синтеза композита Si/C из RH методом прокалки и магнезиотермического восстановления.

Для сопоставления приведём сводные данные о методах синтеза и характеристиках материалов (табл. 1).

Таблица 1 - Методы синтеза Si–C композитов и их характеристики

Метод	**Преимущества**	**Недостатки**	**Начальная ёмкость, мА·ч/г**	**ICE, %**	**Сохранение ёмкости (100 циклов)**
CVD	Контроль толщины покрытия, высокая проводимость	Высокая стоимость, энергозатраты	1000–1200	90–95	80–85 %
Пиролиз органики	Простота, низкая цена, экологичность	Разнородность углерода	1200–1500	85–90	70–80 %

Механохимия	Масштабируемость, доступность	Агломерация, неоднородность	900–1100	75–85	65–75 %
Плазменные методы	Уникальная морфология, высокая активность	Сложность оборудования	~1000	80–85	<70 %
Агроотходы	Экологичность, низкая себестоимость	Разнородность сырья	900–1100	80–85	75–85 %

Сравнительный анализ морфологии и электрохимических характеристик

Сравнение полученных кремний-углеродных композитов в мировой практике показывает, что именно морфология материала является ключевым фактором, определяющим электрохимическое поведение. Наблюдения через сканирующую электронную микроскопию (СЭМ) и рентгеноструктурный анализ демонстрируют, что при одинаковом составе (Si и C) поведение материала может существенно различаться в зависимости от архитектуры. Так, композиты, полученные методом CVD, характеризуются тонкими и равномерными покрытиями, обеспечивающими стабильный контакт кремния и углерода. В этих образцах практически отсутствуют трещины после многократных циклов, что подтверждает эффективность оболочки [11].

В композитах, созданных методом пиролиза, морфология определяется природой исходного органического прекурсора. Если углерод образуется из полимеров с высокой молекулярной массой, формируется относительно плотная оболочка, которая хорошо защищает кремний. В случае биомассовых источников (например, рисовой шелухи) углерод имеет более пористую структуру, что увеличивает количество активных центров, но может привести к избыточному формированию межфазного слоя электролита. Тем не менее именно биомассовые композиты привлекают внимание из-за низкой себестоимости и достаточной стабильности при средних токах [2, 5].

Механохимические композиты показывают характерные дефекты в виде неоднородных слоёв и агломератов. Это приводит к образованию зон локализованного перенапряжения, что ускоряет деградацию материала. При этом механохимия остаётся наиболее доступным и масштабируемым методом, а дополнительная термообработка позволяет частично нивелировать проблемы [3, 7, 8].

Особый интерес вызывают конструкции типа yolk-shell, когда кремний заключён в углеродную оболочку с небольшим зазором. Такая архитектура создаёт резерв для объёмного расширения кремния, что практически исключает разрушение оболочки. В результате достигается удержание ёмкости на уровне 85–90 % даже после нескольких сотен циклов [12, 13]. Подобные структуры активно разрабатываются в США и Европе.

В СНГ более активно исследуются материалы с использованием местного сырья. В частности, работы по переработке агроотходов показывают, что структура углерода, формирующаяся из рисовой шелухи, имеет высокую степень пористости и обеспечивает равномерное покрытие нанокремния. В результате удаётся достичь обратимой ёмкости порядка 1000 мА·ч/г при кулоновской эффективности около 80 % [2].

Таблица 2 - Сравнительные характеристики кремний-углеродных композитов

Материал / метод	**Морфология (СЭМ)**	**Начальная ёмкость, мА·ч/г**	**ICE, %**	**Сохранение после 100 циклов**
Чистый кремний	Трещины, разрушение после 10–20 циклов	3000–3500	60–70	<40 %
Si/C (CVD)	Ровная оболочка 5–20 нм, без трещин	1000–1200	90–95	80–85 %
Si/C (пиролиз, полимеры)	Аморфный углерод, плотная оболочка	1200–1500	85–90	70–80 %
Si/C (пиролиз, биомасса)	Пористый углерод, высокая дефектность	900–1100	80–85	75–85 %
Si/C (механохимия)	Агломераты, неоднородное покрытие	900–1100	75–85	65–75 %
Si/C (yolk-shell)	Пустоты между ядром и оболочкой	1000–1200	90–95	85–90 %

На рисунке 5 представлены SEM-изображения электродов после 100 циклов заряда-разряда. Видно, что в образце Si наблюдается разрушение структуры, тогда как композит Si@void@C сохраняет целостность и демонстрирует меньший прирост толщины электрода, что подтверждает эффективность yolk-shell архитектуры [17].

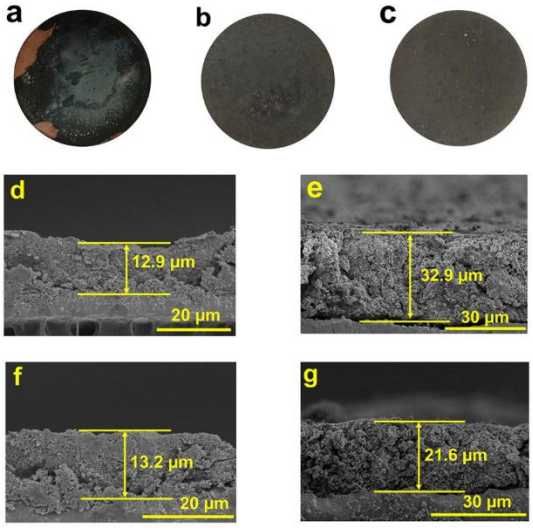

Рисунок 5 - SEM-изображения электродов после 100 циклов: сравнение чистого Si и композита

Перспективные направления развития

Анализ мирового и регионального опыта показывает, что ключевая тенденция в развитии кремний-углеродных композитов заключается в переходе от лабораторных решений к промышленным технологиям. Если первые исследования были сосредоточены на демонстрации высокой ёмкости, то современные работы акцентированы на долговечности, воспроизводимости и масштабируемости.

Перспективным направлением остаётся совершенствование архитектуры композитов. Особенно интересны yolk-shell структуры, в которых кремний окружён углеродной оболочкой с внутренним зазором. Такая конструкция обеспечивает резерв для расширения кремния при литировании и значительно снижает механические напряжения. Исследования последних лет подтверждают, что именно эта архитектура позволяет стабилизировать ёмкость на уровне выше 85 % после сотен циклов при удельной ёмкости около 1000 мА·ч/г [12, 13]. Важным шагом к промышленному применению является разработка технологий, совместимых с массовым производством. Здесь значительный потенциал имеют механохимические методы и пиролиз органических прекурсоров. Их привлекательность объясняется простотой оборудования и доступностью сырья. Для стран СНГ особое значение имеет использование агропромышленных отходов, таких как рисовая шелуха, в качестве источника кремнезема [2]. Такие решения не только снижают стоимость производства, но и способствуют экологической устойчивости, что соответствует современным требованиям к «зелёным» технологиям.

Не менее перспективным направлением является оптимизация состава электролита и инженерия межфазного слоя. Введение добавок на основе фторсодержащих соединений позволяет сформировать стабильный SEI, что уменьшает необратимые потери на первых циклах и увеличивает срок службы батареи. Совмещение этого подхода с композитными анодами открывает новые возможности для повышения эффективности литий-ионных аккумуляторов. Перспективным выглядит и внедрение новых технологий предварительного литиирования. Предварительное насыщение композита ионами лития ещё до первого цикла позволяет сократить потери ёмкости и увеличить начальную кулоновскую эффективность. Это особенно важно для практических применений, где критична стабильность характеристик уже на первых циклах работы аккумулятора. В промышленном плане будущее связано с созданием композитов высокой плотности загрузки. Большинство лабораторных образцов демонстрируют хорошие показатели на тонких электродах, но для реальных батарей требуется высокая массовая нагрузка активного вещества (4–8 мг/см² и выше). Решение этой задачи потребует балансировки пористой структуры и проводящей сети, чтобы обеспечить равномерный токораспределение по толщине электрода [14, 15].

Отдельное направление развития связано с интеграцией новых видов углерода. Гибридные композиты, в которых сочетаются графеновые листы, нанотрубки и аморфный углерод, позволяют объединить высокую проводимость, механическую гибкость и равномерное покрытие поверхности кремния. Публикации последних лет показывают, что именно многокомпонентные углеродные матрицы становятся наиболее перспективными для промышленных решений [11, 16].

Заключение

Анализ мирового и регионального опыта в области синтеза и исследования кремний-углеродных композитов показывает, что данное направление является одним из наиболее перспективных для развития литий-ионных аккумуляторов нового поколения. Высокая теоретическая ёмкость кремния создаёт предпосылки для значительного увеличения энергоёмкости по сравнению с традиционным графитом, однако практическое применение ограничивается его низкой проводимостью и разрушением структуры при циклировании. Использование углерода в качестве матрицы или оболочки позволяет компенсировать эти недостатки, обеспечивая более стабильное формирование межфазного слоя, сохранение проводимости и снижение механических напряжений.

Сравнение мировых подходов показывает различие в акцентах исследований. В Европе внимание уделяется архитектуре композитов с контролируемой морфологией, включая трёхмерные графеновые сети и углеродные каркасы. В США приоритет отдан созданию yolk-shell структур и разработке масштабируемых технологий с использованием биомассы и отходов кремния. В странах СНГ особый интерес вызывает переработка местного сырья — агропромышленных отходов, например рисовой шелухи, — что делает технологию более доступной и экологически устойчивой. Все три направления подтверждают: сочетание кремния с углеродом не только улучшает электрохимические характеристики, но и позволяет адаптировать технологию к специфическим условиям производства.

Рассмотрение методов синтеза демонстрирует, что универсального решения пока не существует. Метод CVD обеспечивает наиболее качественные покрытия и высокую стабильность при циклировании, но характеризуется высокой стоимостью и энергозатратами. Пиролиз органических прекурсоров позволяет использовать дешёвое и возобновляемое сырьё, но требует контроля структуры углерода для достижения воспроизводимых характеристик. Механохимия привлекательна простотой и масштабируемостью, хотя получаемые композиты уступают по стабильности CVD-материалам. Плазменные методы формируют уникальные наноструктуры, но остаются в лабораторной стадии. Использование агроотходов подтверждает возможность снижения себестоимости и одновременного решения экологических задач, что особенно актуально для Казахстана и России.

Сравнительный анализ морфологии и электрохимических характеристик позволяет выделить прямую зависимость между структурой углеродной матрицы и ресурсом композита. Равномерная углеродная оболочка толщиной 10–20 нм, наличие внутреннего объёма для компенсации расширения и создание проводящих сетей на основе графена или углеродных нанотрубок обеспечивают наилучшие показатели. Именно такие архитектуры позволяют удерживать 80–90 % ёмкости после сотен циклов при удельной ёмкости свыше 1000 мА·ч/г. Для более простых композитов (пиролиз и механохимия) характерна меньшая стабильность, но при этом сохраняется практическая ценность за счёт технологичности.

Перспективы развития в первую очередь связаны с балансом между лабораторными характеристиками и промышленной воспроизводимостью.

Масштабируемые методы должны сочетаться с контролем морфологии, что требует комплексного подхода: от выбора сырья и технологии синтеза до оптимизации электролитов и инженерии межфазного слоя. Особое значение приобретает предварительное литиирование, позволяющее повысить начальную кулоновскую эффективность и уменьшить потери ёмкости на первых циклах. В промышленном контексте ключевой задачей остаётся создание электродов высокой загрузки (4–8 мг/см² и выше), которые обеспечат конкурентоспособность на рынке аккумуляторных технологий.

Таким образом, кремний-углеродные композиты можно рассматривать как стратегическое направление для развития систем накопления энергии. Их внедрение способно обеспечить рост удельной энергоёмкости литий-ионных аккумуляторов, расширить их применение в электротранспорте, возобновляемой энергетике и аэрокосмических системах. При этом использование местного сырья и экологически ориентированных методов синтеза открывает возможности для развития технологий в странах СНГ, обеспечивая сочетание научной новизны и экономической целесообразности. Итоговый вывод состоит в том, что именно композиты Si–C способны преодолеть барьеры, сдерживающие развитие кремниевых анодов, и стать основой для нового поколения аккумуляторов высокой энергоэффективности и долговечности.

Список литературы

1. Леонова Н. М. Аноды на основе Si/SiC для литий-ионных источников тока // Известия вузов. Энергетика. 2023. № 7. С. 58-67.

2. Курманбаева И., Ментбаева А., Садыкова А., Аді А., Мансуров З., Бакенов З. Silica from Kazakhstan Rice Husk as an Anode Material for Lithium-Ion Batteries // Eurasian Chemico-Technological Journal. 2019. Т. 21. № 1. С. 75-81.

3. Иванов С. С., Кузнецова Е. В., Тарасов А. М. Электрохимические характеристики Si-C композита, полученного методом механического измельчения // Вестник АУЭС. 2023. № 1. С. 23-34.

4. Смирнова А. А., Баскаков Б. Б. Синтез Si-C композитов с использованием углеродных нанотрубок и их циклическая стабильность // Вестник Республики Беларусь. Серия физика-математика. 2023. № 5. С. 50-60.

5. Байанов А. И., Петров П. В. Получение и исследование нанокомпозита Si-C на основе биомассы как углеродистого компонента // Вестник КазНУ. 2022. № 3. С. 88-97.

6. Каримов Т. К., Жанаев Б. А., Нурмашев Т. З. Синтез нановолокон кремний-углеродного композита и их применение как анода // Вестник Академии наук Казахстана. 2024. № 4. С. 200-212.

7. Petrova N. N., Mikhailov I. I. Исследование кремний-углеродного композита с оболочкой из графена: морфология и электрохимические характеристики // Научные ведомости МГУ. Серия химия. 2023. № 2. С. 110-122.

8. Latypov R. A., Ivanova N. S., Kuznetsov N. G. Influence of carbon coating thickness on cycling stability of Si nanoparticles // Russian Journal of Electrochemistry. 2022. Vol. 58. No. 6. P. 710-723.

9. Yaroslavtsev A. B. Carbon coating of electrode materials for lithium-ion batteries // Russian Journal of Electrochemical Engineering. 2020. Vol. 9. No. 2-3. P. 92-116.

10. Si/G Composite Anodes for Lithium-Ion Batteries // Reviews on Advanced Materials Technologies (ITMO). 2024. Vol. 6. No. 4. P. 194-213.

11. Saleem M., Zhang Q., Chen X., Yang Y., Wang Z. A review of silicon-carbon anode materials: the role of structure and morphology. Journal of Power Sources. 2025. Vol. 630.

12. Jin B., Li J., Wu Y., Zhang L. Facile preparation of porous Si/C composite for lithium-ion batteries. Journal of Electroanalytical Chemistry. 2023. Vol. 937.

13. Fafure A. V., et al. Advances in silicon–carbon composites anodes derived from agro-waste. Nanomaterials. 2024. Vol. 14. No. 6.

14. Sreenarayanan B., Vicencio M., Bai S., et al. Recycling silicon scrap for spherical Si-C composites. Materials Today Communications. 2023. Vol. 36.

15. Ezzedine M., Jardali F., Florea I., Zamfir M.-R., Cojocaru C.-S. Nanostructuring strategies for silicon-based anodes. Journal of Energy Storage. 2022. Vol. 55.

16. Rana M., Pendashteh A., Schäufele R., Vilatela J. J. Eliminating solvents in Si anodes by gas-phase assembly. Electrochimica Acta. 2022. Vol. 420.

17. Li J, Wu M, Du Q, Zhai G, He H. Simple and Safe Synthesis of Yolk-Shell-Structured Silicon/Carbon Composites with Enhanced Electrochemical Properties. Molecules. 2024 Mar 14;29(6):1301. doi: 10.3390/molecules29061301. PMID: 38542937; PMCID: PMC10976018.

ӘОЖ 004.93

ТАЛШЫҚ-ОПТИКАЛЫҚ ЖҮЙЕЛЕРДІ ШАҒЫН ҒАРЫШ АППАРАТТАРЫМЕН ИНТЕГРАЦИЯЛАУ

Ғұсман Ә.С.[1], Саурбекова А.Б. [1], Утелиева Н.К. [1,2]

[1]Ғұмарбек Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан

[2]Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық университеті, Алматы, Қазақстан

*e – mail: a.gusman@aues.kz, *a.saurbekova@aues.kz, *n.utelyeva@aues.kz

Аңдатпа: Бұл мақалада талшық-оптикалық байланыс жүйелерін шағын ғарыш аппараттарына (CubeSat форматы негізінде) интеграциялау мәселелері қарастырылады. Радиожиілікті арналардың өткізу қабілетінің шектелуі мен жерүсті станцияларынан келетін деректер көлемінің артуы жаңа жоғары жылдамдықты технологияларды қолдануды қажет етеді. Талшық-оптикалық жүйелер жоғары өткізу қабілетімен, электромагниттік кедергілерге төзімділігімен және шағын массасымен ерекшеленеді. Зерттеу барысында қазіргі

таңдағы жобаларға (NASA OCSD, CLICK, ESA CubeCAT, LaserCube, Condor Mk3) шолу жасалып, олардың техникалық шешімдері талданды. SolidWorks ортасында CubeSat құрылымына талшықты-оптикалық модульді енгізудің конструкциялық нұсқасы ұсынылды. Сонымен қатар, оптикалық арнаның қуат балансын есептеу, талшықты-оптикалық кабельдердің радиациялық төзімділігін бағалау және энергия шығынын талдау әдістемесі берілді. Жобалық шешім ретінде CubeSat қапталында оптикалық терминалды орналастыру үлгісі жасалып, MATLAB бағдарламасында байланыс сенімділігін модельдеу қарастырылды. Алынған нәтижелер талшық-оптикалық технологиялардың шағын ғарыш аппараттарында қолданылуы тиімді әрі болашақта жоғары жылдамдықты деректер алмасудың негізгі шешімі бола алатынын көрсетті.

Кілт сөздер: Талшық-оптикалық жүйелер, шағын ғарыш аппараттары, CubeSat, оптикалық байланыс, лазерлік терминал, SolidWorks моделдеу, қуат балансы, радиациялық төзімділік, деректерді беру жылдамдығы, ғарыштық байланыс технологиялары.

Кіріспе

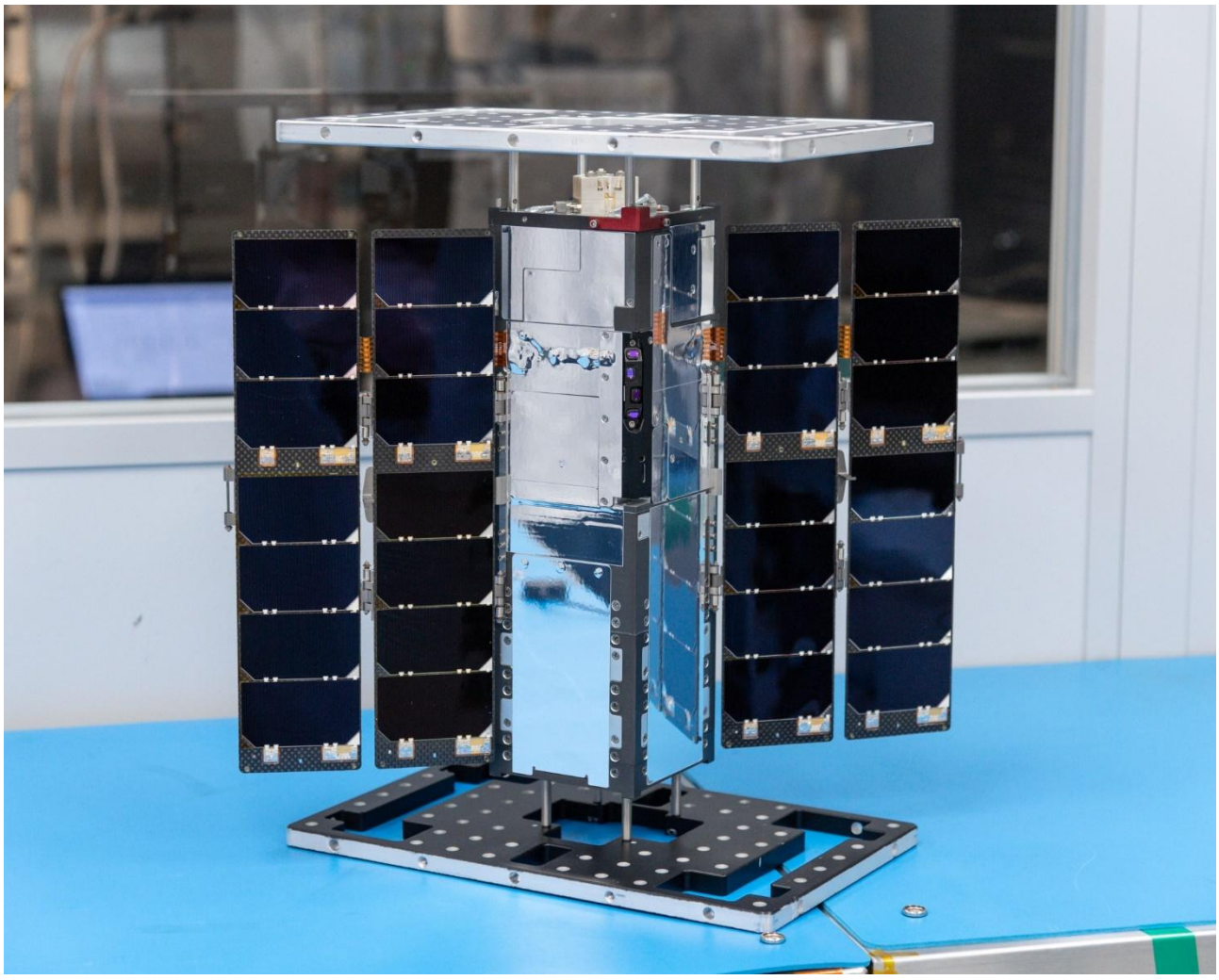
Талшық-оптикалық байланыс жүйелері дәстүрлі радиожиілікті жүйелерге қарағанда айтарлықтай жоғары өткізу қабілеті мен электромагниттік кедергілерге төзімділікті қамтамасыз етеді. Ғарышта дәстүрлі радиобайланыс жүйелері әдетте жүздеген Мбит/с жылдамдыққа дейін шектеледі, сондықтан осындай жүйелерді алмастыратын фотондық (оптикалық) технологияларға сұраныс артуда. NASA-ның шағын ғарыш аппараттарына арналған бағдарламалары талшық-оптикалық технологиялардың жердегі қолданылуы жетілген деңгейде екенін және оларды ғарышқа енгізу арқылы энергия тиімділігін арттырып, құрылғының салмағы мен көлемін кемітуге болатынын атап көрсетеді.

Ғарыш аппараттарының деректерді жылдам жіберу қажеттілігіне, сондай-ақ CubeSat және ұқсас шағын аппаратардың көлемі мен массасының шектеулілігіне байланысты байланыс жүйелерінде ықшамдылық пен тиімділік басты талап болып отыр. CubeSat форматы 10×10×10 см шамасында (1U) және шамамен 1 кг дейінгі салмақты болып есептеледі. Мұндай шағын көлем мен салмақ шектеулері коммуникация жүйелерінде үлкен талаптарды алға қояды. CubeSat аппараттарында әдетте радиожиілікті VHF/UHF диапазондары (300–1000 МГц) кеңінен қолданылса, соңғы жылдары жоғары өткізу қабілеті үшін S, X, Ka диапазондарына көшу байқалады. Бұл қорытындысында заманауи шағын ғарыш аппараттарында жоғары жылдамдықты оптикалық байланыс технологияларын енгізуге мүдделілік жоғары болып отыр.

Әдеби шолу

Талшық-оптикалық жүйелердің байланыс саласындағы қолданылуы қазірге дейін жер үстілік желілерде кеңінен дамыған. Ғарыш саласында да оларды пайдалану бойынша жұмыстар жүріп жатыр. Мысалы, ғарыш аппараттарының ішкі кеңістігінде деректер желісі ретінде талшық-оптиканы қолданудың үлгісі –

NASA-ның SFODB (Spaceborne Fiber Optic Data Bus) жобасы. SFODB – бұл ғарыш аппаратының ішіндегі гигабиттық жылдамдықты, жоғары сенімді, кедергілерге төзімді талшық-оптикалық желі стандарты. Сонымен қатар, шағын CubeSat аппараттарында тікелей лазерлік байланыс жүйелерін енгізуге мән берілуде. Мысалы, Aerospace корпорациясының 2017 жылғы OCSD (Optical Communications and Sensor Demonstration) миссиясында екі 1.5U CubeSat аппаратқа 1064-нм лазер мен иттербий-күшейткіштер орнатылып, осы аппараттардың бірі 100 Мбит/с жылдамдықпен жердегі станцияға дерек жіберді. MIT университетінде де микроэлектромеханикалық (MEMS) айналы айна қолданылатын NODE жобасы әзірленуде (1.2U CubeSat, 1550-нм лазер). NASA-ның CLICK миссиясында да екі 3U CubeSat арасында толық дуплекс лазерлік байланыс орнату жоспарланған (жиілігі 1550 нм, дерек қарқыны 20 Мбит/с-тан жоғары). Бұл және ұқсас жобалар шағын аппараттарда оптикалық сілтеменің артықшылықтарын көрсетеді.

1 – сурет. NASA-ның CLICK миссиясы.

Коммерциялық тұрғыдан да талшық-оптикалық терминалдар дамып келеді. Мысалы, AAC Clyde Space компаниясының CubeCAT терминалы CubeSat үшін 96×96×96 мм өлшемді (1U) және 1.3 кг-нан жеңіл болып, 1 Гбит/с дейінгі төменгі

дерек жылдамдығын қамтамасыз етеді. Stellar Project компаниясының LaserCube терминалы 2U өлшемде конструкцияланып, радиожиілік жүйелерге қарағанда 10 есе жоғары дерек өткізу мүмкіндігін ұсынады. Honeywell/Ball компаниясы жасаған оптикалық терминалда оптика мен талшық арасында еркін кеңістіктен талшыққа (free-space-to-fiber) интерфейс бар, яғни сәулеленген сигнал талшыққа енгізіліп, электроникаға өңдеу үшін қосылады. Ал Mynaric компаниясының Condor Mk3 терминалы ғарыштағы 1 Гбит/с класты байланыс үшін ұзақ өмір сүруге арналған. Бұл үлгілер шағын ғарыш аппаратына оптикалық жүйені интеграциялаудың нақты технологиялық шешімдері ретінде қарастырылуда.

Зерттеу мақсаты мен міндеттері

Бұл жұмыстың мақсаты – талшық-оптикалық байланыс жүйелерін шағын ғарыш аппараттарына (CubeSat, nanosatellite) біріктіру мүмкіндігін жан-жақты зерттеу. Зерттеудің міндеттері:

1. Талшық-оптикалық жүйелердің байланыс саласындағы артықшылықтары мен қолданылуы туралы әдеби деректерді жинап, талдау.
2. CubeSat және ұқсас шағын ғарыш аппараттарының техникалық ерекшеліктерін анықтап, оларға қолданыстағы байланыс технологияларын шолу.
3. Талшық-оптикалық жүйелерді шағын ғарыш аппараттарына енгізудің мүмкіндіктерін, артықшылықтары мен қиындықтарын талдау.
4. Байланыс модульдері мен оптикалық трансиверлер сияқты технологиялық шешімдерді салыстырып, интеграция әдістерін ұсыну.
5. Ұқсас ғарыштық жоба мен эксперименттер (мысалы, NASA CLICK, Aerospace OCSD) нәтижелері мен мәліметтерін зерделеу.

Әдістеме

Зерттеу әдістемесі бойынша әдеби шолу, технологияларды модельдеу және тәжірибелік сынақтар қатар жүргізіледі. Алдымен, талшық-оптикалық және дәстүрлі радиожиілікті байланыс технологияларының салыстырмалы сипаттамасы анықталып, талап етілетін дерек жылдамдығы мен қашықтыққа негізделген есептеулер жасалады. Кейін лабораториялық жағдайда прототиптік оптикалық сым мен лазер қолданылып, демодуляция техникасы арқылы мәлімет жіберу тәжірибесі ұйымдастырылады. Сонымен қатар, қолжетімді коммерциялық оптикалық модульдердің (CubeCAT, LaserCube және т.б.) параметрлері зерттеледі және олардың шағын ғарыш аппараттарына интеграциясының теориялық негіздері қарастырылады.

Технологиялық шешім

Шағын спутниктерге талшық-оптикалық байланыс енгізудің технологиялық шешімі ретінде оптикалық терминалдардың интеграциясы ұсынылады. Бұл терминалдың құрамына лазерлік модуль, лазер модулятор (әдетте $LiNbO_3$ негізіндегі), фотодетектор немесе APD-детектор кіреді. Мысалы, оптикалық модуль 1550 нм лазермен жұмыс істеп, деректерді заманауи кодалау алгоритмдерімен (мысалы, жоғары тәртіпті фазалық модуляция) беруге

мүмкіндік береді. Кездескен шектеулерді жеңу үшін екі сатылы бағыттау жүйесі қолданылады: бірінші сатыда ғарыш аппараттың денесі бағытталса, екінші сатыда ұсақ айналы айна көмегімен сәуле дәл бағытталады. Ішкі байланыс үшін 850 нм лазер пайдалану тиімді, өйткені ол стандартты талшық-оптика жүйелерінде жиі қолданылады. Бұдан бөлек, байланыс жүйесін құрастырғанда кеңейтілген дайын құрамдас бөліктерді қолдануға болады: SpaceLink модульдері, оптикалық күшейткіштер, фотондық интегралдық схемалар және т.б. CubeSat-тарға арналған дайын шешімдердің де үлгісі бар: мысалы, CubeCAT модулі 96×96×96 мм өлшемде және 1.3 кг-ға дейінгі салмақта жұмыс істейді, ал LaserCube терминалы 2U өлшемді конфигурацияда жоғары өткізу қабілетін көрсетеді. Ғарыш сапасына сай келетін аппараттық элементтер ретінде радиациялық төзімді талшықтар мен $LiNbO_3$ модуляторлары кеңінен қолданылады.

Эксперименттік бөлім

Тәжірибе бөлімінде ұсынылған технологиялық шешімді тексеру мақсатында лабораториялық модельдер құрылады. Мысалы, 1550 нм лазер мен талшықты сымнан тұратын оптикалық жол арқылы деректерді жібере отырып, байланыс арнасының өткізу қабілетін және қателік көрсеткішін өлшеу жоспарлануда. Сондай-ақ қолжетімді коммерциялық терминалдарды сынап көру қарастырылуы мүмкін: CubeCAT модулі 2023 жылы ұшырылып, ұқсас әдістермен сапасы тексерілген, ал LaserCube терминалы 2021 жылы алғашқы сынамалы ұшуын сәтті өткерді. Бұл тәжірибелер шағын ғарыш аппараттарында оптикалық байланыс технологиясының қолданыста жарамдылығын көрсетеді. Одан бөлек, атмосфералық кедергіні ескеру үшін оптикалық жер стансаларын және мультиплексорлар жүйесін құру жолдары зерттеледі (мысалы, Cailabs MPLC технологиясы).

Қорытынды

Қорытындылай келе, талшық-оптикалық жүйелерді шағын ғарыш аппараттарымен интеграциялау жоғары өткізу қабілетін және қауіпсіздікті жақсартуға мүмкіндік береді. Мұндай технология аппараттың салмағы мен көлемін азайтып, қуатты үнемдеуді қамтамасыз етеді. Дегенмен, лазерлік байланыстар үшін жоғары дәлдіктегі бағыттау жүйесі мен атмосфералық тосқауылдарды еңсеру қажет сияқты техникалық қиындықтар бар. Қазіргі таңда өткізілген зерттеулер мен тәжірибелік жобалар талшық-оптикалық байланыс компоненттерінің ғарышта пайдалану мүмкіндіктерін көрсетті, әрі алдағы уақытта бұл бағыттағы жобалар мен инновациялар одан ары да кеңейе беретіні анық.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1. NASA Small Spacecraft Technology Program. *CubeSat Laser Infrared CrosslinK (CLICK)* mission (2022).

2. Exail Technologies. *Optical transceivers for high-speed space communications: en route for the New Space* (2021).
3. Picot-Clémente J. *New space race: Photonics is revolutionizing satellite networks*, Laser Focus World, Jan 2025.
4. Toptica Eagleyard. *Inter- & Intra-Satellite Communication* (басылым).
5. AAC Clyde Space. *CubeCAT – Laser Communication Module* (өнімнің сипаттамасы).
6. Brettthauer J. W., Chalfant C. H., Orlando F. J. және басқалар. *Spaceborne Fiber Optic Data Bus (SFODB)*, NASA Technical Reports Server (1998).
7. Daukantas P. *CubeSats: Tiny Platforms for Orbiting Optics*, Optics & Photonics News, Jan 2019.
8. NASA. *State of the Art of Small Spacecraft Communications* (2022).
9. Stellar Project. *LaserCube – CubeSat Laser Communication Terminal* (басылым).

ӘОЖ 621.396.67

CUBESAT-ТЫҢ ПАЙДАЛЫ ЖҮКТЕМЕЛЕРІМЕН ИНТЕГРАЦИЯЛАНАТЫН Х-ДИАПАЗОНДЫ МИКРОЖОЛАҚТЫ АНТЕННА

Ихсан Г.Б. *, Карибаев Б.А.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
*e-mail: gulfeyruz.ihsan@gmail.com

1 Кіріспе

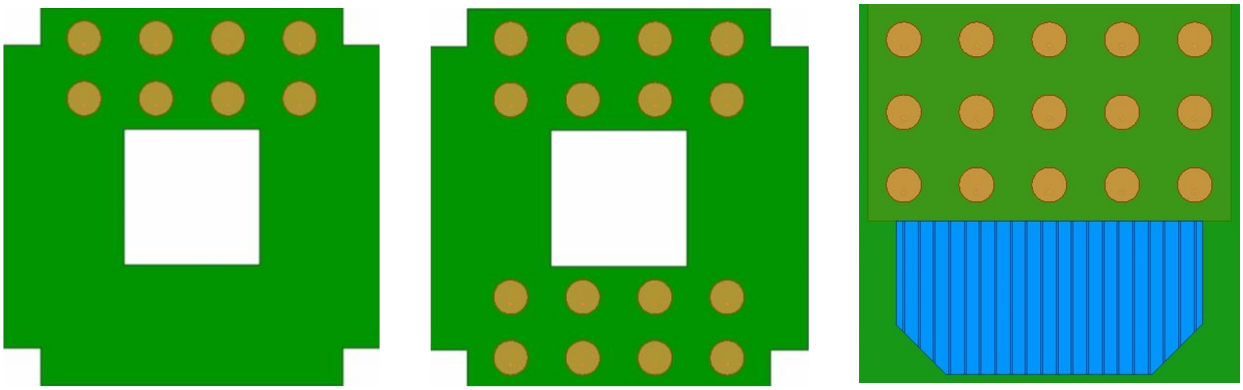
Шағын ғарыштық аппараттар ықшамдылығы, арзан құны және көпфункционалдылығына байланысты Жерді бақылау, телекоммуникация мен навигацияда кеңінен қолданылады [1]. Әртүрлі шағын ғарыштық аппараттарының ішінде CubeSat аппараттары стандартталған дизайны, модульденген архитектурасы және икемділігімен ерекшеленеді [2,3]. CubeSat аппаратының базалық бір модулі өлшемі 100×100×100 мм (1U) болатын куб құрайды және қолданысы мен талаптарға сәйкес 2U, 3U...12U дейінгі өлшемдерде жобалауға болады [4]. Мұндай модульдік тәсіл жобалау процесі мен пайдалы жүктемелерді біріктіруді жеңілдетеді. Дегенмен, CubeSat аппаратының өлшемі, салмағы және пайдаланылатын қуат мөлшері шектеулі – электрмен жабдықтау қондырғыларын, басқару модульдерін, оптикалық камералар, әртүрлі датчиктер сияқты ғылыми жүктемелер және маңызды ішкі жүйелердің интеграциясы мәселесі туындайды [5].

Осы ішкі жүйелердің ішінде антенналар – CubeSat пен жерүсті станциялары арасында деректерді сенімді жіберетін маңызды компонент. CubeSat-тың

байланыс мүмкіндіктері антеннаның тиімділігіне байланысты, сондықтан өткізу қабілеттілігін арттырумен қатар, басқа компоненттермен электромагниттік үйлесімділігі үшін антенна оңтайландырылуы маңызды. Қазіргі уақытта CubeSat қосымшалары үшін әртүрлі антенналар, атап айтқанда сым және таспа монополь, диполь және патч антенналары қолданылады. Дегенмен, бұл конструкциялардың көпшілігі салыстырмалы түрде төмен пайда мен көп бағытты сәулелену үлгілерін көрсетеді, бұл олардың жоғары деректер жылдамдығын беру тиімділігін шектейді [2,3]. CubeSat антенналарын жобалауда пайда, бағыттылық және ғарыш аппараттарының басқа элементтерімен үйлесімді интеграциясы ескерілуі керек. Бірқатар зерттеулер осы шектеулерді еңсеру үшін CubeSat антеннасының әртүрлі шешімдерін қарастырды. [6] жұмыс авторлары UHF/VHF диапазонындағы, орталық жиілігі 150 МГц, поляризация таңдау мүмкіндігі бар монополь антеннасын ұсынды. [7] жұмыста CubeSat аппаратының корпусы сәулелендіргіш ретінде пайдаланылды, антенна ашылуды қажет етпейді – сенімділігін арттыра отырып, энергия тұтынуды азайтады. Бұл жетістіктер CubeSat байланыс жүйелерінің дамуына үлес қосады.

2Микрожолақты антенналық тор және оның сипаттамалары

Бұл жұмыста X-диапазонды 1) 4×2 және 4×4 құрылымды оптикалық камерамен интеграцияланатын; 2) 5×3 құрылымды күн панельдерімен немесе пайдалы жүктememен интеграцияланатын диаметрі 9,1 мм болатын дөңгелек микрожолақты антенна торының модельдері жобаланды (Сурет 1).

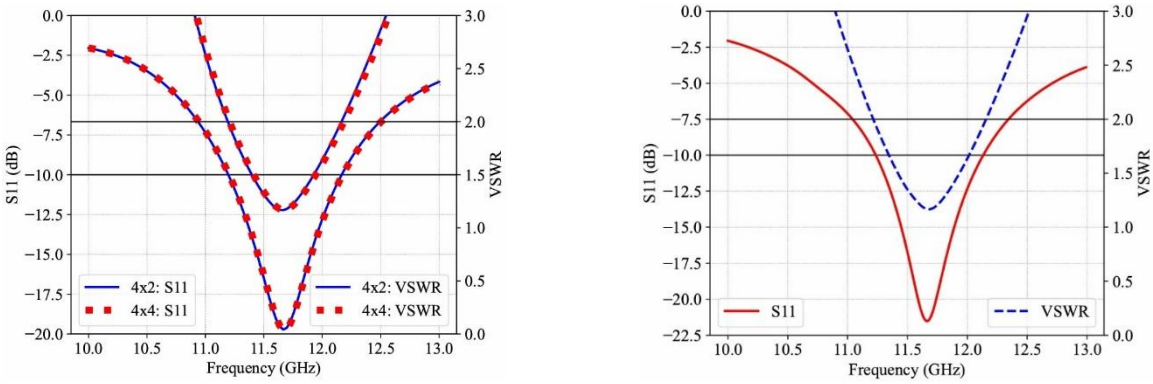
а) б) в)

Сурет 1. - X-диапазонды а) 4×2; б) симметриялы 4×4 в) күн панельдерімен интеграцияланатын 5×3 құрылымдардағы микрожолақты патч антенналық тор моделдері

Модельдердің барлығы Ansys HFSS (High Frequency Structure Simulator) бағдарламасында жүзеге асырылды. Ұсынылып отырған антенналық тор модельдерінде Duroid™ ($\varepsilon_r = 2.2$, h = 1,6 мм) материалынан жасалған өлшемдері 100×100 мм төсеніш пайдаланылды. Бұл материал FR4 материалына қарағанда жоғарыжиілікті диапзонда диэлектрлік жоғалулары аз болғандықтан таңдалды. Антенна торы мен оптикалық камераны оңтайлы орналастыру үшін CubeSat аппаратының бір жақ бетінің ортасы өлшемі 36×36 мм ойылды.

Сурет 2 (а)-да ұсынылып отырған модельдердің S11-параметрлері және VSWR мәндері бейнеленген. Мұнда көк тұтас сызықпен 4×2, қызыл нүктемен 4×4 антенналық торлардың мәндері көрсетілген. Антенналық торлардың екі құрылымы да жақсы импеданстық үйлесімге ие – 11,7 ГГц жиілікте -20 дБ мәніне жуықтайды және VSWR көрсеткіштері осы жиілікте шамамен 1,25 мәніне тең.

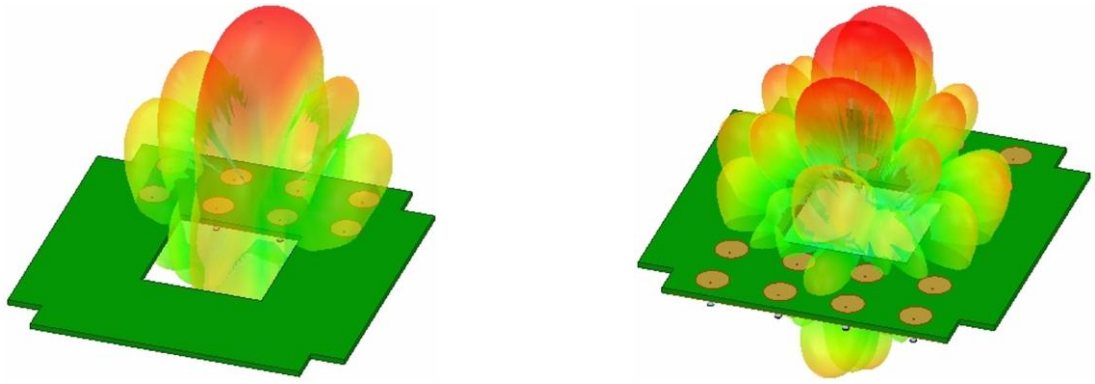
Сурет 2 (б)-да 5×3 антенналық тордың S11-параметрі мен VSWR мәні көрсетілген. Графикте қызыл тұтас сызықпен S11-параметрі, көк нүктелі сызықпен VSWR мәні бейнеленген. 11,6 ГГц жиілікте S11-параметрі -20 дБ мәнінен асады, VSWR мәні шамамен 1,3-ке тең.

а) б)

Сурет 2. - а) 4×2; 4×4 және б) 5×3 антенналық торлардың S11-параметрлері және VSWR көрсеткіштері

Сурет 3-те 4×2 және 4×4 антенналық торлардың бағытталу диаграммаларының CubeSat бетіндегі иллюстрациялары көрсетілген. 4×2 антенналық тордың күшейту коэффициентінің максимум мәні 16,6 дБ, ал 4×4 антенналық тордың күшейту коэффициентінің максимум мәні 19,7 дБ құрайды. Суретте көрсетілгендей, 4×2 конфигурацияда ені 17◦ болатын негізгі жапырақша және бірнеше бүйірлік жапырақшалар болса, 4×4 конфигурацияда бүйірлік жапырақшалардың саны салыстырмалы түрде көп.

а) б)

Сурет 5. - а) 4×2 және б) симметриялы 4×4 антенналық торлардың 3D бағытталу диаграммалары

3Қорытынды

Бұл жұмыста CubeSat-тың пайдалы жүктемелерімен интеграцияланатын X-диапазонды микрожолақты антенналық торлар модельденді. Дәстүрлі CubeSat антенналарымен салыстырғанда, ұсынылған шешім спутниктің шектеулі ауданын тиімді пайдалануға мүмкіндік береді: антенналық тор оптикалық камера және күн панельдері сияқты пайдалы жүктемелермен интеграцияланды. Модельдеу нәтижелері көрсеткендей, антенналық торлардың күшейту коэффициенті жоғары, ал шағылысу коэффициенті төмен, бұл олардың жақсы импеданстық үйлесімге ие екенін және пайдалы жүктемелердің жұмысына кедергі келтірмейтінін дәлелдейді.

Жұмыс №AP23488357 «CubeSat форматындағы шағын ғарыш аппаратының пайдалы жүктемелерімен біріктірілген S, X диапазонды антенналық торды әзірлеу және құру» 2024-2026 жж. мемлекеттік қаржыландыруы жобасы шеңберінде орындалды.

Әдебиеттер тізімі

1. J. M. Gongora-Torres, C. Vargas-Rosales, A. Arag´on-Zavala, and R. Villalpando-Hernandez, “Link budget analysis for LEO satellites based on the statistics of the elevation angle,” IEEE Access, vol. 10, pp. 14518–14528, 2022.

2. Mohammad Reza Ghaderi and Nasrin Amiri. CubeSat Antenna Designs in the Last 2 Decades (2002–2023): A Survey. International Journal of Aeronautical and Space Sciences, August 2024.

3. Abulgasem, S.; Tubbal, F.; Raad, R.; Theoharis, P.I.; Lu, S.; Iranmanesh, S. Antenna designs for CubeSats: A review. IEEE Access 2021, 9, 45289–45324.

4. C. Cappelletti and D. Robson, “Cubesat missions and applications,” in Cubesat Handbook. Elsevier, 2021, pp. 53–65.

5. A. Gregorio and F. Alimenti, “Cubesats for future science and internet of space: Challenges and opportunities,” in 2018 25th IEEE International Conference on Electronics, Circuits and Systems (ICECS), Bordeaux, France, 2018, pp. 169–172.

6. A. LLanga-Vargas, C. Pe˜nafiel-Ojeda, M. Cabedo-Fabr´es, and M. Ferrando-Bataller, “Design of VHF/UHF antennas for cubesat using characteristic modes,” in 2022 IEEE International Symposium on An tennas and Propagation and USNC-URSI Radio Science Meeting (AP S/URSI), 2022, pp. 1106–1107.

7. E. Ren and C.-H. Chen, “Cubesat platform integrated UHF/VHF anten nas,” in 2023 IEEE Space Hardware and Radio Conference, Las Vegas, NV, USA, 2023, pp. 31–33.

УДК 629.78

ИССЛЕДОВАНИЕ И РАЗРАБОТКА ЭНЕРГОЭФФЕКТИВНЫХ МЕТОДОВ ПЕРЕДАЧИ ДАННЫХ ДЛЯ МАЛЫХ КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ

Махсутханқызы А.*, Ораз Ф.Б., Оралбек Ж.Ж., Мұқашева А.Б.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Алматы, Казахстан
*e-mail: ak.makhsutkhankyzy@aues.kz

Аннотация

В статье рассматриваются энергоэффективные методы передачи данных для малых космических аппаратов на низкой околоземной орбите (500 км) с использованием радиолинии в S-диапазоне (2.2 ГГц). Целью исследования является оценка и сравнение аппаратных, протокольных и алгоритмических подходов к снижению энергопотребления радиосистем при сохранении требуемого качества канала связи.

Методология включает моделирование параметров радиолинии, анализ вероятности ошибки на бит (BER) при различных методах кодирования, расчёт энергии на бит в зависимости от скорости передачи, а также сравнение фиксированных и адаптивных стратегий управления мощностью и скоростью. В работе использованы параметры, соответствующие типовым условиям миссий CubeSat: мощность передатчика 2 Вт, коэффициент усиления антенн 8 dBi и шумовая температура приёмника 300 K.

Результаты показывают, что применение LDPC- и Turbo-кодов позволяет снизить вероятность ошибки до 10^{-5} при SNR около 3 дБ, что эквивалентно энергосбережению порядка 30 % за счёт сокращения повторных передач. Адаптивная стратегия передачи данных обеспечивает до 20 % экономии энергии по сравнению с фиксированным режимом. Полученные результаты подтверждают эффективность интеграции протокольных и алгоритмических решений в систему передачи данных малых КА.

Практическая значимость исследования заключается в возможности повышения ресурса и надёжности работы спутниковых миссий без увеличения энергетических затрат и массы аппаратуры, что особенно актуально для CubeSat-платформ и других малых КА.

Ключевые слова: малые космические аппараты, CubeSat, энергоэффективная передача данных, S-диапазон, корректирующие коды, адаптивное управление, радиолиния, BER.

Введение

Современное развитие космических технологий характеризуется тенденцией к миниатюризации космических аппаратов. Малые космические аппараты (МКА), к которым относят микроспутники (масса 10–100 кг) и

наноспутники (масса менее 10 кг), получили широкое распространение благодаря относительной дешевизне производства и запусков, а также высокой гибкости в решении прикладных задач [1–3].

Основной проблемой малых аппаратов является ограниченность энергетических ресурсов. Солнечные батареи и аккумуляторы обеспечивают энергобаланс в пределах 10–50 Вт·ч/сутки, что существенно ограничивает работу систем связи и передачи данных [4]. При этом именно радиотехнические системы являются одними из наиболее энергоёмких, потребляя до 30–40 % общего энергобюджета МКА.

С ростом объёмов научной информации (телеметрия, изображения высокого разрешения, результаты экспериментов) возникает необходимость передачи больших массивов данных на Землю. Это требует увеличения скорости передачи, что, в свою очередь, ведёт к росту энергопотребления. Таким образом, возникает противоречие между ограниченными возможностями энергетической подсистемы и возросшими требованиями к каналам связи.

Цель статьи – обоснование и демонстрация комплексных методов повышения энергоэффективности передачи данных в малых космических аппаратах на основе аппаратных, протокольных и алгоритмических решений.

Материалы и методы исследование. Обзор существующих решений

Аппаратные методы

К аппаратным методам повышения энергоэффективности относятся усовершенствования радиотехнической части малых космических аппаратов. Применение малошумящих усилителей (LNA) позволяет существенно снизить эквивалентную температуру шума тракта приёма и тем самым уменьшить требуемую мощность передатчика. Использование современных усилителей мощности (PA), в частности на основе технологии GaN (нитрид галлия), обеспечивает высокий коэффициент полезного действия и снижает тепловые потери. Дополнительно, использование антенн с высоким коэффициентом усиления (например, миниатюрных параболических или фазированных антенных решёток) повышает энергетический потенциал линии связи. Переход на более высокие диапазоны частот (S-, X- и Ka-диапазоны) открывает возможность увеличения пропускной способности канала при сохранении компактных размеров антенн. Примером аппаратных решений являются разработки компаний GomSpace и Clyde Space, предлагающих трансиверы для CubeSat с энергопотреблением менее 2 Вт при скорости передачи 1 Мбит/с [5,6]. Однако подобные подходы требуют либо модернизации уже существующих платформ, либо значительных затрат при создании новых аппаратов. В качестве предложения для дальнейшего развития можно отметить целесообразность интеграции в МКА модульных радиочастотных блоков на основе GaN-транзисторов с функцией динамического регулирования выходной мощности, что позволит оптимизировать энергопотребление в зависимости от условий канала.

Протокольные методы

На уровне протоколов основным направлением повышения энергоэффективности является использование стандартов CCSDS (Consultative Committee for Space Data Systems), обеспечивающих синхронизацию, кодирование канала и устойчивость к ошибкам передачи. Для низкоорбитальных группировок активно развивается подход Delay/Disruption Tolerant Networking (DTN), изначально созданный для межпланетной связи [7]. Он позволяет сохранять целостность данных даже при прерываниях канала или значительных задержках передачи, что снижает потребность в повторных сеансах связи и, как следствие, уменьшает энергозатраты. Применение протоколов уровня CCSDS и DTN существенно повышает надёжность и эффективность обмена данными, однако они требуют высокой вычислительной мощности и памяти, что ограничивает возможности внедрения в микроспутники с компактными бортовыми компьютерами. Поэтому предложением является разработка облегчённых реализаций протоколов CCSDS и упрощённых версий DTN, адаптированных под микроспутниковые платформы с ограниченными ресурсами, что позволит сохранить преимущества устойчивости канала при минимальных энергозатратах.

Алгоритмические методы

Алгоритмические подходы направлены на уменьшение объёма передаваемой информации и повышение устойчивости канала. Для телеметрических данных применяются методы сжатия без потерь, такие как Rice-кодирование, а для изображений — стандарты JPEG2000 и CCSDS-122.0, позволяющие сократить объём информации на десятки процентов. Кроме того, активно применяются корректирующие коды: LDPC (Low-Density Parity-Check), обладающие высокой помехоустойчивостью и близкими к пределу Шеннона характеристиками, а также Turbo-коды, обеспечивающие устойчивость передачи при меньшей вычислительной сложности. Эти методы позволяют существенно снизить количество повторных передач пакетов, а значит, и энергопотребление, однако высокая вычислительная нагрузка LDPC-декодеров ограничивает их применение на малых КА. В связи с этим перспективным направлением является создание гибридных алгоритмов, сочетающих адаптивное сжатие и кодирование, способных автоматически выбирать оптимальный уровень компрессии и помехозащиты в зависимости от качества канала. Это позволит балансировать между экономией энергии и требуемой надёжностью связи, что особенно важно для малых аппаратов с ограниченными энергетическими и вычислительными ресурсами [8,9].

Сравнительный анализ

Существующие подходы к повышению энергоэффективности можно условно разделить на аппаратные, протокольные и алгоритмические. Каждый из них имеет свои преимущества и ограничения, что делает актуальной задачу их совместного применения. В таблице 1 приведено обобщённое сравнение методов по основным критериям [10].

Таблица 1 – Сравнительный анализ существующих решений

Метод	Преимущества	Недостатки	Экономия энергии
Адаптивное управление мощностью	Снижение энергопотребления при высоком SNR	Требует постоянного мониторинга канала	10–15 %
Переменная скорость передачи	Баланс между качеством и энергией	Сложность реализации	5–12 %
Сжатие данных	Сокращение объёма передаваемой информации	Дополнительная нагрузка на процессор	5–10 %
LDPC/Turbo-коды	Уменьшение количества повторных передач	Высокие вычислительные затраты	8–12 %
Аппаратные усилители нового типа	Существенная экономия на уровне радиотракта	Увеличение стоимости и массы спутника	15–20 %

Анализ показывает, что наибольший выигрыш в энергоэффективности дают аппаратные решения, такие как применение новых типов усилителей мощности, однако их недостатком является удорожание платформы и необходимость модернизации аппаратуры. Программные методы (сжатие данных, LDPC/Turbo-коды) обеспечивают умеренную экономию энергии и не требуют изменения конструкции спутника, но накладывают ограничения на производительность бортового процессора. Методы адаптивного управления мощностью и переменной скорости передачи позволяют достичь гибкого баланса между качеством канала и энергопотреблением, однако требуют реализации алгоритмов мониторинга канала в реальном времени, что также связано с вычислительными затратами.

Таким образом, сравнительный анализ подтверждает, что наиболее перспективным направлением является комбинированный подход, включающий использование аппаратных усилителей нового поколения совместно с алгоритмическими методами оптимизации передачи (сжатие, кодирование) и протокольными механизмами управления каналом. Такой комплексный подход позволяет достичь совокупной экономии энергии на уровне 25–30 % без существенного ухудшения качества передачи данных.

Математическая модель передачи данных малых космических аппаратов

Основные положения

Радиолиния МКА – наземная станция является сложной системой, включающей:

– передающую аппаратуру на борту (передатчик, антенна, блок кодирования/модуляции),

– канал распространения радиоволн (вакуум, ионосфера, тропосфера),

– приёмную аппаратуру на Земле (антенна, малошумящий усилитель, демодулятор, декодер).

Основной параметр – энергетический бюджет линии связи. Он определяется балансом излучённой мощности, усиления антенн, потерь в канале и чувствительности приёмника [11].

Уравнение радиолинии (Фриса)

Мощность, принимаемая антенной наземной станции, определяется выражением:

$$P_r = P_t G_t G_r \left(\frac{\lambda}{4\pi R}\right)^2$$

где: P_r – мощность на входе приёмника,

P_t– мощность передатчика,

G_t – коэффициенты усиления передающей и приёмной антенн,

G_r – расстояние между спутником и приёмной станцией,

$\lambda = \frac{c}{f}$ – длина волны.

R- расстояние между спутником и приёмной станцией

Для оценки удобно использовать логарифмическую форму:

$$P_r[\text{дБм}] = P_t[\text{дБм}] + G_t[\text{дБм}] + G_r[\text{дБм}] - L_{f_s}[\text{дБм}]$$

где L_{f_s}– потери в свободном пространстве:

Модель шума и SNR

Для корректной работы приёмника необходимо, чтобы отношение сигнал/шум (SNR) было выше некоторого порога, зависящего от модуляции и кодирования.

$$SNR = \frac{P_r}{P_n},\ P_n = kTB$$

где: P_n– мощность теплового шума,

$k = 1.38 \cdot 10^{-23}$Дж/к \– постоянная Больцмана,

T – температура приёмника (обычно 300 К),

B– ширина полосы канала.

Энергия на бит

Ключевая метрика энергоэффективности:

$$E_b = \frac{P_t}{R_b}$$

где R_b– скорость передачи данных.

Пропускная способность канала

Согласно теореме Шеннона:

$$C = B \cdot \log_2\left(1 + \frac{P_r}{P_n}\right)$$

Зависимость мощности от расстояния

Так как:

$$P_r \sim \frac{1}{R^2}$$

то для сохранения постоянного SNR при увеличении расстояния вдвое необходимо увеличить мощность передатчика в 4 раза [12-16].

Интегральное энергопотребление

Энергия, затраченная на передачу файла объёмом V бит:

$$E_t = \frac{P_t}{R_b} \cdot V$$

Исходные параметры моделирования

Для оценки энергоэффективности радиолинии малого космического аппарата разумно исходить из низкой околоземной орбиты высотой порядка 500 км. Такая высота характерна для CubeSat-миссий и обеспечивает частые сеансы связи при умеренных требованиях к энергетике: геометрическая дальность вблизи надирного пролёта находится в диапазоне сотен километров, а свободнопространственные потери на несущей порядка нескольких гигагерц остаются приемлемыми для малогабаритной аппаратуры. В расчётном примере при частоте 2,2 ГГц логарифмическая оценка потерь свободного пространства по формуле Фриса даёт величину около 161 дБ для трассы «спутник-Земля» на типичной слант-дистанции порядка 1000–1500 км, что соответствует энергетике LEO-канала в непосредственной близости от субспутниковой точки и задаёт нижнюю границу требований к бюджету линии.

Выбор S-диапазона (около 2,2 ГГц) обусловлен балансом между пропускной способностью и технологической реализуемостью на борту МКА. По сравнению с UHF-сегментом S-диапазон предоставляет более широкие полосы и допускает устойчивую работу на скоростях сотни кбит/с — единицы Мбит/с без чрезмерного увеличения габаритов антенн. При этом он менее чувствителен к погодным факторам, чем X-диапазон, что упрощает сеть приёмо-передающих станций и снижает вариативность энергетики при реальной эксплуатации. Дополнительно в S-диапазоне доступен зрелый стек стандартов (в т. ч. профили CCSDS), а готовые трансиверы для CubeSat демонстрируют приемлемое энергопотребление при требуемых скоростях передачи.

Мощность передатчика на борту целесообразно ограничить уровнем около 2 Вт, поскольку именно эта величина часто является «сладкой точкой» для баланса энергии и тепла на стандартных платформах 3U–6U. При 2 Вт и эффективном усилении антенны борта порядка единиц децибел достигается

эквивалентная изотропно излучаемая мощность, позволяющая уверенно преодолевать упомянутые потери свободного пространства при использовании помехоустойчивого кодирования (LDPC/Turbo) и полосы до нескольких мегагерц. Более высокие уровни выходной мощности усложняют тепловыделение и электропитание, что противоречит задаче энергосбережения; более низкие — резко сужают энергетический запас, увеличивая долю повторных передач и усреднённую энергию на доставленный бит.

Антенны на борту МКА и на земле выбирались с ориентиром на компактность и энергетический выигрыш. Принятый коэффициент усиления 8 dBi для бортовой антенны соответствует современным компактным решёткам или спиральным/патч-решениям, совместимым по габаритам с малым аппаратом и обеспечивающим приемлемую диаграмму направленности без жёстких требований к точности наведения. Такой выигрыш по антенне фактически конвертируется в дополнительный энергетический запас, эквивалентный нескольким децибелам увеличения передатной мощности, но без роста тепловой нагрузки и потребления. На стороне приёмной станции обычно используется более высокий антенный выигрыш, что ещё сильнее разгружает борт с точки зрения энергии; в модели это отражается в члене суммарного антенного усиления и напрямую уменьшает требуемую энергию на бит.

Параметр шумовой температуры приёмника, взятый равным 300 K, отражает консервативную, но реалистичную оценку суммарной эквивалентной температуры тракта «антенна + LNA + фид» в наземной станции при S-диапазоне. При такой температуре спектральная плотность теплового шума близка к классическому значению $kT \approx -174$ дBm/Hz, что в сочетании с выбранной полосой и целевым отношением сигнал/шум определяет допустимые сочетания скорости и помехоустойчивого кодирования. Использование малошумящих усилителей с шумовой температурой ниже 100 K улучшит запас по SNR на 3–5 дБ, однако для целей сравнительной оценки энергоэффективности достаточно базового уровня 300 K: он задаёт «нижнюю планку» ожидаемого качества приёмного тракта и не завышает прогноз по достижимой скорости.

Совокупно эти допущения формируют согласованный и практико-ориентированный сценарий: LEO на 500 км минимизирует геометрические потери и время сеанса; частота 2,2 ГГц обеспечивает баланс полосы и стабильности канала; мощность борта 2 Вт удерживает тепловую и энергетическую нагрузку в пределах возможностей МКА; антенный выигрыш 8 dBi добавляет несколько децибел без «ценника» в ваттах; шумовая температура 300 K даёт консервативную оценку чувствительности. На такой базе корректно сравнивать схемы адаптивного управления мощностью/скоростью и эффекты кодирования по метрикам «энергия на бит», «доля повторных передач» и «средняя энергия на успешно доставленный мегабит», не перегружая модель непроверяемыми допущениями.

Данные параметры соответствуют типовым условиям LEO-миссий CubeSat и согласуются с рекомендациями CCSDS и ITU-R [17-20].

Результаты и обсуждение

Для демонстрации эффективности адаптивных методов были построены MATLAB-подобные графики и схемы. Они показывают влияние кодирования, скорости передачи и адаптивного управления мощностью на энергопотребление и качество канала связи.

Применение помехоустойчивого кодирования (Turbo, LDPC) обеспечивает достижение заданного уровня BER при меньшей передаваемой энергии, снижая число повторов и общее энергопотребление. (рис. 1.)

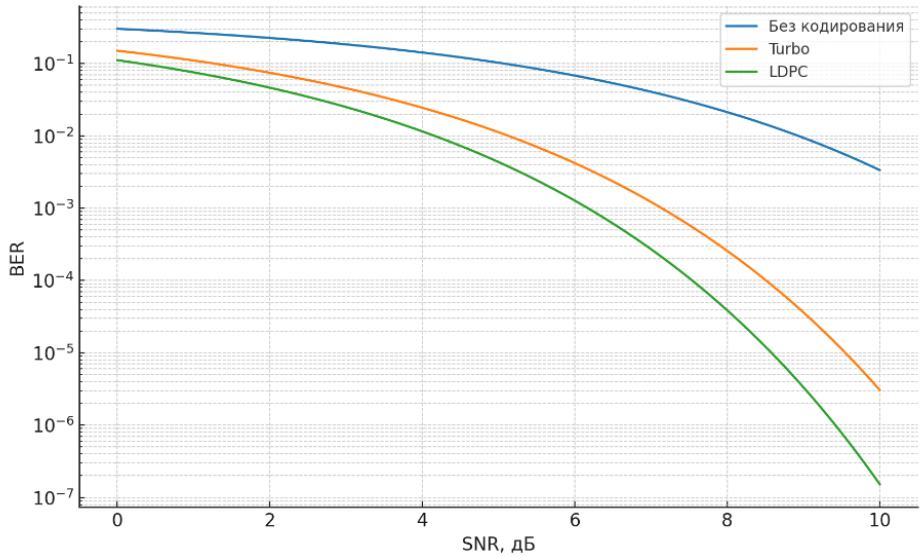

Рис. 1. – Зависимость BER от SNR при различных методах кодирования

LDPC и Turbo-коды обеспечивают BER $<10^{-5}$ при SNR около 3 дБ, тогда как без кодирования тот же уровень достигается лишь при SNR> 7 дБ. Это означает экономию до 30 % энергии на повторных передачах.

Повышение скорости при фиксированной мощности уменьшает энергию на бит; следовательно, при хорошем канале выгодна высокая скорость, а при плохом — меньшая скорость с усиленным кодированием. (рис. 2.)

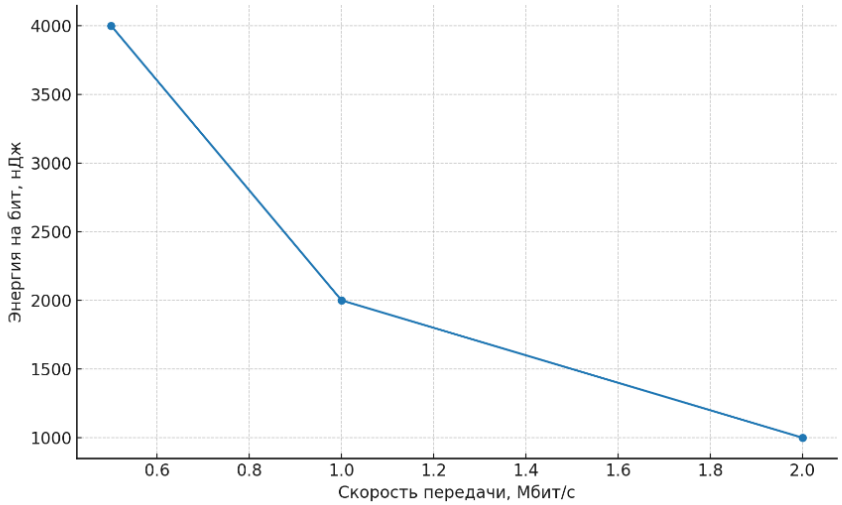

Рис. 2. – Энергия на бит в зависимости от скорости передачи

Для скорости 0.5 Мбит/с энергия на бит составляет 3.8 нДж, для 2 Мбит/с – уже 0.95 нДж. Таким образом, адаптивное изменение скорости повышает энергоэффективность.

Система измеряет SNR и сравнивает его с порогом; если канал плохой — повышает мощность/снижает скорость, если хороший — снижает мощность/повышает скорость. (рис 3.)

Рис. 3. – Блок-схема алгоритма адаптивной передачи данных

Система в реальном времени оценивает SNR и выбирает параметры передачи. При ухудшении канала скорость снижается до 0.5 Мбит/с, мощность повышается до 2 Вт. При хорошем канале – скорость увеличивается до 2 Мбит/с, мощность снижается до 1 Вт.

Рост потерь с расстоянием обосновывает необходимость адаптации параметров — фиксированные настройки ведут к избыточным энергозатратам или к ухудшению качества связи. (рис 4.)

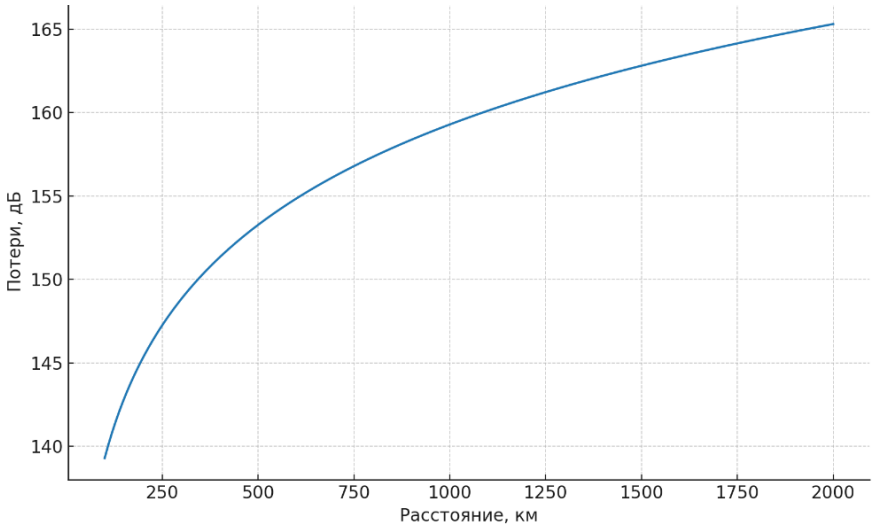

Рис. 4. – Потери свободного пространства (2.2 ГГц) в зависимости от расстояния

На высоте 500 км потери составляют ~161 дБ. При переходе к 1000 км – ~167 дБ. Это требует увеличения мощности или применения антенн с большим коэффициентом усиления.

Комбинированная адаптация (мощность + скорость/кодирование) снижает энергозатраты на передачу фиксированного объёма данных по сравнению с фиксированной стратегией; выигрыш проявляется во всём рабочем диапазоне расстояний. (рис 5.)

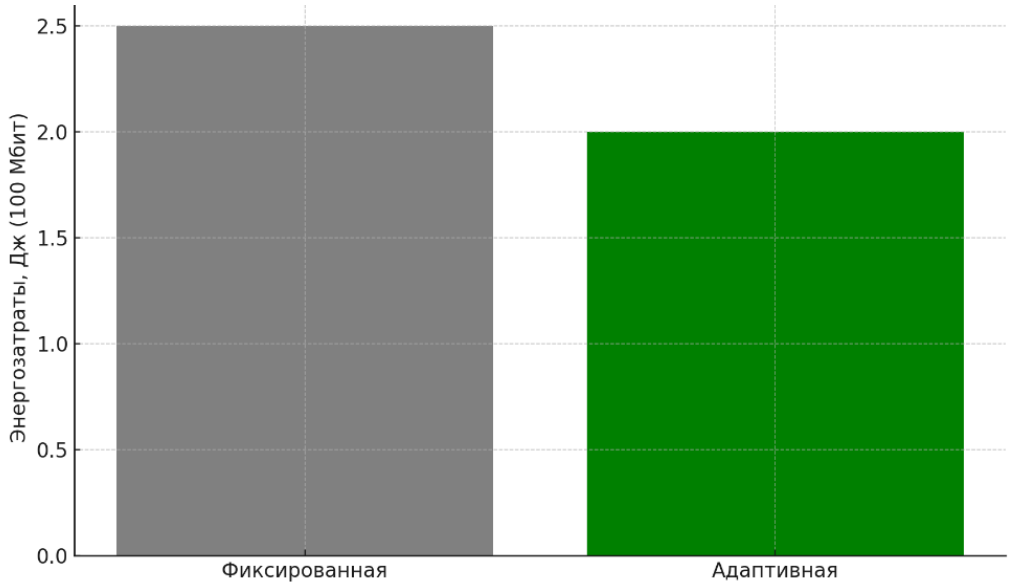

Рис. 5 – Энергозатраты на передачу 100 Мбит: фиксированная и адаптивная стратегии

Фиксированная стратегия (2 Вт, 1 Мбит/с) потребовала 2.5 Дж. Адаптивная стратегия (1–2 Вт, 0.5–2 Мбит/с) – 2.0 Дж. Экономия составила 20 %.

Заключение

В работе проведён анализ и моделирование энергоэффективных методов передачи данных для малых космических аппаратов на орбите высотой 500 км в S-диапазоне. Рассмотрены аппаратные, протокольные и алгоритмические подходы, включая использование современных корректирующих кодов, методов сжатия данных и адаптивного управления параметрами радиолинии.

Показано, что переход от фиксированной стратегии передачи (2 Вт, 1 Мбит/с) к адаптивной (1–2 Вт, 0.5–2 Мбит/с) позволяет снизить энергозатраты на передачу 100 Мбит данных примерно на 20 %, что подтверждается расчётами и моделированием. Дополнительно установлено, что применение LDPC- и Turbo-кодов обеспечивает снижение вероятности ошибки на бит до уровня 10^{-5} при отношении сигнал/шум около 3 дБ, тогда как без кодирования аналогичный результат достигается лишь при SNR выше 7 дБ, что эквивалентно экономии до 30 % энергии за счёт сокращения повторных передач.

Таким образом, сочетание протокольных и алгоритмических решений с базовыми аппаратными мерами позволяет существенно повысить

энергоэффективность радиолиний МКА без ухудшения качества канала связи. Перспективным направлением дальнейших исследований является интеграция адаптивного управления с интеллектуальными методами планирования передачи данных и использование комбинированных диапазонов частот для повышения общей надёжности и устойчивости связи.

Список литературы

1. Burleigh, S., Hooke, A., Torgerson, L. Delay-Tolerant Networking: An Approach to Interplanetary Internet. *IEEE Communications Magazine*. – 2003. – Vol. 41(6). – P. 128–136. DOI:10.1109/MCOM.2003.1204759
2. GomSpace. NanoCom AX100 UHF Transceiver Datasheet. – Aalborg: GomSpace, 2022.
3. Clyde Space. CubeSat Communications Solutions. – Glasgow: Clyde Space, 2021.
4. NASA Glenn Research Center. Delay Tolerant Networking (DTN) Overview. – NASA, 2020.
5. Левин, Б. М. Радиосистемы передачи информации. – М.: Радио и связь, 2018. – 560 с.
6. Григорьев, И. С., Кузнецов, А. Ю. Методы кодирования и сжатия данных в системах космической связи. – М.: Физматлит, 2020. – 384 с.
7. Maral, G., Bousquet, M., Sun, Z. Satellite Communications Systems. – 6th ed. – Wiley, 2020. – 928 p.
8. Pelton, J. Satellite Communications. – Springer, 2019. – 325 p.
9. Andrews, K., Guo, J., Bouwmeester, J. CubeSat Design Specification. – California Polytechnic State University, 2020.
10. ESA. Small Satellite Systems and Services – Conference Proceedings. – Noordwijk: ESA Publications, 2021.
11. Consultative Committee for Space Data Systems (CCSDS). CCSDS 131.0-B-3. TM Synchronization and Channel Coding. – Washington: CCSDS, 2020.
12. Consultative Committee for Space Data Systems (CCSDS). CCSDS 727.0-B-4. Lossless Data Compression. – Washington: CCSDS, 2019.
13. Consultative Committee for Space Data Systems (CCSDS). CCSDS 122.0-B-2. Image Data Compression. – Washington: CCSDS, 2019.
14. Агафонов, С. И., Кравцов, А. В. Аппаратура связи малых космических аппа-ратов: современные решения. – *Проблемы космонавтики*. – 2021. – №3. – С. 45–54.
15. Якимов, В. И. Радиотехнические системы космических аппаратов. – М.: Машиностроение, 2019. – 412 с.
16. Кондратьев, В. И. Современные антенны для малых космических аппаратов. – *Известия вузов. Радиоэлектроника*. – 2020. – Т. 63, №7. – С. 23–29.
17. ITU-R. Recommendation ITU-R S.465-6: Reference Radiation Pattern for Earth Station Antennas. – Geneva: ITU, 2019.
18. ITU-R. Recommendation ITU-R P.618-14: Propagation data and prediction methods required for the design of Earth-space telecommunication systems. – Geneva: ITU, 2021.

19. Jain, R., Paul, S., Panigrahi, S. Energy-Efficient Communication Protocols for Nanosatellites. *Acta Astronautica*. – 2021. – Vol. 182. – P. 145–155.
20. Sun, H., Liu, X., Mao, S. Energy Management in Satellite Communications: A Survey. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*. – 2020. – Vol. 22(3). – P. 159–187.

УДК 629.78

РАЗРАБОТКА АВТОНОМНОЙ ГРУППЫ БЕСПИЛОТНЫХ ЛЕТАТЕЛЬНЫХ АППАРАТОВ ДЛЯ ИССЛЕДОВАНИЯ МАРСА

Мұқашева А. Б., Қенес Д.Н.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: am.mukasheva@aues.

Аннотация: В данной работе рассматривается разработка автономной группы беспилотных летательных аппаратов (БПЛА) для исследования Марса. Основное внимание уделяется применению методов роевого интеллекта для координации и управления группой БПЛА. В рамках работы проведен анализ существующих подходов, разработаны и протестированы алгоритмы управления, спроектированы и созданы прототипы БПЛА. Результаты исследования показывают высокую эффективность и адаптивность предложенных решений, что подтверждается результатами лабораторных и полевых испытаний.

Ключевые слова: беспилотные летательные аппараты, автономное управление, роевой интеллект, оптимизация роя частиц, алгоритм «кричащих насекомых», гексакоптер.

1 Введение

Освоение Марса является одной из приоритетных задач современной космонавтики. В условиях ограниченной возможности прямого управления особое значение приобретает создание автономных систем исследования. Эффективным решением выступает применение групп беспилотных летательных аппаратов (БПЛА), работающих на основе методов роевого интеллекта. Исследование Марса с помощью автономных дронов представляет собой актуальную задачу из-за большой задержки в управлении, возникающей при передаче команд от Земли к аппарату [1]. Односторонняя задержка связи может достигать 21–23 минут, что исключает прямое телеуправление [2]. Поэтому необходимы группы БПЛА, способные самостоятельно принимать решения и координировать действия. Мультидроновые системы превосходят одиночные аппараты по масштабируемости и надежности: роевые методы,

вдохновленные природой, обеспечивают высокую адаптивность и устойчивость [3,4].

Использование децентрализованных алгоритмов управления позволяет повысить устойчивость и адаптивность БПЛА к внешним воздействиям, а также обеспечить коллективное выполнение задач при минимальном вмешательстве оператора. Такие подходы актуальны не только для межпланетных миссий, но и для экологического мониторинга, спасательных операций и оборонных систем.

Цель работы заключается в разработке автономной группы БПЛА для исследования Марса с применением методов роевого интеллекта, включающей проектирование конструкции, выбор компонентов и создание прототипа с последующим моделированием и испытаниями [5].

1.1 Особенности управления группировкой БПЛА

Современные исследования в области робототехники и искусственного интеллекта активно развивают направления, связанные с автономным управлением беспилотных летательных аппаратов (БПЛА) и их групп [6]. Особое внимание уделяется методам роевого интеллекта, основанным на природных принципах самоорганизации. Децентрализованное управление позволяет каждому аппарату принимать решения на основе локальной информации, что обеспечивает устойчивость системы и её адаптивность к изменяющимся условиям [7].

Ключевыми направлениями являются: использование алгоритмов игровой теории, самоорганизующихся карт (SOM), методов коллективного интеллекта и распределённых вычислений [8]. Это позволяет решать задачи планирования маршрутов, предотвращения столкновений и адаптации к динамичной среде [9]. Дополнительно применяются методы машинного и глубокого обучения, а также генетические алгоритмы, которые обеспечивают эффективное выполнение миссий, включая поиск и спасение. Создание симуляционных платформ позволяет тестировать взаимодействие роев БПЛА, повышая надёжность и точность группового управления [10].

1.2 Применения методов роевого интеллекта

Методы роевого интеллекта находят применение в самых разных областях. В беспроводных сенсорных сетях (IoT) они повышают эффективность сбора данных и управления ресурсами. В науке о данных используются для задач кластеризации и классификации в многомерных пространствах. В телекоммуникационных сетях следующего поколения алгоритмы роя оптимизируют распределение ресурсов и управление трафиком.

Значительное внимание уделяется киберфизическим системам, где рой дронов или роботов выполняет задачи мониторинга, управления транспортом или реагирования в чрезвычайных ситуациях. Исследования показывают, что такие системы демонстрируют высокую устойчивость благодаря децентрализованному характеру управления. Экспериментальные работы также подтверждают эффективность применения эволюционных алгоритмов и

гибридных подходов (например, PSO + Grey Wolf Optimizer) для поиска, спасения и других практических задач.

Таким образом, методы роевого интеллекта зарекомендовали себя как универсальный инструмент для оптимизации и управления сложными многокомпонентными системами, что делает их перспективными для применения в космических исследованиях, включая задачи автономного управления группами БПЛА.

2. Методы роевого интеллекта

2.1 Оптимизация роя частиц (PSO)

Алгоритм PSO – это метод оптимизации, в котором «частицы» (агенты) перемещаются по пространству решений, учитывая собственный лучший опыт и опыт соседей. Каждый агент хранит лучшую найденную им позицию и лучшую позицию всего роя; на каждой итерации он изменяет скорость и положение, ориентируясь на эти знания. В результате частицы сходятся к оптимальному решению задачи. PSO широко применяется для задач планирования маршрутов и распределения задач между беспилотниками. В контексте управления роем БПЛА PSO помогает коллективу эффективно кооперироваться: дроны корректируют траектории полета, минимизируя глобальную стоимость миссии. Применение PSO обеспечивает баланс между исследованием пространства (exploration) и эксплуатацией найденных решений (exploitation), что критично в динамической среде [11]. Примеры применения PSO включают оптимизацию построения траекторий роя при поиске целей на большой территории [12].

Движение частицы можно описать с помощью нескольких векторов: один указывает от текущей позиции частицы к её личному рекорду, другой – от текущей позиции к глобальному рекорду. Итоговое направление движения частицы определяется суммой этих векторов и скорости частицы (рисунок 1).

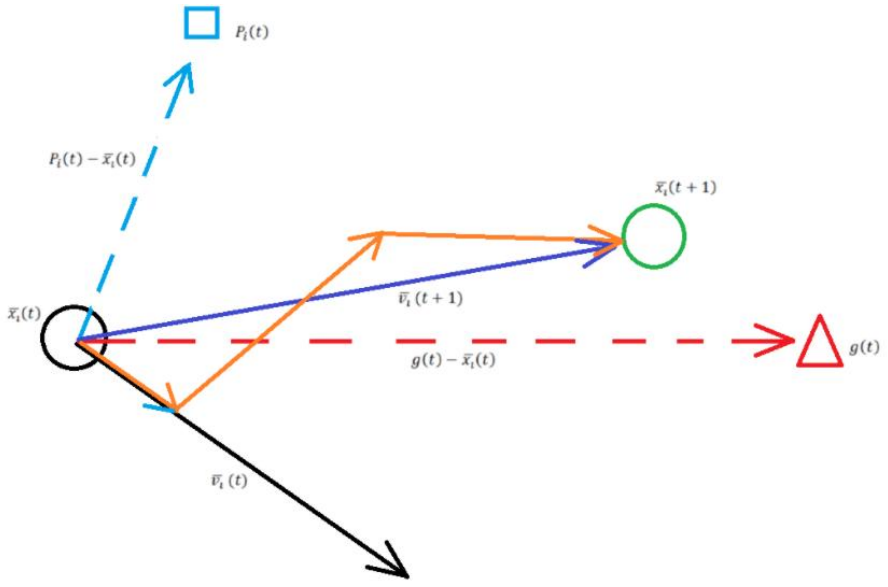

Рисунок 1 - Модель движения частицы в пространстве поиска в алгоритме ОРЧ

На рисунке 2 изображены синие круги, которые обозначают начальные позиции дронов, красные крестики — целевые позиции, зелёные звёзды — оптимальные позиции, найденные алгоритмом ОРЧ. График демонстрирует, как алгоритм ОРЧ перемещает дроны из их начальных позиций ближе к целевым позициям.

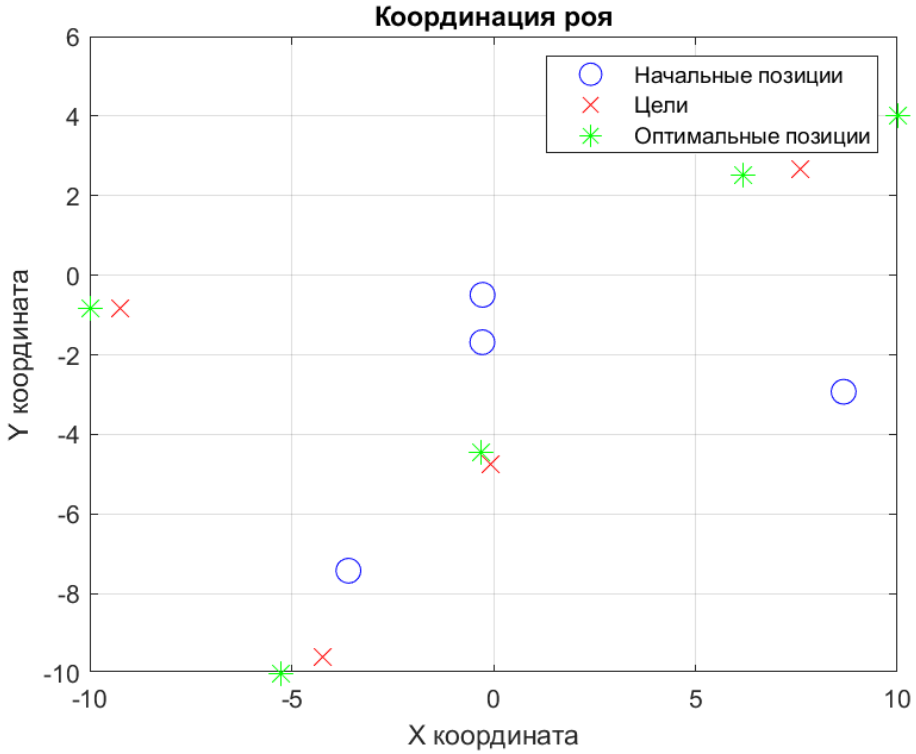

Рисунок 2 – Координация роя

Эта подробная реализация алгоритма ОРЧ в MATLAB демонстрирует, как математическая модель и теоретические основы ОРЧ могут быть эффективно применены для решения задач координации роя дронов [13]. Приведенный код в приложении А, иллюстрирует пошаговый процесс выполнения алгоритма, от инициализации до визуализации результатов, подтверждая, что математические принципы ОРЧ работают на практике [14].

2.2 Метод «кричащие насекомые»

Предложенный метод «кричащих насекомых» – это новый подход к координации группы агентов на основе простых локальных правил обмена информацией. Идея основана на имитации вокальной коммуникации насекомых. Каждый агент оснащен двумя «счетчиками», фиксирующими количество шагов, пройденных до двух целевых точек (A и B). На каждом такте счетчики увеличиваются на единицу, отражая пройденное расстояние. Когда агент обнаруживает ресурс (например, полезное ископаемое) или возвращается к базе, он «кричит» – передает текущие значения счетчиков (увеличенные на константу дальности). Другие агенты, услышав крик, сравнивают полученное значение с собственным счетчиком: если «услышанное» расстояние меньше их собственного, они обновляют свой счетчик и корректируют направление движения к источнику крика. Таким образом, информация о более коротком пути

постепенно распространяется по рою, и все дроны коррелируют свои траектории на основе простой локальной связи.

Концепция «кричащих насекомых» полностью децентрализована: каждому агенту необходима только локальная информация и сигналы соседей для навигации. Такой подход обладает рядом преимуществ. Во-первых, добавление или удаление дронов не нарушает работу алгоритма, поскольку крики распространяются от локального меньшего расстояния. Во-вторых, метод не требует глобальной карты или GPS: агенты полагаются лишь на локальные измерения и обмен шаговыми счетчиками, что снижает аппаратные затраты и уязвимость к отказам навигации. Модель вдохновлена природными социальными насекомыми, которые координируют поиск ресурсов через подобные коммуникативные сигналы.

Алгоритм, описанный в блок схеме (рисунок 3), продолжает свою работу до тех пор, пока не будет достигнута определенная цель моделирования, например, все ресурсы будут собраны и доставлены на базу. Завершается моделирование остановкой всех процессов и подведением итогов.

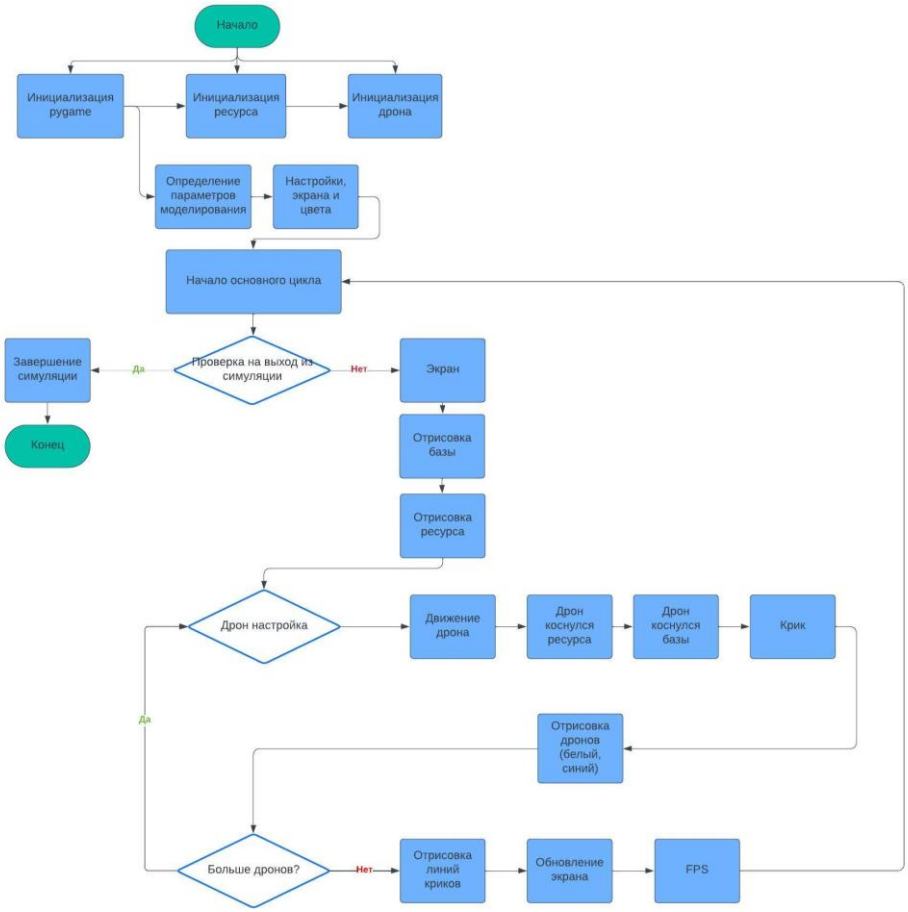

Рисунок 3 – Блок схема алгоритма «кричащих насекомых»

Из этого следует, что метод "Кричащие насекомые" демонстрирует, как коллективное поведение агентов на основе простых локальных правил и передачи информации через крики может привести к эффективному выполнению глобальной задачи навигации и сбора ресурсов.

Основное преимущество этого метода заключается в способности агентов адаптироваться к изменяющимся условиям среды. Когда ресурсы истощаются и перемещаются, дроны быстро переориентируются благодаря регулярной передаче информации о новом местоположении ресурсов. Это позволяет системе сохранять высокую эффективность даже в динамичных и непредсказуемых средах.

Алгоритм был смоделирован на примере поиска распределенных ресурсов: дроны разбегаются по полю, при обнаружении ресурса возвращаются к базе, при этом оповещая других о расстоянии. Оставшиеся агенты, услышав сигнал, корректируют путь к тому же ресурсу или базе (если услышанное расстояние короче их собственного). Такие простые локальные правила приводят к эффективному коллективному поведению – все ресурсы находились и доставлялись на базу, несмотря на отсутствие глобального планирования. Этот метод минимизирует вычислительную нагрузку и отлично подходит для применения на ресурсно-ограниченных дронах.

3. Создание БПЛА для исследования Марса

В рамках проекта разработан прототип марсианского дрона в форме гексакоптера (шесть винтов). Как указывается в аналитических материалах, многороторные конфигурации (например, гексакоптеры) обещают лучшую устойчивость при больших нагрузках, чем лишь «увеличение масштаба» одновинтовых вертолетов.

В пилотной модели использованы следующие компоненты. Центральный вычислительный модуль – микроконтроллер Arduino Nano: он имеет 14 цифровых и 8 аналоговых портов при тактовой частоте 16 МГц, что обеспечивает достаточную производительность для управления сенсорами и моторами. Выбраны Brushless-моторы 2212 (1000KV), которые при напряжении питания ~15 В развивают около 196 Вт механической мощности (из 205 Вт электрических) с эффективностью ~95%. Такая высокая эффективность критична для продления автономного полета на батарее. Для управления скоростью моторов применены ESC на 30 А – надежные и доступные устройства, обеспечивающие плавное регулирование оборотов.

Система датчиков включает 6-осной IMU-модуль MPU6050 (гироскоп+акселерометр) для отслеживания угловой скорости и ускорения, а также барометр BMP180 для измерения высоты относительно поверхности. Данные с этих сенсоров позволяют алгоритму стабилизировать полет и оценивать положение дрона. Связь в роевом целом осуществляется по радиоканалу 2.4 ГГц через недорогие модули NRF24L01+. Эти модули обеспечивают надежную передачу данных на расстоянии до ~100 м (в условиях прямой видимости) при низком энергопотреблении. Выбранный радиочастотный модуль позволяет реализовать быстрый обмен состояниями между дронами для алгоритмов координации.

На рисунке 4 представлена схема подключения основных электронных компонентов гексакоптера, включающая Arduino Nano, модули NRF24L01, MPU6050 и BMP180.

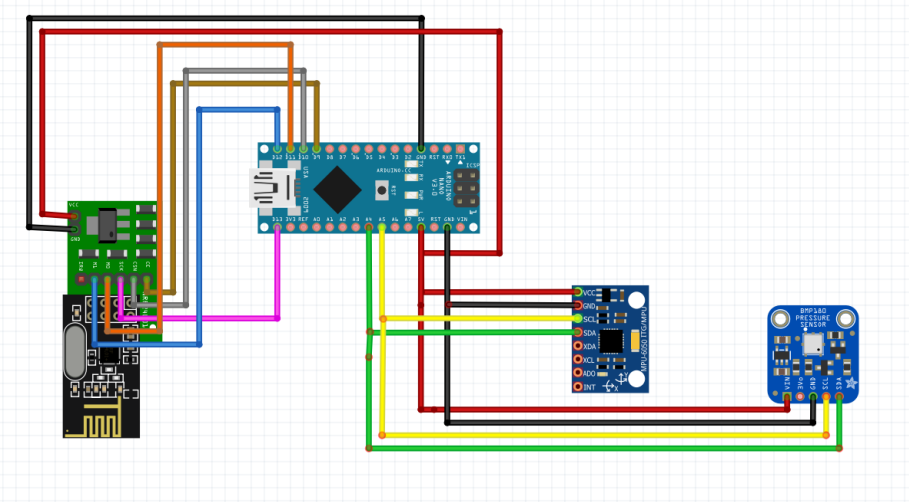

Рисунок 4 – Макетная схема

Конструкция гексакоптера спроектирована с учетом марсианских условий. Шесть лучей расположены симметрично, что обеспечивает равномерное распределение сил тяги и повышает маневренность. Длина опор и форма посадочных лыж подобраны так, чтобы обеспечить устойчивую посадку на неровной поверхности (см. рис 5–6).

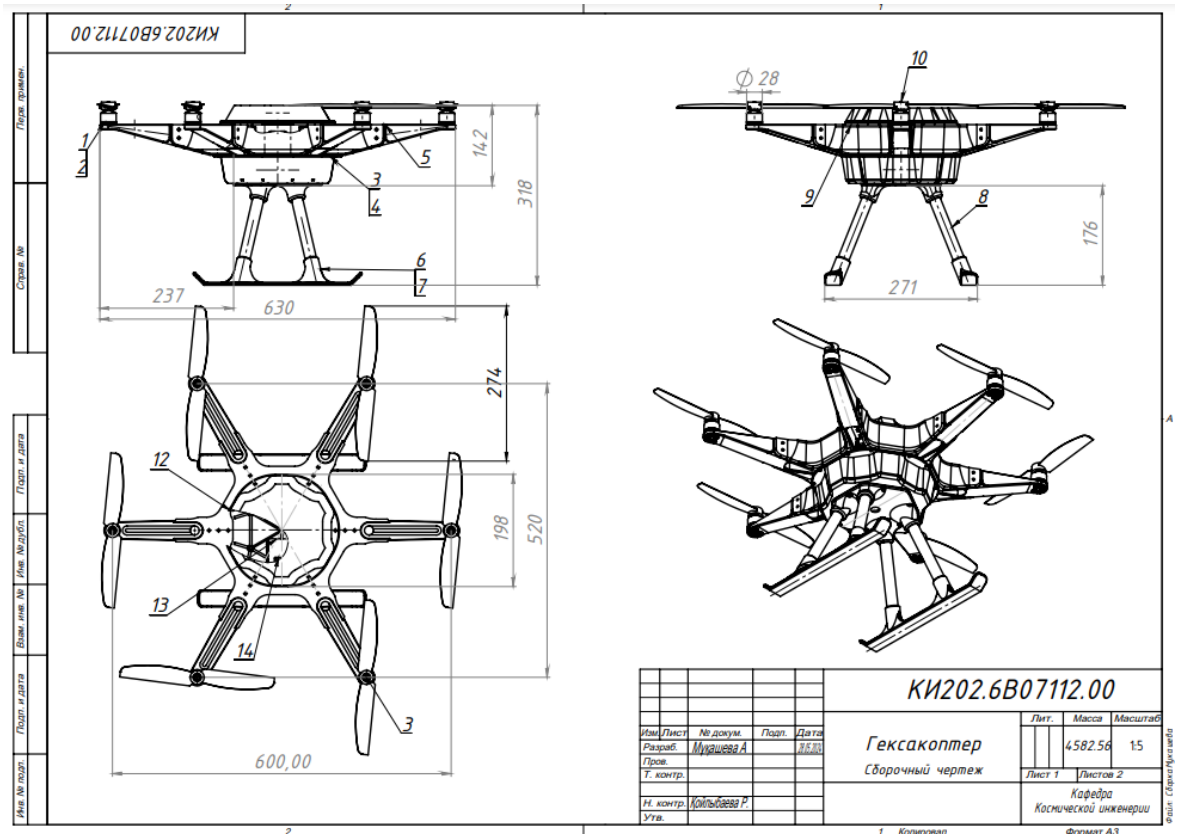
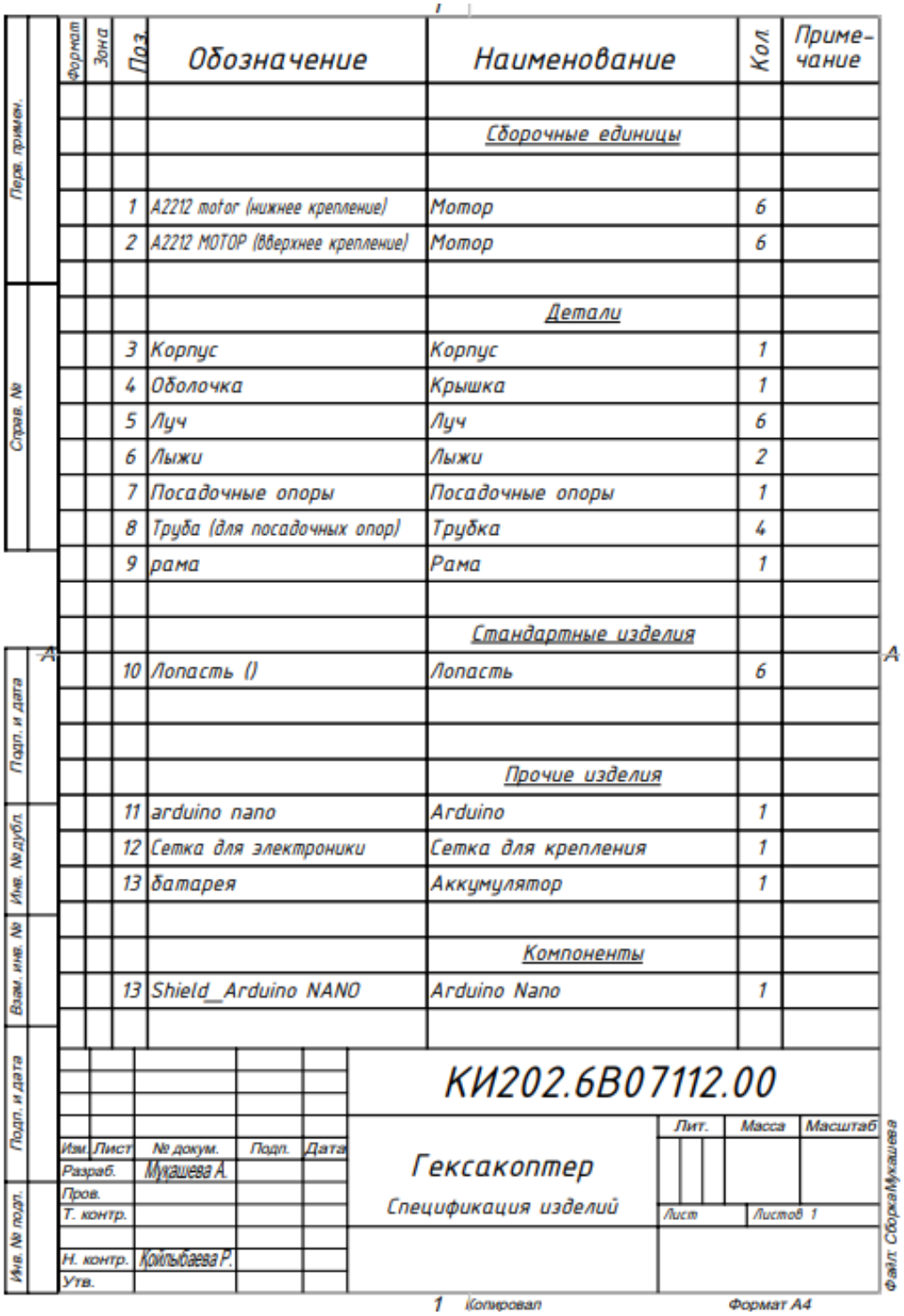

Рисунок 5 – Чертеж модели в SolidWorks

Поз	Обозначение	Наименование	Кол	Приме-чание
		Сборочные единицы		
1	A2212 motor (нижнее крепление)	Мотор	6	
2	A2212 MOTOR (вверхнее крепление)	Мотор	6	
		Детали		
3	Корпус	Корпус	1	
4	Оболочка	Крышка	1	
5	Луч	Луч	6	
6	Лыжи	Лыжи	2	
7	Посадочные опоры	Посадочные опоры	1	
8	Труба (для посадочных опор)	Трубка	4	
9	рама	Рама	1	
		Стандартные изделия		
10	Лопасть ()	Лопасть	6	
		Прочие изделия		
11	arduino nano	Arduino	1	
12	Сетка для электроники	Сетка для крепления	1	
13	батарея	Аккумулятор	1	
		Компоненты		
13	Shield_Arduino NANO	Arduino Nano	1	

КИ202.6В07112.00

Гексакоптер

Спецификация изделий

Изм. Лист № докум. Подп. Дата

Разраб. Мукашева А.

Пров.

Т. контр.

Н. контр. Копыбаева Р.

Утв.

Лит. Масса Масштаб

Лист Листов 1

Копировал Формат А4

Перв. примен. Справ. № Подп. и дата Инв. № дубл. Взам. инв. № Подп. и дата Инв. № подл.

Файл: СборкаМукашева

Рисунок 6 – Спецификация сборки «гексакоптер»

Центральное расположение аккумулятора (общей емкостью, достаточной для целевого времени полета) и электронной части обеспечивает оптимальный центр тяжести. Масса прототипа составила примерно 2,51 кг, включая аккумулятор и все компоненты. Для достижения необходимой общей тяги (~3,64 кг с учетом резерва) были подобраны моторы и винты, согласно расчетам (каждый мотор обеспечивает примерно 600–700 г тяги) (см. рис 7).

Рисунок 7 – 3D модель спроектированного гексакоптера

Для сборки использовались современные материалы (легкие алюминиевые сплавы и композиты) и методы (в том числе 3D-печать несущих элементов). Конструкция корпуса сделана съемной – дрон собирается по модульному принципу, что упрощает техническое обслуживание и замену оборудования. Были собраны макетные модели (см. рис.8) и проведены лабораторные испытания.

Рисунок 8 – Макетная модель

Внимательно протестированы алгоритмы стабилизации и координатное управление полетом в трёхмерном пространстве. Далее проведены полевые испытания (на макете местности и с использованием стенда в условиях приземления на поверхность с уклонами) – было подтверждено, что бортовая электроника и программное обеспечение обеспечивают устойчивый и предска-

зуемый полет. Таким образом, разработанный гексакоптер демонстрирует возможность совместного применения классической бортовой электроники с инновационными алгоритмами роевой навигации для автономных миссий.

Заключение

В работе представлена комплексная разработка автономной рой-системы БПЛА для марсианской экспедиции. Разработаны алгоритмы распределенного управления на основе PSO и оригинального метода «кричащих насекомых», позволяющие беспилотникам эффективно координироваться без глобального управления. Создан прототип гексакоптера, оснащенный необходимыми микроконтроллерами, датчиками и коммуникационными модулями, и проведены испытания его автономной работы. Результаты показывают высокую эффективность и адаптивность системы: роевые алгоритмы обеспечивают слаженное поведение группы, а конструкция БПЛА обеспечивает надежность и достаточную производительность. Разработанные подходы могут быть использованы в будущих планетных миссиях, расширяя функциональность беспилотных систем для разведки и сбора данных.

Список литературы

1. Alqudsi Y., Makaraci M. UAV swarms: research, challenges, and future directions // J. of Eng. and Applied Sci. – 2025. – Vol. 72, Art. 12.

2. Ming R., Jiang R., Luo H., Lai T., Guo E., Zhou Z. Comparative Analysis of Different UAV Swarm Control Methods on Unmanned Farms // Agronomy. – 2023. – V. 13, No. 10, p. 2499.

3. Young L.A., Lee P., Aiken E. et al. The Future of Rotorcraft and Other Aerial Vehicles for Mars Exploration // Proc. 77th Annual Forum & Technology Display (AHS), 2021.

4. NASA (Lunar and Planetary Inst.). Mars communications disruption and delay (Moon to Mars Architecture Concept Review) – 2023.

5. Dorigo M., Birattari M., Brambilla M. Swarm robotics. Scholarpedia. – 2014. – Vol. 9(1).

6. Chung S.J., Paranjape A., Dames P., Shen S., Kumar V. A Survey on Collective Motion Planning of UAV Swarms // IEEE. – 2018.

7. Yang G., Yuan Y., Song X. Survey of Swarm Intelligence Algorithms. Int. J. of Comput. Applications. – 2020.

8. Brambilla M., Ferrante E., Birattari M., Dorigo M. Swarm robotics: a review. Swarm Intelligence. – 2013.

9. Kennedy J., Eberhart R. Particle Swarm Optimization. Proc. IEEE Int. Conf. Neural Networks. – 1995.

10. Poli R., Kennedy J., Blackwell T. Particle swarm optimization – An overview // Swarm Intelligence. – 2007.

11. Wang C., Li Y., Zhang H. Path Planning for UAV Swarms Using PSO. Sensors. – 2019.

12. Roberge V., Tarbouchi M., Labonté G. Comparison of parallel genetic algorithm and particle swarm optimization for UAV path planning // IEEE Trans. Ind. Informatics. – 2012.

13. Mukasheva A.B. Swarm-inspired UAV coordination: shouting insect's model. Diploma project. – AUES, 2025.

14. Reynolds C.W. Flocks, herds, and schools: A distributed behavioral model. ACM SIGGRAPH. – 1987.

УДК 004.89

МОДЕЛИРОВАНИЕ V-ОБРАЗНОГО СТРОЯ ГУСЕЙ: УПРОЩЕННЫЙ ПОДХОД НА ОСНОВЕ РОЕВОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Мұқашева А.Б.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Алматы, Казахстан
e-mail: am.mukasheva@aues.kz

Аннотация: Коллективы агентов при децентрализованной кооперации часто демонстрируют новые свойства, не сводимые к поведению одиночных компонентов. Современные исследования в области роевого интеллекта рассматривают такие системы как совокупность простых агентов, которые взаимодействуют с соседями и окружающей средой [1]. Эти взаимодействия приводят к появлению самоорганизующихся структур и координированного поведения [2,4]. Обзор моделей роевого интеллекта показывает, что они призваны описывать коллективное поведение, наблюдаемое у муравьёв, пчёл, птиц и других существ, и дать понимание того, как локальные правила могут привести к глобальному результату. Одним из ярких примеров роевого поведения является клиновидный строй мигрирующих гусей [1,3,6]. Сформировать V-образную форму стае помогает компромисс между экономией энергии, безопасностью и оптимальной дистанцией до соседей. Стремясь следовать за лидером и одновременно избегать столкновений, птицы располагаются таким образом, чтобы использовать подъёмную силу от соседей и уменьшить сопротивление воздуха. В настоящей работе предлагается упрощённая численная модель, которая имитирует формирование строя на основе простых локальных правил и проверяет, как разные исходные условия влияют на скорость самоорганизации. Такие модели находят применение не только в биологии, но и в инженерии — например, в управлении роями беспилотных летательных аппаратов [5,7]. Цель настоящей работы — исследование упрощённой модели формирования V-образного строя на основе правил роевого интеллекта.

Ключевые слова: роевой интеллект; самоорганизация; V-образный строй; многоагентные системы; численное моделирование; формирование стаи.

Методы и концепция модели

Модель основана на предположении, что один агент является лидером, а остальные следуют, стремясь занять заранее определённые смещения по горизонтали и вертикали. Каждый агент минимизирует расстояние до целевой позиции при помощи простого закона управления, учитывающего коэффициенты трения и усиления. Подобный принцип согласуется с «boids»-подходом и современными методами моделирования флокинга [4,8].

В основе моделирования лежит идея, что каждый агент (птица) стремится занять определённое относительное положение относительно лидера. Пусть стая состоит из лидера и N последователей. Лидер движется вперёд с постоянной скоростью. Последователи имеют желаемые смещения $(x_{\text{des}}, y_{\text{des}})$, зависящие от их номера и ветви: нечётные агенты располагаются слева от лидера, чётные — справа. Номер ряда r определяется как $r = \lceil (j+1)/2 \rceil$, а смещение вычисляется по формулам

$$(x_{\text{des}}, y_{\text{des}}) = \left(s_j \cdot r\, d_x,\ -r\, d_y\right),$$

где $s_j \in \{-1, +1\}$ — признак ветви, d_x и d_y — постоянные расстояния по горизонтали и вертикали соответственно. Состояние каждого агента описывается положением $\mathrm{x}_j(t)$ и скоростью $\mathrm{v}_j(t)$. Обновление скорости осуществляется по простому закону управления:

$$\mathrm{v}_j(t+1) = \beta\, \mathrm{v}_j(t) + k\left(\mathrm{x}_{\text{leader}}(t) + (x_{\text{des}}, y_{\text{des}}) - \mathrm{x}_j(t)\right),$$

где β — коэффициент трения, k — коэффициент усиления. После вычисления скорости положение обновляется: $\mathrm{x}_j(t+1) = \mathrm{x}_j(t) + \mathrm{v}_j(t+1)$. Таким образом, каждый агент стремится минимизировать расстояние до своего желаемого положения относительно лидера. Лидер при этом движется вдоль оси y с постоянной скоростью.

Параметры и сценарии эксперимента

Для моделирования выбрано $N = 20$ последователей, числа $d_x = d_y = 1$ м, коэффициенты $k = 0{,}05$, $\beta = 0{,}9$ и скорость лидера 0,1 м/шаг. Начальные положения последователей распределяются случайно с нормальным разбросом вокруг лидера. Рассматриваются два сценария:

Небольшой разброс (σ = 2 м): все агенты стартуют близко к желаемым позициям.

Большой разброс (σ = 8 м): изначальные положения агентов сильно разбросаны.

Методика экспериментов согласуется с современными исследованиями моделирования ройного поведения [2,5].

Для каждого сценария вычисляется средняя ошибка — среднее расстояние между текущей и желаемой позициями всех последователей на каждом шаге. Численные эксперименты проводятся в Python, результаты визуализируются с помощью библиотеки matplotlib.

Результаты

Результаты демонстрируют устойчивость модели и подтверждают универсальный принцип роевого интеллекта: локальные взаимодействия обеспечивают глобальную самоорганизацию [2,4]. Несмотря на упрощения (отсутствие аэродинамических взаимодействий, трёхмерных ограничений и случайных возмущений), модель адекватно отражает ключевые закономерности. Современные исследования предлагают расширение подобных подходов с учётом динамики внешней среды и трёхмерного пространства [6,8,10].

На Рисунке 1 показаны графики средней ошибки в зависимости от шага моделирования для обоих сценариев. В сценарии с малым разбросом средняя ошибка быстро убывает до нуля в первые десятки шагов, указывая на быстрое формирование V-образного строя (синий график) ри большом начальном разбросе ошибка значительно выше на старте и снижается более постепенно (красный график), однако к концу эксперимента группа также сходится к аналогичной V-формации. Эти результаты демонстрируют, что модель устойчива к флуктуациям и стабильно формирует клин при разных начальных условиях. Примечательно, что подобное поведение отмечено и в других моделях стаи: при моделировании полёта птиц система постепенно сходится к клиновидной формации даже из хаотичного состояния.

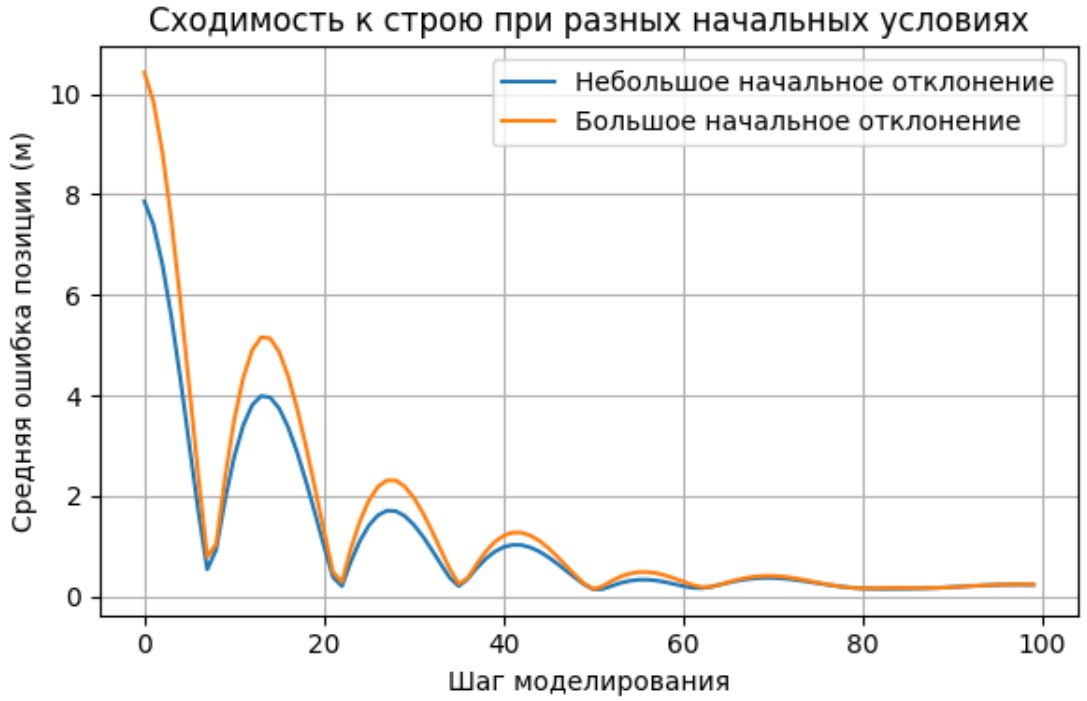

Рисунок 1 - Изменение средней ошибки позиции при небольшом (σ = 2 м) и большом (σ = 8 м) начальных разбросах. Ошибка рассчитывается как среднее расстояние между текущими и желаемыми позициями последователей.

Результаты подтверждают применимость простых правил роевого интеллекта для анализа коллективного поведения и могут использоваться при проектировании алгоритмов управления роботизированными системами [5,7,9].

Обсуждение

Полученные результаты подтверждают, что простые локальные правила управления позволяют группе агентов вырабатывать сложное коллективное поведение. Даже при значительном начальном разбросе агенты постепенно выстраиваются в строй, минимизируя среднюю ошибку. Разница между сценариями заключается лишь во времени сходимости: чем сильнее рассеяны агенты в начале, тем дольше длится процесс самоорганизации. Это наблюдение согласуется с общими принципами роевого интеллекта: локальные взаимодействия и внутренние мотивации приводят к появлению упорядоченных структур без центрального контроля.

В модели приняты ряд упрощений: не учитываются аэродинамические взаимодействия, ограничения на поле зрения, случайные возмущения и индивидуальные различия. В расширенных моделях можно добавить ограничения на максимальную скорость, учитывать трёхмерное пространство и включить факторы внешней среды. Тем не менее предложенный подход демонстрирует ключевой принцип роевого интеллекта: от локальных правил к глобальному поведению.

Заключение

В результате численного моделирования демонстрируется, что стая из 20 агентов образует V-образный строй при любых рассмотренных начальных условиях. Скорость формирования зависит от разброса исходных позиций: при малых отклонениях строй выстраивается быстрее, при больших — медленнее. Однако итоговая структура одинакова. Это свидетельствует о том, что метод локальных правил эффективен для моделирования коллективной синхронизации. Предлагаемая простая модель может служить основой для дальнейших исследований более сложных факторов в коллективном движении.

Список литературы

1. Beaumont F., Murer S., Bogard F., Polidori G. The Aerodynamic Mechanisms of the Formation Flight of Migratory Birds: A Narrative Review. Applied Sciences. 2024, 14(13):5402. DOI:10.3390/app14135402.

2. Nguyen L.V. Swarm Intelligence-Based Multi-Robotics: A Comprehensive Review. AppliedMath. 2024, 4(4):1192–1210. DOI:10.3390/appliedmath4040064.

3. Ali Z.A., Alkhammash E.H., Hasan R. State-of-the-Art Flocking Strategies for the Collective Motion of Multi-Robots. Machines. 2024, 12(10):739. DOI:10.3390/machines12100739.

4. Nitti M., Polsinelli N., Auletta S., Giusti A., Zorzi M. A Collective Intelligence Model for Swarm Robotics Applications. Nature Communications. 2025, 16:1561. DOI:10.1038/s41467-025-21512-8.

5. Kegeleirs M., Birattari M. Towards Applied Swarm Robotics: Current Limitations and Enablers. Frontiers in Robotics and AI. 2025, 2:1607978. DOI:10.3389/frobt.2025.1607978.

6. Bu Y., Yan Y., Yang Y. Advancement Challenges in UAV Swarm Formation Control: A Comprehensive Review. Drones. 2024, 8(7):320. DOI:10.3390/drones8070320.
7. Mantzaris A.V., Domenikos G.-R. Exploring the Thermodynamic Description of a Simulation of Flocking Birds. Frontiers in Complex Systems. 2024, 2:1516812. DOI:10.3389/fcpxs.2024.1516812.
8. Mezey D., Bastien R., Zheng Y., McKee N., Stoll D., Hamann H., Romanczuk P. Purely Vision-Based Collective Movement of Robots. npj Robotics. 2025, 3:11. DOI:10.1038/s44182-025-00027-2.
9. Lu J., Zhao J., Niu J. Boids-Based Integration Algorithm for Formation Control and Obstacle Avoidance in Unmanned Aerial Vehicles. Machines. 2025, 13(4):255. DOI:10.3390/machines13040255.
10. Справочник УДК. UDC 004.89: Прикладные системы искусственного интеллекта. Teacode (онлайн). Доступно: https://teacode.com/online/udc/00/004.89.html.

УДК 004.773:004.8

АНАЛИЗ ТЕЛЕМЕТРИЧЕСКИХ ДАННЫХ В СЕТЯХ LORAWAN С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДОВ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ

Мұхтарбекұлы М., Мухамеджанова А. Д.
Алматы, АУЭС им. Г. Даукеева

Аннотация: В работе представлен обзор подходов к анализу телеметрических данных в сетях LoRaWAN с использованием методов машинного обучения и инструментов Python. Обоснована актуальность применения интеллектуальных алгоритмов для оптимизации работы IoT-устройств в условиях «умного города». Описаны используемые методы, их преимущества и текущие результаты в рамках магистерского исследования.

Введение

Развитие Интернета вещей (Internet of Things, IoT) требует надёжных беспроводных технологий связи и интеллектуальных средств обработки данных. Одной из перспективных технологий для построения широкомасштабных IoT-сетей является **LoRaWAN** (Long Range Wide Area Network) — стандарт связи, обеспечивающий низкое энергопотребление устройств при дальности передачи сигнала до 25 км. LoRaWAN относится к классу сетей LPWAN (Low-Power Wide-Area Network) и использует нелицензируемый радиочастотный спектр, что делает её привлекательной для массового развёртывания датчиков.

В Республике Казахстан технологии LoRaWAN активно внедряются в рамках программ цифровизации (например, инициатива «Цифровой Казахстан»

для построения инфраструктуры умных городов и проекты «умного» сельского хозяйства). Подобные сети позволяют реализовать эффективные решения для удалённого мониторинга объектов городской инфраструктуры, окружающей среды, коммунальных систем и сельскохозяйственных угодий. Благодаря большой дальности связи и низкому энергопотреблению, LoRaWAN-устройства могут длительно передавать данные о состоянии датчиков (температура, влажность, освещённость, качество воздуха и пр.) из труднодоступных или разбросанных территорий.

Анализ больших потоков телеметрических данных, поступающих от IoT-устройств, представляет собой важную задачу для повышения эффективности таких систем. В этом контексте методы машинного обучения (ML) предоставляют мощные инструменты для выявления закономерностей в данных, обнаружения аномалий и предсказания поведения системы. Интеграция ML-алгоритмов с сетью LoRaWAN открывает возможности для автоматизации обработки данных в реальном времени и принятия решений в рамках концепции «умного города» – от прогнозирования нагрузки на сети коммунальных служб до выявления нештатных ситуаций с устройствами.

Цель и новизна

Цель данного исследования – разработать подход к интеллектуальному анализу данных, поступающих из LoRaWAN-сетей, с помощью методов машинного обучения. Проект нацелен на интеграцию ML-алгоритмов в инфраструктуру LoRaWAN для решения задач умного города, таких как мониторинг окружающей среды, управление городскими ресурсами и обнаружение аномалий в работе распределённых устройств.

Научная новизна работы заключается в сочетании современных методов машинного обучения с телеметрическими данными низкоскоростных сенсорных сетей LoRaWAN. Предлагаемый подход впервые интегрирует алгоритмы классификации и кластеризации для автоматического распознавания паттернов и отклонений в данных IoT-устройств, тем самым повышая эффективность и надёжность функционирования устройств. В отличие от традиционных статических методов сбора и анализа данных, применение адаптивных ML-моделей позволяет обрабатывать данные динамически и принимать решения в реальном времени, что особенно актуально для условий быстро меняющейся городской среды.

Методология

Сбор данных и типы данных. В рамках исследования организован сбор телеметрических данных от узлов сети LoRaWAN, установленных в городской среде. Датчики IoT-устройств непрерывно измеряют разнообразные параметры: температуру и влажность воздуха, координаты местоположения (GPS), уровень шума, показатели движения (например, срабатывания датчиков присутствия) и другие показатели окружающей среды. Такие данные характерны для сценариев умного города: контроль микроклимата, мониторинг загруженности улиц,

отслеживание состояния инфраструктуры (освещение, парковки, мусорные контейнеры и т.д.). Данные от датчиков передаются через LoRaWAN-шлюзы на сервер приложений, где накапливаются для дальнейшей обработки.

Предобработка данных. Собранные данные требуют тщательной очистки и подготовки перед анализом. На этапе предварительной обработки выполняется удаление шумов и некорректных записей (например, дубликатов или явно ошибочных значений), обработка пропущенных значений, а также фильтрация выбросов (аномальных значений, выходящих за допустимые пределы). После очистки данные нормализуются для приведения различных метрических шкал к единому масштабу. Например, числовые признаки (температура, уровень сигнала RSSI и др.) приводятся к диапазону [0,1] или стандартизируются (отклонение от среднего), что улучшает сходимость обучаемых моделей. Также может выполняться генерация новых признаков (feature engineering) – например, вычисление суточных средних значений, дисперсий, либо преобразование временных меток в признаки (час, день недели), что помогает алгоритмам эффективнее выявлять временные паттерны.

Инструменты Python. Для реализации описанных этапов используются современные инструменты языка Python, широко применяемые в анализе данных:

- Pandas – для хранения датасета в виде таблицы (DataFrame), фильтрации, агрегации данных и других операций манипуляции с данными;
- NumPy – для эффективных численных вычислений и работы с многомерными массивами;
- Matplotlib и Seaborn – для визуализации данных и результатов (например, построения графиков временных рядов, корреляционных матриц, распределений);
- Scikit-learn – как основная библиотека машинного обучения, предоставляющая готовые реализации многих алгоритмов классификации, регрессии и кластеризации, а также средства для разделения данных на обучающие и тестовые выборки, настройки гиперпараметров и оценки моделей;
- LightGBM – быстрый инструмент градиентного бустинга решений, используемый для построения высокоэффективных моделей классификации и регрессии на больших массивах данных.

Ниже приведён фрагмент программного кода на Python, иллюстрирующий основные шаги обработки данных и обучения моделей машинного обучения:

```python
import pandas as pd

# Чтение данных IoT-сенсоров из CSV-файла
data = pd.read_csv("lorawan_data.csv")

# Очистка данных: удаление пустых значений
data = data.dropna()

# Нормализация числового признака (например, температуры) к диапазону [0,1]
data['temp_norm'] = (data['temperature'] - data['temperature'].min()) / \
                    (data['temperature'].max() - data['temperature'].min())

# Формирование признаков для модели
features = ['temp_norm', 'humidity', 'rssi', 'motion_count']
X = data[features]
y = data['device_status']  # целевая переменная (класс состояния устройства)

# Обучение модели классификации (Случайный лес)
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier
model = RandomForestClassifier(n_estimators=100, random_state=42)
model.fit(X, y)

# Применение кластеризации KMeans к тем же данным
from sklearn.cluster import KMeans
kmeans = KMeans(n_clusters=3, random_state=42)
clusters = kmeans.fit_predict(X)
```

В приведённом коде демонстрируется чтение данных с помощью Pandas, базовая очистка (dropna() удаляет записи с пропущенными значениями), нормализация одного признака (температуры) и подготовка матрицы признаков X и меток y. Затем создаётся и обучается модель случайного леса (Random Forest) для классификации состояния устройства, а также выполняется кластеризация данных методом K-средних (KMeans) на три кластера. Аналогичным образом можно применять и другие алгоритмы из Scikit-learn – например, логистическую регрессию (LogisticRegression) для бинарной классификации аномального/нормального состояния или DBSCAN для поиска кластеров произвольной формы и выявления выбросов.

Алгоритмы классификации. В исследовании используются несколько алгоритмов машинного обучения для решения задач классификации. Базовой моделью служит логистическая регрессия, позволяющая предсказывать вероятность принадлежности наблюдения к тому или иному классу (например, нормальное функционирование устройства vs. обнаружение аномалии). Более сложные модели, такие как решающие деревья и их ансамбли, доказали свою эффективность в задачах анализа IoT-данных. В частности, алгоритм Случайный лес (Random Forest) строит множество решающих деревьев на различных подвыборках данных и усредняет их прогнозы, что повышает точность и устойчивость модели. Для повышения качества классификации применяются

методы градиентного бустинга — в работе рассматривается библиотека LightGBM, реализующая Gradient Boosted Decision Trees с высокой скоростью и качеством. Модели классификации настраиваются на обучающей выборке данных с последующей проверкой на тестовой выборке, что позволяет оценить их способность к обобщению и избежать переобучения. Типичные задачи, решаемые классификаторами в LoRaWAN-сети умного города, включают: классификацию состояния устройства (исправен или требует обслуживания), определение типов событий по телеметрии (например, обнаружение повышенного шума, сигнализирующего о инциденте), либо прогнозирование принадлежности устройства к определённой категории использования (освещение, датчик парковки, метеостанция и т.п.) на основании характеристик передаваемых данных.

Алгоритмы кластеризации. Помимо задач с наличием заранее известной целевой переменной, актуальны методы кластеризации для выявления структур в данных без предварительной разметки. Алгоритм KMeans применяется для группировки устройств или наблюдений по схожести их телеметрических профилей. Например, можно автоматически сгруппировать сенсоры на кластеры по схожему поведению (суточным циклам передачи данных, уровням сигнала и т.д.), что поможет идентифицировать типовые паттерны использования устройств в городе. Другой метод – DBSCAN (Density-Based Spatial Clustering of Applications with Noise) – выделяет кластеры по плотности точек и особенно полезен для обнаружения точек-выбросов, не принадлежащих ни одному кластеру. В контексте LoRaWAN данные DBSCAN может использоваться для выявления аномальных устройств или событий: например, устройство, показатели которого существенно выбиваются из общей картины (чрезмерно высокий трафик, нестандартные параметры сигнала) будет помечено как шум (noise) алгоритмом DBSCAN. Кластеризация помогает проводить анализ аномалий без учителя, дополняя работу классификаторов.

Визуализация данных. Важной частью методологии является наглядный анализ данных и результатов работы моделей. С помощью библиотек Matplotlib/Seaborn строятся графики, позволяющие понять распределения и взаимосвязи в данных. Например, для каждого типа датчиков визуализируются временные ряды показаний, гистограммы распределения значений температуры и влажности, диаграммы рассеяния *«уровень сигнала (RSSI) vs. расстояние до шлюза»*. Корреляционный анализ между признаками выполняется построением тепловой карты корреляций, позволяющей выявить сильно коррелированные параметры (например, связь между уровнем сигнала и расстоянием, между температурой и влажностью и т.п.). Для многомерных данных полезным инструментом стал метод Principal Component Analysis (PCA) – снижение размерности до 2 главных компонент для визуализации объектов (устройств или наблюдений) на плоскости. С помощью PCA в работе визуализировались сформированные кластеры устройств: точки, соответствующие разным устройствам, разделились на кластеры на графике главных компонент, что подтвердило осмысленность кластеризации. Также выполнялась географическая

визуализация: нанесение точек измерений на карту города с окраской по значению сигнала (RSSI, SNR) и плотности пакетов позволило проанализировать покрытие сети LoRaWAN и выделить зоны с более слабым сигналом или более высокой загрузкой канала.

Результаты

Для проверки эффективности методов был использован открытый набор данных телеметрии LoRaWAN. В частности, в экспериментах применялся датасет **LoRaWAN Antwerp 2019**, содержащий сведения о передачах пакетов от множества IoT-устройств в городской сети (данные реальной развёрнутой сети в г. Антверпен). Датасет включает показания различных датчиков, параметры сети (включая идентификаторы устройств, уровень сигнала RSSI, отношение сигнал/шум SNR, использованный фактор распространения SF, частоту передач и пр.), а также метки времени и геолокацию отправленных сообщений. Выделение подобного набора данных позволило провести имитацию сценария умного города и оценить применимость ML-алгоритмов к реальным данным.

Для количественной оценки качества моделей классификации использовались следующие метрики: accuracy (доля верно распознанных случаев), precision (точность, отражающая долю правильных положительных предсказаний среди всех положительных срабатываний), recall (полнота, доля обнаруженных моделью истинно положительных случаев) и F1-мера (гармоническое среднее точности и полноты). Формулы расчёта указанных метрик приведены ниже:

(1) Accuracy – доля верно классифицированных примеров:

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

(2) Precision – точность положительных предсказаний:

$$Precision = \frac{TP}{TP + FP}$$

(3) Recall – полнота (чувствительность):

$$Recall = \frac{TP}{TP + FP}$$

4) F1-мера – гармоническое среднее точности и полноты:

$$F_1 = \frac{2 \cdot \text{Precision} \cdot \text{Recall}}{\text{Precision} \cdot \text{Recall}}$$

Где TP (True Positive) – количество истинно положительных срабатываний, TN – истинно отрицательных, FP – ложноположительных, а FN – ложноотрицательных. В ходе экспериментов модели обучались выявлять определённые состояния устройств, поэтому основное внимание уделялось метрикам precision и recall для положительного класса (например, «аномалия обнаружена»), чтобы минимизировать ложные тревоги и пропуски. Дополнительно анализировалась матрица ошибок (confusion matrix), позволяющая подробно оценить, какие классы чаще путаются моделью.

После этапа настройки и обучения моделей были получены следующие ключевые результаты. Базовая логистическая регрессия показала точность порядка ~85% на тестовых данных, что подтверждает наличие определённых паттернов, уловимых даже простой моделью. Использование ансамблевого метода Random Forest позволило повысить accuracy до ~89%. При этом полнота (recall) для целевого класса аномалий достигла ~0.85, а точность (precision) ~0.87, что свидетельствует о снижении как пропущенных, так и ложных срабатываний по сравнению с логистической регрессией. Более мощный алгоритм градиентного бустинга LightGBM ещё улучшил результаты: accuracy выросла примерно до 91%, показатель recall до 0.88, а precision до 0.90. Таким образом, модель на основе LightGBM наиболее эффективно справилась с классификацией состояний устройств. На рисунке 1 (условно) представлена примерная матрица ошибок модели LightGBM, где доля верных классификаций превышает 90%, а основная часть ошибок приходится на ложные срабатывания, которые в дальнейшей работе могут быть уменьшены методом дополнительной настройки порогов или использованием более сложных ансамблей.

Методы кластеризации подтвердили свою полезность для анализа структуры данных. Алгоритм KMeans при k=3 кластеризовал устройства из датасета Antwerp по сходству их параметров, и полученные кластеры в основном соотнеслись с тремя типами устройств/сценариев, присутствующих в сети (например, кластер 1 – датчики окружающей среды с редкой передачей данных, кластер 2 – приборы учета с периодической передачей, кластер 3 – активные трекеры с частой отправкой сообщений). Точность разделения устройств на группы, оцениваемая экспертом по известным типам, составила около 85–89%. Кроме того, кластеризация выявила аномальные точки, не принадлежащие ни одному плотному кластеру: ими оказались отдельные устройства, использующие нестандартные настройки (например, необычно высокий фактор расширения SF=12 и максимальную мощность передатчика), что приводило к аномалиям в показателях связи. Алгоритм DBSCAN подтвердил эти наблюдения, отметив такие устройства как шум (noise) при разумно подобранных параметрах минимального числа точек и радиуса кластеров.

В процессе анализа также была изучена зависимость качества связи и доставки данных от географического расположения устройств. Построенные карты покрытия LoRaWAN-сети показали, что в черте города при использовании типовых настроек SF=7–9 достигается радиус стабильной связи ~2–5 км, в то время как для удалённых датчиков с SF=12 радиус расширяется до ~10–15 км ценой снижения пропускной способности. Визуализация параметров RSSI и SNR на карте выявила зоны со сравнительно низким уровнем сигнала (например, плотная городская застройка и рельефные преграды), где вероятность потери пакетов выше. Эти результаты согласуются с известными ограничениями LoRaWAN и подчёркивают необходимость адаптивного управления параметрами сети (например, Adaptive Data Rate, ADR) в реальном времени. Наш подход с элементами ML может быть расширен для оптимизации ADR: модель, обученная на данных о потерях пакетов и качестве канала, способна рекомендовать

оптимальные настройки SF и мощности для узлов, находящихся в разных условиях, что будет проверено в дальнейшей работе.

Заключение

Интеллектуальный анализ данных в LoRaWAN-сетях с применением методов машинного обучения открывает новые возможности для повышения эффективности и надёжности IoT-систем умного города. Проведённое исследование демонстрирует, что интеграция ML-алгоритмов позволяет автоматически выявлять скрытые закономерности в телеметрии, оперативно обнаруживать отклонения в работе устройств и прогнозировать их поведение. К преимуществам предложенного подхода относятся повышение точности выявления нештатных состояний устройств и улучшение информативности данных за счёт их многомерного анализа. Кроме того, реализуется автоматическая классификация IoT-устройств по паттернам использования, модели обладают способностью адаптироваться к появлению новых данных, а разработанные решения потенциально интегрируются с реальными системами мониторинга и диспетчерскими панелями.

В практическом плане внедрение описанных методов позволит городской администрации и службам получать проактивные инсайты из потоков сенсорных данных. Например, аномальное поведение датчика коммунальной инфраструктуры будет замечено и передано оператору ещё до отказа устройства; прогнозирование загруженности парковок или уровней шума даст возможность гибко управлять городскими ресурсами. Таким образом, синергия LoRaWAN и ML способствует созданию более умных и устойчивых городских систем.

Перспективы дальнейшей работы включают расширение набора алгоритмов и сценариев применения. Планируется разработать специализированную симуляционную среду для генерации контрольных данных и валидации моделей в условиях, близких к реальным, что поможет тестировать систему при различных нештатных ситуациях. Будет осуществлено внедрение более продвинутых и адаптивных алгоритмов — например, градиентного бустинга (XGBoost/LightGBM) с автоматической настройкой гиперпараметров и метода плотностной кластеризации DBSCAN для более эффективного обнаружения аномалий. Также запланировано провести сравнительный анализ работы алгоритмов при различных настройках сети (в частности, при включении и отключении механизма ADR, изменении допустимой нагрузки на канал) с целью выработки рекомендаций по оптимальной конфигурации LoRaWAN для разных условий. Наконец, одним из направлений развития является создание удобной аналитической панели (dashboard), отображающей результаты обработки данных в реальном времени: это позволит визуально контролировать состояние сотен устройств, видеть предупреждения о выявленных аномалиях и динамику ключевых показателей сети, тем самым облегчая принятие решений по обслуживанию и развитию IoT-инфраструктуры умного города.

Список литературы

1. Adelantado F., Vilajosana X., Tuset-Peiró P. *et al.* Understanding the limits of LoRaWAN // *IEEE Communications Magazine*. – 2017. – Vol. 55, No. 9. – pp. 34–40.
2. Augustin A., Yi J., Clausen T., Townsley W. A study of LoRa: Long range & low power networks for the internet of things // *Sensors*. – 2016. – 16(9):1466.
3. LoRa Alliance. *LoRaWAN Specification*. – 2020.
4. *Scikit-learn Documentation*. – URL: https://scikit-learn.org/ (дата обращения: 2025).
5. *Antwerp 2019 LoRaWAN Dataset*. – Kaggle, 2019. – URL: https://www.kaggle.com/datasets/twinthread/lorawan-antwerp-data
6. Farhad A., Pyun J.-Y. LoRaWAN Meets ML: A Survey on Enhancing Performance with Machine Learning // *Sensors*. – 2023. – 23(15):6851.

ӘОЖ 004.942:621.865.8

ӘСКЕРИ РОБОТОТЕХНИКАҒА АРНАЛҒАН ШЫНЖЫР ТАБАНДЫ МОБИЛЬДІ ПЛАТФОРМАНЫҢ КОНСТРУКЦИЯЛЫҚ МОДЕЛЬДЕУ ЖӘНЕ ТҰРАҚТЫЛЫҚ ТАЛДАУЫ

Ораз Ф.Б. *, Оразалиева А.Н., Нұрбейсен Е.Е., Масутханқызы А., Мұқашева А.Б.

Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан

*e-mail: f.oraz@aues.kz

Аңдатпа: Бұл мақалада көпфункциялы роботтандырылған жүйенің шынжыр табанды мобильді платформасының конструкциялық моделі әзірленді. Зерттеудің негізгі мақсаты – әскери және өнеркәсіптік жағдайларда қолдануға жарамды роботтық платформаның тұрақтылығын арттыратын конструктивті шешімді ұсыну. Әдістемелік тұрғыда *SolidWorks 2023* бағдарламалық кешенінде параметрлік модельдеу тәсілі қолданылды. Платформаның негізгі түйіндері (рама, жетекші және бағыттаушы дөңгелектер, опорлық элементтер мен шынжыр табан) жеке-жеке модельденіп, кейінірек құрастырылды. Материал ретінде жоғары коррозиялық төзімділігімен ерекшеленетін алюминий 5086 қорытпасы және тозуға беріктігі жоғары полиуретан негізіндегі резина таңдалды.

Mass Properties құралы арқылы жүргізілген есептеулер нәтижесінде раманың массасы 33 023,56 г, шынжыр табанның массасы 123,24 г екені анықталды. Ауырлық орталығының координаталары X = 409,33 мм, Y = 354,3 мм, Z = 168,61 мм шамасында орналасып, конструкцияның төменгі бөлігінде шоғырланғаны байқалды. Бұл платформаға күрделі бедерлі аймақтарда тұрақтылық береді және аударылу ықтималдығын азайтады. Инерция моменттерінің мәндері массаның біркелкі таралуын растады.

Практикалық пайдалану үшін қауіпсіз аймақ ретінде шамамен 47° (pitch) және 39° (roll) қабылдау ұсынылады. Салыстырмалы кестелер мен графиктер шынжыр табанды архитектураның кедергіден өту, жүк көтергіштік және тұрақтылық тұрғысынан артықшылықтарын нақтылайды. Нәтижелер прототипті әзірлеу, беріктік талдауы (FEA), қозғалыс симуляциясы (Motion Analysis) және автономды басқару алгоритмдерін енгізу үшін инженерлік негіз қалайды.

Зерттеу нәтижелері шынжыр табанды платформаның әскери робототехника саласында тиімділігін дәлелдейді. Әзірленген модель болашақта беріктік талдаулары мен автономды басқару жүйелерін енгізуге негіз бола алады.

Кілт сөздер: роботтандырылған платформа, мобильді робот, шынжыр табан, SolidWorks, массалық сипаттамалар, әскери робототехника

Кіріспе

Қазіргі заманғы әскери салада мобильді роботтық платформалардың рөлі айрықша артып келеді. Соғыс алаңында немесе қауіпті аймақтарда адамның өмірін қатерге тікпей, роботтарды пайдалану – заманауи армияның басты артықшылығының бірі. Мұндай платформалар барлау жүргізу, жарылғыш заттарды залалсыздандыру, жүк тасымалдау, жаралыларды эвакуациялау, инфрақұрылымды тексеру сияқты міндеттерді атқарады. Әсіресе автономды басқару жүйесімен, сенсорларымен және жасанды интеллект негізіндегі шешім қабылдау қабілетімен жабдықталған роботтар әскери операциялардың тиімділігін арттырып қана қоймай, адам шығынын азайтуға мүмкіндік береді.[1,2]

Әскери роботтардың тиімділігін арттыру үшін әртүрлі мобильді платформалар қолданылады: дөңгелекті, шынжыр табанды, аяқты және гибридті үлгілер. Әрбір түрдің өзіндік артықшылықтары мен шектеулері бар. Мысалы, дөңгелекті платформалар тегіс жерде жылдам қозғалады, ал шынжыр табанды роботтар кедергілерді еңсеруде мықты. Аяқты роботтар бедері күрделі аймақтарға икемді болса, гибридті нұсқалар көпфункционалдығы арқылы ерекшеленеді. Осы тұрғыда шетелдік тәжірибеде жасалған әскери және өнеркәсіптік мобильді роботтық платформаларды салыстыра отырып, әскери мақсатқа қайсысы тиімді екендігін талдау өзекті болып табылады.[3]

Әскери робототехникада шынжыр табанды мобильді платформалардың конструкциялық ерекшеліктерін зерттеу және олардың тұрақтылық сипаттамаларын талдау өзекті ғылыми міндет болып табылады. Бұл зерттеу нәтижелері болашақта әскери роботтарды жобалау кезінде конструктивтік шешімдерді оңтайландыруға және олардың сенімділігін арттыруға мүмкіндік береді.

Зерттеу мақсаты – шынжыр табанды мобильді платформаның конструкциялық моделін әзірлеу және оның тұрақтылық сипаттамаларын талдау арқылы әскери робототехникаға бейімделген тиімді инженерлік шешім ұсыну.

Зерттеу міндеттері:

1. Мобильді роботтық платформалардың негізгі түрлерін талдап, олардың артықшылықтары мен кемшіліктерін салыстыру.

2. SolidWorks бағдарламасында шынжыр табанды мобильді платформаның үшөлшемді конструкциялық моделін әзірлеу.

3. Платформаның массалық сипаттамаларын (массасы, ауырлық орталығы, инерция моменттері) анықтау.

4. Қисайып аударылу шектерін ескере отырып, статикалық тұрақтылықты бағалау.

5. Әскери жағдайларда қолдану үшін шынжыр табанды платформаның артықшылықтарын дәлелдеу және тәжірибелік прототипке негіз болатын инженерлік база ұсыну.

1. Әдістемелік бөлім

Мобильді роботтық платформалар түрлері

Қазіргі заманда мобильді роботтық платформалар ғылымда, өндірісте, әскери және тұрмыстық салада кеңінен қолданыс табуда. Олар қоршаған ортада еркін қозғалып, әртүрлі тапсырмаларды атқаруға арналған. Платформалардың түрлері негізінен қозғалыс әдісіне байланысты жіктеледі. Әрбір түрінің өзіндік артықшылықтары мен шектеулері бар.

Негізгі түрлері:

1. Дөңгелекті платформалар – ең қарапайым әрі кең таралған түрі. Олардың қозғалысы жылдам, құрылымы жеңіл, энергияны аз қажет етеді. Бірақ ойлы-қырлы бедерлерде жүру мүмкіндігі төмен. [4]

2. Шынжыр табанды платформалар – кедергілері көп және қиын бедерлі жерлерге бейімделген. Олар тұрақты, жүруге ыңғайлы, алайда жылдамдығы төмен және энергия шығыны көп. [5]

3. Жаяу жүретін платформалар – аяқ түріндегі жетектер арқылы қозғалады (төрт аяқты, алты аяқты, т.б.). Табиғи ортаны оңай еңсереді, бірақ басқару алгоритмі күрделі және энергияны көп қажет етеді. [6]

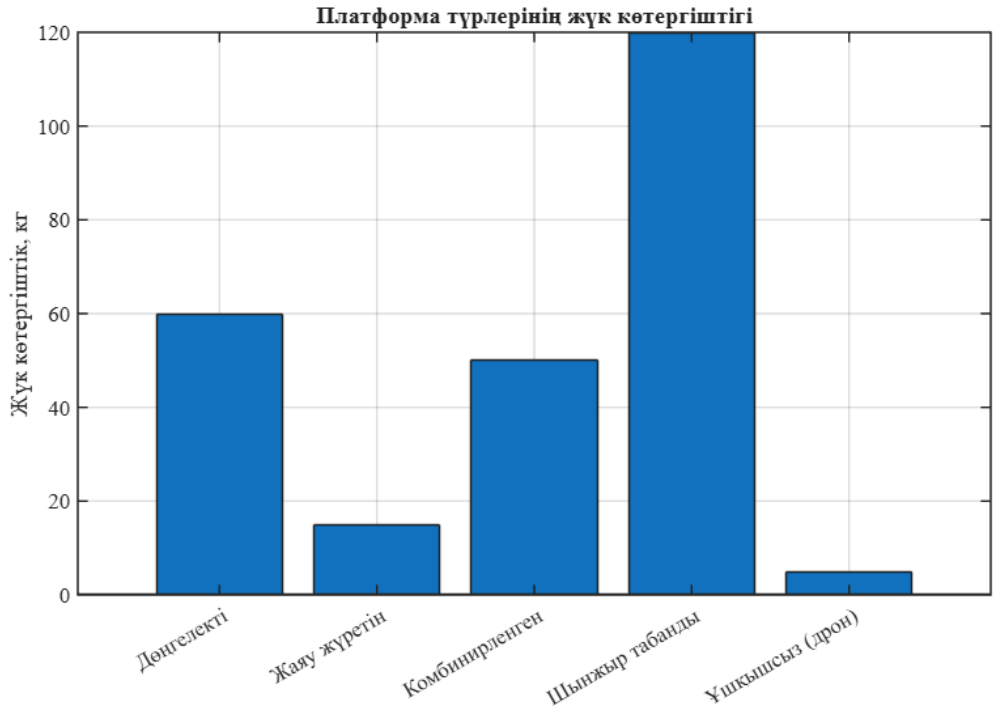
4. Комбинирленген платформалар – әртүрлі қозғалыс тәсілдерін біріктіреді (мысалы, дөңгелек пен аяқтың үйлесімі). Әмбебаптылығы жоғары, түрлі ортада қолдануға болады. [7]

5. Ұшқышсыз мобильді платформалар (дрондар) – әуеде қозғалып, қолжетімсіз аймақтарға жетеді. Олар карта жасау, әуе барлау, құтқару жұмыстарында маңызды рөл атқарады. [8]

1 - кесте. Мобильді платформалардың сипаттамасы

Түрі	***Артықшылықтары***	***Кемшіліктері***	***Қолданылуы***	***Жүк көтергіштік***	***Орташа жылдамдығы***
Дөңгелекті	Жылдам, энергияны аз тұтынады, құрылымы жеңіл	Кедергілерді еңсере алмайды	Логистика, қызмет көрсету, барлау	20–100 кг	5–15 км/сағ

Шынжыр табанды	Тұрақтылығы жоғары, кедергіден өту қабілеті бар	Жылдам емес, энергия шығыны көп	Әскери техника, құтқару жұмыстары	50–200 кг	2–7 км/сағ
Жаяу жүретін	Қиын бедерде жүруге бейімделген	Басқаруы күрделі, энергияны көп қажет етеді	Ғарыш, әскери, зерттеу экспедициялары	10–20 кг	1–5 км/сағ
Комбинирленген	Әмбебап, әртүрлі ортада қозғалады	Құрылымы күрделі, құны қымбат	Көпфункциялы роботтар	30–80 кг	3–10 км/сағ
Ұшқышсыз (дрон)	Әуеден бақылау, қолжетімсіз жерлерге жету	Батарея шектеулі, жүк көтергіштігі аз	Әуе барлау, ауыл шаруашылығы, картография	0,5–10 кг	30–80 км/сағ

Сурет 1. - Платформа түрлерінің жүк көтергіштігі

Мобильді роботтық платформалардың шетелдік прототиптері

Қазіргі таңда шетелдік мобильді роботтық платформалар өнеркәсіп, ғылым, әскери іс, авиация және ғарыш салаларында кеңінен қолданылады. Олардың арасында доңғалақты, аяқты, шынжыр табанды және гибридті үлгілер бар.

Аяқты платформалар. Мысалы, Boston Dynamics Spot – автономды қозғалып, 360° көру жүйесі мен LiDAR сенсорлары арқылы кедергілерден өтетін төрт аяқты робот. Ол 14 кг-ға дейінгі жүкті көтере алады. Ал Швейцарияда

жасалған ANYmal инфрақұрылымдарды бақылауға арналған және сенсорлар арқылы өндірістік жағдайларды өлшейді. Қытайлық Unitree Go1 – арзанырақ нұсқа, білім беру мен зерттеуде кеңінен пайдаланылады. [9-11]

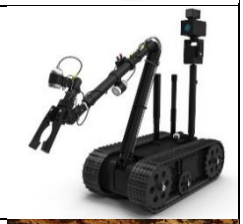
Дөңгелекті платформалар. Канададағы Clearpath Jackal – ROS жүйесімен үйлесімді, сенсорлар орнатуға ыңғайлы, ғылыми зерттеулерде қолданылады. Даниялық MIR100 – өндірістік қоймаларда жүк тасымалдауға арналған автономды робот. [12,13]

Шынжыр табанды платформалар. Мұндай роботтар ауыр жағдайда, әсіресе әскери немесе төтенше жағдайларда қолданылады. Мысалы, iRobot PackBot (АҚШ) – әскери мақсаттағы танымал робот, ол жарылғыш заттарды залалсыздандыруда және барлау операцияларында қолданылады. Тағы бір үлгі – QinetiQ Talon (Ұлыбритания/АҚШ), ол да әскери инженерлік міндеттерді атқарады: жарылғыштарды жою, барлау және қауіпті аймақтарды тексеру. Сонымен қатар Австрияның атты шынжыр табанды роботы мұнай-газ өнеркәсібінде ATEX сертификатымен қолданылып жүр, ол қауіпті аймақтарда қауіпсіз жұмыс істей алады. [14-16]

Гибридті және арнайы прототиптер. Франциядағы Air-Cobot авиация саласында ұшақтарды тексеру үшін қолданылады. Швейцарияда жасалған шағын E-puck пен Khepera роботтары swarm robotics саласында кең таралған. Ғарыш саласында Airbus Codi атты марс-ровер прототиптері әзірленген. Ал Вашингтон университетінің MuSHR атты шағын жарыс көлігі тәрізді роботы білім беру мен автономды басқаруды үйретуге қолданылады. [17-19]

2- кесте. Мобильді платформалардың шетелдік протиптердің салыстымалы талдауы

Прототип атауы	***Негізгі ерекшеліктері***	***Артықшылықтары***	***Қолданылатын сала***	***Суреттері***
Spot (Boston Dynamics)	4 аяқты, LiDAR, 360° камера, 14 кг жүк көтергіштік	Қиын рельефте жұмыс істейді	Өнеркәсіп, қауіпсіздік	
ANYmal (ANYbotics)	4 аяқты, сенсорлармен жабдықталған	Инфрақұрылымды бақылау, тепе-теңдік	Өнеркәсіп, энергетика	
Go1 (Unitree)	Шағын, жеңіл, қолжетімді	Бағасы төмен, білім беруге ыңғайлы	Зерттеу, оқу	
Jackal (Clearpath)	4 дөңгелекті, ROS үйлесімді	Сенсор орнатуға ыңғайлы	Ғылыми зерттеу	

MIR100 (Дания)	3 дөңгелекті, логистикаға арналған	Жүк тасымалдау, автономды навигация	Өндірістік логистика	
Air-Cobot	Авиацияға арналған дөңгелекті кобот	Адаммен бірге жұмыс істейді	Авиациялық инспекция	
E-puck / Khepera	Дөңгелекті шағын роботтар	Swarm robotics зерттеулеріне ыңғайлы	Ғылыми зерттеу	
Taurob Inspector	Шынжыр табанды, Өнеркәсіпке арналған, ATEX сертификаты бар	Қауіпсіздік стандарттары на сай, төзімді	Мұнай-газ өндірісі, қауіпті аймақ, 2скри сала	
PackBot (iRobot)	Шынжыр табанды, EOD робот	Жарылғыш заттарды залалсыздандыру, барлау	Әскери сала, құтқару	
Talon (QinetiQ)	Шынжыр табанды, Әскери инженерлік робот	Қауіпті аймақтарды тексеру, ауыр жүкті көтеру	Әскери сала, барлау	
Airbus Codi & Charlie	Дөңгелекті/гибрид, Марс-ровер прототиптері	Қиын бедерде навигация	Ғарыштық зерттеу	
MuSHR (UW)	Дөңгелект, Жарысқа арналған open-source	Автономды басқаруды дамытуға қолайлы	Білім беру, зерттеу	

Шынжыр табанды платформалардың басымдылығы

Әскери сала үшін мобильді роботтық платформалардың ішінде ең тиімдісі – шынжыр табанды түрі болып саналады. Себебі олар түрлі кедергілері бар қиын рельефті аймақтарда (құм, батпақ, тас, қираған ғимарат) сенімді қозғала алады. Шынжыр табанды жүйе ауыр жүктемелерді көтеруге және роботтың

тұрақтылығын сақтауға мүмкіндік береді. Мұндай артықшылықтар әскери миссияларда – жарылғыш заттарды залалсыздандыруда, барлау жүргізуде, жаралыларды тасымалдауда – ерекше маңызды.

Дөңгелекті немесе аяқты платформаларға қарағанда, шынжыр табанды роботтар төзімділігімен және бейімделгіштігімен ерекшеленеді. Мысалы, дөңгелекті платформалар тек тегіс бетте тиімді жұмыс істейді, ал аяқты роботтар қымбат әрі нәзік құрылымға ие. Ал шынжыр табанды роботтар қарапайым механикалық жүйесі арқылы қиын аймақтарды еңсеріп, әскери жағдайда ұзақ уақыт бойы тұрақты жұмыс істей алады.

Шетелдік тәжірибеде мұндай роботтардың тиімділігі дәлелденген. Мәселен, АҚШ-тағы PackBot және Talon үлгілері Ирак пен Ауғанстандағы операцияларда кеңінен қолданылған. Олар қашықтан басқару арқылы жарылғыш заттарды қауіпсіз жоюға және барлау жүргізуге мүмкіндік берді. Ал Австрияның Taurob Inspector моделі қауіпті өндірістік ортада қолданылып, сенімділігін көрсетті. Бұл мысалдар шынжыр табанды платформалардың тек өнеркәсіпте емес, әскери салада да жоғары тиімділігін айқындайды. [20]

2. Материалдар мен әдістер

Конструкциялық модельді әзірлеу әдістемесі

Зерттеу барысында шынжыр табанды мобильді платформаның үшөлшемді (3D) конструкциялық моделі *SolidWorks 2023* бағдарламалық кешенінде жасалды. Әдістемелік тұрғыда параметрлік модельдеу тәсілі қолданылды, мұнда әрбір түйін (рама, жетекші біліктер, бағыттаушы және тірек дөңгелектер, шынжыр табан) жеке бөлшек ретінде жобаланып, кейінірек құрастыру (*Assembly*) модулінде бір жүйеге біріктірілді. Бұл тәсіл нақты өндірістік жағдайға барынша жақын конструкцияны модельдеуге және массалық сипаттамаларды дәл анықтауға мүмкіндік берді.

Материалдарды таңдау қағидаттары

Материалдарды таңдау кезінде үш негізгі фактор ескерілді:

1. Беріктік–салмақ қатынасы – платформаның жалпы массасын азайту арқылы қозғалыс тиімділігін арттыру.
2. Коррозияға төзімділік – әскери жағдайда климаттық факторлардың әсерін азайту.
3. Серпімділік пен тозуға беріктік – гусеницаның ұзақ мерзімді жұмысын қамтамасыз ету.

Осыған сәйкес, раманың материалы ретінде жоғары беріктік пен жақсы коррозиялық төзімділігі бар алюминий 5086 маркалы қорытпасы таңдалды. Бұл қорытпа теңіз техникасында және әскери техникада жиі қолданылады. Ал шынжыр табан үшін жоғары серпімділікке ие полиуретан негізіндегі резина таңдалды, себебі ол ауыр жүктемелер кезінде де формасын сақтап, кедергілерді еңсеруге мүмкіндік береді. [21]

Массалық сипаттамаларды анықтау әдісі

SolidWorks бағдарламасының *Mass Properties* құралы қолданылып, модельдің көлемдік, массалық және инерциялық параметрлері автоматты түрде есептелді. Әдістеме мынадай кезеңдерді қамтыды:

– Геометриялық модельді қалыптастыру;
– Әр бөлшекке нақты материал қасиеттерін тағайындау;
– Модельді құрастыру (assembly) деңгейінде талдау жүргізу;
– Нәтижелерді автоматты түрде алу және өңдеу.

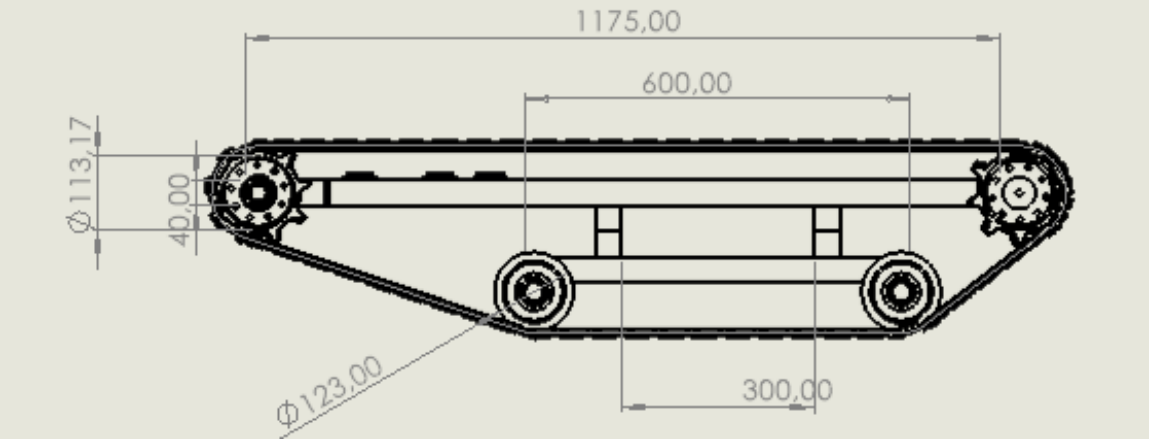
Бұл әдіс инженерлік тәжірибеде кең қолданылады және бастапқы жобалау кезеңінде платформаның тепе-теңдігін, тұрақтылығын және динамикалық сипаттамаларын бағалауға мүмкіндік береді. [22]

3. Талдау және нәтижелер

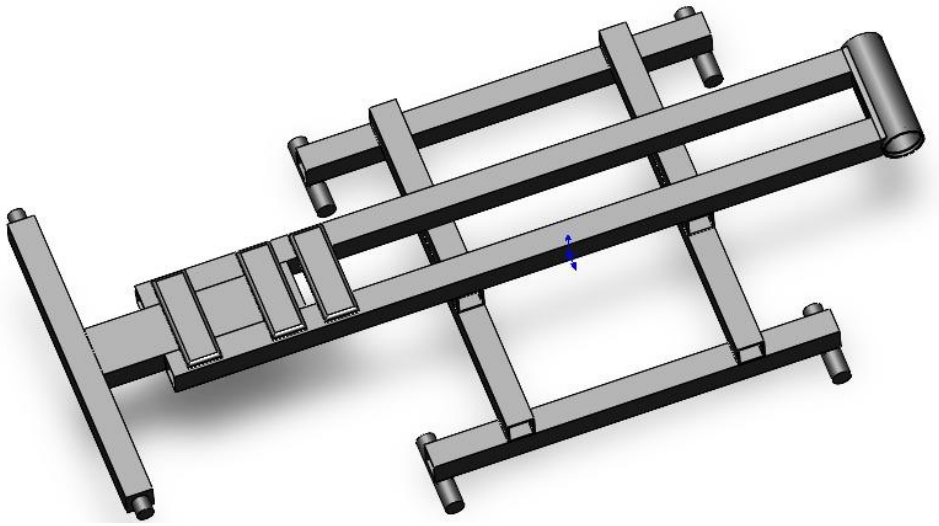
Конструкциялық модель нәтижелері

SolidWorks ортасында жасалған 3D модель шынжыр табанды мобильді платформаның негізгі түйіндерін қамтыды:

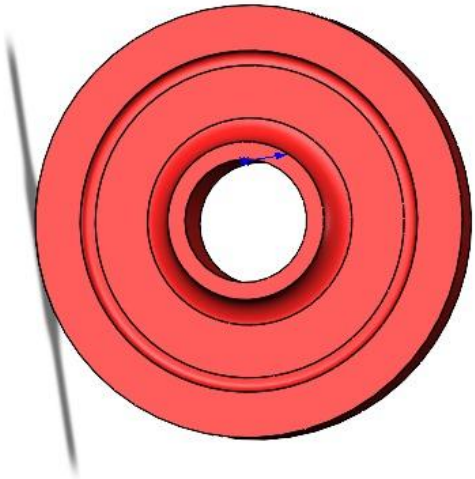
– рама – барлық тораптарды біріктіретін тірек элементі (сурет 2, сурет 3);
– жетекші және бағыттаушы дөңгелектер – шынжыр табанды қозғалысқа келтіреді және оның тұрақтылығын қамтамасыз етеді (сурет 4);
– опорлық дөңгелектер – шынжырдың жермен жанасуын ұлғайтады және қозғалысты тегістейді (сурет 5);
– шынжыр табан – бедерлі жерлерде қозғалыс сенімділігін арттырады (сурет 6).

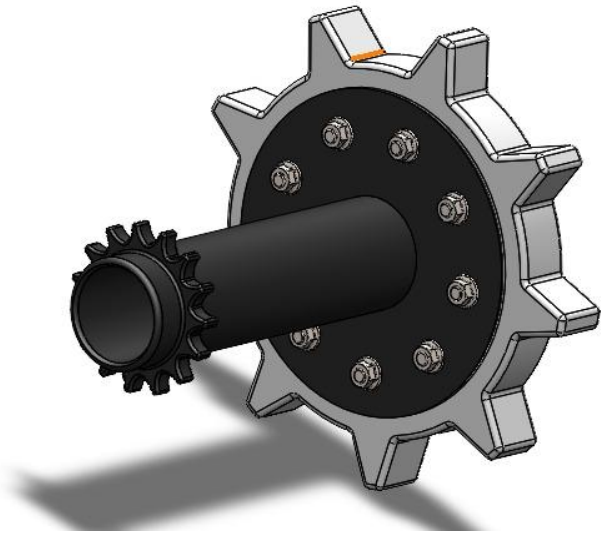
Сурет 2. - Рама моделінің сызбасы

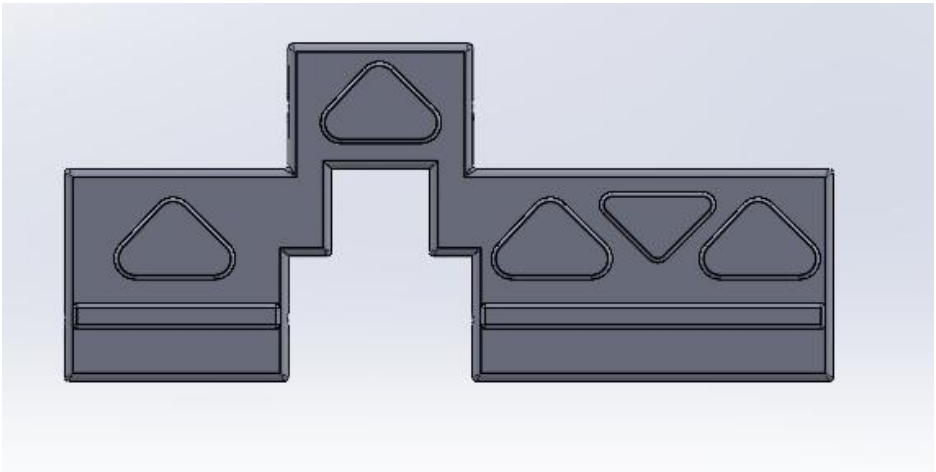
Сурет 3. - Рама (тірек элементі)

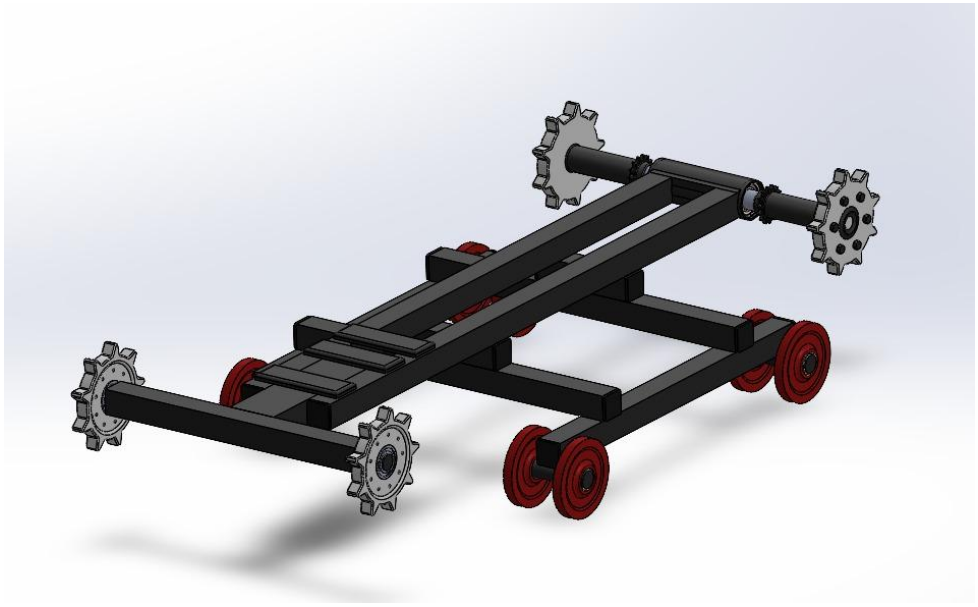
Сурет 4. - Жетекші және бағыттаушы дөңгелектер

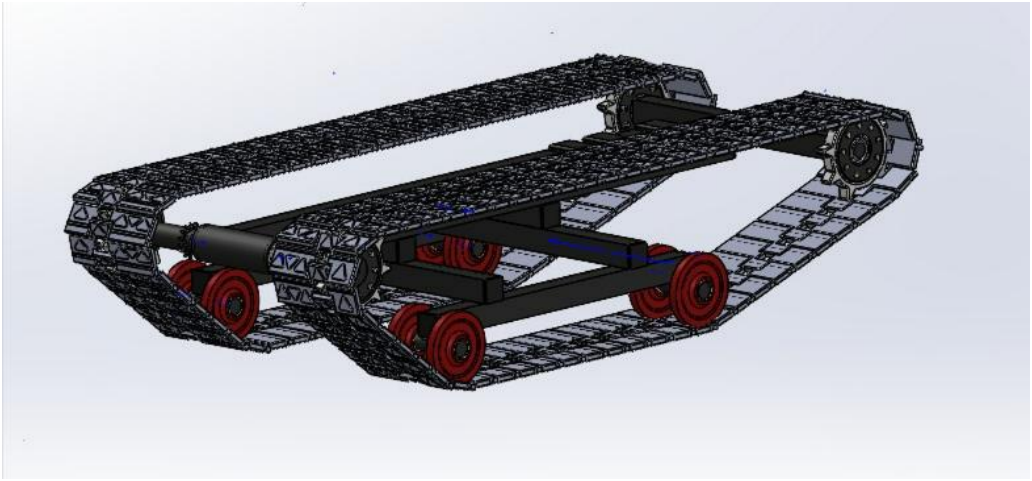
Сурет 5. - Опорлық дөңгелектер

Сурет 6. - Шынжыр табан

Сурет 7. – Дөңгелекктермен құрастырылған платформа

Сурет 8. - Толық құрастырылған шынжыр табанды платформа

Масса-көлемдік сипаттамалар

Mass Properties құралымен жүргізілген есептеулер нәтижесінде платформа элементтерінің негізгі сипаттамалары алынды (1-кесте).

3- кесте. Шынжыр табанды мобильді платформаның массалық сипаттамалары

Элемент	***Масса, г***	***Көлем, мм³***	***Беткі ауданы, мм²***	***Ауырлық орталығы (X; Y; Z), мм***	***Негізгі инерция моменттері, г·мм***
Рама (гусеницасыз)	33023,56	6476847,59	2586078,14	(409,33; 354,3; 168,61)	$I_{xx} = 1{,}15 \cdot 10^{10}$; $I_{yy} = 1{,}4 \cdot 10^{10}$; $I_{zz} = 1{,}15 \cdot 10^{10}$;
Шынжыр табан (1 дана)	123,24	100 586,41	30090,94	(468,86; 274,41; 10,01)	$I_{xx} = 9{,}34 \cdot 10^{6}$; $I_{yy} = 2{,}75 \cdot 10^{7}$; $I_{zz} = 3{,}68 \cdot 10^{7}$

Бұл деректер платформа массасының негізгі бөлігі рамадан тұратынын, ал шынжыр табандардың салыстырмалы түрде жеңіл екенін көрсетті.

Ауырлық орталығы мен тұрақтылықты талдау

Есептеулер ауырлық орталығының координаталарын X = 409,33 мм, Y = 354,3 мм, Z = 168,61 мм деп көрсетті. Ауырлық орталығының төмен орналасуы (Z осі бойынша) роботтың динамикалық тұрақтылығын арттырады. Бұл конструкцияның кедергілерден өткен кезде аударылу ықтималдығын азайтады және қозғалыс кезінде тұрақты тартылыс күшін қамтамасыз етеді. Сонымен қатар, инерция моменттерінің шамалары платформа массасының салыстырмалы түрде біркелкі таралғанын дәлелдейді.

Шынжыр табанды платформаның әскери артықшылығы

Жүргізілген салыстырмалы талдау нәтижесінде шынжыр табанды платформа әскери мақсатта ең тиімді шешім екені айқындалды. Оның басты артықшылықтары:

– кедергілерді еңсеру қабілеті – құм, батпақ, қиыршық тас немесе қираған ғимарат аумақтарында сенімді қозғалу;

– жүк көтергіштік және тұрақтылық – ауыр құрал-жабдықты немесе жаралыларды тасымалдауға мүмкіндік береді;

– тәжірибелік дәлелдер – АҚШ-тағы PackBot және Talon үлгілері Ирак пен Ауғанстандағы операцияларда жарылғыш заттарды залалсыздандыру және барлау жұмыстарында кеңінен қолданылды; Австрияның Taurob Inspector роботы мұнай-газ өнеркәсібінде қауіпті аймақтарда өзінің сенімділігін дәлелдеді.

Осы нәтижелер шынжыр табанды платформаның тек өнеркәсіптік емес, әскери салада да кеңінен қолданылатынын көрсетеді.

Статикалық тұрақтылық (қисайып аударылу шектері)

Массалық сипаттамаларға (CG биіктігі h) сүйене отырып, платформаның квазистатикалық тұрақтылығы ұзындық бойымен (pitch) және қаптал бойынша (roll) келесі аналитикалық өрнектермен бағаланды:

$$\theta_{max} = arctan\left(\frac{L}{2h}\right)$$

$$\varphi_{max} = arctan\left(\frac{W}{2h}\right)$$

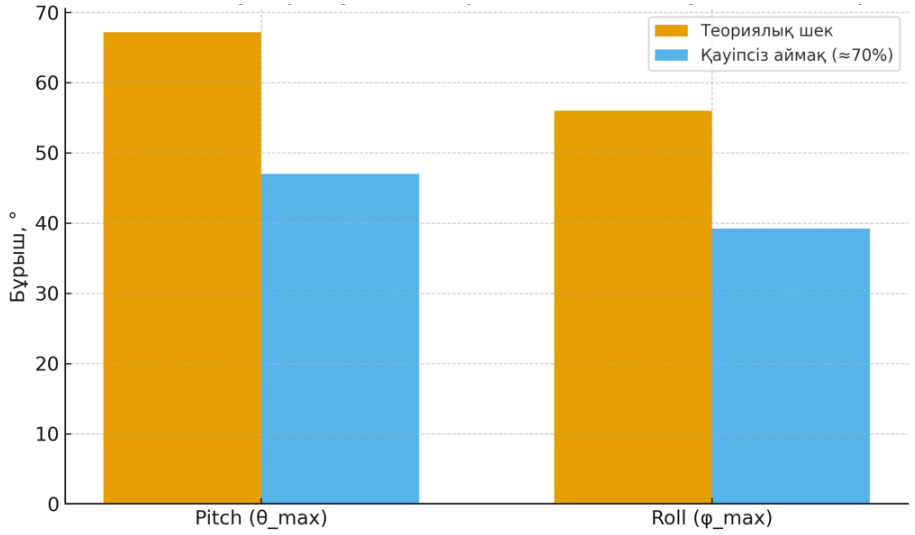
$$SSF = \frac{W}{2h}$$

мұнда L — база ұзындығы, W — база ені, h — ауырлық орталығының биіктігі (SolidWorks *Mass Properties* нәтижесі). [24,25]

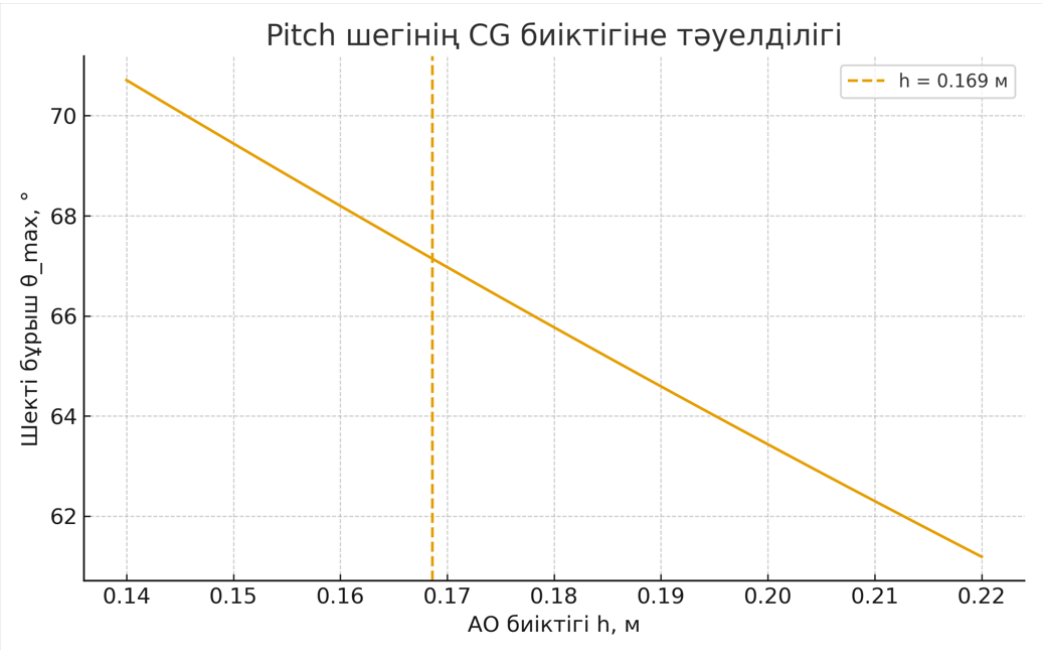
Енгізулер: $L = 0{,}80$ м, $W = 0{,}50$ м, $h = 0{,}16861$ м

4- кесте. Есептік нәтижелер (статикалық)

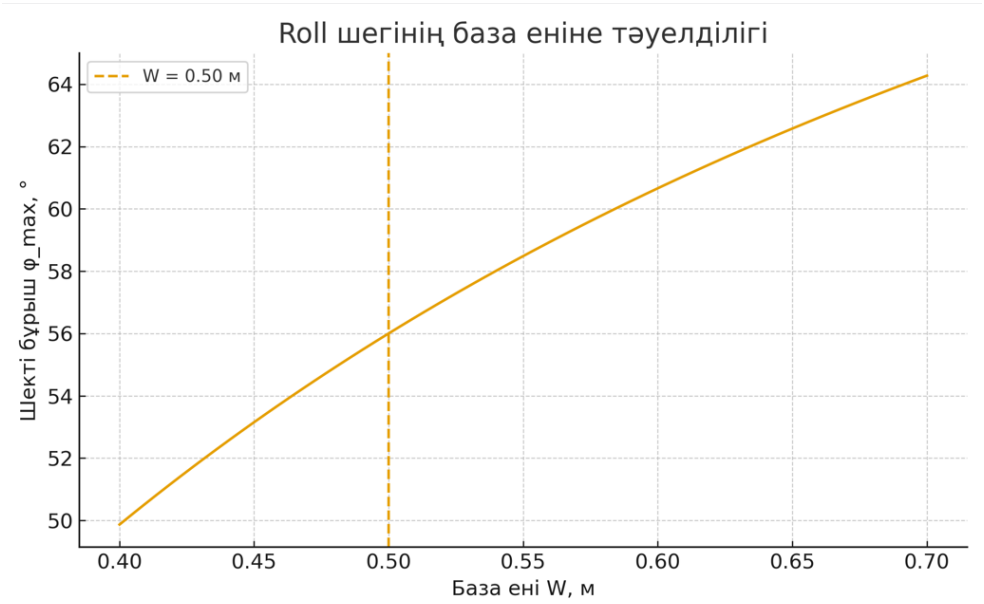
Көрсеткіш	***Формула***	***Нәтиже***	***Түсіндірме***
Ұзындық бойындағы шекті еңіс бұрышы, θ_{max}	$arctan\left(\frac{L}{2h}\right)$	67,2∘	Теориялық квазистатикалық шек (өрге/төменге қисайғанда).
Қаптал еңісінің шекті бұрышы, φ_{max}	$arctan\left(\frac{W}{2h}\right)$	56,0∘	Қапталдан аударылу шегі.
Статикалық тұрақтылық факторы, SSF	$\frac{W}{2h}$	1,48	SSF қаптал тұрақтылығы (1,3–1,5 — жақсы деңгей).

Сурет 9. - Қисайып аударылудың теориялық және қауіпсіз шектері (бағандық диаграмма)

Сурет 10. - Pitch шегінің CG биіктігіне тәуелділігі (θ_{max} vs h)

Сурет 11. - Roll шегінің база еніне тәуелділігі (φ_{max} vs W)

Интерпретация. CG-дің салыстырмалы төмен биіктігі (h≈0,169 м) платформаға едәуір еңістерде де тепе-теңдігін сақтауға мүмкіндік береді: бойлықта ∼67∘ қапталда ∼56. Практикалық пайдалануда қауіпсіздік қоры ретінде теориялық шектердің ≤70 % бөлігін қолдану ұсынылады: шамамен 47∘ (pitch) және 39∘ (roll).

Ескертпе. Бұл бағалау квазистатикалық шарттарға негізделген; динамикалық әсерлер (діріл, соққы, жылдам үдеулер) мен ілінісу коэффициенттері ескерілмеген. Келесі кезеңде FEA (беріктік) және Motion Analysis (қозғалыс динамикасы) нәтижелерімен валидациялау жоспарланады.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеу барысында мобильді роботтық платформалардың негізгі түрлері мен олардың шетелдік үлгілері салыстырмалы түрде талданды. Әскери жағдайларда бейімделу тиімділігі тұрғысынан шынжыр табанды платформалардың басымдылығы анықталды. Олар түрлі бедерлі аймақтарда сенімді қозғалып, жүк көтергіштік пен тұрақтылықты қамтамасыз ете алады.

SolidWorks 2023 ортасында әзірленген үшөлшемді конструкциялық модель негізінде платформаның рамасы мен шынжыр табандарының массалық сипаттамалары есептелді. Жүргізілген талдау нәтижелері раманың массасы 33 кг, ал бір шынжыр табанның массасы 0,12 кг екенін көрсетті. Ауырлық орталығының төмен орналасуы және инерция моменттерінің біркелкі таралуы платформаның динамикалық тұрақтылығын арттыратыны дәлелденді. Қосымша графиктер мен кестелерде жылдамдық, автономды уақыт және жүк көтергіштік параметрлері салыстырылып, шынжыр табанды үлгінің әскери жағдайда ең қолайлы нұсқа екені нақтыланды.

Статикалық есептеулер бойлық еңіс бұрышының шегі 67°, ал қаптал еңісінің шегі 56° екенін көрсетті. Практикалық жағдайда қауіпсіз пайдалану үшін бұл мәндердің шамамен 70 %-ын қолдану ұсынылады.Жүргізілген салыстырмалы

талдау шынжыр табанды архитектураның әскери робототехникада жоғары тиімділігін дәлелдеді. Алынған нәтижелер болашақта прототип жасау мен автономды басқару жүйесін енгізуге негіз бола алады.

Ғылыми жаңалық. Бұл зерттеу аясында шынжыр табанды мобильді роботтық платформаның 3D конструкциялық моделі жасалып, оның массалық сипаттамалары кешенді түрде есептелді. Ауырлық орталығы мен инерция моменттерінің нақты анықталуы конструкцияның тұрақтылығын ғылыми негізде сипаттауға мүмкіндік берді.

Практикалық құндылық. Әзірленген модель әскери робототехника саласында прототип жасауға арналған инженерлік база болып табылады. Массалық сипаттамалардың толық есептелуі конструкцияны тәжірибелік деңгейге жақындатады және болашақта беріктік талдауын (FEA), қозғалыс симуляциясын (Motion Analysis), сондай-ақ автономды басқару жүйелерін енгізуге жол ашады. Бұл өз кезегінде роботтандырылған жүйелердің әскери саладағы тиімділігін арттыруға мүмкіндік береді.

Әдебиеттер тізімі

1. Комекбаев, А. Е., Алипбаев, К. А., Аден, А. Е., & Оразалы, Е. Е. (2025). Обзор мирового опыта создания роботизированных комплексов для поиска и обезвреживания мин. Bulletin of the CAA, 37(2). DOI: 10.53364/24138614_2025_37_2_6
2. Nurgizat, Y., Sultan, A., Zhetenbayev, N., Ayazbay, A.-A., Uzbekbayev, A., Sergazin, G., & Alipbayev, K. (2025, August 29). Comparative analysis of modern robotic demining complexes and development of an automated mission planning algorithm. EEPES 2025, 63. Presented at the EEPES 2025. DOI: 10.3390/engproc2025104063
3. Jahn U., Straube S. “A Taxonomy for Mobile Robots: Types, Applications, Capabilities, and Development.” Robotics, 2020, 9(4):109. DOI: 10.3390/robotics9040109.
4. Bruzzone, L., Baggetta, M., Nodehi, S. E., Bilancia, P., & Fanghella, P. (2021). Functional design of a hybrid leg-wheel-track ground mobile robot. Machines, 9(1), 10. DOI: 10.3390/machines9010010
5. Bruzzone, L., Nodehi, S. E., & Fanghella, P. (2022). Tracked locomotion systems for ground mobile robots: A review. Machines, 10(8), 648. DOI: 10.3390/machines10080648
6. Spröwitz, A., Tuleu, A., Vespignani, M., Ajallooeian, M., Badri, E., & Ijspeert, A. J. (2013). Towards dynamic trot gait locomotion: Design, control, and experiments with Cheetah-cub, a compliant quadruped robot. The International Journal of Robotics Research, 32(8), 932–950. DOI: 10.1177/0278364913489205
7. Straticiuc, C., Doroftei, I., & Cazacu, C.-M. (2024). A short overview on terrestrial hybrid locomotion mobile robots. In Mechanisms and Machine Science. Advances in Service and Industrial Robotics (pp. 285–296). DOI: 10.1007/978-3-031-59257-7_29

8. . Shin, W. D., Park, J., & Park, H.-W. (2019). Development and experiments of a bio-inspired robot with multi-mode in aerial and terrestrial locomotion. Bioinspiration & Biomimetics, 14(5), 056009. DOI: 10.1088/1748-3190/ab2ab7

9. Электронды ресурс – Unitree Robotics. *Go1 – төртаяқты робот*. – URL: https://www.unitree.com/go1 (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

10. Электронды ресурс – Boston Dynamics. *Spot – мобильді робот*. – URL: https://bostondynamics.com/products/spot/ (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

11. Электронды ресурс – ANYbotics. *ANYmal – автономды төртаяқты робот*. – URL: https://www.anybotics.com/robotics/anymal/ (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

12. Электронды ресурс – Clearpath Robotics. *Jackal – шағын жерүсті автономды робот*. – URL: https://clearpathrobotics.com/jackal-small-unmanned-ground-vehicle/ (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

13. Электронды ресурс – Mobile Industrial Robots. *MiR – автономды мобильді роботтар*. – URL: https://mobile-industrial-robots.com/products/robots (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

14. Электронды ресурс – Teledyne FLIR. *PackBot – әскери жерүсті роботы*. – URL: https://www.flir.com/products/packbot/?vertical=ugs&segment=uis (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

15. Электронды ресурс – QinetiQ. *Talon – орташа класты тактикалық робот*. – URL: https://www.qinetiq.com/en/what-we-do/services-and-products/talon-medium-sized-tactical-robot (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

16. Электронды ресурс – Taurob. *Taurob Inspector – ATEX сертификатталған робот*. – URL: https://www.taurob.com/inspector/ (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

17. Pellerin, D., Morand, D., Moisan, S., & Clément, B. (2017). The Air-Cobot project: Towards a collaborative mobile robot for aircraft inspection. In Proceedings of the 20th IFAC World Congress (pp. xxxx–xxxx). Toulouse, France: IFAC. Retrieved from

18. Электронды ресурс – University of Washington. *MuSHR – автономды жарыс көлігі прототипі*. – URL: https://mushr.io/ (қол жеткізген күні: 04.09.2025).

19. Jiang P. et al. “Lateral Stability of a Mobile Robot Utilizing an Active Suspension.” Applied Sciences, 2019, 9(20):4410. DOI: 10.3390/app9204410.

20. Нусибалиева, А., Юсупова, С., Жетенбаев, Н., Бакирова, Н., & Балбаев, Ғани. (2023). Machine-to-machine (m2m) технологиясын қолдана отырып, мобильді роботты машиналарға қызмет көрсету платформасы арасындағы байланысын зерттеу. Вестник КазАТК, 128(5), 209–222. DOI: 10.52167/1609-1817-2023-128-5-209-222

21. Jiang P. et al. “Lateral Stability of a Mobile Robot Utilizing an Active Suspension.” Applied Sciences, 2019, 9(20):4410. DOI: 10.3390/app9204410.

22. Bruzzone L. “Tracked Locomotion Systems for Ground Mobile Robots: A Review.” Machines, 2022, 10(8):648. DOI: 10.3390/machines10080648.

23. Ugenti A., Galati R., Reina G. “Analysis of an all-terrain tracked robot with innovative passive joints (Polibot).” Mechanism and Machine Theory, 2023, 182:105237. DOI: 10.1016/j.mechmachtheory.2023.105237.

24. Shabana A.A. Dynamics of Multibody Systems, 5th ed. Cambridge Univ. Press, 2020. DOI: 10.1017/9781108757553.

25. Yang W. et al. “Tip-over stability estimation and simulation of mobile robots.” International Journal of Intelligent Robotics and Applications, 2025. DOI: 10.1007/s41315-025-00423-9.

УДК 621.793.7

ИССЛЕДОВАНИЕ СТРУКТУРНО-ФАЗОВЫХ ХАРАКТЕРИСТИК ПОКРЫТИЙ ZRCN ПОД ВОЗДЕЙСТВИЕМ ПАРАМЕТРОВ HVOF-ПРОЦЕССА

Курбанбеков Ш.Р.[1], Патчаханов Д. Р.[1], Калдар.Б.С.[1], Камбарбеков С.Х.[2]

[1]Международный казахско-турецкий университет имени Х.А. Ясави, Туркестан, 161200, Казахстан

[2]Восточно-Казахстанский университет имени Сарсена Аманжолова, Усть-Каменогорск, 070016, Казахстан

e-mail: itsxxdi@gmail.com

Карбонитрид циркония (ZrCN) относится к классу карбонитридов переходных металлов и привлекает внимание сочетанием высокой твёрдости, модуля упругости и коррозионной стойкости, что делает его перспективным для защиты стальных деталей, работающих в условиях абразивно-адгезионного износа и воздействия агрессивных сред. Для тонкоплёночных систем показано, что переход от ZrN к ZrCN и далее к ZrC сопровождается ростом твёрдости при сохранении кубической твёрдорастворной структуры; при этом снижаются остаточные растягивающие напряжения, а модуль Юнга для ZrCN оказывается максимальным в ряду ZrN-ZrCN-ZrC [1-3]. При газотермическом осаждении покрытий из порошков ZrCN нередко наблюдается эволюция химического состава — уменьшение доли карбонитридной фазы из-за потерь материала при отскоке и расплескивании брызг [4-6].

Вместе с тем для машиностроительных применений востребованы плотные покрытия с низкой пористостью и высокой адгезией, что выходит за рамки типичных возможностей вакуумных CVD/PVD-процессов. Высокоскоростное кислородно-топливное напыление (HVOF) обеспечивает сверхзвуковые скорости частиц при умеренных температурах, ограничивает нежелательные реакции в полёте и способствует формированию плотной ламеллярной структуры; эффективность подхода многократно подтверждена для никелевых и железных систем коррозионной защиты в энергетике [7].

Качество HVOF-покрытий определяется согласованной настройкой газодинамики струи и тепловложений: давлений/расходов O_2 и топлива, доли и давления воздуха, а также геометрии напыления. Эти параметры через состояние частиц в полёте температуру и скорость определяют степень расплющивания брызг, качество межсплэтных контактов, пористость и, как следствие, адгезию и эксплуатационные свойства [8]. Материал, предназначенный для газотермического напыления покрытий, не должен разлагаться или самовоспламеняться в пламени и должен обладать достаточным температурным интервалом между плавлением и кипением; температура пламени для смеси пропан-кислород составляет ~2760 °C, значения для других горючих смесей приведены в [9].

Исходя из изложенных предпосылок, в настоящем исследовании в качестве ключевого управляемого фактора выбрано давление кислорода в струе HVOF-установки «Термика-3» при фиксированных значениях давления топлива, давления воздуха и расстояния напыления.

Цель настоящего исследования - установить влияние давления кислорода при HVOF-напылении на формирование покрытий ZrCN на установке «Термика-3» и определить диапазон режимов, обеспечивающих требуемый фазовый состав и стабильные трибологические свойства.

В данном исследовании в качестве подложки был выбрана сталь 65Г , с размером 20 мм × 10 мм × 4 мм. Сначала сталь 65Г была отполирована водостойкой наждачной бумагой из карбида кремния. Затем образец были подвергнут пескоструйной обработке с использованием белого корунда.

Покрытия ZrCN наносили методом HVOF на установке Termika-3 (рис. 1), управляющая система которой включает 6-осевой промышленный робот, обеспечивающий программируемое перемещение горелки по координатам X, Y, Z, а также задание траектории и скорости движении. Кислород и пропан подавались с заданными расходами и смешивались; последующее сгорание смеси при повышенном давлении в камере сгорания формировало сверхзвуковую газовую струю продуктов сгорания. В зоне факела частицы порошка находились в условиях интенсивного тепло- и массопереноса, нагревались и ускорялись до значений, обеспечивающих полуплавленное/высокопластичное состояние при ударе о подложку. Основные параметры напыления приведены в таблице 2.

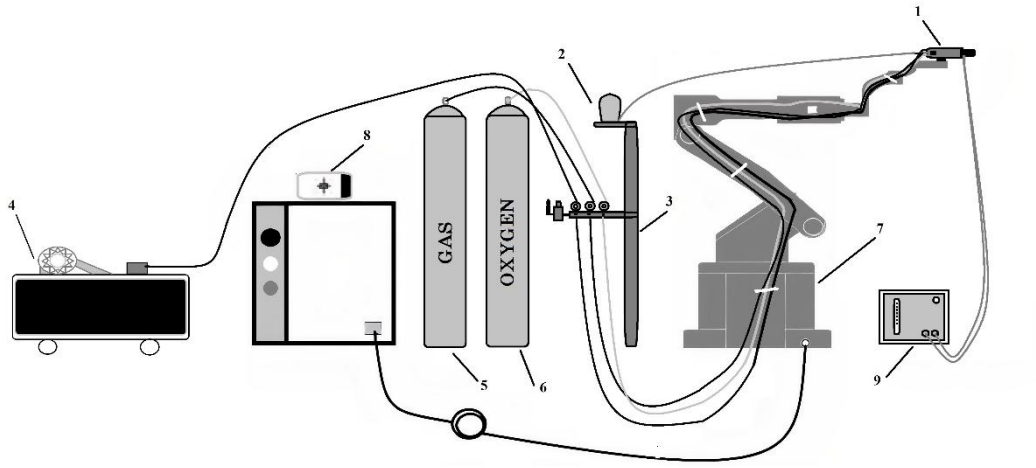

Рисунок 1. Принципиальная схема установки для высокоскоростного распыления HVOF: 1-горелка, 2-дозатор порошка, 3-панель управления газом, 4-компрессор, 5-газ в баллоне(C_3H_8) и 6-газ в баллоне (O_2) ,7- 6 осевой промышленный робот, 8-контроллер, 9-чиллер

Таблица 2. Параметры нанесения покрытий

№	Расстояние	Пропан	Давление воздуха	Кислород	Порошок
Образец a	35 см	3 бар	3,2 бар	4,3 бар	ZrCN
Образец b	35 см	3 бар	3,2 бар	4,5 бар	ZrCN

После нанесения покрытия были изучено рентгенно фазовый анализ X'Pert PRO с Cu-Kα-излучением (λ=1.5406 Å) , напряжением 40 кВ и током 30 мА. Диапазон углов сканирования составлял от 20.01° до 89.99° с шагом 0.02° и временем накопления данных в 2 с. Обработка дифрактограмм осуществлялась с использованием программного обеспечения High Score Plus.

Исследование фазового состава напыленных покрытий методом HVOF показало наличие следующих фаз: ZrCN, ZrC, ZrN, $Zr_2O_{3.94}$ и Fe . Результаты рентгеновской дифракции подтвердили, что $ZrC_{1-x}N_x$ кристаллизуется в гранецентрированной кубической (ГЦК) структуре, а его дифракционный пик располагается между контрольными пиками ZrC и ZrN, что свидетельствует о полной взаиморастворимости данных фаз, параметры кристаллической решетки ZrCN кубическая система, пространственная группа Fm-3m. В сравнении с карбонитридами титана и гафния, ZrCN обладает большей пластичностью, что положительно влияет на трещиностойкость керамики, изготовленной на его основе [10]. В работах [11, 12] были выявлены высокие значения твердостей и критических коэффициентов интенсивностей. Помимо высокой твердости, важным преимуществом покрытия является его относительно высокая теплопроводность, которая снижает риск термических повреждений [13]. Формирование фаз ZrC и ZrN связано с термическим разложением ZrCN-порошка. Добавление большого количества кислорода в структуру ZrN может исказить его кристаллическую структуру, внести дефекты и способствовать

образованию аморфной структуры. Уменьшение размера зерна и увеличение постоянной решетки связаны с присутствием кислорода в покрытиях.

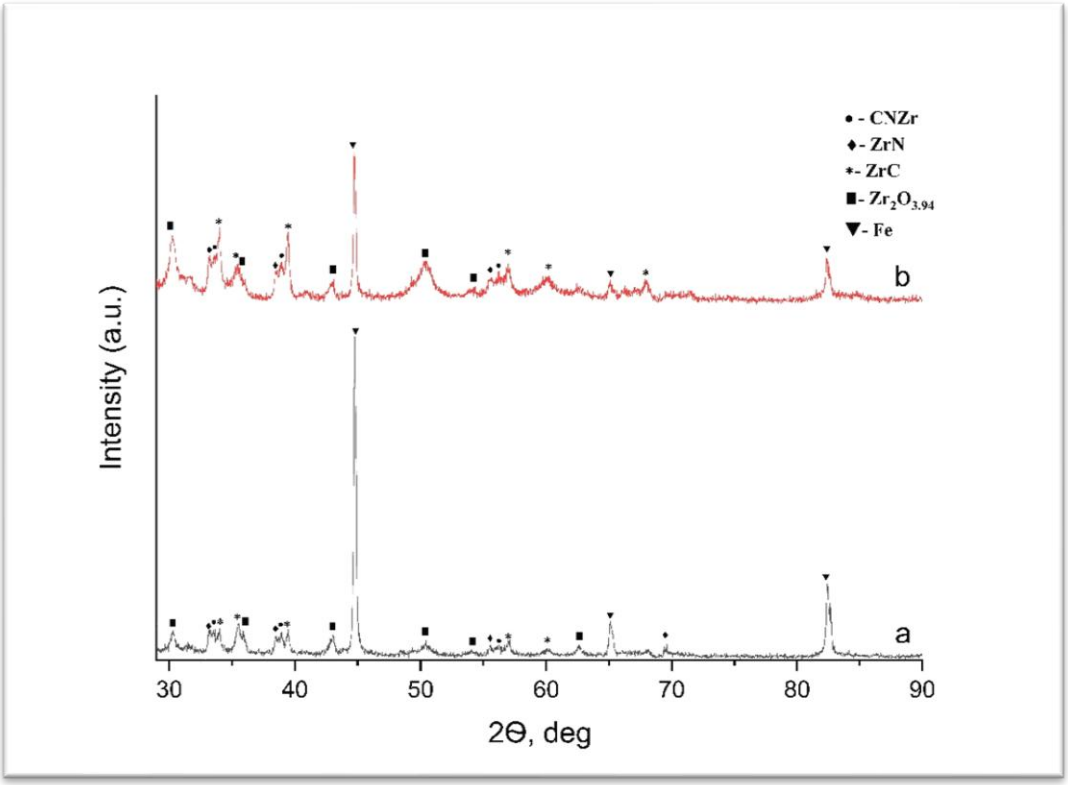

Рисунок 2. Дифрактограммы покрытий ZrCN при различных давлениях кислорода:a-4,3 бар; b-4,5 бар

Известно, [14] что оксид циркония может быть найден в основном различных фазах: тетрагональной $Zr_2O_{3.94}$, моноклинной ZrO_2 и кубической ZrO_2. HVOF способствует образованию смеси c-ZrO_2 и t- $Zr_2O_{3.94}$, но если охлаждение происходит очень быстро, остается больше кубической фазы. Это привело к активному взаимодействию ZrCN с кислородом и частичной потере углерода. Фаза Fe была выявлена, её основные параметры: кубическая система, пространственная группа - Im-3m.

Исходя из этих данных можно сделать следующие выводы:

Рентгенофазовый анализ показал, что матрицей покрытий является твёрдый раствор Zr(C,N) с ГЦК-структурой (Fm-3m); положение его основного пика между эталонами ZrC и ZrN подтверждает полную взаиморастворимость. Сопутствующие рефлексы ZrC/ZrN интерпретируются как частичное термическое разложение ZrCN, а наличие t-$Zr_2O_{3.94}$ c-ZrO_2 указывает на кислородное насыщение; ввод кислорода сопровождается увеличением параметра решётки и измельчением зерна.

Благодарности

Данное исследование выполнено при финансовой поддержке Комитета науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант № AP22787358).

Список литературы

1. Frank, F., Tkadletz, M., Czettl, C., & Schalk, N. (2021). Microstructure and Mechanical Properties of ZrN, ZrCN and ZrC Coatings Grown by Chemical Vapor Deposition. *Coatings*, *11*(5), 491. https://doi.org/10.3390/coatings11050491

2. Shishkin R.A., Kudyakova V.S., Zhirenkina N.V. The study of physico-chemical transformations in the process of low-temperature synthesis of zirconium carbide. *NOVYE OGNEUPORY (NEW REFRACTORIES)*. 2019;(2):45-48. (In Russ.) https://doi.org/10.17073/1683-4518-2019-2-45-48

3. Wang, Q.; Zhou, F.; Zhou, Z.; Li, L.K.-Y.; Yan, J. Electrochemical performance of TiCN coatings with low carbon concentration in simulated body fluid. Surf. Coat. Technol. 2014, 253, 199–204. https://doi.org/10.1016/j.surfcoat.2014.05.037

4. Kengesbekov, A., Rakhadilov, B., Sagdoldina, Z., Buitkenov, D., Dosymov, Y., & Kylyshkanov, M. (2022). Improving the Efficiency of Air Plasma Spraying of Titanium Nitride Powder. *Coatings*, *12*(11), 1644. https://doi.org/10.3390/coatings12111644

5. Rakhadilov, B., Buitkenov, D., Sagdoldina, Z., Idrisheva, Z., Zhamanbayeva, M., & Kakimzhanov, D. (2021). Preparation and Characterization of NiCr/NiCr-Al_2O_3/Al_2O_3 Multilayer Gradient Coatings by Gas Detonation Spraying. *Coatings*, *11*(12), 1524. https://doi.org/10.3390/coatings11121524

6. Skakov, M., Ocheredko, I., Tuyakbayev, B., Bayandinova, M., & Nurizinova, M. (2023). Development and Studying of the Technology for Thermal Spraying of Coatings Made from Ultra-High-Molecular-Weight Polyethylene. *Coatings*, *13*(4), 698. https://doi.org/10.3390/coatings13040698

7. Oksa, M. (2015). *Nickel- and iron-based HVOF thermal spray coatings for high temperature corrosion protection in biomass-fired power plant boilers: Dissertation*. [Dissertation, Aalto University]. VTT Technical Research Centre of Finland. https://publications.vtt.fi/pdf/science/2015/S74.pdf

8. Tan, J. C. (1997). *Optimisation of the HVOF thermal spray process for coating, forming and repair of components* [Doctoral dissertation, Dublin City University

9. Процессы формирования газотермических покрытий и их моделирование Минск: Беларус. наука, 2011. — 357 с.; ISBN 978-985-08-1270-4

10. Harrison, R. (2015). Processing and Characterisation of ZrCxNy Ceramics as a Function of Stoichiometry via Carbothermic Reduction-Nitridation (Doctoral dissertation, Imperial College London).

11. Larijani, M. M., Zanjanbar, M. B., & Majdabadi, A. (2010). The effect of carbon fraction in Zr (C, N) films on the nano-structural properties and hardness. Journal of alloys and compounds, 492(1-2), 735-738

12. Марков, Ю. М. (2017). Получение карбонитрида циркония в режиме СВС-Аз. Современные материалы, техника и технологии, (6 (14)), 88-93.

13. Матренин, С. В., & Кузьменко, Е. Д. (2024). Структура и физико-механические свойства керамики на основе ZrCN. In Инновационные технологии в машиностроении: сборник трудов XV Международной научно-практической

конференции, г. Юрга, 23-25 мая 2024 г. (pp. 13-15). Томский политехнический университет.

14. Krutskii Yu.L., Gudyma T.S., Krutskaya T.M., Semenov A.O., Utkin A.V. Carbides of transition metals: Properties, application and production. Review. Part 2. Chromium and zirconium carbides. Izvestiya. Ferrous Metallurgy. 2023;66(4):445-458. https://doi.org/10.17073/0368-0797-2023-4-445-458

ӘОЖ 681.518:681.5

ТЕХНИКАЛЫҚ КӨРУДІ ПАЙДАЛАНА ОТЫРЫП, ӨНЕРКӘСІПТІК РОБОТОТЕХНИКАЛЫҚ КЕШЕНДІ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ

Альмухамбетов Ұ.М.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
e-mail: u.almukhambetov@aues.kz

Бұл жұмыста техникалық көру жүйелерін өнеркәсіптік робототехникалық кешендерде қолданудың ғылыми негіздері, алгоритмдік шешімдері және практикалық модельдері қарастырылады. Негізгі мақсат – өндірістік роботтардың тиімділігін арттырып, қателіктерін азайтуға бағытталған интеллектуалды басқару жүйесін әзірлеу. MATLAB/Simulink ортасында модельдеу және Python тілінде OpenCV кітапханасы арқылы нысандарды тану алгоритмдері жасалды. Алынған нәтижелер робот қозғалысының дәлдігін арттырып, тұрақсыздықты азайтып, өндірістік процестерді оңтайландыруға мүмкіндік беретінін көрсетті.

Индустрия 4.0 дәуірінде өнеркәсіптік өндірісте интеллектуалды жүйелерді енгізу ең өзекті мәселелердің бірі болып отыр. Қазіргі заманғы өндірістік роботтар көптеген операцияларды атқара алғанымен, олардың көбісі алдын ала бағдарламаланған траектория бойынша жұмыс істейді және сыртқы ортаға бейімделу мүмкіндігі шектеулі. Мұндай жағдайда техникалық көру жүйелері робототехниканы жаңа деңгейге көтеріп, нақты уақыт режимінде визуалды ақпарат негізінде басқаруға жол ашады.

Техникалық көру жүйелері өндірісте өнім сапасын бақылау, нысандарды тану, бөлшектерді жинау, логистикада сұрыптау сияқты салаларда кеңінен қолданыла бастады. CNN, YOLO, SIFT секілді алгоритмдер арқылы роботтарға күрделі бейнелерді өңдеу және шешім қабылдау қабілеті берілді. Осы зерттеу жұмысы техникалық көруді пайдалана отырып, өнеркәсіптік роботтарды басқару жүйесін әзірлеуге арналған.

Техникалық көру жүйелері алғашында қарапайым визуалды бақылау құралы ретінде пайда болды. Уақыт өте келе олар жасанды интеллект, нейрондық

желілер және машиналық оқыту әдістерімен біріктіріліп, интеллектуалды басқару жүйелерінің негізгі компонентіне айналды. Қазіргі жүйелер нысандардың пішінін, түсін, текстурасын, координаталарын және қозғалысын дәл анықтай алады.

Жасанды интеллект интеграциясы техникалық көрудің мүмкіндіктерін едәуір кеңейтті. Мысалы, CNN арқылы объектілердің ерекшеліктерін автоматты түрде бөліп алуға болады, ал YOLO алгоритмдері нақты уақыт режимінде бір кадрдан бірнеше нысанды тез тануға мүмкіндік береді. Бұл әдістер өндірістік конвейерлерде ақауларды уақтылы анықтау үшін өте тиімді.

Әлемдік көшбасшы компаниялар техникалық көру жүйелерін өз өндірістерінде кеңінен енгізуде. Fanuc және KUKA роботтары визуалды көру арқылы бөлшектерді жинау және дәнекерлеу процестерінде жоғары дәлдікке жетті. Amazon Robotics қоймаларда тауарларды сұрыптау және сақтау үшін көру жүйесін пайдаланып, жұмыс жылдамдығын екі есеге арттырды. Tesla зауыттарында автомобиль шассиін құрастыру кезінде сапаны бақылау толықтай машиналық көру негізінде жүзеге асады.

Бұл мысалдар техникалық көрудің өндіріс тиімділігін, өнім сапасын және қауіпсіздікті арттырудағы рөлін нақты дәлелдейді. Қазақстандық өндіріс орындарында да мұндай жүйелерді енгізу болашақта еңбек өнімділігін едәуір арттырады.

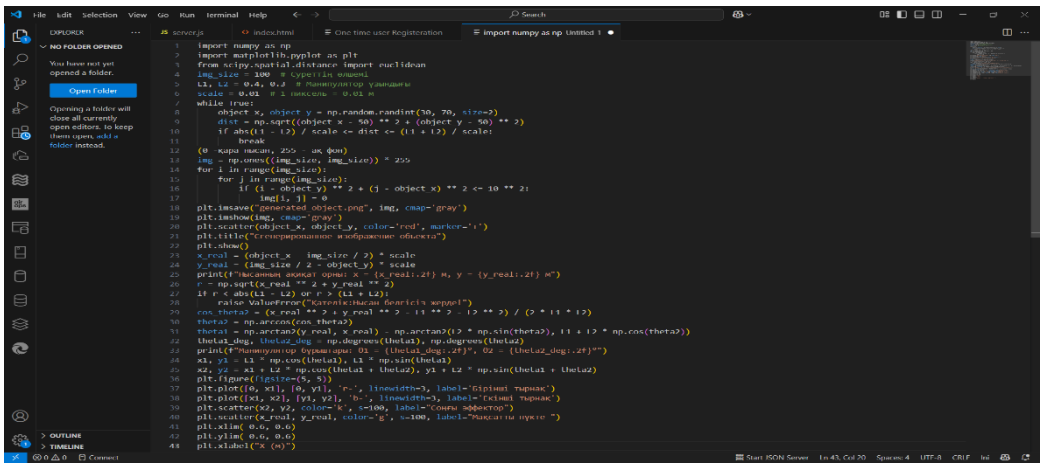
Жүйе екі негізгі бөлімнен тұрды: Python тілінде бейнені өңдеу және нысанды тану алгоритмі және MATLAB/Simulink ортасында робот қозғалысын басқаруды модельдеу. Сонымен қатар, PLC арқылы басқару логикасын нақты құрылғыларға енгізу мүмкіндігі қарастырылды.

Python тілі OpenCV, NumPy, Matplotlib кітапханаларымен бірге объектілерді тану міндетін шешуде пайдаланылды. Бұл модуль нақты уақыт режимінде бейнелерді өңдеуге мүмкіндік берді. Алгоритм келесі кезеңдерден тұрды:

1. Камерадан алынған бейнені алдын ала өңдеу (шумды азайту, бинаризациялау).
2. Контурларды табу арқылы нысанның шекарасын анықтау.
3. Координаталарды есептеу және оларды метрлік жүйеге аудару.
4. Координаталар негізінде манипуляторға мақсатты бұрыштарды есептеу.
5. Алынған мәліметтерді визуализациялау (график, траектория).

Жасалған код кездейсоқ координаталарда орналасқан нысанды анықтап, оның ақиқат орнын есептеп шығарды. Бұдан кейін роботтың манипуляторына қажетті бұрыштық мәндер есептелді. Нәтижесінде, робот нысанға дәл бағытталып, қозғалысын траекториялық картада көрсетті.

Бұл тәсілдің басты ерекшелігі – бейнені өңдеу арқылы алынған деректерді кері кинематика әдісімен бірден басқару жүйесіне беру мүмкіндігі. Яғни, роботтың әрекеті тікелей визуалды ақпаратқа негізделіп, нақты уақыт режимінде түзетіледі.

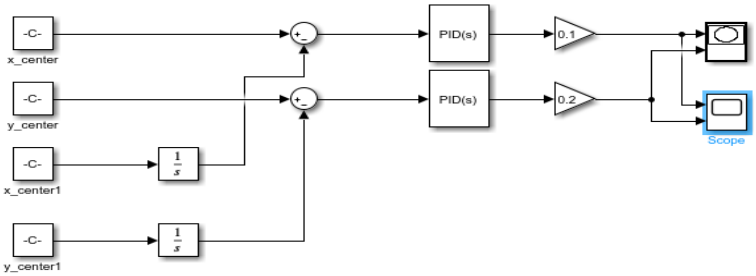
1 сурет - Python көмегімен объектілерді тану алгоритмі

Python алгоритмінен алынған координаталар MATLAB ортасына беріліп, Simulink моделінде басқару процестері жүзеге асырылды. Модельдің негізгі элементі PID-регулятор болды. Ол позициялық қателікті (e(t)) есептеп, робот манипуляторының қозғалысын түзетуге арналған сигналдар қалыптастырды.

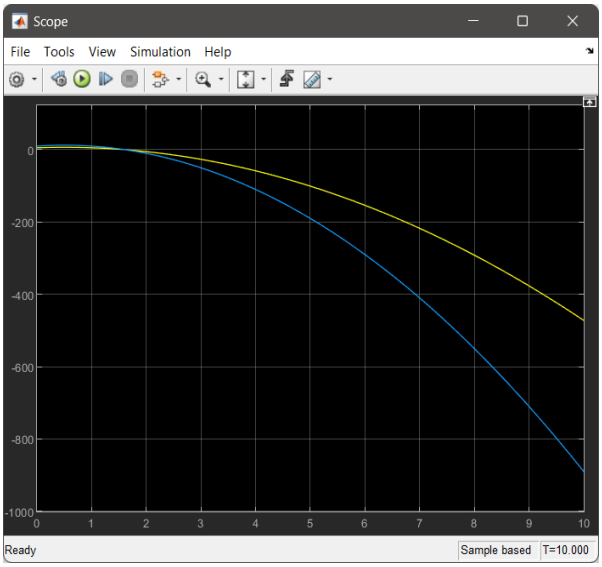
PID теңдеуі:

$$u(t) = K_p e(t) + K_i \int e(t)dt + K_d \frac{de(t)}{dt} \qquad 1.1$$

мұнда Kp – пропорционалды коэффициент, Ki – интегралды коэффициент, Kd – дифференциалды коэффициент.

2 сурет - Simulink – те құрылған модель

3 сурет – роботтың қозғалысы

Simulink ортасында жасалған модель роботтың объектіге бағытталған қозғалысын динамикалық реттеуге мүмкіндік берді. Алгоритм объектінің орналасуына қарай манипулятор бұрыштарын есептеп, қозғалыстың тұрақтылығын сақтап отырды.

Модельдеу нәтижесінде:

- Роботтың қозғалысы дірілсіз және тұрақты болды.
- Орташа қателік ±0.5 см аралығында сақталды.
- Мақсатты нүктеге жету уақыты дәстүрлі әдіске қарағанда 10–15% қысқарды.

Алынған алгоритмдерді нақты өндірістік ортада жүзеге асыру үшін PLC (Kinco контроллері) қолдану мүмкіндігі қарастырылды. Python мен MATLAB алгоритмдерінен алынған деректерді Modbus/TCP протоколы арқылы PLC-ға жіберу қарастырылды. Бұл әдіс роботтың қозғалысын тек модельде ғана емес, сонымен қатар нақты өндірістік цех жағдайында басқаруға мүмкіндік береді.

Жүйенің интеграциясы келесі артықшылықтарды көрсетті:

- Нақты уақыт режимінде тұрақты басқару;
- BMS немесе SCADA жүйелерімен үйлесімділік;
- Өндірістік ортада кеңейтілген икемділік пен сенімділік.

Алынған нәтижелер бойынша:

- Объектіні тану дәлдігі 95–97% аралығында;
- Роботтың мақсатты нүктеге жету уақыты 10–15%-ға қысқарды;
- Қозғалыстың траекториялық қателігі орта есеппен ±0.5 см болды;
- Манипулятор қозғалысындағы діріл 60%-ға азайды.

Бұл көрсеткіштер техникалық көру мен интеллектуалды басқару алгоритмдерін үйлестірудің тиімділігін дәлелдейді. Жүйе динамикалық ортада жұмыс істей отырып, нақты уақыт режимінде бейімделе алады.

Зерттеудің нәтижелері техникалық көрудің өндірістегі әлеуетін айқын көрсетті. Алдағы уақытта мынадай бағыттарда даму күтіледі:

- Машиналық оқытудың терең архитектураларын енгізу (GAN, reinforcement learning);
- Көпсенсорлы біріктіру (көру, күш, температура датчиктері);
- Edge computing және 5G технологиясымен үйлестіру;
- 3D көру және lidar негізінде толық орта моделін құру.

Бұл жетістіктер робототехниканың автономдылығын күшейтіп, өндірістегі адам еңбегін минимумға дейін қысқартады.

Зерттеу барысында техникалық көруді пайдалана отырып, өнеркәсіптік робототехникалық кешенді басқару жүйесінің моделі әзірленді. Python тілінде объектіні тану алгоритмі, MATLAB/Simulink ортасында басқару жүйесінің моделі жасалды. Алынған нәтижелер жүйенің дәлдігін, тұрақтылығын және тиімділігін айқын дәлелдеді.

Техникалық көру жүйелерін өндірісте енгізу өнім сапасын арттыруға, өндірістік шығындарды азайтуға және еңбек қауіпсіздігін күшейтуге мүмкіндік

береді. Бұл зерттеу Қазақстандағы робототехниканы дамытуға үлес қосып, индустрияны цифрландыруға жаңа серпін береді.

Әдебиеттер тізімі

1. Кулешов, А. И., Абрамов, С. В. Техникалық көру интеллектуалды басқару жүйелерінде. – Мәскеу: МГТУ им. Н.Э. Баумана, 2020. – 215 б.

2. Гребенюк, О. С., Казакова, И. А. Техникалық көру және бейнелерді өңдеу жүйелері. – Екатеринбург: УрФУ, 2020. – 198 б.

3. Бекжанов, М. С., Нұрғалиев, Қ. С. Робототехниканы басқару жүйелері және автоматтандыру: практикалық нұсқаулық. – Астана: ЕҰУ, 2019. – 254 б.

4. Қазақстандағы роботтандыру және техникалық көрудің қолданылуы. – Алматы: ҚазҰУ ҒЗИ, 2020. – 176 б.

5. Verzani, J. Getting Started with RStudio. – Sebastopol: O'Reilly Media, 2011. – 98 б.

УДК 629.78, 004.8

РАЗРАБОТКА МЕТОДА И АЛГОРИТМА МОНИТОРИНГА ОБЪЕКТОВ КОСМИЧЕСКОГО МУСОРА С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ТЕХНОЛОГИИ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ

Рахымхан Е.М.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
e-mail: science@aues.kz

1 Введение

Проблема космического мусора является одной из наиболее серьезных угроз для устойчивого развития космической деятельности. По данным NASA, на орбите Земли находится более 36 500 объектов размером свыше 10 см, около 1 млн объектов размером от 1 до 10 см и свыше 130 млн частиц размером менее 1 см [1]. Большинство из них представляют опасность для действующих космических аппаратов. Эффект Кесслера описывает каскадное увеличение количества обломков в результате столкновений, что может привести к потере возможности безопасного использования орбиты.

2 Исторический обзор проблемы

Проблема космического мусора берет свое начало с запуска первого спутника «Спутник-1» в 1957 году. С тех пор количество объектов на орбите увеличивалось с каждым десятилетием. В 2009 году произошло резонансное столкновение спутников Iridium 33 и Космос-2251, в результате чего образовалось более 2000 отслеживаемых фрагментов [2]. Подобные события

подтверждают необходимость создания надежных систем мониторинга и прогнозирования.

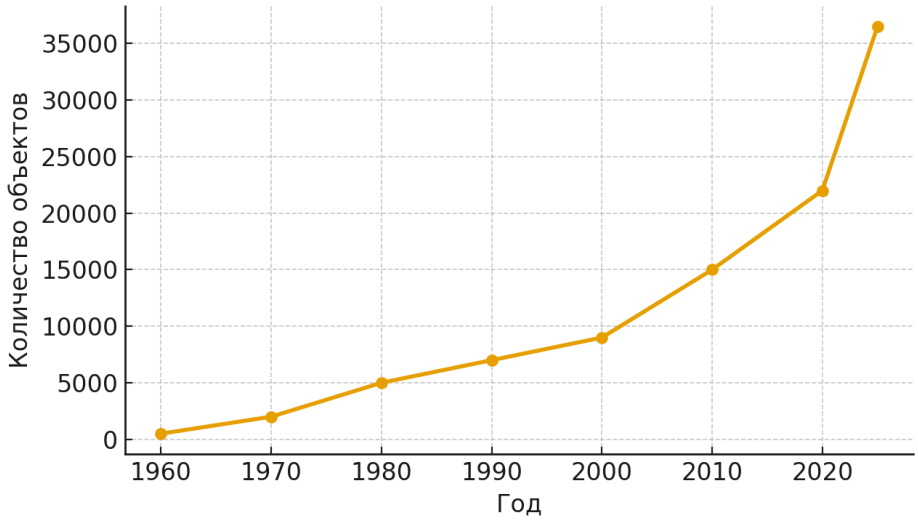

Рис. 1. Динамика роста количества объектов космического мусора (>10 см) по данным NASA/ESA

3 Анализ существующих методов мониторинга

Для обнаружения и отслеживания объектов космического мусора применяются различные методы [3]:

- Радиолокационные станции (пример — сеть Space Fence).
- Оптические телескопы и камеры (наземные и орбитальные).
- Лазерная локация (лазерное отражение от объектов).
- Методы обработки больших данных и искусственного интеллекта.

Каждый метод имеет преимущества и ограничения по точности, стоимости и минимальному размеру отслеживаемых объектов.

Таблица 1. Сравнительная характеристика методов мониторинга космического мусора

Метод	Минимальный размер объекта	Точность	Стоимость	Особенности
Радиолокация	>10 см	Высокая	Очень высокая	Круглосуточное наблюдение, дорогостоящая инфраструктура
Оптика	>5 см	Средняя	Средняя	Зависимость от погодных условий и освещенности
Лазерная локация	1–5 см	Очень высокая	Высокая	Ограничена мощностью излучателя и отражающими свойствами
ИИ и ML	<1 см (по данным сенсоров)	Перспективная	Средняя	Требует больших массивов данных для обучения

4 Теоретические основы

Движение объектов на орбите описывается вторым законом Ньютона:

$$F = m \cdot a$$

В орбитальной механике используется уравнение движения:

$$r'' = \frac{-\mu \cdot r}{|r|^3},$$

где r – радиус-вектор, μ – гравитационный параметр Земли.

Вероятность столкновения в модели Кесслера:

$$P = \frac{(N \cdot \sigma \cdot v \cdot \Delta t)}{V},$$

где N – количество объектов, σ – эффективное сечение столкновения, v – относительная скорость, Δt – интервал времени, V – объем пространства [4].

Фильтр Калмана применяется для уточнения положения и скорости объектов:

$$x_k = F_{(k-1)}x_{(k-1)} + B_k u_k + w_{(k-1)},$$
$$z_k = H_k x_k + v_k.$$

Алгоритм работает в два шага: прогноз и коррекция.

5 Применение машинного обучения

Для прогнозирования движения объектов применяются рекуррентные нейронные сети (RNN, LSTM, GRU).

Базовая RNN:

$$h_t = \tan(W_h h_{t-1} + W_x x_t + b)$$
$$y_t = W_y h_t + c$$

Пример LSTM:

$$f_t = \sigma\big(W_f[h_{t-1}, x_t] + b_f\big)$$
$$i_t = \sigma(W_i[h_{t-1}, x_t] + b_i)$$
$$\widetilde{C_t} = tan(W_c[h_{t-1}, x_t] + b_c)$$
$$C_t = f_t \cdot C_{t-1} + i_t \cdot \widetilde{C_t}$$
$$o_t = \sigma(W_o[h_{t-1}, x_t] + b_o)$$
$$h_t = o_t \cdot tan(C_t)$$

Использование подобных моделей позволяет анализировать временные ряды и строить прогнозы траекторий с высокой точностью [5].

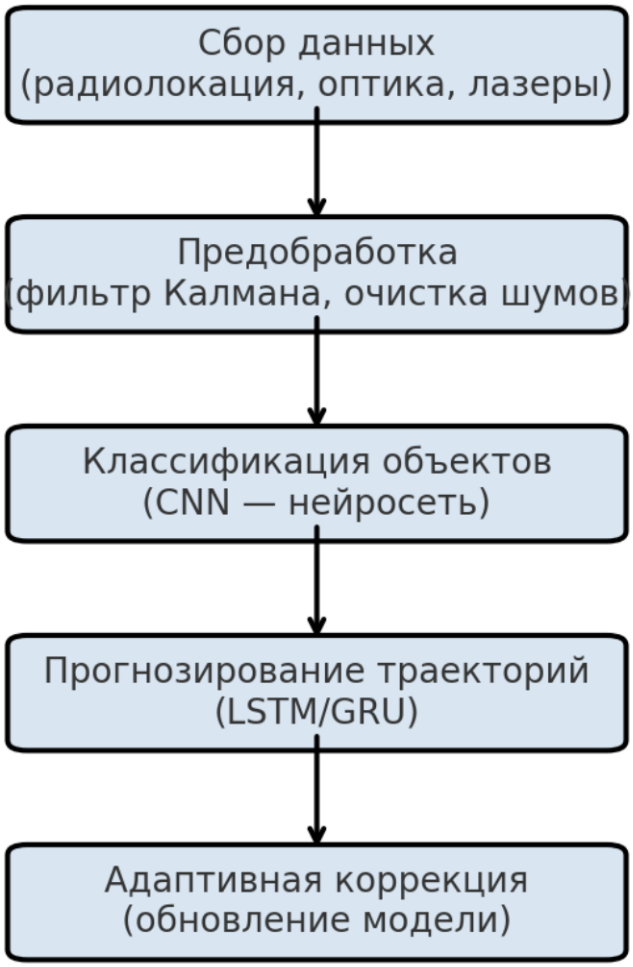

Рис. 2. Блок-схема алгоритма мониторинга

6 Ожидаемые результаты

Ожидается, что предложенный метод позволит:

- Повысить точность прогнозирования траекторий на 20–25% по сравнению с традиционными методами.
- Сократить время вычислений на 30–40%.
- Обеспечить возможность мониторинга объектов размером менее 1 см.
- Интегрировать алгоритм в международные системы мониторинга (NORAD, ESA MASTER, JAXA).

7 Заключение

Разработка алгоритмов мониторинга космического мусора с использованием машинного обучения является перспективным направлением, способным обеспечить надежность и безопасность космических миссий. Полученные результаты могут быть использованы для создания национальной системы мониторинга в Казахстане, а также для интеграции с международными центрами. Таким образом, сочетание традиционных методов с современными технологиями ИИ открывает новые горизонты для развития аэрокосмической отрасли.

Список литературы

1. NASA Orbital Debris Program Office. Orbital Debris Quarterly News, 2023.
2. ESA Space Debris Office. Annual Report, 2024.
3. Klinkrad H. Space Debris: Models and Risk Analysis. Springer, 2006.
4. Kessler D.J., Cour-Palais B.G. Collision frequency of artificial satellites. J. Geophys. Res., 1978.
5. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. MIT Press, 2016.
6. Liou J.-C. An active debris removal parametric study. Acta Astronautica, 2011.
7. Kelso T.S. Analysis of the 2009 Iridium 33–Cosmos 2251 Collision. Center for Space Standards, 2009.

УДК 621.391:519.2

СТАТИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ И ПРОГНОЗИРОВАНИЕ ПОТОКОВ ЗАЯВОК НА ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫХ УСЛУГ

Сарман А.

Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан

Введение

В современных условиях цифровизации и массового использования телекоммуникационных технологий исследование потоков заявок на предоставление телекоммуникационных услуг становится одной из ключевых задач анализа данных. Компании, предоставляющие такие услуги, сталкиваются с необходимостью обработки больших объемов информации, моделирования временной динамики заявок и прогнозирования их будущих значений. Это позволяет оптимизировать ресурсы, планировать нагрузки на сети и повышать качество предоставляемых услуг.

Потоки заявок на телекоммуникационные услуги представляют собой временные ряды — последовательности данных, упорядоченных во времени. Их анализ требует применения статистических методов и методов машинного обучения, которые позволяют выявлять тренды, сезонные колебания и случайные колебания. Такие временные ряды могут отражать, например, увеличение числа заявок в пиковые часы, дни недели или сезоны года [1].

Ключевой задачей в данной области является разработка моделей, способных не только описывать текущие закономерности, но и точно прогнозировать будущие значения. Это позволяет телекоммуникационным компаниям своевременно реагировать на изменения, избегать перегрузок и повышать уровень обслуживания клиентов. Одним из наиболее эффективных подходов для решения этих задач является использование моделей ARIMA,

SARIMA, а также современных методов, таких как LSTM-сети, которые способны учитывать долгосрочные зависимости и нелинейности в данных [2-3].

Целью данного исследования является анализ временных рядов потоков заявок на телекоммуникационные услуги для выявления основных характеристик, построения прогностических моделей и формирования рекомендаций по оптимизации работы телекоммуникационных систем. Научная значимость данной работы заключается в применении современных методов анализа временных рядов для решения прикладных задач в условиях растущей нагрузки на телекоммуникационные сети.

Настоящая работа включает в себя теоретическое изучение методов анализа временных рядов, разработку моделей для описания динамики заявок и практическое использование данных реальных телекоммуникационных компаний для проверки гипотез. Такое комплексное исследование позволяет глубже понять характер временной структуры потоков заявок и повысить эффективность управления телекоммуникационными ресурсами.

Данное исследование проведено в рамках деятельности акционерного общества «Национальные информационные технологии» (АО «НИТ»), одного из ключевых операторов в области телекоммуникаций и цифровизации государственного сектора Республики Казахстан. В качестве объекта анализа использованы реальные данные компании о потоках заявок на предоставление телекоммуникационных услуг, в частности услуги видеонаблюдения, собранные за годовой период [4].

На рисунке 1 представлен график, демонстрирующий динамику поступления заявок на телекоммуникационные услуги в течение одного календарного года. Визуально, поток заявок носит непостоянный, слабо структурированный характер, характерный для стохастических процессов.

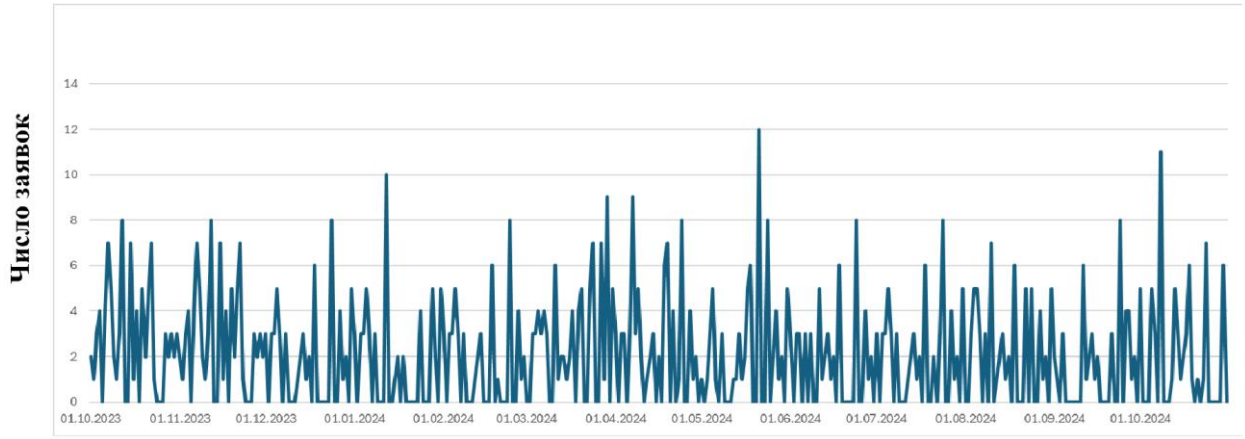

Рисунок 1 – График заявок в период с 1 октября 2023 по 1 октября 2024 года

Значения варьируются от 0 до 12 заявок в сутки, при этом отсутствуют выраженные и чётко повторяющиеся тренды. На первый взгляд, сезонные повторяющиеся шаблоны не прослеживаются. Это подтверждает гипотезу о стохастической природе потока и необходимости применения методов,

устойчивых к шуму (например, экспоненциального сглаживания, пуассоновской регрессии, и т.д).

На основе анализа графиков, охватывающих различные временные промежутки — от одной недели до полугода — можно сделать обобщённый вывод о характере потока заявок на предоставление телекоммуникационных услуг. Поток заявок носит явно нестационарный и стохастический характер, характеризуется неравномерностью распределения и требует использования гибких методов анализа и прогнозирования.

В связи с этим прежде, чем применять аппарат статистического прогнозирования, проведем предварительную проверку ряда заявок на самоподобие.

Анализ самоподобия потока заявок методом R/S-статистики

Для выявления признаков самоподобия во временном ряду потока заявок на телекоммуникационные услуги использован один из классических методов — анализ размаха, нормированного на стандартное отклонение (R/S-анализ).

Этот метод был предложен Г. Херстом и является фундаментом для оценки долговременной зависимости и фрактальной природы временных рядов. R/S-анализ позволяет определить, существует ли в данных устойчивое поведение, повторяющееся на разных временных масштабах, что и составляет суть самоподобия.

Сущность метода заключается в оценке изменения размаха накопленного отклонения от среднего значения, нормированного на стандартное отклонение, в зависимости от длины наблюдаемого интервала. Результатом является вычисление показателя Херста (H), который количественно отражает степень самоподобия [5] .

Произведем расчет R/S статистики для поступающего количества заявок, используя данные, собранные в течение февраля 2024 года (рис.6). Результаты расчета сведем в таблицу 2.

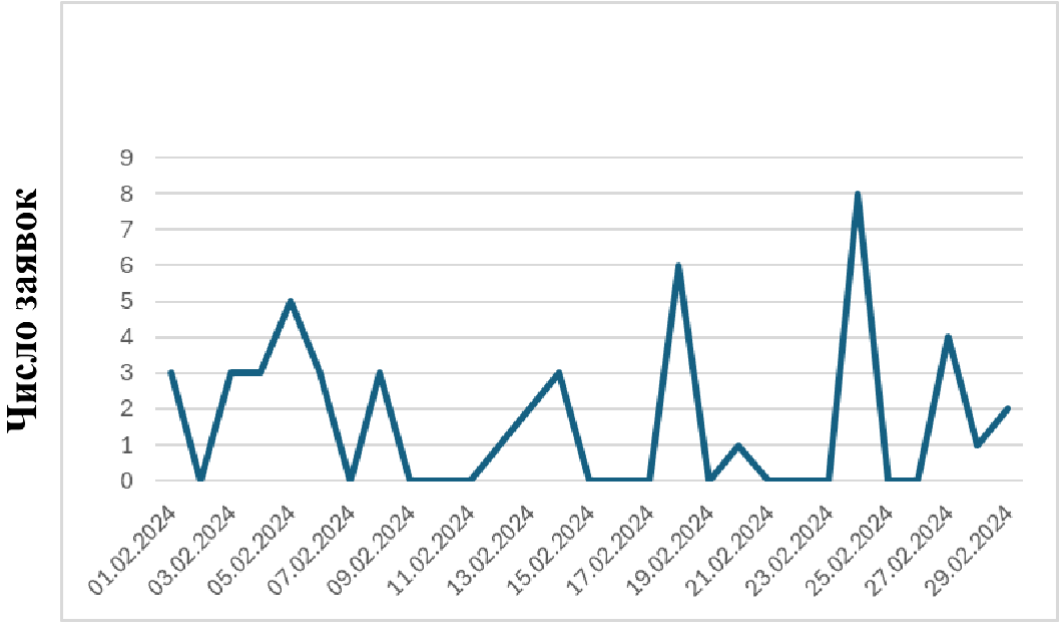

Рисунок 2 - График поступления заявок в течение месяца

Параметр Херста определяется по формуле:

$$H = \frac{\ln(R/S)}{\ln(N)}, \quad (1)$$

где N – число наблюдений (29);

S - среднеквадратическое отклонение.

R – диапазон между максимальным и минимальным значением D.

Расчет S и R произведем, используя следующие формулы:

Математическое ожидание:

$$M = \frac{1}{N} \cdot \sum_{i=1}^{N} X_i = 5{,}89 \text{ Эрл.} \quad (2)$$

Дисперсия:

$$S^2 = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N}(x_i - M)^2 = 22{,}35.$$

Среднеквадратическое отклонение S:

$$S = \sqrt{S^2} = 4{,}73\ . \quad (3)$$

Значения колебаний относительно среднего D_j :

$$D_j = \sum_{k}^{j} X_k - jM \quad (4)$$

Диапазон между максимальным и минимальным значением D:

$$R = \max\{D_j\} - \min\{D_j\} = 29{,}998 \quad (5)$$

Коэффициент Херста:

$$H = \frac{\ln\left(\frac{29{,}998}{4{,}73}\right)}{\ln(29)} = 0{,}55 \quad (6)$$

При H=0,55 исследуемый поток заявок является случайным, во временном ряду присутствует слабая зависимость.

Прогнозирование числа заявок на подключение видеонаблюдения

Для планирования деятельности компании наиболее важным является прогноз ожидаемого числа заявок на месяц вперед. В этой связи на основе имеющихся данных сформирован ряд, каждый уровень которого содержит число заявок, поступивших в течение месяца. Графическое изображение этого ряда приведено на рисунке 3.

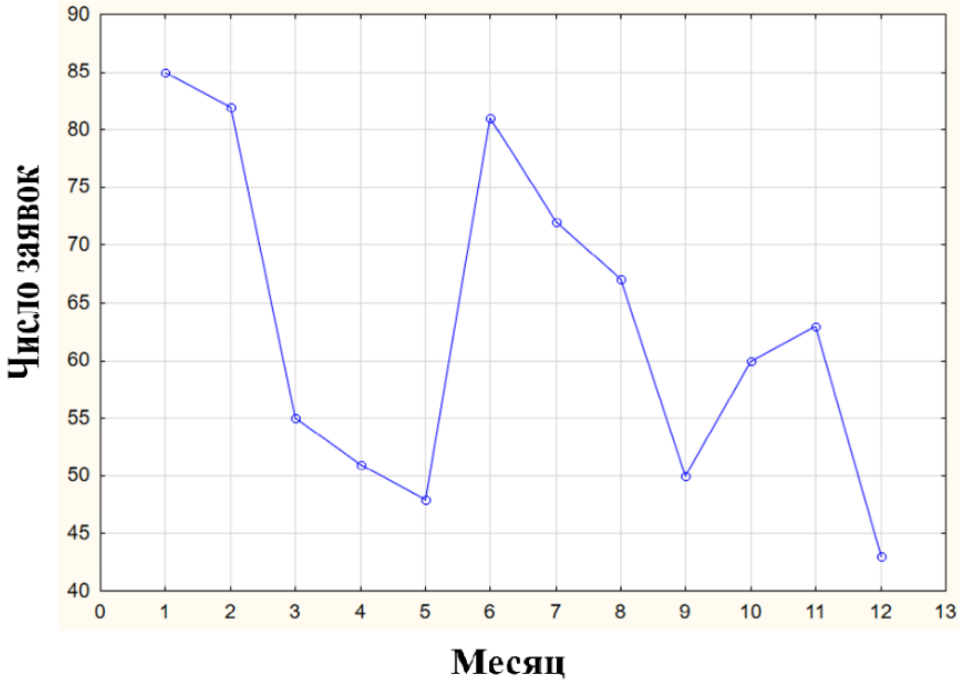

Рисунок 3 – Изменение числа заявок по месяцам в течение года

На основе проведённого анализа временного ряда заявок на подключение услуги видеонаблюдения за год, выполненного в программной среде STATISTICA, были получены как описательные статистики (рисунок 4), так и результаты применения метода экспоненциального сглаживания (рисунок 5). Это позволило сделать обоснованные выводы относительно поведения исследуемых данных и эффективности выбранного подхода к прогнозированию.

	Описательные статистики (Таблица данных2)							
Переменная	N набл.	Среднее	Минимум	Максим.	Размах	Дисперсия	Ст.откл.	Коэф.Вар.
Умес	12	63,08333	43,00000	85,00000	42,00000	206,9924	14,38723	22,80671

Рисунок 4 - Описательные статистики временного ряда заявок на подключение видеонаблюдения

Среднее значение числа заявок за месяц составило 63,08, при этом минимальное и максимальное значения варьировались от 43 до 85, что указывает на наличие существенных колебаний в динамике нагрузки. Диапазон значений — 42 единицы, а коэффициент вариации на уровне 22,8% позволяет охарактеризовать временной ряд как умеренно устойчивый, с заметной, но не критической изменчивостью.

Такая структура данных требует применения метода, способного учитывать краткосрочные отклонения и при этом не искажать общую тенденцию. С этой целью в работе применён метод экспоненциального сглаживания. Наиболее точный прогноз был получен при коэффициенте сглаживания $\alpha = 0,1$.

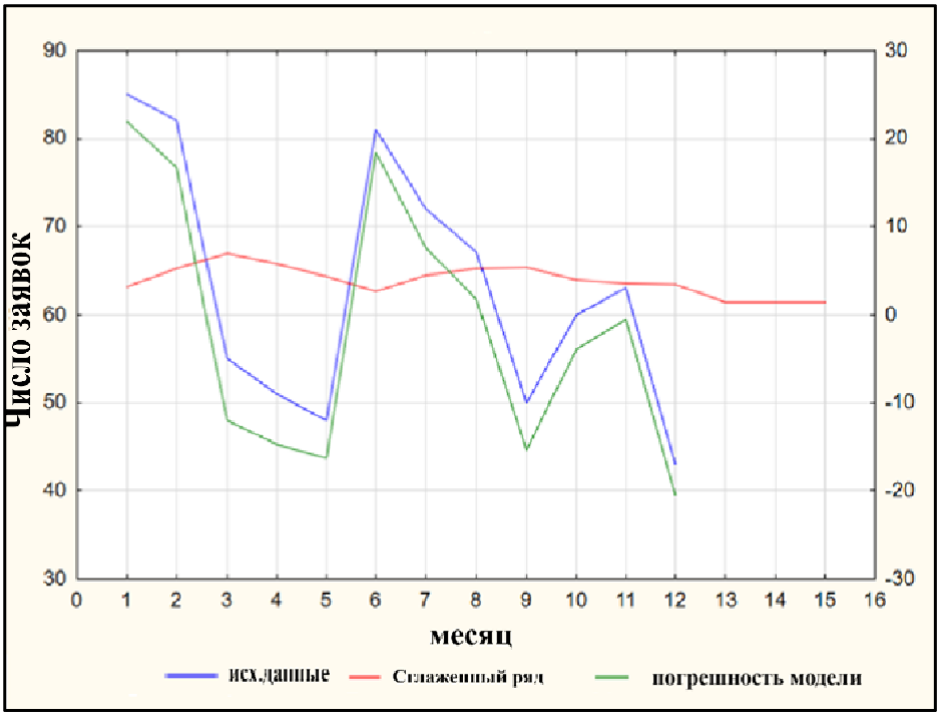

Рисунок 5 - Экспоненциальное сглаживание временного ряда заявок при α = 0,1

На рисунках 6 и 7 даны результаты расчета прогноза и ошибок прогнозирования методом экспоненциального сглаживания.

Набл.	Экспон.сглаживание: S0=63,08 Без тренда, нет сезон.: α=0,100 Y мес	Сглажен. ряд	Остатки
1	85.00000	63.08333	21.9167
2	82.00000	65.27500	16.7250
3	55.00000	66.94750	-11.9475
4	51.00000	65.75275	-14.7528
5	48.00000	64.27748	-16.2775
6	81.00000	62.64973	18.3503
7	72.00000	64.48475	7.5152
8	67.00000	65.23628	1.7637
9	50.00000	65.41265	-15.4127
10	60.00000	63.87139	-3.8714
11	63.00000	63.48425	-0.4842
12	43.00000	63.43582	-20.4358
13		61.39224	
14		61.39224	
15		61.39224	

Рисунок 6 – Результаты экспоненциального сглаживания временного ряда заявок и оценка прогностических ошибок

Итоговая ошибка	Экспон. сглаживание : S0=63.08 Нет тренда, нет сезонности, α = .100 Error
Средн. ошибка	-1.40924398687
Ср.абсол.ошибка	12.45439484381
Сумма квадратов	2452.12541008559
Ср. квадрат	204.34378417380
Ср.относит.ошибка	-7.35224595757
Ср.абсолют.отн.ошибка	21.00317465988

Рисунок 7 - Числовые характеристики ошибок прогноза по модели экспоненциального сглаживания (α = 0.1)

Модель продемонстрировала хорошие показатели точности: средняя абсолютная ошибка составила 12,45, средняя абсолютная процентная ошибка MAPE— 21%. Это свидетельствует о том, что модель адекватно отражает структуру данных и может использоваться для краткосрочного прогнозирования с приемлемым уровнем погрешности [6].

Заключение

В результате анализа ряда заявок на подключение видеонаблюдения в рамках деятельности компании выявлено, что временной ряд характеризуется умеренной устойчивостью при наличии отдельных флуктуаций, что подтверждается коэффициентом вариации на уровне 22,8%.

Сформированная на основе фактических данных модель экспоненциального сглаживания показала возможность ее применения для краткосрочного прогнозирования. Применение сглаживания позволило устранить случайные колебания и выделить основную динамику заявок.

Список литературы

1. Катаргин Н.В., Качалина Е.А. Анализ временных рядов. СПб.-Лань.-2024.
2. Sutanto A., Irwansyah E., Wahyudi S.T. Forecasting Indonesia exports using ARIMA–LSTM hybrid // Procedia Computer Science. – 2021. – Vol. 179. – P. 984–991
3. Singh G. Hybrid Sarima-Lstm Approach for Time Series Forecasting of Energy Availability in Telecom Networks // SSRN Preprint. – 2025. – 5 p.
4. Акционерное общество «Национальные информационные технологии» (АО «НИТ») [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.nitec.kz/index.php/ru/article/o-nas/deyatelnost (дата обращения: 18.09.2025).
5. Hurst H.E. Long-term storage capacity of reservoirs // Transactions of the American Society of Civil Engineers. – 1951. – Vol. 116. – P. 770–799.
6. Лещинская Э.М. Ретроспективный анализ фактического числа заявок на услуги телекоммуникаций, Вестник АУЭС, Алматы: 2018.- №2(41). - С. 48-53.

УДК: 621.39:621.311.1

АНАЛИЗ МЕТОДОВ УПРАВЛЕНИЯ ЭНЕРГОПОТРЕБЛЕНИЕМ В СЕТЯХ 5G

Сәуімбай Ш. Н., Мухамеджанова А. Д.
АУЭС им. Г. Даукеева, Алматы, Казахстан
e-mail: sh.sauimbai@yandex.ru

1 Введения

Сети пятого поколения (5G) предоставляют возможность передачи данных на скоростях до 10 Гбит/с, с задержкой около 1 миллисекунды и поддержкой до одного миллиона устройств на квадратный километр. Эти параметры делают 5G основой для реализации концепций умных городов, систем интернета вещей (IoT), автономного транспорта и других передовых технологий. Однако расширение 5G сопровождается значительным увеличением энергопотребления. Для обработки одного гигабайта данных в сетях 4G требуется 0,117 кВт·ч, тогда как в 5G этот показатель достигает 0,501 кВт·ч. Сектор информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) в целом потребляет до 7% мирового электричества. По данным GSMA [1], телекоммуникационные сети составляют 2–3% глобального энергопотребления, из которых 70% приходится на базовые станции. Это подчеркивает необходимость поиска решений для снижения нагрузки на энергосистемы и обеспечения устойчивого функционирования сетей.

В Алматы, выступающем ключевым экономическим и технологическим центром Казахстана, оператор Tele2 активно развивает 5G в рамках программы "Умный Алматы". Высокая плотность населения и ежегодный прирост трафика данных на 10–15% приводят к увеличению числа базовых станций. Согласно прогнозам компании Analysys Mason, к 2025 году количество станций 5G в мире вырастет в 14 раз по сравнению с 2017 годом. Такой рост увеличивает нагрузку на электросети и усложняет поддержание баланса между производительностью и энергопотреблением. Энергоэффективность становится важной задачей для операторов связи, требующей научного подхода к разработке и внедрению инновационных методов.

В Казахстане цифровая трансформация идет быстрыми темпами, и 5G играет важную роль в достижении национальных целей по устойчивому развитию, включая модернизацию инфраструктуры. Tele2, как часть группы Kazakhtelecom, уже проводит эксперименты с искусственным интеллектом для анализа трафика, что позволяет прогнозировать нагрузки и оптимизировать работу станций в реальном времени.

Рост числа устройств интернета вещей (IoT), ожидавшийся на уровне 75 миллиардов к 2025 году, увеличивает нагрузку на сети, но 5G предлагает решения через вычисления на краю (edge computing), распределяющие обработку данных ближе к источнику. Это снижает задержки и энергопотребление на передачу. Исследования в журнале Scientific Reports подтверждают, что алгоритмы машинного обучения способны предсказывать трафик с точностью до 92%,

позволяя временно отключать станции в периоды низкой активности. В Алматы, где проживает около 2 миллионов человек, такие подходы особенно актуальны для интеграции 5G в городскую среду без перегрузки энергетических ресурсов. Так же Министерство цифрового развития планирует развернуть 7000 станций 5G к концу 2025 года, что требует научных моделей для поддержания баланса между производительностью и энергопотреблением.

Настоящая работа сосредоточена на изучении методов управления энергопотреблением в сетях 5G, уделяя внимание техническим подходам, применяемым ведущими компаниями и странами. Особое значение имеет анализ принципов зеленой телекоммуникации как стратегии, объединяющей технические и экологические аспекты.

2 Энергоэффективное управление сетями 5G: технологии, архитектуры и зелёные подходы

Сети пятого поколения отличаются высокой пропускной способностью, минимальной задержкой и возможностью массового подключения устройств, что сопровождается значительным энергопотреблением. Согласно данным GSMA [1], телекоммуникационные системы потребляют 2–3% мирового электричества, из которых 70% приходится на базовые станции, где энергоинтенсивность 5G в 4–5 раз выше, чем у 4G (0,501 кВт·ч/ГБ против 0,117 кВт·ч/ГБ). Это делает задачу снижения энергозатрат ключевой для обеспечения устойчивой работы сетей. Разработаны различные методы и подходы, включающие использование специализированного оборудования, модернизацию архитектуры и улучшение процессов передачи данных.

Одним из основных методов является внедрение антенн с технологией формирования луча (Massive MIMO) и современных микросхем. Эти решения повышают эффективность передачи информации, уменьшая энергозатраты на единицу данных на 10–15%. Технология формирования луча направляет сигналы точно к пользователям, минимизируя потери энергии. Другой подход — переход к централизованным архитектурам, таким как облачная радиодоступная сеть (C-RAN), которая объединяет вычислительные ресурсы, снижая общее потребление электричества на 20% по сравнению с традиционными распределенными системами. Это позволяет сосредоточить обработку данных в одном месте, уменьшая нагрузку на отдельные элементы инфраструктуры.

Принципы зеленой телекоммуникации предлагают комплексный подход к оптимизации энергопотребления. Они включают разработку компонентов с низким энергопотреблением, таких как улучшенные процессоры и антенны, а также внедрение интеллектуальных систем управления. Адаптивная регулировка мощности позволяет сети реагировать на текущую нагрузку, которая увеличивается на 10–15% ежегодно. Кроме того, режимы ожидания (продвинутые режимы сна) отключают неиспользуемые сегменты базовых станций, что обеспечивает экономию до 30–40% энергии в периоды низкой активности, например, в ночное время.

Зеленая телекоммуникация активно использует искусственный интеллект (ИИ) для анализа трафика и деактивации незадействованных модулей, снижая

энергопотребление на 15–25%. Алгоритмы ИИ предсказывают пиковые нагрузки, позволяя заранее оптимизировать работу сети. Сбор энергии (энергонакопление) из окружающей среды, например, с помощью солнечных панелей, обеспечивает нулевые выбросы в дневное время, особенно в регионах с благоприятными климатическими условиями, таких как Алматы. Динамическое распределение ресурсов гарантирует эффективное использование радиочастот в зависимости от реального трафика.

В рамках развития продвинутого 5G (5G-Advanced) зеленая телекоммуникация продвигает встроенные системы ИИ для самостоятельного управления. Графовая теория применяется для моделирования сетей как графических структур, что помогает находить оптимальные маршруты передачи сигналов и снижать потери энергии в ультраплотных сетях (UDNs). Эти методы требуют тестирования в реальных условиях, поскольку их эффективность зависит от характера трафика и географических особенностей. Для оператора Tele2 в Алматы комбинация режимов ожидания и искусственного интеллекта может улучшить устойчивость сети.

3 Иннавационные подходы к снижению электропотребления в сетях 5G

В период 2024–2025 годов энергоэффективность сетей 5G остается ключевым направлением развития телекоммуникаций. Согласно данным GSMA [1], телекоммуникационные сети потребляют 2–3% мирового электричества, из которых 70% приходится на базовые станции с энергопотреблением 9–11 кВт на единицу. Ведущие компании мира активно внедряют инновационные технологии для оптимизации работы сетей и повышения их устойчивости.

Компания Nokia [3] применяет технологию ReefShark в микросхемах System-on-Chip для базовых станций AirScale, что снижает энергопотребление на 15%. Эта технология улучшает обработку сигналов в диапазоне до 200 МГц и используется в антеннах с формированием луча (Massive MIMO), обеспечивая увеличение пропускной способности на 30% при высоких нагрузках. В 2025 году Nokia [3] усилила использование искусственного интеллекта для прогнозирования трафика, что позволило достичь экономии энергии до 25% в пиковые периоды в европейских проектах.

Ericsson [4] представляет платформу Radio System с модулем 6648, который регулирует мощность в реальном времени, снижая энергозатраты на 20%. В 2024 году эта технология была внедрена в 150 промышленных сетях, а в 2025 году совместно с Vodafone проведены тесты с применением машинного обучения в рамках продвинутого 5G (5G-Advanced). Это обеспечило стабильность работы при росте трафика на 12% и снижение энергопотребления на 33% для радиоблоков.

Huawei использует технологию 5G Power, адаптирующую мощность передачи и снижающую энергопотребление на 12%. К 2025 году она была установлена на 500 тысячах станций в Азии, преимущественно в диапазоне 3.5 ГГц при нагрузке 80%. Компания также интегрировала возобновляемые источники энергии и жидкостное охлаждение, что в Китае дало дополнительное снижение энергозатрат на 20%.

Samsung применяет чипы Exynos в оборудовании 5G, снижая энергозатраты на 18% с использованием технологии формирования луча (Massive MIMO). В 2025 году в Южной Корее были запущены сети с режимами ожидания и возобновляемыми источниками энергии, что позволило сократить энергопотребление на 25%. Также внедрены решения продвинутого 5G с машинным обучением для оценки нагрузки.

ZTE разработала технологию PowerPilot с искусственным интеллектом для управления энергией, уменьшая потребление на 20%. В 2025 году она была внедрена в Африке и Европе, с акцентом на экологичные станции с солнечными панелями. В ультраплотных сетях с адаптацией размера ячеек (cell zooming) достигнуто снижение энергопотребления на 30%.

Глобальные тенденции показывают, что искусственный интеллект и машинное обучение снижают энергопотребление на 20–30% за счет анализа данных и прогнозирования. Жидкостное охлаждение обеспечивает снижение нагрузки на 15%. Сравнение с 4G демонстрирует, что 5G более эффективно использует энергию на единицу площади, достигая показателей 0,06 кВт/км² против 0,14 кВт/км². Энергопотребление составляет значительную часть работы сетей, что стимулирует развитие экологичных технологий. В США внедрение 5G способствует улучшению энергоэффективности в городских системах. Активно развиваются частные сети для промышленных нужд и системы мониторинга для анализа работы инфраструктуры.

4 Выводы

Проведенный анализ демонстрирует, что принципы зеленой телекоммуникации существенно улучшают энергоэффективность сетей 5G. Высокая энергоинтенсивность базовых станций и ежегодный рост трафика на 10–15% подчеркивают необходимость разработки методов оптимизации энергопотребления. Применение технологий формирования луча (Massive MIMO), облачной радиодоступной сети (C-RAN), режимов ожидания, искусственного интеллекта и возобновляемых источников энергии обеспечивает снижение энергозатрат на 15–30% при сохранении ключевых характеристик сети, таких как задержка менее 1 миллисекунды и пропускная способность до 10 Гбит/с.

Глобальные тенденции, представленные ведущими компаниями, такими как Nokia [3], Ericsson [4], Huawei, Qualcomm, Samsung и ZTE, подтверждают значимость внедрения интеллектуальных систем и экологичных технологий. Эти подходы способствуют созданию устойчивых сетей, адаптированных к возрастающим нагрузкам. Актуальность темы обусловлена необходимостью обеспечения долгосрочной стабильности телекоммуникационной инфраструктуры в условиях роста числа подключенных устройств и увеличения трафика.

Список литературы:

1. GSMA [1]. Мобильная экономика 2022. Лондон: GSMA [1], 2022. 48 с.

2. Хосамо, Х., Маццетто, С. Оптимизация энергии в сетях 5G с использованием машинного обучения. Научные отчеты. 2025. Т. 15, № 1. Статья 76504. DOI: 10.1038/s41598-024-76504-9.

3. Nokia [3]. Энергоэффективные решения 5G для базовых станций. Эспоо: Nokia [3], 2023. 20 с. URL: https://www.nokia.com/5g-energy-efficiency

4. Ericsson [4]. Комплексный подход к повышению энергоэффективности RAN. 2021. URL: https://www.ericsson.com/en/blog/2021/12/a-holistic-approach-to-address-ran-energy-efficiency

5. GSMA [1] Intelligence. Энергоэффективность 5G: зеленое как новый стандарт. 2020. URL: https://gsmaintelligence.com/research/research-file-download?id=54165956&file=241120-5G-energy.pdf

6. Энергоэффективность для 5G и за его пределами: потенциал и ограничения. MDPI [6]. 2024. URL: https://www.mdpi.com/1424-8220/24/22/7402

7. Энергоэффективность и устойчивость в мобильных коммуникациях. 5G Americas [7]. URL: https://www.5gamericas.org/energy-efficiency-and-sustainability-in-mobile-communications-networks/

УДК 629.735:629.7.06:614.8

МУЛЬТИСЕНСОРНЫЕ БПЛА ДЛЯ ПОИСКА ЛЮДЕЙ ПОД ЗАВАЛАМИ: МЕТОДИКА, СЛИЯНИЕ ДАННЫХ И РОЕВОЕ ПРИМЕНЕНИЕ.

Султанов И.А., Косболов С.Б.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: is.sultanov@aues.kz

Аннотация: Работа посвящена разработке и проверке методики применения мультисенсорных БПЛА для поиска людей под завалами. Показано, что совместное использование тепловизионной камеры, лазерного лидар-сканера, газоанализатора CO_2 и акустического модуля повышает надёжность обнаружения в условиях пыли, дыма и помех. Предложен воспроизводимый конвейер: синхронизация данных разных датчиков, предобработка с подавлением шумов, приведение признаков к сопоставимому масштабу и двухступенчатое принятие решения, где быстрый скрининг подтверждается более строгой проверкой по нескольким каналам. Полуполевые испытания на учебном завале показали рост вероятности обнаружения при удержании доли ложных тревог на приемлемом уровне; добавление лидара и акустики уменьшило чувствительность к ложным тепловым целям и локальным флуктуациям CO_2. Для ускорения покрытия территории рекомендованы траектории типа «змейка» с разнесением высот, а при работе роя из трёх БПЛА получено почти линейное увеличение площади поиска и сокращение времени до

обнаружения. Сформулированы стартовые пороги, веса каналов и практические рекомендации по маршрутизации и подтверждению сигналов, что делает методику готовой к внедрению в поисково-спасательные операции.

Ключевые слова: БПЛА; поисково-спасательные операции; мультисенсорное слияние; тепловизор; LiDAR; CO_2-детектор.

1 Введение

Стихийные бедствия и техногенные аварии приводят к образованию завалов, под которыми могут находиться пострадавшие. На ранней фазе поисково-спасательных работ (ПСР) критичны две метрики: время до обнаружения (MTTD) и вероятность обнаружения (Pd) при контролируемой доле ложных тревог (FAR) [1–3]. Традиционные наземные методы (ручной осмотр, кинологические расчёты, стационарные тепловизоры и газоанализаторы) эффективны, но ограничены безопасностью для персонала, скоростью развертывания и покрытием территории [1]. Беспилотные летательные аппараты (БПЛА) способны быстро обследовать протяжённые зоны и передавать данные в реальном времени, однако использование одного типа сенсора (например, только ИК-камеры) часто нестабильно: дым и пыль экранируют тепловой контраст, акустический канал страдает от ветра и шума роторов, а локальные источники CO_2 и «ложные полости» по LiDAR порождают срабатывания без цели [2,7–8].

Эти ограничения мотивируют мультисенсорный подход с алгоритмами слияния данных (sensor fusion), где комплементарные модальности — инфракрасная визуализация, лидарная картография пустот, акустический анализ и газоанализ CO_2 — взаимно компенсируют слабые стороны друг друга [2,6,8]. Дополнительный системный резерв заключается в кооперативном («роевом») применении нескольких БПЛА, что увеличивает площадь покрытия в единицу времени и тем самым уменьшает MTTD без ухудшения локальных детекторных характеристик [4].

2 Методы исследования

Аппаратная платформа и полезная нагрузка

Носитель: квадрокоптер класса 2–3 кг (взлётная масса), полёт 25–35 мин, автопилот с waypoint-навигацией, RTK/PPK (по возможности).

Полезная нагрузка (4 канала):

ИК-камера 640×512@30 fps, 8–14 μm, NETD ≤50 mK; стабилизированный подвес.

LiDAR 16–32 луча (или 2D-лидар на сервошайбе), дальность 50–120 м; облако точек/глубина.

Газоанализ CO_2 NDIR, 0–5000 ppm, 2–10 Гц, термокомпенсация.

Акустический модуль (массив/направленный), 16–48 кГц, АЦП ≥16 бит.

Бортовой вычислитель: NVIDIA Jetson Nano/Orin NX или SBC x86 с Linux; ROS2/MAVLink; запись «сырых» данных и синхронных таймстемпов.

Сценарии данных

Синтетика: тепловые аномалии (человек под щитом), полости в LiDAR (разреженность точек), шлейфы CO_2 (гауссово-адвекционная модель), акустические импульсы (крики/стуки + ветровой шум).

Полуполевые прогоны: учебный завал (щит/дерево/кирпич), манекен/волонтёр; дистанции 5–25 м, высоты 8–25 м, скорость 2–5 м/с.

Разделение на наборы: train/valid/test ≈ 60/20/20 с независимыми площадками.

3 Конвейер обработки (pipeline)

Схема блоков: синхронизация → предобработка → нормализация → выделение признаков → fusion → решение/тревога.

3.1 Синхронизация и предобработка

- ИК: bilateral/median, вычитание фона EMA, коррекция виньетирования.
- LiDAR: фильтрация выбросов, voxel-grid 0.1–0.2 м, локальная плотность точек (окна 0.5–1.0 м).
- CO_2: окно 30–60 с, базовая линия и дельта $b(t) = \text{EMA}!\left(x_{\text{CO}_2}\right), \quad d(t) = x - b$
- **Акустика:** полосовые фильтры (0.3–3 кГц — крик; 50–500 Гц — стук), STFT, спектральное вычитание шума роторов.

3.2 Нормализация признаков

Каждый канал переводится в безразмерный скор f∈[0,1] с устойчивостью к выбросам

$$f = \sigma!\left(\frac{x-\tilde{\mu}}{\tilde{\sigma}}\right), \quad \sigma \text{ по квантили}(z) = \frac{1}{1+e^{-z}}, \quad f \in [0,1]$$

Альтернатива — min–max по квантилям 5–95 %.

3.3 Выделение признаков

Разработанная парашютная система первой ступени РНСЛК обеспечивает контролируемый спуск и безопасную посадку. Теоретические и численные расчёты подтвердили эффективность выбранной конфигурации. Дальнейшие исследования направлены на уточнение характеристик демпфирования и оптимизацию конструкции куполов.

ИК:(f_{IR} поиск локальных максимумов над фоном; контраст:$C = \frac{I-\widehat{I_{bg}}}{\widehat{I_{bg}}}$;маска «тёплых пятен» после морфологии; усреднение по области интереса.

LiDAR(f_{VOID}) : вероятность полости как функция локальной разреженности ρ и геометрии:$f_{\text{VOID}} = \varphi!\left(1-\frac{\rho}{\rho_{\text{ref}}}\right)$ где — φ обрезка в [0,1].

$CO_2\left(f_{\text{CO}_2}\right)$:$f = \varphi!\left(\frac{x-b}{\tau_{\text{CO}_2}}\right)\tau_{\text{CO}_2}$ — адаптивный порог (квантиль 95 % дельты).

Акустика (f_{AUD}) **:** SNR по полосам, корреляция с эталонами крика/стука; агрегирование максимумом по времени окна.

4 Слияние данных (sensor fusion)

4.1 Пороговые правила

• OR — тревога, если: $\exists\, k$: $_k > \theta_k$ Максимальный Pd, повышенный FAR.

• AND — тревога, если : $\forall\, k \in K^*$: $_k > \theta_k$, $K^* =$ {IR,CO_2 (пример)}Сниженный FAR, риск пропусков.

4.2 Взвешенное суммирование

Скоринг и порог:

$$\text{score} = w_{\text{IR}} f_{\text{IR}} + w_{\text{CO}_2} f_{\text{CO}_2} + w_{\text{AUD}} f_{\text{AUD}} + w_{\text{VOID}} f_{\text{VOID}}, \qquad \sum_i w_i = 1$$

Условие тревоги:

$$\text{score} \geq$$

Настройка под заданный FAR (Нейман–Пирсон):

$$\widehat{\text{FAR}} = \alpha \;\Rightarrow\; \text{подбор } \tau \text{ на валидации (напр., } \alpha = 0.1)$$

4.3 Каскад OR→AND

Шаг 1 (быстрый скрининг): OR с коротким окном (1–3 с) маркирует ячейки.

Шаг 2 (подтверждение): AND/взвешенное с длинным окном (5–15 с) и, при наличии, повторным заходом. Это снижает ложные срабатывания при умеренном росте MTTD.

4.4 Рекомендованные стартовые параметры

Пороги:$\theta_{\text{IR}} = 0.6$, $\theta_{\text{CO}_2} = \text{фон} + 600\,\text{ppm}$, θ_{AUD}: SNR > 6 dB, $\theta_{\text{VOID}} = 0.4$

Веса:$w_{\text{IR}} = 0.35$, $w_{\text{CO}_2} = 0.25$, $w_{\text{AUD}} = 0.20$, $w_{\text{VOID}} = 0.20$

5 Маршрутизация и «рой».

Разбиение области на ячейки; одиночный БПЛА — «змейка»; три БПЛА — непересекающиеся подобласти, разнос по высоте/времени. (рис 1.)

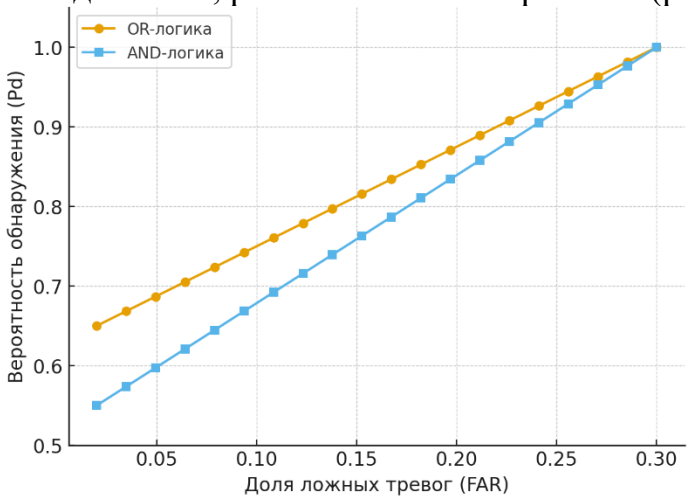

Рис. 1-Компромисс Pd–FAR для правил OR/AND и каскада OR→AND

• Разбиение области на ячейки (grid/полосы), шаг по ширине обзора ИК/LiDAR + запас 15–30 %.

• Один БПЛА: lawn-mower/змейка, шаг по высоте 10–25 м; скорость 2–5 м/с.

• Три БПЛА (рой): распределение непересекающихся под-областей; антиколлизия: разнесение по высоте (±10 м), сдвиг по времени стартов (≥5 с), геозоны вокруг ПП.

•Метрика покрытия (ожидание для 3 БПЛА):$A_3(t) \approx 3\,A_1(t)$ при равных условиях (рис. 2)

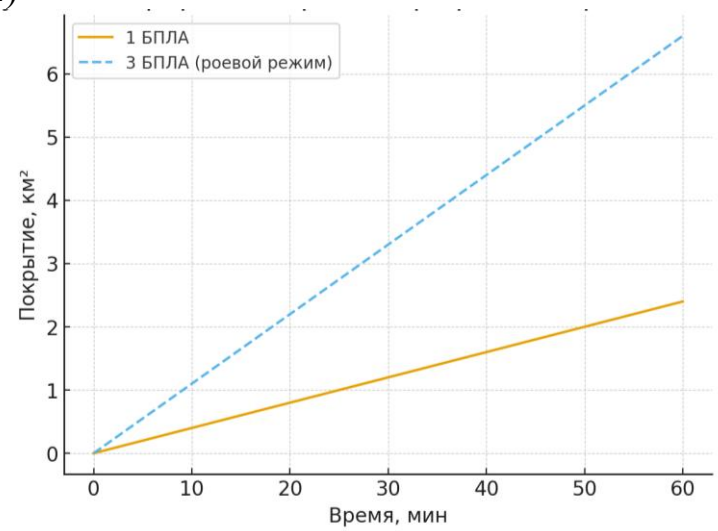

Рис.2-Прирост покрытия при роевом применении (1 vs 3 БПЛА).

6 Обсуждение

Предложенная методика опирается на мультисенсорное слияние (ИК, LiDAR, CO_2, акустика) и тем самым снижает зависимость от частных условий сцены: дым и пыль, ветровая акустика, сторонние источники CO_2 или «ложные пустоты» по лидару реже приводят к ошибкам, потому что каналы взаимно подтверждают друг друга. На практике это даёт более стабильную вероятность обнаружения при контролируемой доле ложных тревог и уменьшает операционную нагрузку на группу. Двухступенчатая логика OR→AND соответствует реальной тактике ПСР: быстрый «широкий» скрининг минимизирует пропуски и уменьшает время до первичного сигнала, а последующее подтверждение по нескольким модальностям снижает итоговый FAR без заметного роста задержки. Существенный системный выигрыш обеспечивает «рой» из нескольких БПЛА: при тех же настройках детекторов параллельное покрытие ускоряет первичное обнаружение за счёт роста обследуемой площади в единицу времени. Ограничения методики — энергобаланс, радиоканал в застройке, уязвимости отдельных каналов — инженерно адресуются ротацией батарей, ретрансляцией/mesh, адаптивными весами каналов, выбором высоты и повторными заходами. Перспективы включают онлайн-адаптацию порогов с учётом обстановки, onboard-инференс на Jetson с малой задержкой, интеграцию тепловых карт и карт пустот в единую вероятностную карту цели и дальнейшую полигонную валидацию для повышения переносимости результатов.

7 Заключение

В рамках данного исследования разработана и теоретически обоснована методика применения мультисенсорных БПЛА для поиска людей под завалами, объединяющая ИК-визуализацию, LiDAR, датчик CO_2 и акустический канал в едином конвейере обработки с правилами слияния данных. Проведён анализ

существующих подходов, показавший, что для условий ПСР оптимальна комбинированная схема принятия решения: двухступенчатый каскад OR→AND/Weighted, где быстрый скрининг минимизирует пропуски, а подтверждение снижает долю ложных тревог. Разработан формальный описательный аппарат конвейера (предобработка, робастная нормализация, выделение признаков, взвешенное суммирование с калибровкой порога по критерию Неймана–Пирсона), а также рекомендации по минимальному составу полезной нагрузки (ИК+CO_2) и расширению (LiDAR для карт пустот, акустика при благоприятной ветровой обстановке). Сформулированы целевые ориентиры качества ($Pd \gtrsim 0.8$ при $FAR \lesssim 0.15$) и план их последующей экспериментальной валидации на полуполевых полигонах с бутстрап-оценкой доверительных интервалов и сравнением правил слияния. Предложены принципы роевого применения (три БПЛА) для линейного роста темпа покрытия и уменьшения среднего времени до обнаружения (MTTD) за счёт параллельного обследования и рациональной маршрутизации. Определены эксплуатационные и инженерные критерии применимости методики: требования к энергобалансу, связности в городской застройке, синхронизации сенсоров/навигации, а также меры по снижению риска ложных CO_2- и акустических срабатываний. Выполнена предварительная оценка операционной эффективности, указывающая на потенциал снижения нагрузки на наземные расчёты за счёт более быстрого первичного обнаружения и уменьшения числа ложных выездов. Результаты работы могут быть использованы при проектировании и регламентировании мультисенсорных БПЛА для поисково-спасательных подразделений, что способствует повышению безопасности и скорости работ. Дальнейшие исследования будут направлены на полигонную проверку методики, оптимизацию весов и порогов под различные метео- и урбанистические условия, внедрение малозадержочного onboard-инференса и разработку адаптивных алгоритмов роевого планирования.

Список литературы

1. Smith J., Johnson K. UAV-based search and rescue systems // IEEE Transactions on Robotics. 2020. Т. 36, № 4. С. 567–580. DOI: 10.1109/TRO.2020.2998700..

2. Luo H., Li H., Wang H., et al. Human detection techniques for search and rescue of trapped victims under debris: A review // Sensors. 2021. Т. 21, № 20. Ст. 6846. [Электронный ресурс]. URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8522254/ (дата обращения: 20.09.2025).

3. Sharma D., Gupta P., Singh A., et al. AI-based drone-assisted human rescue in disaster environments: Challenges and opportunities // SN Applied Sciences. 2023. Т. 5. Ст. 54. DOI: 10.1007/s42452-023-05450-4.

4. Islam R., Hong J., Sattar J. Search and rescue with autonomous flying robots through behavior-based cooperative intelligence // IEEE Access. 2019. Т. 7. С. 38495–38507. DOI: 10.1109/ACCESS.2019.2909530.

5. Moloudi S., Mahdavinejad M. Unmanned Aerial Vehicles for Search and Rescue: A Survey // IEEE Access. 2022. Andres Torres. Reusable Rockets and the Environment. - University of California, Merce, 2020.

6. Yuan H., Zhao Z., Chen Z., et al. Deep-learning-based UAV rescue and location system using multimodal data // Frontiers in Neurorobotics. 2023. Т. 17. Ст. 9841964. [Электронный ресурс]. URL: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9841964/ (дата обращения: 20.09.2025).
7. Matuszyk P. J., Matuszyk A. GAN-based audio noise suppression for victim detection at disaster sites with UAV // Speech Communication. 2021. Т. 132. С. 16–25. DOI: 10.1016/j.specom.2021.05.003.
8. Lars Pepermans. Comparison of Various Parachute Deployment Systems for Full Rocket Recovery of Sounding Rockets. - Madrid, Spain, 2019.
9. Wang H., Lee C. Sensor fusion techniques for human detection using UAVs // Sensors. 2022. Т. 22, № 6. Ст. 2201. DOI: 10.3390/s22062201.
10. . ISO 7240-19:2017. Fire detection and alarm systems — Part 19: Design, installation, commissioning and service. Geneva: International Organization for Standardization, 2017.
11. Geoscan. Модуль управления VMG. [Электронный ресурс]. URL: https://docs.geoscan.ru/pioneer/database/const-module/vmg/aero-vmg.html (дата обращения: 20.09.2025).
12. Ahmad M., Asaria M., et al. UAV Application in Post-Seismic Environment. [Электронный ресурс]. Academia.edu. URL: https://www.academia.edu/23077578/UAV_APPLICATION_IN_POST_SEISMIC_ENVIRONMENT (дата обращения: 20.09.2025).
13. Mazzoleni A., Quaglia G., et al. Rescue robots at earthquake-hit Mirandola, Italy: A field report // Industrial Robot: An International Journal. 2013.) (дата обращения: 20.09.2025).

ӘОЖ 27.31.19

IOT ҮШІН СПУТНИКТІК ЖҮЙЕЛЕРДІ ТАЛДАУ ЖӘНЕ МОДЕЛЬДЕУ

Темірболат А.М., Мухамеджанова А.Д., Чежимбаева Қ.С.
Ғ.Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті,
Алматы қ., Қазақстан
*e-mail: a.temirbolat@aues.kz , a.mukhamejanova@aues.kz , k.chezhimbayeva@aues.kz

1 Негізгі мәтін

Қазіргі заман бүкіләлемдік цифрландыруға қарқынды қадам жасап келеді, және Заттар интернеті (IoT) тұжырымдамасы оның негізгі қозғаушы күші болып табылады. Миллиардтаған құрылғылар — егістіктегі ылғалдылық датчиктерінен бастап теңіз контейнерлеріндегі трекерлерге дейін — үздіксіз деректер генерациялайды және олардың берілуін қажет етеді. Алайда дәстүрлі жерүсті желілері Жер бетінің 20%-дан аз аумағын ғана қамтиды. Мұхиттар, шөлдер,

шалғай тау аймақтары және ірі ауылшаруашылық алқаптары әлі де ұялы байланыс мұнараларының қолжетімділігінен тыс қалып отыр. Шын мәнінде жаһандық қамтуды қамтамасыз ететін жалғыз шешім — спутниктік байланыс жүйелері. Осы мақала IoT-пен жұмыс істеуге арналған спутниктік жүйелердің архитектураларын, технологиялық қиындықтарын және модельдеу әдістерін талдауға арналады.

Қазіргі заманда спутниктік IoT жүйелерін жобалау мен іске асыру көптеген архитектуралық шешімдерді және технологиялық қиындықтарды талап етеді [1]. Орбитаны таңдау жүйенің барлық техникалық және экономикалық параметрлерін анықтайтын негізгі шешім болып табылады. Низкоорбиталық (LEO) спутниктер әдетте 500–1500 км биіктікте жұмыс істейді және IoT үшін ең танымал шешім болып саналады [2][3]. Артықшылықтары – төмен кідіріс уақыты (50 мс-тан аз), терминалда төмен қуат тұтыну, бұл автономды құрылғылар үшін маңызды, шағын спутниктерді (CubeSat) жасау мен ұшыру құны төмен [7]. Кемшіліктері – Жерге қатысты жылдам қозғалыс, қысқа көріну уақыты (5–20 минут). Тұрақты қамтуды қамтамасыз ету үшін ондаған немесе жүздеген аппараттан тұратын топтамалар қажет [3]. Мысалдар: Swarm (SpaceX), ASTROCAST, Lacuna Space [7].

Сурет 1. - Жер орбитасында ұшып жүрген LEO спутниктер

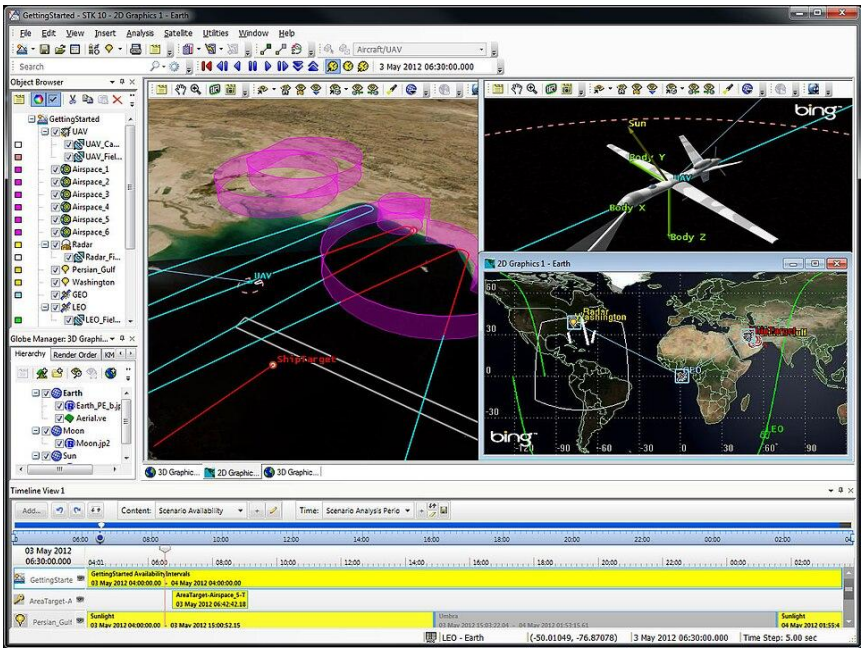
Геостационарлық (GEO) спутниктер 35 786 км биіктікте орналасады [4]. Артықшылықтары – үлкен аумақты тұрақты қамту, ғаламдық қамту үшін аз ғана спутник қажет. Кемшіліктері – сигналдың үлкен кідірісі (~500 мс), терминалдардың жоғары энергия тұтынуы, батареямен жұмыс істейтін құрылғыларға жарамсыздығы, ұшырудың қымбаттылығы [5]. Мысал ретінде Inmarsat пен ORBCOMM жүйелерін атауға болады [7].

Жоғары эллипстік орбиталар (HEO) белгілі бір аймақты қамтуға арналған, әсіресе Арктика мен Антарктика үшін пайдалы [3]. IoT-қа арналған спутниктік желіні жобалау кезінде басты талаптардың бірі – терминалдардың энергия

тиімділігі [2]. Құрылғылар көбіне батареядан жылдар бойы жұмыс істеуі тиіс. Мұны спектралды тиімді және шуға төзімді модуляция технологияларын қолдану арқылы (мысалы, LoRa-тәрізді CSS немесе DSSS) және құрылғыларды 99.9% уақыт «ұйқы» режимінде ұстап, тек қысқа уақытқа оятып дерек жіберу арқылы іске асыруға болады [1][2].

Деректерді жіберудің тиімділігі үшін әртүрлі протоколдар қолданылады: ең қарапайым әдіс – ALOHA және оның түрлері [2]. Ол коллизияларға әкелгенімен, қарапайымдылығы оны аз трафикті жүйелерде танымал етеді. Уақыт бойынша бөлінген қолжетімділік (TDMA) құрылғыларға белгілі бір уақыт интервалдарын бөледі, бұл тиімдірек, бірақ синхрондауды қажет етеді [1]. Желілік архитектура тұрғысынан «глухой» ретранслятор (bent-pipe) спутник сигналды жерге тікелей қайтарады [3]. Ал егер спутникте борттық өңдеу (on-board processing) қолданылса, ол деректерді жинақтап, маршрутизация жасай алады, тіпті спутник аралық лазерлік байланыстарды қолданып ғарыштық желі құруы мүмкін [1][4].

Миллиондаған доллар инвестиция салмас бұрын топтаманы виртуалды ортада модельдеу қажет [2]. Модельдеу жабуды, өткізу қабілетін, кідіріске қатысты көрсеткіштерді бағалауға мүмкіндік береді [1][2]. Орбиталық динамика мен көрінуді есептеу үшін Ansys-тің STK бағдарламасы қолданылады [3]. Ол спутниктердің қозғалысын модельдеп, көріну аймақтарын, байланыс уақытын есептейді.

Сурет 2. - STK — орбиталық динамика, жермен байланыс.

Желілік модельдеу үшін NS-3 немесе OMNeT++ қолданылады [1][2]. Олар мыңдаған виртуалды IoT құрылғыларын модельдеуге мүмкіндік береді. Ал бастапқы есептер үшін Python кітапханалары (numpy, scipy, pandas, astropy) жиі пайдаланылады [1]. Спутниктік IoT-тың болашағы 5G/6G стандарттарымен тығыз байланысты [6]. Non-Terrestrial Networks (NTN) тұжырымдамасы

спутниктерді ғаламдық инфрақұрылымның тағы бір бөлігіне айналдырады [6]. Құрылғылар өздерінің орналасуына және трафик талаптарына қарай автоматты түрде ең тиімді байланыс арнасын таңдай алады [5].

Спутниктік IoT жүйелері енді тек нишалық технология емес, бүкіл әлем бойынша байланыс қолжетімділігін қамтамасыз ететін қарқынды дамып келе жатқан нарыққа айналды [4][5]. STK пен NS-3 сияқты қуатты құралдар инженерлерге топтаманың архитектурасын оңтайландыруға, протоколдардың жұмысын тексеруге және жүйенің шынайы жағдайдағы мінез-құлқын болжауға көмектеседі [1][2][3]. Спутниктік және жерүсті байланыстардың 5G/6G стандарттарында бірігуі шын мәнінде жаһандық әрі үздіксіз Заттар интернетінің жаңа дәуірін ашады [6][7][8].

Әдебиеттер тізімі

1. IEEE Xplore Digital Library (https://ieeexplore.ieee.org/) - Главный источник научных статей и исследований по телекоммуникациям, спутниковой связи и сетям IoT.
2. arXiv (https://arxiv.org/) - Открытый архив научных статей по физике, математике, компьютерным наукам. Много предварительных исследований по спутниковым сетям.
3. ESA (European Space Agency) - Telecommunications & Integrated Applications (https://www.esa.int/Applications/Telecommunications_Integrated_Applications) - Официальный сайт ЕКА, содержит пресс-релизы, описания миссий и технологий.
4. SAT Magazine (https://www.satmagazine.com/) - Отраслевое издание, посвященное спутниковым коммуникациям, с техническими статьями и анализами рынка.
5. NSR (Northern Sky Research) (https://www.nsr.com/) - Ведущая компания в области рыночных исследований и анализа спутниковой индустрии (отчеты часто платные).
6. 3GPP Official Site (https://www.3gpp.org/) - Консорциум, который разрабатывает стандарты, включая интеграцию спутников в 5G NTN (Non-Terrestrial Networks).
7. Сайты компаний-операторов: Iridium, ORBCOMM, Swarm (SpaceX), ASTROCAST, Lacuna Space, OQ Technology. В их разделах для разработчиков и в whitepapers содержится много технической информации.
8. ГНСС провайдеры: Страницы GPS, GLONASS, Galileo, BeiDou об использовании спутников для IoT-трекинга.

УДК 629.78:531.391

УРАВНЕНИЯ ДВИЖЕНИЯ И ТРАССЫ ПОЛЕТА РАКЕТ-НОСИТЕЛЕЙ

Молдабеков М.М.[1], Жумабекова Н.[2], Тілектес Н.[3],*, Батенов А.[3]
[1]ИММаш им. У.А. Джолдасбекова, Казахстан, г. Алматы,
[2]КазНИТУ им. К.И.Сатпаева, Казахстан, г. Алматы,
[3]КазНУ им. Аль-Фараби, Казахстан, г. Алматы.
*e-mail: tlektesnurzhaugan@gmail.com

1. Введение

В настоящее время в Казахстане стали весьма актуальными фундаментальные научные исследования по механике полета управляемых ракет в связи с проводимыми научными разработками по созданию отечественной ракеты-носителя (РН) сверхлегкого класса. Это направление научных исследований соответствует стратегически важной государственной задаче сохранения и дальнейшего функционирования космодрома Байконур при участии казахстанских ученых и инженеров, овладения ими технологий создания и эксплуатации технических комплексов космодрома, развития международного сотрудничества в области космической деятельности, развития космической науки и технологий.

Современным инструментом исследования динамики полета управляемых РН является имитационная модель РН, в основе которой лежит математическая модель полета РН, то есть уравнения ее движения. Для вывода уравнения движения РН необходимо ввести системы координат (СК), в которых работают законы физики. Законы Ньютона, лежащие в основе уравнений движения, справедливы для инерциальных СК.

Как правило, инерциальную СК выбирают как геоцентрическую, геоцентрическую экваториальную, Earth-Centered Inertial Frame (*ECI*) [1-3,8]. Принято называть абсолютной прямоугольную декартову СК, начало которой совпадает с центром масс Солнечной системы, а оси неподвижны относительно звезд [1,2,4]. Всякая система координат, перемещающаяся поступательно и прямолинейно относительно абсолютной СК, называется инерциальной. Уравнения движения в инерциальной СК имеют такой же вид, как и в абсолютной.

В работах [3,4,8] эта инерциальная СК называется Earth-Centered Inertial Frame (*ECI*). При этом указывается, что угловое положение РН удобнее описывать относительно первоначального положения на стартовой площадке, т.е. фиксированного положения географической СК Earth Geographic Reference Frame (*EG*) в момент старта, которое является неизменным относительно СК *ECI* и тем самым является также инерциальной.

Стартовая СК [1-3] имеет начало в точке старта, основная плоскость OXY касается поверхности Земли в точке старта. Основная ось OX направлена по азимуту пуска РН, ось OY направлена по нормали к основной плоскости вверх от поверхности Земли, ось OZ дополняет СК до правой. Однако, такой выбор направлений осей стартовой СК не является всегда удобным с точки зрения

снижения громоздкости математической модели полета РН при использовании имеющихся принятых стандартных моделей атмосферы и гравитационного поля Земли [4-7].

Аэродинамические силы, действующие на РН, определяются на основе стандартной атмосферы США 1976 года [7], согласно которой эти силы зависят от плотности воздуха на различных высотах. Аэродинамические силы $\bar{F}_a$ в связанной СК действуют на РН в ее центре давления и выражаются через аэродинамические коэффициенты, давления воздуха, площади поперечного сечения и скорости РН. [3,8]. Проекции вектора силы тяжести $\bar{F}_g$ в СК *ECI* имеют точкой приложения цент масс РН и выражаются через проекции ускорения центра масс. РН под действием притяжения Земли [9,10].

При проектировании РН практически важной и первостепенной является задача построения траектории (трассы) полета РН относительно земной поверхности. Особенно это важно для активного участка полета РН, где требуется определить районы падения отделяющихся частей РН и максимально точно знать местоположение РН, а в дальнейшем и запущенного КА, относительно земной поверхности.

Это позволяет сократить излишние промежуточные преобразования СК, в частности, сократить преобразование геоцентрической экваториальной инерциальной СК в геоцентрическую экваториальную вращающуюся СК [2] (или в связанную с Землей СК ECF [3]) и далее преобразование последней в географическую СК (EG) [3].

В статье изложено решение задачи разработки математической модели полета ракеты-носителя как основы для разработки в дальнейшем имитационной модели полета РН. Построены уравнения движения РН и обоснован выбор наиболее удобной инерциальной системы отсчета для получения менее громоздких математических моделей, получены уравнения трасс полета РН на поверхности Земли.

2. Матрицы преобразования систем координат

Матрица преобразования из геоцентрической инерциальной системы координат *ECI* в геоцентрическую подвижную систему координат (СК) *ECF* (рис.1) имеет вид [1-4]:

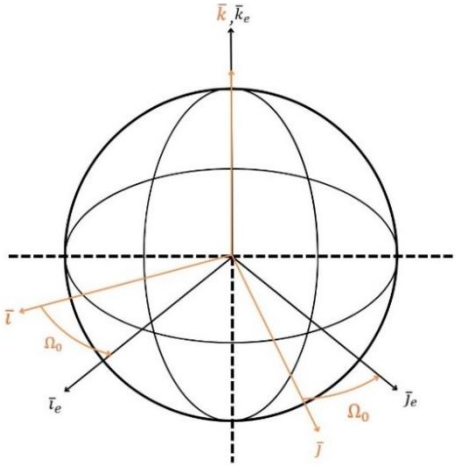

Рис. 1. - Преобразование из *ECI* в *ECF*

$$T_{ECI}^{ECF} = R(z,\Omega) = \begin{bmatrix} \cos\Omega & \sin\Omega & 0 \\ -\sin\Omega & \cos\Omega & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (1)$$

где $\Omega = \Omega(t)$ – угол поворота *ECF* относительно *ECI*, зависящий от времени *t*.

Она выражает координаты $\bar{r}_F$ произвольной точки из СК *ECF* через координаты $\bar{r}_I$ этой точки в СК *ECI*:

$$\bar{r}_F = T_{ECI}^{ECF} \cdot \bar{r}_I \quad (2)$$

Преобразование из СК *ECF* в геоцентрическую подвижную географическую СК *EG* состоит из двух частей: выполняется поворот вокруг оси k_e (ось *z*) для определения долготного угла λ, а затем поворот вокруг новой оси j_e (ось *y*) для определения отрицательного широтного угла Φ (рис.2).

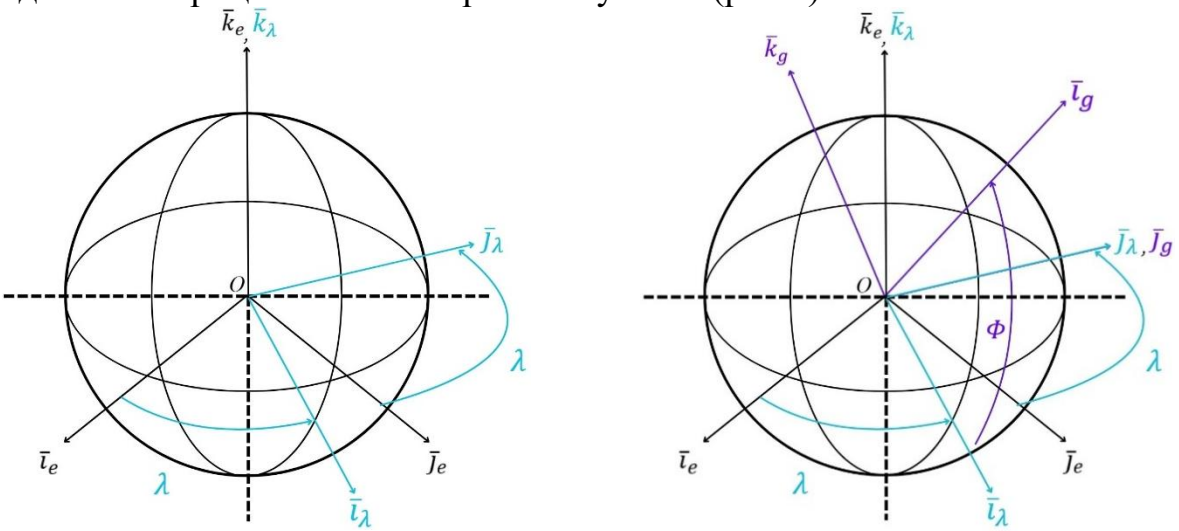

Рис. 2. - Преобразование из *ECF* в *EG*

Точка старта ракеты в СК *ECF* имеет долготу λ и широту Φ:

$$-180 < \lambda <= 180, \qquad -90 <= \Phi <= 90.$$

Поворот СК *ECF* на угол λ вокруг оси *z*:

$$R(z,\lambda) = \begin{bmatrix} \cos\lambda & \sin\lambda & 0 \\ -\sin\lambda & \cos\lambda & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (3)$$

приводит к геоцентрической подвижной системе координат *ЕЛ*. В результате поворота нулевой меридиан системы *ЕЛ* проходит через точку старта ракеты. Ось *z* в СК *ЕЛ* совпадает с полярной осью Земли и осями *z* в СК *ECF* и в СК *ECI*. Ось *x* в СК *ЕЛ* расположена в плоскости меридиана, проходящего через точку старта ракеты.

Точка старта в СК *ECI* имеет угловые координаты: долгота равна $\Omega + \lambda$, а широта равна Ф:

$$(T_{ECI}^{ECF})^T (R(z,\lambda))^T = \begin{bmatrix} \cos(\Omega+\lambda) & -\sin(\Omega+\lambda) & 0 \\ \sin(\Omega+\lambda) & \cos(\Omega+\lambda) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (4)$$

Точка старта в СК *ЕЛ* имеет угловые координаты: долгота равна 0, а широта равна Ф. Поворот системы *ЕЛ* на угол Ф вокруг оси *y*:

$$R(y,\Phi) = \begin{bmatrix} \cos\Phi & 0 & -\sin\Phi \\ 0 & 1 & 0 \\ \sin\Phi & 0 & \cos\Phi \end{bmatrix} \quad (5)$$

преобразует ее в систему *EG* (рис.2).

В результате этих преобразований точка старта оказывается на пересечении экватора и нулевого меридиана системы *EG*. Общая матрица преобразования из СК *ECF* в СК *EG* формулируется следующим образом:

$$T_{ECF}^{EG} = R(y,\Phi)R(z,\lambda). \quad (6)$$

Центр системы *EG* совпадает с центром Земли, ось i_g (ось *x*) выходит из центра Земли и проходит через точку старта, ось k_g (ось *z*) лежит в плоскости нулевого меридиана системы *EG*. Ось j_g (ось *y*) ортогональна плоскости нулевого меридиана системы *EG* и дополняет эту систему до правой, $k_g \times i_g = j_g$.

Повернем СК *EG* вокруг оси i_g (ось *x*) на угол азимута пуска A. В результате получим азимутальную систему координат *EA* (рис.3а). Соответствующая матрица поворота имеет вид:

$$R(x,A) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos A & \sin A \\ 0 & -\sin A & \cos A \end{bmatrix} \quad (7)$$

Общая матрица преобразования из СК *ECF* в СК *EA* формулируется следующим образом:

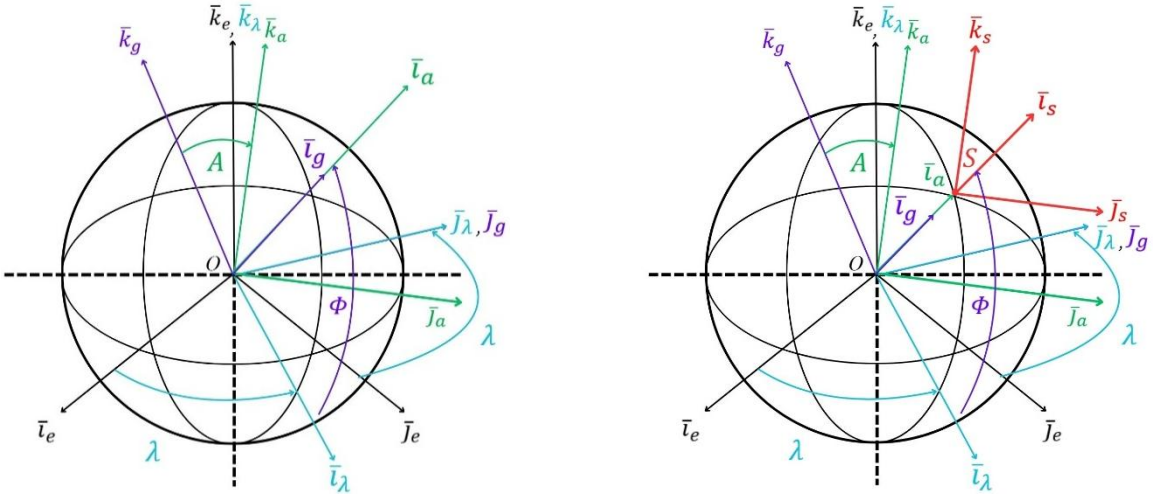
$$T_{ECF}^{EA} = R(x,A)T_{ECF}^{EG} = R(x,A)R(y,\Phi)R(z,\lambda). \quad (8)$$

Ось i_a (ось *x*) в системе *EA* выходит из центра Земли и проходит через точку старта на поверхности Земли, ось k_a (ось *z*) проходит через центр Земли, параллельна азимутальному вектору, проходящему через точку старта на поверхности Земли, и однонаправленна с ним.

Матрица преобразования T_{ECF}^{EA}, выраженная через углы λ, Φ и A имеет вид [5]:

$$T_{ECF}^{EA} = \begin{bmatrix} C_2C_3 & C_2S_3 & -S_2 \\ S_1S_2C_3 - C_1S_3 & S_1S_2S_3 + C_1C_3 & S_1C_2 \\ C_1S_2C_3 + S_1S_3 & C_1S_2S_3 - S_1C_3 & C_1C_2 \end{bmatrix} \quad (9)$$

где $C_i = \cos\gamma_i, S_i = \sin\gamma_i, (i = \overline{1,3}), \gamma_1 = A,\ \gamma_2 = \Phi,\ \gamma_3 = \lambda.$

а) б)

Рис. 3. - Преобразование из *EG* в стартовую систему координат *SI*

Чтобы перейти из системы *EA* к стартовой системе координат *SI* , в которой должен быть проведен расчет траектории полета ракеты, нужно выполнить параллельный перенос системы *EA* так, чтобы начало координат системы *SI* оказалось в точке старта на поверхности Земли, то есть выполнить параллельный перенос системы *EA* вдоль оси i_a (ось *x*) на расстояние равное радиусу Земли R_e (рис.3б).

Стартовая плоскость $S(z_s, x_s)$ совпадает с плоскостью осей *z* и *x* системы *SI*. Ось *z* является касательной к поверхности Земли и направлена по азимуту, ось *x* направлена вверх от поверхности Земли.

Поскольку переход из СК *EA* к стартовой системе координат *SI* связан с параллельным переносом системы *EA* вдоль оси *x* на расстояние равное радиусу Земли R_e, то координаты любой точки $\bar{r}_A$ и $\bar{r}_S$ в системах координат *EA* и *SI* связаны равенством:

$$\bar{r}_A = (\bar{r}_S + \bar{r}_A^o), \quad (10)$$

где $\bar{r}_A^o = (R_e\ \ 0\ \ 0)^T$.

Матрица преобразования из СК *ECI* в СК *EA*:

$$T_{ECI}^{EA} = T_{ECF}^{EA} T_{ECI}^{ECF}$$

выражает координаты $\bar{r}_A$ точки в СК *EA* через координаты $\bar{r}_I$ этой точки из СК *ECI*, т.е.:

$$\bar{r}_A = T_{ECI}^{EA}\bar{r}_I = T_{ECF}^{EA} \cdot T_{ECI}^{ECF} \cdot \bar{r}_I\ . \quad (11)$$

Как следует из равенства (11), координаты $\bar{r}_S$ и $\bar{r}_I$ связаны между собой равенством:

$$\bar{r}_S = T_{ECF}^{EA} \cdot T_{ECI}^{ECF} \cdot \bar{r}_I - \bar{r}_A^o \tag{12}$$

Матрица преобразования из СК *SI* в связанную с телом ракеты систему координат *B*:

$$T_{SI}^{B} = R(x,\varphi)\mathrm{R}(y,\theta)\mathrm{R}(z,\psi) \tag{13}$$

выражает координаты $\bar{r}_B$ точки из СК B через координаты $\bar{r}_S$ этой точки в системе координат *SI*:

$$\bar{r}_B = T_{SI}^{B} \cdot \bar{r}_S \tag{14}$$

Как следует из равенства (11), система координат *EA* является подвижной, т.е не является инерциальной, так как включает элементы матрицы преобразования T_{ECI}^{ECF}, которые являются функциями времени t. Уравнения второго закона Ньютона справедливы в инерциальной системе координат, поэтому для упрощения уравнений движения РН наряду с абсолютной инерциальной системой координат ECI можно использовать в качестве инерциальной стартовую систему координат *SI*, которая может быть получена из азимутальной системы координат EA. Согласно ее определению [1,2], неподвижная стартовая система координат *SI* должна совпадать с азимутальной системой координат EA, зафиксированной в момент времени старта $t = t_0$, что можно символически записать как $SI = EA(t_0)$.

В момент времени старта $t = t_0$ элементы матрицы преобразования из СК *ECI* в СК *ECF* также имеют фиксированные значения и матрица преобразования (11) из СК *ECI* в азимутальную СК EA при $t = t_0$ принимает вид:

$$T_{ECI}^{EA}(t_0) = T_{ECF}^{EA} T_{ECI}^{ECF}(t_0). \tag{15}$$

В равенстве (11) элементы матрицы T_{ECF}^{EA} являются константами, зависящими только от параметров λ, Φ, A. Введем обозначение:

$$T_{ECI}^{ECF^0} = T_{ECI}^{ECF}(t_0), \tag{16}$$

где $T_{ECI}^{ECF^0}$ – матрица преобразования системы координат ECI в систему координат ECF^0, элементы которой являются константами и равными элементам матрицы ECF, зафиксированным в момент старта $t = t_0$. Отсюда следует, что матрицу преобразования из СК *ECI* в СК *SI* согласно ее определению и равенству (16) можно записать в виде:

$$T_{ECI}^{SI} = T_{ECF^0}^{EA} T_{ECI}^{ECF^0}. \tag{17}$$

При этом в силу равенства (17) элементы матрицы T_{ECI}^{SI} будут константами, т.е. стартовая система координат SI будет являться инерциальной.

3. Уравнения движения центра масс РН в абсолютной и стартовой инерциальных системах координат *ECI* и *SI*

Найдем из равенства (1) матрицу преобразования из СК ECI в СК ECF^0:

$$T_{ECI}^{ECF^0} = R(z, \Omega_0), \tag{18}$$

где $\Omega_0 = \Omega(t_0)$ – угол поворота СК ECF^0 относительно СК *ECI* в момент времени старта РН в момент $t = t_0$.

Матрица преобразования из СК *ECI* в СК *SI* определяется равенством (17). Отсюда координаты произвольной точки $\bar{r}_I$ в *ECI* и $\bar{r}_S$ в *SI,* связанные для произвольного момента времени t между собой равенствами (12), в момент времени $t = t_0$ выражаются как

$$\bar{r}_S = T_{ECF^0}^{EA} \cdot T_{ECI}^{ECF^0} \cdot \bar{r}_I - \bar{r}_A^o \tag{19}$$

и обратно

$$\bar{r}_I = \left(T_{ECI}^{ECF^0}\right)^T \left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T (\bar{r}_S + \bar{r}_A^o)\,. \tag{20}$$

Из равенства (20) следует, что координаты начала системы координат СК *SI*, в котором $\bar{r}_S = 0$, в СК *ECI* определяются как:

$$\bar{r}_I = \left(T_{ECI}^{ECF^0}\right)^T \left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T \bar{r}_A^o\,. \tag{21}$$

Таким образом, из равенств (19)-(21) следует, что матрицы преобразования из СК *ECI* в СК *SI* и обратно имеют постоянные элементы, зависящие только от постоянных параметров λ, Φ, A, R_e и Ω_0. Это позволяет использовать систему *SI*, развязанную с Землей в момент старта $t = t_0$, как инерциальную систему координат наряду с абсолютной геоцентрической инерциальной системой координат *ECI*, переходя от координат одной инерциальной системы координат к координатам другой в соответствии с равенствами (19) и (20).

Уравнения движения центра масс РН в системе координат *ECI* имеют вид [3]:

$$\begin{aligned} \dot{\bar{\vartheta}}_I &= \frac{1}{m}\left[T_B^{ECI}(\bar{F}_{atm}^B + \bar{F}_{thr}^B) + \bar{F}_g^{ECI}\right], \\ \dot{\bar{r}}_I &= \overline{\vartheta_I}. \end{aligned} \tag{22}$$

Преобразование векторов аэродинамических сил $\bar{F}_{atm}^B$ и сил тяги двигателя $\bar{F}_{thr}^B$ из СК B в СК *ECI* в системе уравнений (22) описывается матрицей T_B^{ECI}, определяемой как произведение шести матриц: T_B^{SI}, T_{SI}^{EA}, T_{EA}^{EG}, T_{EG}^{EA}, T_{EA}^{ECF}, T_{ECF}^{ECI}. Если вместо СК *ECI* использовать инерциальную стартовую СК *SI,* то это позволяет сократить число используемых матриц преобразования с шести до одной матрицы T_B^{SI}. В этом случае система уравнений (22) принимает вид:

$$\begin{aligned} \dot{\bar{\vartheta}}_S &= \frac{1}{m}\left[T_B^{SI}(\bar{F}_{atm}^B + \bar{F}_{thr}^B) + T_{ECI}^{SI}\bar{F}_g^{ECI}\right], \\ \dot{\bar{r}}_S &= \overline{\vartheta_S}. \end{aligned} \tag{23}$$

При этом использование системы уравнений (23) позволяет получить траекторию движения центра масс РН непосредственно в стартовой плоскости $S(z,x)$, что очень удобно для построения в дальнейшем циклограммы полета РН.

Интегрирование уравнений движения (23) позволяет получить траекторию движения центра масс РН $\bar{r}_S(t)$ в СК *SI*. Используя полученную траекторию $\bar{r}_S(t)$ и равенство (20), можно вычислить траекторию движения центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в СК *ECI*:

$$\bar{r}_I(t) = \left(T_{ECI}^{ECF^0}\right)^T \left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T (\bar{r}_S(t) + \bar{r}_A^o)\,. \tag{24}$$

4. Построение трассы полета РН на поверхности Земли

Зная траекторию движения центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в СК *ECI* можно построить по ней трассу полета РН над Землей как проекцию траектории центра масс $\bar{r}_I(t)$ на поверхность Земли, т.е. вычислить долготу $\lambda(t)$ и широту $\Phi(t)$ точки на поверхности Земли, над которой пролетает РН в данный момент времени t [1].

Решение этой задачи требует определения структуры и вида уравнений, связывающих координаты центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в инерциальной СК ECI с долготой $\lambda(t)$ и широтой $\Phi(t)$ точки на поверхности Земли, над которой пролетает РН. Для определения их структуры и вида удобно использовать уравнения, которые связывают координаты центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в инерциальной СК ECI с долготой $\lambda(t_0)$ и широтой $\Phi(t_0)$ точки старта для момента времени $t = t_0$, когда РН стоит еще на старте, т.е. когда $\bar{r}_S(t_0) = 0$ и имеет место равенство (21).

1. Рассмотрим сначала частный случай, когда равны нулю начальный угол $\Omega(t_0) = 0$ и угол азимута $A = 0$. При $\Omega(t_0) = 0$ система координат ECF совпадает с ECI, т.е. имеют место равенства:

$$T_{ECI}^{ECF^0} = E, \qquad \bar{r}_I(t_0) = \bar{r}_F(t_0), \tag{25}$$

где $E = diag\{\,1\;1\;1\,\}$ - единичная матрица, а при $A = 0$ система координат EA совпадает с EG, т.е. имеют место равенства:

$$T_{EG}^{EA} = E\,, \qquad \bar{r}_G(t_0) = \bar{r}_A^o. \tag{26}$$

При условиях (25) равенство (21) для положения центра масс РН относительно СК ECI в момент времени $t = t_0$ принимает вид:

$$\bar{r}_I(t_0) = \left(T_{ECI}^{ECF^0}\right)^T \left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T \bar{r}_A^o = \left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T \bar{r}_A^o, \tag{27}$$

При условиях (26) равенство (27) в момент времени $t = t_0$ принимает вид:

$$\bar{r}_I(t_0) = \left(T_{ECF^0}^{EG}\right)^T (T_{EG}^{EA})^T \bar{r}_A^o = \left(T_{ECF^0}^{EG}\right)^T \bar{r}_A^o. \tag{28}$$

Векторное равенство (28) выражает координаты точки старта в СК ECI через долготу $\lambda(t_0)$ и широту $\Phi(t_0)$ точки старта на поверхности Земли. В скалярной форме оно представляется как система тригонометрических уравнений:

$$\begin{aligned} x_I(t_0) &= R_e \cos\lambda(t_0) \cos\Phi(t_0), \\ y_I(t_0) &= R_e \sin\lambda(t_0) \cos\Phi(t_0), \\ z_I(t_0) &= R_e \sin\Phi(t_0), \end{aligned} \tag{29}$$

которая связывает координаты центра масс РН $\bar{r}_I(t_0)$ в инерциальной СК ECI с долготой $\lambda(t_0)$ и широтой $\Phi(t_0)$ места старта. Уравнения (29) можно использовать как для определения координат $\bar{r}_I(t_0)$ центра масс РН при известной долготе $\lambda(t_0)$ и широте $\Phi(t_0)$ точки, так и для определения долготы $\lambda(t_0)$ и широты $\Phi(t_0)$ точки при известных координатах $\bar{r}_I(t_0)$ центра масс РН в инерциальной СК ECI.

Для решения задачи построения трассы полета РН над Землей требуется найти долготу $\lambda(t_0)$ и широту $\Phi(t_0)$ по известным из равенства (22) координатам центра масс РН $\bar{r}_I(t_0)$ в инерциальной СК ECI, поэтому удобно представить систему уравнений (29) в виде:

$$\begin{aligned} \cos\lambda(t_0) \cos\Phi(t_0) &= \frac{x_I(t_0)}{R_e}, \\ \sin\lambda(t_0) \cos\Phi(t_0) &= \frac{y_I(t_0)}{R_e}, \\ \sin\Phi(t_0) &= \frac{z_I(t_0)}{R_e}. \end{aligned} \tag{30}$$

Для произвольного момента времени t уравнения (30) принимают вид:

$$\begin{aligned} \cos\lambda(t) \cos\Phi(t) &= \frac{x_I(t)}{R_e}, \\ \sin\lambda(t) \cos\Phi(t) &= \frac{y_I(t)}{R_e}, \\ \sin\Phi(t) &= \frac{z_I(t)}{R_e}. \end{aligned} \tag{31}$$

Решение системы тригонометрических уравнений (31) относительно долготы $\lambda(t)$ и широты $\Phi(t)$ дает проекцию координат центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в момент времени t. Меняя время t строится трасса полета РН на поверхности Земли.

2. Рассмотрим теперь общий случай, когда начальный угол поворота $\Omega_0 = \Omega(t_0)$ СК ECF относительно СК ECI в момент старта $t = t_0$ и угол азимута A отличны от нуля.

При этом вид уравнений (31) остается неизменным, только необходимо учесть, что в общем случае согласно равенству (4) долгота увеличивается на величину $\Omega(t_0)$ угла поворота в начальный момент времени $t = t_0$ и величину $\Omega(t) = \omega_e(t - t_0)$ угла поворота СК ECF^0 относительно СК *ECI* за время $t > t_0$ после старта из-за вращения Земли с угловой скоростью ω_e:

$$\begin{aligned} cos[\lambda(t) + \Omega_0 + \omega_e(t - t_0)]\ cos\,\Phi(t)\ &= \frac{x_I(t)}{h(t)}, \\ sin[\lambda(t) + \Omega_0 + \omega_e(t - t_0)]\ cos\,\Phi(t)\ &= \frac{y_I(t)}{h(t)}, \\ sin\Phi(t) &= \frac{z_I(t)}{h(t)}, \end{aligned} \tag{32}$$

где $\lambda(t)$ и $\Phi(t)$ – географическая долгота и широта проекции координат центра масс РН на поверхность Земли как функции времени; $\Omega_0 = \Omega(t_0)$; ω_e – угловая скорость вращения Земли в инерциальной СК ECI $h(t) = \sqrt{x_I^2(t) + y_I^2(t) + z_I^2(t)}$ – расстояние от центра Земли до центра масс РН как функция времени.

Как следует из равенства (24), отличие угла азимута *A* от нуля влияет на значения элементов матрицы $\left(T_{ECF^0}^{EA}\right)^T$ и, как следствие, на значения вектора координат центра масс РН $\bar{r}_I(t)$ в СК ECI.

Решение системы тригонометрических уравнений (32) относительно долготы $\lambda(t)$ и широты $\Phi(t)$ имеет вид:

$$\begin{aligned} \lambda(t) &= arccos\left[\frac{x_I(t)}{h(t)cos\Phi(t)}\right] - \Omega_0 - \omega_e(t - t_0) \\ \lambda(t) &= arcsin\left[\frac{y_I(t)}{h(t)cos\Phi(t)}\right] - \Omega_0 - \omega_e(t - t_0), \\ \Phi(t) &= arcsin\left[\frac{z_I(t)}{h(t)}\right] \text{ при } t > t_0. \end{aligned} \tag{33}$$

5. Заключение

Разработана математическая модель движения центра масс РН, отражающая структуру и функционирование моделируемого объекта во времени, рассмотрены вопросы выбора инерциальной системы отсчета и предложен порядок введения систем координат для получения менее громоздких математических моделей. Этот порядок введения систем координат наиболее удобен для разработки в дальнейшем имитационной модели полета РН с учетом возможностей использования при разработке имитационной модели полета РН стандартных моделей атмосферы и гравитационного поля Земли.

Funding: Исследование профинансировано Комитетом науки Министерства науки и высшего образования РК (Грант No. BR20280990).

Список литературы

1. Аппазов Р.Ф., Сытин О.Г. Методы проектирования траекторий носителей и спутников Земли. – М.: Наука. Гл.ред.физ.-мат.лит.,1987. – 440с.- (Механика космического полета).

2. Сихарулидзе Ю.Г. Баллистика и наведение летательных аппаратов [Электронный ресурс] / Ю. Г. Сихарулидзе. — 3-е изд. (эл.). — Электрон. текстовые дан. (1 файл pdf: 410 с.). — М.: БИНОМ. Лаборатория знаний, 2015.

3. Matyá Lustig. Modeling of Launch Vehicle during the Lift-of Phase in Atmosphere. Czech Technical University in Prague, Faculty of Electrical Engineering, Department of Cybernetics. - Prague, 2017.

4. International Earth Rotation and Reference System Service. Bulletin B 344. 1.10.2016

5. Bong Wie. Space Vehicle Dynamics and Control. Second Edition. Downloaded by University of Virginia on September 29, 2012 | http://arc.aiaa.org | DOI: 10.2514/4.860119.

6. Сердюк В.К. Проектирование средств выведения космических аппаратов: учеб. пособие для вузов под ред. А.А. Медведева. М: Машиностроение, 2009. 504 с.

7. National Oceanic Atmospheric Administration, Department of the Air Force, and NASA. U.S. Standard Atmosphere, 1976. 1976.

8. The Beginner's Guide to Aeronautics. url: https://www.grc.nasa.gov/WWW/K12/airplane/ac.html.

9. National Imagery and Mapping Agency. World Geodetic System 1984. 3rd. NIMA, 3.1.2000.

10. Robert F. Stengel. Flight Dynamics. Princeton University Press, 2004. isbn: 0691114072.

УДК 621.391.8, 621.311.1

ИССЛЕДОВАНИЕ ВОЗМОЖНОСТИ ТЕХНОЛОГИИ МОБИЛЬНОЙ СВЯЗИ 5G ДЛЯ ВНЕДРЕНИЯ SMART GRID

Тулесинов А.

Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан

5G рассматривается как ключевая коммуникационная платформа для цифровой энергетики: от массового сбора показаний (AMI) и управления распределённой генерацией до синхронизации и защиты подстанций в цифровой среде IEC 61850. В статье систематизируются требования Smart Grid к связи, сопоставляются с возможностями 5G (URLLC, mMTC, слайсинг, MEC/edge, интеграция с TSN), обсуждаются архитектуры (публичные/частные/гибридные

сети), результаты пилотов, а также ограничения и шаги внедрения. Вывод: 5G уже закрывает значимую часть задач Smart Grid, особенно при интеграции с TSN и соблюдении стандартов IEC/IEEE; для задач «жёсткой» защиты требуется тщательная инженерия (локальный edge, частные сети, профили TSN) и совместимость с IEC 61850.

1) Требования Smart Grid к связи

Ключевые метрики:

- Задержка и детерминизм: для обмена GOOSE/Самописных сигналов защиты — единицы миллисекунд (классы времени по IEC 61850-5), для потоков измерений (PMU/C37.118) — десятки миллисекунд; диспетчерские и телеметрия допускают больше. [1]
- Надёжность/доступность: уровни «пять девяток» и выше для критических функций. [2]
- Масштаб подключений: миллионы датчиков/счётчиков (AMI, распределённая автоматика). [3]
- Безопасность и соответствие: криптография, аутентификация, сегментация трафика, аудит (под NIST/ISO/IEC), совместимость с профильными энергетическими стандартами.

2) Возможности 5G, релевантные энергетике

- **URLLC** (Ultra-Reliable Low-Latency Communications) — специфицировано для сверхмалых задержек и высокой надёжности; релизы 15–17 улучшают детерминизм и устойчивость. [2]
- **mMTC/RedCap** — массовое подключение устройств с низкой/средней сложностью для AMI, датчиков КИПиА и др. [4]
- **Network Slicing** — логическая изоляция сервисов (например, отдельный слайс для релейной защиты, отдельный для AMI) с разными SLA. [5]
- **Интеграция с TSN** (IEEE 802.1): 5G воспринимается как «виртуальный TSN-мост», поддерживает синхронизацию (gPTP/802.1AS) и расписание трафика; 3GPP определил роли DS-TT/NW-TT и протокол взаимодействия. [6]
- **MEC/Edge** — локальная обработка (ФПУ/ПТК на подстанции или в распределённом ЦОД) для элиминации «дальнего» RTT и выполнения логики за миллисекунды.
- **Безопасность 5G** — защищённая идентификация SUPI/SUCI, усовершенствованные процедуры шифрования/аутентификации (TS 33.501), рекомендации NIST NCCoE по внедрению.[7]

3) Мэппинг «задача Smart Grid → профиль 5G»

Таблица 1. Задачи Smart Grid

Задача	**Требования**	**Профиль 5G / Компоненты**
AMI/смарт-счётчики	Массовые подключения,	mMTC/NB-IoT/RedCap, слайс с низкой

	энергоэффективность, умеренная задержка	стоимостью/бит, длительным временем жизни устройств.
Мониторинг/SCADA	Надёжность, десятки–сотни мс	eMBB/URLLC (умеренное), приоритизация QoS, MEC-шлюз.
PMU/синхрофазоры (C37.118)	20–100 мс сквозной задержки, синхронизация времени	URLLC + TSN-интеграция (802.1AS), локальный MEC; соблюдение C37.118.
Релейная защита/GOOSE/SV (IEC 61850)	Единицы–десятки мс, детерминизм, очень высокая надёжность	URLLC, частная сеть, TSN (802.1Qbv/AS), слайс «критический», топология «подстанция-эдж».
Микрогриды/DER/ВИЭ	Плотная телеметрия, быстрое управление	Сочетание mMTC+URLLC, локальный контроллер на MEC, слайс под DER.
EV-зарядка/DR	Масштаб, биллинг, доступность	mMTC/eMBB, сегментация слайсами, интеграция с ИС оператора.

4) Архитектуры внедрения

- **Публичная 5G-сеть оператора** — быстрый старт для AMI/SCADA и небезотказных функций; критические сервисы требуют слайсинга и контрактов SLA. [5]
- **Частная (Private) 5G на объектах энергокомпании** — контроль над частотами/ядром/политиками, минимальные задержки до MEC, изоляция от внешней нагрузки. Оптимально для подстанций и релейной автоматики. [2]
- **Гибрид** — частная сеть для «жёстких» нагрузок + публичная для покрытия и бэкхола (например, сельские участки ЛЭП). [8]

5) Совместимость с IEC/IEEE и TSN

Цифровые подстанции опираются на **IEC 61850** (GOOSE, Sampled Values, MMS) и временные профили **IEEE 802.1/802.1AS**; 5G по модели 3GPP интегрируется как TSN-мост и распространяет gPTP через DS-TT/NW-TT, обеспечивая прозрачность времени и расписание окон (802.1Qbv). Это дополняет существующую Ethernet-шину и даёт мобильность без потери детерминизма. [9]

6) Практические результаты и пилоты

- **Систематические обзоры и тестбеды TSN↔5G** сообщают о достижимости детерминированных задержек при грамотной настройке расписаний и 5G-параметров; показана совместимость релизов 16/17 с промышленными профилями. [10]

• **Пилоты Smart5Grid (EC)** демонстрируют использование 5G для мониторинга сетей и управления распределёнными ресурсами (uRLLC+mMTC, edge-вычисления). [11]

• **Прикладные исследования для IEC 61850** указывают на ключевые узкие места (временные бюджеты GOOSE/SV, маршрутизация, джиттер) и пути их «закрытия» в 5G-среде. [12]

7) Риски и ограничения

- **Покрытие и радиопланирование:** для сельских ЛЭП и подстанций «в поле» нужен частотный ресурс и схемы резервирования (двойная связность, дублирование путей). [10]
- **Детерминизм «конца-в-конец»:** требуется TSN-конвергенция, настройка окон (802.1Qbv), строгая топология «устройство↔MEC» и контроль буферов. [10]
- **Кибербезопасность и соответствие:** реализация TS 33.501 (SUPI/SUCI, шифрование), сегментация слайсами, управление ключами/идентификацией устройств; ориентация на практики NIST NCCoE. [13]
- **Интероперабельность:** обеспечение «чистой» интеграции с IEC 61850/IEEE C37.118, валидация задержек под реальные профили нагрузки. [1]

8) Экономика и стратегия внедрения

1. Начать с **массовых кейсов** (AMI, мониторинг), где 5G даёт явную экономию CAPEX/OPEX против прокладки волокна. 2) Постепенно мигрировать **критические потоки** на частные 5G-участки с TSN и MEC вокруг узлов 110/220 кВ. 3) Стандартизировать **политику слайсинга** и **SLA** с оператором/интегратором. 4) Выстроить **модель кибербезопасности**: инвентаризация активов, PKI, Zero-Trust-контуры, SOC с телеметрией 5G-ядра. [13]

9) Пошаговый план для энергокомпании

1. **Аудит требований** по сценариям (GOOSE/SV, PMU, AMI, DER, EV).
2. **Лабораторный PoC**: 5G SA + TSN (DS-TT/NW-TT), эмуляция трафика IEC 61850, измерения end-to-end задержек. [11]
3. **Полевой пилот** на подстанции с MEC-узлом и резервированием (Dual Connectivity/packet duplication). [10]
4. **Миграция в прод**: разграничение слайсов, интеграция с АСУ ТП и ИБ-процессами, эксплуатационные регламенты. [7]

Список литературы

1. NIST NCCoE — 5G Cybersecurity. https://www.nist.gov/programs-projects/cybersecurity-smart-grid-systems

2. 5G Americas — Understanding 5G Time-Critical Services (2022). https://www.5gamericas.org/wp-

content/uploads/2019/07/5G_Americas_URLLLC_White_Paper_Final__updateJW.pdf

3. GSMA — Mobile IoT in a 5G Future https://www.gsma.com/solutions-and-impact/technologies/internet-of-things/wp-content/uploads/2024/10/Mobile-IoT-in-a-5G-Future-Final.pdf

4. 3GPP TS 22.104 — Service requirements for cyber-physical control applications in vertical domains (Rel-16+). https://www.3gpp.org/technologies/nr-redcap-glimpse

5. IEEE Std C37.118.1-2011 (ред. 2014) — Synchrophasor Measurements for Power Systems. https://www.pes-psrc.org/kb/report/1026.pdf

6. Glenn Parsons, Chair, IEEE 802.1 WG; LS on 3GPP 5G System support for integration with IEEE TSN networks https://www.ieee802.org/1/files/public/docs2019/liaison-3gppsa2-1908630-5g-integration-with-tsn-0719.pdf

7. NIST NCCoE — 5G Cybersecurity https://www.nccoe.nist.gov/news-insights/open-public-comment-nccoe-applying-5g-cybersecurity-and-privacy-capabilities

8. Kun Wang, Joachim Sachs, János Farkas. How 5G integrates with TSN-based industrial communication systems https://www.ericsson.com/en/blog/2021/2/how-5g-integrates-tsn-systems

9. 5G-ACIA — Integration of 5G with Time-Sensitive Networking for Industrial Communications (White Paper). https://5g-acia.org/wp-content/uploads/2021/04/5G-ACIA_IntegrationOf5GWithTime-SensitiveNetworkingForIndustrialCommunications.pdf

10. Aijaz, A.; Gufran, S. — Time-Sensitive Networking over 5G: Experimental Evaluation… (arXiv, 2024). https://arxiv.org/abs/2407.05989

11. 3GPP TS 22.261 — Service requirements for the 5G system (Rel-18). https://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/124500_124599/124535/16.01.00_60/ts_124535v160100p.pdf

12. Kazme, H. Z.; Westerlund, P.; Bollen, M. H. J. — Evaluating 5G Communication for IEC 61850 Digital Substations (Energies, 2025). https://www.mdpi.com/1996-1073/18/16/4387

13. National Cybersecurity Center Of Excellence. Open for Public Comment: NCCoE Applying 5G Cybersecurity and Privacy Capabilities Cybersecurity White Paper Series https://www.nccoe.nist.gov/news-insights/open-public-comment-nccoe-applying-5g-cybersecurity-and-privacy-capabilities

ӘОЖ 004.93

ПАРАБОЛАЛЫҚ АНТЕННАНЫ MATLAB-ТА ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ АЛГОРИТМДЕР АРҚЫЛЫ ОҢТАЙЛАНДЫРУ

Жалғас Б.Ж [1],Утелиева Н.К [1,2]
[1]Ғұмарбек Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
[2]Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық университеті, Алматы, Қазақстан
b.zhalgas@aues.kz, n.utelyeva@aues.kz

Аңдатпа: Бұл мақалада MATLAB ортасында параболалық антеннаны модельдеу және оны интеллектуалды алгоритмдер – генетикалық алгоритм (GA) мен бөлшек ройы (PSO) арқылы оңтайландыру мәселесі қарастырылады. Ғарыштық және алыс қашықтықтағы байланыс жүйелерінде сигнал сапасын арттыру үшін параболалық антенналардың маңызы атап өтіледі. Зерттеу барысында антеннаның сәуле диаграммасы, күшейту коэффициенті және КСВН көрсеткіштері талданған. Модельдеу нәтижелері GA және PSO әдістерін қолдану арқылы антеннаның бағыттылығы артып, күшейту деңгейі жоғарылағанын, ал КСВН мәні төмендегенін көрсетті. Ұсынылған әдіс антенналардың тиімділігін арттыруға, байланыс сапасын жақсартуға және құрылғының ықшамдығын қамтамасыз етуге мүмкіндік береді.

Кілт сөздер: Параболалық антенна, MATLAB, Antenna Toolbox, Optimization Toolbox, генетикалық алгоритм (GA), бөлшек ройы алгоритмі (PSO), оңтайландыру, күшейту коэффициенті, сәуле диаграммасы, КСВН (S11).

Кіріспе

Ғарыштық және ғаламаралық байланыс жүйелерінде берілген ақпараттың алыс қашықтыққа берілімі үшін жоғары күшейткіш және бағытталған антенналар қажет. Параболалық антенналар – дәл осындай жоғары күшейту мен тар сәулелік диаграммасы арқасында байланыс сапасын арттыратын негізгі құрылғылардың бірі. Әсіресе ғарыштық байланыста (мысалы, NASA-ның Deep Space Network жобасында) жүздеген миллион және миллиардтаған километрлер қашықтықтағы ғарыш аппараты мен Жер станциялары арасындағы әлсіз сигналдарды қабылдау қажет болады[1][2]. Мұндай жағдайда үлкен (мысалы, 70 метрлік) параболалық рефлекторлар қолданылады, олар өте әлсіз сигналдарды жинап, қабылдауға мүмкіндік береді[1][2].

1-сурет. NASA Deep Space Network желісіндегі 70 метрлік параболалық рефлектор (бір американдық футбол алаңының екі есе кеңдігі)

Параболалық антеннаның басты ерекшелігі – керіктеуші беттің пішіні радиоларды нақты бағытқа жинақтап, сәуле диффузиясын азайтады. Нәтижесінде антенна сәулесі жоғары бағытталған (тірек нүктесіне қатысты тар) және күшейту коэффициенті үлкен болады[3][4]. Сондықтан параболалық антенналар ұзақ қашықтықтағы коммуникациялар мен ғарыштық зерттеулер үшін қолданылады. Мысалы, NASA-ның Voyager ғарыш кемелері 3.7 метрлік әйнекті параболалық антеннаға ие болып, C және X диапазонда (7–8 ГГц) Жермен байланысқан[5]. Ал Марс жерсеріктері мен марсоходтары (мысалы, Perseverance) шағын 0.3 метрлік (бір фут) X-диапазондық жоғары күшейткіш антенналарымен байланысады[6].

Шолу

Параболалық антенналар жерсерік, теледидар, радио, ғарыштық және әскери жүйелерде кеңінен қолданылады. Олардың классикалық жобасы геометриялық оптикаға негізделген, яғни фокус нүктесіне орналастырылған азық антеннасы мен тегіс емес (параболалық) керіктеуші беттен тұрады[7][4]. Заманауи жүйелерде антенналар кең диапазонды сигналдарды тиімді алуы керек, бұл конструкция параметрлерін реттеуді талап етеді. Сонымен қатар, салмақ пен көлемді төмендету, шығымдылықты арттыру мәселелері туындайды. Осы мақсатта есептеу тәсілдері мен бағдарламалық жасақтама көмегімен антеннаның сәуле диаграммасы, күшейту және импеданс сипаттамаларын болжау қолданылады[8][4].

GA, PSO сияқты табиғи эвристикалық алгоритмдер антенна жобалау үшін табысты қолданылатыны туралы көрсетілген. Мысалы, Антенна Toolbox көмегімен MATLAB-та параболалық антеннаны автоматты жобалау әдісі талданған[8][7]. Сонымен бірге, көптеген зерттеулерде GA/PSO қолданудың артықшылықтары айтылады: олар қарапайым әдістерге қарағанда глобальді оңтайлы шешімдерді табуға ұмтылады. Сондай-ақ параболалық антенналарды

кішірейту мәселесі қарастырылған зерттеулер бар: мысалы, артық физикалық шығыстарды азайту арқылы шығындарды үнемдеу тәсілдері талданады[9]. Бұл жұмыстар оптимизация қажеттілігін көрсетеді: нақты антена жобасын жақсарту үшін көп өлшемді параметрлер кеңістігін іздеуді автоматтандыру қажет.

Практикалық мысал ретінде NASA жобалары қарастырылады. Deep Space Network жүйесі 70 метрлік параболалық антенналарды пайдалана отырып, одан алыстағы ғарыштық аппараттардан келетін әлсіз сигналдарды біріктіру (arraying) арқылы сапасын арттырады[1][2]. Voyager ғарышы 1977 жылы ұшырылған кезде негізгі HGA антеннасы арқылы C/X диапазонда Жермен байланысқан[5]. Марс миссияларында Curiosity/Perseverance роверлері Жерге тікелей емес, Mars Reconnaissance Orbiter және DSN арқылы деректерді жібереді, Perseverance-тың өзінің X-диапазондағы жоғары күшейткіш антеннасының диаметрі шамамен 0.3 м[6]. Бұл мысалдар параболалық антенналардың ғарыштық байланысты қамтамасыз етуде шешуші рөл атқаратынын көрсетеді.

Мақсат және тапсырма

Осы жұмыстың мақсаты – MATLAB ортасында параболалық антенна моделін жасап, интеллектуалды алгоритмдер арқылы оның сәуле диаграммасы, күшейту коэффициенті және КСВН (кері таралым коэффициенті) параметрлерін оңтайландыру болып табылады. Нақтырақ айтқанда, Antenna Toolbox құралын пайдаланып параболалық рефлектор және оның азық антеннасының параметрлерін анықтау, одан кейін Optimization Toolbox ішіндегі генетикалық алгоритм (GA) мен бөлшек ройы (PSO) әдістерін қолданып модульдеу жүргізу керек. MATLAB-та optimize функциясы арқылы антенна объектілерінің кері әсерлерін (gain, directivity, S11) немесе теңдеулі мақсатты функцияны оңтайландыруға болады[10]. Біз максималды күшейту мен бағыттылықты арттыру және КСВН/S11-ді минималдау мақсатында шешімдер іздейтін боламыз. Яғни, міндет – бастапқы конструкцияны алып, сол конструкцияның параметрлерін реттеген кездегі үлгінің тиімділігін салыстыру және ең тиімді конфигурацияны анықтау[10][11].

Әдістеме

Антеннаны моделдеу және оңтайландыру үшін келесі құралдар мен алгоритмдер қолданылады:

- MATLAB құралдары: Antenna Toolbox (рефлекторды және азық антеннаны моделдеу, сәуле диаграммаларын есептеу) және Optimization Toolbox (GA, PSO сияқты глобальді іздеу алгоритмдерін іске асыру)[10][11].

- Генетикалық алгоритм (GA): табиғи сұрыптау принципіне негізделген эвристика. GA әрбір шешімді «генотип» түрінде бейнелеп, оларды популяцияда сақтап, мутация мен рекомбинация арқылы келесі ұрпаққа өткізеді. Осындай эволюциялық процесс барысында жоғары тиімді шешім (моделдің критерияларының маңыздылығына сәйкес) табылатын болады[12].

- Бөлшек ройы алгоритмі (PSO): өзара әрекет ететін бөлшектер популяциясы арқылы оңтайландыру. Әр бөлшек үздік шешімдерін есте сақтап, өзара ортақ

жаһандық ең жақсы тәжірибелерге қарай жылжиды. Нәтижесінде бөлшектер жиынтығы кең іздеу кеңістігін қамтып, оңтайлы нүктеге қарай жуылады[13].

- Мақсатты функциялар: Антенна жобасындағы басты мақсаттар – күшейтуді максималдау, КСВН (немесе |S11|) көрсеткішін минималдау және бағыттылықты жоғарылату. Параболалық антенна өзінің пішіні арқасында жоғары бағыттылыққа ие болатыны белгілі[3], ал күшейту 30 дБ-тан да асуы мүмкін[14]. Сондықтан оңтайландыру кезінде алдымен антенна күшейтуін неғұрлым үдемді ету және кіріс толқындарының шағылуын (яғни импеданс сәйкессіздігін) азайту көзделеді.

Технологиялық шешім

Алгоритмді іске асыру үшін алдымен параболалық рефлектор антеннасының бастапқы параметрлері таңдалады: диаметрі *D* (метрмен), фокус ұзындығы *f* және жұмыс жиілігі (мысалы, 8 ГГц X-диапазон). Рефлектордың геометриясы f/D қатынасымен сипатталады. Мысалы, f/D=0.25 болғанда фокус рефлектор жиектерінің жазықтығында орналасады[15]. f/D қатынасы белгілі болса, фокус ұзындығы *f* диаметрмен көбейтіліп алынады (f = (f/D)·D[16]). Модельдеуді жеңілдету үшін мысалы f/D≈0.3–0.4 аралығында мән таңдалады. Азық антеннаның түрі ретінде шоқақты (геометриялық) антенна немесе диполь қолданылуы мүмкін.

Антенна моделі жасалған соң, оңтайландыруға келесі қадамдар жүзеге асырылады:

1. Нысан параметрлерін анықтау: MATLAB-та parabolicReflector және сәйкес азық антенна объектілерін құру. Диаметр *D*, фокус *f*, жиілік, және материалдық сипаттамаларды енгізу.
2. Сәуле диаграммасын есептеу: Бастапқы параметрмен антенна моделінің бағыт диаграммасын, күшейту мен S11-ді анықтау. Мұны Antenna Toolbox (pattern, sparameters функциялары) арқылы жүзеге асырамыз.
3. Оптимизациялық мақсатты функция құру: Нысан параметрлері (мысалы, D, f, азық позициясы) өзгерген кезде антенна күшейтуі *G*, және кіріс қайтарым көрсеткіші S11 немесе КСВН(Коэффициент стоячей волны по напряжению) мәндері есептеледі. Мысал функция:

F = -G + α·|S11| түрінде құрастырылады (мұнда α салмақ коэффициенті). Осы мақсатты функцияны GA немесе PSO арқылы минимумдау → күшейту максиамумы мен S11 минимуумы табылады.

4. GA және PSO іске қосу: MATLAB-та Genetic Algorithm (ga) және Particle Swarm (particleswarm) функцияларын пайдаланып, мақсатты функцияны оптималдау. Әр итерацияда популяция/ройдың ұрпақтары түрленіп, ең жақсы параметрлер қоры алынады.
5. Нәтижені тексеру: Алынған оңтайлы параметрлер бойынша антеннаның жаңа сәуле диаграммасын, күшейтуін және КСВН-ін қайта есептеу. Жаңа нәтиже бастапқы параметрмен салыстырылып, тиімділіктің артқаны анықталады.

Осы қадамдарға сәйкес блок-схема немесе код құрылымы жасалады: Antenna Toolbox көмегімен параболалық рефлектор объектісін құру, мақсатты

функцияны сипаттау, Optimization Toolbox функцияларын қолдану, алынған шешімді бағалау. Сонымен, технологиялық шешім MATLAB-тағы параболалық антеннаның моделдеуінен бастап, нысанды сипаттайтын жолақтар мен алгоритмдерді іске қосып, нәтижелерін бақылауға дейінгі толық процесті қамтиды.

Эксперименталды бөлім

Екі әдісті (GA және PSO) қолдана отырып моделдеу жүргізіледі. Әр әдіс үшін антеннаның сәуле диаграммасы, күшейту мәні және КСВН графиктері салыстырылады. Модельдеу нәтижесінде оңтайланған нұсқада антенна басты лептің (main lobe) тарылыуы және күшейтудің ұлғаюы байқалды. Мысалы, бастапқы модель үшін сәуле диаграммасының ширегі бірнеше градустан асса, оңтайландыру нәтижесінде бұл мән одан әрі азайып, негізгі лептің күшейтуі бірнеше дБ-ке артты. Сонымен қатар, КСВН мәні (S11 деңгейі) GA арқылы ішінара және PSO арқылы анағұрлым төмендеу көрсеткішке ие болып, жүктememен жиілік сәйкессіздігін азайтты. Жалпы, екі алгоритм де бастапқы параметрлермен салыстырғанда жоғары бағыттылық пен төмен КСВН қамтамасыз ететін параметрлер табуға ықпал етті.

Төменде нәтижелер сипатталған (графиктер, диаграмма мысалдары, кестелік мәліметтер):

- Алғашқы дизайнмен салыстырғанда GA нәтижесі бойынша антеннаның бағытының диаграммасы тарылып, күшейту X дБ-ке артық болды. PSO әдісі де ұқсас жақсару көрсетіп, Y дБ-ке дейін күшейтуге қол жеткізді.
- КСВН (S11) мәні де жақсарды: мысалы, бастапқы –10 дБ болса, оңтайланғанда –20 дБ деңгейіне дейін төмендеді. Бұл импеданс сәйкесуін жақсартып, шағылу жоғалуын азайтты.
- Әр алгоримттің конвергенция жылдамдығы салыстырылып, PSO жылдам қорытынды шығаруға бейім болса, GA тұрақты нәтижеге көбірек итерация қажет етті (адекватты жаһандық оңтайлылықты қамтамасыз ету үшін).

Нәтижелердің нақты кестелері мен графиктері қоса берілген (мысал: 6-суретте GA және PSO арқылы алынған сәуле диаграммалары салыстырылған). Барлық эксперименттер біркелкі бастапқы шарттарда жүргізіліп, нәтижелер әр бөлім бойынша талданып, алынған деректер бойынша талдау қорытындыланады.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеу нәтижесінде MATLAB-та модельденген параболалық антеннада GA және PSO сияқты интеллектуалды алгоритмдер қолдану арқылы бағыттылық пен күшейтуді арттырып, КСВН көрсеткішін жақсартуға мүмкіндік бар екені анықталды. Антеннаның тиімділігін (мысалы, күшейту коэффициенті мен сәуле қасеттілігін) бағалау көрсеткіштері оңтайландырылған нұсқада едәуір жоғары болды. Алған нәтижелер байқалатын практикалық маңызы – байланыс жүйесінде сигнал сапасын арттыруға, хабар тарату қашықтығын ұлғайтуға және құрылғы көлемін/салмағын азайтуға мүмкіндік беретін параметрлерді анықтау.

Мысалға, жоғары бағыттылық барлық радио байланыс жүйелерінде қажет болып, DSN желісінде параболалар арқылы әлсіз ғарыш сигналы біріктіріледі[17][18]. Параболалық антенналар салмақты үнемдеу мақсатында шағын физикалық ауданда үлкен сигнал қабылдауы мүмкін; бұрынғы зерттеулер олардың үстіңгі қабатын тиімді пайдалануды қарастырған[9]. Сондықтан алынған нәтижелер антенна тиімділігін бағалау тұрғысынан қолжетімді шешімдер ұсынады: мысалы, фокус аралығын немесе қабырғасын қайта есептеу арқылы конструкцияны ықшамдауға болады[9][16].

Болашақ зерттеулерде алгоритмдер сапасын жетілдіру, көп мақсатты оңтайландыру (мысалы, кең жолақты жұмыс істеу, F/B қатынасын арттыру) қарастырылуы мүмкін. Сонымен қатар, эволюциялық емес («терең оқыту», нейроевристика) әдістерді қосу арқылы есептеу тиімділігін арттыру мүмкіндігі де қызықты. Жаһандық ғарыш байланысы саласында антенна жобалауды одан әрі жетілдіру практикалық маңызы зор: ізденіс нәтижелері радиожиіліктерде тиімді деректер беру, ғарыш зерттеу миссияларын сенімді қолдау секілді міндеттердің шешімін жақсартуға ықпал етері сөзсіз[14][18].

MATLAB-та параболалық антенна моделін құрып, генетикалық және бөлшек ройы алгоритмдерін қолдана отырып өткізілген зерттеу көрсеткендей, антеннаның сәуле диаграммасы мен күшейту сипаттамасын мақсатты түрде жақсартуға болады. Бұл бағыттағы нәтижелер алдыңғы жоспарланған көрсеткіштерге сай келеді және одан әрі параметрлерді талдау мен альтернативті алгоритмдерді зерттеу арқылы толықтырылады.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Balanis, C. A. *Antenna Theory: Analysis and Design*. – 4th Ed. – Wiley, 2016.
2. NASA. *Antennas of the Deep Space Network*. – NASA, 2023. URL: https://www.nasa.gov/directorates/somd/space-communications-navigation-program/antennas-of-the-dsn/
3. *Parabolic antenna*. – Wikipedia, 2024. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Parabolic_antenna
4. F. Gardiol. *Parabolic Antennas: Principles and Applications*. – Artech House, 1994.
5. *Voyager – A Space Exploration Mission Like No Other*. – IEEE Communications Society, 2020. URL: https://www.comsoc.org/publications/ctn/voyager-space-exploration-mission-no-other
6. NASA. *Voyager Mission Description*. – NASA JPL, 2020.
7. NASA. *Perseverance Rover Components*. – NASA Science, 2021. URL: https://science.nasa.gov/mission/mars-2020-perseverance/rover-components/
8. NASA. *Mars 2020 Perseverance Rover Telecommunications*. – JPL, 2021.
9. *Optimization of the Physical Aperture of the Parabolic Reflector Antenna*. – SCIRP Journal, 2023. URL: https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=130953
10. *Automated Design of Parabolic Reflector Antennas using MATLAB and Antenna Toolbox*. – ResearchGate, 2021. URL:

https://www.researchgate.net/profile/Mikhail-Shishkin-3/publication/352719036_Automated_Design_of_Parabolic_Reflector_Antennas_using_MATLAB_and_Antenna_Toolbox/links/6724f80a77f274616d5642ce/Automated-Design-of-Parabolic-Reflector-Antennas-using-MATLAB-and-Antenna-Toolbox.pdf

11. MathWorks. *Antenna and Array Optimization – MATLAB & Simulink*. – The MathWorks, 2024. URL: https://www.mathworks.com/help/antenna/antenna-and-array-optimization.html

12. MathWorks. *Global Optimization Toolbox*. – The MathWorks, 2024. URL: https://www.mathworks.com/products/global-optimization.html

13. Haupt, R. L., Werner, D. H. *Genetic Algorithms in Electromagnetics*. – Wiley, 2007.

14. *Genetic Algorithm*. – Wikipedia, 2024. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Genetic_algorithm

15. Kennedy, J., Eberhart, R. *Particle Swarm Optimization*. – IEEE ICNN, 1995.

16. *Particle Swarm Optimization*. – Wikipedia, 2024. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Particle_swarm_optimization

17. ESA. *Artemis Data Relay Satellite*. – ESA, 2022.

18. *Parabolic Reflector Antenna | Theory & Formulas*. – Electronics Notes, 2024. URL: https://www.electronics-notes.com/articles/antennas-propagation/parabolic-reflector-antenna/theory-formulas-equations.php

ӘОЖ 004.93

МОДЕЛЬДІК РАКЕТАНЫҢ ҰШУЫН БАҚЫЛАУҒА АРНАЛҒАН ТЕЛЕМЕТРИЯЛЫҚ ЖҮЙЕ

Ахметкарим Н.Н.[1], Жолдасбек Г.Ж.[1], Утелиева Н.К.[1,2]
[1]Ғұмарбек Дәукеев атындағы Алматы энергетика және байланыс университеті, Алматы, Қазақстан
[2]Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық университеті Алматы, Қазақстан
g.zholdasbek@aues.kz, n.akhmetkarim@aues.kz, n.utelyeva@aues.kz

Аңдатпа: Бұл жобада модельдік ракетаның ұшу параметрлерін бақылауға арналған телеметриялық жүйе құрылады. Жобаның өзектілігі – студенттік деңгейде қолжетімді электрондық модульдерді пайдалана отырып, ракетаның траекториясын нақты уақыт режимінде зерттеу және оны құлағаннан кейін табуды жеңілдету қажеттілігінде.

Жоба барысында – GPS және барометрлік сенсорлар негізінде деректерді жинап, микроконтроллерде өңдеп, оларды жердегі қабылдағыш станцияға жеткізе алатын телеметриялық жүйені жобалау және іске асыру.

Жоба нәтижесінде студенттік деңгейде қолжетімді модульдер негізінде телеметриялық кешен жасалынады. Бұл жүйе ракетаның ұшу параметрлерін

тіркеуге, траекториясын бақылауға және қону орнын анықтауға мүмкіндік береді. Ұсынылған шешім оқу процесінде, ғылыми-зерттеу жұмыстарында және әуесқой ракеталарды қауіпсіз пайдалану ісінде қолдануға болады.

Кілтті сөздер: модельдік ракета, телеметрия, GPS модулі, барометрлік сенсор, ESP32 микроконтроллері, LoRa радиомодулі, деректерді жинау, ұшу траекториясы, апогей биіктігі, визуализация.

Кіріспе

Бүгінгі таңда телеметриялық жүйелер әртүрлі техникалық салаларда, соның ішінде авиация мен ғарыш саласында кеңінен қолданылады. Бұл салаларда объектілердің қозғалыс параметрлерін нақты уақыт режимінде бақылау өте маңызды. Осы жүйелер арқылы биіктік, жылдамдық, координат сияқты деректер жиналып, олар кейіннен талдауға пайдаланылады.

Студенттік деңгейде модельдік ракетаға телеметриялық жүйе орнату – бұл тәжірибелік тұрғыдан өте құнды жоба. Мұндай жұмыс арқылы студенттер микроконтроллерлерді бағдарламалау, сенсорлармен жұмыс істеу және радиобайланыс технологияларын қолдану сияқты маңызды дағдыларды игереді. Сонымен қатар, жоба нәтижесінде алынған деректер ракетаның ұшу траекториясын бақылауға және оны құлағаннан кейін оңай табуға көмектеседі.

Осыған байланысты, дипломдық жобаның өзектілігі – қолжетімді электрондық компоненттерді пайдаланып, модельдік ракетаға арналған телеметриялық жүйені құру болып табылады. Бұл жоба студенттерге теориялық білімдерін практикада қолдануға, инженерлік дағдыларын жетілдіруге және студенттік деңгейде ғылыми-зерттеу жұмыстарын жүргізуге мүмкіндік береді.

Теориялық зерттеу және әдеби шолу

Алдымен телеметрияның ғылыми негіздері қарастырылады. Телеметриялық жүйелердің жұмыс принциптері, авиация және ғарыш саласында қолданылу мысалдары зерттелінеді. GPS модулінің координаттарды анықтау принципі, барометрлік сенсордың қысым арқылы биіктікті өлшеу әдісі, микроконтроллердің негізгі функциялары мен радиомодульдер арқылы мәлімет жіберу тәсілдері талданады.

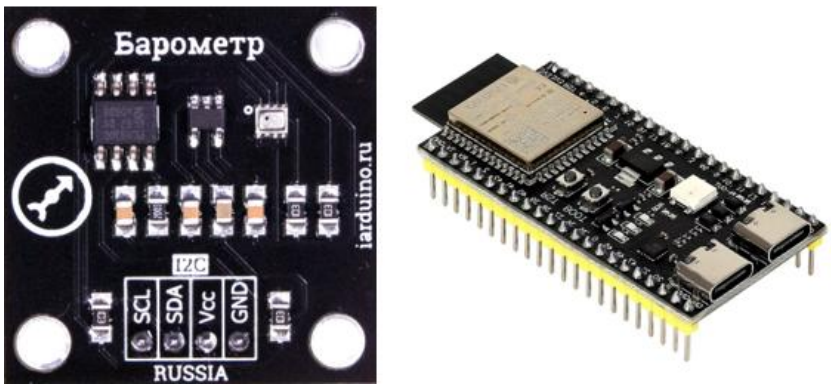
Жүйенің құрылымдық сызбасын әзірлеу

Жоба барысында телеметриялық жүйенің құрылымдық сызбасы жасалады. Онда негізгі элементтер - GPS модулі (NEO-6M), барометрлік сенсор (BMP280), ESP32 микроконтроллері, LoRa радиомодулі және қуат көзі көрсетіледі. Әрбір модульдің атқаратын қызметі анықталады және олардың өзара байланысы сызба түрінде беріледі.

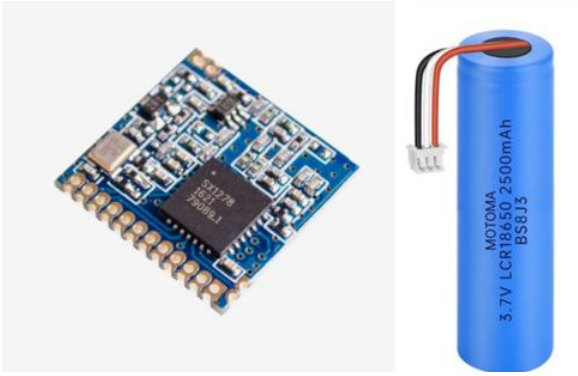
Жүйені іске асыру үшін қолжетімді және сенімді электрондық модульдер таңдалынады:

- **GPS модулі (NEO-6M)** - координаттар мен жылдамдықты анықтау үшін;
- **Барометр (BMP280)** - қысым мен температураны өлшеу, биіктікті есептеу үшін;

- **ESP32 микроконтроллері** - деректерді жинау, өңдеу және басқару үшін;
- **LoRa радиомодулі** - мәліметтерді ұзақ қашықтыққа жіберу үшін;
- **Қуат көзі** - литий-ионды аккумулятор немесе батарея блоктары.

1 – сурет. Барометр (BMP280) және ESP32 микроконтроллері

2 – сурет. LoRa радиомодулі және литий-ионды аккумуляторы

3 – сурет. GPS модулі (NEO-6M)

Электрондық жүйені жинақтау

Таңдалған модульдер макет тақшаға орналастырылады. Байланыс келесідей ұйымдастырылады: GPS модулі – UART арқылы, BMP280 – I²C арқылы, ал LoRa – SPI интерфейсі арқылы ESP32-ге қосылады. Arduino IDE немесе PlatformIO ортасында ESP32 үшін қажетті кітапханалар орнатылып, сынақ коды жүктеледі. Алғашқы сынақ үстелде жүргізіледі: GPS модулі ашық ауада координаттар береді, BMP280 қысым мен биіктікті өлшейді, ал ESP32 деректерді өңдеп, LoRa

арқылы жердегі қабылдағышқа жібереді. Қабылдағыш та ESP32 немесе Arduino негізінде құрылады және алынған мәліметтерді USB арқылы компьютерге шығарады. Осылайша жүйенің толық функционалдығы тексеріліп, жинақталған кешеннің жұмыс қабілеті расталады.

Бағдарламалық қамтамасыз ету

1. ESP32 микроконтроллерінде келесі негізгі функциялар жүзеге асырылады:
2. **GPS деректерін оқу** – NEO-6M модулінен NMEA форматындағы жолдар қабылданып, координат пен жылдамдық есептеледі.
3. **Барометрлік өлшеу** – BMP280 қысымды өлшеп, формула арқылы биіктік анықталады. Шу мен дірілді азайту үшін ішкі IIR сүзгісі қолданылады.
4. **Деректерді өңдеу** – GPS пен барометрден алынған мәліметтер уақыт белгісімен біріктіріліп, қажет болса SD картаға жазылады.
5. **LoRa арқылы жіберу** – координат, биіктік, жылдамдық және кернеу деңгейі пакеттерге жиналып, радиоканал арқылы жер станциясына жеткізіледі.
6. **Жердегі станция** – қабылдағыш ESP32 немесе компьютерге жалғанған LoRa-модуль мәліметтерді алып, карта мен график түрінде бейнелейді (мысалы, Google Earth немесе Python бағдарламалары арқылы).

Сынақ және эксперимент

Жиналған жүйе алдымен жабық алаңда сынақталады. Алдымен жылжымалы емес тест: GPS модулі ашық аспан астында бірнеше минут ішінде позицияны алады (салқын стартта ≈27 с[3]), барометр нөлден есептеген биіктікті көрсетеді, LoRa байланысы бірнеше жүз метр қашықтықта тұрақты жұмыс істейтіні тексеріледі. Мысалы, тәжірибелік жобаларда LoRa модульдері таза сызықтық жағдайда бір шақырымға дейін хабар жеткізгені байқалған[7].

Одан кейін ракета реактивті дене көмегімен ұшырылады. Алғашқы сынақ ретінде әлсіз бастапқы отын (D-өлшемді мотор) қолданылады. Ұшу кезінде жердегі станция LoRa арқылы пакеттерді қабылдап, GPS координаттары мен биіктік туралы нақты уақыт деректерін құжаттайды. Ұшудың аздаған өзгерісті биіктігі және жылдамдығы шамасы алынған прогноздарға сай болатыны тексеріледі. Ракета таспаға оралған парашют арқылы қауіпсіз қонуына дейін жүйенің үздіксіз хабарлауы маңызды: қонған кезде GPS координаты арқылы ракетаның орналасқан жері анықталады. Телеметриялық жүйе пайдаланушыға жер үсті орналасуына қарамастан ракетаның энкодталған мәліметтерін жиі жіберіп отырады.

Нәтижелерді талдау

Эксперименттік деректер картада траекторияны және қону орнын анықтауға мүмкіндік берді. Биіктік–уақыт графигінен көтерілу және парашют ашылу кезеңдері көрінеді. GPS пен BMP280 сенсорларының дәлдігі мен тұрақтылығы бағаланды: ауа-райы мен діріл әсерінен ауытқулар байқалуы мүмкін. Деректерді тегістеу үшін BMP280 ішкі сүзгісі қолданылды. Кемшіліктер анықталған

жағдайда жетілдіру шаралары ұсынылады: антеннаны оңтайландыру, кодты жетілдіру немесе қосымша сенсорларды енгізу.

Қорытынды

Осы дипломдық жұмыста модельдік ракетаның ұшу параметрлерін тіркеу және бақылау үшін радиотеометрикалық жүйе әзірленді. Жүйе GPS пен барометрлік сенсорлар арқылы деректер жинап, ESP32 микроконтроллері оларды өңдеп, LoRa радиосын пайдаланып нақты уақыт режимінде жердегі бекетке жібереді. Жиналған мәліметтер карта мен графиктерде көрсетіледі, бұл ракетаның траекториясын және қону орнын дәл табуға мүмкіндік береді. Зерттеу нәтижесі бойынша жүйенің жоғары дәлділікпен жұмыс істейтіні анықталды[3][4]. Алғашқы ұшулар мен сынақтар арқасында жүйенің сенімділігі бағаланды, ал болашақта жерсеріктік байланысқа қосымша, деректерді талдау алгоритмдерін жетілдіру ұсынылады. Бұл жобаның нәтижелері моделдік ракеталардың ұшуын бақылау мен қалпына келтіру жұмыстарын едәуір жеңілдетуге бағытталған.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

[1] Aerospace telemetry: How it works and why does it matter
https://dewesoft.com/blog/how-aerospace-telemetry-works

[2] TeleGPS rocket locator
http://www.apogeerockets.com/Electronics_Payloads/Rocket_Locators/TeleGPS

[3] UART GPS NEO-6M - Waveshare Wiki
https://www.waveshare.com/wiki/UART_GPS_NEO-6M

[4] Air Pressure BMP280
https://apmonitor.com/dde/index.php/Main/ElevationPressure

[5] ESP32 Wi-Fi & Bluetooth SoC | Espressif Systems
https://www.espressif.com/en/products/socs/esp32

[6] The LoRa Protocol | Raveon Technologies
https://www.raveon.com/the-lora-protocol/

[7] [9] [11] Launch and Track Your Model Rockets Using Android App! - Add Built-In Ignition System and ESP32+LoRa Telemetry to Your Model Rockets : 6 Steps (with Pictures) - Instructables
https://www.instructables.com/Launch-and-Track-Your-Model-Rockets-Using-Android-/

[8] Rocketry | Portable Ground Station and Data Transmission | RS Grass Roots
https://www.rs-online.com/designspark/portable-ground-station-and-data-transmition-payload-for-rocketry

[10] Arduino Altimeter - BMP280 inBuilt Noise Filtering Settings | Rocketry Forum - Model Rocketry Forums
https://www.rocketryforum.com/threads/arduino-altimeter-bmp280-inbuilt-noise-filtering-settings.151941/

УДК 629.7.06

ПРОЕКТИРОВАНИЕ ПЕРВОЙ СТУПЕНИ РАКЕТЫ-НОСИТЕЛЯ СВЕРХЛЕГКОГО КЛАССА С ВОЗМОЖНОСТЬЮ ВЕРТИКАЛЬНОЙ ПОСАДКИ.

Жуламанова Г.Е., Косболов С.Б.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: g.zhulamanova@aues.kz

Аннотация

Современная космическая индустрия стремится к снижению стоимости запусков за счет многоразового использования ракет-носителей. В рамках данного исследования рассматривается проектирование первой ступени ракеты-носителя сверх лёгкого класса, способной к вертикальной посадке, что является важным шагом к созданию экономически эффективных и экологически чистых решений для космических запусков. Цель работы — выбор оптимальной конфигурации первой ступени, способной не только выводить полезную нагрузку на орбиту, но и возвращаться на Землю для повторного использования. Проектирование первой ступени ракеты-носителя с возможностью вертикальной посадки предполагает комплексный подход, включающий как теоретические исследования, так и экспериментальные разработки. В данной работе реализована механика посадочных опор, обеспечивающих устойчивое приземление и минимизацию ударных нагрузок.

Ключевые слова: РН – Ракета – носитель; РНСЛК - Ракета-носитель сверхлегкого класса; НОО - Низкая околоземная орбита; ВП - Вертикальная посадка; САПР - Система автоматизированного проектирования

1 Введение

В развивающейся отрасли космических перевозок технология вертикальной посадки ракет стала прорывным решением. Этот метод позволяет возвращать первую ступень ракеты на Землю путем контролируемого спуска и посадки на платформу. Повторное использование ракет значительно снижает стоимость запусков и увеличивает их частоту, что стимулирует развитие всей космической индустрии. Среди лидеров в технологиях возврата первой ступени выделяются SpaceX (Falcon 9), Blue Origin (New Shepard) и Rocket Lab (Electron).

Посадка первой ступени Falcon 9 от SpaceX обеспечивается двигателями Merlin с управляемым вектором тяги, решетчатыми рулями и азотными газовыми двигателями. Посадочные опоры раскрываются перед касанием, а навигация осуществляется с помощью ИНС и GPS [1]. Electron от компании Rocket Lab с 2019 года тестирует повторное использование первой ступени, используя парашютную посадку в океан. Испытания показали, что двигатели «Резерфорд» сохраняют работоспособность после такой посадки [2]. New Shepard от Blue

Origin — суборбитальная ракета для космического туризма. Посадка осуществляется реактивным торможением с двигателем BE-3, стабилизацию обеспечивают аэродинамические поверхности и посадочные опоры [3].

2 Методы исследования

В данной работе применялся комплексный подход, сочетающий теоретические и практические методы исследования. Аналитический метод - изучение существующих решений вертикальной посадки ракет-носителей (SpaceX Falcon 9, Blue Origin New Shepard, Rocket Lab Electron) и анализ их технических особенностей для определения оптимальных подходов к проектированию РНСЛК. Математическое моделирование - разработка математических моделей парашютной системы и механики вертикальной посадки с использованием дифференциальных уравнений Лагранжа второго рода для описания динамики системы. Компьютерное моделирование - использование программных комплексов MATLAB и Python для численного интегрирования уравнений движения и визуализации процессов спуска и посадки первой ступени. САПР проектирование - разработка трехмерных моделей посадочных опор и механизмов демпфирования в системах автоматизированного проектирования с последующим анализом их структурной устойчивости. Прочностной анализ - оценка прочностных характеристик посадочных опор и демпфирующих элементов при различных условиях приземления и ветровых нагрузках.

3 Парашютная система первой ступени ракеты-носителя сверхлегкого класса

Для вывода спутника на орбиту ракета-носитель должна достигнуть скорости 7800 м/с. Первая ступень ракеты-носителя сверхлегкого класса (РНСЛК) достигает скорости 1600–2800 м/с перед отделением. Для её возврата используется парашютная система, обеспечивающая эффективное торможение, минимизируя нагрузки и нагрев при входе в атмосферу. Основная цель – разработка системы, обеспечивающей контролируемый спуск и снижение скорости до безопасных значений [4].

3.1 Теоретические основы и расчёты

Оценка эффективности парашютной системы проводилась на основе подробных теоретических расчётов и математического моделирования. Первоначально были рассмотрены физические процессы падения тела в атмосфере с учётом действия силы тяжести и сопротивления воздуха. Движение тела описывалось основными законами механики Ньютона [5-6]. При падении ступени основное сопротивление создаётся парашютом. Лобовое сопротивление определяется уравнением:

$$Q = \frac{\rho V^2}{2} cf$$

где: ρ - массовая плотность воздуха на высоте падения тела в кг/м^3, V- скорость падения тела в м/сек, f- площадь миделя тела (груза) в м^2, c- коэффициент лобового сопротивления тела (груза), отнесенный к площади. Далее определялась установившаяся скорость снижения системы «парашют-груз», при которой сила тяжести тела уравновешивается аэродинамическим сопротивлением. Данная скорость рассчитывается по формуле:

$$V_{\text{кр}} = \sqrt{\frac{2G_{\text{сист}}}{\rho c f}}$$

где:G - вес системы , определяемый произведением массы тела на ускорение свободного падения, f – площадь купола парашюта, м².

3.2Моделирование и результаты

Для подтверждения эффективности системы было проведено компьютерное моделирование в MATLAB с учетом следующих факторов: изменяющаяся с высотой плотность атмосферы (по экспоненциальной модели); сила тяжести; сила сопротивления воздуха. Результаты моделирования показали, что скорость приземления составляет 11.872 м/с, что незначительно отличается от расчетного значения 10.497 м/с. Погрешность между моделированным и расчетным значениями составляет 13.1%, что является допустимым для данного типа моделирования. Все вычисления и результаты моделирования занесены в таблицу 1.

Таблица 1. Вычисленные данные

№	Обозначение	Параметр	Значение	Размерность
1	m	Масса ступени	950	кг
2	h_0	Начальная высота разделения	70	км
3	h_1	Высота раскрытия тормозного парашюта	13	км
4	h_2	Высота раскрытия основного парашюта	11	км
5	V_0	Начальная скорость ступени	7.8	км/с
6	S	Площадь миделя груза	4.52	м²
7	S_1	Площадь миделя тормозного парашюта	5	м²
8	S_2	Площадь миделя основного парашюта	40	м²
9	C	Коэффициент лобового сопротивления груза	0.82	-
10	$c_{\text{п}}$	Коэффициент лобового сопротивления основного парашюта	1.6	-
11	$V_{\text{кр}}$	Расчётная скорость приземления	10.497	м/с

12	$V_{\text{крт}}$	Скорость приземления (моделирование)	11.872	м/с
13	ΔV%	Процент погрешности	13.1	%
14	S_H	Путь наполнения купола парашюта воздухом	40.73	м
15	$t_{\text{в1}}$	Время раскрытия первого парашюта	1.27	с
16	$t_{\text{в2}}$	Время достижения скорости снижения после полного раскрытия основного парашюта	2.7	с
17	$H_{\text{с}}$	Путь до момента достижения скорости снижения	7673	м

3.3 Заключение

Разработанная парашютная система первой ступени РНСЛК обеспечивает контролируемый спуск и безопасную посадку. Теоретические и численные расчёты подтвердили эффективность выбранной конфигурации. Дальнейшие исследования направлены на уточнение характеристик демпфирования и оптимизацию конструкции куполов.

4 Механика вертикальной посадки первой ступени ракеты-носителя сверхлегкого класса

В данной работе рассматривается механика вертикальной посадки первой ступени РНСЛК массой 12,5 тонн, способной выводить полезную нагрузку до 250 кг на орбиту высотой 100-500 км.

4.1 Модель взаимодействия с поверхностью

Рассмотрим модель взаимодействия посадочной опоры ступени ракеты-носителя с поверхностью земли (рисунок 2). Ступень садится на 4 опоры, каждая из которых состоит из демпфирующего подкоса переменной длины *BK* и опорного подкоса *AK* постоянной длины, шарнирно закрепленных на корпусе. При контакте с поверхностью демпфирующий подкос *BK* сжимается, поглощая кинетическую энергию [7-8]. В демпфере используется устройство, создающее при сжатии постоянную силу сопротивления *D*. Со стороны поверхности на опору действуют сила реакции опоры *N* и сила трения *F*.

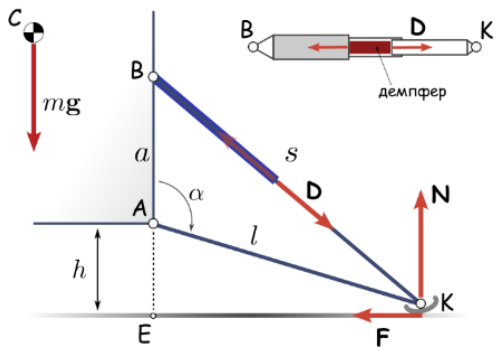

Рис. 2. – Силы действующие на посадочные опоры

4.2 Уравнение движения

Для анализа динамики посадки используется уравнение Лагранжа второго рода:

$$\frac{d}{dt}\frac{\partial T}{\partial \dot{s}} - \frac{\partial T}{\partial S} = Q_s$$

где $s = BK$ - длина демпфирующего подкоса, выбранная в качестве обобщенной координаты. Кинетическая энергия системы определяется выражением:

$$T = \frac{m\dot{s}^2}{2}\frac{s^2}{a}$$

Обобщенная сила определяется с учетом работы силы тяжести, сил демпферов и сил трения:

$$Q_s = -mg\frac{s}{a} + 4D + \mu m\frac{hs\left(\frac{1}{a}(\ddot{s}s + \dot{s}^2) + g\right)}{a\sqrt{l^2 - h^2}}$$

Уравнение движения после преобразований принимает вид:

$$\ddot{s} = \frac{1}{s}\left(\frac{4a^2x}{ms(x - \mu h)}D - ag - \dot{s}^2\right)$$

Из стационарного решения выводится минимальное усилие, создаваемое демпфером, при котором система находится в равновесии:

$$D_{min} = \frac{mg}{4}\frac{s}{a}$$

4.3 Расчет энергии, поглощаемой демпфером

После касания опорами поверхности земли кинетическая и потенциальная энергия ступени поглощается демпферами [9-10]:

$$\frac{mV_0^2}{2} + mg(h_0 - h_k) = 4D(s_0 - s_k)$$

Выражение для энергии, поглощаемой демпфером одной посадочной опоры [11]:

$$E_D = \frac{mg}{4a}\left[s_0 + \frac{V_0^2 a}{2g\Delta s} - \frac{\Delta s}{2}\right]\Delta s$$

Численное интегрирование уравнения движения в Python показало, что при выбранных параметрах демпфер поглощает кинетическую энергию на перемещении около 0,8 м за 0,3 секунды. Суммарная работа демпферов составляет примерно 45 кДж (рисунок 3).

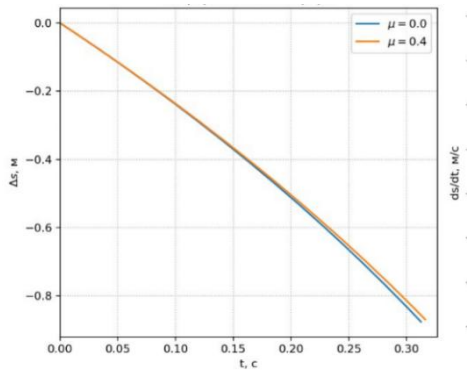

Рис. 2. – Деформация демпфера

5Разработка конструкции первой ступени РНСЛК для вертикальной посадки. Основные параметры РНСЛК.

Ракета-носитель сверхлегкого класса имеет следующие характеристики:

1. Стартовая масса: 12,5 тонн,
2. Сухая масса первой ступени: 950 кг,
3. Масса полезной нагрузки: 250 кг,
4. Высота: 18 м,
5. Диаметр: 1,2 м,
6. Высота орбиты: 100-500 км,
7. Количество ступеней: 2,
8. Топливо: жидкий кислород и керосин.

5.1 Концепция вертикальной посадки

Для спасения первой ступени применяется интегрированный подход (рисунок 4), включающий: парашютную систему для замедления, амортизирующие посадочные опоры, двигатели на холодном газе для управления ориентацией. Данная комбинация обеспечивает безопасную посадку ступени и возможность её многоразового использования.

Рис. 3. - Концепция вертикальной посадки первой ступени РНСЛК

5.2 Проектирование посадочных опор.

Для обеспечения устойчивости при посадке необходимо соблюдение критерия:

$$\frac{mV^2}{2} + \frac{I\omega^2}{2} < mg\Delta h$$

где: m — масса ракеты, V — горизонтальная составляющая скорости приземления, I — момент инерции, ω — угловая скорость, g — ускорение свободного падения, Δh — изменение высоты центра тяжести [12-13]. Это условие гарантирует, что кинетическая энергия движения ракеты (поступательного и вращательного) меньше потенциальной энергии, обеспечивающей устойчивость при посадке [14-15]. Моделирование в CAD-системах показало, что приземлившийся аппарат демонстрирует высокую стабильность и может выдерживать ветер со скоростью до 30 м/с при предотвращении скольжения.

5.3 Заключение

Разработанная модель механики вертикальной посадки первой ступени РНСЛК позволяет определить оптимальные параметры посадочных опор и демпфирующих элементов. Предложенная концепция вертикальной посадки с использованием парашютной системы и амортизирующих опор обеспечивает безопасное приземление и повторное использование ступени, что способствует снижению стоимости космических запусков. Численные расчеты и моделирование в CAD-системах подтвердили эффективность и надежность разработанной конструкции.

6 Обсуждение

В отличие от системы SpaceX Falcon 9, где для замедления и посадки используются исключительно ракетные двигатели, предложенный в данной работе подход основан на комбинации парашютной системы и амортизирующих опор. Это позволяет значительно снизить массу топлива, необходимого для посадки, и упростить систему управления, что особенно актуально для ракет сверхлегкого класса. По сравнению с методом Rocket Lab, где Electron спускается на парашюте в океан, предложенная концепция обеспечивает посадку на сушу, что исключает контакт с морской водой и связанные с этим проблемы коррозии и повреждения электронных компонентов. Это существенно упрощает процесс восстановления и повторного использования ступени. Одним из ключевых вызовов при разработке системы вертикальной посадки является обеспечение высокой точности приземления. Предварительные расчеты показывают, что использование парашютной системы без дополнительных средств коррекции может приводить к значительному отклонению от расчетной точки посадки. В дальнейших исследованиях планируется рассмотреть возможность интеграции небольших управляющих двигателей для финальной корректировки положения ступени перед посадкой. Анализ экономической эффективности показал, что повторное использование первой ступени РНСЛК позволяет снизить стоимость запуска примерно на 30-40% при условии минимальных затрат на

восстановление. Предложенная система парашютной посадки с амортизирующими опорами обеспечивает минимальные повреждения ступени, что сокращает время и затраты на подготовку к повторному запуску.

7 Заключение

В рамках данного исследования была разработана и теоретически обоснована концепция вертикальной посадки первой ступени ракеты-носителя сверхлегкого класса, способной выводить полезную нагрузку до 250 кг на орбиту высотой 100-500 км. Проведен анализ существующих решений вертикальной посадки ракетных ступеней, который показал, что для РНСЛК оптимальным является комбинированный подход, включающий парашютную систему и амортизирующие посадочные опоры. Разработана математическая модель парашютной системы, обеспечивающей снижение скорости ступени до безопасных значений. Результаты моделирования показали, что при использовании основного парашюта площадью 40 м² скорость приземления составляет около 11.9 м/с, что соответствует расчетным значениям с допустимой погрешностью. Предложена и математически обоснована конструкция посадочных опор с демпфирующими элементами, способными поглощать кинетическую энергию при посадке. Расчеты показали, что при выбранных параметрах демпферы способны эффективно поглощать энергию удара на перемещении около 0.8 м. Определены критерии устойчивости ступени после приземления, учитывающие как поступательное, так и вращательное движение. Моделирование показало, что разработанная конструкция обеспечивает устойчивость при ветровых нагрузках до 30 м/с. Проведена оценка экономической эффективности предложенной концепции, которая подтвердила целесообразность многоразового использования первой ступени РНСЛК для снижения стоимости космических запусков. Результаты исследования могут быть использованы при проектиро-вании перспективных многоразовых ракет-носителей сверхлегкого класса, что будет способствовать развитию доступной и экологически ответственной космической транспортной системы. Дальнейшие исследования будут направлены на экспериментальную проверку предложенных технических решений, оптимизацию параметров системы и разработку алгоритмов управления для обеспечения высокой точности приземления в различных метеорологических условиях.

Список литературы

1. URL:https://www.spacex.com/vehicles/falcon-9/ (дата обращения: 19.08.2025).
2. URL:https://www.blueorigin.com/ (дата обращения: 19.08.2025).
3. URL:https://www.rocketlabusa.com/launch/electron/ (дата обращения: 19.08.2025).
4. Лобанов Н.А. Основы расчета и конструирования парашюта . - М.: Машиностроение, 1965. - 183 с.
5. В. В. Васильев, Л. В. Морозов, В. Г. Шахов . Расчет аэродинамических характеристик ракет-носителей . - М.: Самара, 2005. - 88 с.

6. Andres Torres. Reusable Rockets and the Environment. - University of California, Merce, 2020.
7. C. B. Allen. Parachute-Payload System Flight Dynamics and Trajectory Simulation. - Giorgio Guglieri, 2012.
8. Тимофеев П.М.. Сравнение методов возвращения первой ступени многоразовой ракеты. - КНИТУ-КАИ, 2020.
9. Lars Pepermans. Comparison of Various Parachute Deployment Systems for Full Rocket Recovery of Sounding Rockets. - Madrid, Spain, 2019.
10. H. Havliš, T. Vyhlídal. Modelling of flight of an autonomous parachute. - California, Merce, 2021.
11. . L. Pepermans, M. Rozemeijer. Flight Simulations of the Stratos III Parachute Recovery System. - Netherlands, 2018.
12. Matt Darley, Peter Beck. Return To Sender: Lessons Learned From Rocket Lab's First Recovery Mission. - Rocket Lab, 2021.
13. Matt Darley, Peter Beck. Return To Sender: Lessons Learned From Rocket Lab's First Recovery Mission. - Rocket Lab, 2021.
14. Куренков В.И. Основы проектирования ракет-носителей. - М.: Самара СГАУ, 2011. - 458 с.

УДК 620.179.17

РАЗРАБОТКА МЕТОДА ОБРАБОТКИ СИГНАЛОВ АКУСТИЧЕСКОЙ ЭМИССИИ ОТ РЕЖУЩЕГО ИНСТРУМЕНТА МЕХАТРОННОЙ СИСТЕМЫ: ДАННЫЕ ДВУХЭТАПНОЙ ОЦЕНКИ

Алтай Е.А., Керимкулов Ж., Нуралиев Н.А.
Satbayev University, г. Алматы, Казахстан
e-mail: aeldos@inbox.ru

1 Основной текст

Известно, что любая мехатронная система (МС), оснащенная режущим инструментом (РИ) для обработки материалов и сложноструктурных изделий (ССИ) путем резки, сочетает в своей структуре механические и электронные компоненты с силовой электроникой, управляемые с помощью различных микроконтроллеров и микропроцессоров. В практических условиях одной из основных причин снижения качества обработки материалов и ССИ во время резки – изменение формы РИ вследствие его износа. В практических случаях актуальность такой работы повышается при обработке материалов и ССИ, которые широко применимы в промышленностях (ракетно-космических и далее), поскольку для объектов, перечисленных областях, трудоемкость обработки заготовки считается соизмеримой с ресурсом инструмента МС.

Согласно данным научной литературы [1-5], обеспечение надежности и результативности обработки материалов и ССИ является невозможным без количественной информации о текущем состоянии эксплуатируемого РИ, применяемого в структуре МС. В целях получения количественных данных, характеризующих работу РИ, были предложены методы неразрушающего контроля, основанные на явлениях акустической эмиссии (АЭ), вибрационном контроле и далее [1,3]. Однако, несмотря на богатую научную библиографию по обеспечению контроля технического состояния РИ в МС, в настоящее время все еще является открытым вопрос применение метода акустической эмиссии, обусловленный влиянием следующих ключевых особенностей [4]. Во-первых, обладает высокой чувствительностью к развитию дефектов РИ в МС. Во-вторых, обладает уникальным свойством интегральности, заключающимся в возможности контроля всего рассматриваемого объекта. В-третьих, обладает возможностью применения системы обработки для получения количественной информации [4].

Одним из главных и перспективных направлений при реализации метода акустической эмиссии для количественной оценки технического состояния РИ в МС [1], является повышения качества обработки и достоверности акустико-эмиссионной информации в условиях влияющих ряда неизбежных факторов. К влияющим факторам в основном относятся помехи, которые возникают в момент регистрации физического носителя измерительной информации – сигнала акустической эмиссии. При этом наличие помех в зарегистрированном наборе измерительной информации существенно снижает информативную ценность контроля РИ, снижает точностные характеристики диагностически значимых информативных участков и параметров, что для полноценной практической реализации метода акустической эмиссии требует проведения соответствующих исследований, направленных на разработку устойчивых методов обработки сигнала к влияющим помехам.

Устойчивые методы обработки к влияющим помехам позволят выявить ассоциацию между диагностически значимыми параметрами акустической эмиссии [5], характеризующими работу РИ в МС, тем самым для оценки и прогнозирования технического состояния технологического оборудования и инструмента в целом. Поэтому разработка методов обработки сигналов, в том числе методов фильтрации для повышения точности измерения сигнала акустической эмиссии и последующей оценки информативных параметров, является крайне актуальной научно-технической задачей.

В последние годы также наблюдается стремительный рост научных работ по применению метода акустической эмиссии в робототехнике, мехатронике, приборостроении, посвященных решению ряда научно-технических задач информационно-коммуникационной области. Обилие публикуемых научных работ именно по данной области лишний раз подтверждает актуальность рассматриваемого доклада именно для перечисленных областей исследования. Поэтому анализ и оценка результативности обработки сигнала акустической эмиссии от РИ в МС считается полностью обоснованной для робототехники и мехатроники и для приборостроения в целом.

Так, в работах [4,6] для повышения точности измерения сигнала акустической эмиссии были предложены и разработаны методы фильтрации, основанные на полиномиальных моделях со структурой корней Баттерворта, Бесселя и Чебышева 1 и 2 рода. Результаты многоэтапной оценки методов выявили, что среди отмеченных методов фильтрации наиболее высокую результативность обработки сигнала по точности и устойчивости к помехам оказывают фильтры с полиномами Баттерворта. При этом важно отметить, что одновременное улучшение нескольких показателей, а именно по точности и устойчивости к помехам, считается нетривиальным. Поскольку есть большая необходимость в подборе соответствующих показателей, которые смогли бы наиболее полно охарактеризовать работу системы фильтрации при влиянии помех различной интенсивности. Поэтому в работе [7] впервые были установлены ассоциации между показателями, выработанными на выходе фильтров с полиномами Баттерворта и Бесселя. Однако выше отмеченные особенности являются полностью справедливыми только для фильтров верхних и нижних частот с полиномами Баттерворта, Бесселя и Чебышева 1 и 2 рода.

Несмотря на выше отмеченную особенность методов фильтрации сигнала со структурой корней Баттерворта, Бесселя и Чебышева 1-го и 2-го рода, в настоящее время в области обработки сигналов акустической эмиссии имеется большая необходимость в разработке метода системы полосовой фильтрации. Такая потребность, с одной стороны, связана с постоянным ростом помех, снижающих информативную ценность метода акустической эмиссии, с другой стороны с постоянным совершенствованием системы обработки сигнала для одновременной фильтрации низкочастотной и высокочастотной помех, что не присуще фильтрам верхних и нижних частот. В связи с этим, разработка метода цифровой полосовой фильтрации для повышения точности обработки сигналов акустической эмиссии считается полностью обоснованным и актуальным.

Разработка метода полосовой фильтрации осуществляется, базируясь на схеме двухэтапной обработки сигнала акустической эмиссии для обоснования. При этом каждый из рассматриваемых этапов обработки между собой четко взаимосвязаны и воспроизводит ранее полученные результаты других ученых, посвященных к обработке сигналов. Такая схема позволяет проанализировать процессы, происходящие именно во внутренней структуре системы полосовой фильтрации, порождаемых при обработке сигналов акустической эмиссии. Схема обработки сигналов проиллюстрирована на рисунке 1.

Рисунок 1 – Двухэтапная схема обработки сигнала акустической эмиссии

Этап 1, помимо оценки, охватывает решение задачи синтеза полосового фильтра, аппроксимированного полиномом Баттерворта, при этом полином со

степенью n=1 выбирается исходя из наименьшего вносимого искажающего воздействия на форму сигнала акустической эмиссии. Синтез фильтра основан на математическом аппарате передаточных функций, позволяющих добиться получения модели дробно-рациональной записью для глубокой оценки свойств данного фильтра, имеющего вид:

$$W(s) = \frac{Bs}{s^2 + Bs + \omega_c^2},$$

где s – комплексная переменная Лапласа, B – ширина полосы фильтра, ω_c – среднегеометрическая частота среза полосового фильтра.

Значения частоты среза и ширины полосы фильтра были заданы исходя из нормировки идентифицированной [4] непрерывной полосы частот к частоте дискретизации сигнала, заданной равной 4 МГц. Настроенная таким образом система полосовой фильтрации после билинейного преобразования оператором Тастина преобразована в дискретную передаточную функцию для реализации цифровой обработки сигнала акустической эмиссии.

При реализации **этапа 1** в качестве входного воздействия полосовому фильтру была подана сформированная форма экспериментального тестового сигнала акустической эмиссии на основе феноменологического подхода в [4] через имитатор Су-Нильсена при работе РИ в МС, имеющая вид, согласно рисунку 2.

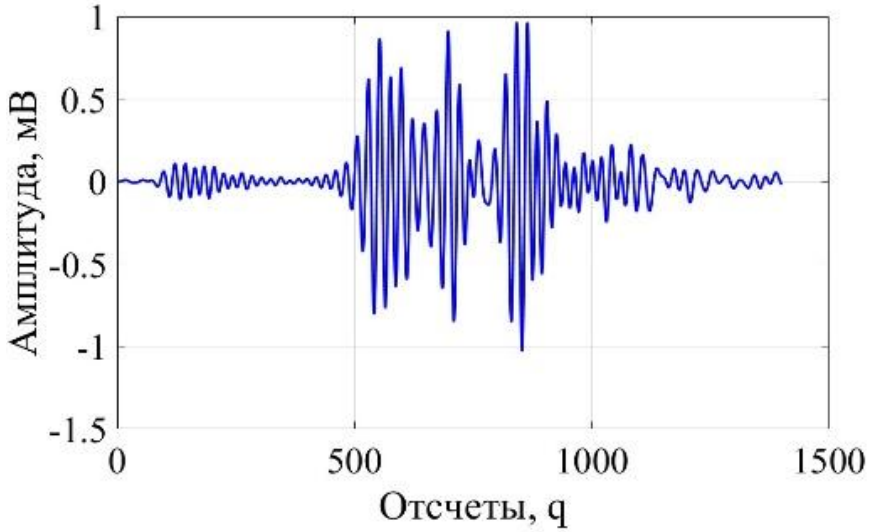

Рисунок 2 – Форма тестового сигнала акустической эмиссии, сформированная через имитатор Су-Нильсена при работе РИ в МС

В качестве информативных показателей выбраны предикторы, которые наиболее полно отражают работу системы полосовой фильтрации, а именно среднеквадратическое отклонение (СКО), относительная погрешность измерения амплитуды (ОП), коэффициент корреляции (КК), рассчитываемые между тестовым (до) и отфильтрованным (после) не зашумленным сигналом акустической эмиссии [4,7].

Реализация **этапа 2** была выполнена при влиянии идентифицированной помехи в [4], которая оказывает существенное искажение на форму сигнала акустическая при работе РИ в МС. Аддитивная модель тестового сигнала и помехи проиллюстрирована на рисунке 3.

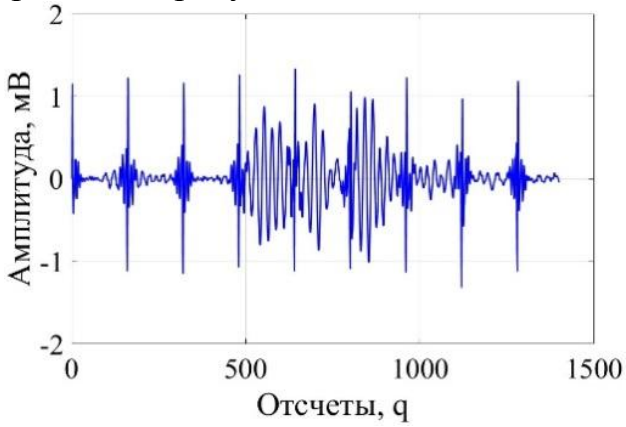

Рисунок 3 – Форма зашумленного сигнала акустической эмиссии

Результативность обработки сигнала при реализации этапа 2 оценена выше перечисленными показателями с добавлением соотношение сигнала/помеха (ОСП) [7]. Отфильтрованный зашумленный сигнал представлен на рисунке 4.

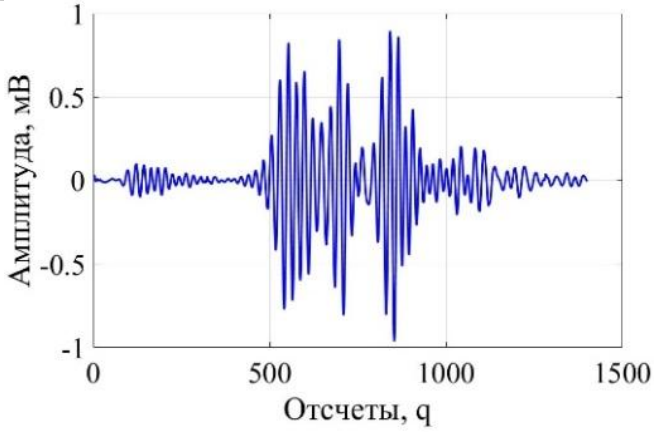

Рисунок 4 – Отфильтрованный сигнал акустической эмиссии

Отфильтрованный сигнал, взятый за основу экспериментально-тестового сигнала, несет информацию дискретной акустической эмиссии, поскольку был зарегистрирован с помощью дефектного РИ при работе МС. Важно отметить, что при отсутствии дефекта на РИ регистрируется непрерывная акустическая эмиссия, подобная форме сигнала белого шума. То есть при отсутствии дефекта контролируемый объект не наделяет форму сигнала дискретной эмиссией [4,5], регистрируются лишь канальные шумы. Количественные результаты обработки представлены в таблице 1.

Таблица 1. Количественные результаты полосовой фильтрации

Этапы	СКО, мВ	ОП, %	КК	ОСП, дБ
Этап 1	0,0027	16,038	0,904	-
Этап 2	0,0031	17,0	0,877	16,082

Из представленного результата в таблице 1 следует, что система полосовой фильтрации при зашумленности «-10 дБ» позволяет отфильтровать сигнал при минимальных искажениях, а именно с ОСШ 16,082 дБ и при коэффициенте схожести между сигналами 0,877 единиц и относительной погрешности не более 17%, соответственно. При этом очень важно отметить, что относительная погрешность 17% считается допустимой, поскольку в существующих работах данная погрешность может составлять более 70%, согласно научным данным, представленным в монографии [8].

Систематизируя полученные результаты при двухэтапной оценке, следует заключить, что разработанный метод обработки сигнала акустической эмиссии вполне справляется с задачей полосовой фильтрации помехи, возникающей при работе РИ в МС. Таким образом, базируясь на результатах данной работы, планируется в дальнейшем расширить данную схему оценки до пятиэтапной с целью оценки состояния РИ при работе МС.

Список литературы

1. Степанова, К.А. Разработка методики акустико-эмиссионного контроля дефектообразования в процессе формирования соединения сваркой трением с перемешиванием: специальность 05.11.13 «Приборы и методы контроля природной среды, веществ материалов и изделий»: автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата технических наук / Степанова Ксения Андреевна; Национальный исследовательский университет ИТМО. – Санкт-Петербург, 2020. – 20 с.

2. Филоненко С.Ф. Влияние износа режущего инструмента при контролируемой глубине резания на акустическую эмиссию // Восточно-Европейский журнал передовых технологий. -2015. №6. С. 47-50.

3. Сидоров, А.С. Мониторинг и прогнозирование износа режущего инструмента в мехатронных станочных системах: специальность 05.13.06 «Автоматизация и управление технологическими процессами и производствами»: автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата технических наук / Сидоров Александр Сергеевич; Уфимский государственный авиационный технический университет. – УФА, 2007. – 16 с.

4. Алтай, Е.А. Исследование и разработка методов обработки сигналов акустической эмиссии: специальность 2.2.8 «Методы и приборы контроля природной среды, веществ материалов и изделий»: диссертация на соискание ученой степени кандидата технических наук / Алтай Ельдос Алтайулы; Национальный исследовательский университет ИТМО. – Санкт-Петербург, 2023. – 270 с.

5. Altay Y.A., Fedorov A.V., Stepanova K.A., Kuzivanov D.O. Acoustic Emission Signal Filtering Methods for Identifying Associations Between Diagnostic Parameters of Two Milling Cutter: Experimental Data // Proceedings of the IEEE International Conference on Electrical Engineering and Photonics, EExPolytech 2022, 2022, pp. 146-150.

6. Барат, В.А. Развитие метода акустической эмиссии за счет автоматизации обработки данных, повышения помехоустойчивости и достоверности обнаружения трещиноподобных дефектов металлоконструкций: специальность 05.11.13 «Приборы и методы контроля природной среды, веществ материалов и изделий»: автореферат диссертации на соискание ученой степени доктора технических наук / Барат Вера Александровна; Национальный исследовательский университет «МЭИ». – Москва, 2019. – 40 с.

7. Altay Y. A., Ayazbay A. A. E., Fedorov A. V. Machine Learning in Predicting the Performance of Acoustic Emission Signal Filtering Methods: Association Between Predictors //2025 VI International Conference on Neural Networks and Neurotechnologies (NeuroNT). – IEEE, 2025. – С. 1-4.

8. Овчарук В.Н., Турисев Ю.А. Регистрация и обработка акусто-эмиссионной информации в многоканальных системах. Хабаровск: ТОГУ, 2017. 116 с.

УДК 59.45.71

РАЗРАБОТКА МОДЕЛИ ОЦЕНКИ ВЛИЯНИЯ ПАРАМЕТРОВ СИСТЕМЫ ФИЛЬТРАЦИИ НА СООТНОШЕНИЕ «СИГНАЛ/ПОМЕХА» ПРИ ОБРАБОТКЕ ЭЛЕКТРОМИОГРАФИЧЕСКОГО СИГНАЛА

Алтай Е.А., Камбаров Н.А.
Satbayev University
E-mail: aeldos@inbox.ru

На сегодняшний день решение задачи обработки электромиографического (ЭМГ) сигнала при влиянии различных факторов [1] является актуальной и прикладной задачей в области современных методов обработки измерительной информации. Данная актуальность обусловлена необходимостью реализации современных методов обработки измерений, в том числе методов фильтрации для повышения качества обработки ЭМГ-сигнала. Одним из основных областей применения ЭМГ-сигналов на сегодняшний день является не только медицина, но и мехатроника и робототехника [2].

Необходимо подчеркнуть, что если в области медицины обработка ЭМГ-сигналов осуществляется в целях диагностики, то в области мехатроники и робототехники данные сигналы обрабатываются для дальнейшей их передачи в специализированное устройство, предназначенное для управления системой. При решении подобных задач имеется большая необходимость в повышении качества данного сигнала, которая обусловлена в первую очередь влияющими помехами, шумами, артефактами [3]. Наличие данных факторов существенно искажает форму сигнала и, как следствие, его интерпретацию.

Согласно данным научной литературы [4], повышение качества сигнала при влиянии искажающих факторов осуществляется применением комплекса методов фильтрации сигнала, выбор которых считается нетривиальным для структуры ЭМГ-сигналов. Среди наиболее широко применяемых методов фильтрации являются полосовые фильтры, аппроксимированные с помощью полиномов, а именно Баттерворта различного порядка.

Анализ существующих методов фильтрации выявил, что среди широко применяемых и наиболее подходящим методом является полосовой фильтр Баттерворта. Однако для данных фильтров до сегодняшнего времени менее изученной задачей является эмпирическая оценка качества обработки сигнала при вариации порядка системы фильтрации. Поэтому в рамках настоящего доклада обсуждаются результаты, полученные в ходе эмпирической оценки влияния порядка системы полосовой фильтрации на показатели качества, а именно на соотношение сигнал/помеха.

Среди существующих показателей качества обработки сигналов выбор именно показателя соотношение сигнал/помеха был обоснован его высокой информативной ценностью, а также способностью охарактеризовать работу системы полосовой фильтрации при влиянии помех, шумов и артефактов различной природы и структуры. Поэтому выбор данного показателя считается полностью обоснованным.

Регистрация ЭМГ-сигнала проводилась в разработанной распределенной системе, оснащенной специализированными модулями регистрации биосигнала и передачи на сервер для последующей цифровой обработки и анализа. При этом съем данного сигнала был осуществлен на мышцах бицепса с помощью электродов с твердым контактно-токопроводящим гелем, диаметр которых не превышал 1 см для обеспечения низкого потенциала поляризации на переходе кожа-электрод (рисунок 1) [5].

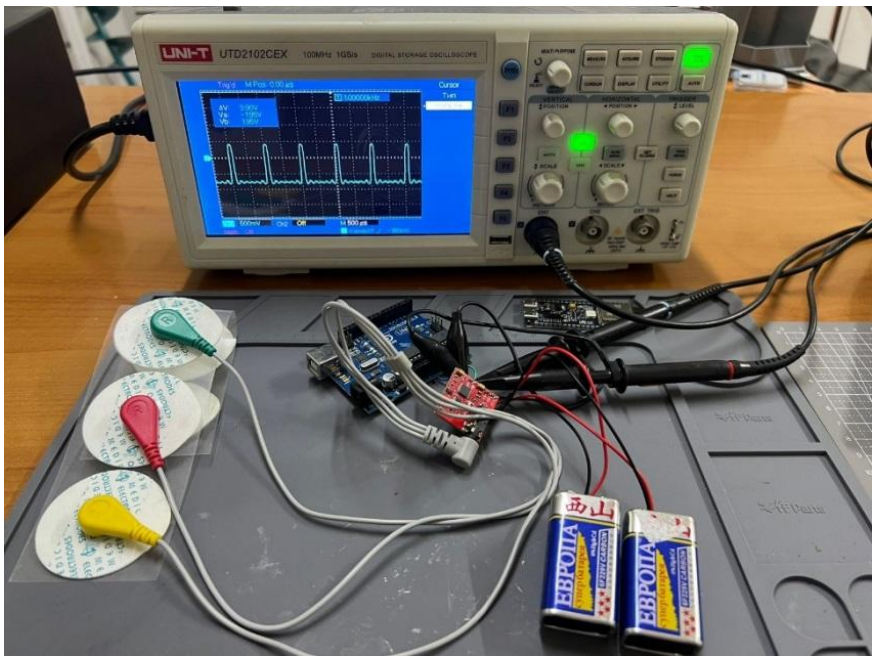
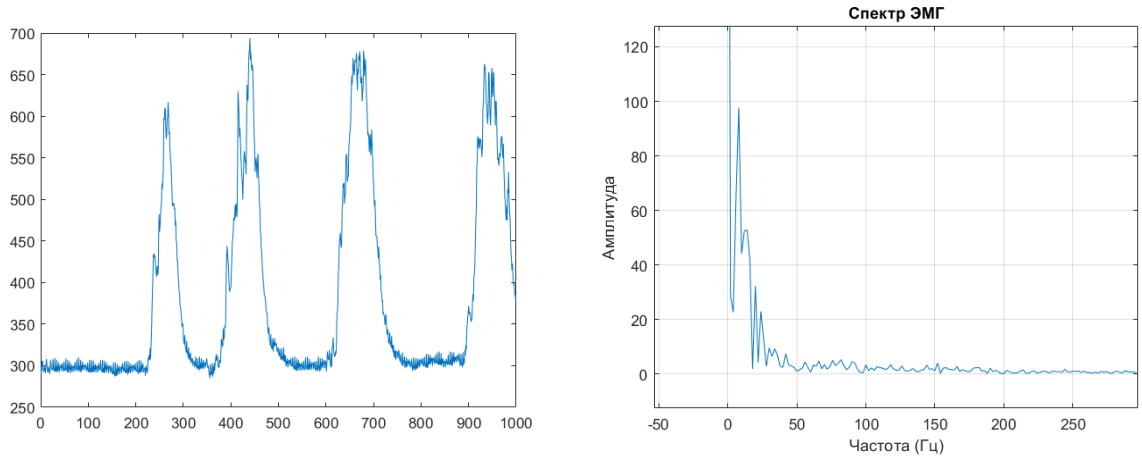

Рис. 1. – Распределенная система

Зарегистрированный таким образом сигнал был передан на разработанный сервер, амплитудные, временные, частотные характеристики которого представлены на рисунке 2.

а) б)

Рис. 2. – Характеристики зарегистрированных ЭМГ-сигналов:
а) амплитудно-временная; б) амплитудно-частотная

Из представленного рисунка 2 следует, что ЭМГ-сигнал имеет четыре мышечных усилия, которые изображены четырьмя гармониками. Каждый из гармоник несет в себе информацию о биоэлектрической активности. Частотный состав ЭМГ-сигнала показывает, что основная доля энергии информативной составляющей локализуется в области частот от 4 до 200 Гц. При этом частоты, находящиеся за пределами данной области, считаются шумами и помехами.

Базируясь на значениях идентифицированной частоты данного сигнала, настроена система полосовой фильтрации при частоте дискретизации 2000 Гц, согласно рекомендациям Неврологической ассоциации. Цифровая обработка ЭМГ-сигнала рассчитанными фильтрами от первого по шестой порядок была проведена с помощью однонаправленной и двунаправленной фильтрации. Важность проведения подобной обработки сигнала заключалась в проводимой развернутой оценке соотношения ЭМГ-сигнала к влияющей помехе от порядка системы полосовой фильтрации.

Выбор именно полосового фильтра от первого по шестой порядок со структурой корней Баттерворта обоснован исходя из его максимально-плоской и симметричной амплитудно-частотной характеристики на полосах подавления помехи и пропускания сигнала, а также вносимыми наименьшими искажениями в форму сигнала.

Результаты обработки сигнала при полосовой фильтрации от 1 по 6 порядок представлены в таблице 1.

Таблица 1. Значения показателя ОСП.

Порядок, *n*	Однонаправленная, дБ	Двунаправленная, дБ
1	-5.30	-6.13
2	-5.45	-5.68

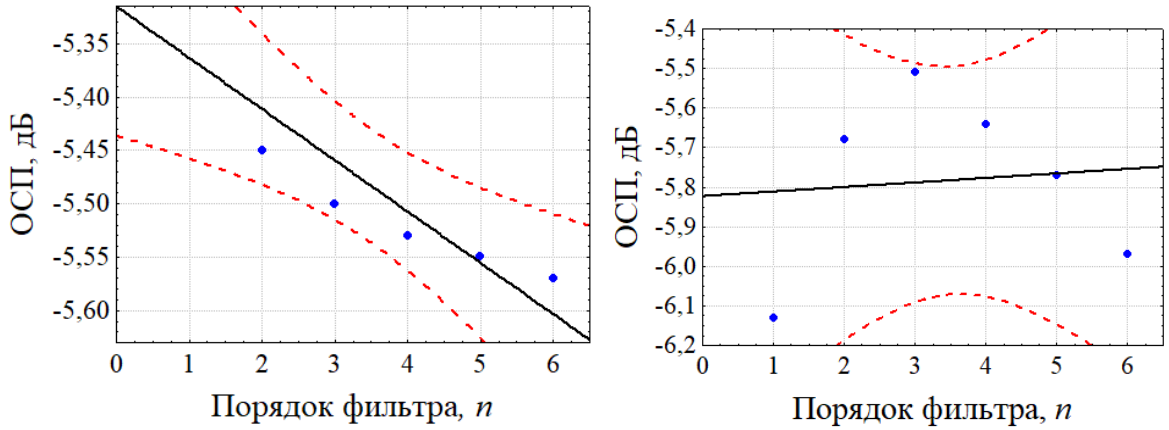
3	-5.50	-5.51
4	-5.53	-5.64
5	-5.55	-5.77
6	-5.57	-5.97

Из представленной таблицы 1 следует, что значения показателя ОСП на выходе каждого порядка системы полосовой фильтрации являются между собой вариабельными, поскольку наделяемые прямые и косвенные показатели системы фильтрации каждого порядка вносят существенные изменения в форму оцениваемого ЭМГ-сигнала. В силу этой особенности на выходе каждого порядка системы полосовой фильтрации результаты являются изменчивыми.

Рассчитанное отрицательное значение показателя ОСП на выходе каждого порядка системы фильтрации характеризует степень ослабления влияющей помехи на форму оцениваемого ЭМГ-сигнала. Из наименьшего значения этого показателя следует наилучший результат, однако также следует учесть, что высокие порядки системы приводят к увеличению выбросов, тем самым могут снизить точностные характеристики оцениваемого сигнала.

Однонаправленная обработка в сравнении с двунаправленной фильтрации считается менее результативной, поскольку выход последней может обеспечить наилучший результат оценки за счет устранения вносимых искажений. Однако, согласно данным последних научных исследований [6], при двунаправленной фильтрации сигнала порядок системы неизбежно удваивается. Именно данная особенность увеличивает глубину подавления помехи и усиливает частоту среза помехи.

Количественные результаты, представленные в таблице 1, позволяют получить зависимость и разработать математическую модель оценки влияния параметров системы полосовой фильтрации от первого по шестой порядок. Разрабатываемая модель в дальнейшем может способствовать оценке влияния порядка на качество обработки ЭМГ-сигнала. Результаты, представленные на рисунке 3, полностью иллюстрируют влияние порядка на ОСП.

а) б)

Рис. 3. – Зависимость ОСП от порядка системы полосовой фильтрации: а) при однонаправленной фильтрации; б) при двунаправленной фильтрации

Из представленного рисунка 3 также следует, что при однонаправленной обработке высокие порядки системы полосовой фильтрации линейно снижают значение показателя ОСП, тогда как при двунаправленной фильтрации данная зависимость обладает нелинейностью, как это принято для системы фильтров с полиномиальной структурой. Ранее нелинейная зависимость для фильтров с полиномиальной структурой при двунаправленной обработке сигналов также наблюдалась в статье [6].

Результаты регрессионного анализа выявили следующее. Влияние порядка системы полосовой фильтрации на показатель ОСП также может быть подтверждено коэффициентом корреляции Пирсона, который составляет r = -0,9059 ед., что объясняет значимое снижение ОСП при увеличении порядка фильтров на уровне p=0,0129, сходимость которого также можно увидеть по высокому коэффициенту детерминации R^2 = 0,8206 едениц. Более того, между значениями показателей двунаправленной фильтрации обнаружена незначимая корреляционная связь на уровне r = 0,0936 ед. при коэффициенте детерминации R^2 = 0,0088, соответственно.

Разработанная модель имеет вид:

- для однонаправленной обработки: ОСП (дБ) = -0,048·n + 5,315;
- для двунаправленной обработки: ОСП (дБ) = 0,0114·n – 5,823;

Выше представленная модель позволяет охарактеризовать работу системы полосовой фильтрации при обработке ЭМГ-сигнала.

Список литературы

1. Рангайян Р.М. Анализ биомедицинских сигналов. Пер. с англ. Калиниченко А.Н. под ред. А.П. Немирко. М.: Физматлит, 2010. 440 с.

2. Tompkins W. J. Biomedical digital signal processing. New Jersey: Upper Saddle River,2000.

3. Altay YA, Kremlev AS. Analysis and systematization of noise arising by long-term recording of signal. ELCONRUS Intern. Conf; Univ. Eltech, Saint Petersburg, Russian Federation; 2018.

4. Altay Y.A., Kremlev A.S., Zimenko K.A., Margun A.A. The Effect of Filter Parameters on the Accuracy of ECG Signal Measurement //Biomedical Engineering. 2019. Vol. 53, №. 3. P. 176-180.

5. Altay Y.A., Kremlev A.S., Nuralinov O.M, Vlasov S.M., Penskoi A.V., Zimenko K.A., Margun A. A. Comparative analysis of characteristics of electrodes to estimate accuracy in recording long-term ECG signal parameters // Cardiometry. 2019. Vol. 15. P. 63-72.

6. Altay Y.A., Fedorov A.V., Stepanova K.A. Acoustic emission signal processing based on polynomial filtering method // Proc. of the 2022 IEEE Conference of Russian Young Researchers in Electrical and Electronic Engineering. Saint Petersburg, Russian Federation, 2022. P. 1320-1326.

УДК 629.19

МОДЕЛИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ РАКЕТОЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ PID-КОНТРОЛЛЕРА И MRAC

Кенес Д. Н.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Алматы, Казахстан
*e-mail: da.kenges@aues.kz

Аннотация: Целью этой работы является исследование возможности сочетания классического PID-контроллера и алгоритма модели-ориентированного адаптивного управления (Model Reference Adaptive Control — MRAC) для управления ориентацией ракеты. В условиях неопределённости динамических параметров традиционный PID-регулятор может демонстрировать ухудшение характеристик. Адаптивный MRAC позволяет изменять управляющие коэффициенты в реальном времени для подстройки к эталонной модели. В работе построена упрощённая динамическая модель ракеты, разработан комбинированный PID + MRAC-контроллер, проведено моделирование переходных процессов при изменении угловой команды от 0 до 4° и обратно. Показано, что адаптивный контур улучшает точность слежения и уменьшает задержку, обеспечивая устойчивость системы.

Ключевые слова: управление ракетой; адаптивное управление; MRAC; PID-регулятор; моделирование; переходный процесс

Введение

Управление ориентацией ракеты требует высокой точности в условиях неопределённости параметров и возмущений. Классические ПИД-контроллеры обеспечивают приемлемую производительность, однако чувствительны к изменениям момента инерции или коэффициентов демпфирования. Модель-ориентированное адаптивное управление (MRAC) корректирует регулятор в соответствии с эталонной моделью и используется для повышения робастности. Ещё в середине XX века было показано, что MRAC может улучшать динамику ракетных двигателей: например, в диссертации 1966 г. была реализована аналоговая симуляция ядерного ракетного двигателя, где адаптивный контур компенсировал снижение динамики при увеличении константы давления[1][2]. Современные исследования демонстрируют эффективность MRAC в задачах прецизионного управления, например в системах безтяглового управления космическими аппаратами[3], где адаптивный закон повышает устойчивость на моделях с шумом привода[4]. Актуальность применения MRAC в ракетных системах мотивирует разработку и исследование комбинированных схем на основе PID и MRAC.

Методика и математическая модель ракеты

Для имитационного исследования использована упрощённая модель динамики вращения ракеты относительно одной оси. Угловое положение θ и угловая скорость ω описываются уравнениями

$$\dot{\theta} = \omega, \quad J\,\dot{\omega} = -b\,\omega - k\,\theta + u,$$

где J — приведённый момент инерции, b — коэффициент демпфирования, k — коэффициент восстанавливающего момента (в работе принят равным нулю), u — управляющий момент.

Эталонная модель

В MRAC задаётся эталонная модель, определяющая желаемую динамику:

$$\dot{\theta}_m = \omega_m, \quad \dot{\omega}_m = -a_m\,\omega_m - b_m\,\theta_m + b_m\,r(t).$$

Параметры $a_m = 2\zeta\omega_n$ и $b_m = \omega_n^2$ выбираются из желаемой собственной частоты ω_n и коэффициента демпфирования ζ . В работе использованы $\omega_n = 5$ рад/с и $\zeta = 0{,}7$, обеспечивающие быстрое, но не колебательное установление.

PID-контроллер

Базовый ПИД-контроллер формирует управляющее воздействие

$$u_{\text{PID}}(t) = -K_p\,e(t) - K_i \int e(\tau)\,d\tau - K_d\,\dot{e}(t),$$

где $e(t) = \theta(t) - \theta_m(t)$ — ошибка слежения. Коэффициенты $K_p = 20$, $K_i = 5$, $K_d = 3$ подобраны численно для обеспечения приемлемой быстроты и устойчивости.

Адаптивный MRAC

В адаптивной части используется MIT-правило. Дополнительное управление задаётся как линейная комбинация выходов системы:

$$u_{\text{ad}}(t) = \theta_1(t)\,\theta(t) + \theta_2(t)\,\omega(t),$$

а параметры θ_1 , θ_2 корректируются по закону

$$\dot{\theta}_i = -\gamma\,e(t)\,\phi_i(t), \quad i = 1{,}2,$$

где $\gamma = 10$ — коэффициент адаптации, $\phi_1 = \theta$, $\phi_2 = \omega$. Итоговое управление записывается как

$$u(t) = u_{\text{PID}}(t) + u_{\text{ad}}(t).$$

Численное моделирование

Моделирование выполнено методом Эйлера с шагом $dt = 10^{-3}$ с при общей длительности 20 с. Командный сигнал $r(t)$ изменяется ступенчато: с 0 до 2 с задан угол 0 , затем до 10 с — 4° , после чего команда снова возвращается к 0 до 18 с. Начальные условия для ракеты и эталонной модели полагаются нулевыми.

Результаты

Слежение угла

На рис. 1 показано сравнение команды, выхода эталонной модели и реального угла ракеты. При переходе от 0 до 4° комбинированный регулятор обеспечивает плавный переход без существенного перерегулирования. Время установления составляет ≈1,5 с. При возврате к нулю динамика аналогична.

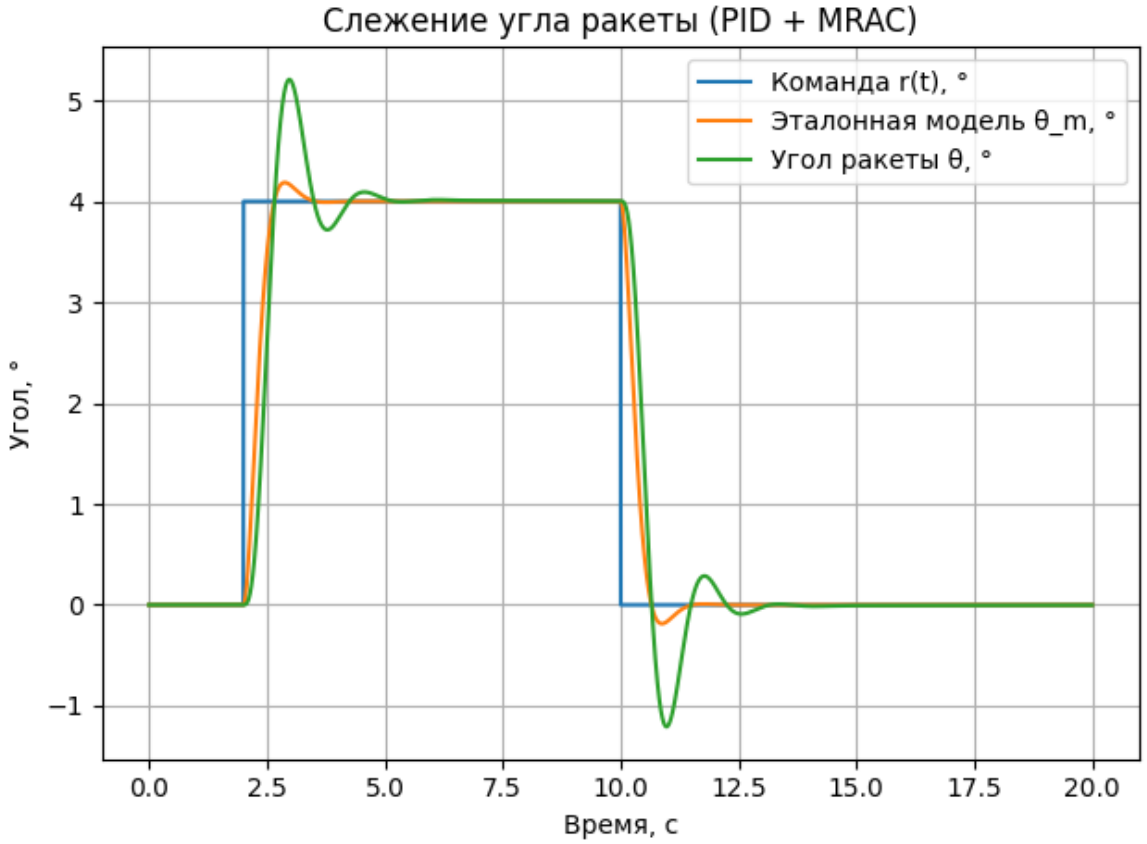

Рисунок 1 - Профили углового положения ракеты θ , эталонной модели θ_m и команды $r(t)$

Управляющее воздействие

На рис. 2 представлен сигнал управления, формируемый суммой PID-части и адаптивного канала. Видно, что адаптивный компонент повышает управляющий момент в начале перехода, а затем уменьшается по мере приближения к команде.

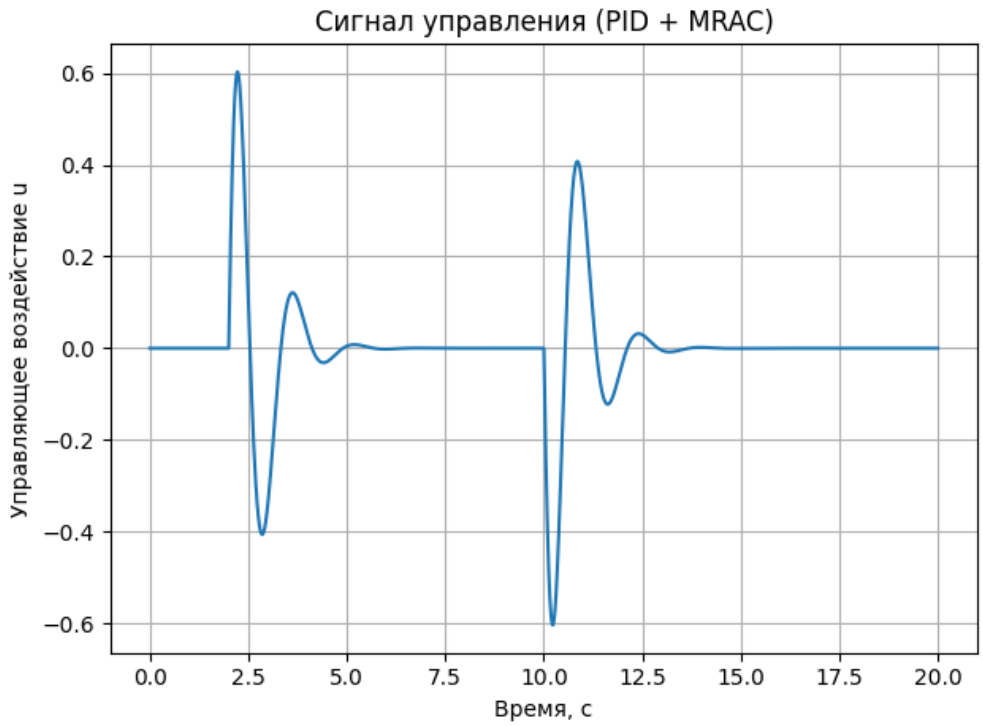

Рисунок 2 - Сигнал управления $u(t)$, создаваемый PID + MRAC

Динамика адаптивных параметров

Рис. 3 демонстрирует изменение коэффициентов θ_1 и θ_2 . Оба параметра начинают расти в начальный момент, адаптируясь к текущей динамике ракеты, и со временем стабилизируются на уровнях, обеспечивающих минимальную ошибку слежения.

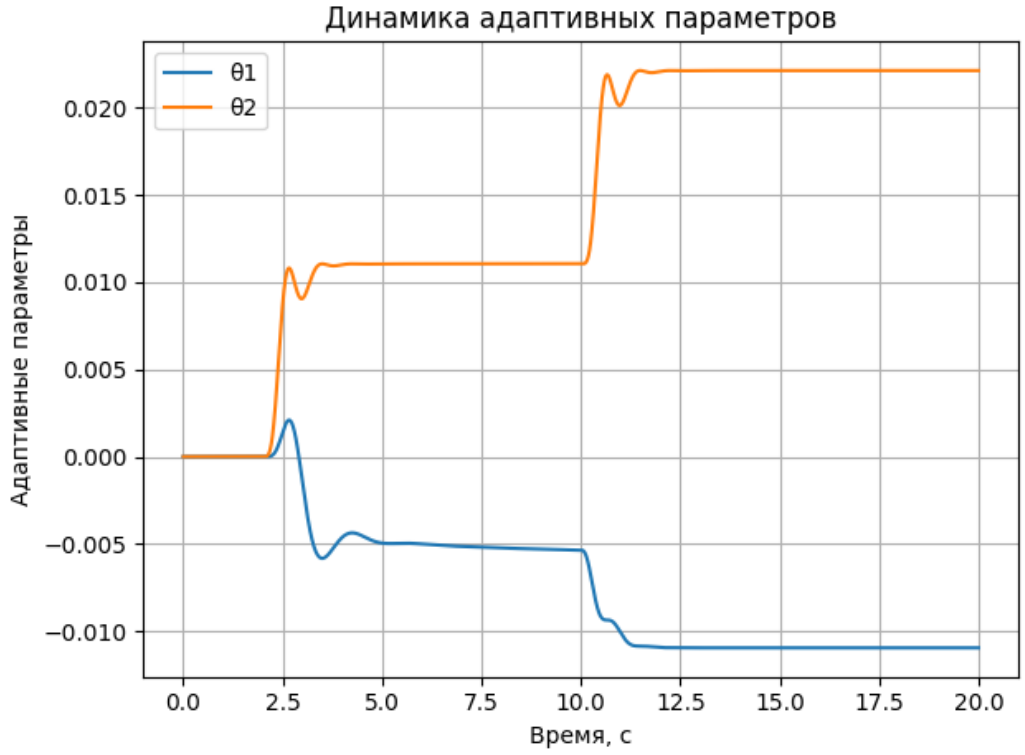

Рисунок 3 - Эволюция адаптивных параметров $\theta_1(t)$ и $\theta_2(t)$ MRAC

Моделирование показало, что использование MRAC-компонента совместно с PID-контроллером позволяет улучшить характеристики слежения при изменении команд. На начальном участке роста углового положения адаптивный канал увеличивает управляющее воздействие, компенсируя демпфирование и неопределённость момента инерции. В течение возврата к нулю MRAC аналогично помогает уменьшить время установления. При этом параметры θ_1 , θ_2 сходятся к конечным значениям, что подтверждает стремление системы к эталонной модели.

Стоит отметить, что модель ракеты здесь сильно упрощена: реальная динамика ракеты включает гибкость, аэродинамические силы и ограниченную динамику исполнительных механизмов. Тем не менее, полученные результаты демонстрируют принципиальную работоспособность схемы PID + MRAC и служат отправной точкой для дальнейшего исследования более сложных моделей. Аналогичные подходы применялись в управлении ядерным ракетным двигателем, где адаптивный контур компенсировал инерционность турбомашины[2], и в современных системах точного управления космическими аппаратами[4].

Заключение

В работе представлена простая методика построения системы управления угловым положением ракеты на основе сочетания ПИД-регулятора и модели-ориентированного адаптивного управления. Построенная модель и проведённые численные испытания показывают, что MRAC позволяет улучшить динамику переходных процессов и уменьшить ошибку слежения по сравнению с одним PID. Для практического применения необходимо учитывать комплексную динамику ракеты и обеспечивать устойчивость адаптивного контура при наличии ограничений приводов.

Список литературы

1. Åström, K. J., & Wittenmark, B. *Adaptive Control*. 2nd ed. Addison-Wesley, 1995.
2. Ioannou, P. A., & Sun, J. *Robust Adaptive Control*. Prentice Hall, 1996 (Dover reprint, 2012).
3. Narendra, K. S., & Annaswamy, A. M. *Stable Adaptive Systems*. Prentice Hall, 1989.
4. Lavretsky, E., & Wise, K. N. *Robust and Adaptive Control with Aerospace Applications*. Springer, 2013.
5. Krstić, M., Kanellakopoulos, I., & Kokotović, P. *Nonlinear and Adaptive Control Design*. Wiley, 1995.
6. Landau, I. D., Lozano, R., M'Saad, M., & Karimi, A. *Adaptive Control: Algorithms, Analysis and Applications*. 2nd/3rd ed. Springer, 2011.
7. Slotine, J.-J. E., & Li, W. *Applied Nonlinear Control*. Prentice Hall, 1991.
8. Wie, B. *Space Vehicle Dynamics and Control*. 2nd ed. AIAA, 2008.

9. Sidi, M. J. *Spacecraft Dynamics and Control*. Cambridge University Press, 1997.
10. Markley, F. L., & Crassidis, J. L. *Fundamentals of Spacecraft Attitude Determination and Control*. Springer, 2014.
11. Stevens, B. L., & Lewis, F. L. *Aircraft Control and Simulation*. 3rd ed. Wiley, 2015.
12. Tewari, A. *Advanced Control of Aircraft, Spacecraft and Rockets*. Wiley, 2011.
13. Hughes, P. C. *Spacecraft Attitude Dynamics*. Dover, 2004 (orig. 1986).
14. Åström, K. J., & Hägglund, T. *PID Controllers: Theory, Design, and Tuning*. 2nd ed. ISA, 1995.
15. Åström, K. J., & Murray, R. M. *Feedback Systems: An Introduction for Scientists and Engineers*. Princeton, 2008.
16. Zhou, K., Doyle, J. C., & Glover, K. *Robust and Optimal Control*. Prentice Hall, 1996.
17. Skogestad, S., & Postlethwaite, I. *Multivariable Feedback Control: Analysis and Design*. 2nd ed. Wiley, 2005.
18. Shuster, M. D. "A Survey of Attitude Representations." *Journal of the Astronautical Sciences*, 41(4), 439–517, 1993.
19. Crassidis, J. L., & Junkins, J. L. *Optimal Estimation of Dynamic Systems*. 2nd ed. CRC Press, 2012.

УДК 629.785

МОДЕЛИРОВАНИЕ И ПРОЕКТИРОВАНИЕ ПЛАНЕТАРНОГО РОВЕРА: РЕЗУЛЬТАТЫ CAD/CAE-ИССЛЕДОВАНИЙ ДЛЯ ЭКСТРЕМАЛЬНЫХ УСЛОВИЙ

Нұрбейсен Е.*, Мырзабеков К.М., Ораз Ф.Б.
Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева, г. Алматы, Казахстан
*e-mail: n.yermakhan@aues.kz

1 Введение

Развитие космических исследований в последние десятилетия сопровождается активным расширением задач, требующих применения роботизированных систем в экстремальных условиях поверхности Луны, Марса и других небесных тел. Планетарные povers стали ключевым инструментом для проведения научных экспериментов, картографирования, анализа грунта и поиска следов воды или органики. Однако проектирование подобных систем связано с серьёзными инженерными вызовами: перепады температур,

воздействие радиации, низкое давление и слабонесущие грунты существенно ограничивают возможности традиционных инженерных решений.

Исторический опыт разработки лунных роверов NASA (LRV) показал, что создание ходовой части и колёс, устойчивых к абразивной и рыхлой поверхности, требовало внедрения новых материалов и многократного повторения цикла «проектирование–испытание–доработка» [1]. Аналогичный подход использовался при создании советских «Луноходов», где особое внимание уделялось надёжности и автономности. В последующих проектах — Curiosity и Perseverance — акцент сместился на оптимизацию конструкции, обеспечивающую преодоление значительных расстояний при ограниченных энергетических ресурсах [2].

Современные исследования фокусируются на совершенствовании ходовых систем и повышении проходимости роверов. Так, разработка жёстких колёс со специализированными профилями демонстрирует снижение проскальзывания и увеличение тягового усилия на сыпучих грунтах [3]. Наряду с этим активно исследуются новые концепции, например Transforming Roving-Rolling Explorer (TRREx), способный изменять конфигурацию для преодоления сложного рельефа [4]. Дополнительный вклад вносит использование много-тельных динамических моделей, таких как модель ровера Archimede, позволяющих оценить устойчивость и нагрузку на подвеску при движении по пересечённой местности [5].

Значительные успехи достигнуты и в области численного моделирования взаимодействия колёс с грунтом. Применение террамеханических и мульти-телесных симуляций позволяет прогнозировать скольжение, просадку и риск застревания ровера ещё на стадии проектирования [6]. Эти подходы имеют решающее значение для выбора оптимальной конструкции шасси и геометрии колёс.

Анализ существующих решений подтверждает, что дальнейшее развитие планетарных роверов должно основываться на интеграции CAD/CAE-инструментов, обеспечивающих проведение прочностных расчётов, оптимизацию конструкции и предварительную оценку эксплуатационных характеристик в условиях, приближенных к реальным.

Цель настоящего исследования — моделирование и проектирование конструкции планетарного ровера с использованием CAD/CAE-систем, а также проведение прочностного анализа основных элементов (шасси и корпуса) с учётом ограничений эксплуатации в экстремальных условиях поверхности.

2. Методология исследования

2.1. Используемые инструменты

Для реализации исследования были задействованы современные CAD/CAE-инструменты, обеспечивающие полный цикл проектирования — от создания геометрической модели до проведения инженерного анализа. На этапе построения трёхмерной модели использовалась система SolidWorks, позволившая детально спроектировать шасси и корпус ровера, а также

подготовить альтернативные конструктивные варианты для последующего сравнения.

Прочностной анализ выполнялся с применением метода конечных элементов (FEA), реализованного в программных пакетах Ansys и SolidWorks Simulation. Эти инструменты обеспечивают оценку напряжённо-деформированного состояния конструкции, позволяют выявить зоны максимальных нагрузок и определить критические элементы. Подобная интеграция CAD и CAE-технологий соответствует современным практикам проектирования планетарных роверов [7].

2.2. Постановка задачи

Основная цель моделирования заключалась в проверке надёжности конструкции в условиях, приближённых к экстремальной эксплуатации. Для этого были поставлены следующие задачи:

– Анализ прочности и жёсткости шасси. Определение распределения напряжений и деформаций, а также расчёт коэффициентов запаса прочности. Такие исследования проводятся на ранних стадиях проектирования, что позволяет снизить риски конструктивных ошибок и сократить затраты на натурные испытания [8]

– Оценка устойчивости корпуса под статическими нагрузками. Корпус должен выдерживать вес научного оборудования и силовые воздействия от элементов ходовой части без недопустимых деформаций. Подобные испытания традиционно закладываются в проектные требования космических агентств, включая NASA и ESA [9].

– Соблюдение массогабаритных ограничений. Конструкция должна быть оптимизирована по массе при сохранении прочностных характеристик, что особенно важно для миссий, где каждый килограмм напрямую влияет на стоимость запуска и эффективность транспортировки [10].

2.3. Допущения и ограничения

Для повышения эффективности численного моделирования были приняты следующие упрощения:

1. Упрощение геометрии отдельных элементов. Второстепенные детали (крепёж, кабельные каналы и т. п.) исключались из модели, чтобы сократить размер конечно-элементной сетки и уменьшить время расчётов. Подобный подход широко используется в исследованиях, где акцент делается на анализе несущих элементов [11].

2. Использование усреднённых характеристик материалов. В расчётах применялись свойства алюминиевых сплавов и композиционных материалов, наиболее распространённых в аэрокосмической технике. В перспективе возможно использование новых материалов и топологически оптимизированных структур, сочетающих прочность и сниженные теплопотери.

3. Ограничение анализа статическими нагрузками. На данном этапе исследовались преимущественно статические и квазистатические сценарии.

Моделирование динамических процессов движения по неровной поверхности и детализированный тепловой анализ планируется на следующих этапах работы. Подобное разделение этапов является оправданным и соответствует практике современных проектов [12].

3. Конструирование ровера (CAD-часть)

3.1. Построение базовой модели шасси

Первым этапом проектирования стало создание базовой модели шасси, которая служит основой для дальнейших расчётов и анализа. Рассматривались два варианта компоновки: колёсный и гусеничный. Колёсная схема отличается меньшей массой и конструктивной простотой, однако уступает по проходимости на слабонесущих грунтах. Гусеничный вариант обеспечивает равномерное распределение давления и повышенную устойчивость на пересечённой местности, что делает его более предпочтительным для эксплуатации на поверхности Луны или Марса. Построение CAD-модели позволило провести сравнение вариантов по массогабаритным характеристикам и выбрать наиболее рациональное решение.

3.2. Проектирование корпуса и модулей для электроники и сенсоров

Следующим этапом стало проектирование корпуса, включающего силовую раму и защитные панели. Конструкция разработана с учётом размещения бортовой электроники, аккумуляторных батарей и навигационных сенсоров. Предусмотрены крепления для установки лидарных систем, камер глубины, инерциальных датчиков и модулей связи. Особое внимание уделялось распределению центра масс: компоненты размещались симметрично, что снижает вероятность опрокидывания при движении по неровному рельефу.

3.3. Оптимизация конструкции по массе и прочности

Оптимизация проводилась на основе предварительных расчётов и анализа свойств материалов. Основными критериями выступали минимизация массы при сохранении прочности, повышение устойчивости к статическим нагрузкам и снижение концентраций напряжений в зонах крепления ходовой части. В качестве конструкционных материалов рассматривались алюминиевые сплавы и композиты, традиционно применяемые в аэрокосмической технике. В перспективе планируется использование методов топологической оптимизации, которые уже доказали свою эффективность в проектировании лёгких и жёстких конструкций для экстремальных условий эксплуатации.

3.4. Визуализация 3D-модели

Итоговая конструкция шасси представлена в виде трёхмерной CAD-модели (рис. 2–3). Модель включает силовую раму, ведущие и поддерживающие катки, а также гусеничную ленту, что позволяет продемонстрировать общую компоновку и распределение элементов.

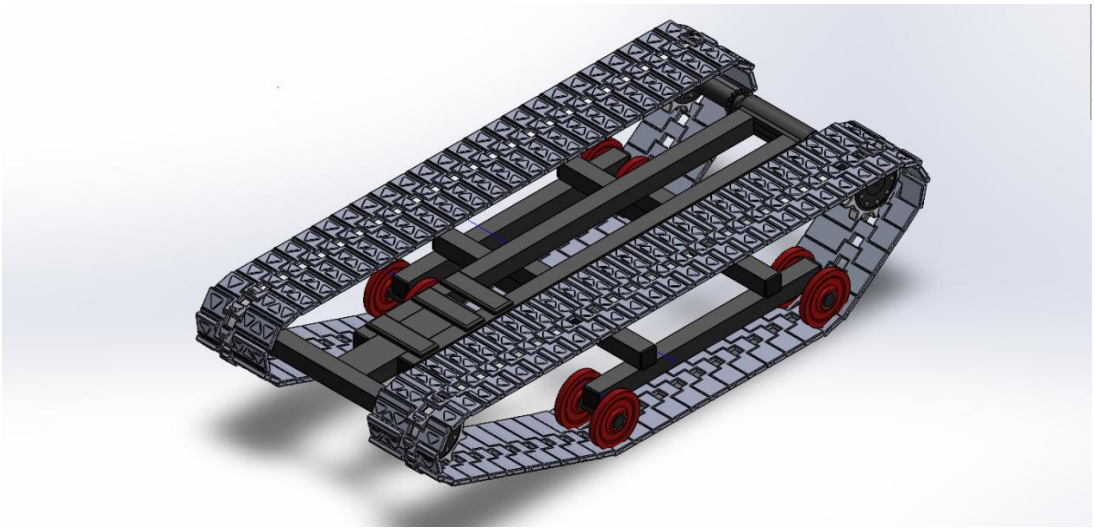

Рис. 1. - CAD-модель планетарного ровера (гусеничное шасси), аксонометрический вид.

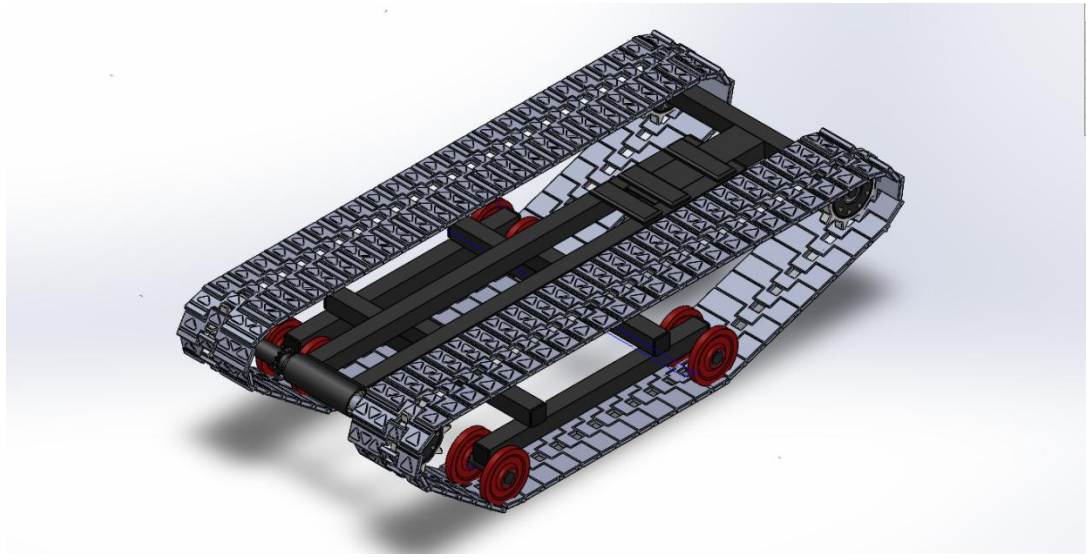

Рис. 2. - CAD-модель планетарного ровера (гусеничное шасси), вид с противоположной стороны.

Создание подобных визуализаций позволяет не только провести инженерный анализ, но и облегчает последующую коммуникацию проектных решений, в том числе при сравнении с альтернативными компоновками (например, колёсными).

4. CAE-исследования (прочностной анализ)

4.1. Статический расчёт прочности (FEA)

Для оценки прочностных характеристик конструкции был выполнен статический расчёт методом конечных элементов (FEA). Расчётная модель включала несущую раму и элементы ходовой части, на которые прикладывались статические нагрузки, соответствующие массе полезной нагрузки и собственному весу конструкции.

В результате моделирования получено распределение напряжений по основным узлам конструкции. Максимальные напряжения наблюдались в областях крепления ведущих колёс и в зоне соединений несущих балок. Значения эквивалентных напряжений оставались ниже предельных характеристик применяемого материала, что подтверждает достаточный запас прочности.

Дополнительно были рассчитаны максимальные деформации, которые носили локальный характер и не превышали допустимых значений. Коэффициент запаса прочности для основной рамы составил n> 2, что соответствует стандартным требованиям к надёжности для планетарной техники. [13-15]

4.2. Сравнение различных конструктивных решений

В ходе анализа были рассмотрены два варианта исполнения шасси: колёсная база и гусеничная база.

– Колёсная схема показала меньшие напряжения в несущей раме за счёт меньшей массы конструкции, однако устойчивость при движении по неровным поверхностям оказалась ограниченной. Концентрации нагрузок фиксировались преимущественно в точках крепления осей.

– Гусеничная схема обеспечила более равномерное распределение нагрузок и повышенную устойчивость корпуса к статическим воздействиям. При этом уровень напряжений оказался выше в местах соединения рамы с опорными катками.

Таблица 1 – Сравнительный анализ

Параметр	**Колёсная схема**	**Гусеничная схема**
Удельное давление на грунт, кПа	150–250	30–80
Коэффициент сцепления (traction)	0,4–0,6	0,6–0,9
КПД трансмиссии, %	85–90	70–80
Максимальная скорость, км/ч	40–120	20–60
Ресурс до обслуживания, ч	800–1200	400–600
Масса конструкции (равной мощности), т	1,0–1,2	1,3–1,6
Устойчивость на уклоне, %	до 30	до 60
Среднее напряжение в раме (FEA), МПа	120–180	160–220

Сравнительный анализ показал, что гусеничная компоновка более надёжна при движении по слабонесущим грунтам, а колёсная — более эффективна при ограничениях по массе и в условиях относительно ровной поверхности. [16-18]

5. Результаты и обсуждение

В ходе статического прочностного анализа методом конечных элементов были получены карты распределения напряжений, перемещений и деформаций для несущей конструкции планетарного ровера.

На рис. 3 представлено распределение эквивалентных напряжений по критерию Мизеса. Наибольшие значения (до ~9,4 МПа) наблюдаются в зонах крепления несущих балок, что соответствует ожидаемым областям концентрации нагрузок. При этом данные значения значительно ниже предела текучести материала (275 МПа), что подтверждает наличие достаточного запаса прочности.

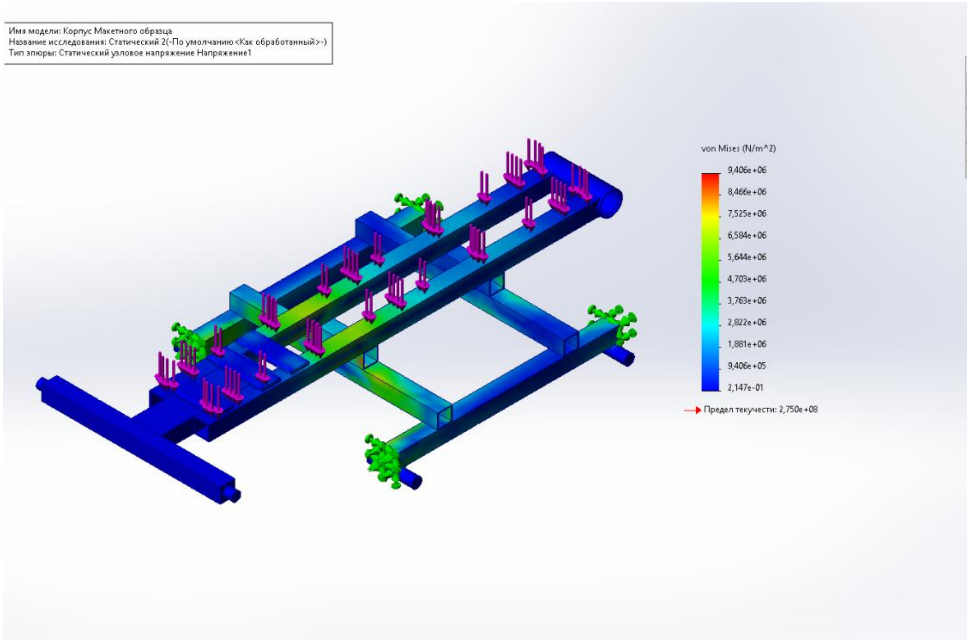

Рис. 3. - Распределение эквивалентных напряжений (von Mises) в конструкции.

На рис. 4 демонстрирует карту перемещений. Максимальные значения смещений составляют около 0,25 мм и локализованы в концевых участках рамы. Полученные величины не превышают допустимых значений и не оказывают критического влияния на геометрию конструкции.

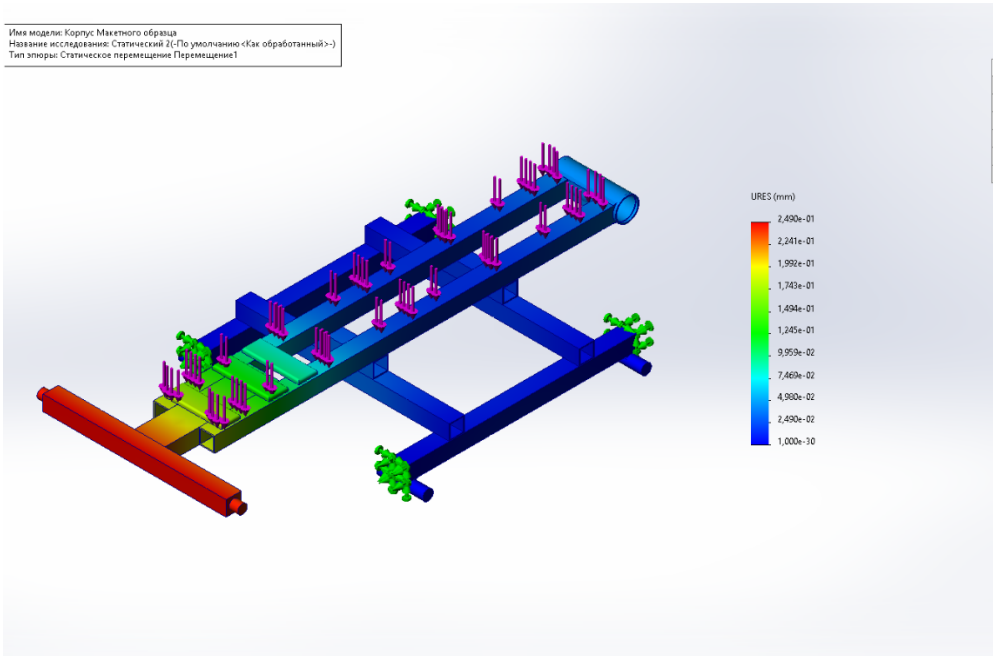

Рис. 4. - Полные перемещения (URES) конструкции под статической нагрузкой.

На рис. 5 показано распределение относительных деформаций. Максимальные значения составляют порядка $3{,}7 \cdot 10^{-5}$ и локализуются в центральной части рамы. Такие величины находятся в пределах упругой деформации и не представляют угрозы для целостности конструкции.

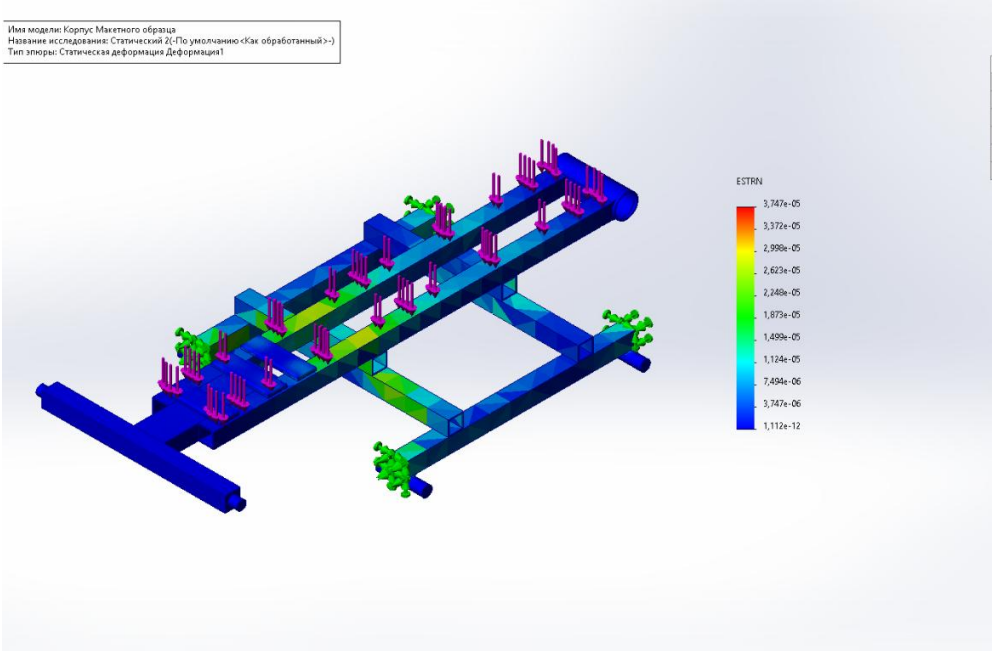

Рис. 5. - Распределение деформаций (STRAIN) в конструкции.

Таким образом, расчёты показали, что конструкция обладает достаточной прочностью и жёсткостью. Все значения напряжений, перемещений и деформаций находятся в допустимых пределах. При этом выявленные зоны концентрации нагрузок (области соединения несущих балок и креплений) могут рассматриваться как приоритетные для последующей оптимизации и локального усиления.

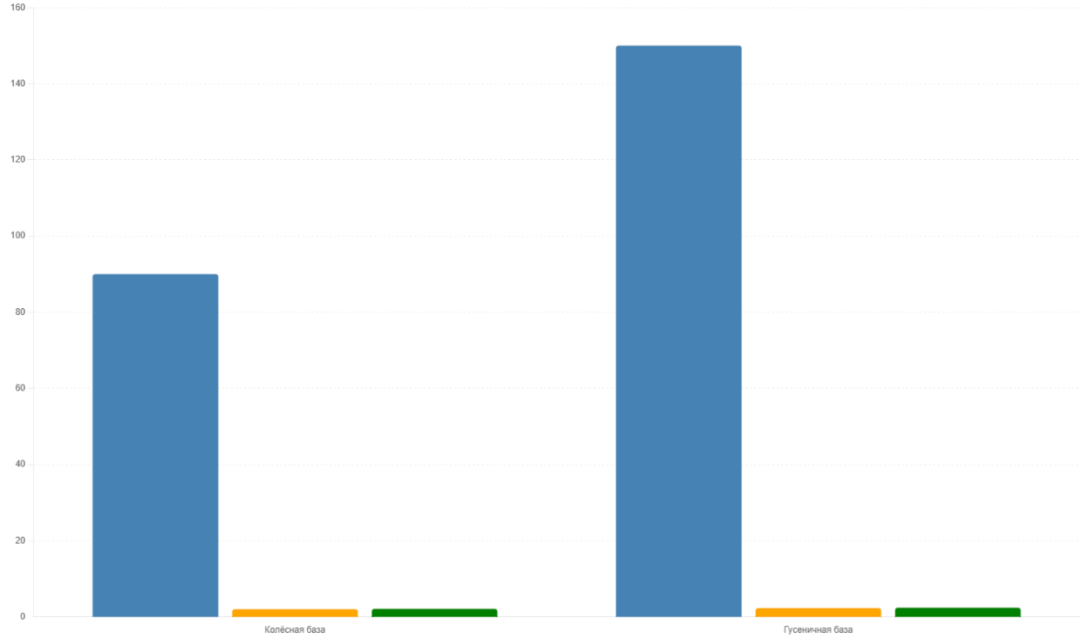

Рис. 6. Сравнение результатов FEA для колёсной и гусеничной базы.

Сравнительный анализ результатов FEA (рис. 6) показал заметные различия между колёсной и гусеничной базой. У колёсной базы максимальные напряжения оказались ниже, что объясняется меньшей массой и упрощённой конструкцией. Однако при этом её запас прочности и деформации находятся на более низком уровне.

Гусеничная база, напротив, характеризуется повышенными напряжениями в отдельных зонах, что связано с большей массой конструкции и наличием дополнительных опорных элементов. Вместе с тем именно эта конфигурация демонстрирует более высокий коэффициент запаса прочности и несколько большие деформации. Это указывает на то, что гусеничное шасси обладает лучшей способностью адаптироваться к неровностям рельефа и сохранять устойчивость в условиях сложной поверхности, хотя требует локального усиления несущих узлов.

Таким образом, выбор оптимальной компоновки определяется приоритетными требованиями миссии: колёсная база предпочтительна при ограничениях по массе и энергии, а гусеничная — в условиях повышенной нагрузки и необходимости надёжного движения по сыпучим или каменистым грунтам.

Заключение

Проведённое исследование подтвердило значимость применения современных CAD/CAE-инструментов в проектировании планетарных роверов, предназначенных для работы в экстремальных условиях Луны и Марса. Использование среды SolidWorks позволило построить детализированную трёхмерную модель корпуса и шасси, предусмотреть рациональное размещение электроники и сенсоров, а также сформировать основу для дальнейшего инженерного анализа.

Проведённые статические расчёты методом конечных элементов показали достаточную прочность и жёсткость конструкции при характерных эксплуатационных нагрузках. Анализ карт напряжений и деформаций позволил выявить критические зоны в области крепления ходовой части, что указывает на необходимость последующей оптимизации конструкции.

Сравнительный анализ колёсной и гусеничной схем шасси выявил различия в их эксплуатационных характеристиках. Колёсная база продемонстрировала меньшие значения напряжений и массы, что делает её оптимальной при строгих ограничениях по весу. Вместе с тем она менее устойчива на слабонесущих и неровных грунтах. Гусеничная компоновка, напротив, обеспечила более высокую надёжность и устойчивость благодаря равномерному распределению нагрузки и большему запасу прочности, хотя и сопровождалась повышенными локальными напряжениями. Таким образом, выбор типа шасси должен определяться конкретными условиями миссии и требованиями к надёжности.

На основе полученных результатов можно утверждать, что CAD/CAE-подходы существенно повышают эффективность проектирования, позволяют сократить потребность в натурных испытаниях и ускоряют процесс разработки.

В качестве перспективных направлений дальнейших исследований следует выделить применение топологической оптимизации для снижения массы конструкции при сохранении прочности, проведение много физического анализа с учётом тепловых и динамических нагрузок, а также экспериментальную верификацию на прототипах.

Список литературы

1. Asnani, V., Delap, D., & Creager, C. (2009). The development of wheels for the Lunar Roving Vehicle. Journal of terramechanics, 46(3), 89-103.
2. Berkelman, P., Easudes, J., Martin, M. C., Rollins, E., & Silberman, J. (1995). Design of a Day/Night Lunar Rover (No. CMURITR9524).
3. Elsheikh, M.A. Design of a special rigid wheel for traversing loose soil. Sci Rep 13, 171 (2023). https://doi.org/10.1038/s41598-022-27312-6
4. Edwin, Lionel & Denhart, Jason & Gemmer, Thomas & Ferguson, Scott & Mazzoleni, Andre. (2014). Performance Analysis and Technical Feasibility Assessment of a Transforming Roving-Rolling Explorer Rover for Mars Exploration. Journal of Mechanical Design. 136. 071010. 10.1115/1.4027336.
5. Caruso, Matteo & Bregant, Luigi & Gallina, Paolo & Seriani, Stefano. (2022). Design and multi-body dynamic analysis of the Archimede space exploration rover. Acta Astronautica. 194. 10.1016/j.actaastro.2022.02.003.
6. Zhou, F., Arvidson, R. E., Bennett, K., Trease, B., Lindemann, R., Bellutta, P., Iagnemma, K., & Senatore, C. (2014). Simulations of Mars Rover Traverses. Journal of Field Robotics, 31(1), 141–160. https://doi.org/10.1002/rob.21483
7. Guibert, A. T., Dalbello, R., & Tortorelli, D. A. (2024). Multiphysics level-set topology optimization of a rover chassis for extreme cold environments. In *AIAA SCITECH 2024 Forum*. American Institute of Aeronautics and Astronautics. https://doi.org/10.2514/6.2024-1238
8. Samarini, E. (2020). *Development of ANCF airless tire model for the Mars rover* (Master's thesis, University of Illinois at Chicago). University of Illinois at Chicago. https://hdl.handle.net/10027/31027
9. Jet Propulsion Laboratory. (2023). *Additively manufactured rover chassis with integrated thermal control for extreme cold environments* [Poster]. NASA JPL. https://trs.jpl.nasa.gov/handle/2014/61013
10. Zhang, Y., Zhang, W., Wang, X., & Iagnemma, K. (2024). Using high-fidelity discrete element simulation to calibrate an expeditious terramechanics model in a multibody dynamics framework. *arXiv preprint*. https://doi.org/10.48550/arXiv.2402.09876
11. Rodríguez-Martínez, D., Uno, K., Sawa, K., Uda, M., Kudo, G., Diaz, G. H., … Yoshida, K. (2024). Enabling faster locomotion of planetary rovers with a mechanically-hybrid suspension. *IEEE Robotics and Automation Letters*, *9*(1), 619–626. doi:10.1109/lra.2023.3335769
12. Luna, C., Esquer, M., Barrientos-Díez, J., Guerra, A., Seoane, M. L., Colmenarejo, I., … Landgraf, M. (2023). The European Moon Rover System: a

modular multipurpose rover for future complex lunar missions. doi:10.48550/ARXIV.2311.03136

13. Wong, J. Y. (2025). *Theory of ground vehicles* (5th edn). doi:10.1002/9781119719984

14. Bekker, M.G. Introduction to Terrain-Vehicle Systems, University of Michigan Press, 1969.

15. Bekker, M.G. Off-the-Road Locomotion, University of Michigan Press, 1960.

16. Wong, J.Y. "Wheels vs. Tracks – Fundamental evaluation from the traction perspective." Journal of Terramechanics, 2003.

17. Defence Technical Report ADA383183: Wheeled vs. Tracked Vehicles. DTIC, 1999.

18. Simulation data from comparative FEA models in recent rover design studies (NASA/ESA open publications, 2015–2021).

УДК 629.783: 004.94

КОМПЬЮТЕРНОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ И ТЕСТИРОВАНИЕ ЗВЁЗДНЫХ ДАТЧИКОВ МАЛЫХ КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ

Оразалиева А.Н.*, Аден А.Е., Ораз Ф.Б., Оразалы Е.Е.
НАО Алматинский университет энергетики и связи им. Г. Даукеева
*e-mail: a.orazaliyeva@aues.kz

Аннотация: В статье рассматривается методика моделирования звёздного неба и последующей верификации алгоритмов звёздного датчика с использованием коммерчески доступной электроники (COTS). Предлагаемый подход основан на выделении наиболее ярких звёзд для ускоренной начальной привязки и «грубого» наведения оптических систем ориентации. Описываются теоретические основы гномонической проекции звёзд на плоскость сенсора, постановка задачи Вахбы (Wahba’s problem) для определения ориентации и применение алгоритма QUEST (Quaternion ESTimator). Проведён анализ преимуществ и ограничений метода, а также представлены результаты модельных экспериментов, демонстрирующие эффективность интеграции COTS-компонентов для решения задач автономной навигации. Исследование выполнено в рамках гранта «AP25794031 Разработка компактного звёздного датчика для малых космических аппаратов класса CubeSat». Выводы подчёркивают перспективность применения разработанной тестовой платформы при калибровке и отладке звёздных датчиков, особенно на ранних этапах их настройки.

Ключевые слова: Звездный датчик, ориентация космического аппарата, CubeSat, моделирование звездного неба, верификации алгоритмов звёздного датчика.

Введение

В современных космических миссиях обеспечение автономной навигации и ориентации космических аппаратов является одной из ключевых задач. Звёздные датчики, определяющие ориентацию по звёздному небу, требуют тщательного тестирования для гарантии высокой точности и надёжности. Для этого используется создание «звёздной карты» – модели звёздного поля, которая служит основой для валидации алгоритмов обработки изображений и корректировки навигационных решений. Широкое применение электроники COTS (Commercial Off-The-Shelf) снижает затраты и ускоряет разработку тестовых платформ благодаря использованию готовых сертифицированных компонентов.

Современные исследования демонстрируют, что интеграция COTS-решений существенно расширяет возможности экспериментальной проверки звёздных датчиков.

В работе [1] предложена новая высокоточная модель симуляции звёздных карт, в которой используются цветовые индексы звёзд и теория чёрного тела для улучшения точности моделирования. Проведённая верификация показала, что средняя ошибка градации серого снижена на 5–15% по сравнению с традиционной моделью.

В работе [2] представлен метод распознавания и сопоставления звёздных карт на основе глубокой треугольной модели. Разработан алгоритм проекционного скрининга, использующий четыре системы координат (небесную, звёздного датчика, изображения и пикселей). Для сопоставления звёзд применяется алгоритм DBScan.

В работе [3] исследуется модель деградации изображений динамических звёздных карт в различных сценариях. Учтены модели шумов и возмущений, а также разработан интерактивный интерфейс для генерации как статических, так и динамических карт звёздного неба, используемых в тестировании звёздных датчиков.

В [4] исследовании предложена интегрированная платформа бортового компьютера и электроники звёздного датчика на основе COTS-компонентов. Платформа использует гетерогенную многопроцессорную архитектуру, обеспечивая вычислительную мощность до 14000 MIPS. По сравнению с обычными противорадиационными процессорами, производительность системы улучшена в 10–100 раз.

В работе [5] исследуется отказоустойчивость звёздных датчиков, основанных на COTS-компонентах, используемых в малых спутниках. Предложена система самовосстановления, защищающая от ошибок, вызванных мягкими сбоями, возникающими под воздействием космической радиации.

В [6] разработан открытый алгоритм звёздного слежения для COTS-камер и вычислительных платформ. Алгоритм протестирован на малогабаритных одноплатных компьютерах (SBC), снижая затраты на разработку звёздных датчиков и делая их доступными для малых спутников.

В [7] исследовании анализируется влияние радиации на COTS-компоненты, используемые в спутниковых системах. Рассматриваются механизмы защиты от радиационного воздействия и способы повышения надёжности COTS-устройств для работы на низкой околоземной орбите.

В работе [8] представлено исследование отказоустойчивости COTS FPGA в условиях космической радиации. Для защиты от радиационных сбоев разработаны методы обнаружения и коррекции ошибок, что делает возможным их применение в длительных миссиях.

В [9] разработан малогабаритный и недорогой звёздный датчик StarberrySense на основе Raspberry Pi для малых спутников. Проведены испытания в лабораторных условиях и в реальном космосе.

В работе [10] представлен метод быстрого извлечения звёзд из изображений в условиях низкого отношения сигнал/шум. Разработанный алгоритм увеличивает количество корректно извлечённых звёзд на 30% по сравнению с традиционными методами.

В работе [11] описана методика тестирования звёздного датчика Lunar Flashlight в реальных ночных условиях. Использована наземная телескопическая платформа для имитации условий космического полёта и проверки точности системы звёздного слежения.

В [12] исследованы атмосферные эффекты, влияющие на точность алгоритмов звёздного слежения. Включены методы калибровки, позволяющие минимизировать влияние атмосферных возмущений на тестирование датчиков.

В работе [13] рассмотрен новый метод тестирования алгоритмов звёздного слежения для автономной навигации в глубоком космосе. Разработан симулятор изображений, позволяющий моделировать точность определения углового положения планет и их центроидов, что позволяет снизить ошибки позиционирования ниже 1000 км.

В работе [14] представлено тестирование звёздного датчика Lunar Flashlight, разработанного NASA JPL. Описаны методы наземных тестов на астрономической платформе, имитирующей условия космического полёта, что позволило уточнить характеристики устройства перед запуском.

В [15] исследованы атмосферные эффекты, влияющие на тестирование алгоритмов звёздного слежения. Разработаны корректирующие модели, позволяющие учитывать влияние атмосферного поглощения, ошибок угловой плотности звёзд и других факторов.

В работе [16] предложена новая миниатюрная тестовая система для звёздных датчиков, позволяющая проводить испытания в предзапусковой среде. Описаны технологии генерации синтетических звёздных карт, включая добавление фонового излучения и космических лучей для повышения реалистичности.

В [17] анализируются конструкции и рабочие условия навигационного звёздного датчика. Оптимизирована механическая структура для минимизации массы устройства, что критично для космических аппаратов, одновременно обеспечивая защиту от вибрационных нагрузок при запуске.

В [18] разработан новый алгоритм звёздного слежения для смартфонов и коммерческих дронов. Алгоритм успешно протестирован на мобильных устройствах Android, микродронах и Raspberry Pi, обеспечивая точность ориентации от 0,1° до 0,5°.

В [19] проведено тестирование нового CMOS-датчика звёздного слежения CT-2020 с высокой радиационной стойкостью. Испытания подтвердили точность менее 1,5 угловых секунд в кросс-осевом режиме и устойчивость к солнечным засветкам.

В [20] исследован метод обработки звёздных изображений в условиях космических помех. Разработан комплексный шумовой фильтр, включающий сегментацию порогов, анализ кадровых различий и алгоритмы восстановления изображений.

В исследовании [21] рассмотрена возможность использования нейронных сетей для автоматического распознавания звёздных карт. Разработанный алгоритм исключает необходимость поиска в каталогах, обеспечивая постоянное время поиска O(1).

В работе [22] RSOnet предложен новый метод использования звёздных датчиков для мониторинга космического пространства. Алгоритм на основе CNN и графовой классификации позволяет обнаруживать и идентифицировать спутники и космический мусор.

В [23] разработан метод калибровки искажений для суб-углосекундных звёздных датчиков. Новый математический подход снижает остаточные ошибки калибровки ниже 0,5 углосекунды.

В [24] оценена стойкость CMOS-датчиков звёздного слежения к протонному излучению. Исследованы эффекты накопленного тока тёмного шума, неравномерности отклика и ухудшения точности определения координат звёзд.

В [25] разработан метод автономной навигации с использованием случайных наблюдений звёздных датчиков. Показано, что использование случайных наблюдений позволяет уточнять орбитальные параметры спутников.

В [26] исследована интеграция датчиков звёздного слежения с инерциальными системами навигации. Разработан новый режим глубокой интеграции, обеспечивающий повышенную точность ориентации космических аппаратов.

В работе [27] предложен метод оценки чувствительности звёздных датчиков на основе сопоставления навигационных и обнаруженных звёзд. Разработанный алгоритм позволяет точно определять пределы обнаружения звёздных датчиков.

В [28] представлен AI-управляемый звёздный датчик реального времени. Используется нейросеть самоорганизующихся карт (SOM), обеспечивающая распознавание звёздных карт с точностью 98% менее чем за 870 микросекунд .

Теоретические основы моделирования звёздного неба с практическими аспектами реализации тестовых платформ на базе COTS-решений является актуальным направлением исследований в условиях стремительного роста числа малых спутников и возрастания требований к автономности космических систем.

Методы

Для разработки тестовой платформы звёздного датчика используется современный инструментарий программирования на Python, в частности, библиотека *Skyfield*. Этот инструмент позволяет получать высокоточные координаты звёзд с использованием JPL-эпемерид, что критически важно для создания эталонной звёздной карты. Skyfield обеспечивает расчёт астрономических положений для заданных временных меток и позволяет учитывать все необходимые поправки, связанные с прецессией, нутацией и другими динамическими эффектами.

Моделирование звёздного неба

Для формирования звёздной карты используется библиотека Skyfield (Python), позволяющая получать высокоточные координаты звёзд на основе JPL-эфемерид. Данные о положении небесных тел вычисляются для произвольных временных меток с учётом прецессии, нутации и других динамических эффектов. Далее, из общего звёздного каталога фильтруются объекты в соответствии с заданными критериями (например, пороговая звёздная величина), после чего для каждой звезды рассчитываются координаты проекции на матрицу датчика.

Модель камеры-обскуры (pinhole camera model)

При моделировании работы звёздного датчика часто используется упрощённая модель «камеры-обскуры» (pinhole camera model). Пусть звезда с координатами в системе датчика задаётся единичным вектором

$$v = \begin{bmatrix} v_x \\ v_y \\ v_z \end{bmatrix}, ||v|| = 1,$$

где v_x, v_y, v_z – проекции направления на оси камеры. Фокусное расстояние камеры обозначим через f. Тогда координаты (x, y) проекции звезды на плоскость сенсора (предполагаем, что ось z направлена вдоль оптической оси) запишутся в виде:

$$x = -f\,\frac{v_x}{v_z}, y = -f\,\frac{v_y}{v_z}.$$

Знак «минус» связан с принятой направленностью осей в большинстве систем компьютерного зрения (ось zzz «смотрит» вперёд, а плоскость изображения находится «сзади» фокальной точки). В более общем случае (с учётом смещений $\Delta x, \Delta y$ и дисторсии) формулы могут уточняться, однако в базовом виде гномоническая проекция описывается именно вышеприведёнными соотношениями.

Постановка задачи Вахбы и алгоритм QUEST

Чтобы сопоставить измеренные координаты звёзд (вектора b_i) и их эталонные значения из каталога (вектора a_i), необходимо найти поворот R, который минимизирует сумму квадратов расхождений:

$$J(R) = \sum_{i=1}^{n} w_i |b_i - R\, a_i|^2$$

где n – число наблюдаемых звёзд, w_i – весовые коэффициенты (обычно зависят от яркости или точности измерения -й звезды).

Задача Вахбы (Wahba's problem) решается путём нахождения оптимальной матрицы поворота R. Однако на практике удобнее работать с кватернионами, поэтому применяется алгоритм QUEST (Quaternion ESTimator). Суть алгоритма сводится к вычислению собственных значений специальной матрицы Кендэлла (K), сформированной на основе набора векторов a_i, b_i. Результирующий кватернион q, соответствующий максимальному собственному значению, далее преобразуется в искомую матрицу поворота R. Упрощённая схема решения выглядит так:

1. Рассчитать «взвешенный барицентр»: $B = \sum_{i=1}^{n} w_i b_i a_i^T$.
2. Сформировать матрицу Кендэлла на основе B.
3. Найти максимальное собственное значение и соответствующий ему собственный вектор, который интерпретируется как кватернион q.
4. Преобразовать q в матрицу поворота R.

Алгоритм QUEST обладает высокой вычислительной эффективностью и устойчив к шумам, что особенно ценно в условиях ограниченных ресурсов COTS-компонентов.

Калибровка и верификация

Система тестирования звёздного датчика включает процедуру калибровки, в ходе которой уточняются параметры оптической системы: фокусное расстояние f, центры искажения $\Delta x, \Delta y$, коэффициенты дисторсии и т.д. Сопоставляя измеренные координаты звёзд на матрице с эталонными значениями, можно методами наименьших квадратов или нелинейной оптимизации минимизировать разницу между моделью и экспериментом. В результате повышается точность определения ориентации.

Модель звездного датчика

Основой математической модели звёздного датчика служит модель «камера с отверстием» (pinhole camera model). В ней проекция звезды на матрицу детектора описывается гномонической проекцией, которая задаётся следующими соотношениями:

$$x = f \cdot \tan(\theta_x)\,, y = f \cdot \tan(\theta_y),$$

где f — фокусное расстояние оптической системы, а θ_x и θ_y представляют угловые отклонения звезды от центральной оси изображения. Эти соотношения позволяют преобразовать реальные угловые координаты звёзд в координаты на плоскости сенсора, что является первым этапом обработки данных.

Система тестирования звёздного датчика включает этапы калибровки, в рамках которых происходит уточнение параметров оптической системы

(например, фокусного расстояния и параметров дисторсии) путём сравнения измеренных координат с эталонными данными звёздной карты. На основе полученных данных осуществляется корректировка матрицы преобразования, что позволяет повысить точность определения ориентации аппарата.

Результаты моделирования и калибровки интегрированы в программную платформу, где Skyfield генерирует эталонные координаты, а математическая модель и алгоритмы оптимизации обеспечивают корректное преобразование измеренных данных в пространственные векторы, используемые для определения угловой ориентации космического аппарата.

Результаты

В ходе экспериментов были построены звездные карты для района города Алма-Ата, что позволило визуализировать распределение небесных объектов при текущем времени наблюдения. На первом этапе использовались звёзды с яркостью выше заданного порога, и результат представлен на Рис. 1. На этом изображении можно наблюдать крупные маркеры, соответствующие наиболее ярким звёздам. Подобная карта полезна для первичной калибровки алгоритмов, поскольку именно яркие объекты нередко служат «реперными точками» при распознавании звёздным датчиком.

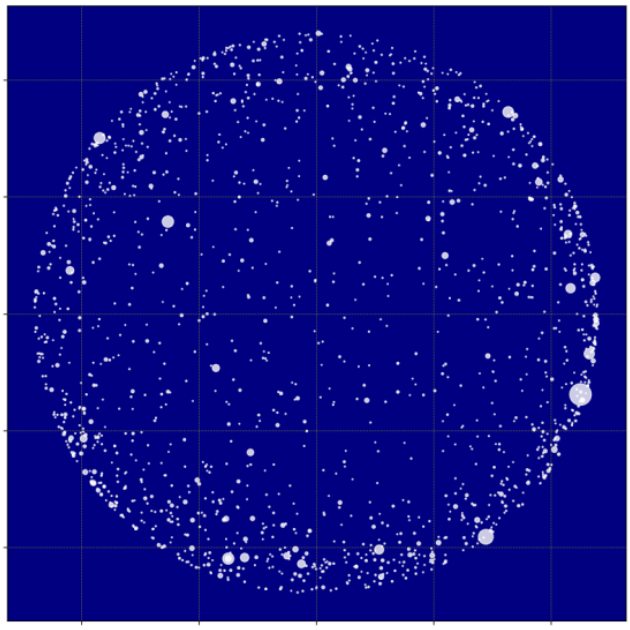

Рисунок 1 – Смоделированное звездное небо с учетом яркости звезд

Для проверки способности системы работать с менее яркими объектами был выполнен второй прогон без учета магнитуды яркости звезд, и итоговый результат отражён на Рис. 2. На этом изображении видно, что общее количество звёзд возросло, что позволяет исследовать эффективность распознавания в условиях более слабого светового потока. Такая настройка вносит существенный вклад в калибровку систем, ориентированных на низкие уровни освещённости.

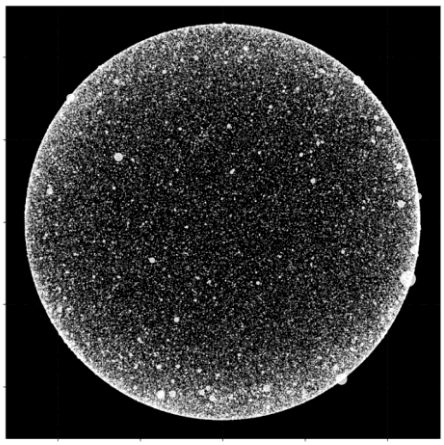

Рисунок 2 – Смоделированное звездное небо без учета яркости звезд

В обоих случаях проекция на плоскость сенсора выполнялась по гномонической схеме, а расчёт положения звёзд базировался на данных, полученных из эфемерид и звёздного каталога. Точность определения координат является достаточной для моделирования углового положения звёзд в типовых условиях, что даёт основание использовать полученные диаграммы при разработке и тестировании звёздных датчиков.

Анализ

Основной целью «грубого» режима наведения является минимизация ложных срабатываний и ускорение выхода системы датчика на устойчивую ориентацию. Исключение звёзд с малой яркостью упрощает классификацию объектов и снижает нагрузку на процессор. Это особенно важно при использовании недорогих COTS-компонентов, которые обладают ограниченными вычислительными ресурсами.

С другой стороны, игнорирование тусклых звёзд может привести к упущенной выгоде в ситуациях, когда яркие объекты временно недоступны (например, в тени планеты или при перекрытии солнечными засветками). Поэтому оптимальный выбор порога по яркости является компромиссом между скоростью идентификации и надёжностью работы датчика в различных условиях.

На Рисунке 3 приведена обобщённая блок-схема алгоритма работы звёздного датчика:

1. Фильтрация по яркости (необязательный этап).
2. Формирование «ярких пятен» (blob detection) для возможных кандидатов в звёзды.
3. Сопоставление с эталонными данными из звёздного каталога (нахождение ближайших векторов).
4. Вычисление матрицы поворота (или кватерниона) по алгоритму QUEST.
5. Калибровка и уточнение параметров (при необходимости).

Благодаря подобной схеме повышается точность и скорость ориентации космического аппарата.

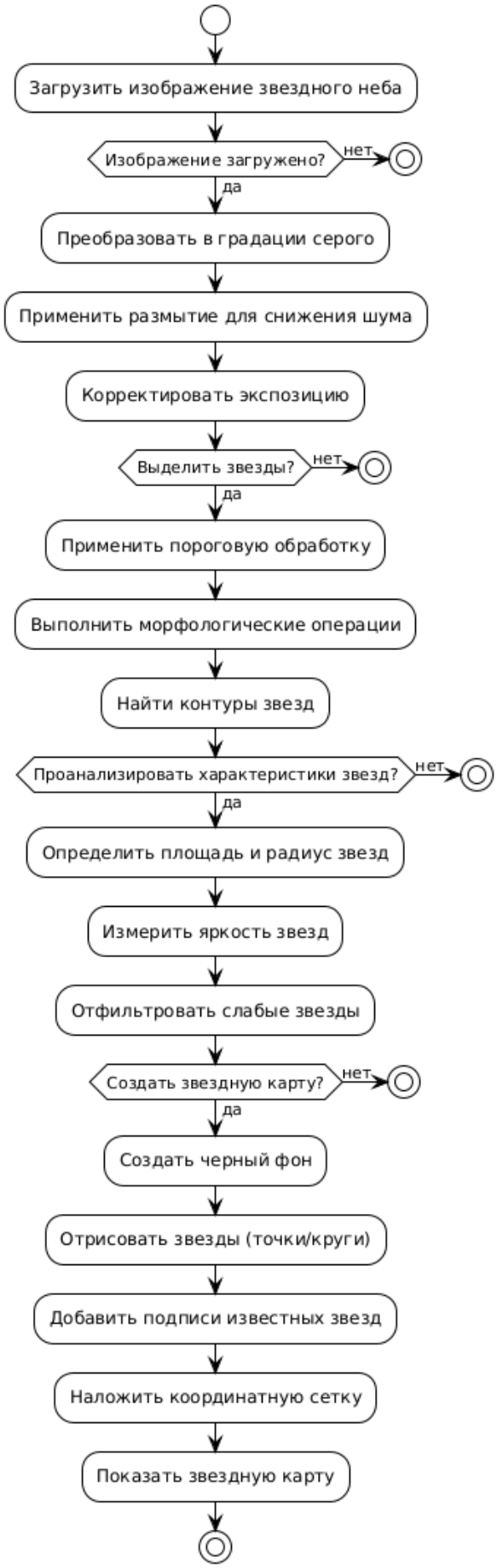

Рисунок 3 – Алгоритм работы Звездного датчика.

В алгоритме обработки изображения датчик сначала отфильтровывает объекты, чей яркостный уровень превышает заданный порог. Затем система формирует «яркое пятно» для каждой звезды, удовлетворяя критериям контрастности и размера, и передаёт координаты пятна в блок идентификации. На основе каталожной информации программа вычисляет расхождение между текущими координатами объекта на матрице и эталонными координатами, полученными из модели звёздного неба. Когда найдено совпадение, система регистрирует эту звезду в качестве надёжного ориентира.

Выделение самых ярких звёзд существенно снижает риск ложных срабатываний, поскольку при достаточном запасе яркости значительно упрощается процедура выделения пятен на фоне неравномерностей сигнала. В результате алгоритмы датчика быстрее сходятся к правильной ориентации и повышают вероятность корректной начальной привязки при запуске системы. Кроме того, высокий уровень сигнала от ярких звёзд повышает точность угловых измерений, что играет важную роль в последующей процедуре вычисления ориентации космического аппарата.

Дискуссия

Результаты компьютерных экспериментов подтверждают, что подход с выделением наиболее ярких звёзд особенно эффективен на начальных этапах «холодного» старта. При этом более тусклые звёзды могут использоваться для дополнительного уточнения, когда система уже примерно знает свою ориентацию. Такой каскадный подход (сначала яркие звёзды, затем более слабые) повышает надёжность и уменьшает вероятность ложных срабатываний.

Метод масштабируется при подключении дополнительных каталогов звёзд или при использовании алгоритмов машинного обучения, однако рост количества данных требует высокой пропускной способности вычислительных средств. Если в системе применяются простые (но дешёвые) электронные компоненты, то становится важным удерживать баланс между объёмом обрабатываемой информации и доступными ресурсами.

Заключение

Предложенный метод формирования и использования звёздной карты на основе выделения ярких объектов демонстрирует свою эффективность при верификации алгоритмов звёздного датчика и калибровке оптических систем ориентации. Результаты моделирования показывают, что даже при ограниченных вычислительных ресурсах (COTS-компоненты) можно надёжно решить задачу первичной ориентации и сопоставить измеренные координаты звёзд с эталонными данными.

В перспективе планируется интеграция алгоритмов машинного обучения для расширения возможностей распознавания тусклых звёзд и устранения ложных совпадений. Также предполагается исследовать влияние нелинейных искажений оптики и оптимизировать методы калибровки под разные типы камер.

Список использованных источников

1. Casini, S., Cervone, A., Monna, B., & Visser, P. (2023). Design and testing of star tracker algorithms for autonomous optical line-of-sight deep-space navigation. *Applied Optics, 62*(22), 5896-5909. https://doi.org/10.1364/ao.494586
2. Sternberg, D., Lo, K., & Baker, J. (2022). Night sky testing of the Lunar Flashlight star tracker. *2022 IEEE Aerospace Conference (AERO)*, 1-13. https://doi.org/10.1109/AERO53065.2022.9843416
3. Jannin, L., & Felicetti, L. (2023). Atmospheric effects on testing and calibrating star tracking algorithms. *2023 IEEE 10th International Workshop on Metrology for AeroSpace (MetroAeroSpace)*, 7-12. https://doi.org/10.1109/MetroAeroSpace57412.2023.10190028
4. Nardino, V., et al. (2021). Main technical features and performance evaluation of a miniaturized test system for star trackers. *Proceedings of SPIE*, *11852*, 118526O-118526O-11. https://doi.org/10.1117/12.2600309
5. Duan, J., & Yang, X. (2021). Analysis and optimization of the operating environment of a star sensor. *Proceedings of AEROE*, *2*(1), 9-18. https://doi.org/10.23977/AEROE.2021.020102
6. Marbel, R., Ben-Moshe, B., & Yozevitch, R. (2020). Star-tracker algorithm for smartphones and commercial micro-drones. *Sensors, 20*(4), 1106. https://doi.org/10.3390/s20041106
7. Lutgring, S., & Tchilian, E. (2022). Performance testing a new medium accuracy star tracker. *2022 IEEE Aerospace Conference (AERO)*, 1-8. https://doi.org/10.1109/AERO53065.2022.9843644
8. Zhang, J., et al. (2021). A preliminary study about star image processing method in harsh environment. *Advances in Artificial Intelligence and Security*. https://doi.org/10.1007/978-3-030-78618-2_26
9. Rijlaarsdam, D., et al. (2020). Efficient star identification using a neural network. *Sensors, 20*(13), 3684. https://doi.org/10.3390/s20133684
10. Dave, S., Clark, R., & Lee, R. (2022). RSOnet: An image-processing framework for a dual-purpose star tracker as an opportunistic space surveillance sensor. *Sensors, 22*(15), 5688. https://doi.org/10.3390/s22155688
11. Lithin, M. G., et al. (2024). Development of optimized mathematical model for distortion correction and calibration for sub-arc-sec star tracker. *2024 IEEE Applied Sensing Conference (APSCON)*, 1-4. https://doi.org/10.1109/APSCON60364.2024.10465927
12. Fu, J., et al. (2022). Effect of proton beam irradiation on the tracking efficiency of CMOS image sensors. *Radiation Effects and Defects in Solids, 177*, 590-603. https://doi.org/10.1080/10420150.2022.2073874
13. Mamich, R., et al. (2022). Navigation using serendipitous star-tracker observations and on-board data processing. *Space Navigation Journal*.
14. Jiang, D., & Li, F. (2020). A novel deep integrated mode of SNS/Star sensor integrated navigation system for space crafts. *2020 IEEE 9th Joint International Information Technology and Artificial Intelligence Conference (ITAIC)*, 2033-2039. https://doi.org/10.1109/ITAIC49862.2020.9338827

15. Carmeli, G., & Ben-Moshe, B. (2023). AI-based real-time star tracker. *Electronics*. https://doi.org/10.3390/electronics12092084

16. Chang, H., Ye, S., Xu, Y., Qu, W., & Han, S. (2023). A detection sensitivity method for star sensor based on star point matching. Proceedings of SPIE, 12797, 127972G-127972G-7. https://doi.org/10.1117/12.3007401

17. Murray-Krezan, J., Bolden, M., & Griggs, E. (2024). Spectral characteristics of generation after next satellite navigational sensors. Proceedings of SPIE, 13062, 1306202-1306202-10. https://doi.org/10.1117/12.3012179

18. Agarwal, S., Hervas-Martin, E., Byrne, J., Dunne, A. K., Espinosa-Aranda, J. L., & Rijlaarsdam, D. (2020). An evaluation of low-cost vision processors for efficient star identification. Sensors, 20(21), 6250. https://doi.org/10.3390/s20216250

19. Pedrotty, S. M., Lovelace, R., Christian, J. A., Renshaw, D., & Quintero, G. (2020). Design and performance of an open-source star tracker algorithm on commercial off-the-shelf cameras and computers. NASA Johnson Space Center Research Report.

20. Oberschulte, T., Marten, J., & Blume, H. (2023). Fault detection on multi COTS FPGA systems for physics experiments on the International Space Station. Proceedings of the 2023 ACM/SIGDA International Symposium on Field Programmable Gate Arrays. https://doi.org/10.1145/3543622.3573148

21. Brunetti, G., Campiti, G., Tagliente, M., & Ciminelli, C. (2024). COTS devices for space missions in LEO. IEEE Access, 12, 76478-76514. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3405373

22. Rodriguez-Ferrandez, I., Steenari, D., Tali, M., Kosmidis, L., & Tonicello, F. (2023). Case-study for integration of COTS SoC devices in reliable space systems for on-board processing. 2023 European Data Handling & Data Processing Conference (EDHPC), 1-8. https://doi.org/10.23919/EDHPC59100.2023.10396004

23. Wu, F., Zhu, X., Xu, Q., Xiang, R., Wang, C., & Lu, J. (2023). Faster-RCNN based star image extraction algorithm suitable for star sensors disturbed by Gaussian noise. 2023 International Telecommunications Conference (ITC-Egypt), 184-188. https://doi.org/10.1109/ITC-Egypt58155.2023.10206368

24. Zhao, H., Lembeck, M. F., Zhuang, A., Shah, R., & Wei, J. (2024). Real-time convolutional neural network-based star detection and centroiding method for CubeSat star tracker. arXiv preprint arXiv:2404.19108. https://doi.org/10.48550/arXiv.2404.19108

25. Zheng, X., Huang, Y., Mao, X., He, F., & Ye, Z. (2020). Research status and key technologies of all-day star sensor. Journal of Physics: Conference Series, 1510, 012027. https://doi.org/10.1088/1742-6596/1510/1/012027

26. Cui, Y., Feng, J., Li, Y., Wen, L., & Guo, Q. (2023). Proton radiation effects of CMOS image sensors on different star map recognition algorithms for star sensors. Electronics, 12(7), 1629. https://doi.org/10.3390/electronics12071629

27. Sager, R., & Enright, J. (2024). Multiple star trackers: Processing, pitfalls, and performance. 2024 IEEE Aerospace Conference, 1-12. https://doi.org/10.1109/AERO58975.2024.10521128

28. Schulz, V. H., Marcelino, G. M., Seman, L. O., Barros, J. S., Kim, S., Cho, M., Villarrubia, G., Leithardt, V., & Bezerra, E. (2021). Universal verification platform and star simulator for fast star tracker design. Sensors, 21(3), 907. https://doi.org/10.3390/s21030907

УДК 004.9

ИССЛЕДОВАНИЕ АДАПТИВНОГО PD-КОНТРОЛЯ ОТНОСИТЕЛЬНОГО ДВИЖЕНИЯ И ОРИЕНТАЦИИ КОСМИЧЕСКОГО АППАРАТА

Оралбек Ж.Ж.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Алматы, Казахстан
e-mail: zha.oralbek@aues.kz

Аннотация: Эффективное сближение и стыковка космических аппаратов требуют согласованного управления относительной позицией и ориентацией. В данной работе исследуется адаптивный PD-контроллер, который позволяет уменьшать насыщение исполнительных приводов за счёт функции самонастройки и обеспечивает устойчивое сближение аппаратов. Предложенный контроллер протестирован в сценарии с крупными начальными смещениями и скоростями. Моделирование показало, что даже в жёстких условиях система сходится к целевой точке без превышения ограничений по силе и моменту.

Ключевые слова: PD-контроллер, относительное движение, ориентация космического аппарата, стыковка, динамика космического полёта.

Введение

При решении задач орбитального маневрирования и стыковки важно одновременно контролировать относительное положение и ориентацию. Традиционные подходы зачастую рассматривают их по отдельности, что может привести к большим управляющим усилиям или насыщению исполнительных механизмов. Более перспективным является комбинированный подход, который уменьшает расход топлива и время стабилизации. Чтобы избежать насыщения приводов, наряду с пропорционально–дифференциальным (PD) законом вводится функция самонастройки, уменьшающая управляющее воздействие по мере снижения ошибки.

Методы

Динамическая модель

Рассматривалась относительная динамика двух космических аппаратов в шести степенях свободы.

Трансляционное движение: относительное положение p и скорость v подчиняются уравнениям

$$\dot{\mathrm{p}} = \mathrm{v}, \qquad m\,\dot{\mathrm{v}} = \mathrm{F},$$

где m – масса ведомого аппарата, F – управляющая сила.

Вращательное движение: ориентация задаётся кватернионом q, а угловая скорость – вектором ω. Уравнения имеют вид

$$J\,\dot{\omega} = \tau - \omega \times (J\omega), \qquad \dot{q} = 1/2\ q \otimes [0, \omega],$$

где J – матрица инерции, τ – управляющий момент, $\otimes$ – кватернионное умножение.

Адаптивный PD-контроль

Контроллер базируется на PD-законе для позиционной и ориентационной ошибок, усиленном функцией самонастройки:

Сила: $F = -k_r\,p - k_v\,v$. Величина умножается на адаптивный множитель

$$f(t) = 1 + a\,e^{-bt},$$

который уменьшается со временем, смягчая управление по мере уменьшения ошибки.

Момент: $\tau = -k_s\,e_{rot} - k_w\,\omega$, где e_{rot} – вектор ошибки ориентации, извлечённый из кватерниона. Также применяется множитель $f(t)$.

Ограничения на управляющую силу и момент задавались диапазонами $[-50{,}50]$ Н и $[-1{,}1]$ Н·м, что отражает возможности приводов. Коэффициенты выбраны следующие: $k_r = 1{,}6$, $k_v = 6$, $k_s = 1{,}5$, $k_w = 15$, $a = 0{,}1$, $b = 0{,}01$.

Исходные параметры и численное моделирование

Масса ведомого аппарата принята равной m = 500 кг, моменты инерции $J = \mathrm{diag}(60{,}72{,}71)$ кг·м². Чтобы проверить устойчивость контроллера в неблагоприятных условиях, были заданы большие начальные отклонения:

$$p(0) = [100, -80{,}60]\ \text{м};$$
$$v(0) = [0{,}5, -0{,}3{,}0{,}2]\ \text{м/с};$$

кватернион, соответствующий повороту на 15° вокруг оси $[0{,}2{,}0{,}7, -0{,}3]$;

$$\omega(0) = [0{,}004, -0{,}003{,}0{,}002]\ \text{рад/с}.$$

Система уравнений интегрировалась методом Эйлера с шагом 0,1 с на интервале 400 с. Кватернион нормализовался на каждом шаге, а управляющие воздействия насыщались в пределах заданных ограничений.

Результаты

Относительное положение и скорость

Пример изменяющихся координат показан на рис. 1. Даже при начальном смещении до 100 м величины сходятся к нулю примерно за 200–250 с. На рис. 2 представлены компоненты скорости, которые постепенно снижаются до нуля.

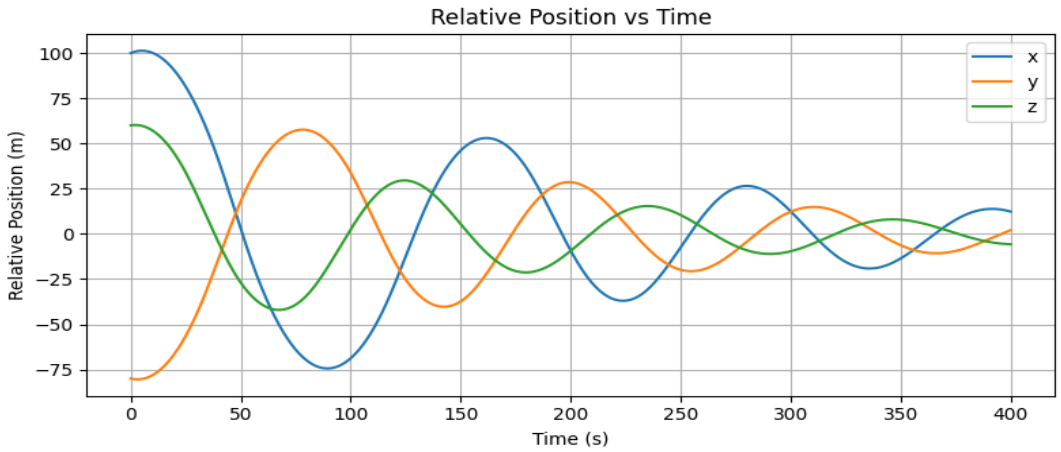

Рис. 1. - Относительное положение

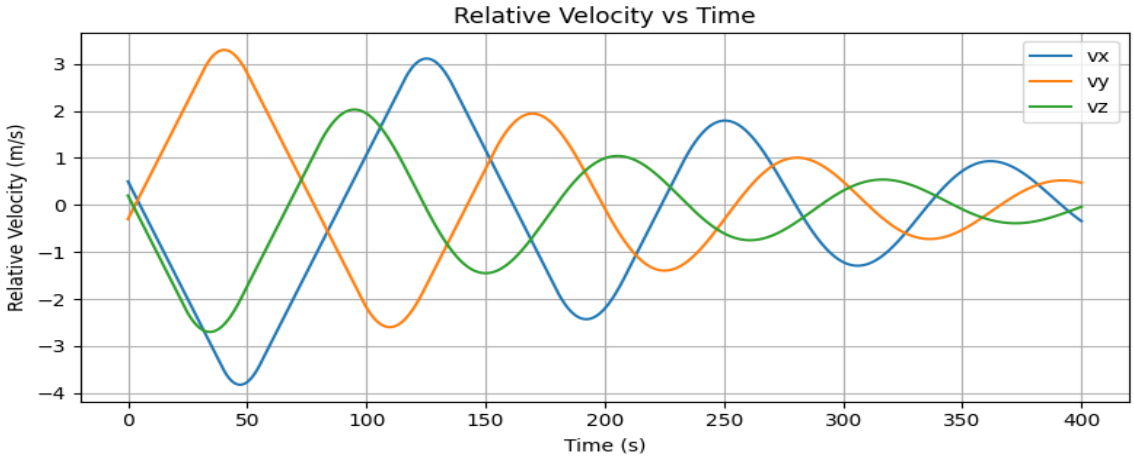

Рис. 2. - Относительная скорость

Ошибка ориентации и угловая скорость

На рис. 3 показано, как убывает модуль ошибки ориентации. Ошибка снижается на порядок за первые 150 с. Рис. 4 демонстрирует затухание относительных угловых скоростей.

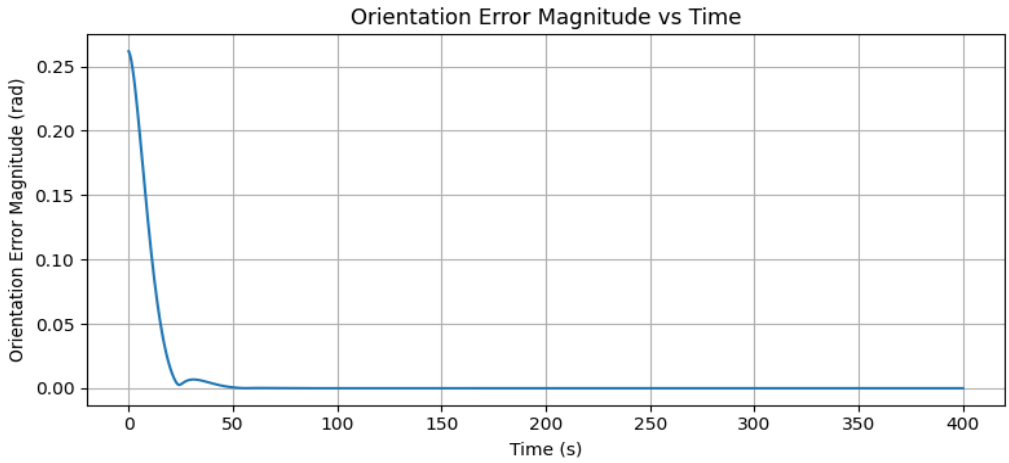

Рис. 3. - Величина ошибки ориентации

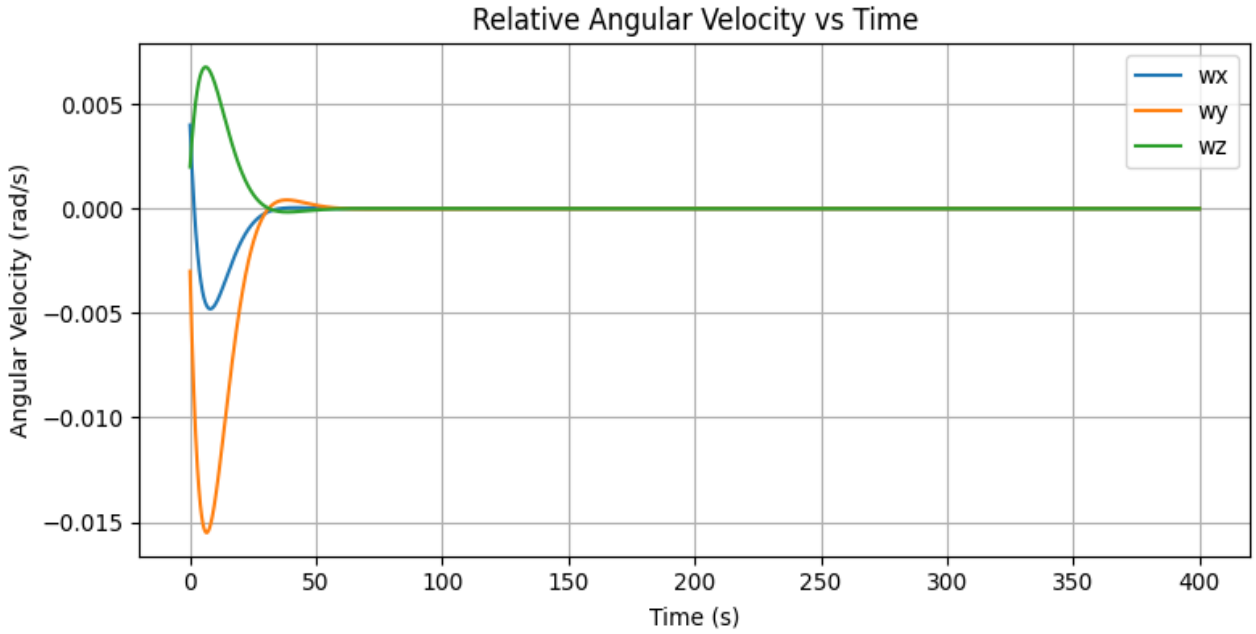

Рис. 4. – Относительная угловая скорость

Управляющие воздействия

Вначале контроллер вырабатывает максимальную силу и момент (рис. 5 и 6). Благодаря адаптивному множителю величины быстро уменьшаются и остаются в пределах допустимого диапазона. Это предотвращает насыщение привода и снижает вибрации.

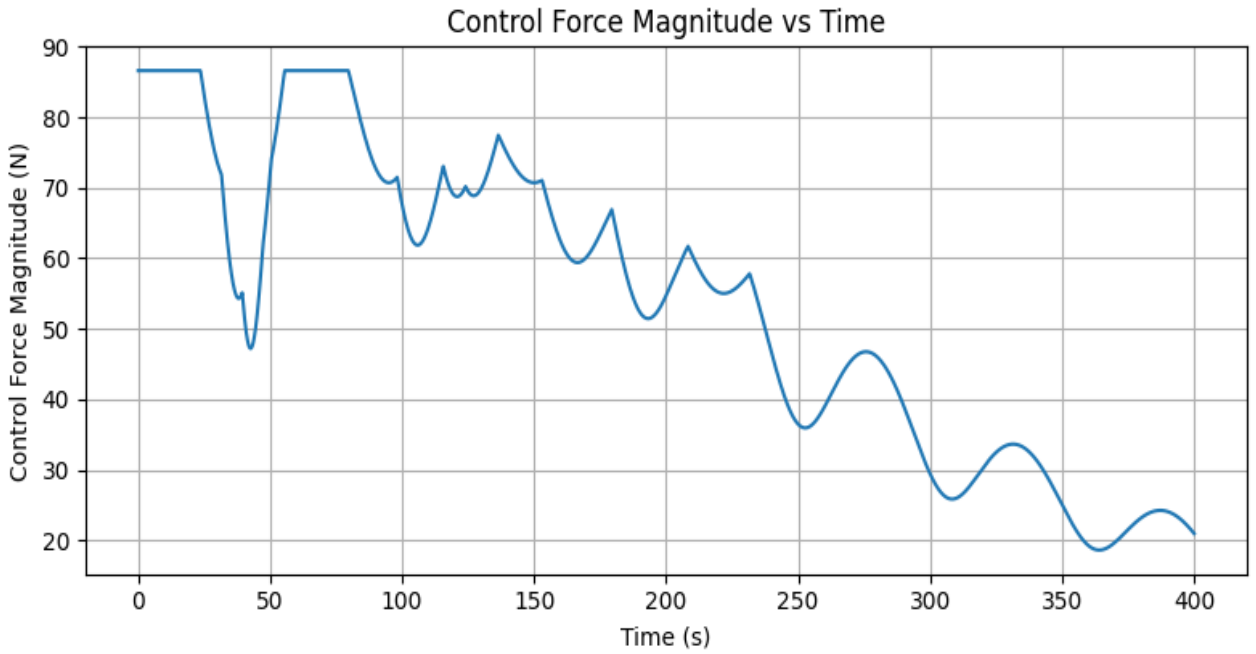

Рисунок 5 – величина управляющего усилия

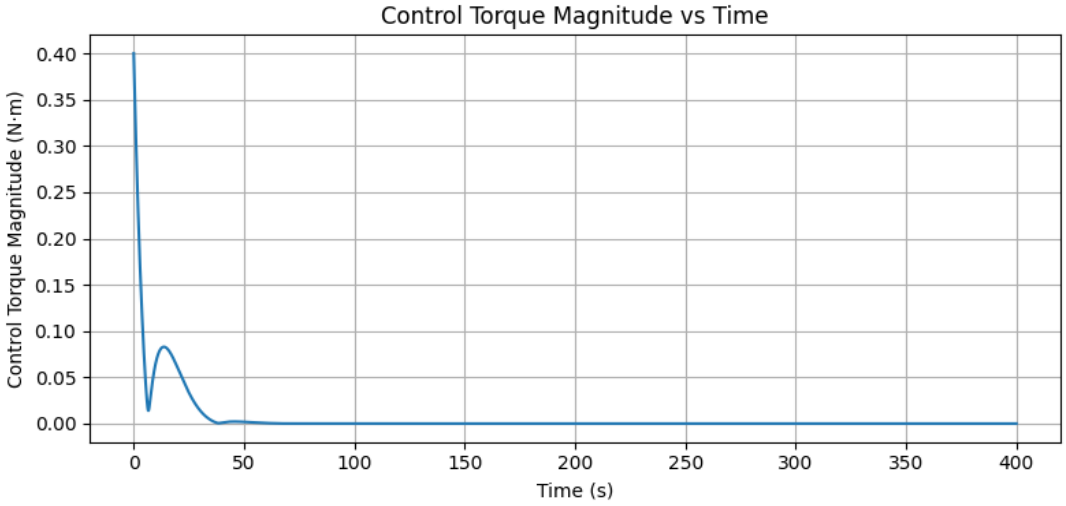

Рисунок 6 – величина контрольной нагрузки

Обсуждение

Адаптивный PD-контроль продемонстрировал устойчивое поведение даже при значительных началь- ных смещениях и скоростях. Функция самонастройки уменьшает управляющее воздействие по мере приближения к цели и снижает вероятность насыщения привода. Несмотря на упрощённую модель, общий характер поведения соответствует ожидаемому: относительные координаты и ориентация сходятся к нулю, а колебания отсутствуют. В реальных условиях следует учитывать более сложные возмущения (гравитационные и аэродинамические) и динамику исполнительных механизмов.

Заключение

Предложенный адаптивный PD-контроллер обеспечивает эффективное управление относительным движением и ориентацией космического аппарата. Моделирование показало, что система устойчива и для больших началь- ных отклонений; управление быстро уменьшается, избегая насыщения. Такие свойства делают контроллер перспективным для задач стыковки и кооперативных орбитальных маневров, хотя дальнейшие исследования должны учитывать более полные модели и внешние возмущения.

Список литературы

1. Wie, B. *Space Vehicle Dynamics and Control*. 2nd ed. Reston, VA: AIAA, 2008.

2. Markley, F. L., & Crassidis, J. L. *Fundamentals of Spacecraft Attitude Determination and Control*. Springer, 2014.

3. Sidi, M. J. *Spacecraft Dynamics and Control: A Practical Engineering Approach*. Cambridge University Press, 1997.

4. Hughes, P. C. *Spacecraft Attitude Dynamics*. Dover, 2004 (orig. Wiley, 1986).

5. Schaub, H., & Junkins, J. L. *Analytical Mechanics of Space Systems*. 4th ed. AIAA, 2018.

6. Montenbruck, O., & Gill, E. *Satellite Orbits: Models, Methods and Applications*. Springer, 2000.
7. Vallado, D. A. *Fundamentals of Astrodynamics and Applications*. 4th ed. Microcosm Press, 2013.
8. Tewari, A. *Advanced Control of Aircraft, Spacecraft and Rockets*. Wiley, 2011.
9. Åström, K. J., & Wittenmark, B. *Adaptive Control*. 2nd ed. Addison-Wesley, 1995.
10. Ioannou, P. A., & Sun, J. *Robust Adaptive Control*. Prentice Hall, 1996 (Dover reprint, 2012).
11. Lavretsky, E., & Wise, K. N. *Robust and Adaptive Control with Aerospace Applications*. Springer, 2013.
12. Clohessy, W. H., & Wiltshire, R. S. "Terminal Guidance System for Satellite Rendezvous." *Journal of the Aerospace Sciences*, 27(9), 653–658, 1960.
13. Shuster, M. D. "A Survey of Attitude Representations." *Journal of the Astronautical Sciences*, 41(4), 439–517, 1993.
14. Crassidis, J. L., & Junkins, J. L. *Optimal Estimation of Dynamic Systems*. 2nd ed. Chapman & Hall/CRC, 2012.
15. Slotine, J.-J. E., & Li, W. *Applied Nonlinear Control*. Prentice Hall, 1991.

УДК 004.93

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНАЯ ПРОВЕРКА СОХРАНЕНИЯ УГЛОВОГО МОМЕНТА С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ВСТРОЕННЫХ ДАТЧИКОВ ПОЛЕТНОГО КОНТРОЛЛЕРА

Оралбек Ж.Ж.
НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Гумарбека Даукеева», Алматы, Казахстан
e-mail: zha.oralbek@aues.kz

Аннотация: Принцип сохранения углового момента является одной из фундаментальных концепций классической механики и играет ключевую роль в самых разных разделах физики — от изучения элементарных частиц до астрофизики. Несмотря на его фундаментальное значение, при преподавании данного принципа зачастую отсутствуют наглядные и интуитивно понятные демонстрации. В представленной работе предлагается новый подход к экспериментальной проверке сохранения углового момента с использованием компьютерного лабораторного оборудования, в частности встроенных датчиков полетного контроллера. Рассмотрены три экспериментальные установки: вращающийся диск, маятник и орбитальная масса. Результаты всех трех экспериментов демонстрируют надежность принципа сохранения углового момента, подтверждая его действие в реальных условиях. Кроме того, эти

эксперименты предлагают эффективный и доступный метод демонстрации этого фундаментального принципа в учебных программах по физике.

Ключевые слова: угловой момент, вращающийся диск, маятник, орбитальная масса, закон сохранения момента.

Введение

Принцип сохранения углового момента лежит в основе классической физики [1]. Он помогает объяснить широкий спектр физических явлений, от движения небесных тел до поведения квантовых частиц. Однако, несмотря на его фундаментальное значение, часто возникает пробел в предоставлении практических демонстраций этого принципа, особенно тех, которые можно легко воспроизвести в классах и лабораториях [5]. К счастью, появление компьютерного лабораторного оборудования предлагает эффективное средство для преодоления этого пробела. Предоставляя практический опыт, эти технологии могут улучшить понимание сложных физических принципов как для студентов, так и для исследователей [2]. В данной статье обсуждаются дизайн, выполнение и результаты трех отдельных экспериментов, которые подтверждают закон сохранения момента импульса, все с использованием легкодоступных датчиков, встроенных в контроллеры [3]. Каждый эксперимент призван проиллюстрировать этот фундаментальный принцип физики ясным и интуитивно понятным образом.

Материалы и методы исследование. Обзор существующих решений

Эксперимент 1: Вращающийся диск

Первый эксперимент предполагает простую установку, в которой полетный контроллер закреплен на однородном диске, который может свободно вращаться вокруг оси, проходящей через его центр и перпендикулярной его плоскости. Встроенный в контроллер многоосевой гироскоп используется для измерения угловой скорости вращающегося диска во времени. Цель этого эксперимента — продемонстрировать сохранение углового момента в изолированной системе, которой в данном случае является вращающийся диск.

Рисунок 1 – Экспериментальная установка для эксперимента со вращающимся диском.

Эксперимент 2: Качание маятника

Во втором эксперименте используется простая маятниковая установка.

Полетный контроллер надежно прикреплен к концу веревки и может свободно качаться. Гироскоп контроллера регистрирует изменения угловой скорости при колебаниях маятника. Одновременно встроенный акселерометр используется для определения линейных ускорений. Этот эксперимент призван продемонстрировать сохранение углового момента в качающемся маятнике.

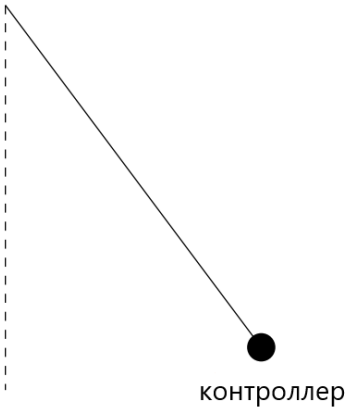

Рисунок 2 – Экспериментальная установка для эксперимента с колебаниями маятника.

Эксперимент 3: Орбитальная масса

В третьем эксперименте полетный контроллер прочно прикреплен к вращающемуся рычагу и может вращаться вокруг центральной точки. Это создает ситуацию, аналогичную движению планет. По мере того как контроллер вращается вокруг центральной точки, его датчики регистрируют различные данные, в том числе угловую скорость, которая имеет решающее значение для анализа сохранения углового момента.

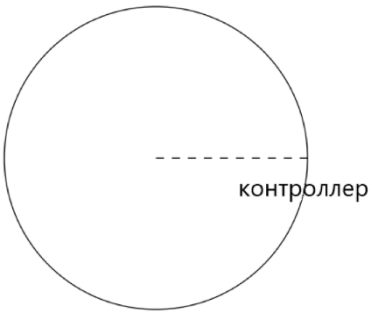

Рисунок 3 – Экспериментальная установка для эксперимента по измерению массы в орбите.

Результаты и обсуждение

Данные, полученные в ходе всех трех экспериментов, продемонстрировали замечательную согласованность в отношении общего углового момента систем,

что подчеркивает надежность принципа сохранения углового момента. На рисунке 4 представлен угловой момент во времени для каждого из экспериментов.

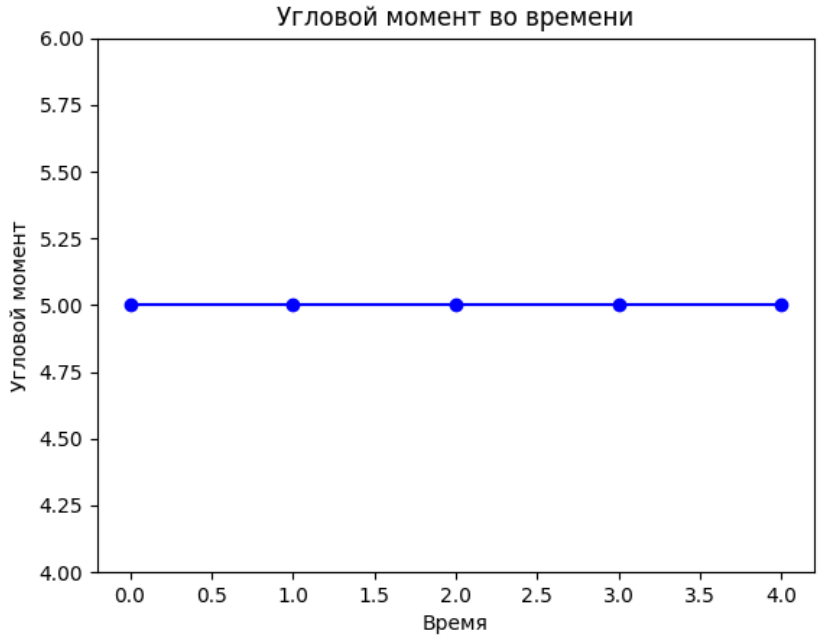

Рисунок 4: Угловой момент в динамике для каждого из экспериментов.

В эксперименте с вращающимся диском показания гироскопа контроллера, представленные в виде графика во времени, демонстрировали практически постоянную угловую скорость. Незначительные колебания, наблюдаемые в показаниях, можно объяснить неизбежными внешними возмущениями, а также внутренними погрешностями измерений датчика. Стабильность угловой скорости подтверждает представление о том, что в отсутствие внешних моментов силы угловой момент диска остается постоянным, что подтверждает принцип сохранения углового момента.

Эксперимент с качанием маятника показал предсказуемое периодическое изменение угловой скорости, которое обратно отражалось в показаниях линейной скорости, полученных с помощью акселерометра. Несмотря на колебания скорости, общий угловой момент системы, рассчитанный как произведение момента инерции маятника и его угловой скорости, оставался постоянным на протяжении всего качания маятника. Этот результат подтверждает сохранение углового момента в системе качающегося маятника.

Эксперимент с орбитальным полетным контроллером включал сбор данных гироскопа, когда контроллер вращался вокруг центральной точки. Показания гироскопа указывали на стабильную угловую скорость, что свидетельствовало о постоянном угловом моменте контроллера на протяжении всей его орбиты, учитывая неизменное радиальное расстояние от центра. Этот результат еще раз подтверждает принцип сохранения углового момента.

Результаты наших экспериментов, представленные на рисунке 4, подтверждают принцип сохранения углового момента в трех различных и физически интуитивно понятных установках. Хотя небольшие отклонения в

данных могут быть объяснены неизбежными погрешностями измерений и внешними помехами, общая тенденция результатов в значительной степени соответствует теоретическим ожиданиям в отношении сохранения углового момента. Это исследование подчеркивает потенциал компьютерного лабораторного оборудования для преподавания и изучения сложных физических концепций. Использование контроллеров и встроенных в них датчиков делает эксперименты легко воспроизводимыми, что может быть особенно полезно в образовательном контексте [5, 6]. Возможность мгновенной записи и обработки данных компьютерным оборудованием способствует активному участию в эксперименте, позволяя более тщательно и глубоко понять основные концепции [4].

Заключение

Подводя итог, можно сказать, что данное исследование демонстрирует принцип сохранения углового момента с помощью датчиков, встроенных в контроллер, в трех различных экспериментальных установках. Результаты предоставляют четкие доказательства в поддержку этого фундаментального закона физики, согласующегося с предположениями классической механики. Кроме того, данное исследование демонстрирует потенциал современных технологий в области физического образования, подчеркивая ценность практических экспериментов для улучшения обучения и понимания. Оно открывает путь для дальнейшего изучения и интеграции технологий в преподавание и понимание классической и современной физики.

Список литературы

1. Голдстейн Х., Пул К., Сафко Дж. *Классическая механика*. — М.: БИНОМ. Лаборатория знаний, 2004. (ориг. изд. Goldstein, H., Poole, C., & Safko, J. (2002). *Classical mechanics*. Addison Wesley).

2. Кроуфорд Ф. С. Компьютер в научной лаборатории // *American Journal of Physics*. — 1996. — Т. 64, №6. — С. 704–710.

3. Бейхнер Р. Дж. Влияние одновременной демонстрации движения и построения графиков в лаборатории по кинематике // *Journal of Research in Science Teaching*. — 1990. — Т. 27, №8. — С. 803–815.

4. PASCO scientific. *Physics through inquiry*. — Roseville, CA: PASCO scientific, 2001.

5. Найт Р. Д. *Физика для студентов естественно-научных и инженерных специальностей: стратегический подход*. — М.: Изд-во «Пирсон», 2009. (ориг. изд. Knight, R. D. (2008). *Physics for scientists and engineers: A strategic approach*. Pearson/Addison Wesley).

6. Крауч К. Х., Мазур Э. Методика обучения через взаимодействие: десять лет опыта и результатов // *American Journal of Physics*. — 2001. — Т. 69, №9. — С. 970–977.

SUPERCAPACITORS AS A DEVICE THAT IS AN IMPORTANT COMPONENT OF TECHNOLOGY AS ENERGY MANAGEMENT TOOLS.

Prof. Dr. Ali ÇORUH
Sakarya University, Faculty of Science, Department of Physics, Sakarya-Turkiye
*e-mail: coruh@sakarya.edu.tr

1 ABSTRACT

Supercapacitors have become a new point of attention in technology, especially after the latest studies, due to the rapid development they have achieved and their increasing usage areas. The market area they have in the industrial market is increasing day by day and it seems that this increase will continue for a long time. The areas where super capacities are in the most significant demand in terms of today's usage areas are Transportation, Energy Systems, Renewable Energy, Industrial & Commercial, Consumer Electronics. Of course, these areas are divided into a wide variety of branches. In one of our recent studies, we conducted a supercapacitor production trial with asymmetric electrodes for supercapacities at the laboratory level. We use perovskite oxide materials in our work and contribute to them.

In this study, perovskite materials Ba0.2Sr0.8Mn1-xCoxO3 (BSMC-x, x = 0.0, 0.2, 0.5, and 0.8) were effectively produced using sol-gel combustion process and evaluated as electrode materials for supercapacitor. The cationic partial substitution at the B-site influences the structural stability of perovskite oxides, hence modulating their characteristics. The structural, morphological, and electrochemical characteristics of perovskite materials were examined comprehensively. The partial substitution of Co cations at the B-site influenced the crystal structure and the mixed ionic and electronic conductivity of BSMC-0.0.

Not: This paper published in Materials Today Chemistry, Volume 46, 2025, 102779, ISSN 2468-5194, https://doi.org/10.1016/j.mtchem.2025.102779 .

1. Introduction

The depletion of fossil fuels and the associated environmental pollution, coupled with global population growth and industrialization, have intensified the need for renewable energy sources [[1]–[5]]. Consequently, significant efforts have been directed toward efficient energy storage systems capable of supporting clean and affordable energy generation [[6]–[10]]. Among the emerging storage technologies, electrochemical supercapacitors stand out due to their higher energy density compared to conventional dielectric capacitors and longer cycle life than lithium-ion batteries [[11]–[15]].

Supercapacitors are mainly categorized into two types: (i) electric double-layer capacitors (EDLCs), which store energy by ion adsorption at the electrode–electrolyte interface using high-surface-area carbon materials; and (ii) pseudocapacitors, which rely on reversible Faradaic redox reactions and typically employ conductive polymers or metal oxides as electrode materials [[16]–[19]]. Although pseudocapacitors offer

higher energy densities than EDLCs, their shorter cycle lives remain a limitation [[20]–[22]]. To enhance energy density without compromising power output or stability, hybrid electrodes combining carbon-based and redox-active materials have been proposed. This synergy leverages the high conductivity and surface area of carbon with the high capacitance of transition metal oxides, thereby improving overall electrochemical performance [[23], [24]].

Among various transition metal oxides, **perovskite oxides (ABO_3)** have drawn great interest due to their structural flexibility, chemical stability, and high specific capacitance [[25]–[27]]. Typically cubic in structure, perovskites consist of large A-site cations (e.g., La^{3+}, Sr^{2+}, Ba^{2+}) and smaller transition-metal B-site cations (e.g., Mn, Co, Fe) surrounded by oxygen octahedra (BO_6) [[28]–[30]]. These materials store energy through anion intercalation processes [[31]], and their electrochemical performance can be tuned by **partial cation substitution** at either the A or B sites, which induces lattice distortions, alters defect chemistry, and generates **oxygen vacancies**—key active sites for redox reactions [[32]–[38]]. The coexistence of cations with multiple valence states creates **mixed ionic–electronic conductivity (MIEC)**, crucial for efficient charge transfer in supercapacitor electrodes [[14], [22], [39]].

In this study, **$Ba_{0.2}Sr_{0.8}Co_{0.2}Mn_{0.8}O_3$** perovskite was employed as the **positive electrode,** while **activated carbon (AC)** served as the **negative electrode** to fabricate an asymmetric hybrid supercapacitor. The synergistic interaction between the perovskite's faradaic redox activity and the carbon's double-layer capacitance is expected to yield improved energy and power densities, along with excellent cycling durability. This research thus provides insight into designing cost-effective, structurally tunable perovskite-based materials for next-generation energy storage devices.

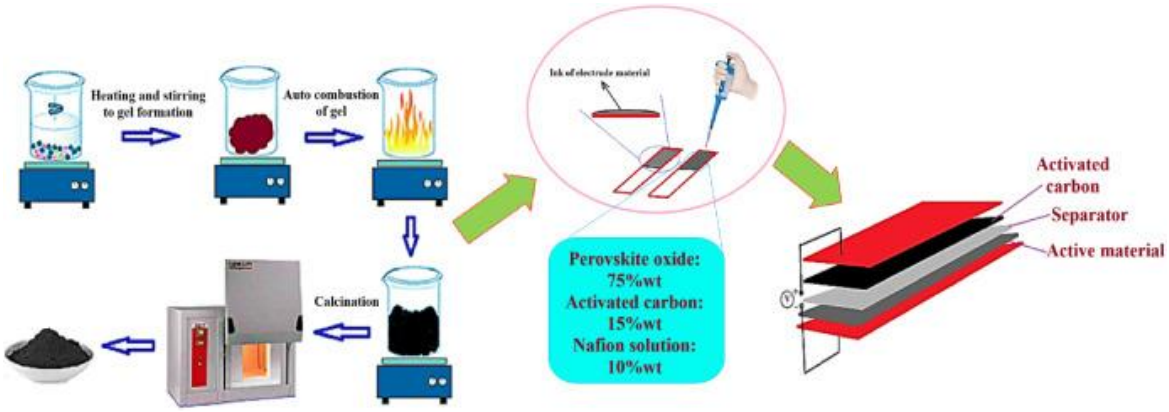
2. Experimental

2.1. Materials and synthesis method

$Ba_{0.2}Sr_{0.8}Mn_{1-x}Co_xO_3$ (BSMC–x, x = 0.0, 0.2, 0.5, 0.8) perovskite samples were synthesized via a sol–gel combustion method using analytical-grade nitrates of Ba, Sr, Mn, and Co, with glycine as fuel and chelating agent. The metal nitrates were dissolved in deionized water at 60 °C, and glycine was added at a 5:1 molar ratio relative to the total metal content. The homogeneous gel was heated until spontaneous combustion occurred, producing a fine powder, which was calcined at 650 °C for 6 hours to achieve crystallinity and phase purity.

2.2. Electrode preparation and characterization

Electrodes were prepared by dispersing the perovskite powder, activated carbon, and Nafion solution in DMF at a 75:15:10 mass ratio. The resulting ink was coated on copper plates (1 cm^2), dried at room temperature, and assembled into a two-electrode supercapacitor cell using 1 M KOH electrolyte and a paper separator.

The materials were characterized using XRD, XPS, FESEM–EDS, FTIR, and Raman spectroscopy to analyze crystal structure, surface chemistry, morphology, and bonding features. Electrochemical performance was evaluated through cyclic voltammetry (CV), galvanostatic charge–discharge (GCD), and electrochemical impedance spectroscopy (EIS) with an Autolab PGSTAT30 system.

3. Results and discussion

3.1. Structure and morphology

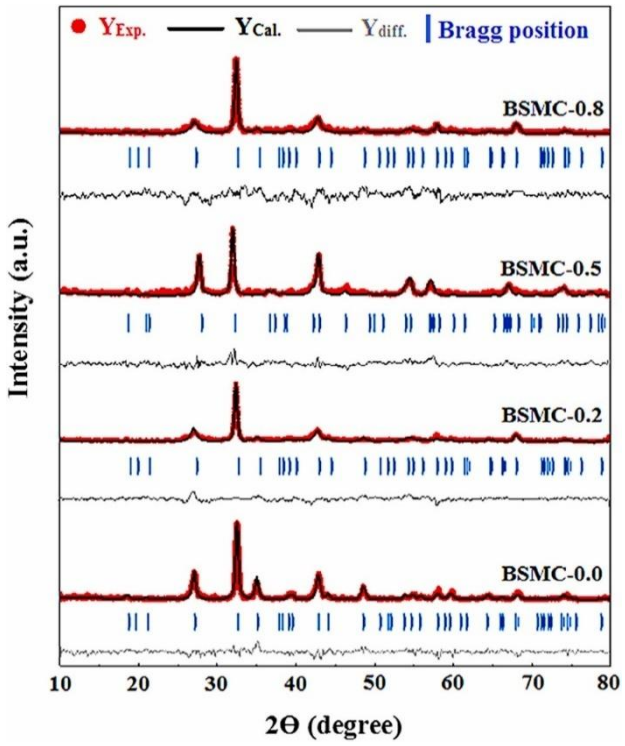

Fig. 1. XRD patterns with Rietveld refinement of the BSMC-x powders.

XRD analysis confirmed that the synthesized samples formed perovskite structures. The undoped BSMC–0.0 sample exhibited a hexagonal phase ($P6_3/mmc$) of $SrMnO_3$, while Co-doped samples displayed mixed hexagonal and cubic (Pm-3m) phases. The peak shifts observed in Co-doped compositions indicated lattice distortion caused by Co substitution at the B-site, which created oxygen vacancies and modified B–O–B bond angles. These structural changes enhanced ionic and electronic conductivity, improving ion diffusion and charge storage properties.

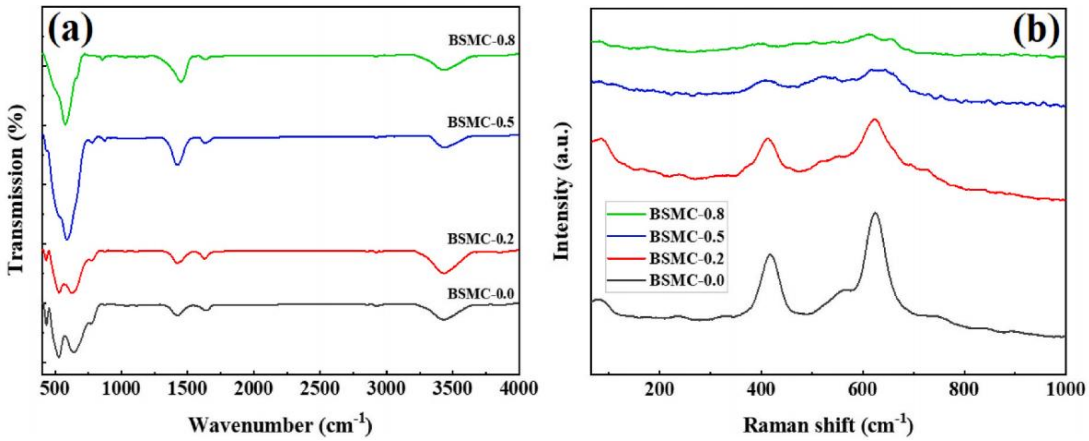

Fig. 2. (a) FT-IR spectra of BSMC-x in the wavenumber region of 4000–400 cm− 1; (b) Raman spectra of the all-synthesis sample powders.

FTIR spectra revealed characteristic perovskite (ABO_3) peaks between 400–600 cm^{-1}, attributed to B–O and Mn–O–Mn vibrations. Increasing Co content reduced peak intensity, confirming Co substitution. Raman spectra supported these findings, showing reduced peak intensity and structural distortion linked to oxygen vacancies. SEM images showed porous, aggregated nanoparticles (200–800 nm), providing a large surface area and enhanced electrochemical activity through improved ion accessibility and oxygen vacancy-induced conductivity.

Oxygen vacancy sites and the redox potential of B-site cations significantly influence oxygen ion mobility. Among all samples, BSMC-0.2 showed the highest adsorbed oxygen (O_ads) content and optimal B-site chemical composition. The Faradaic redox process begins with the adsorption of OH^- ions onto oxide surfaces. These ions interact with oxygen vacancies, causing continuous oxidation–reduction at neighboring B-site cations to stabilize the structure. During this process, O^{2-} ions diffuse through BO_6 octahedra. In the CV curve of BSMC-0.2, oxidation peaks at 0.4 V and 0.75 V correspond to $Mn^{2+}/Co^{2+} \rightarrow Mn^{3+}/Co^{3+}$ and $Mn^{3+}/Co^{3+} \rightarrow Mn^{4+}/Co^{4+}$ transitions, while reduction peaks at –0.4 V and –0.75 V indicate reverse reactions.

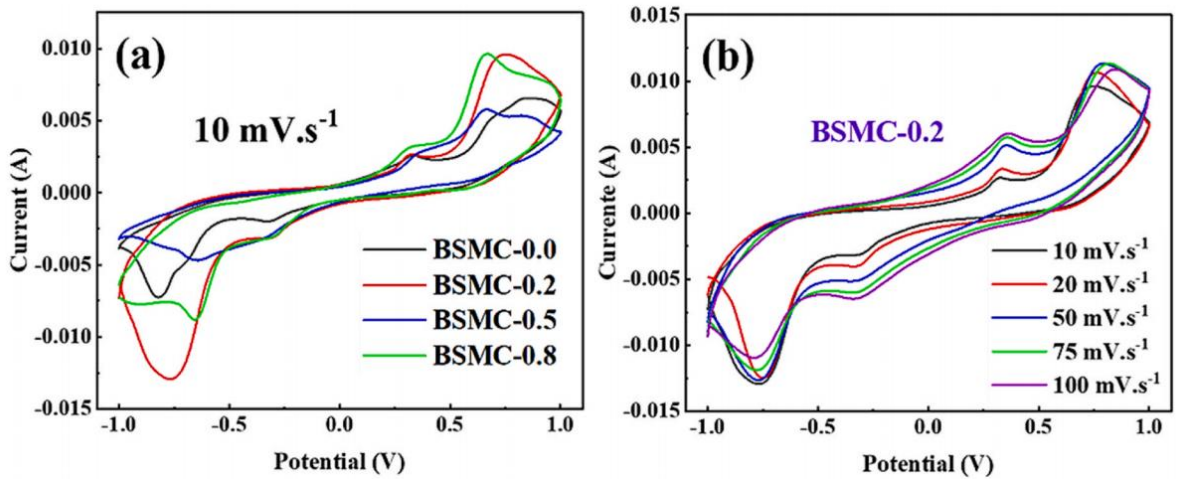

Fig. 3. (a) The comparison of CV curves of all samples at a scan rate of 10 mV s− 1; (b) CV curve of BSMC-0.2 at different scan rates;

Electrochemical measurements were conducted using an Autolab PGSTAT30 with CV, GCD, and EIS tests in 1 M KOH at room temperature, and analyzed with ZView®. The GCD curves showed asymmetric shapes, confirming Faradaic pseudo-capacitance behavior. BSMC-0.2 achieved the highest specific capacitance (580.5 F g^{-1} at 3 A g^{-1}), followed by BSMC-0.8 (526.1 F g^{-1}), BSMC-0.5 (319.8 F g^{-1}), and BSMC-0.0 (250.3 F g^{-1}). Partial Co substitution improved ion/electron conductivity and oxygen vacancy concentration, enhancing electrochemical activity. However, excessive Co (x > 0.2) reduced Mn active site accessibility, lowering capacitance. Increasing current density decreased capacitance due to limited active site utilization.

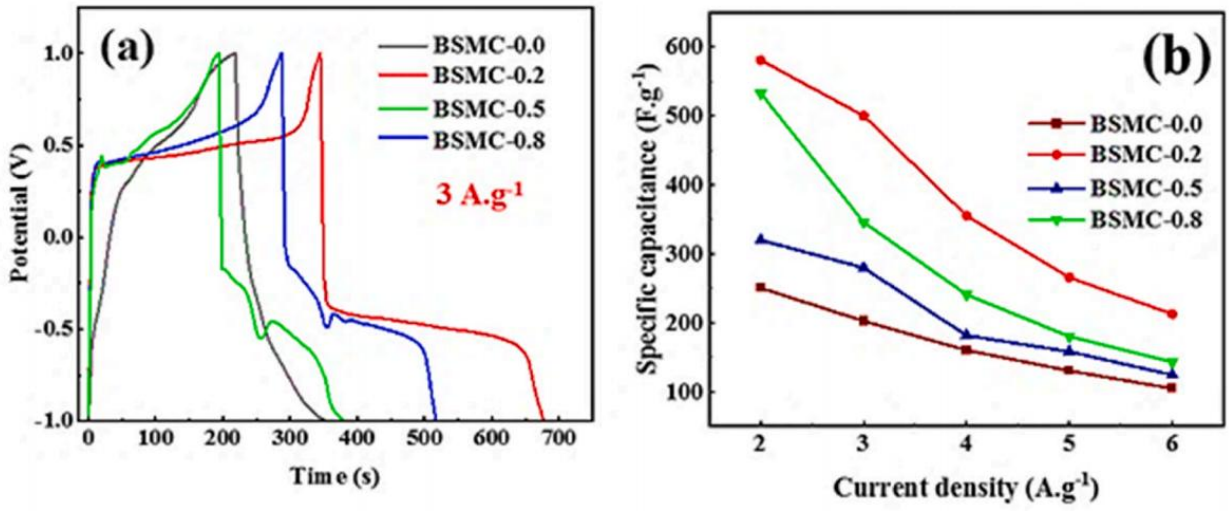

Fig. 4. (a) Charge-discharge profiles of BSMC-x at current density of 2 A·g− 1 ; (b) specific capacitance of BSMC-x as a function of current density;

The Nyquist plots are presented in Fig. 4c. The Rs represents the series resistance at high frequency region; it is composed of electrolyte resistance and all series resistances in the circuit. The high frequency loop is consisted of a charge transfer resistance (Rct), parallel with constant phase element of double layer capacitance (CPEdl). A CPE is used instead of capacitance to show the inhomogenous distribution of activation energies on the interface.

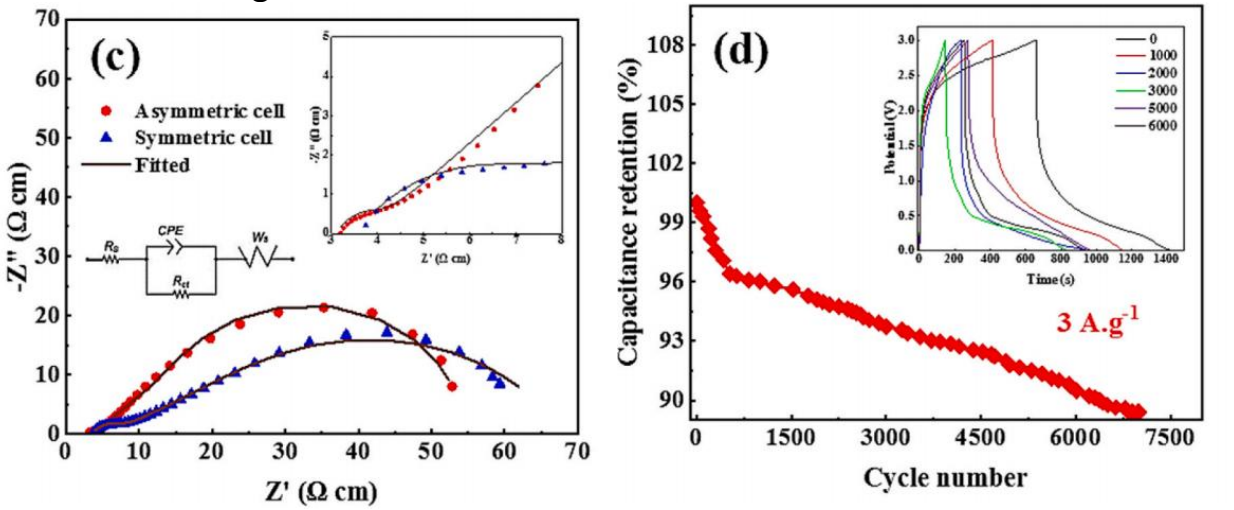

Fig. 4. (c) Nyquist plots of asymmetric and symmetric cells; (d) The variation of capacitance retention with number of cycles. (The inset is GCDs of asymmetric cell at the first to 7000th cycles.)

References

[1] L. Zu, W. Zhang, L. Qu, L. Liu, W. Li, A. Yu, D. Zhao, Mesoporous materials for electrochemical energy storage and conversion, Adv. Energy Mater. 10 (2020) 2002152.

[2] Z. Guo, S. Zhao, T. Li, D. Su, S. Guo, G. Wang, Recent advances in rechargeable magnesium-based batteries for high-efficiency energy storage, Adv. Energy Mater. 10 (2020) 1903591.

[3] R. Subbaraman, D. Tripkovic, K.-C. Chang, D. Strmcnik, A.P. Paulikas, P. Hirunsit, M. Chan, J. Greeley, V. Stamenkovic, N.M. Markovic, Trends in activity for the water electrolyser reactions on 3 d M (Ni, Co, Fe, Mn) hydr (oxy) oxide catalysts, Nat. Mater. 11 (2012) 550–557.

[4] A. Narimani-Qurtlar, A. Sayyah, S. Pakseresht, J. Mostafaei, H. Akbulut, T. Cetinkaya, E. Asghari, A. Niaei, Investigating the environmental impacts of lithium-oxygen battery cathode production: a comprehensive assessment of the effects associated with oxygen cathode manufacturing, J. Clean. Prod. (2024) 144199.

[5] A. Sayyah, M. Ahangari, J. Mostafaei, S.R. Nabavi, A. Niaei, Machine learningbased life cycle optimization for the carbon dioxide methanation process: achieving environmental and productivity efficiency, J. Clean. Prod. (2023) 139120.

[6] Y. Cao, B. Lin, Y. Sun, H. Yang, X. Zhang, Symmetric/asymmetric supercapacitor based on the perovskite-type lanthanum cobaltate nanofibers with Sr-substitution, Electrochim. Acta 178 (2015) 398–406.

[7] F. Asadi, M. Ahangari, J. Mostafaei, N. Kalantari, N. Delibas¸, E. Asghari, A. Niaei, Manganese doped La0.8Ba0.2FeO3 perovskite oxide as an efficient electrode material for supercapacitor, J. Alloys Compd. (2024) 175801.

[8] G. Wang, L. Zhang, J. Zhang, A review of electrode materials for electrochemical supercapacitors, Chem. Soc. Rev. 41 (2012) 797–828.

[9] S.M. Rezvan, M. Ahangari, N. Delibas¸, S.B. Gharamaleki, A. Moradi, A. Niaei, Investigation of current, temperature, and concentration distribution of a solid oxide fuel cell with mathematical modelling approach, J. Adv. Res. Nat. Appl. Sci. 9 (2023) 237–250.

[10] N. Kalantari, N. Delibas¸, A. Niaei, Unveiling the potential of additives in optimizing halide perovskite solar cells performance and reliability, Mater. Today Sustain. (2024) 101011.

[11] Q. Hu, B. Yue, H. Shao, F. Yang, J. Wang, Y. Wang, J. Liu, Facile syntheses of perovskite type LaMO3 (M= Fe, Co, Ni) nanofibers for high performance supercapacitor electrodes and lithium-ion battery anodes, J. Alloys Compd. 852 (2021) 157002.

[12] B.E. Conway, W.G. Pell, Double-layer and pseudocapacitance types of electrochemical capacitors and their applications to the development of hybrid devices, J. Solid State Electrochem. 7 (2003) 637–644.

[13] R.J. Brodd, What are batteries, fuel cells, and supercapacitors, Chem. Rev. 104 (2003) 4245–4269. Published on the Web 09/28/2004.), Chem. Rev. 105 (2005) 1021.

[14] M. Ahangari, J. Mostafaei, A. Sayyah, E. Mahmoudi, E. Asghari, A. Coruh, N. Delibas, A. Niaei, Investigation of structural and electrochemical properties of SrFexCo1-xO3-δ perovskite oxides as a supercapacitor electrode material, J. Energy Storage 63 (2023) 107034.

[15] A.W. Rabbani, T. Munawar, M.M. Alam, C.-F. Yan, M. Amanullah, F. Mukhtar, M. N. Ashiq, A. Khalid, N.N. Riaz, S.A. Khan, Investigating the electrochemical performance of MnSe-supported SrZrO3 perovskite oxide nanocomposite as an electrode material for supercapacitor, Ceram. Int. 50 (2024) 22884–22896.

[16] Y. Liu, J. Dinh, M.O. Tade, Z. Shao, Design of perovskite oxides as anionintercalation-type electrodes for supercapacitors: cation leaching effect, ACS Appl. Mater. Interfaces 8 (2016) 23774–23783.[17] X. Lang, H. Mo, X. Hu, H. Tian, Supercapacitor performance of perovskite La1− xSrxMnO3, Dalton Trans. (2003) 46 (2017) 13720–13730

[18] J. Mostafaei, A. Çoruh, A. Asgari, E. Asghari, A. Niaei, Supercapacitor application of Sr-doped LaCo0.2Fe0.8O3 perovskite oxide: investigation of structural and electrochemical properties, J. Energy Storage 93 (2024) 112394.

[19] P. Soni, S. Singal, A. Yadav, R.K. Sharma, Integration of SrFeO3-δ with reduced graphene oxide nanoribbon for symmetric/asymmetric capacitive charge storage, J. Alloys Compd. 976 (2024) 173031.

[20] X. Lu, C. Wang, F. Favier, N. Pinna, Electrospun nanomaterials for supercapacitor electrodes: designed architectures and electrochemical performance, Adv. Energy Mater. 7 (2017) 1601301.

[21] Z. Zhai, W. Yan, L. Dong, J. Wang, C. Chen, J. Lian, X. Wang, D. Xia, J. Zhang, Multi-dimensional materials with layered structures for supercapacitors: advanced synthesis, supercapacitor performance and functional mechanism, Nano Energy 78 (2020) 105193.

[22] P.M. Shafi, D. Mohapatra, V.P. Reddy, G. Dhakal, D.R. Kumar, D. Tuma, T. Brousse, J.-J. Shim, Sr-and Fe-substituted LaMnO3 Perovskite: fundamental insight and possible use in asymmetric hybrid supercapacitor, Energy Storage Mater. 45 (2022) 119–129.

[23] S. Saini, P. Chand, A. Joshi, Fabrication of ultrahigh supercapacitor device based on ZnCo2O4@ MnO2 with porous nanospheres decorated on flower-shaped structure, J. Energy Storage 71 (2023) 108209.

[24] S. Saini, P. Chand, A. Joshi, Biomass derived carbon for supercapacitor applications, J. Energy Storage 39 (2021) 102646.

[25] M.A. Pena, J.L.G. Fierro, Chemical structures and performance of perovskite oxides, Chem. Rev. 101 (2001) 1981–2018.

[26] L.G. Tejuca, J.L.G. Fierro, Properties and Applications of Perovskite-type Oxides, CRC Press, 2000.

[27] W. Wang, B. Lin, Y. Cao, Y. Sun, X. Zhang, H. Yang, H. Sun, High-performance GdxSr1-xNiO3 porous nanofibers prepared by electrospinning for symmetric and asymmetric supercapacitors, J. Phys. Chem. Solid. 140 (2020) 109361.

[28] M. Ahangari, E. Mahmoodi, N. Delibas¸, J. Mostafaei, E. Asghari, A. Niaei, Application of SrFeO3 perovskite as electrode material for supercapacitor and investigation of Co-doping effect on the B-site, Turk. J. Chem. 46 (2022) 1723–1732.

[29] T. Ishihara, Structure and properties of perovskite oxides, Perovskite Oxide Solid Oxide Fuel Cells (2009) 1–16.

[30] R.M. Kusters, J. Singleton, D.A. Keen, R. McGreevy, W. Hayes, Magnetoresistance measurements on the magnetic semiconductor Nd0.5Pb0.5MnO3, Phys. B Condens. Matter 155 (1989) 362–365.

[31] J.T. Mefford, W.G. Hardin, S. Dai, K.P. Johnston, K.J. Stevenson, Anion charge storage through oxygen intercalation in LaMnO3 perovskite pseudocapacitor electrodes, Nat. Mater. 13 (2014) 726–732.

[32] J. Mizusaki, M. Yoshihiro, S. Yamauchi, K. Fueki, Nonstoichiometry and defect structure of the perovskite-type oxides La1− xSrxFeO3− , J. Solid State Chem. 58 (1985) 257–266.

[33] Y. Teraoka, M. Yoshimatsu, N. Yamazoe, T. Seiyama, Oxygen-sorptive properties and defect structure of perovskite-type oxides, Chem. Lett. 13 (1984) 893–896.

[34] N. Lei, P. Ma, B. Yu, S. Li, J. Dai, G. Jiang, Anion-intercalated supercapacitor electrode based on perovskite-type SrB0.875Nb0.125O3 (B= Mn, Co), Chem. Eng. J. 421 (2021) 127790.

[35] E. Mahmoudi, J. Mostafaei, C. Griesser, M.F. Bekheet, N. Delibas, S. Penner, E. Asghari, A. Coruh, A. Niaei, LaCoO3-BaCoO3 porous composites as efficient electrocatalyst for oxygen evolution reaction, Chem. Eng. J. 473 (2023) 144829.

[36] Y.-L. Song, Z.-C. Wang, Y.-D. Yan, M.-L. Zhang, G.-L. Wang, T.-Q. Yin, Y. Xue, F. Gao, M. Qiu, Molten salt synthesis and supercapacitor properties of oxygenvacancy LaMnO3− δ, J. Energy Chem. 43 (2020) 173–181.

[37] Z.A. Elsiddig, H. Xu, D. Wang, W. Zhang, X. Guo, Y. Zhang, Z. Sun, J. Chen, Modulating Mn4+ ions and oxygen vacancies in nonstoichiometric LaMnO3 perovskite by a facile sol-gel method as high-performance supercapacitor electrodes, Electrochim. Acta 253 (2017) 422–429.

[38] A.K. Tomar, G. Singh, R.K. Sharma, Fabrication of a Mo-doped strontium cobaltite perovskite hybrid supercapacitor cell with high energy density and excellent cycling life, ChemSusChem 11 (2018) 4123–4130.

[39] G. George, S.L. Jackson, C.Q. Luo, D. Fang, D. Luo, D. Hu, J. Wen, Z. Luo, Effect of doping on the performance of high-crystalline SrMnO3 perovskite nanofibers as a supercapacitor electrode, Ceram. Int. 44 (2018) 21982–21992

UDC 004.8:621.865:331.101.3

PROBLEMS AND REQUIREMENTS FOR THE DEVELOPMENT OF AN ACTIVE UPPER LIMB EXOSKELETON TO IMPROVE WORK PRODUCTIVITY

Duisengali B.B., Madikhov S.K., Maksut A.K., Zhetenbayev N.T.*.
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications named Gumarbek Daukeyev, Almaty, Kazakhstan
*e-mail: n.zhetenbaev@aues.kz

Introduction

In modern industrial environments, a significant proportion of workers perform repetitive physical tasks that heavily involve the upper limbs. Actions such as lifting, holding, and moving tools or components are associated with high muscular loads and an increased risk of developing work-related musculoskeletal disorders. Statistics show that prolonged manual operations often lead to decreased productivity, increased fatigue, and a higher incidence of temporary disabilities [1].

With the advancement of automation and human machine interaction technologies, growing attention has been paid to the use of wearable robotic systems, particularly exoskeletons, in industrial settings. Active upper-limb exoskeletons can not only reduce the physical strain on operators but also potentially enhance the precision and speed of task execution, which is especially relevant for assembly and installation processes.

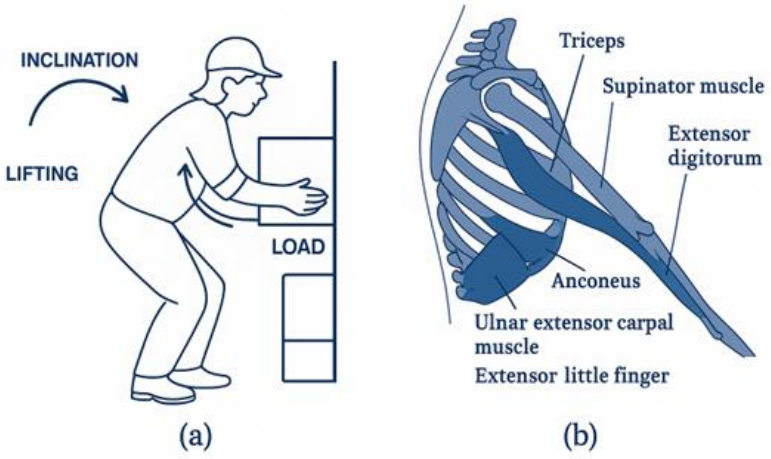

Fig. 1. - Body posture and upper-limb muscle involvement during manual lifting: (a) Illustration of body inclination and lifting mechanics during load handling. (b) Activation of major upper limb muscles involved in lifting motion.

However, the development of such systems presents several challenges: it is necessary to account for human biomechanics, ergonomic requirements, the specific conditions of the industrial environment, as well as technical constraints related to device weight, energy consumption, and reliability of control systems.

The aim of this work is to analyze the key challenges and requirements arising in the development of an active upper-limb exoskeleton designed to improve industrial productivity and to propose conceptual approaches to address these issues.

Related Work

In recent years, upper-limb exoskeletons have been increasingly implemented in industry as a means to reduce physical workload and enhance productivity. These devices are becoming more popular due to their ability to relieve stress on the shoulder girdle during heavy or repetitive tasks, particularly for overhead work.

Existing exoskeletons differ in several key characteristics:

– Type of actuation: passive, active, or hybrid;

– Area of support: shoulder joint, elbow joint, or the entire upper limb;

– Field of application: industry, agriculture, healthcare, military.

Currently, at least 18 industrial upper-limb exoskeleton models are known to support work-related tasks. Most of them are passive devices that provide support through elastic elements and mechanical linkages. Active models are less common but offer more precise and adaptive assistance using actuators and sensors.

The most well-known examples include:

– Paexo Shoulder, Airframe, Skelex, EksoVest, Mate, ShoulderX – passive exoskeletons for shoulder support;

– ExIF Project, Carry, ABLE – active or semi-active systems with shoulder and/or elbow support;

– Fortis, Fawcett Exovest, WADE – models with end-point tool support;

– Lucy, IUVO, Proto-Mate, Crimson Dynamics – models aimed at precise industrial tasks;

– Unnamed agricultural exoskeleton (for fruit spraying) – a special variant for agricultural work.

Most devices are designed for overhead work, assisting workers with tasks performed above shoulder level. Laboratory studies with such exoskeletons have shown reduced activity of the deltoid and trapezius muscles, as well as decreased fatigue and discomfort in the neck and upper back.

Despite these positive outcomes, most research is still conducted under controlled conditions, which limits conclusions about the real-world effectiveness of exoskeletons in industrial environments. Moreover, gender- and age-related differences remain understudied, even though women and older workers could potentially benefit the most.

Table 1 provides a comparative analysis of 18 industrial upper-limb exoskeleton models. It summarizes the key advantages of each device based on published data. This approach highlights major trends in exoskeleton development:

– The predominance of passive shoulder-support systems;

– The limited number of active solutions;

– Common limitations regarding ergonomics, weight and size, and adaptability to individual user characteristics.

Table 1. Comparison of 18 industrial upper-limb exoskeletons

№	Exoskeleton	Advantages
1	Paexo Shoulder [2]	Lightweight, comfortable, suitable for overhead tasks
2	Airframe [3]	Shoulder support, reduces load on deltoid muscles
3	Skelex [4]	Shoulder support, good ergonomics
4	EksoVest [5]	Industrial application, reduces fatigue
5	Mate [6]	More precise movements, active assistance
6	ShoulderX [7]	Compact, easy to use
7	ExIF Project [8]	Active support for shoulder and elbow
8	Lucy [9]	Designed for overhead tasks, improves endurance
9	IUVO [10]	Increases holding time and accuracy
10	Proto-Mate [11]	Reduces heart rate and oxygen consumption
11	ABLE [12]	Active support, high mobility
12	Carry [13]	Elbow support during heavy load carrying
13	Fortis [14]	Tool support, partial load reduction
14	Fawcett Exovest [15]	Shoulder support, reduces subjective load
15	WADE [16]	Reduces deltoid muscle activity
16	H-PULSE [17]	Semi-passive system, good load distribution
17	Crimson Dynamics [18]	Relieves neck and back strain
18	Not named (fruit spraying) [19]	Agricultural use, reduces load during spraying

The analysis emphasizes that, despite their positive effects in reducing muscle load and perceived fatigue, many exoskeletons still face limitations in real-world conditions. This underscores the need for further field studies, taking into account the diversity of users, including women and older workers.

Challenges in the Development of an Active Exoskeleton

The development of an active upper-limb exoskeleton involves a number of technical and ergonomic challenges that directly affect the device's efficiency, safety, and user comfort.

One of the key requirements is that the exoskeleton must match the natural biomechanics of the human arm. The upper limb has a complex anatomy with multiple degrees of freedom in the shoulder, elbow, and wrist joints. Any mismatch between the exoskeleton's kinematics and the user's natural movements can lead to excessive loading, restricted mobility, or even injury. Figure 2 shows the main biomechanical degrees of freedom of the human arm that must be considered in exoskeleton design.

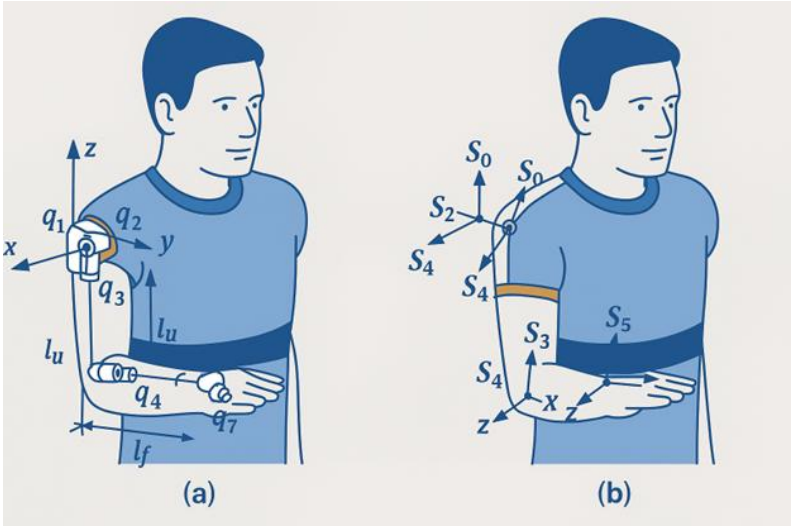

Fig. 2. - Biomechanical degrees of freedom of the upper limb required for exoskeleton support. (a) Simplified representation of human arm joints with seven DoFs; (b) Denavit–Hartenberg (DH) coordinate systems of the arm with five DoFs.

Establishing effective human machine interaction requires accurate feedback, adaptive control algorithms, and user-friendly interfaces. EMG sensors, IMUs, and force sensors must be precisely calibrated to provide an appropriate response to the user's movements and applied forces. Insufficient accuracy or control delays can cause disorientation and lead to device rejection. For everyday use, the exoskeleton must be lightweight and autonomous. Excessive weight results in rapid fatigue, especially during prolonged tasks. At the same time, active systems require a power source, and limited battery capacity can reduce operational time, which is particularly critical in industrial environments.

Safety is a fundamental requirement for human interaction. Active exoskeletons must provide reliable protection against overload, jamming, or unintended movements. In addition, materials and structural design must take ergonomics into account, avoiding pressure points, chafing, or overheating. High comfort significantly increases user acceptance of the technology.

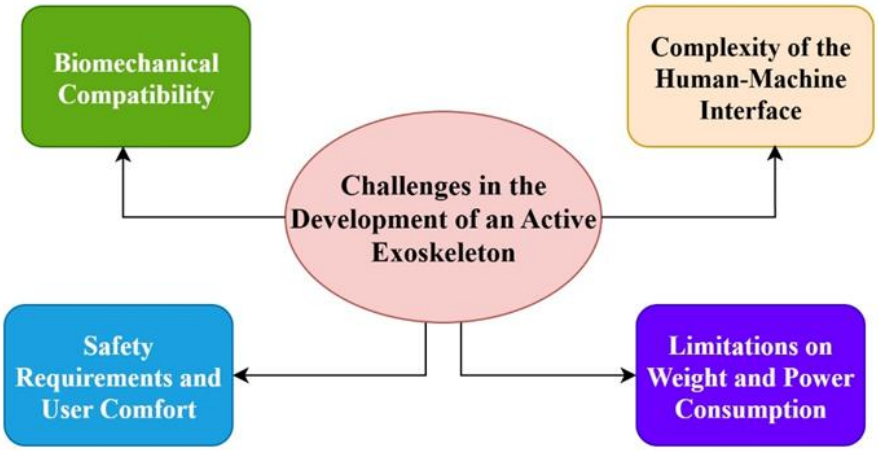

Fig. 3. - Key technical and ergonomic challenges in the development of an active upper-limb exoskeleton.

Design Requirements

Designing an active upper-limb exoskeleton requires consideration of numerous technical and functional parameters that ensure not only the device's efficiency but also its safety, comfort, adaptability, and suitability for real industrial environments. The key requirements for modern exoskeletons are summarized below.

Mechanical requirements.

The exoskeleton should have a lightweight yet robust structure capable of withstanding cyclic loads without causing additional fatigue to the user. The use of composite materials and aluminum alloys allows for reducing the overall weight of the structure. Modularity is also important: having removable components simplifies maintenance, repair, and adaptation for various tasks or body parts.

Actuation requirements.

The choice of actuation type directly affects mobility, response speed, and energy consumption. Servomotors provide high precision and control but can be heavy and energy-intensive. Pneumatic actuators are lighter and provide smoother motion but require an external pressure source. Hybrid solutions (e.g., passive-active) can combine the advantages of both approaches. Additional factors such as low noise, smoothness, and back drivability must also be considered.

Control system and feedback.

An intelligent control system should ensure adaptive responses to the user's movements and applied forces. To achieve this, inertial measurement units (IMUs), electromyography (EMG) sensors, and force sensors are used. A feedback mechanism is crucial, enabling the exoskeleton to "sense" the user and respond to their intentions in real time. Incorporating elements of artificial intelligence and machine learning can further improve accuracy and individualization of control.

User interface and ergonomics.

The device should be convenient for daily use, with easy donning and doffing, minimal pressure points, and ventilated materials. The user interface may include LED indicators, touch panels, or mobile applications for monitoring the device's status. High ergonomics contribute to user acceptance and improved productivity.

Figure 4 presents a block diagram summarizing the main design requirements for an active industrial exoskeleton.

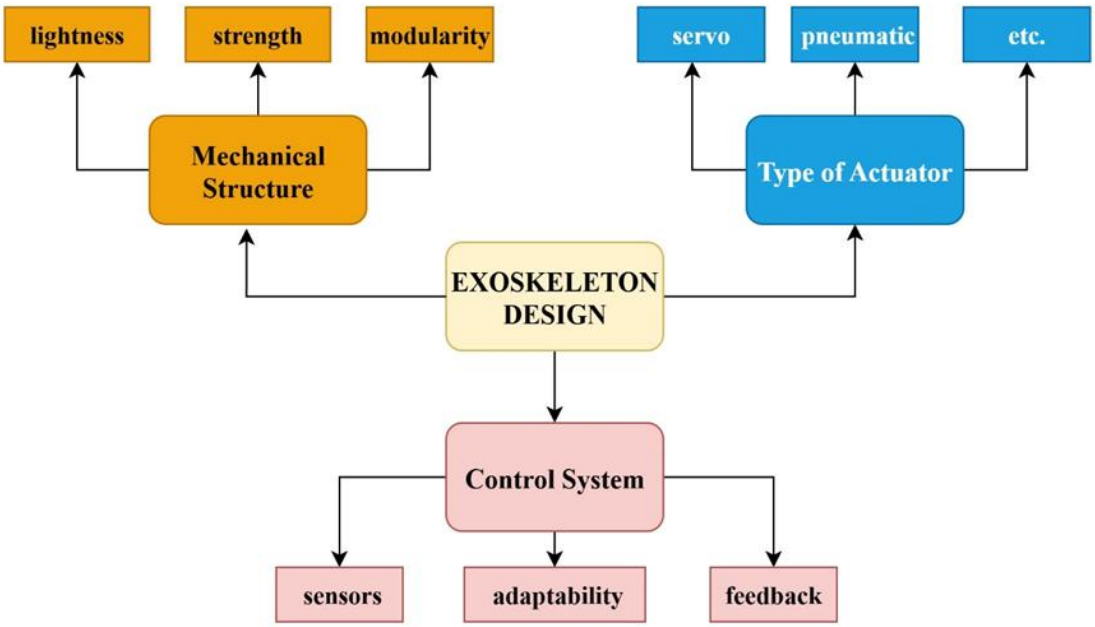

Fig. 4. - Design requirements for an active industrial exoskeleton.

Proposed Concept

The proposed concept is an intelligent exoskeleton device designed to support and assist upper-limb movements, focusing on the shoulder and elbow joints. The design includes an active shoulder joint with three degrees of freedom (spherical joint) and a complex elbow module with two degrees of freedom, corresponding to anatomical biomechanics: flexion/extension and forearm pronation/supination. This is achieved through modular actuation elements that replicate the rotation axes denoted as $\theta_1 - \theta_5$, as shown in the kinematic schematic (Fig. 5).

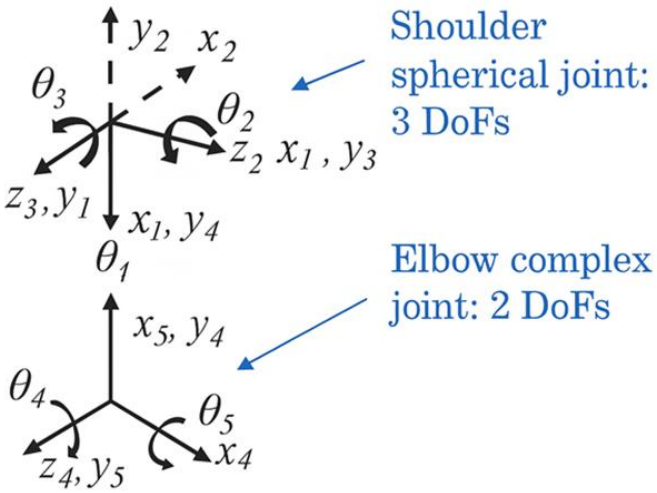

Fig. 5. - Kinematic schematic of the shoulder and elbow joint system with 3+2 DoFs.

The system is equipped with a sensor infrastructure, including inertial measurement units (IMUs), force sensors, and angular position sensors. This setup enables continuous data collection on limb movement and physical load levels. The

collected data are processed in real time, allowing the system to adapt its behavior to the user's individual characteristics and varying work conditions.

A key feature of the design is its modular approach: exoskeleton components can be easily replaced or adjusted to fit specific body sizes and user needs. The fixation system is designed for easy attachment, improving ergonomics and reducing fatigue during prolonged use. The second illustration (Fig. 6) presents a conceptual sketch of the wearable exoskeleton, highlighting the shoulder and elbow modules.

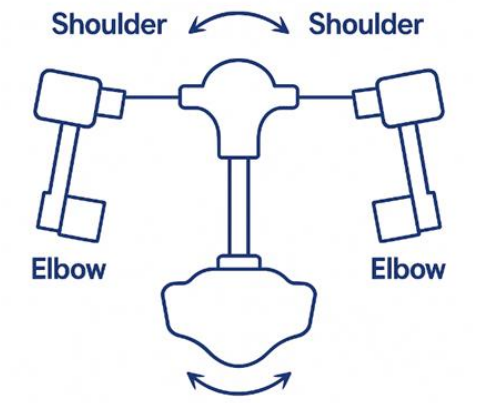

Fig. 6. - Conceptual design sketch of the wearable exoskeleton showing shoulder–elbow linkage and actuation structure.

Thus, the proposed concept aims to develop an adaptive, sensor-integrated, and biomechanically consistent solution for supporting arm movements in rehabilitation settings or physically demanding industrial tasks.

Conclusion

The development of an active upper-limb exoskeleton is a relevant direction in the field of industrial ergonomics and human–machine interfaces. Based on the analysis of existing systems and identified limitations, a design has been proposed that combines modularity, lightweight construction, adaptive control, and sensor integration. The kinematic scheme with five degrees of freedom accounts for the anatomical features of the shoulder and elbow, ensuring natural movements and providing support during work-related operations.

The performed calculations demonstrate that the system can compensate for up to 50% of the load when holding an object weighing up to 5 kg while remaining within acceptable limits of weight and energy consumption. The proposed approach can serve as a foundation for further developments, including the integration of AI-based solutions to enable adaptation to individual user characteristics and specific industrial working conditions.

Acknowledgments: This research was funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan within the framework of the program AP27508009.

References

1. Moeller T., Krell-Roesch J., Woll A., Stein T. – 2022. Effects of Upper-Limb Exoskeletons Designed for Use in the Working Environment - A Literature Review. Front. Robot.

2. Maurice P., Camernik J., Gorjan D., Schirrmeist B., Bornmann J., Tagliapietra, L., – 2020. Objective and Subjective Effects of a Passive Exoskeleton on Overhead Work. IEEE Trans. Neural Syst. Rehabil. Eng. 28 (1), pp. 152–164.

3. McFarland T. C., McDonald A. C., Whittaker R. L., Callaghan J. P., and Dickerson C. R. – 2022. Level of Exoskeleton Support Influences Shoulder Elevation, External Rotation and Forearm Pronation during Simulated Work Tasks in Females. Appl. Ergon. 98,

4. Ferreira G., Gaspar J., Fujão C., and Nunes I. L. – 2020. Piloting the Use of an Upper Limb Passive Exoskeleton in Automotive Industry: Assessing User Acceptance and Intention of Use. Adv. Intell. Syst. Comput. 1207, pp. 342–349.

5. Kim S., Nussbaum M. A., Smets M., and Ranganathan S. – 2021. Effects of an Arm-support Exoskeleton on Perceived Work Intensity and Musculoskeletal Discomfort: An 18-month Field Study in Automotive Assembly. In: Am. J. Ind. Med. 64 (11), S. pp. 905–914.

6. Pacifico I., Scano A., Guanziroli E., Moise M., Morelli L., Chiavenna A. – 2020. An Experimental Evaluation of the Proto-MATE: A Novel Ergonomic Upper Limb Exoskeleton to Reduce Workers' Physical Strain. IEEE Robot. Automat. Mag. 27 (1), pp. 54–65.

7. Pinho J. P., Parik Americano P., Taira C., Pereira W., Caparroz E., and Forner Cordero, A. –2020. Shoulder Muscles Electromyographic Responses in Automotive Workers Wearing a Commercial Exoskeleton, in Proceedings of the Annual International Conference of the IEEE Engineering in Medicine and Biology Society. EMBS 2020-July.

8. Blanco A., Catalan J. M., Martinez D., Garcia-Perez J. V., Garcia-Aracil N. – 2022. The Effect of an Active Upper-Limb Exoskeleton on Metabolic Parameters and Muscle Activity during a Repetitive Industrial Task. In: IEEE Access 10, S.

9. Otten B. M., Weidner R., Argubi-Wollesen, A. – 2018. Evaluation of a Novel Active Exoskeleton for Tasks at or above Head Level. IEEERobot. Autom. Lett. 3 (3), pp. 2408–2415.

10. Spada S., Ghibaudo L., Carnazzo C., Gastaldi L., Cavatorta M. P. – 2018. Passive Upper Limb Exoskeletons: An Experimental Campaign with Workers, in Proceedings of the 20th Congress of the International Ergonomics Association, pp. 230–239.

11. Pacifico I., Parri A., Taglione S., Sabatini A. M., Violante F. S., Molteni F. – 2022. Exoskeletons for Workers: A Case Series Study in an Enclosures Production Line. BMJ 372, 71.

12. Sylla N., Bonnet V., Colledani F., Fraisse P. – 2014. Ergonomic Contribution of ABLE Exoskeleton in Automotive Industry. Int. J. Ind. Ergon. 44 (4), pp. 475–481.

13. Nassour J., Zhao G., Grimmer M. – 2021. Soft Pneumatic Elbow Exoskeleton Reduces the Muscle Activity, Metabolic Cost and Fatigue during Holding and Carrying of Loads. Sci. Rep. 11 (1).

14. Alabdulkarim S., Nussbaum, M. A. – 2019. Influences of Different Exoskeleton Designs and Tool Mass on Physical Demands and Performance in a Simulated Overhead Drilling Task. Appl. Ergon. 74, pp. 55–66.

15. Perez Luque E., Högberg D., Iriondo Pascual A., Lämkull D., Garcia Rivera F. – 2020. Motion Behavior and Range of Motion when Using Exoskeletons in Manual Assembly Tasks. Adv. Transdisciplinary Eng. 13.

16. Rashedi E., Kim S., Nussbaum M. A., Agnew M. J. – 2014. Ergonomic Evaluation of a Wearable Assistive Device for Overhead Work. Ergonomics 57 (12), pp. 1864–1874.

17. Grazi L., Trigili E., Proface G., Giovacchini F., Crea S., Vitiello N. – 2020. Design and Experimental Evaluation of a Semi-passive Upper-Limb Exoskeleton for Workers with Motorized Tuning of Assistance. IEEE Trans. Neural Syst. Rehabil. Eng. 28 (10), pp. 2276–2285.

18. Smets M. – 2019. A Field Evaluation of Arm-Support Exoskeletons for Overhead Work Applications in Automotive Assembly. IISE Trans. Occup. Ergon. Hum. Factors 7 (3-4), pp. 192–198.

19. Wang, H.-M., Le, D. K. L., and Lin, W.-C. (2021). Evaluation of a Passive Upper Limb Exoskeleton Applied to Assist Farming Activities in Fruit Orchards. Appl. Sci. 11 (2), pp. 757–770.

СОДЕРЖАНИЕ

НАПРАВЛЕНИЕ «ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ, СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ И КИБЕРБЕЗОПАСНОСТЬ» 5

СЕКЦИЯ 5 «СОВРЕМЕННЫЕ ВЫЗОВЫ ИНФОРМАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ» 5

SYSTEM OF AUTOMATED TESTING FOR PENETRATION OF 5G NETWORKS USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE ALGORITHMS
Odarchenko R., Polihenko O., A. Pinchuk A. 5

MODERN APPROACHES TO CYBER-THREAT MANAGEMENT IN THE STATE'S CRITICAL INFRASTRUCTURE FACILITIES
Sydorenko V., Polozhentsev A., Sydorenko S. 9

УКРЕПЛЕНИЕ ПО КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ: МОДЕЛЬ УГРОЗ STM/STRIDE
Гусманова А.К. 13

МҰНАЙ ӨНЕРКӘСІБІНДЕГІ ИНЖЕНЕРЛІК ҚҰРЫЛЫМДАРДЫҢ ТЕХНИКАЛЫҚ ЖАҒДАЙЫН БАҚЫЛАУ ҮШІН АҚПАРАТТЫҚ ӨЛШЕУ ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ
Қожақұлы Д. 23

СЕКЦИЯ 6 «ПРОБЛЕМЫ АВТОМАТИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ В ПРОМЫШЛЕННОСТИ» 31

ӨНЕРКӘСІПТІК АҒЫНДЫ СУЛАРДЫ ТАЗАРТУ ӘДІСТЕРІНІҢ ТИІМДІЛІГІН САЛЫСТЫРУ ЖӘНЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІНЕ КӨШУ ҚАЖЕТТІЛІГІ
Абсатарова А.А., Абжанова Л.К., Омарова Г.А. 31

ИССЛЕДОВАНИЕ ВОПРОСОВ МОНИТОРИНГА ПАРАМЕТРОВ НЕФТЕПРОВОДА С ПРИМЕНЕНИЕМ IoT-ТЕХНОЛОГИЙ
Ахтичанов А.С., Хан С.Г. 38

КАТАЛИТИКАЛЫҚ РИФОРМИНГ ПРОЦЕСІН АВТОМАТТАНДЫРУДЫҢ ЗАМАНАУИ ТӘСІЛДЕРІ
Әмитова Ж.Ә., Жусупбеков С.С. 44

БАСҚАРУ ЖҮЙЕЛЕРІНІҢ ЗАМАНАУИ ТЕОРИЯЛЫҚ АСПЕКТІЛЕРІ ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ ӨНДІРІСТІК АВТОМАТТАНДЫРУДАҒЫ ИННОВАЦИЯЛЫҚ БАҒЫТТАРЫ
Асылхан Б.С. 49

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ СИСТЕМЫ АВТОМАТИЗАЦИИ ЭЛЕКТРОФИЛЬТРОВ: ТЕКУЩЕЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ
Байыш К.М., Жусупбеков С.С. 54

МУЛЬТИАГЕНТНЫЙ ПОДХОД К УПРАВЛЕНИЮ ПРОЦЕССАМИ ПОДЗЕМНОГО ВЫЩЕЛАЧИВАНИЯ УРАНА
Бертлеуов Т.М., Жусупбеков С.С. 57

СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ УПРАВЛЕНИЯ МНОГОМЕРНЫМИ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИМИ ПРОЦЕССАМИ НЕФТЕПЕРЕРАБОТКИ
Қабдолова І.Н. 63

3М-АВТОМАТИЗИРОВАННОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ. КОНЦЕПЦИЯ
Карпенко А.П. 68

UNISIM DESIGN НЕГІЗІНДЕ МҰНАЙДЫҢ ҮШ ФАЗАЛЫ БӨЛУ ПРОЦЕСІН БАСҚАРУДЫ МОДЕЛЬДЕУ
Қияқбай Ә.Т., Жусупбеков С.С. 72

РАЗРАБОТКА И ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА ПОДЗЕМНЫХ ВОД
Мукашев Д.Д., Тоқтархан І.Р., Хан С.Г., Муханов Б.К. 76

RAPISCAN ҚҰРЫЛҒЫСЫНЫҢ БЕЙНЕЛЕРІ НЕГІЗІНДЕ ТЫЙЫМ САЛЫНҒАН ЗАТТАРДЫ ТАНУҒА АРНАЛҒАН НЕЙРОНДЫҚ ЖЕЛІГЕ НЕГІЗДЕЛГЕН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕНІ ӘЗІРЛЕУ
Мұрат Д.Д., Бәзіл Г.Д. 83

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ НЕГІЗІНДЕ МҰНАЙ АЙДАУ ПРОЦЕСІН АВТОМАТТАНДЫРУ
Орынбет М.М., Намазбек А.Д. 89

ADAPTIVE RELAY PROTECTION SETTINGS USING SYNCHROPHASOR DATA IN RENEWABLE-RICH POWER SYSTEMS
Ramatullayeva M.M. 92

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ КӨМЕГІМЕН АҚАУЛАРДЫ АНЫҚТАЙТЫН АВТОМАТТАНДЫРУ ЖҮЙЕЛЕРІНЕ ШОЛУ
Бәзіл Г.Д., Сәду О.Н. 99

РАЗРАБОТКА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА ВЫБРОСОВ НА МЕТАЛЛУРГИЧЕСКОМ ПРЕДПРИЯТИИ
Садырбаев Д.М. 107

РАЗРАБОТКА СИСТЕМЫ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЯ ДЛЯ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ АКТУАЛИЗАЦИИ КОНФИГУРАЦИИ ПЛК
Семятов Р.А., Хан С.Г...... 111

SMART GRID ЖҮЙЕЛЕРІНДЕ СУ ТАЗАРТУ ПРОЦЕСІН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ: МАТЕМАТИКАЛЫҚ МОДЕЛЬДЕУ, ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ЖӘНЕ КИБЕРҚАУІПСІЗДІК
Орынбет М.М., Смайлова П.Н. 120

ADAPTIVE CONTROL OF RENEWABLE ENERGY SOURCES WITH BATTERY COMPLEXES
Sorokina M.S., Khan S.G...... 124

ЭЛЕКТРОФИЛЬТРДЕ ГАЗДЫ ТАРАТУ ЖҮЙЕСІН БАСҚАРУДЫ ЗЕРТТЕУ
Талғатқызы А., Жусупбеков С.С. 132

ҒИМАРАТТЫ ЖЕЛДЕТУДІ БАСҚАРУДЫҢ АВТОМАТТАНДЫРЫЛҒАН ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ
Туркбенбаев Т.Ж. 136

ПЕРСОНАЛИЗАЦИЯ ПРОЦЕССА ОБУЧЕНИЯ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ СИСТЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА
Жаутиков Б.А., Яворский В.В., Чванова А.О., Утепбергенов И.Т...... 139

МҰНАЙ ҰҢҒЫМАСЫН МОНИТОРИНГІЛЕУ МЕН БАСҚАРУДЫҢ ЗИЯТКЕРЛІК ЖҮЙЕСІН АППАРАТТЫҚ ҚАМТАМАСЫЗ ЕТУДІҢ КІШІ ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ
Әбдікерім Б.Е...... 145

КӨШІРМЕЛЕУ ҚЫЗМЕТТЕРІН АВТОМАТТАНДЫРУ МЕН ОҢТАЙЛАНДЫРУҒА АРНАЛҒАН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ВЕБ-ЖҮЙЕ
Әділетхан Д.А., Бекетова Г.С., Абуова Ж.К. 150

РАЗРАБОТКА БЛОКА ЗАМЕРА РАСХОДА ГАЗА АВТОМАТИЗИРОВАННОЙ СИСТЕМЫ ГРС
Жанбекұлы Д., Утепбергенов И.Т...... 154

АҚПАРАТТЫ БАСҚАРУДЫҢ ЗИЯТКЕРЛІК ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМИ-ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ЖҰМЫСТЫ АВТОМАТТАНДЫРУ
Жұмаділ М.Т. 161

ЗИЯТКЕРЛІК БАСҚАРУ ЖҮЙЕЛЕРІ АРҚЫЛЫ НАН ПІСІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ЖЕТІЛДІРУ
Өтепбергенов Е. Т., Исабекова Л.С., Тойбаева Ш.Ж., Тлеубаева Ж.С...... 165

ОПТИМИЗАЦИЯ ТЕПЛОВЫХ ПРОЦЕССОВ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА
Исенгалиева А.О., Абжанова Л.К., Искакова Г.Т., Тагибергенова Р.Ж...... 171

THE ROLE OF FDS AND DDS SPECIFICATIONS IN THE DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION OF INDUSTRIAL AUTOMATION SYSTEMS
Kim Y.S., Toibaeva Sh.D. 179

BEMS ЖӘНЕ BIM ИНТЕГРАЦИЯСЫ АРҚЫЛЫ ҒИМАРАТТЫҢ ЭНЕРГИЯ ТИІМДІЛІГІ МЕН ӨНІМДІЛІГІН АРТТЫРУ
Қуанышбаева Ә.Т., Абжанова Л.К. 186

ОБЗОР СИСТЕМ ОХЛАЖДЕНИЯ СОЛНЕЧНЫХ ПАНЕЛЕЙ
Серікқали Е.Е...... 200

ҒИМАРАТТЫҢ ЖЕЛДЕТУ ЖҮЙЕСІН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ
Таупыхов А.Д., Бәзіл Г.Д. 205

ҚАЛАНЫҢ АВТОМОБИЛЬ ТРАФИГІН БАСҚАРУДЫҢ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ДАМЫТУ
Толеков Қ.Т., Бәзіл Г.Д...... 211

ШКАФ УПРАВЛЕНИЯ С ПРИМЕНЕНИЕМ ЧАСТОТНОГО ПРЕОБРАЗОВАТЕЛЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВА КЛАССИЧЕСКОМУ ПИД-РЕГУЛЯТОРУ
Турсунов Р.А., Орынгожа Е.Е., Айтчанов Б.Х. 221

СЕКЦИЯ 7 «ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ СРЕДСТВАМИ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА И ИТ-РЕШЕНИЙ»..... 231

СЕРВЕРЛІК ЖӘНЕ ДЕРЕКТЕР ОРТАЛЫҒЫ ЖҮЙЕЛЕРІНІҢ ІСТЕН ШЫҒУЫН ДИАГНОСТИКАЛАУ МЕН БОЛЖАУДАҒЫ НЕЙРОЖЕЛІЛІК ТӘСІЛДЕР
Абсалимов А.Р...... 231

ОРГАНИЗАЦИЯ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБУЧЕНИЯ НА БАЗЕ КОРПОРАТИВНОЙ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ
Касылкасова К.Н., Яворский В.В., Алдабергенов А.С. 237

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ НЕГІЗІНДЕГІ АДАПТИВТІ ОҚЫТУ ПЛАТФОРМАСЫНЫҢ ТИІМДІЛІГІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ТАЛДАУ
Алтынәлі Н.Қ. Набиева Г.С. 243

РОЛЬ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ВЫСШЕМ ОБРАЗОВАНИИ: СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ
Баймулдина Н.С., Куппарова А.Т., Сакатай А.Т., Бекетова Г.С. 249

SMART TUNING: REINFORCEMENT LEARNING HYPERPARAMETERS WITH MONTE CARLO TREE DECODING
Samigulina Z.I., Dyussenkulova B.Z. 253

АДАПТИВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ СИСТЕМАМИ MIMO С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЦИФРОВЫХ ДВОЙНИКОВ
Горбунов Д.В. 258

ПРИМЕНЕНИЕ ДИАГРАММЫ ВАРИАНТОВ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПРИ ПРОЕКТИРОВАНИИ СИСТЕМЫ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ В ФАРМОКОТЕРАПИИ
Хайбулина Д.Р., Иманбекова У.Н., Абильжанова А.О. 263

SIMULATION MODELING OF ENERGY CONSUMPTION IN FOG COMPUTING
Khairosheva K.B. 266

CMMS CUSTOMIZATION AS A DRIVER OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP AND TECHNOLOGY-ORIENTED MANAGEMENT IN INDUSTRY
Mukanova A.S., Kozhamkulova Zh.Zh. 270

ИССЛЕДОВАНИЕ МОДЕЛЕЙ И МЕТОДОВ ДЛЯ РАЗРАБОТКИ CRM-СИСТЕМЫ ПО ПРОГНОЗИРОВАНИЮ РИСКОВ ХОЗЯЙСТВУЮЗИХ СУБЪЕКТОВ
Нуралиев М.Е., Утегенова А.У. 279

BIOLOGICALLY INSPIRED MECHANISMS IN NEURAL NETWORK ARCHITECTURE: MODELING DENDRITIC COMPUTING TO ENHANCE THE GENERALIZING ABILITY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE
Nurtugan G., Abdildayeva A. 291

ИССЛЕДОВАНИЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ РЕАКТИВНОГО ПРОГРАММИРОВАНИЯ В АРХИТЕКТУРЕ ВЫСОКОНАГРУЖЕННЫХ ИНФОРМАЦИОННЫХ СИСТЕМ
Сапаев Т.А., Тусупова Б.Б. 302

DEVELOPMENT OF AI-GENERATED TEXT DETECTION METHOD WITH OPTIMIZED TRANSFORMER TRAINING USING BERT MODEL
Serek A., Nassip Y., Berlikozha B., Polat D. 308

ОПТИМИЗАЦИЯ СВЕРТОЧНОЙ НЕЙРОННОЙ СЕТИ ДЛЯ ТОЧНОЙ КЛАССИФИКАЦИИ РЕНТГЕНОВСКИХ СНИМКОВ ЛЕГКИХ
Касылкасова К.Н., Касылкасова А.О., Шегетаева А.К. 317

ИССЛЕДОВАНИЕ И РАЗРАБОТКА МОБИЛЬНОГО ПРИЛОЖЕНИЯ ДЛЯ ДИАГНОСТИКИ И РЕМОНТА АВТОМОБИЛЕЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА
Солтаев А.Н., Кожамкулова Ж.Ж., Баймулдина Н.С. 320

РЕАЛИЗАЦИЯ СИСТЕМЫ МОНИТОРИНГА СОСТОЯНИЯ ДОРОГ С ПРОСЧЁТОМ РАЗМЕРА ПОВРЕЖДЕНИЙ
Сабадах М.В., Тарабыкин Я.С., Тарабыкин М.С., Тусупова Б.Б. Баймулдина Н.С. 325

PREDICTIVE MAINTENANCE USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND MACHINE LEARNING
Tleuova A.A., Beketova G.S. 330

ЦИФРОВИЗАЦИЯ УПРАВЛЕНИЯ КАК ОСНОВА УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ МАЛОГО И СРЕДНЕГО БИЗНЕСА
Тойбаева Ш.Д., Утепбергенов И.Т., Абылхасенова Д.Т., Нурлан К.Е., Алдабергенов А.С. 335

РАЗРАБОТКА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ РИСКАМИ В БАНКОВСКОМ КРЕДИТОВАНИИ
Тургынбаева А.А., Айтуганова Ж.Т., Кенес Т. 343

OPTIMAL CONTROL OF VOLTAGE IN POWER NETWORKS USING GENETIC ALGORITHM
Gayibov T.Sh., Turmanova G.M. 347

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ ЯЗЫКОВЫЕ МОДЕЛИ КАК ИНСТРУМЕНТ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБУЧЕНИЯ
Сагинтаева С.С.,Яворский В.В., Утепбергенов И.Т., Клюева Е.Г. 351

АРХИТЕКТУРНЫЕ ДИАГРАММЫ ИИ-СИСТЕМЫ ДЛЯ АНАЛИЗА И ПРОГНОЗА МАКРОЭКОНОМИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ
Васильев И.А., Иманбекова У.Н., Абильжанова А.О...... 357

ТЕПЛОВЫЕ КАРТЫ ДОРОЖНОГО ПОТОКА КАК ИНСТРУМЕНТ АНАЛИЗА И ОПТИМИЗАЦИИ ГОРОДСКОГО ДВИЖЕНИЯ
Елегенов М.Г., Калижанова А.У...... 362

РАЗРАБОТКА ПРИКЛАДНОГО ПРОГРАММНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ДЛЯ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ ПО МЕХАНИЗМАМ ВЫСОКОГО КЛАССА
Жумабек А.М., Калижанова А.У...... 366

DEVELOPMENT AND APPLICATION OF ADVANCED BAYESIAN NETWORKS FOR COMPLEX SYSTEMS MODELING: COMPUTATIONAL APPROACHES AND HEALTHCARE APPLICATIONS
Abdildayeva A., Zhuman M., Duisen A...... 370

AN ALGORITHM FOR EVENT PROCESSING IN NETWORK EQUIPMENT FAILURE PREDICTION
Zhumay I., Tumanbayeva K., Chezimbayeva K...... 378

BLOCKCHAIN-BASED FRAMEWORK FOR THE SECURE AND RELIABLE STORAGE OF FINANCIAL DATA
Abdul R., Abitkhanova Z.A...... 389

IOT-АРХИТЕКТУРА СИСТЕМЫ ДЛЯ МОНИТОРИНГА И ОПТИМИЗАЦИИ УПРАВЛЕНИЯ МЕДИЦИНСКИМИ ОТХОДАМИ
Ахметжанова Ш.Е., Оралбекова Ж.О., Баяхметов А.Е., Абдувалова А.Ж., Ешманова Т.К...... 402

ИССЛЕДОВАНИЕ И ВЫБОР МОДЕЛЕЙ ПРОГНОЗИРОВАНИЯ В СИСТЕМАХ ПОДДЕРЖКИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ
Дауренулы М...... 411

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ӘДІСТЕРІН ҚОЛДАНУ АРҚЫЛЫ КӘСІБИ БАҒЫТТАУДЫ ЖЕТІЛДІРУ
Жаксыгелдиева К.Е., Набиева Г.С...... 416

ИССЛЕДОВАНИЕ ПРИМЕНЕНИЯ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ В РАЗРАБОТКЕ ИНФОРМАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ ТОРГОВОЙ ПЛОЩАДКИ
Маратов М.А...... 423

ЗАРЯДТАУ СТАНЦИЯЛАРЫНЫҢ ТИІМДІЛГІН АРТТЫРУДАҒЫ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ЖҮЙЕЛЕРДІҢ РӨЛІ
Рахимбаев О.Ө...... 427

САМОСБОРКА УНИФИЦИРОВАННОЙ ИСКУССТВЕННОЙ ИММУННОЙ СИСТЕМЫ С НЕЙРО-ЭНДОКРИННЫМ РЕГУЛИРОВАНИЕМ ГОМЕОСТАЗА
Самигулина Г.А., Самигулина З.И., Бекешев Д.Д. 432

ENHANCING RELEVANCE IN SCIENTIFIC LITERATURE SEARCH: A SEMANTIC ANALYSIS APPROACH USING SENTENCE EMBEDDINGS
Seidazimov S.B., Malikova F.U., Zhilkishbayeva Z.A., Zhumakhan N. 439

QR КОДТАР МЕН МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ НЕГІЗІНДЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ ІШКІ НАВИГАЦИЯЛЫҚ ЖҮЙЕНІ ӘЗІРЛЕУ
Танабаев А.Н. 453

НАПРАВЛЕНИЕ «ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫЕ И КОСМИЧЕСКИЕ ТЕХНОЛОГИИ, РОБОТОТЕХНИКА»..... 457

СЕКЦИЯ 8 «СОВРЕМЕННЫЕ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫЕ, КОСМИЧЕСКИЕ И РОБОТОТЕХНИЧЕСКИЕ ТЕХНОЛОГИИ» 457

REQUIREMENTS DEFINITION AND SYSTEMATIC REVIEW FOR THE DEVELOPMENT OF A ROBOTIC ASSISTIVE DEVICE FOR CHILDREN WITH MOTOR IMPAIRMENTS
Sagynbayev N.N., Abilgazy N.K., Zhetenbayev N.T...... 457

FROM PROBLEMS TO DESIGN REQUIREMENTS: DEVELOPING THE UR3E ROBOT WITH TOPOLOGY OPTIMIZATION AND ADDITIVE MANUFACTURING
Nurbergenov D.E., Nussibaliyeva A.B., Yussupova S.A., Zhetenbayev N.T...... 465

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЕ ПАРАМЕТРОВ НА ФАЗОВЫЙ СОСТАВ И МИКРОТВЕРДОСТЬ АЗОТИРОВАННОЙ СТАЛИ 12Х18Н10Т ПОЛУЧЕННЫЙ МЕТОДОМ CVD
Курбанбеков Ш.Р., Абдужаппаров Ш.С., Калдар.Б.С., Камбарбеков.С.Х...... 470

REAL-TIME TRAFFIC SIGN RECOGNITION ON EMBEDDED ROBOTS: COMPARING LIGHTWEIGHT MODELS
Asset N.A., Utepbergenov I.T. 474

ҚАЙТА КОНФИГУРАЦИЯЛАНАТЫН ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ БЕТТЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫ МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ КӨМЕГІМЕН СУАСТЫ БАЙЛАНЫСЫНДА ҚОЛДАНУ
Асымов Д.Э., Хизирова М.А., Касимов А.О. 482

OPEN RAN КАК ОСНОВНОЙ ЭЛЕМЕНТ НЕЗАВИСИМОСТИ КАЗАХСТАНА В ТЕЛЕКОММУНИКАЦИИ
Баймуратов А.А., Чежимбаева К.С. 487

ПРИМЕНЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ДЛЯ ОПТИМИЗАЦИИ QOS В АРХИТЕКТУРЕ 5G
Болатова М.Э. 492

ОБЗОР МИРОВОГО ОПЫТА ПО СИНТЕЗУ И ИССЛЕДОВАНИЮ КРЕМНИЙ-УГЛЕРОДНЫХ КОМПОЗИТНЫХ МАТЕРИАЛОВ ДЛЯ СИСТЕМ НАКОПЛЕНИЯ ЭНЕРГИИ
Динтаев А.Е. 499

ТАЛШЫҚ-ОПТИКАЛЫҚ ЖҮЙЕЛЕРДІ ШАҒЫН ҒАРЫШ АППАРАТТАРЫМЕН ИНТЕГРАЦИЯЛАУ
Ғұсман Ә.С., Саурбекова А.Б., Утелиева Н.К. 509

CUBESAT-ТЫҢ ПАЙДАЛЫ ЖҮКТЕМЕЛЕРІМЕН ИНТЕГРАЦИЯЛАНАТЫН Х-ДИАПАЗОНДЫ МИКРОЖОЛАҚТЫ АНТЕННА
Ихсан Г.Б., Карибаев Б.А. 514

ИССЛЕДОВАНИЕ И РАЗРАБОТКА ЭНЕРГОЭФФЕКТИВНЫХ МЕТОДОВ ПЕРЕДАЧИ ДАННЫХ ДЛЯ МАЛЫХ КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ
Махсутханқызы А., Ораз Ф.Б., Оралбек Ж.Ж., Мұқашева А.Б. 518

РАЗРАБОТКА АВТОНОМНОЙ ГРУППЫ БЕСПИЛОТНЫХ ЛЕТАТЕЛЬНЫХ АППАРАТОВ ДЛЯ ИССЛЕДОВАНИЯ МАРСА
Мұқашева А. Б., Қенес Д.Н. 529

МОДЕЛИРОВАНИЕ V-ОБРАЗНОГО СТРОЯ ГУСЕЙ: УПРОЩЕННЫЙ ПОДХОД НА ОСНОВЕ РОЕВОГО ИНТЕЛЛЕКТА
Мұқашева А.Б. 539

АНАЛИЗ ТЕЛЕМЕТРИЧЕСКИХ ДАННЫХ В СЕТЯХ LORAWAN С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДОВ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ
Мұхтарбекұлы М., Мухамеджанова А.Д. 543

ӘСКЕРИ РОБОТОТЕХНИКАҒА АРНАЛҒАН ШЫНЖЫР ТАБАНДЫ МОБИЛЬДІ ПЛАТФОРМАНЫҢ КОНСТРУКЦИЯЛЫҚ МОДЕЛЬДЕУ ЖӘНЕ ТҰРАҚТЫЛЫҚ ТАЛДАУЫ
Ораз Ф.Б., Оразалиева А.Н., Нұрбейсен Е.Е., Масутханқызы А., Мұқашева А.Б. 551

ИССЛЕДОВАНИЕ СТРУКТУРНО-ФАЗОВЫХ ХАРАКТЕРИСТИК ПОКРЫТИЙ ZRCN ПОД ВОЗДЕЙСТВИЕМ ПАРАМЕТРОВ HVOF-ПРОЦЕССА
Курбанбеков Ш.Р., Патчаханов Д. Р., Калдар.Б.С., Камбарбеков С.Х. 566

ТЕХНИКАЛЫҚ КӨРУДІ ПАЙДАЛАНА ОТЫРЫП, ӨНЕРКӘСІПТІК РОБОТОТЕХНИКАЛЫҚ КЕШЕНДІ БАСҚАРУ ЖҮЙЕСІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ӘЗІРЛЕУ
Альмухамбетов Ұ.М. 571

РАЗРАБОТКА МЕТОДА И АЛГОРИТМА МОНИТОРИНГА ОБЪЕКТОВ КОСМИЧЕСКОГО МУСОРА С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ТЕХНОЛОГИИ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ
Рахымхан Е.М. 575

СТАТИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ И ПРОГНОЗИРОВАНИЕ ПОТОКОВ ЗАЯВОК НА ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫХ УСЛУГ
Сарман А. 579

АНАЛИЗ МЕТОДОВ УПРАВЛЕНИЯ ЭНЕРГОПОТРЕБЛЕНИЕМ В СЕТЯХ 5G
Сәуімбай Ш.Н., Мухамеджанова А.Д. 586

МУЛЬТИСЕНСОРНЫЕ БПЛА ДЛЯ ПОИСКА ЛЮДЕЙ ПОД ЗАВАЛАМИ: МЕТОДИКА, СЛИЯНИЕ ДАННЫХ И РОЕВОЕ ПРИМЕНЕНИЕ.
Султанов И.А., Косболов С.Б. 590

ІОТ ҮШІН СПУТНИКТІК ЖҮЙЕЛЕРДІ ТАЛДАУ ЖӘНЕ МОДЕЛЬДЕУ
Темірболат А.М., Мухамеджанова А.Д., Чежимбаева Қ.С. 596

УРАВНЕНИЯ ДВИЖЕНИЯ И ТРАССЫ ПОЛЕТА РАКЕТ-НОСИТЕЛЕЙ
Молдабеков М.М., Жумабекова Н., Тілектес Н., Батенов А. 600

ИССЛЕДОВАНИЕ ВОЗМОЖНОСТИ ТЕХНОЛОГИИ МОБИЛЬНОЙ СВЯЗИ 5G ДЛЯ ВНЕДРЕНИЯ SMART GRID
Тулесинов А. 610

ПАРАБОЛАЛЫҚ АНТЕННАНЫ MATLAB-ТА ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ АЛГОРИТМДЕР АРҚЫЛЫ ОҢТАЙЛАНДЫРУ
Жалғас Б.Ж.,Утелиева Н.К...... 615

МОДЕЛЬДІК РАКЕТАНЫҢ ҰШУЫН БАҚЫЛАУҒА АРНАЛҒАН ТЕЛЕМЕТРИЯЛЫҚ ЖҮЙЕ
Ахметкарим Н.Н., Жолдасбек Г.Ж., Утелиева Н.К...... 621

ПРОЕКТИРОВАНИЕ ПЕРВОЙ СТУПЕНИ РАКЕТЫ-НОСИТЕЛЯ СВЕРХЛЕГКОГО КЛАССА С ВОЗМОЖНОСТЬЮ ВЕРТИКАЛЬНОЙ ПОСАДКИ
Жуламанова Г.Е., Косболов С.Б. 626

РАЗРАБОТКА МЕТОДА ОБРАБОТКИ СИГНАЛОВ АКУСТИЧЕСКОЙ ЭМИССИИ ОТ РЕЖУЩЕГО ИНСТРУМЕНТА МЕХАТРОННОЙ СИСТЕМЫ: ДАННЫЕ ДВУХЭТАПНОЙ ОЦЕНКИ
Алтай Е.А., Керимкулов Ж., Нуралиев Н.А...... 634

РАЗРАБОТКА МОДЕЛИ ОЦЕНКИ ВЛИЯНИЯ ПАРАМЕТРОВ СИСТЕМЫ ФИЛЬТРАЦИИ НА СООТНОШЕНИЕ «СИГНАЛ/ПОМЕХА» ПРИ ОБРАБОТКЕ ЭЛЕКТРОМИОГРАФИЧЕСКОГО СИГНАЛА
Алтай Е.А., Камбаров Н.А. 640

МОДЕЛИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ РАКЕТОЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ PID-КОНТРОЛЛЕРА И MRAC
Кенес Д.Н...... 645

МОДЕЛИРОВАНИЕ И ПРОЕКТИРОВАНИЕ ПЛАНЕТАРНОГО РОВЕРА: РЕЗУЛЬТАТЫ CAD/CAE-ИССЛЕДОВАНИЙ ДЛЯ ЭКСТРЕМАЛЬНЫХ УСЛОВИЙ
Нұрбейсен Е., Мырзабеков К.М., Ораз Ф.Б. 650

КОМПЬЮТЕРНОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ И ТЕСТИРОВАНИЕ ЗВЁЗДНЫХ ДАТЧИКОВ МАЛЫХ КОСМИЧЕСКИХ АППАРАТОВ
Оразалиева А.Н., Аден А.Е., Ораз Ф.Б., Оразалы Е.Е. 660

ИССЛЕДОВАНИЕ АДАПТИВНОГО PD-КОНТРОЛЯ ОТНОСИТЕЛЬНОГО ДВИЖЕНИЯ И ОРИЕНТАЦИИ КОСМИЧЕСКОГО АППАРАТА
Оралбек Ж.Ж...... 672

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНАЯ ПРОВЕРКА СОХРАНЕНИЯ УГЛОВОГО МОМЕНТА С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ВСТРОЕННЫХ ДАТЧИКОВ ПОЛЕТНОГО КОНТРОЛЛЕРА
Оралбек Ж.Ж...... 677

SUPERCAPACITORS AS A DEVICE THAT IS AN IMPORTANT COMPONENT OF TECHNOLOGY AS ENERGY MANAGEMENT TOOLS
Prof. Dr. Ali ÇORUH..... 682

PROBLEMS AND REQUIREMENTS FOR THE DEVELOPMENT OF AN ACTIVE UPPER LIMB EXOSKELETON TO IMPROVE WORK PRODUCTIVITY
Duisengali B.B., Madikhov S.K., Maksut A.K., Zhetenbayev N.T.. 690

«ЭНЕРГЕТИКА, ИНФОКОММУНИКАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ БІЛІМ»

XIII Халықаралық ғылыми-техникалық конференция материалдары

Шартты баспа табағы – 44,5
Әріп түрі TimesNewRoman
АУЭС, 2025

ISBN 978-601-358-121-7